

43

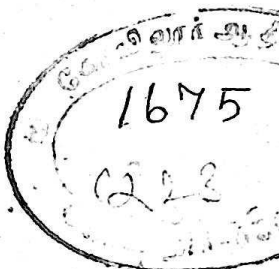
உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

தேவாரப் பதிகங்கள்

(ச, ரு, கூ - திருமுறைகள்)

சைவ சித்தாந்த மகா சமாமும்,

150, கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெரு,

சென்னை.

—
பிரமோதனாசிரிசு சித்திரைமீ

உரிமை பதிவு
செய்யப்பட்டது

1930

விலை
அனு பந்து

1930 - 10 வினாடி

சாது அச்சக்கூடம்,
இராயப்பேட்டை, சென்னை.

குறிப்பு :—மிகக் குறைந்த அடக்க விலைக்குத்
தரவேண்டு மென்பதே இவ் வெளியீட்டின்
நோக்கமாகையால் எவரும் பிரதி ஒன்றுக்குப்
பத்தனுவுக்குமேல் கொடுத்து வாங்கவும், பெற்று
விற்கவும் கூடாது.

உ

சிவமயம்

ப தி ப் பு ரை

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் முக்கிய நோக்கங்
களுள் ஒன்று பன்னிரு திருமுறைகளையும் பதினான்கு
சாத்திரங்களையும் மிகக் குறைந்த விலைக்கு அச்சிட்டு வெளி
யிடுவதென்பது யாவரும் அறிந்ததொன்று. இந்த நோக்கம்
இனிது முற்றுப் பெறுவதற்கு இறைவன் திருவருள் பெரி
தும் துணை நிற்பதாயிற்று. அத்திருவருளையும், அதன்வழி
நின்றொழுகும் சைவத்திருவாளர் - அ. சோமசுந்தரஞ்
சேட்டியார் அவர்கள் முன்பணமாக உதவிய பொருளையும்
கொண்டு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம் சில திங்க
ளுக்கு முன்னர் நமது சமாஜத்தினரால் வெளியிடப்பட்
டது. அஃதேபோல் ஏனைய தேவாரப் பதிகங்களையும்
விரைவில் குறைந்த விலைக்கு வெளியிட வேண்டுமென்று
அப்பெரியார் சமாஜத்தினரைத் தூண்டினார்; முட்டின்றி
ஆயிரம் ரூபாயுக்குக் குறையாமல் தேவையுள்ள பொருளை
முன்பணமாக உதவுவதாகவும் வாக்களித்தார். அவரைப்
பின்பற்றிப் பல பெரியார்கள் திருவெண்ணையநல்லூரிலும்,
தூத்துக்குடி, சாத்தூர் முதலிய இடங்களிலும் பொரு
ளுதவி செய்ய முன் வந்தனர். திருவாளர்கள் - கி. குப்புச்
சாமி முதலியார், அ. சோமசுந்தரம் செட்டியார், திரு. வி.
உலகநாத முதலியார், பரவி - சு. நெல்லையப்பர் ஆகிய
நான்கு பேரறிஞர்களும் அச்சுத் தாள்களைப் பரிசோதித்
துப் பிழைகளைத் திருத்திச் சுத்தப் பதிப்பாக இந்நூல்
வெளி வருவதற்குத் துணை புரிந்தனர். தமது வாணுள் முழு

மையும் சைவத்துக்கே உழைத்துவரும் நமது சமাজத்து உதவித் தலைவர் திருவாளர் - ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை, பி. ஏ., எல். டி., அவர்கள் அப்பர் சுவாமிகள் சரித்திரத்தை எழுதி வெளியிடுவதற்கு உபகரித்தனர். சைவப்பணியில் தலைசிறந்து விளங்கும் சாது அச்சுக்கூடத்தினர் வழக்கம் போல் இவ்வழகிய பதிப்பை மிகச் செம்மையாகவும் திருத்தமாகவும் விரைவாகவும் அச்சிட்டுப் பண்படுத்தி வெளியிட்டுள்ளனர். இவ்வாறு பலவகையிலும் பேருதவி புரிந்து, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருநகூத்திர புண்ணிய தினமாகிய இன்று இப்பதிப்பு வெளி வருவதற்குத் துணையாகவிருந்த இப்பெரியார்கட்கு யாம் எத்தகைய நன்றி கூற வல்லோம்; எத்தகைய கைம்மாறு செய்ய வல்லோம்.. மேன்மேலும் சைவத் தொண்டிலேயே நிலைநின்று இப்பெரியார்கள் செயற்கரிய செயல்களைச் செய்து நீடுழி வாழ்ந்து சிவாநந்தத்திலேயே திளைத்திருக்குமாறு எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருளை வழுத்துகின்றோம்.

சைவ நன்மக்கள் இப்பதிப்பில் ஆயிரக்கணக்கான பிரதிகளை மிக விரைவாக வாங்கி உபகரிப்பதோடு அமையாது, போதிய முன்பணமும் உதவுவார்களாயின் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரப் பதிகங்களையும் சில திங்களாக்குள் வெளியிடக் கூடும் என்றும் மிக மகிழ்ச்சியோடு தெரிவிக்கின்றோம்.

இங்ஙனம் :

150, கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெரு, சென்னை, பிரமோதாத ஆண்டு, சித்திரைச் சதயம், 23, 24.4.1930.)	} ம. பாலசுப்ரஹ்மண்யம், பி. ஏ., பி. எல்., எம். எல்.சி. காரியதரிசி, சைவசித்தாந்த மகா சமாஜம்.
---	---

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சரித்திரம்

“ போற்றுதிரு வாழாரில் வேளாண் தொன்மைப்
பொருவில்கொறுக் கையாதிபர் புகழ் ஞர்பால்
மாற்றருமன் பினிற்றிலக வதியா மாது
வந்துதித்த பின்புமரு ணீக்கி யாருந்
தோற்றியமண் சமயமுறு துயர நீங்கத்
துணைவாருள் தரவந்த சூலை நோயால்
பாற்றருநீ ளிடரெய்திப் பாடலிபுத் திரத்திற்
பாழியொழித் தரனதிகைப் பதியில் வந்தார்.

வந்துதமக் கையாருளால் நீறு சாத்தி
வண்தமிழால் நோய்தீர்ந்து வாக்கின் மன்னாய்
வெந்தபொடி விடம்வேழம் வேலை நீந்தி
வியன்கூலங் கொடியிடபம் விளங்கச் சாத்தி
அந்தமிலப் பூதிமகன் அரவு மாற்றி
யருட்காசு பெற்றுமறை யடைப்பு நீக்கிப்
புந்திமகிழ்ந் தையாற்றிற் கயிலை கண்டு
பூம்புகலூர் அரன்பாதம் பொருந்தி னாரே.”

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள், சுந்தர
மூர்த்தி சுவாமிகள், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் என்னும் நால்வரும்
சைவசமய ஆசாரியர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் அனைவரும் சிவபெரு
மானைத் தம் அனுபவத்தில் நேரே கண்டு பேரின்பப் பெருவாழ் வெய்
திய சிவஞானிகள். ஆயினும் இறைவன் திருவுள்ள மிருந்தபடி,

அவனை அடையும் மார்க்கங்களில் ஒவ்வொன்று ஒவ்வொருவர் வாய்
லாக உலகில் சிறப்புவகையில் விளங்குவதாயிற்று. இப்பெருமக்கள்
சரித்திரங்களை உற்று நோக்கினால், தாசமார்க்கம், சற்புத்திரமார்க்கம்,
சகமார்க்கம், சன்மார்க்கம் என்னும் நான்கு மார்க்கங்களும் முறையே,
திருநாவுக்கரசு நாயனார் முதலிய நால்வர் வாழ்க்கையாலும் விளக்கப்
பெறும் உண்மை புலனாகும். இவர்களுள் திருநாவுக்கரசரும் திரு
ஞான சம்பந்தரும் கி. பி. 7-ம் நூற்றாண்டில் திகழ்ந்தவர்கள். அவர்
கள் காலத்தில் கடுகாட்டையும் தொண்டை நாட்டையும் முதலாம்
மகேந்திரவர்மன் என்னும் பல்லவ அரசன் ஆண்டுவந்தான். (கி. பி. 600-
630) அந்நாளில் நிலைதிரிந்த சமணமும் புத்தமும் தமிழ்நாட்டின் பல
பாகங்களிற் பரவிச் சைவ சமயத்தை நலிவுறுத்திக் கொண்டிருந்தன.
அவற்றால் விளைந்த பெருங் கேட்டிலின்றும் சைவ சமயத்தைக் காப்
பாற்றியருளிய பெருமை இவ்விருவருடையதாகும்.

இவர்களுள் திருநாவுக்கரசு நாயனார், தமிழகத்தில் திருமுனைப்
பாடி நாட்டில் திருவாமூரில், சைவ வேளாளர் மரபில், குறுக்கையர்
குடியில், கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியில் திருவவ
தாரஞ் செய்தார். அவர் தந்தையார் பெயர் புகழனார்; தாயார்
பெயர் மாதீனியார். இவர்கள் அவருக்கிட்ட பெயர் மருள்நீக்கியார்.
என்பது. அவருக்குத் திலகவதியார் என்னும் அருமைத் தமக்
கையா ரொருவருண்டு. இவ்வம்மையாருக்குப் பன்னிரண்டாண்டான
பின், இவரைச் சிவபக்தியிற்சிறந்த கலிப்பகையார் என்னும் சேனாதி
பதி ஒருவருக்கு மணஞ்செய்துவிக்க அவ்விரு குடும்பத்துப் பெரியோ
ரும் இசைந்திருந்தார்கள். அச்சமயத்தில் அவர் போர்மேற் செல்ல
வேண்டி. அதில் அவர் பூதவுடம்பை விடுத்துப் புகழுடம்பைப் பெற்
னார். அதற்குள் திருவாமூரிலே புகழனாரும் சிவபதமடைந்தார். கற்
பின் மேம்பட்ட அவர் மனைவியாரும் தம்முயிரை அவருயிரோடு
சேர்க்க விரும்பி உடன்கட்டை யேறிவிட்டார்.

தமக்குத் திருமணவினை யின்னும் நடவாவிடினும், கலிப்பகை
யாரைத் தமது கணவனாகவேனத் தம்மனதில் நினைத்துவிட்ட வொன்
றையே காரணமாகக்கொண்டு, திலகவதியார் தம் தாயாரைப்போன்றே
தாமும் உயிர் துறக்கத் துணிந்தார். அவ்வாறு செய்தால் தம்பியார் தம்
முயிரையும் போக்கிக் கொள்ளுவதாகக் கூறிய உறுதியை உணர்ந்து,

அவர் பொருட்டாகத் திலகவதியார் உயிர்தாங்கி இல்லத்திலேயே தவ
வொழுக்கம் பூண்டு, தம்மையே தாயுந்தந்தையுமாகக் கருதிநின்ற
தம்பியாரைக் கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்தவராக்கினார்.

மருணிக்கியார் தம் கல்வியின்பயனாக உலகநிலையாமையை நன்றா
யுணர்ந்து பலவித தருமங்களைச் செய்துவிட்டுத் துறவு பூண்டார்.
அதனோடு, அக்காலத்தில் பரவியிருந்த சமணசமயத்தின் உண்மையை
யறிய விரும்பிப் பாடலிபுத்திரத்திற்குச் சென்று, அங்குள்ள சமண
அறிஞர்களுடைய போதனைக்குள்ளாகி, அச்சமயத்தை மேற்கொண்டார்.
அவர் சமண சாத்திர அறிவிலும் ஒழுக்கத்திலும் மேம்பட்டுப் புத்தர்
களை வாதத்தில் வென்று சமணத்தை விளக்கிய காரணத்தால் அவருக்
குத் தருமசேனரீ என்னும் பட்டம் தரப்பட்டது.

இப்படித் தம்பியார் சைவம்விட்டுச் சமணம் சார்ந்ததை யறிந்த
திலகவதியார் சிந்தை நொந்து, திருவதிகைப் பதியையடைந்து, அங்கு
வீரட்டானேச்சுரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் சிவபெருமானுக்குத்
திருத்தொண்டு புரிந்து வருவாராயினார். அப்படிச் செய்து வருகையில்
ஒரு நாள் தம்பியார் சமணராய்க் கிடப்பதை நினைந்து மிக வருந்தி,
அவரை அதினின்றும் மீட்டுக் காத்தருள வேண்டுமென்று வீரட்டா
னேச்சுரரைப் பன்முறையும் வேண்டினார். அவர் அவ்வம்மையார்
கனவில் தோன்றி, தருமசேனரைச் சூல நோயால் வருத்தி ஆண்
டருளுவதாக உணர்த்தினார். இறைவன் “வேண்டுவார் வேண்டுவதே
ஈவான்” என்பது ஓர் அருள் வாக்கன்றோ?

அவ்வாறே தருமசேனரைத் தடுப்பரியதொரு சூல நோய்
தொடர்ந்து முடுக்கியது. முயற்சியொன்றும் பயன் தராமையால்
சமணர்கள் அவரைக் கைவிட்டு நீங்கினார்கள். பின்பு அவர் தம் நிலைமை
யைத் திலகவதியாருக்குக் கூறிவித்து அழைத்துவரும்படி சமையற்காரனை
அனுப்பினார். நன்மையறியாச் சமணர் வாழிடத்துக்குத் தாம் வர
முடியாதென்று அம்மையார் மறுத்துச் சொல்லிவிட்டார்கள். பின்பு
தருமசேனர் கைதருமாள் துணைக்கொண்டு, இரவில் திருவதிகையை
யடைந்து, தமக்கையார் திருவடி பணிந்து, தாம் உய்யுமாறு அருளிச்
செய்யும்படி வேண்டினார். திலகவதியாரும், ‘அடியடைந்தோர் பற்
றதுப்பாளுகிய பரமசிவனைப் பணிந்து அவன் பணி செய்தலே உய்யு

நெறி' என்று உபதேசித்தார்கள். அதை ஏற்றுக்கொண்டு வணங்கி ஐர்தம்பியார். திலகவதியார் இறைவன் போருளை நினைந்து, மருணிக் கியார் திருவீரப்பானத்துட் செல்ல வேண்டியிருப்பது கருதி, சிவ பெருமான் “திருநீற்றை ஐந்தெழுத்தோதிக் கொடுத்தார்.” ஆர்வத்தோ டதை ஏற்று அணிந்துகொண்ட தம்பியார் தமக்கையாரைப் பின் தொடர்ந்து சென்று வீரப்பானேச்சுரை வணங்கி நின்றவளவில், அப்பெருமான் திருவருனால் தமிழ்மலை சாத்துமுணர்வு தோற்றியது. தோற்றவே, அவர் “கூற்றாயினவாறு” என்னும் அரிய திருப்பதிகத் தைப் பாடிப் பாவசரானார். சூலைளைய நீங்கியது. ‘செந்தமிழின் சொல் வளப்பம் மிக்க பதிகம் பாடினமையால், ஊவுக்கரசு என்னும் நற்பெயர் கீணக்கு எத்கும் வழக்குவதாக’ என்று ஒரு அசரீரி பிறந்தது. உடன் பிறந்தாரிருவரும் உற்ற மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லை. சிவபெருமானுக்கு மணம் வாக்கு காயம் மூன்றாலும் தொண்டுபுரிய உறுதி கொண்ட திரு ஊவுக்கரசர், திருநீற்றுக் கண்டிகையும் சிறக்க அணிந்து, சிவன் சேவடி மறவாச் சிந்தையாய் உழவாரப் படையும் தாங்கி உலவுவாராயினார். சைவசமயத்தினின்றும் புறச்சமயம்புக்க தம்பியாரை மீண்டும் சைவத் திற் சேர்க்க விரும்பிய தமக்கையார் அன்போடு திருநீற்றைத் திரு வைந்தெழுத்தோதிக் கொடுத்ததே அன்றிப் பிறிதொரு பிராயச்சித்த மும் செய்யவில்லை. இறைவனும் உலகமும் அஃதே சாலும் என்று அக்கிகரித்துக் கொண்ட இப்பெரிய உண்மை இங்கு குறிக்கற்பாலது.

இவற்றை யெல்லாம் அறிந்த பாடலிபுத்திரத்துச் சமணர்கள் தம் சமயத்திற்குக் கேடு வந்ததென்று திகில்கொண்டு, தம்மாசனாகிய மகேந்திர பல்லவனிடம் சென்று, ‘தருமசேனர் தம் தமக்கையார் நெறியையே அடைய விரும்பி, சூலைளைய வந்ததாகப் பொய்ச் சாக்குக் காட்டிச் சென்று சைவராகி நம் சமணத்தை நிந்திக்கின்றார். ஆத லால் அவரைத் துன்புறுத்த வேண்டும்’ என்றார்கள். அதற்கிணங் கிய மன்னனும், ஊவுக்கரசரை அழைத்து வருமாறு அமைச்சர்கட் குக் கட்டளையிட்டான். அவர்களும் சேனைகளுடன் அதிகை சென்று அவரைக்கண்டு அரசனாணையைத் தெரிவித்தார்கள். அது கேட்ட சுவாமிகள் “நாமார்க்கும் குடியல்லோம்” என்னும் அரும்பெரும் திருத் தாண்டகத்தைப் (பக்கம் ௪௬௮) பதிலாய் அளித்தார்கள். பின்பு மந்திரி கள் அவரை வருமாறு வணங்கிப் பெரிதும்வேண்டினர். திருவருளை

நம்பித் திருநாவுக்கரசர் பாடலிபுத்திரத்தில் மகேந்திரன் சபையை யடைந்தார்.

கொல்லாவிரதமே தம்சமயத்தின் சிறந்த கோட்பாடென வறிதே கூறும் அமணர்கள் அறிவுறுத்தியபடி அரசன் திருநாவுக்கரசரை நீற்றறையிலிடுவித்தான். இட்டும் அவர் இறைவன் திருவடியையே தமது பற்றாகக்கொண்டு, “மாடில் வீணையும்” என்னும் பதிகம் பாடித் தியானத்திலுள்ளிருந்தார். ஏழுநாள் கழித்தபின் நீற்றறைக் கதவைத் திறந்து பார்க்க, அவர் ஒருநழு மில்லாமல் ஆனந்த வடிவினராய்த் திகழ்ந்ததை அரசன் முதலியோர் கண்டார்கள். கண்டும், அவருண்மை நிலையை அறியமாட்டாது, சமண அடிகள்மார் அவருக்கு நஞ்சு ஊட்ட வேண்டுமென்று அரசனுக்கு ஆலோசனை கூறினர். அப்படியே வஞ்சனைப் பால் சோறாக்கி நஞ்சு தந்தனர். கிரேக்க நாட்டுச் சாக்கிரடீஸ் என்னும் சான்றோர் போன்று அதை அமைதியாய் உண்டனர் நம் சமய குரவர். ஆனால் சாக்கிரடீஸ் போல் மரிக்காமல், நீலகண்ட நருளால் நிலை கலங்காது அன்பும் அருளும் திகழ விளங்கினார். இவற்றைக் கண்டும் மனந் திரும்பாத பொய்ச் சமண முனிவர்கள், யானையை ஏவி அவரைக் கொல்லுவிக்கும்படி வேந்தனுக்குக் கூறினர். அவ்வாறே மதிகலங்கிய மன்னனும் ஏவினான். ஆனை உரிபோர்த்த அரன் கழலை நெஞ்சத் திருத்திய அடியார், “சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்தம்” என்னும் பதிகம்பாட (ப - ச) அவ்யானை அவரை வலம் வந்து பணிந்து திரும்பிச் சென்று, தன்னை ஏவிய கொடியோரைக் கொல்லத் தொடங்கியது.

இனியும் நாவுக்கரையர் நம்மிடமிருந்தால், நாசமேயாவோம் என்றெண்ணி வெருவிய சமணர்கள், அவரைக் கல்லிடுவோடு சேர்த்துக் கட்டிக் கடலில் தள்ளிவிடுவதே கடனைக் காவலனிடம் கட்டுரைத்தார்கள். அவனும் அவ்வாறே செய்தான். கல்லிற்பூட்டிக் கடலிற் பாய்ச்சினும் “நல்துணையாவது நமச்சிவாயவே” என்று நாவுக்கரசர் உறுதியாய்க்கொண்டு, “சொற்றுணை வேதியன்” என்னும் பதிகம் பாடினர். (ப - கூ) கல்லே புணையாய் மிதக்க, நம்பெரியார் திருப் பாதிரிப்புலியூரில் (இப்போது கரையேற விட்ட குப்பம் என்று வழங்கும்) கரையேறினர். இந்த அதியற்புதச்செயல் அக்காலத்திற் பல்லாயிரமக்கள் நேரிர்கண்டது. வாக்கீன் மன்னர் திருவாக்கினாலேயே மெய்ப்பிக்கப்படுவது. தம்முயிருக்குப் பன்முறை சமணர் தீங்கு செய்ய முயன்றபோதும் தாண்டக வேந்தர், அவர்கள்மீது கோபமோ

பகைமையோ கொன்னாதிருந்ததும், திருவருள் தம்மை எப்படியும் காக்கும் என்று சிறிதும் ஸீலைகலங்கா திருந்ததும், அவரது அனப்பரும் மேன்மையை உணர்த்துமன்றோ?

கடலினின்று கரையேறிய பெரியார் தமக்குத் தோன்றாத துணையாயிருந்த இறைவனைப் பாதிரிப்புலியூராலயத்திற் கண்டு பதிகம் பாடிப் போற்றியபின், மீண்டும் திருவதிகை சேர்ந்தனர். அப்போது அவரைப் பெருமகிழ்ச்சியோடு எதிர்கொண்டழைத்த அதிகைவாசிகள் கண்ட கோலத்தைக் கீழ்வரும் பெரியபுராணச் செய்யுள் படம் பிடித்ததுபோற் காட்டும் :—

“ தூயவெண்ணீறு துதைந்தபொன் மேனியும் தாழ்வடமும்
நாயகன் சேவடி தைவருசிந்தையும் னைந்துருகிப்
பாய்வது போலன்பு நீர்பொழி கண்ணும் பதிகச்செஞ்சொல்
மேயசெவ் வாயுமுடையார் புருந்தனர் வீதியுள்ளே ”

திருஅதிகையில் பலநாள் தங்கித் திருத்தொண்டாற்றி வருகையில், மகேந்திரபல்லவன் உண்மையுணர்ந்து, சைவ மெய்ச்சமயம் சார்ந்து, தன்பேரால் குணதா வீச்சரம் என்னும் கோயிலொன்றைத் திருவதிகையிலேயே கட்டுவித்தான்.

இப்பால் வாசீசர் சிவதலங்கள் பலவற்றையும் கண்டு வணங்க விரும்பித் திருவெண்ணையநல்லூர் முதலிய நடுநாட்டுத் தலங்கள் சிவவற்றைத் தரிசித்தவிட்டுத் திருப்பெண்ணாகடம் அடைந்தார். அவ் பூரில் தூங்காளை மாடம் என்னும் திருக்கோவிலிற்குச் சென்று “ பொன்னார் திருவடிக் கொன்றுண்டு விண்ணப்பம் ” என்னும் பதி கம்பாடி, (ப - ௧௬௦) இடபக்குறியும் சூலக்குறியும் சிவபெருமா னுணையின்படி பூதமொன்றால் தம் தோளிற் பொறிக்கப் பெற்றார்.

பின்பு வாக்கின்மன்னர் சிதம்பர திருத்தலத்தை யடைந்து திருச்சிற்றம்பல முடையாரைப் பன்னாள் பணிந்து பாமாலைசூடி மகிழ்ந்திருந்தார். அங்கிவ்வாறிருக்கையில், சீகாழியில் ஆளுடைய பிள்ளையார் அம்மை திருமுலைப்பாலுண்டு திருஞான சம்பந்தராய் விளங்குஞ் செய்தியைக் கேட்டார். உடனே பிள்ளையாரைக் காண வேட்கைகொண்டு சீகாழியை அணுகினார். திருநாவுக்கரசர் தம்மைக் காண வருகின்றதை யறிந்த திருஞானசம்பந்தர் என்னும் தெய்வக்

குழந்தை அன்பர் கூட்டத்தோடு நம்பெரியாரை, எதிர்கொண்ட வளவில், 'அப்பரே!' என்று போன்போடு அவரை அழைத்தது. அது முதலாகத் திருநாவுக்கரசருக்கு "அப்பர்" என்னும் ஓரருமைத் திருநாமமும் வழங்கி வரலாயிற்று. பின்பு இருவரும் சீகாழியிலும் திருச்சோலக்காவிலும் இறைவனை வழிபட்டு மகிழ்ந்தார்கள்.

அப்பர், சம்பந்தரிடமிருந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு, சோழ நாட்டு வேறு பல தலங்களை வணங்கிச் சென்று, திருச்சத்தி முற்றத்தை யடைந்தார். அங்கு "கோவாய் முடுகி" என்னும் பதிகத்தில், (ப-கசுடு) இறைவனடிச் சுவட்டைத் தமது முடிமேற் பொறித்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தார். இறைவனாணைப்படி அவர் நல்லூர் சேர்ந்ததும் அவ்வேண்டுகோள் நிறைவேற்றப் பட்டது.

பின்பு திருவையாற்றுக் கணித்தாயுள்ள திங்களுர் சேர்ந்தார் திருநாவுக்கரசர். அவ்வூரில் அப்பூதியார் என்னும் அந்தணரொருவர் இவர் பெருமையைக் கேள்வியா லுணர்ந்து, இவரையே தமது ஆசாரியராகக் கொண்டு, தமது மைந்தர் முதலியோர்க்கும் தாம் செய்த பல்வகைத்தருமங்கட்கும் இவர் பேரையே அமைத்து அன்பு செலுத்தி வந்து கொண்டிருந்தார். இவ்வுண்மையைத் திங்களுரையடைந்த பின்பே அப்பர் அறிந்தார். அப்பூதியார் வீட்டிற்கு அப்பர் எழுந்தருளியபோது, தாம் போற்றும் திருநாவுக்கரசரே வந்தவர் என்று அவ்வந்தணர் அறியவில்லை. யாரோ ஒரு சிவனடியார் என்று கொண்டு வழிபட்டு நின்ற நிலையில், அப்பரும் அவரும் சொல்லாடிய விவரம் அன்பர்க்குப் பேரின்பம் விளைக்கும். தாம் நாளும் எத்தும் அப்பரே யவரொனப் பின்ன ரறிந்துகொண்ட அந்தண திலகர், அளவிலா மகிழ்ச்சி கொண்டு போற்றி, ஆளுடைய அராசர்க்குத் தம்மில்லத்தில் திருவமுது செய்விக்க எண்ணி ஆயத் தஞ் செய்கையில், அவரது பெரிய பிள்ளையாகிய மூத்த திருநாவுக்கரசு, அடியார் திருவமுது செய்தற்கு வேண்டிய வாழைக்குருத்தை அரியப் புறக்கடைக்குச் சென்றான். அரிகையில், பாம்பு தீண்டப் பெற்றான். விடந்தனைக் கொல்லுமுன், குருத்தைத் தாயாரிடம் சேர்த்துவிட்டு உயிர் நீத்தான். தாய் தந்தையர் இதை யறிந்தும், அடியார் திருவமுது செய்தலில் தவக்கம் நோலாகாதென்னும் அன்பும் திண்மையும் உடையராய், இறந்த மகனுடம்பை ஒரு பாயிற்.

-சுருட்டி வீட்டின் புறத்திற் கிடத்திவிட்டு, அப்பரைத் திருவமுது செய்தருள அழைத்தார்கள். வணக்கினோர்க்குத் திருநீறு தருஞ் சமயத்து அப்பர் மூத்த திருநாவுக்கரசைப் பற்றிக் கேட்டு, உண்மையறிந்து கொண்டார். அப்பூதியாரும் அவர் அருமை மனைவியாரும் கொண்டிருந்த அடியார் பத்தியை அப்பர் வியந்து பாராட்டி, திங்கனூர்ச் சிவனாராலயத் தெதிரே இறந்த மைந்தனுடலத்தைக் கொணர்ச் செய்து, “ஒன்று கொலாம்” என்னும் பதிக மோதியருளினார். (ப-௩௦) இறந்த மைந்தன் உயிர் பெற்றெழுந்தான். பின்பு அப்பூதியாரும் மைந்தரும் தம்மருக்கிருக்க, அப்பர் திருவமுது செய்தருளினார். சமய உணர்வும் ஒழுக்கமும் விஞ்சிய விடத்துச் சாதி மறைந்தொழிந்துபோ மென்பதற்கு இந்த மெய்ச்சரிதம் ஒரு சான்றாகும்.

அப்பர் காவிரிக் கரையிலுள்ள சிவதலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு திருவாரூரை யடைந்த அக்கு பலநாள் தங்கி, அதற்கருகிலுள்ள தலங்கட்டுச் சென்று பணிந்து வந்தார். பின்பு திருப்புகலூரில் முருகநாயனார் திருமடத்தில் தங்கியிருந்த போது திருஞானசம்பந்தர் இவரைத் தேடிவந்தார். திருவாரூர்த் திருவாதிரை விழாவின் சிறப்பை அப்பர் வாக்காலுணர்ந்தார். உடனே அவ்வுருக்குச் சென்று தியாகேசரை வணக்கிப் பின்பு புகலூர் திரும்பினார். சிறுத்தொண்டர், திருநீலங்கர் முதலிய சீரிய அடியார்களும் வந்துசேர, அன்பர் திருக்கூட்டம் பேரின்பத்தில் மூழ்கியிருந்தது.

பின்பு அப்பரும் சம்பந்தரும் ஒன்றுசேர்ந்து பல தலங்கட்கு யாத் திரைசெய்து, திருவீழியிழையை யடைந்தார்கள். அதுகாலை மிழலை நாட்டில் பஞ்சம் மேற்பட்டமையால் அடியார்கள் ஆதரிப்பாரின்றி வருத்துவதைக் கண்டு உன்னம் நொந்தனர் சைவத்தின் கண்ணைய சம்பந்தரும் அப்பரும். அதனை யுணர்ந்த மிழலைநாதர் அப்பெரியார்கள் கணவில்தோன்றி, திருக்கோயிலிற் குறித்த இரண்டிடங்களில் பொற்காசு நாடோறும் இருவருக்கும் வைத்தருளுவதாக உணர்த்தினார். சம்பந்தர்க்கு வைக்கப்பெற்ற காசு வாசியுடையதா யிருந்தது. கைத் தொண்டு செய்யும் அடியவரான அப்பர்க்கருளிய காசு வாசியில்லாததா யமைந்தது. அதகண்டு மகிழ்ந்த சம்பந்தர், பதிகம்பாடி வாசி தீர்ந்த காசு லக்கப்பெற்றார்.

பிறகு பல தலங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டு நம் பெருமக்களிருவரும் திருமறைக்காட்டை யடைந்தார்கள். அங்குள்ள சிவமூர்த்தியை வேதங்கள் பூசித்த பண்டைக்காலம் தொடங்கித் தம்காலம் வரையில் மூடப்பட்டிருந்த கோயில் திருக்கதவைத் திறக்கப் பாடும்படி சம்பந்தப்பெருமான் அப்பார்க்குச் சொன்னார். அவரானையின்படி அப்பர் பெருமானும், “பண்ணினேர் மொழியான்” என்னும் பதிகம்பாடி (ப - ௧௮௧) கதவத்தை அரிதில் திறப்பித்தார். மறைக்காட்டுறையு மண ளர், அவரைத் திருவாய்மூருக்கு வரும்படி கனவிற்பணித்து அவர் முன் செல்ல, அப்பர் பின் தொடர்ந்து அவ்வூரை யடைந்தார். அடைந்ததும் இறைவர் மறைந்தார். சம்பந்தரும் அவ்வூர் வந்தடைந்தார். இருவருக் கும் சிவபெருமான் காட்சி தந்தருளினார்.

திருவாய்மூரிலிருந்து திருமறைக்காடு திரும்பி, இருவரும் வதிந்து வருகையில், பாண்டி நாட்டிலிருந்து மங்கையர்க்கரசியாரா லனுப்பப் பட்ட சிலர் சம்பந்தரைக்கண்டு, அந்நாட்டை மூடியிருந்த சமண இருளையகற்றிச் சைவவொளியைப் பரப்புதற்காக அங்கெழுந்தருள வேண்டுமென்று அவரை வேண்டினார்கள். சம்பந்தர் அதற்கிசைந்து புறப்படுகையில், அப்பர், சமணர் பொல்லாங்குகளை எடுத்துக் காட்டித் தாம் போய்வருவதாய்ச் சொல்லிப் பார்த்தார். சம்பந்தர் இணங்க வில்லை. கோள்கள் வலியுடையனவாயில்லை என்று கூறினார். பிள்ளையாரதையும் தடையாய்க் கொள்ளவில்லை. பின்பு, உடன் வருவதாக உரைத்தார் அப்பர். அதையும் பிள்ளையார் அங்கீகரி யாது அப்பரைச் சோழநாட்டிலேயே இருக்கும்படி நிறுத்திவிட்டு விடைபெற்று மதுரையை நோக்கிப் புறப்பட்டு விட்டார்.

பின்பு திருநாவுக்கரசர் திருநாகைக் காரோணம் முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு பழையாறைவடதளி வந்தடைந்தார். அங்கிருந்த சமணர்கள், சிவாலயத்துச் சிவலிங்கம் தெரியவொட்டாது மறைத்து, அதைத் தம் பள்ளியாக்கி வைத்திருந்தனர். சிவலிங்கப் பெருமானைத் தரிசித் தல்லது உண்பதில்லையென்று அப்பர் சத்தியாக்கிரக விரதங் கொண்டு விட்டார். இறைவன் சோழ அரசனுக்கு இந்நிலைமையைக் கனவிலுணர்த்த, அரசன், சமணர் சூழ்ச்சியை மாற்றி அப்பருக்குச் சிவலிங்க தரிசனங்கிடைக்கப் பண்ணினான். அப்பர் “தலையெலாம்

பறிக்கும் சமண்” என்னும் பதிகம் பாடி (ப-௨௫௨) மகிழ்ந்து வணங்கிப் பின் பல தலங்களைப் பாடிச்சென்று திருப்பைஞ்ஞீலியடைந்தார்.

இவ்வூர்க்கு வழிநடந்து செல்லும் அப்பர் மிக இளைத்துப் பசியாலும் கீர்வேட்கையாலும் வருந்தினார். அந்நிலைமையில், அவர் வருத்தத்தை நீக்கத் திருவுளங் கொண்ட பைஞ்ஞீலிச் சிவனார், சைவவேதியர் கோலங்கொண்டு பொதிகோரோடு அப்பர் வரும் வழியில் ஓர் அழகிய சோலையிற்காத்திருந்து சோறும் நீருந் தந்து அவர் இளைப்பை மாற்றி, அவரோடு திருப்பைஞ்ஞீலிவரை சென்று திடீரென மறைந்தார். தனது மெய்யடியார் வருந்த ஆண்டவன் பார்த்திருப்பானோ? இரானன்றே!

அங்கிருந்தும் அப்பர் திருஅண்ணாமலை முதலிய நடு நாட்டுத் தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு பின்பு தொண்டை நாட்டிற் புக்குக் காஞ்சிபுரம் முதலிய தலங்களைக்கண்டு திருப்பதிகங்கள் பாடிச் சென்று திருக்கானத்தியை யடைந்தார். தென்கயிலை எனப் பெறும் திருக்கானத்தியி் விருக்கும்போது வடகயிலைக்குச் செல்ல வேண்டு மென்னும் பெரு விருப்பம் சோழ்கோவின் திருவுள்ளத்தில் தோன்றியது. அதன்படி அவர் புறப்பட்டு அடியார் குழாத்துடன் வாராணசிவரையிற் சென்றார். அவர்களை அங்கு நிறுத்தி விட்டுத் தமது தனர்த்த திருமேனியிற் கையும் காலும் சிதைத்து தேய்வதனாலும் தனராத மனமுடையராய் மார்பினாற் புரண்டு புரண்டு சென்று, அதுவுஞ் செய்ய இயலாத நிலையில் அசைவற்றிருந்தார். அச்சமயத்துக் கையையானியாக் கண்ணுதற் பெருங்கடவுள், முனிவரவேடம் பூண்டு அப்பர்முன் தோன்றி, ‘மானிடர் காணுந்தகையதன்று திருக்கலை; ஆதலால் கீர் திரும்பிச் செல்லவே நுமக்குக்கடன்’ என்று மனந்துளக்கும் மாற்றடிருளினார். பூதமைந்தும் நிலையிற் கலங்கினும் கலங்கா நெஞ்சங் கொண்ட நம்மப்பர், “ஆளுநாயகன் கயிலையிலிருக்கை கண்டல்லால் மாளுமீவ் வுடல்கொண்டு மீளேன்” என மறுத்தார்.

வந்த வேதியர் அந்தர்த்தானயாகி “ஒங்கு நாவினாக் காசனே எழுந்திரு” என்று அருளிச் செய்தனர். அவ்வளவில், அப்பர் ஊறனைத் தும் நீங்கிய உடம்பொடு எழுந்து ஒளி திகழ்ந்தார். எழுந்ததும் தாம் கயிலை காண அருளுமாறு ஆண்டவனை வேண்டினார். அம்மையப்பர் அங்கிருந்ததோர் பொய்கையைக்காட்டி அதில் முழுசித் தாம் கயிலையி

லிருக்கும் முறைமையைத் திருவையாற்றிற் காணும்படி பணித்தருளி னார். அவ்வாணையின்படி அப்பர் ஐந்தெழுத்தோதிப் பொய்கையில் மூழ்கின வுடனே, திருவையாற்றிலோர் திருக்குளத்திலிருந்துங் கரையேறினார். தாம் கண்ட யாவும் சத்தியும் சிவமுமாய் விளங்கின. திருக்கோயிலின் முன் வந்து பார்க்கையில் அதுவே திருக்கைலாய மாய் விளங்கியது. பல அரிய பதிகங்களைப் பாடிப் பரவினார் அப்பர். அப்பர் மனவுறுதிக்கு இப்பயணமும் ஒரு அரிய சான்றாகும்.

பின்பு காவேரி மருங்குள்ள பல தலங்களை அப்பர் தரிசித்துக் கொண்டு திருப்பூந்துருத்தியில் ஒரு திருமடம் அமைத்து அதில் தங்கியிருந்தார். அந்நாளில், பாண்டிநாட்டில் சமணக் குறும்பை அகற்றிச் சைவவிளக்கம் பரப்பிச் சோழநாடு திரும்பும் சம்பந்தர் அப்பரைக் காண வேணவாக் கொண்டு, பூந்துருத்தி னோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார். இதை யுணர்ந்து உவகை மீக்கொண்ட அப்பர், வேறொருவரு மறியா வகையில் எதிர் சென்று, சம்பந்தர் எழுந்தருளி வரும் பல்லக்கைச் சுமப்பாரொடு கலந்து பெருங் களிப்புடன் அதைச் சுமந்து வருகையில், திருப்பூந்துருத்திக்குள் பல்லக்கு வந்துவிட்டது. “அப்பர் எங்குற்றார்” என்று சம்பந்தர் ஆவலொடு வினவினர். “உம் மடியேன் உம்மடிகள் தாங்கிவரும் பெருவாழ்வு வந்து எய்தப்பெற்று இங்குற்றேன்” என்று அப்பர் மறுமொழி தந்தார். உள்ளப் பதைப் புடன் சம்பந்தர் விரைந்திழிந்து அப்பரை வணங்க, அவரும் விரைந்து எதிர் வணங்க, இருவரும் ஏனையடியார்களும் பெருமகிழ் வெய்தினார்கள்.

சம்பந்தர் வாயிலாகப் பாண்டி நாட்டுச் செய்திகளை யெல்லாம் அறிந்த அப்பர் அந்நாட்டிற் கெழுந்தருளி அங்குள்ள தலங்களை வணங்கினார். பின்பு பொன்னி நாடு திரும்பித் திருப்புகலூரில் தங்கிப் பல அரிய பதிகங்களைப் பாடினார். அவருக்கு மண்ணாசை யில்லாதது போலவே, பொன்னாசையும் பெண்ணாசையு மில்லை என்பதை உலகுக்கு வெளியிட வேண்டிப் பரமசிவனார் ஒரு நாள் ஆலயத்தின் திரு முன்றிலில் அப்பர் திருத்தொண்டு செய்யும்போது, உழவாரப் படை நுழைந்த விடமெல்லாம் பொன்னும் நவமணிகளும் பொலிந்திலங்கச் செய்தார். அப்பர் அவைகளைக் கண்டும் அவைகளைப் பருக்கைக் கற்களோடொப்ப மதித்த உழவாரத்திலே ஏந்தி எறிந்து விட்டார். சிவ

னடியார்கள் 'ஒடும் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்கு'ம் இயல்பின
ரன்றோ? பின்பு தேவலோகப் பொது மாதர், அப்பர் எதிர்த் தோன்
றித் தம் தோதக வித்தையெல்லாங் காட்டி அவர் மனதை மருட்ட
முயன்றனர். சிறிதும் நிலை கலங்காப் பேருணர்வு நிலை நின்ற பெரி
யார், அவர்கள் தமக்கு இன்னலெதுவும் செய்ய முடியாதென்னு
முண்மையைக் கூறி, அவர்களைப் போமாறு பணிக்க, அவர்களும்
பெரியாரை வணங்கி அகன்றார்கள். சில நாள் கழிந்த பின்னர்,
“மன்னிய அன்புறு பத்திவடிவான வாசீசர்,” இனியும் மண்ணுலகில்
கில்லாமே தாம் மாதொரு பாகன் மலரடிக்கீழ்த் தங்கிவிட வேண்டு
மென்று கருத்துட் கொண்டார். அக்காலம் கி. பி. 655-ஐ ஒட்டி
யிருக்கலாம். உயிர்க்குறுதி பயக்கும் எண்ணில் திருப்பாசுரங்களை
வாய்மலர்ந்தருளிய நம் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், ஒரு சித்திரை
மாதத்துச் சதயத் திருநாளில், “எண்ணுகேன் என் சொல்லி எண்ணு
கேளே” என்னும் தமது கடைசித் திருத் தாண்டகத்தைப் பாடி,
“கண்ணரிய சிவானந்த ஞானவடிவே யாகி அண்ணலார் சேவடிக்
கீழ்” எய்தினார்கள்.

தீருச்சிற்றம்பலம்

“இடையரூப் பேரன்பும் மழைவாரும் இணைவிறியும்

உழவா ரத்தின்

படையரூத் திருக்கரமும் சிவபெருமான் திருவடிக் கே

பதித்த நெஞ்சம்

கடையரூப் பெருந்துறவும் வாசீசப் பெருந்தகைதன்

ஞானப் பாடல்

தொடையரூச் செவ்வாயும் திருவேடப் பொலிவழகும்

துதித்து வாழ்வாம்”

தீருநாவுக்கரசர் தீருவடி வாழ்க

இச்சரித்திரம், திருவானர் க. கச்சிதானந்தம் பிள்ளை,
பி. ஏ., எல். டி. அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளைப் போற்றும் பாடல்கள்

[சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அருளியது]

வீட்டிற்கு வாயி லெனுந்தொடை சாத்துசொல் வேந்தபொது
ஆட்டிற்கு வல்ல னொருவற்கு ஞான அமுதுதவி
நாட்டிற் கிலாத குடர்நோய் நினக்குமுன் நல்கினுமென்
பாட்டிற்கு நீயு மவனுமொப் பீரொப் படியினுமே.

க

எனக்கன்பு நிற்பொருட் டெய்தாத தென்கொல்வெள் ளேறுடையான்
தனக்கன்பு செய்திருத் தாண்டக வேந்தித் தாரணியில்
நினக்கன்பு செய்கின்ற அப்பூதியைச்சிவ நேசமுறும்
இனர்க்கன்பு செய்நம்பி யாருர னேத்து மியல்பறிந்தே.

உ

கொள்ளைக் கதிர்முத்தின் பந்தருஞ் சின்னமும் கொள்ளுமொரு
பிள்ளைக் கதுதகு நாவர சாய பெருந்தகையோய்
கள்ளைக் குவளை யுமிழ்வீ ழியிற்படிக் காசொன்றுநீ
வள்ளைக் குழையுமை பங்கானர் கையிலென் வாங்கினையே.

உ

தாயிலி யாகுஞ் சிவபெரு மான்றனைத் தானெனுமோர்
கோயிலி னாரறி வாகிய நாமமுன் கொண்டிருந்த
வாயிலி னுணவ மாகுங் கபாடமு மன்றிறந்து
நோயிலி யாகிய சொல்லிறை காட்டுவன் நோக்குதற்கே.

ச

பாட்டால் மறைபுக மும்பிறை சூடியைப் பாடிமகிழ்
ஊட்டா மகிழ்சொல் லிறைவனைப் பாடி யுவப்புறுக்க
வேட்டான் மலிபெருங் கல்லவன் போல மிதப்பனெனப்
பூட்டா மறிதிரை வார்கடற் கேவழிப் போதுவனே.

ரு

அருகக் கடல்கடந் தேறிய தோசிலை யம்பியெனப்
பெருகக் கடல்கடந் தேறிய தோசொல் பெருமிடறு

கருகக் கடல்விட முண்டோ னடியிற் கசிந்துமனம்
உருகக் கடலன்பு பெற்றசொல் வேந்த வுனக்கரிதே.

க

துடைவாழை மேல்மட வாரல்குற் பாம்பு தொடமயங்கி
கடைவாய்ப் பிணமெனப் பட்டார் பெறுகிலர் நச்சுருலை
உடைவாழை மேலுர கந்தீண்ட மாய்ந்த பொருவனுயிர்
அடைவா னருள்புரி புந்திரு நாவுக் காசினையே.

எ

பெற்றால் கினைப்பெற் நவர்போற் பெறலும் பிறப்பதுண்டேல்
நற்றா ரணியில் கினைப்போற் பிறப்பது நல்லகண்டாய்
செற்றார் புரமெரி செய்தலில் வீரன் திருப்பெயரே
பற்றா மறிவெண் டிரைக்கடல் நீந்திய பாவலனே.

அ

ஊர்த்து வருமிள ஏறுடை யான்த னுளத்தருளாற்
சார்த்து சமண்வீட் றெழுணக் கேவருஞ் சைவநலங்
கூர்த்து மினிர்தரு நாவர சேநல் குரவுமுனஞ்
சேர்த்து மருவினர்க் கேகிறத் தோங்குறுஞ் செல்வமுமே.

க

உற்றான் அலன்தவந் தீயினின் ருனலன் ஊண்புனலா
வற்றா னலன் துகர் வுந்திரு நாவுக் காசெனுமோர்
சொற்றா னெழுதியுந் கூறியு மேயென்றுந் துன்பில்பதம்
பெற்றான் ஒருநம்பி யப்பூதி யென்னும் பெருந்தகையே.

க0

நால்வர் திருநகடித்திரம்

சித்திரைச் சதயமப்பர் சிறந்தவை காசிமூலம்
அத்தரைப் பணிசம்பந்த ரானிமா மகத்திலந்த
முத்தமிழ் வாதவூரர் முதியநல் லாடிதன்னிற்
சுத்தமாஞ் சோதினளிற் சுந்தார் கயிலை சேர்த்தார்.

நால்வர் வயது

அப்பரூக்கேண் பத்தோன் நருள்வாத வூரார்க்குச்
செப்பியன லெட்டினிற் நெய்வீக—மிப்புலியிற்
சுந்தார்க்கு மூவாறு தொன்னா ன சம்பந்தர்க்
கந்தம் பதினா றறி.

நான்காந் திருமுறை

பதிகப் பெயர்.	பக்கம்.	பதிகப் பெயர்.	பக்கம்.
பண் - கோல்லி		பண் - இந்தளம்	
திருவதிகைவீரட்டானம்.	க	திருப்புக்லூர் ...	௨௭
		திருவாளூர் அரநெறி ...	௨௮
பண் - காந்தாரம்		விடந்தீர்த்த	
திருவதிகைவீரட்டானம்.	ச	திருப்பதிகம் ...	௩௦
திருவையாறு ...	௬	பண் - சீகாமரம்	
திருவாளூர் ...	௮	திருவாளூர் ...	௩௨
திருவாளூர்ப்பழமொழி ...	௧௦	திருவாளூர் ...	௩௩
திருக்கழிப்பாலை ...	௧௧	பண் - குறிஞ்சி	
திருகச்சியேகம்பம் ...	௧௩	திருவாளூர் திருவாதிரைத்	-
பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்		திருப்பதிகம் ...	௩௫
சிவனெனுமோசை ...	௧௪	பண் - கோல்லி	
பண் - சாதாரி		கோயற்றிருநேரிசை ...	௩௬
திருஅங்கமாலை ...	௧௬	கோயற்றிருநேரிசை ...	௩௮
பண் - காந்தாரபஞ்சமம்		கோப்பளித்த திருநேரிசை	
திருவதிகை வீரட்டானம்	௧௭	திருவதிகைத்	
நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்	௧௯	திருவீரட்டானம் ...	௪௦
பண் - பழந்தக்கராகம்		திருநேரிசை	
திருப்பழனம் ...	௨௦	திருவதிகைத்	
திருவையாறு ...	௨௨	திருவீரட்டானம் ...	௪௧
பண் - பழம்பஞ்சரம்		திருவதிகைத்	
தசபுராணம் ...	௨௩	திருவீரட்டானம் ...	௪௩
பாவநாசத் திருப்பதிகம்...	௨௫	திருவதிகைத்	
		திருவீரட்டானம் ...	௪௪

பதிகப் பெயர்.	பக்கம்.	பதிகப் பெயர்.	பக்கம்.
திருவதினைத்		திருப்பருப்பதம்	... ௮௬
திருவீரட்டானம்	... ௪௬	திருஅவளிவணல்லூர்	... ௯௦
திருச்செம்பொன்பள்ளி.	... ௪௭	திருப்பெருவேளூர்	... ௯௨
திருக்கழிப்பாலை	... ௪௮	திருவிராமேச்சுரம்	... ௯௩
திருக்கட்டூர்	... ௫௦	திருவாலவாய்	... ௯௫
திருப்பயற்சூர்	... ௫௧	திருவண்ணாமலை	... ௯௭
திருமறைக்காடு	... ௫௩	திருவீழிமிழலை	... ௯௮
திருமறைக்காடு	... ௫௪	திருச்சாய்க்காடு	... ௧௦௦
திருவிடைமருது	... ௫௬	திருநாகேச்சரம்	... ௧௦௧
திருப்பழனம்	... ௫௭	திருக்கொண்டிச்சரம்	... ௧௦௩
திருநெய்த்தானம்	... ௫௯	திருவாலங்காடு	... ௧௦௪
திருவையாறு	... ௬௧	திருக்கோவலூர் வீரட்டம்	... ௧௦௬
திருவையாறு	... ௬௨	திருநனிபள்ளி	... ௧௦௭
திருவையாறு	... ௬௪	திருநாகைக்காரோணம்...	... ௧௦௯
திருச்சோற்றுத்துறை	... ௬௫	திருவின்னம்பர்	... ௧௧௦
திருத்தருத்தி	... ௬௭	திருச்சேறை	... ௧௧௨
திருக்காஞ்சித்		நீனைந்ததிருநேரிசை	... ௧௧௩
திருமேற்றளி	... ௬௮	தனித் திருநேரிசை	... ௧௧௪
திருஏகம்பம்	... ௭௦	தனித்திருநேரிசை	... ௧௧௬
திருவொற்றியூர்	... ௭௧	தனித்திருநேரிசை	... ௧௧௭
திருவொற்றியூர்	... ௭௩	குறைந்ததிருநேரிசை	... ௧௧௯
நீர்க்கலாயம்	... ௭௩	குறைந்ததிருநேரிசை	... ௧௨௦
திருஆப்பாடி	... ௭௫	கோயற்றிருவிருத்தம்	... ௧௨௧
திருக்குறட்டை		கோயற்றிருவிருத்தம்	... ௧௨௨
வீரட்டம்	... ௭௬		
திருக்குறட்டை		திருவிருத்தம்	
வீரட்டம்	... ௭௮	திருக்கழுமலம்	... ௧௨௪
திருக்கோடிகா	... ௭௮	திருக்கழுமலம்	... ௧௨௫
திருஆரூர்	... ௮௦	ஆரூர்த்திருவிருத்தம்	... ௧௨௬
திருஆரூர்	... ௮௧	திருச்சோற்றுத்துறை	... ௧௨௭
திருப்புத்தூர்	... ௮௩	திருவொற்றியூர்	... ௧௨௯
திருவலம்புரம்	... ௮௪	திருப்பழனம்	... ௧௩௦
திருஆவடுதறை	... ௮௬	திருப்பூந்துருத்தி	... ௧௩௨
திருஆவடுதறை	... ௮௭	திருநெய்த்தானம்	... ௧௩௩

பதிகப் பெயர்.	பக்கம்.	பதிகப் பெயர்.	பக்கம்.
திருவேதிக்குடி	... ௧௩௫	திருஆரூர்	... ௧௩௬
திருஐயாறு	... ௧௩௬	திருநாகைக்காரோணம்	... ௧௩௭
திருஐயாறு	... ௧௩௭	திருஅதிசை	... ௧௩௮
திருக்கண்டியூர்	... ௧௪௧	திருப்புகலூர்	... ௧௩௯
திருப்பாதிரிப்புலியூர்	... ௧௪௨	திருக்கழிப்பாளை	... ௧௪௦
திருவீழிமிழலை	... ௧௪௪	திருக்கடலூர்-வீரட்டம்	... ௧௪௧
திருச்சத்திமுற்றம்	... ௧௪௫	திருமாற்பேறு	... ௧௪௦
திருநல்லூர்	... ௧௪௭	திருத்தாங்கானைமாடம்	... ௧௪௦
திருஐயாறு	... ௧௪௯	பசுபதி	... ௧௪௧
திருவகம்பம்	... ௧௪௯	சரக்கறை	... ௧௪௨
திருதிண்ணம்பர்	... ௧௫௧	தனித்திருவிருத்தம்	... ௧௪௪
திருஆரூர்	... ௧௫௨	தனித்திருவிருத்தம்	... ௧௪௫

ஐந்தாம் திருமுறை

திருக்குறுந்தோகை

கோயில்	... ௧௪௭
கோயில்	... ௧௪௯
திருநெல்வாயில்	
அரத்துறை	... ௧௭௦
திருஅண்ணாமலை	... ௧௭௨
திருஅண்ணாமலை	... ௧௭௩
திருஆரூர்	... ௧௭௫
திருஆரூர்	... ௧௭௬
திருஅன்னியூர்	... ௧௭௭
திருமறைக்காடு	... ௧௭௯
திருமறைக்காடு	... ௧௮௧
திருமீயச்சூர்	... ௧௮௨
திருவீழிமிழலை	... ௧௮௪
திருவீழிமிழலை	... ௧௮௫
திருவிடைமருது	... ௧௮௭
திருவிடைமருது	... ௧௮௮
திருப்பேரையில்	... ௧௮௯

திருவெண்ணி	... ௧௯௧
திருக்கடம்பந்துறை	... ௧௯௨
திருக்கடம்பூர்	... ௧௯௪
திருக்கடம்பூர்	... ௧௯௫
திருதிண்ணம்பர்	... ௧௯௭
திருக்குடமூக்கு	... ௧௯௮
திருசின்றியூர்	... ௨௦௦
திருவொற்றியூர்	... ௨௦௧
திருப்பாரூர்	... ௨௦௩
திருவன்னியூர்	... ௨௦௪
திருஐயாறு	... ௨௦௬
திருஐயாறு	... ௨௦௭
திருவாவடுதுறை	... ௨௦௯
திருப்பராய்த்துறை	... ௨௧௦
திருவானைக்கா	... ௨௧௨
திருப்பூந்துருத்தி	... ௨௧௩
திருச்சோற்றுத்துறை	... ௨௧௫
திருநெய்த்தானம்	... ௨௧௬
திருப்பழனம்	... ௨௧௮

பதிகப் பெயர்.	பக்கம்.	பதிகப் பெயர்.	பக்கம்.
திருச்செம்பொன்		திருப்புவனார்	... ௨௬௨
பள்ளி	... ௨௬௧	திருவலஞ்சுழி	... ௨௬௩
திருக்கடஞர்வீரட்டம்	... ௨௨௧	திருவாஞ்சியம்	... ௨௬௫
திருக்கடஞர்மயானம்	... ௨௨௨	திருநள்ளாறு	... ௨௬௬
திருமயிலாடுதுறை	... ௨௨௩	திருக்கருவிலிக்	
திருக்கழிப்பாலை	... ௨௨௫	கொட்டிட்டை	... ௨௬௭
திருப்பைஞ்சிவ	... ௨௨௬	திருக்கொண்டிச்சரம்	... ௨௬௯
திருவேட்கனம்	... ௨௨௮	திருவிசயமங்கை	... ௨௭௦
திருநல்லம்	... ௨௨௯	திருநீலக்குடி	... ௨௭௨
திருஆழத்தூர்	... ௨௩௧	திருமங்கலக்குடி	... ௨௭௩
திருத்தோணிபுரம்	... ௨௩௨	திருளறும்பியூர்	... ௨௭௫
திருப்புக்கலூர்	... ௨௩௪	திருக்குரக்குக்கா	... ௨௭௬
திருவேகம்பம்	... ௨௩௫	திருக்கானூர்	... ௨௭௮
திருவேகம்பம்	... ௨௩௭	திருச்சேறை	... ௨௭௯
திருவெண்காடு	... ௨௩௮	திருக்கோடிகா	... ௨௮௦
திருவாய்மூர்	... ௨௪௦	திருப்புள்ளிருக்குவேனூர்	... ௨௮௧
திருப்பாலைத்துறை	... ௨௪௧	திருஅன்பிலாலந்துறை	... ௨௮௩
திருளகேச்சரம்	... ௨௪௩	திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி	... ௨௮௪
திருஅதிக்கைவீரட்டம்	... ௨௪௪	திருவான்மியூர்	... ௨௮௫
திருஅதிக்கைவீரட்டம்	... ௨௪௬	திருநாகைக்காரோணம்	... ௨௮௬
திருநாரையூர்	... ௨௪௭	திருக்காட்டுப்பள்ளி	... ௨௮௮
திருக்கோளிலி	... ௨௪௯	திருச்சிராப்பள்ளி	... ௨௮௯
திருக்கோளிலி	... ௨௫௦	திருவாட்டோக்கி	... ௨௯௦
திருப்பழையாறை		திருமணஞ்சேரி	... ௨௯௧
உடதளி	... ௨௫௨	திருமருகல்	... ௨௯௩
திருமாற்பேறு	... ௨௫௩	தனித்திருக்குறந்தொகை	... ௨௯௪
திருமாற்பேறு	... ௨௫௫	ஹே	... ௨௯௬
திருஅரிசிநகரைப்		ஹே	... ௨௯௭
புத்தூர்	... ௨௫௬	காலபாசத்	
கடுவாய்க்கரைத்		திருக்குறந்தொகை	... ௨௯௯
திருப்புத்தூர்	... ௨௫௭	மறக்கிற்பேன என்னும்	
திருத்தென்		திருக்குறந்தொகை	... ௩௦௦
குரக்காடுதுறை	... ௨௫௯	தொழற்பாலதே	... ௩௦௨
திருக்கோழம்பம்	... ௨௬௦		

பதிகப் பெயர்.	பக்கம்.	பதிகப் பெயர்.	பக்கம்.
இலிங்கபுராணம்	... ௩௦௩	உள்ளம்	... ௩௧௦
மனத்தொகை	... ௩௦௫	பாவநாசம்	... ௩௧௨
சித்தத்தொகை	... ௩௦௬	ஆதிபுராணம்	... ௩௧௩

ஆறந் திருமுறை

பேரிய திருந்தாண்டகம்	திருநல்லூர்	... ௩௧௦
கோயில் ... ௩௧௫	திருக்கருகாலூர்	... ௩௧௨
புக்க திருந்தாண்டகம்	திருவிடைமருது	... ௩௧௪
கோயில் ... ௩௧௭	திருவிடைமருது	... ௩௧௬
ஏழைத் திருந்தாண்டகம்	திருப்பூவணம்	... ௩௧௭
திருவதிகை வீரட்டானம் ௩௧௯	திருவாலவாய்	... ௩௧௮
அடையாளத் திருந்தாண்டகம்	திருநள்ளாறு	... ௩௧௯
திருஅதிகை வீரட்டானம் ௩௨௧	திருஆக்கூர்	... ௩௨௦
போற்றித் திருந்தாண்டகம்	திருநாகைக்காரோணம்	... ௩௨௧
திருவீரட்டானம் ... ௩௨௩	திருமறைக்காடு	... ௩௨௨
திருவடித் திருந்தாண்டகம்	திருவாளூர்	... ௩௨௩
திருஅதிகை வீரட்டானம் ௩௨௫	தெடி	... ௩௨௪
காப்புத் திருந்தாண்டகம்	தெடி	... ௩௨௫
திருவதிகை வீரட்டானம் ௩௨௭	தெடி	... ௩௨௬
திருந்தாண்டகம்	தெடி	... ௩௨௭
திருக்காளத்தி ... ௩௨௮	தெடி	... ௩௨௮
திருஆமாத்தூர் ... ௩௨௯	தெடி	... ௩௨௯
திருப்பந்தணை நல்லூர் ... ௩௩௦	தெடி	... ௩௩௦
திருப்புன்கூரும்	தெடி	... ௩௩௧
திருநீரூரும் ... ௩௩௨	தெடி	... ௩௩௨
திருக்கழிப்பாலை ... ௩௩௩	தெடி	... ௩௩௩
திருப்புறம்பயம் ... ௩௩௪	தெடி	... ௩௩௪
	போற்றித் திருந்தாண்டகம்	
	திருஆரூர்	... ௩௩௫
	திருந்தாண்டகம்	
	திருஆரூர் அரநெறி	... ௩௩௬
	திருஆரூர்	... ௩௩௭
	திருவெண்காடு	... ௩௩௮
	திருப்பழனம்	... ௩௩௯
	திருவையாறு	... ௩௪௦
	திருவையாறு	... ௩௪௧
	திருமழபாடி	... ௩௪௨

பதிகப் பெயர்.	பக்கம்.	பதிகப் பெயர்.	பக்கம்.
திருமழபாடி ...	௩௬௦	கேரத்திரக்கோவை ...	௪௪௭
திருநெய்த்தானம் ...	௩௬௧	திருஅடைவு ...	௪௪௯
திருநெய்த்தானம் ...	௩௬௩	திருவலஞ்சுழி ...	௪௫௧
திருப்பூந்துருத்தி ...	௩௬௫	திருவலஞ்சுழியும் திருக்	
திருச்சோற்றுத்துறை ...	௩௬௭	கொட்டையூர் கோடச்	
திருவொற்றியூர் ...	௩௬௯	சாரும் ...	௪௫௨
திருஆடுதுறை ...	௪௦௧	திருநாரையூர் ...	௪௫௪
திரு ...	௪௦௩	திருக்குடந்தைக் கீழ்க்	
திருவலிவலம் ...	௪௦௫	கோட்டம் ...	௪௫௬
திருக்கோகாணம் ...	௪௦௭	திருப்புத்தூர் ...	௪௫௮
திருவீழிமிழலை ...	௪௦௯	திருவாய்மூர் ...	௪௬௦
திருவீழிமிழலை ..	௪௧௧	திருவாலங்காடு ...	௪௬௨
திருவீழிமிழலை ...	௪௧௩	திருத்தலையாலங்காடு ...	௪௬௪
திருவீழிமிழலை ...	௪௧௫	திருமாற்பேறு ...	௪௬௬
திருப்புள்ளிருக்குவேளூர். ...	௪௧௭	திருக்கோடிகா ...	௪௬௮
போற்றிக் திருத்தாண்டகம்		திருச்சாய்க்காடு ...	௪௬௯
ஸ்ரீ கயிலாயம் ...	௪௧௯	திருப்பாரூர் ...	௪௭௧
ஸ்ரீ கயிலாயம் ...	௪௨௧	திருச்செங்காட்டங்குடி ...	௪௭௩
ஸ்ரீ கயிலாயம் ...	௪௨௩	திருமுண்டிச்சரம் ...	௪௭௫
திருத்தாண்டகம்		திருவாலம்பொழில் ...	௪௭௭
திருவலம்புரம் ...	௪௨௪	திருச்சிவபுரம் ...	௪௭௯
திருவெண்ணியூர் ...	௪௨௬	திருவோமாமபுலியூர் ...	௪௮௦
திருக்கற்குடி ...	௪௨௮	திருவின்னம்பர் ...	௪௮௨
திருக்கண்ணப்பூர் ...	௪௩௦	திருக்கஞ்சனூர் ...	௪௮௪
திருவானைக்கா ...	௪௩௧	திருவெறும்பியூர் ...	௪௮௬
திருவானைக்கா ...	௪௩௩	திருக்கழுகுன்றம் ...	௪௮௮
திருவேகம்பம் ...	௪௩௫	பலவகை ...	௪௮௮
திருவேகம்பம் ...	௪௩௮	நின்ற ...	௪௯௦
திருநாகேச்சரம் ...	௪௪௦	தனி ...	௪௯௨
திருக்கிழவேளூர் ...	௪௪௨	தனி ...	௪௯௪
திருமுதுகுன்றம் ...	௪௪௩	திருவினா ...	௪௯௬
திருப்பள்ளியின்		மறுமாற்றம் ...	௪௯௮
முகூடல் ...	௪௪௫	திருப்புகழார் ...	௫௦௦

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகங்கள்

நான்காந் திருமுறை

திருஅதிகை வீரட்டானம்

பண் - கோல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

கூற்றாயின வாறு விலக்கிலீர்

கொடுமைபல செய்தன நானறியேன்

ஏற்றாயடிக் கேயிர வும்பகலும்

பிரியாது வணங்குவ நெப்பொழுதும்

தோற்றதென் வயிற்றி னகம்படியே

குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட

ஆற்றேனடி யேனதி கைக்கெடில

வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

க

நெஞ்சம்உமக் கேயிட மாகவைத்தேன்

நினையா தொருபோதும் இருந்தறியேன்

வஞ்சம்இது வொப்பது கண்டறியேன்

வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட

நஞ்சாகி வந்தென்னை நலிவதனை
நனுகாமற் றுரந்து காந்துமிடர்
அஞ்சேலு மென்னீ ரதிதைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

உ

பணிந்தாரன பாவங்கள் பாற்றவல்லீர்
படுவெண்டலை யிற்பலி கொண்டழல்வீர்
துணிந்தேயுமக் காட்செய்து வாழலுற்றாற்
சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
பிணிந்தார்பொடி கொண்டமெய் பூசவல்லீர்
பெற்றமேற்றுநகந் தீர்சுற்றும் வெண்டலைகொண்
டணிந்தீரடி கேனதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

ந

முன்னம்அடி யேனறி யாமையினான்
முனிந்தென்னை நலிந்து முடக்கியிடப்
பின்னையடி யேனும் காரும்பட்டேன்
சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
தன்னையடைந் தார்வினை தீர்ப்பதன்றோ
தலையாயவர் தக்கட னாவதுதான்
அன்னநடை யாரதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

ச

காத்தான்பவர் ஞாவ லிகழ்ந்தமையாற்
கரைநின்றவர் கண்டுகொ ளென்றுசொல்லி
நீத்தாய கயம்புக தூக்கியிட
நிலைக்கொள்ளும் வழித்துறை யொன்றறியேன்
வார்த்தையிது வொப்பது கேட்டறியேன்
உயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆர்த்தார்புண ளாரதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

டு

சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்
தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
நலந்தீக்கிலு முன்னை மறந்தறியேன்
உன்னமம் என்னாவில் மறந்தறியேன்

உலந்தார்தலை யிற்பலி கொண்டெழ்வாய்
உடலுள்ளுறு சூலை தவிர்த்தருளாய்
அலந்தேனடி யேனதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

சு

உயர்ந்தேன்மனை வாழ்க்கையு மொண்பொருளும்
ஒருவர்தலை காவ லிலாமையினால்
வயந்தேயுமக் காட்செய்து வாழலுற்றால்
வலிக்கின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
பயந்தேயென் வயிற்றி் னகம்படியே
பறித்துப்புரட் டியறுத் தீர்த்திடநான்
அயர்ந்தேனடி யேனதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

எ

வலித்தேன்மனை வாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன்
வஞ்சம்மன மொன்று மிலாமையினால்
சலித்தாலொரு வர்துணை யாருமில்லைச்
சங்கவெண்குழைக் காதுடை யெம்பெருமான்
கலித்தேயென் வயிற்றி் னகம்படியே
கலக்கிமலக் கிட்டுக் கவர்ந்துதினன்
அலுத்தேனடி யேனதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

அ

பொன்போல மிளிர்வதொர் மேனியினீர்
புரிபுன்சடை யீர்மெலி யும்பிறையீர்
துன்பேகவ லைபிணி யென்றிவற்றை
நணுகாமற் றுரந்து கரந்துமிடர்
என்போலிக ளும்மை யினித்தெளியார்
அடியார் படுவ திதுவேயாகில்
அன்பேயமை யும்மதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

க

போர்த்தாயங்கோ ரானையின் ஈருரிதோல்
புறங்கா டரங்காநட மாடவல்லாய்
ஆர்த்தானரக் கன்றனை மால்வரைக்கீழ்
அடர்த்திட் டருள்செய்த வதுகருதாய்

வேர்த்தும்புரண்டும் விழுந்தும் எழுந்தால்
என்வேதனை யான விலக்கியிடாய்
சூர்த்தார்புனல் சூழி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திப்பதிகம் சூலைநாய் தீர ஒதி யருளப்பட்டது.

திருஅதிகைவீரட்டானம்

பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்துஞ் சுடர்த்திங்கட் சூளா மணியும்
வண்ண உரிவை யுடையும் வளரும் பவள நிறமும்
அண்ண லாண்மூர ணேறும் அகலம் வளாய அரவும்
திண்ணன் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை.

க

பூண்டதொர் கேழ லெயிறும் பொன்றிக ழாமை புரள
நீண்டதிண் டோன்வலஞ் சூழ்ந்து நிலாக்கதிர் போலவெண் ணூலும்
காண்டகு புள்ளின் சிறகுங் கலந்த கட்டங்கக் கொடியும்
ஈண்டு கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை.

உ

ஒத்த வடத்தின நாக முருத்திர பட்ட மிரண்டும்
முத்து வடக்கண் டிகையு முளைத்தெழு மூவிலை வேலும்
சித்த வடமு மதிகைச் சேனையர் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து
தத்துங் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை.

ங

மடமான் மறிபொற் கிலையு மழுப்பாம் பொருகையில் வீணை
குடமால் வரையதிண் டோளுங் குனிசிலைக் கூத்தின் பயில்வும்

இடமால் தழுவிய பாக மிருநில நேற்ற சுவடும்
தடமார் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை.

ச

பலபல காமத்த ராகிப் பதைத்தெழு வார்மணத் துள்ளே
கலமலக் கிட்டுத் திரிபுங் கணபதி யென்னுங் களிறும்
வலமேந் திரண்டு சுடரும் வான்கயி லாய மலையும்
நலமார் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை.

௫

கரந்தன கொள்ளி விளக்குங் கறங்கு தழியின் முழக்கும்
பரந்த பதினெண் கணமும் பயின்றறி யாதன பாட்டும்
அரங்கிடை தூலறி வாள் ரறியப் படாததொர் கூத்தும்
நிரந்த கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை.

சு

கொலைவரி வேங்கை யதளுங் குலவோ டிலங்குபொற் றோடும்
விலைபெறு சங்கக் குழையும் விலையில் கபாலக் கலனும்
மலைமகள் கைக்கொண்ட மார்பும் மணியார்ந் திலங்கு மிடறும்
உலவு கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை.

எ

ஆடல் புரிந்த நிலையும் அரையி லசைத்த அரவும்
பாடல் பயின்றபல் பூதம் பல்லா யிரங்கொள் கருவி
நாடற் கரியதொர் கூத்தும் நன்குயர் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து
ஒடுங் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை.

அ

சூழு மரவத் துகிலுந் துகில்கிழி கோவணக் கீளும்
யாழின் மொழியவ னஞ்ச அஞ்சா தருவரை போன்ற
வேழ முரித்த நிலையும் விரிபொழில் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து
தாழுங் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை.

க

காரம்பெழு கைகள் பிடித்து நங்கை நடுக்க மலையை
உரங்களைல் லாங்கொண் டெடுத்தா னென்பது மொன்று மலற
வரங்கள் கொடுத்தருள் செய்வான் வளர்பொழில் வீராட்டஞ் சூழ்ந்து
கிரம்பு கெடில்ப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

இப்பதிகம் சமணர்களேவிய யானை அஞ்சும்படி ஒதியருளப்
பட்டது.

திருவையாறு

பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான் மகளொடும் பாடிப்
போதொடு கீச்சுமந் தேத்திப் புகுவா ரவர்பின் புகுவேன்
யாதஞ் சுவடு படாமல் ஐயா நடைகின்ற போது
காதன் மடப்பிடி யோடுங் களிநு வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். க

போழிளங் கண்ணியி னானைப் பூந்தகி லாளொடும் பாடி
வாழியம் போற்றியென் றேத்தி வட்டமிட் டாடா வருவேன்
ஆழி வலவனின் றேத்தம் ஐயா நடைகின்ற போது
கோழி பெடையொடுங் கூடிக் குளிர்ந்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். உ

எர்ப்பிறைக் கண்ணியி னானை யேந்திழை யாளொடும் பாடி
முரித்த விலயங்க ளிட்டு முகமலர்ந் தாடா வருவேன்
அரித்தொ முகமவென் ளருவி ஐயா நடைகின்ற போது
வரிக்குயில் பேடையொ டாடி வைகி வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். ஈ

பிறையிளங் கண்ணியி னானைப் பெய்வளை யாளொடும் பாடித்
துறையிளம் பன்மலர் தூவித் தோளைக் குளிரத் தொழுவேன்
அறையிளம் பூங்குயி லாலும் ஐயா றடைகின்ற போது
சிறையிளம் பேடையொ டாடிச் சேவல் வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்.

ச

ஏடு மதிக்கண்ணி யானை யேந்திழை யாளொடும் பாடித்
காடொடு நாடு மலையுங் கைதொழு தாடா வருவேன்
ஆட லமர்ந்துறை கின்ற ஐயா றடைகின்ற போது
பேடை மயிலொடுங் கூடிப் பிணைந்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்.

டு

தண்மதிக் கண்ணியி னானைத் தையனல் லாளொடும் பாடி
உண்மெல் சிந்தைய னாகி யுணரா வருகா வருவேன்
அண்ண லமர்ந்துறை கின்ற ஐயா றடைகின்ற போது
வண்ணப் பகன்றிலொ டாடி வைகி வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்.

சு

கடிமதிக் கண்ணியி னானைக் காரிகை யாளொடும் பாடி
வடிவொடு வண்ண மிரண்டும் வாய்வேண் டவசொல்லி வாழ்வேன்
அடியினை ஆர்க்குங் கழலான் ஐயா றடைகின்ற போது
இடிகுர லன்னதொ ரோன மிசைந்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்.

௪

விரும்பு மதிக்கண்ணி யானை மெல்லிய லாளொடும் பாடிப்
பெரும்புலர் காலையெழுந்து பெறுமலர் கொய்யா வருவேன்
அருங்கலம் பொன்மணி யுந்தும் ஐயா றடைகின்ற போது
கருங்கலை பேடையொ டாடிச் கலந்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்.

அ

முற்பிறைக் கண்ணியி னானை மொய்குழ லாளொடும் பாடிப்
பற்றிக் கயிறறுக் கில்லேன் பாடியும் ஆடா வருவேன்
அற்றருள் பெற்றுநின் றாரோ டையா றடைகின்ற போது
நற்றுணைப் பேடையொ டாடி நாரை வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்.

க

திக்கன் மதிக்கண்ணி யானைத் தேமொழி யாளொடும் பாடி
எக்கருள் கல்குட்கொ லெந்தை யெனக்கினி யென்றா வருவேன்
அங்கிள மங்கைய ராடும் ஐயா றடைகின்ற போது
பைக்கினி பேடையொ டாடிப் பறந்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். க0

வனர்மதிக் கண்ணியி னானை வார்குழ ளாளொடும் பாடிக்
களவு படாததொர் காலங் காண்பான் கடைக்கணிக் கின்றேன்
அளவு படாததொ ரன்போ டையா றடைகின்ற போது
இளமண னாகு தழுவி யேறு வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாதூர்

பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாடினம் பூதத்தி னானும் பவனச்செவ் வாய்வண்ணத் தானும்
கூடின மென்முலை யானைக் கூடிய கோலத்தி னானும்
ஒடின வெண்பிறை யானும் ஒளிதிகழ் குலத்தி னானும்
ஆடினம் பாம்பசைத் தானு மாரு ரமர்ந்தவம் மானே. க

நீயைக் குதிரைசெய் வானு நாகரைத் தேவுசெய் வானும்
விரதங்கொண் டாடவல் ளானும் விச்சின்றி நூறுசெய் வானும்
முரசதிர்த் தானெழுந் ஞோட முன்பணிந் தன்பர்க ளேத்த
அரவரைச் சாத்திகின் றானு மாரு ரமர்ந்தவம் மானே. உ

நீறுமெய் பூசவல் ளானு ந்னைப்பவர் நெஞ்சத்து ளானும்
ஏறுகத் தேறவல் ளானும் எரிபுரை மேனியி னானும்
நூறு காந்தையி னானு நான்மறைக் கண்டத்தி னானும்
ஆறு சடைக்கார்த் தானு மாரு ரமர்ந்தவம் மானே. ஈ

கொம்புநல் வேளி லவனைக் குழைய முறுவல்செய் தானும்
செம்புநல் கொண்டெயின் மூன்றுந் தீயெழக் கண்ணிவந் தானும்

வம்புநற் கொன்றையி னானும் வாட்கண்ணி வாட்டம தெய்த
அம்பர வீருரி யானு மாளு ரமர்ந்தவம் மானே.

சு

ஊழி யளக்கவல் லானு முகப்பவ ருச்சியுள் ளானும்
தாழிளஞ் செஞ்சடை யானுந் தண்ணமர் தின்கொடி யானும்
தோழியர் தூதிடை யாடத் தொழுதடி யார்கள் வணங்க
ஆழி வளைக்கையி னானு மாளு ரமர்ந்தவம் மானே.

ரு

ஊர்திரை வேலையுள் ளானு முலகிறந் தொண்பொரு ளானும்
சீர்தரு பாடலுள் ளானுஞ் செங்கண் விடைக்கொடி யானும்
வார்தரு பூங்குழ லானை மருவி யுடன்வைத் தவனும்
ஆதிரை நாளுகந் தானு மாளு ரமர்ந்தவம் மானே.

சு

தொழற்கங்கை துன்னிரின் றூர்க்குத் தோன்றி யருளவல் லானும்
கழற்கங்கை பன்மலர் கொண்டு காதல் கனற்றநின் றானும்
குழற்கங்கை யானையுள் வைத்துக் கோலச் சடைக்கரந் தானும்
அழற்கங்கை யேந்தவல் லானு மாளு ரமர்ந்தவம் மானே.

எ

ஆயிரந் தாமரை போலும் ஆயிரஞ் சேவடி யானும்
ஆயிரம் பொன்வரை போலும் ஆயிரந் தோளுடை யானும்
ஆயிர ஞாயிறு போலும் ஆயிர நீண்முடி யானும்
ஆயிரம் பேருகந் தானு மாளு ரமர்ந்தவம் மானே.

அ

வீடரங் காரிறுப் பானும் வீசும்பினை வேதி தொடர
ஓடரங் காகவைத் தானும் ஒங்கியொ ருழியுள் ளானும்
காடரங் காமகிழந் தானுங் காரிகை யார்கண் மனத்துள்
ஆடரங் கத்திடை யானு மாளு ரமர்ந்தவம் மானே.

சு

பையஞ் சுடர்விடு நாகப் பள்ளிகொள் வானுள்ளத் தானும்
கையஞ்சு நான்குடை யானைக் கால்வீர லாலடர்த் தானும்
பொய்யஞ்சி வாய்மைகள் பேசிப் புகழ்புரிந் தார்க்கருள் செய்யும்
ஐயஞ்சி னப்புறத் தானு மாளு ரமர்ந்தவம் மானே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசூர்

பழமொழி - பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்யெலாம் வெண்ணீறு சண்ணித்த மேனியான் தாள்தொழாதே
உய்யலா மென்றெண்ணி யுறிதூக்கி யுழிதந்தென் னுள்ளம் விட்டுக்
கொய்யுலா மலர்ச்சோலைக் குயில்கூவ மயிலாலு மாறாரரைக்
கையினுற் றெழுந்தொழிந்து கனியிருக்கக் காய்கவர்ந்த கள்வ னேனே.

என்பிருத்தி நரம்புதோல் புகப்பெய்திட் டென்னையோ ருருவ மாக்கி
இன்பிருத்தி முன்பிருந்த வினைதீர்த்திட் டென்னுள்ளம் கோயி லாக்கி
அன்பிருத்தி யடியேனைக் கூழாட்கொண் டருள்செய்த வாரு ரர்தம்
முன்பிருக்கும் விதியின்றி முயல்விட்டுக் காக்கைப்பின் போன வாறே.

பெருகுவித்தென் பாவத்தைப் பண்டெலாம் குண்டர்கள்தஞ்
சொல்லே கேட்டு, உருகுவித்தென் னுள்ளத்தி னுள்ளிருந்த கள்ளத்
தைத் தள்ளிப் போக்சி, அருகுவித்துப் பிணிகாட்டி யாட்கொண்டு
பிணிதீர்த்த வாரு ரர்தம், அருகிருக்கும் விதியின்றி அறமிருக்க மறம்
விலைக்குக் கொண்ட வாறே. ௩

குண்டனாய்த் தலைபறித்துக் குவிமுலையார் நகைநாணு துழிதர் வேளைப்
பண்டமாப் படுத்தென்னைப் பால்தலையிற் றெளித்துத்தன் பாதங் காட்
தொண்டெலா மிசைபாடத் தாமுறுவ லருள்செய்யு மாறாரரைப் [டித்
பண்டெலா மறியாதே பணிநீராற் பரவைசெயப் பாவித் தேனே. ௪

தன்னாகத் தேனாகித் தூர்ச்சனவர் சொற்கேட்டுத் துவர்வாய்க் கொண்டு
என்னாகத் திரிதந்திங் கிருகையேற் றிடவுண்ட ஏழையேனான்
பொன்னாகத் தடியேனைப் புகப்பெய்து பொருட்டடுத்த வாறாரரை
என்னாகத் திருத்தாதே யேதன்போர்க் காதனா யகப்பட் டேனே. ௫

பப்போதிப் பவணனாய்ப் பறித்ததொரு தலையோடே திரிதர் வேளை
ஒப்போட வோதவித்தென் னுள்ளத்தி னுள்ளிருந்தங் குறுதி காட்டி
அப்போதைக் கப்போது மடியவர்கட் காரமுதா மாறாரரை
எப்போது நினையாதே யிருட்டறையின் மலநெறந் தெய்த்த வாறே.

கதியொன்று மறியாதே கண்ணழலத் தலைபறித்துக் கையி லுண்டு
பதியொன்று நெடுவீதிப் பலர்காண நகைநாணு துழிதர் வேற்கு
மதிதந்த வாளுரில் வாந்தேனை வாய்மடுத்துப் பருகி யுய்யும்
வதியின்றி மதியிலியேன் விளக்கிருக்க மின்மினித்தீக் காய்ந்த வாறே.

பூவையாய்த் தலைபறித்துப் பொறியற்ற சமணநீசர் சொல்லே கேட்டுக்
காவீசேர் கண்மடவார்க் கண்டோடிக் கதவடைக்குந் கள்வ னேன்றன்
ஆலியைப் போகாமே தவிர்த்தென்னை யாட்கொண்ட வாளுரைப்
பாலியே னறியாதே பாழூரிற் பயிக்கம்புக் கெய்த்த வாறே. அ

ஒட்டாத வாளவுணர் புரமூன்று மோரம்பின் வாயின் வீழக்
கட்டானைக் காமனையுங் காலனையுங் கண்ணினொடு காலின் வீழ்
அட்டானை யாளுரி லம்மானை யார்வச்செற் றக்கு ரோதம்
தட்டானைச் சாராதே தவமிருக்க அவஞ்செய்து தருக்கி னேனே. க

மறுத்தானொர் வல்லரக்க னீரைந்து முடியினொடு தோளுந் தானும்
இறுத்தானை யெழின்முனரித் தவிசின்மிசை யிருந்தான் றன் தலையி
அறுத்தானை யாளுரி லம்மானை யாலால முண்டு கண்டம் [லொன்றை
கறுத்தானைக் கருதாதே கரும்பிருக்க இரும்புகடித் தெய்த்த வாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழிப்பாலை

பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வனபவள வாய்திறந்து வானவர்க்குந் தானவனே யென்கின் றுளால்
சினபவளத் திண்டோண்மேற் சேர்ந்திலங்கு வெண்ணீற்ற னென்கின்
அனபவளமேகலையோடப்பாலைக்கப்பாலானென்கின் றுளால் [ருளால்
கனபவளஞ் சிந்துங் கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ.

வண்டுலவுகொன்றைவளர்புன் சடையானேயென்கின் றுளால் [ருளால்
விண்டலர்ந்து நாவவதொர் வெள்ளெருக்க நான்மலருண் டென்கின்
உண்டயலே தோன்றுவதோருத்தரியப் பட்டுடையனென்கின் றுளால்
கண்டயலே தோன்றுங் கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ.

பிறந்தினைய திங்களேம் பெம்மான் முடிமேல தென்கின் றுளால்
நிறந்தினருங் குங்குமத்தின் மேனி யவன்நிறமே யென்கின் றுளால்
மறந்தினர்வேற் கண்ணாள் மணிசேர் மிடற்றவனே யென்கின் றுளால்
கறங்கோத மல்குங் கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ.

இரும்பார்ந்த சூலத்த னேந்தியோர் வெண்மழுவ னென்கின் றுளால்
சுரும்பார் மலர்க்கொன்றைச் சுண்ணவெண் ணீற்றவனே யென்கின்
பெரும்பால னாகியோர் பிஞ்ஞகவே டத்த னென்கின் றுளால் [றுளால்
கரும்பானல் பூக்குங் கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ.

பழியிலான் புகழுடையன் பால்நீற்றன் ஆனேற்ற னென்கின் றுளால்
வழியுலாம் பெருந்தடங்கண் ணிரண்டல்ல மூன்றுளவே யென்கின் று
சுழியுலாம் வருகக்கை தோய்ந்த சடையவனே யென்கின் றுளால் [ளால்
கழியுலாஞ் சூழ்ந்த கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ. ௫

பண்ணுந்த வீணை பயின்ற விரலவனே யென்கின் றுளால்
எண்ணுர் புரமெரித்த எந்தை பெருமானே யென்கின் றுளால்
பண்ணுர் முழுவதிரப் பாடலொ டாடலனே யென்கின் றுளால்
கண்ணுர் பூஞ்சோலைக் கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ.

முதிருஞ் சடைமுடிமேல் மூழ்கு மிளநாக மென்கின் றுளால்
அதுகண் டதனருகே தோன்று மிளமதிய மென்கின் றுளால்
சதர்வெண் பளிக்குக் குழைகாதின மின்னிடுமே யென்கின் றுளால்
கதிர்முத்தஞ் சிந்தங் கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ.

ஒரோத மோதி யுலகம் பலிதிரிவா னென்கின் றுளால்
நீரோத மேற நிமிர்புன் சடையானே யென்கின் றுளால்
பாரோத மேனிப் பவனம் அவனிறமே யென்கின் றுளால்
காரோத மல்குங் கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ. ௮

வானுலாந் திங்கள் வளர்புன் சடையானே யென்கின் றுளால்
வானுலாம் வெண்டலைகொண் டோர் பலிதிரிவா னென்கின் றுளால்
தேனுலாந் கோதை திளைக்குந் திருமார்ப னென்கின் றுளால்
கானுலாஞ் சூழ்ந்த கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ. ௯

அடர்ப்பரிய இராவணனை அருவரைக்கீ ழுடர்த்தவனே - யென்
கின் றுளால், சுடர்ப்பெரிய திருமேனிச் சுண்ணவெண் நீற்றவனே

யென்கின் றாளால், மடற்பெரிய ஆலின்கீ ழறநால்வர்க் கன்று
ரைத்தா னென்கின் றாளால், கடற்கருவி சூழ்ந்த கழிப்பாலைச் சேர்
வானைக் கண்டாள் கொல்லோ.

கௌ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கச்சி யேகம்பம்

பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரியானைக் கரவார்பால்
விரவாடும் பெருமானை விடையேறும் வித்தகனை
சூரவாடச் சடைதாழ அங்கையினில் அனலேந்தி
இரவாடும் பெருமானை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

க

தேனோக்குங் கிளிமழலை உமைகேள்வன் செழும்பவளம்
தானோக்குந் திருமேனி தழலுருவாஞ் சங்கரனை
வானோக்கும் வளர்மதிசேர் சடையானை வானோக்கும்
ஏனோக்கும் பெருமானை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

உ

கைப்போது மலர்நூவிக் காதலித்து வானோர்கள்
முப்போது முடிசாய்த்துத் தொழநின்ற முதல்வனை
அப்போது மலர்நூவி ஐம்புலனு மகத்தடக்கி
எப்போது மினியானை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

ந

அண்டமா யாதியா யருமறையொ டைம்பூதப்
பிண்டமா யுலகுக்கொர் பெய்பொருளாம் பிஞ்ஞகனைத்
தொண்டர்தாம் மலர்நூவிச் சொன்மலை புனைகின்ற
இண்டைசேர் சடையானை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

ச

ஆறேறு சடையானை ஆயிரம்பே ரம்மானைப்
பாறேறு படுதலையிற் பலிகொள்ளும் பரம்பரனை
நீறேறு திருமேனி நின்மலனை நெடுந்துவி
ஏறேறும் பெருமானை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

ரு

தேசனைத் தேசங்கள் தொழின்று திருமாலால்
பூசனைப் பூசனைக ளாகப்பானைப் பூவின்கண்
வாசனை மலைநிலகீர் தீவனியா காசமாம்
ஈசனை யெம்மாளை யென்மனத்தே வைத்தேனே. ௬

நல்லாளை நல்லான நான்மறையொ டாறங்கம்
வல்லாளை வல்லார்கள் மனத்துறையும் மைந்தனைச்
சொல்லாளைச் சொல்லார்த் பொருளாளைத் துகளேதும்
இல்லாளை யெம்மாளை யென்மனத்தே வைத்தேனே. ௭

விரித்தாளை நால்வர்க்கு வெவ்வேறு வேதங்கள்
புரித்தாளைப் பதஞ்சந்திப் பொருளுருவாம் புண்ணியனைத்
தரித்தாளைக் கங்கைகீர் தாழ்சடைமேல் மதினமூன்றும்
எரித்தாளை யெம்மாளை யென்மனத்தே வைத்தேனே. ௮

ஆகம்பத் தாவணையா னயனறிதற் கரியாளைப்
பாகம்பெண் ணாண்பாக மாய்வின்ற பசுபதியை
மாகம்ப மறையோதும் இறையாளை மதிர்கச்சி
ஏகம்ப மேயாளை யென்மனத்தே வைத்தேனே. ௯

அடுத்தாளை புரித்தாளை யருச்சுனற்குப் பாசுபதம்
கொடுத்தாளைக் குலவரையே சிலையாகக் கூடரம்பு
தொடுத்தாளைப் புரமெரியச் சூனைமல்கு கயிலாயம்
எடுத்தாளைத் தடுத்தாளை யென்மனத்தே வைத்தேனே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது - சிவனெனுமோசை

பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவனெனு மோசை யல்ல தறையோ வுலகிற் றிருநின்ற
செம்மை புனதே, அவனுமோ ரைய முண்ணி யதனாடை யாவ
ததன்மேலோ ராட லரவும், கவணன வுள்ள வுன்கு கரிகாடு கோயில்
கலனாவ தோடு கருநில, அவனது பெற்றி கண்டு மவனீர்மை கண்டு
மகனேர்வர் தேவ ராவே. ௧

விரிகதிர் ஞாயி றல்லர் மதியல்லர் வேத விதியல்லர் விண்ணு நிலனும்
திரிதரு வாயு வல்லர் செறுதீயு மல்லர் தெளிநீரு மல்லர் தெரியில்
அரிதரு கண்ணி யானே யொருபாக மாக அருள்கா ரணத்தில் வருவார்
எரியர வார மார்ப ரிமையாரு மல்ல ரிமைப்பாரு மல்ல ரிவரே. உ.

தேய்பொடி வெள்ளை பூசி யதன்மேலொர் திங்கள் திலகம் பதித்த நுதல
காய்கதிர் வேலைநீல வொளிமா மிடற்றர் கரிகாடர் காலொர் கழலர் [ர்
வேயுட னாடு தோளி யவன்விம்ம வெய்ய மழுவீசி வேழ வுரிபோர்த்
தேயிவ ராடு மாறு மிவன்காணு மாறு மிதுதா னிவர்க்கொ ரியல்பே. கூ

வளர்பொறி யாமை புல்கி வளர்கோதை வைகி வடிதோலு
நூலும் வளரக், கிளர்பொறி நாக மொன்று மிளர்கின்ற மார்பர் கிளர்
காடு நாடு மகிழ்வர், நளிர்பொறி மஞ்ஞையன்ன தளிர்போன்ற சாய
லவன் தோன்று வாய்மை பெருகிக், குளிர்பொறி வண்டுபாடு குழலா
ளொருத்தி யுளள்போல் குலாவி யுடனே. ச

உறைவது காடு போலு முரிதோ லுடுப்பர் விடையூர்வ தோடு
கலனா, இறையிவர் வாழும் வண்ண மிதுவேலு மீச ரொருபா
லிசைந்த தொருபால், பிறைநுதல் பேதை மாத ருமையென்னு
நங்கை பிறழ்பாட நின்று பிணைவான், அறைகழல் வண்டு பாடு மடிநீழ
லானே கடவா தமர ருலகே. கு

கணிவளர் வேங்கை யோடு கடிதிங்கள் கண்ணி கழல்கால் சிலம்ப
அழகார், அணிகிள ரார வெள்ளை தவழ்சுண்ண வண்ண மியலாரொருவ
ரிருவர், மணிகிளர் மஞ்ஞை யால மழையாடு சோலை மலையான் மகட்கு
மிறைவர், அணிகிள ரன்ன வண்ண மவன் வண்ண வண்ண மவர்
வண்ண வண்ண மழலே. கூ

நகைவளர் கொன்றை துன்று நருவெண் தலையர் நளர்கங்கை
தங்கு முடியர், மிகைவளர் வேத கீத முறையோடும் வல்ல கறைகொள்
மணிசெய் மிடற்றர், முகைவளர் கோதை மாதர் முனிபாடு மாறு மெரி
யாடு மாறு மிவர்க்கப், பகைவளர் நாகம் வீசி மதியங்கு மாறு மிது
போலு மீச ரியல்பே. எ

ஒளிவளர் கங்கை தங்கு மொளிமா லயன்ற னுடல்வெந்து வீய சுடர்நீ
றணிகிள ரார வெள்ளை தவழ்சுண்ண வண்ணர் தடியா ரொருவ ரிருவர்

களிசினர்வேடமுண்டொர்கடமாவுரித்தவுடைதோல்தொடுத்தகலஞர்
அனிகின ரன்ன தொல்லை யவன்பாகமாக எழில்வேத மோது மவரே. அ
மலைமட மங்கை யோடும் வடகங்கை நங்கை மணவான ராகி மகிழ்வார்
தலைகல னாக வுண்டு தனியே திரிந்து தவவாண ராகி முயல்வர்
விலையிலி சாந்த மென்று வெறிநீறு பூசி விளையாடும் வேட விகிந்தர்
அலைகடல் வெள்ள முற்று மலறக் கடைந்த அழல்நஞ்ச முண்ட வவரே.

புதுவிரி பொன்செ யோலை யொருகாதொர் காது சுரிசங்க நின்று
புரள, விதிவிதி வேத கீத மொருபாடு மோத மொருபாடு மெல்ல நகு
மால், மதுவிரி கொன்றை துன்று சடைபாக மாதர் குழல்பாக மாக
உருவர், இதுவியர் வண்ண வண்ண மிவள்வண்ண வண்ண மெழில்
வண்ண வண்ண மியல்பே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு அங்கமலை

பண் - சாதாரி

திருச்சிற்றம்பலம்

தலையே நீவணங்காய்—தலை மலை தலைக்கணிந்து
தலையா லேபலி தேருந் தலைவனைத் தலையே நீவணங்காய்.

க

கண்காள் காண்மின்களோ—கடல் நஞ்சுண்ட கண்டன் றன்னை
எண்டோன் வீசிடின் றுடும் பிரான் றன்னைக் கண்காள் காண்மின்களோ.

செவிகாள் கேண்மின்களோ—சிவன் எம்மிறை செம்பவன [களோ.
எரிபோல் மேனிப்பி ரான்றிற மெப்போதுஞ் செவிகாள் கேண்மின்

மூக்கே நீமுரலாய்—முது காடுறை முக்கண்ணை
வாக்கே னோக்கிய மங்கை மனாளை மூக்கே நீமுரலாய்.

ச

வாயே வாழ்த்துகண்டாய்—மத யானை யுரிபோர்த்துப்
பேய்வாழ் காட்டகத் தாடும்பி ரான்றன்னை வாயே வாழ்த்து கண்டாய்.

நெஞ்சே நீநினையாய்—நிமிர் புன்சடை நின்மலனை
மஞ்சா மும்மலை மங்கை மனாளை நெஞ்சே நீநினையாய்.

சு

கைகாள் கூப்பித்தொழீர்—கடி மாமலர் தூவிநின்று
பைவாய்ப் பாம்பரை யார்த்த பரமனைக் கைகாள் கூப்பித்தொழீர். எ
ஆக்கை யாற்பயனென்—அரன் கோயில் வலம்வந்து
பூக்கை யாலட்டிப் போற்றி யென்னுதவிவ் ஆக்கை யாற்பயனென். அ
கால்க ளாற்பயனென்—கறைக் கண்ட னுறைகோயில்
கோலக் கோபுரக் கோகர ணஞ்சூழாக் கால்க ளாற்பயனென். க
உற்ற ராருளரோ—உயிர் கொண்டு போம்பொழுது
குற்ற லத்துறை கூத்தனல் லால்நமக் குற்ற ராருளரோ. க0
இறுமாந் திருப்பன்கொலோ—ஈசன் பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச்
சிறுமானேந்திதன்சேவடிக்கீழ்ச்சென்றங்கி றுமாந்திருப்பன்கொலோ.
தேடிக் கண்டுகொண்டேன்—திரு மாலொடு நான்முகனும்
தேடித்தேடொணுத்தேவனையென்னுளேதேடிக்கண்டுகொண்டேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகை வீரட்டானம் - திருக்கெடிலவாணர்

பண் - காந்தார பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முளைக்கதி ரிளம்பிறை மூழ்க வெள்ளநீர்
வளைத்தெழு சடையினர் மழலை வீணையர்
திளைத்ததோர் மான்மழுக் கையர் செய்யபொன்
கிளைத்துழித் தோன்றிடுங் கெடில வாணரே. க
ஏறின ரேறின யேழை தன்னொரு
கூறினர் கூறினர் வேதம் அங்கமும்
ஆறின ராறிடு சடையர் பக்கமும்
கீறின வுடையினர் கெடில வாணரே. உ
விடந்திகழ் கெழுதரு மிடற்றர் வெள்ளைநீ
றுடம்பழ கெழுதுவர் முழுதும் வெண்ணிலாப்
படர்ந்தழ கெழுதரு சடையிற் பாய்புனல்
கிடந்தழ கெழுதிய கெடில வாணரே. ங

விழுமணி யயிலெயிற் றம்பு வெய்யதோர்
கொழுமணி நெடுவரை கொளுவித் கோட்டினர்
செழுமணி மிடற்றினர் செய்யர் வெய்யதோர்
கெழுமணி யாவினர் கெடில வாணரே.

ச

குழுவின் தொழுதெழு மடியர் மேல்வினை
தழுவின கழுவுவர் பவள மேனியர்
மழுவின் மான்மறிக் கையர் மக்கையைக்
கெழுவின யோசினர் கெடில வாணரே.

ரு

அக்கையி லனலெரி யேந்தி யாறெனும்
மக்கையைச் சடையிடை மணப்பர் மால்வரை
நக்கையைப் பாகமு நயப்பர் தென்றிசைக்
கெக்கைய தெனப்படுங் கெடில வாணரே.

க

கழிந்தவர் தலைகல னேந்திக் காடுறைந்
திழிந்தவ ரொருவரென் றென்க வாழ்பவர்
வழிந்திழி மதுகர மிழற்ற மந்திகள்
கிழிந்ததேன் நுகர்தருங் கெடில வாணரே.

எ

கிடந்தபாம் பருகுண் டரிவை பேதுறக்
கிடந்தபாம் பவளையோர் மயிலென் றையுறக்
கிடந்தநீர்ச் சடையிசைப் பிறையு மேங்கவே
கிடந்துதான் நகுதலைக் கெடில வாணரே.

அ

வெறியுறு விரிசடை புரள வீசியோர்
பொறியுறு புலியுரி யரைய தாகவும்
நெறியுறு குழலுமை பாக மாகவும்
கிறிபட உழிதர்வர் கெடில வாணரே.

க

பூண்டதே ராக்கனைப் பொருவின் மால்வரைத்
தூண்டுதோ னவைபட அடர்த்த தாளினர்
ஈண்டுநீர்க் கமலவாய் மேதி பாய்தரக்
கிண்டுதேன் சொரிதருங் கெடில வாணரே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது - நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

பண் - காந்தார பஞ்சமம்

திருச்சிறம்பலம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

க

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரன் அஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலங் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

உ

விண்ணுற அடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்
உண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்
பண்ணிய வுலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிரின் றதுப்பது நமச்சி வாயவே.

ந

இடுக்கண்பட் டிருக்கினு மிரந்தி யாரையும்
விடுக்கிற் பிரானென்று வினவுவோ மல்லோம்
அடுக்கற்கீழ்க் கிடக்கினு மருளின் நாமுற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சி வாயவே.

ச

வெந்தநீ றருங்கலம் விரதி கட்கெலாம்
அந்தணர்க் கருங்கலம் அருமறை யாறங்கம்
திங்களுக் கருங்கலந் திகழு நீண்முடி
நங்களுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

டு

சலமிலன் சங்கரன் சார்ந்த வார்க்கலால்
நலமிலன் நாடொறு நல்கு வான்நலன்
குலமில ராகிலுங் குலத்துக் கேற்பதோர்
நலமிகக் கொடுப்பது நமச்சி வாயவே.

க

வீடினா ருலகினில் விழுமிய தொண்டர்கள்
கூடினா ரந்நெறி கூடிச் சென்றலும்

ஒடினே ஞோடிச்சென் துருவங் காண்டலும்
நாடினேன் நாடிற்று நமச்சி வாயவே.

எ

இல்லக விளக்கது இருள்கெ ட்ப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே.

அ

முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
தன்னெறி யேசுர ணாதல் திண்ணமே
அந்நெறி யேசென்றங் கடைந்த வார்க்கெலாம்
நன்னெறி யாவது நமச்சி வாயவே.

க

மாப்பிணை தழுவிய மாதொர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாயப்பத்
தேத்தவல் லார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சமணர்கள் கற்றாணிற் கட்டிக் கடலிலே வீழ்த்தின போது
ஒதி அருளப்பட்டது.

திருப்பழனம்

பண் - பழந்தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சொன்மலை பயில்கின்ற குயிலினங்கள் சொல்லீரே
பன்மலை வரிவண்டு பண்மிழற்றும் பழனத்தான்
முன்மலை நகுதிகள் முகிழ்வினங்கு முடிச்சென்னிப்
பொன்மலை மார்பெனன் புதுநலமுண் டிகழ்வானே.

க

கண்டகங்கள் முண்டகங்கள் கைதைகள் நெய்தல்கள்
பண்டாங்க வேடத்தான் பாட்டோவாப் பழனத்தான்.

வண்டுலாந் தடம்முழுகி மற்றவனென் தளிர்வண்ணம்
கொண்டநாள் தானறிலான் குறிக்கொள்ளா தொழிவானே. ௨

மனைக்காஞ்சி யிளங்குருகே மறந்தாயோ மதமுகத்த
பனைக்கைம்மா வுரிபோர்த்தான் பலர்பாடும் பழனத்தான்
நினைக்கின்ற நினைப்பெல்லா முரையாயோ நிகழ்வண்டே
சுனைக்குவளை மலர்க்கண்ணாள் சொற்றாதாய்ச் சோர்வாளோ. ௩

புதியையா யினியையாம் பூந்தென்றால் புறங்காடு
பதியாவ திதுவென்று பலர்பாடும் பழனத்தான்
மதியாதார் வேள்விதனை மதித்திட்ட மதிகக்கை
விதியாள நென்னுயிர்மேல் விளையாடல் விடுத்தானே. ௪

மண்பொருந்தி வாழ்பவர்க்கும் மாதீர்த்த வேதியர்க்கும்
விண்பொருந்து தேவர்க்கும் வீடுபேராய் நின்றானைப்
பண்பொருந்த இசைபாடும் பழனஞ்சே ரப்பனையென்
கண்பொருந்தும் போதத்துங் கைவிடநான் கடவேனே. ௫

பொங்கோத மால்கடலிற் புறம்புறம்போ யிரைதேரும்
செங்கால்வெண் மடநாராய் செயற்படுவ தறியேனான்
அங்கோல வளைகவர்ந்தான் அணிபொழில்குழ் பழனத்தான்
தங்கோல நறுங்கொன்றைத் தாரருளா தொழிவானே. ௬

துணையார முயங்கிப்போய்த் துறைசேரு மடநாராய்
பணையார வாரத்தான் பாட்டோவாப் பழனத்தான்
கணையார இருவிசும்பிற் கடியரணம் பொடிசெய்த
இணையார மார்பனென் நெழில்நலமுண் டிகழ்வானே. ௭

கூவைவாய் மணிவரன்றிக் கொழித்தோடுங் காவிரிப்பூம்
பாவைவாய் முத்திலங்கப் பாய்ந்தாடும் பழனத்தான்
கோவைவாய் மலைமகன்கோன் கொல்லேற்றின் கொடியாடைப்
பூவைகள் மழலைகள் போகாத பொழுதுளதே. ௮

புள்ளிமான் பொறியரவம் புள்ளாயர்த்தான் மணிநாகப்
பள்ளியான் தொழுதேத்த இருக்கின்ற பழனத்தான்
உள்ளுவார் வினையீர்க்கு மென்றுரைப்ப ருலகெல்லாம்
கள்ளியே னுனிவற்கென் கனவளையுங் கடவேனே. ௯

வஞ்சித்தென் வளைகவர்ந்தான் வாரானே யாயிடினும்
பஞ்சிக்காற் சிறகன்னம் பாரந்தார்க்கும் பழனத்தான்
அஞ்சிப்போய்க் கலிமெலிய அழலோம்பும் அப்பூதி
குஞ்சிப்பூ வாய்நின்ற சேவடியாய் கோடியையே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு

பண் - பழந்தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விடகிலேன் அடிநாயேன் வேண்டியக்கா லியாதொன்றும்
இடைகிலேன் அமுணர்கன்தம் மறவுரைகேட் டலமந்தேன்
தொடர்கின்றே னுன்னுடைய தூமலர்ச்சே வடிகாண்பான்
அடைகின்றே னையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

க

செம்பவளத் திருவுருவர் திகழ்சோதி குழைக்காதர்
கொம்பமருத் கொடிமருக்குற் கோல்வளையா னொருபாகர்
வம்பலிழு மலர்க்கொன்றை வளர்சடைமேல் வைத்துகந்த
அம்பவள வையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

உ

நணியானே சேயானே நம்பானே செம்பொன்னின்
துணியானே தோலானே சுண்ணவெண் ணீற்றானே
மணியானே வானவர்க்கு மருந்தாகிப் பிணிதீர்க்கும்
அணியானே யையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

ங

ஊழித்தி யாய்கின்ற யுள்குவா ருள்ளத்தாய்
வாழித்தி யாய்கின்றய் வாழ்த்துவார் வாயானே
பாழித்தி யாய்கின்றய் படர்சடைமேற் பனிமதியம்
ஆழித்தி யையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

ச

சடையானே சடையிடையே தவழுந்தண் மதியானே
விடையானே விடையேறிப் புரமெரித்த வித்தகனே
உடையானே புடைதலகொண் டோருண் பலிக்குழலும்
அடையானே வையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

ரு

நீரானே தீயானே நெதியானே கதியானே
ஊரானே உலகானே உடலானே உயிரானே
பேரானே பிறைஞ்சு பிணிதீர்க்கும் பெருமானென்
றாராத வையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

சு

கண்ணாழை மணியாழை கருத்தாழை அருத்தாழை
எண்ணாழை யெழுத்தாழை யெழுத்தினுக்கோ ரியல்பாழை
விண்ணாழை விண்ணிடையே புரமெரித்த வேதியனே
அண்ணாழை வையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

எ

மின்னாழை யுருவாழை வேதத்தின் பொருளாழை
பொன்னாழை மணியாழை பொருகடல்வாய் முத்தாழை
நின்னாழை ரிருவர்க்குங் காண்பரிய நிமிர்சோதி
அன்னாழை யையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

அ

முத்திசையும் புனற்பொன்னி மொய்பவளங் கொழித்துந்தப்
பத்தர்பலர் நீர்மூழ்கிப் பலகாலும் பணிந்தேத்த
எத்திசையும் வானவர்க ளெம்பெருமா னெனவிறைஞ்சும்
அத்திசையா மையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

க

கருவரைசூழ் கடலிலங்கைக் கோமானைக் கருத்தழியத்
திருவிரலா லுதகரணஞ் செய்துகந்த சிவமூர்த்தி
பெருவரைசூழ் வையகத்தார் பேர்நந்தி யென்றேத்தும்
அருவரைசூழ் மையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது - தசபுராணம்

பண் - பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பருவரை யொன்று சுற்றி யரவங்கை விட்ட விமையோ ரிரிந்து
பயமாய்த், திருநெடு மால்நிறத்தை யடுவான் விசம்பு சுடுவானெழுந்து
விசைபோய்ப், பெருகிட மற்றி தற்கொர் பிதிகார மொன்றையருளாய்
பிரானே யெனலும், அருள்கொடு மாவிடத்தை யெரியாம லுண்ட
அவனண்ட ரண்ட ரரசே.

க

நீர்வொலி வெள்ள மண்டி நெடுஅண்ட மூட நிலநின்று தம்ப மதுவப்
பாமொரு தெய்வ மெய்த விதுவொப்ப தில்லை யிருபாலு நின்றுபணியப்
பிரமனு மாலும்மேலை முடியோடு பாதம் அறியாமை நின்ற பெரியோன்
பாமுத லாய தேவர் சிவனாய மூர்த்தி யவனா நமக்கொர் சரணே. உ

காலமு நான்க னூழி படையாமு னேக வருவாகி மூவ ருருவில்
சாலவு மாகி மிக்க சமயக்க ளாறி னுருவாகி நின்ற தழலோன் [மேல்
ஞாலமும் மேலை விண்ணு டிலகேழு முண்டு குறளாயொ ராலின் இலை
பாலனு மாய வற்கொர் பரமாய மூர்த்தி யவனா நமக்கொர் சரணே. ஈ

நீடுயர் விண்ணு மண்ணும் நெடுவேலை குன்றொடுலகேழு மெங்குநலியச்
சூடிய கையராகி யிமையோர் கணங்கள் துதியோதி நின்று தொழலும்
சூடிய தாச கன்ற னுடலம் பிளந்தம் ஒழியாத கோபம் ஒழிய
சூடிய மாகடத்தெ மனலாடி பாத மவையா நமக்கொர் சரணே. ச

நிலைவலியன்றியெங்கும்நிலனெடுவிண்ணுநிதனஞ்செய்தோடுபுரமூன்
றலைநலி வஞ்சி யோடி யரியோடு தேவ ராணம் புகத்த னருளால்
கொலைநல வாளிமுள அரவங்கை நானும் அனல்பாய நீறு புரமாம்
மலைநிலை கைய லொல்க வளைவித்த வள்ள லவனா நமக்கொர் சரணே.

நீலநன் மேனி செக்கண் வளைவென் னெயிற்ற னெரிகேச
னேடி வருகன், காலைநன் மாலை கொண்டு வழிபாடு செய்யு மளவின்
கண் வந்து குறுகிப், பாலனை யோட வோடப் பயமெய்து வித்த
உயர்வவ்வு பாசம் விடும்க், காலனை வீடு செய்த கழல்போலும் அண்டர்
தொழுதோது சூடு கழலே. ஈ

உயர்தவ மிக்க தக்க னுயர்வேள்வி தன்னி லவியுண்ண வந்தவிமை
யோர், பயமுறு மெச்சனங்கி மதியோனு முற்ற படிக்கண்டு நின்று பய
மாய், அயனெடு மாலுமெங்க ளறியாமை யாதி கமியென் றிறைஞ்சி
யகலச், சயமுறு தன்மை கண்ட தழல்வண்ண னெந்தை கழல்கண்டு
கொன்கை கடனே. எ

நலமலி மன்கை நன்கை வீளையாடி யோடி நயனத் தலங்கள் கரமா [கண்
உலகினை யேழு முற்றும் இருள்மூட மூட இருளோட நெற்றி யொரு
அலந்தர வஞ்சி மற்றை நயனங்கை விட்டு மடவா ளிறைஞ்ச மதிபோல்
அலந்தரு சோதி போல அலர்வித்த முக்க ணவனா நமக்கொர் சரணே.

கழைபடு காடு தென்றல் சூயில் கூவ வஞ்சு கணையோ னனைந்து
புகலும், மழைவடி வண்ண னெண்ணி மகவோனை விட்ட மலரான
தொட்ட மதனன், எழில்பொடி வெந்து வீழ இமையோர் கணங்கள்
எரியென் நிறைஞ்சி யகலத், தழல்படு நெற்றி யொற்றை நயனஞ்
சிவந்த தழல்வண்ண னெந்தை சரணே. க

தடமல ராயி ரங்கள் குறைவொன்ற தாக நிறைவென்று தன்கணதனால்
உடன்வழி பாடுசெய்த திருமாலு யெந்தை பெருமா னுகந்து மிகவும்
சுடரடி யான்முயன்று சூழல்வித் தாக்கன் இதயம் பிளந்த கொடுமை
அடல்வலி ஆழி ஆழி யவனுக் களித்த வவளு நமக்கொர் சரணே. ௧௦

கடுகிய தேர்செலாது கயிலாய மீது கருதேலுன் வீர மொழிநீ
முடுகுவ தன்று தன்ம மெனநின்றுபாகன் மொழிவானென்றுமுனியா
விடுவிடுவென்றுசென்றுலிரைவுற்றாக்கன்வரையுற்றெடுக்கமுடிதோள்
நெடுநெடு இற்று வீழ விரலுற்றபாத நினைவுற்ற தென்றன் மனனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது - பாவநாசத் திருப்பதிகம்

பண் - பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பற்றற் றூர்சேர் பழம்பதியைப் பாஞர் லிலாய பவளத்தைச்
சிறற்ம் பலத்தெந் திகழ்கனியைத் தீண்டற் கரிய திருவுருவை
வெற்றி யூரில் விரிசுடரை விமலர் கோனைத் திரைஞ்சுந்த
ஒற்றி யூரெம் உத்தமனை உள்ளத் துள்ளே வைத்தேனே. க

ஆனைக் காவி லணங்கினை ஆரூர் லிலாய அம்மானைக்
கானப் பேரூர்க் கட்டியைக் கானூர் முனைத்த கரும்பினை
வானப் பேரார் வந்தேத்தும் வாய்மூர் வாழும் வலம்புரியை
மானக் கயிலை மழுகளிற்றை மதியைச் சுடரை மறவேனே. உ

மதியங் கண்ணி நாயிற்றை மயக்கந் தீர்க்கும் மருந்தினை
அதிகை மூதா ரரசினை ஐயா றமர்ந்த வையனை

விதியைப் புகழை வாணோர்கள் வேண்டித் தேடும் விளக்கினை
நெதியை ஞானக் கொழுந்தினை நினைந்தேற் குள்ளம் நிறைந்ததே. ௩

புறம்ப யத்தெம் முத்தினைப் புகலூ ரிலங்கு பொன்னினை
உறங்கை யோங்கு சிராப்பள்ளி யுலகம் விளக்கு ஞாயிற்றைக்
கறங்கு மருவித் கழுக்குன்றிற் காண்பார் காணுங் கண்ணினை
அறங்கு முதினை வீரட்டத் தரிமா னேற்றை யடைந்தேனே. ௪

கோலக் காவிற் குருமணியைக் குடமூக் குறையும் விடமுணியை
ஆலக் காட்டி லந்தேனை யமரர் சென்னி யாய்மலரைப்
பாலிற் நிகழும் பைங்கனியைப் பராய்த் துறையெம் பசும்பொன்னைச்
சூலத் தானைத் துணையிலியைத் தோனைக் குளிரத் தொழுதேனே. ௫

மருக லுறைமா ணிக்கத்தை வலன்சுழியின் மாலையைக்
கருகா ளூரிற் கற்பகத்தைக் காண்டற் கரிய கதிரொளியைப்
பெருவே ஞரெம் பிறப்பிலியைப் பேணு வார்கள் பிரிவரிய
திருவாஞ் சியத்தெஞ் செல்வனைச் சிந்தை யுள்ளே வைத்தேனே. ௬

எழிலா ரிராச சிக்கத்தை யிராமேச் சுரத்தெ மெழிலேற்றைக்
குழலார் கோதை வரைமார்பிற் குற்ற லத்தெங் கூத்தனை
நிழலார் சோலை நெடுக்களத்து நிலாய நித்த மனாளை
அழலார் வண்ணத் தம்மாளை அன்பி லனைத்து வைத்தேனே. ௭

மலை தோன்றும் வளர்மதியை மறைக்காட் டிறையும் மனாளை
ஆலைக் கரும்பி னின்சாற்றை அண்ணு மலையெம் அண்ணலைச்
சோலைத் தருத்தி நகர்மேய சுடரிற் நிகழந் தளக்கிலியை
மேலை வாணோர் பெருமாளை விருப்பால் விழுங்கி யிட்டேனே. ௮

சோற்றத் துறையெஞ் சோதியைத் தருத்தி மேய தாமணியை
ஆற்றிற் பழனத் தம்மாளை ஆல வாயெம் அருமணியை
கீற்றிற் பொலிந்த நிமிர்நிண்டோன் நெய்த்தா னத்தெந்நிலாச்சுடரைத்
தோற்றக் கடலை யடலேற்றைத் தோனைக் குளிரத் தொழுதேனே. ௯

புத்த ருறையும் புனிதனைப் பூவ ணத்தெம் போரேற்றை
வத்தாய் மிழலை முளைத்தானை வேள்விக் குடியெம் வேதியினைப்
பொய்த்தார் புரமூன் நெரித்தானைப் பொதியின் மேய புராணனை
வைத்தே னென்றன் மனத்துள்ளே மாத்தார் மேய மருந்தையே. ௧௦

முந்தித் தானே முளைத்தானே மூரி வெள்ளே நூர்ந்தானே
அந்திச் செவ்வான் படியானே அரக்க னாற்ற வழித்தானேச்
சிந்தை வென்னப் புனலாட்டிச் செஞ்சொன்மலை யடிச்சேர்த்தி
எந்தை பெம்மா நென்னெம்மா நென்பார் பாவ நாசமே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகலூர்

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செய்யார் வெண்ணூலார் கருமான் மறி துள்ளும்
கையர் கனைகழல் கட்டிய காலினர்
மெய்யார் மெய்ந்நின் றவர்க்கல்லா தவர்க்கென்றும்
பொய்யார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

க

மேகந லூர்தியர் மின்போன் மிளிர்சடைப்
பாக மதிநுத லானையார் பாகத்தர்
நாக வளையினர் நாக வுடையினர்
போகர் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

உ

பெருந்தாழ் சடைமுடி மேற்பிறை சூடிக்
கருந்தாழ் குழலியுந் தாமுங் கலந்து
திருந்தா மனமுடை யார்திறத் தென்றும்
பொருந்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

ங

அக்கா ரணிவடம் ஆகத்தர் நாகத்தர்
நக்கா ரிளமதிக் கண்ணியர் நாடொறும்
உக்கார் தலைபிடித் துண்பலிக் கூர்தொறும்
புக்கார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

ச

ஆர்த்தா ருயிரடு மந்தகன் றன்னுடல்
பேர்த்தார் பிறைநுதற் பெண்ணினல் லாளுட்கக்
கூர்த்தார் மருப்பிற் கொலைக்களிற் நீருரி
போர்த்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

ஞ

உதைத்தார் மறலி உருளவோர் காலால்
கிதைத்தார் திகழ்தக்கன் செய்தநல் வேள்வி
பதைத்தார் சிரங்கரங் கொண்டுவெய் யோன்கண்
புதைத்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

க

துமன் சுறவங் துதைந்த கொடியுடைக்
காமன் கணைவலங் காய்ந்தமுக் கண்ணினர்
சேம நெறியினர் சீரை யுடையவர்
பூமன் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

எ

கரிந்தார் தலையர் கடிமதின் மூன்றுந்
தெரிந்தார் கணைகள் செழுந்தழ லுண்ண
விரிந்தார் சடைமேல் விரிபுனற் கங்கை
புரிந்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

அ

ஈண்டா ரழலி லிருவருங் கைதொழ
கீண்டார் நெடுந்தடு மாற்ற நிலையஞ்ச
மாண்டார்த மென்பு மலர்க்கொன்றை மாலையும்
பூண்டார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

க

கறுத்தார் மணிகண்டங் கால்விர லூன்றி
இறுத்தா ரிலங்கையர் கோன்முடி பத்தும்
அறுத்தார் புலனைந்து மாயிழை பாகம்
பொறுத்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர் அரநெறி

பயா - இத்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எத்திசை புதினு மெமக்கொரு தீதிலை
தெத்தே யெனமுரன் நெம்முன் உழிதர்வர்
முத்தி யனையதொர் மூவிலை வேல்பிடித்
தத்தி நிறத்தா ராநெறி யாரே.

க

வீரமும் பூண்பர் விசயனொ டாயதொர்
தாரமும் பூண்பர் தமக்கன்பு பட்டவர்
பாரமும் பூண்பர்நற் பைங்கண் மிளிர்அர
வாரமும் பூண்ப ரரநெறி யாரே.

உ

தஞ்ச வண்ணத்தர் சடையினர் தாமுமொர்
வஞ்ச வண்ணத்தர்வண் டார்சுழ லாளொடும்
துஞ்ச வண்ணத்தர் துஞ்சாதகண் ணூர்தொழும்
அஞ்ச வண்ணத்த ரரநெறி யாரே.

ங

விழித்தனர் காமனை வீழ்தர வின்னின்
றிழித்தனர் கங்கையை யேத்தினர் பாவம்
கழித்தனர் கல்குழ் கடியரண் மூன்றும்
அழித்தன ராளு ரரநெறி யாரே.

ச

துற்றவர் வெண்டலை யிற்சுருள் கோவணம்
தற்றவர் தம்வினை யானவெல் லாமற
அற்றவ ராளு ரரநெறி கைதொழ
உற்றவர் தாமொளி பெற்றனர் தாமே.

ஞ

கூடர வத்தர் குரற்கிண் கிணியடி
நீடர வத்தர்முன் மாலை யிடையிருள்
பாடர வத்தர் பணமஞ்சு பைவிரித்
தாடர வத்த ரரநெறி யாரே.

சு

கூடவல் லார்குறிப் பில்லுமை யாளொடும்
பாடவல் லார்பயின் றந்தியுஞ் சந்தியும்
ஆடவல் லார்திரு வாளு ரரநெறி
நாடவல் லார்வினை வீடவல் லாரே.

ள

பாலை நகுபனி வெண்மதி பைங்கொன்றை
மாலையுந் கண்ணியு மாவன சேவடி
காலையு மாலையுந் கைதொழு வார்மனம்
ஆலய மாளு ரரநெறி யார்க்கே.

அ

முடிவண்ணம் வானமின் வண்ணந்தம் மார்பின்
பொடிவண்ணந் தம்புக மூர்தியின் வண்ணம்

படிவண்ணம் பாற்கடல் வண்ணஞ்செஞ் ஞாயி
றடிவண்ண மாளு ராரெறி யார்க்கே.

க

பொன்னவில் புன்சடை யானடி யின்னிழல்
இன்னருள் சூடியென் காதுமி ராப்பகல்
மன்னவர் கின்னரர் வானவர் தாந்தொழும்
அன்னவ ராளு ராரெறி யாரே.

க௦

பொருள்மன் னனைப்பற்றிப் புட்பகங் கொண்ட
மருள்மன் னனையெற்றி வாளுட னீந்து
கருள்மன் னுகண்டங் கறுக்கநஞ் சுண்ட
அருள்மன்ன ராளு ராரெறி யாரே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது - விடந்தீர்த்த திருப்பதிகம்

பண் - இத்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்றுகொ ளாமவர் சிந்தை புயர்வரை
ஒன்றுகொ ளாமுய ரும்மதி சூடுவர்
ஒன்றுகொ ளாமிடு வெண்டலை கையது
ஒன்றுகொ ளாமவ ரூர்வது தானே.

க

இரண்டுகொ ளாமிமை யோர்தொழு பாதம்
இரண்டுகொ ளாமிலங் குஞ்சுழை பெண்ணாண்
இரண்டுகொ ளாமுரு வஞ்சிறு மான்மழு
இரண்டுகொ ளாமவ ரெய்தின தாமே.

௨

மூன்றுகொ ளாமவர் கண்ணுத லாவன
மூன்றுகொ ளாமவர் சூலத்தின் மொய்யிலை
மூன்றுகொ ளாங்கணை கையது வின்னாண்
மூன்றுகொ ளாம்புர மெய்தன தாமே.

௩

நாலுகொ ளாமவர் தம்முக மாவன
நாலுகொ ளாஞ்சன னம்முதற் றோற்றமும்

நாலுகொ லாமவ ஞாந்தியின் பாதங்கள்
நாலுகொ லாமறை பாடின தாமே.

ச

அஞ்சுகொ லாமவ ராடர விற்படம்
அஞ்சுகொ லாமவர் வெல்புல னாவன
அஞ்சுகொ லாமவர் காயப்பட்ட டான்களை
அஞ்சுகொ லாமவ ராடின தாமே.

ரு

ஆறுகொ லாமவ ரங்கம் படைத்தன
ஆறுகொ லாமவர் தம்மக ஞர்முகம்
ஆறுகொ லாமவர் தார்மிசை வண்டின்கால்
ஆறுகொ லாஞ்சுவை யாக்கின தாமே.

சு

ஏழுகொ லாமவ ஞாழி படைத்தன
ஏழுகொ லாமவர் கண்ட விருங்கடல்
ஏழுகொ லாமவ ராளு முலகங்கள்
ஏழுகொ லாம்இசை யாக்கின தாமே.

எ

எட்டுக்கொ லாமவ ரீறில் பெருங்குணம்
எட்டுக்கொ லாமவர் சூடு மினமலர்
எட்டுக்கொ லாமவர் தோளினை யாவன
எட்டுக்கொ லாந்திசை யாக்கின தாமே.

அ

ஒன்பது போலவர் வாசல் வகுத்தன
ஒன்பது போலவர் மார்பினில் நூலிழை
ஒன்பது போலவர் கோலக் குழற்சடை
ஒன்பது போலவர் பாரிடந் தானே.

க

பத்துக்கொ லாமவர் பாம்பின்கண் பாம்பின்பல்
பத்துக்கொ லாமெயி றுந்நெரிந் துக்கன
பத்துக்கொ லாமவர் காயப்பட்ட டான்றலை.
பத்துக்கொ லாமடி யார்செய்கை தானே.

கா

திருச்சிற்றம்பலம்

இது அப்பூதிநாயனார் புத்திரரைத் தீண்டிய அரவின் விஷம் நீங்
கும்படி அருளிச்செய்யப் பட்டது.

திருவாரூர்

பண் - சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சூலப் படையானைச் சூழாக வீழருவிச்
கோலத்தோட் குக்குமஞ்சேர் குன்றெட் டிடையானைப்
பாலொத்த மென்மொழியான் பக்கனைப் பாங்காய
ஆலத்தின் சீழானை நான்கண்ட தாளுரே.

க

பக்கமே பாரிடங்கள் சூழப் படுதலையில்
புக்கலூர்ப் பிச்சையேற் றுண்டு பொலிவுடைத்தாய்க்
கொக்கிறதின் றாவல் கொடியெடுத்த கோவணத்தோ
டக்கணிந்த அம்மானை நான்கண்ட தாளுரே.

உ

சேய உலகமுஞ் செல்சார்வு மானானை
மாயப்போர் வல்லானை மாலைதாழ் மார்பனை
வேயொத்த தோளியர்தம் மென்முலைமேற் றன்சாந்தின்
ஆயத் திடையானை நான்கண்ட தாளுரே.

ங

ஏறேற்ற மாவேறி யெண்கணமும் பின்படா
மாதேற்றார் வல்லாணஞ் சீறி மயானத்தில்
நீறேற்ற மேனியனாய் நீன்சடைமேல் நீர்ததும்ப
ஆறேற்ற அந்தணனை நான்கண்ட தாளுரே.

ச

தாக்கோல வென்னெலும்பு பூண்டுதம் ஏறேறிப்
பாக்கான ளூர்க்கெல்லாஞ் செல்லும் பரமனார்
தேக்காலி நானுந் திருவாரூர்த் தொன்னகரில்
பூக்கோயி லுண்மகிழ்ந்து போகா திருந்தாரே.

ரு

எம்பட்டம் பட்ட முடையானை யோர்மதியின்
தம்பட்டஞ் சேர்ந்த றதலானை அந்நிவாய்ச்
செம்பட் டெத்தச் சிறுமா னுரியாடை
அம்பட் டசைத்தானை நான்கண்ட தாளுரே.

சு

போஷொத்த வெண்மதியஞ் சூடிப் பொலிந்திலங்கு
வேழத் தூரிபோர்த்தான் வெள்வனையான் தான்வெருவ

ஊழித்தீ யன்னனை ஒங்கொலிமாப் பூண்டதோர்
ஆழித்தேர் வித்தகனை நான்கண்ட தாளுரே.

எ

வஞ்சனையா ரார்பாடுஞ் சாராத மைந்தனைத்
துஞ்சிருளி லாட லுகந்தனைத் தன்றொண்டர்
நெஞ்சிருள் கூரும் பொழுது நலாப்பாரித்
தஞ்சுடராய் நின்றனை நான்கண்ட தாளுரே.

அ

காரமுது கொன்றை கடிநாறு தண்ணென்ன
நீரமுது கோதையோ டாடிய நீண்மார்பன்
பேரமுத முண்டார்க ளய்யப் பெருங்கடனஞ்
சாரமுதா வுண்டனை நான்கண்ட தாளுரே.

க

தாடவுடிக் கையன் தாமரைப்பூஞ் சேவடியன்
கோடலா வேடத்தன் கொண்டதோர் வீணையினன்
ஆடரவக் கிண்கிணிக்கா லன்னோனார் சேடனை
ஆடுந்தீக் கூத்தனை நான்கண்ட தாளுரே.

க௦

மஞ்சாடு குன்றடர வுன்றி மணிவிரலால்
துஞ்சாப்போர் வாளாக்கன் தோன்றெரியக் கண்குருதிச்
செஞ்சாந் தணிவித்துத் தன்மார்பிற் பால்வெண்ணீற்
றஞ்சாந் தணிந்தனை நான்கண்ட தாளுரே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர்

பண் - சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காண்டலே கருத்தாய் நினைந்திருந்தேன் மனம்புகுந்தாய் கழலடி
பூண்டுகொண் டொழிந்தேன் புறம்போயி னுலறையோ
ஈண்டுமாடங்கள் நீண்டமா ளிகைமே லெழுகொடி வானி ளம்மதி
தீண்டிவந் துலவுந் திருவாரூ ரம்மானே.

க

கடம்படந்நட மாடினாய்களை கண்ணினக்கொரு காதல் செய்தடி
ஒடுங்கி வந்தடைந்தே னொழிப்பாய் பிழைப்பவெல்லாம்

முடக்கிறான்முது நீர்மலங்கின வாளைசெங்கயல் சேல்வ ரால்களி
றடைந்த தண்கழனி யணியாளு ரம்மானே. ௨

அருமணித்தடம் பூண்முலை யரம்பையரொ டருளிப் பாடியர்
உரிமையிற் றொழுவா ருருத்திர பல்கணத்தார்
விரிசடைவிரதிக ளந்தணர் சைவர்பாசப தர்க பாலிகன்
தெருவினிற் பொலியுந் திருவாளு ரம்மானே. ௩

பூங்கழல்தொழுதம் பரவியும் புண்ணியாபுனி தாவுன் பொற்கழல்
ஈக்கிருக்கப் பெற்றே நென்னகுறை யுடையேன்
ஒக்குதெக்கிலை யார்கமுகின வாழைமாவொடு மாது ளம்பல
திக்கனி சிதறந் திருவாளு ரம்மானே. ௪

நீறுசேர்செழு மார்பினாய்சிறம் பாமதியொடு நீள்ச டையிடை
ஆறுபாய வைத்தா யடியே யடைந்தொழிந்தேன்
ஏறிவண்டொடு தும்பியஞ்சிற கூன்றவிண்ட மலரி தழ்வழி
தேறல்பாய்ந் தொழுகுந் திருவாளு ரம்மானே. ௫

அளித்தவந்தடி கைதொழுமவர் மேல்வினைகெடு மென்றி வையகம்
களித்தவந் துடனே கலந்தாடக் காதலராய்க்
குளித்தழுழ்கியுந் தூவியுக்குடைந் தாடுகோதையர் குஞ்சி யுள்புகத்
தெளிக்குந் தீர்த்தமரூத் திருவாளு ரம்மானே. ௬

திரியுழுவெயில் தீயெழச்சிலை வாங்கினின்ற வனையென் சிந்தையுன்
பிரியுமா நெங்கனே பிழைத்தேயும் போகலொட்டேன்
பெரியசெந்நெற் பிரம்புரிகெந்த சாலிதிப்பிய மென்றி வையகத்
தரியுந் தண்கழனி யணியாளு ரம்மானே. ௭

பிறத்தலும்பிறந் தாற்பிணிப்பட வாய்ந்தசைந்துட லம்பு குந்துநின்
றிநக்குமா னுனதே யிழித்தேன் பிறப்பினைநான்
அறத்தையேபுரிந் தமனத்தனா யார்வச்செற்றற்கு ரோத நீக்கியுன்
திறத்தனா யொழிந்தேன் திருவாளு ரம்மானே. ௮

முளைத்தவெண்பிறை மொய்சடையுடை யாயெப்போதுமென்
னெஞ்சிடங் கொன்ன, வளைத்துக் கொண்டிருந்தேன் வலிசெய்து
போகலொட்டேன், அளைப்பிரிந்த அலவன் போய்ப்புகு தந்தகால
முந் கண்டு தன்பெடை, திளைக்குந் தண்கழனித் திருவாளு ரம்மானே.

நாடினாகம் லம்மலரய னேடிராணியன் ஆகங் கீண்டவன்
நாடிக் காணமாட்டாத் தழலாய நம்பாணப்
பாடுவார்பணி வார்பல்லாண்டிசைக் கூறுபத்தர்கள் சித்தத் துள்புக்குத்
தேடிக் கண்டுகொண்டேன் திருவாரு ரம்மானே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாருர் - திருவாதிரைத் திருப்பதிகம்

பண் - துநீஞ்சீ

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்து விதான மணிப்பொற் கவரி முறையாலே
பத்தர்க ளோடு பாவையர் சூழப் பலிப்பின்னே
வித்தகக் கோல வெண்டலை மாலே விரதிகள்
அத்த னாரு ராதிரை நாளா லதுவண்ணம். ௧

நணியார் சேயார் நல்லார் தீயார் நாடோறும்
பிணிதான் தீரு மென்று பிறங்கிக் கிடப்பாரும்
மணியே பொன்னே மைந்தா மனாளு என்பார்கட்
கணியா னாரு ராதிரை நாளா லதுவண்ணம். ௨

வீதிகள் தோறும் வெண்கொடி யோடு விதானங்கள்
சோதிகள் விட்டுச் சுடர்மா மணிக ளொளிதோன்றச்
சாதிக ளாய பவளமு முத்துத் தாமங்கள்
ஆதி யாரு ராதிரை நாளா லதுவண்ணம். ௩

குணங்கள் பேசிக் கூடிப் பாடித் தொண்டர்கள்.
பிணங்கித் தம்மிற் பித்தரைப் போலப் பிதற்றுவார்
வணங்கி நின்று வானவர் வந்து வைகலும்
அணங்க னாரு ராதிரை நாளா லதுவண்ணம். ௪

நிலவெண் சங்கும் பறையும் ஆர்ப்ப நிற்கில்லாப்
பலரு மிட்ட கல்ல வடங்கள் பார்தெங்கும்
கலவ மஞ்ஞா காரென் நெண்ணிக் களித்துவந்
தலம் ராரு ராதிரை நாளா லதுவண்ணம். ௫

விம்மா வெருவா விழியாத் தெழியா வெருட்டுவார்
தம்மாண் பிலராய்த் தரியார் தலையான் முட்டுவார்
எம்மா னீச னெந்தை யெனப்ப னென்பார்கட்
கம்மா னா ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

௬

செந்துவர் வாயார் செல்வன் சேவடி சிந்திப்பார்
மைந்தர்க னோடு மக்கையர் கூடி மயங்குவார்
இந்திர னாதி வானவர் சித்த ரெடுத்தேத்தும்
அந்திர னா ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

௭

முடிகள் வணங்கி மூவா தார்கண் முன்செல்ல
வடிசொள் வேய்த்தோள் வான்அர மக்கையர் பின்செல்லப்
பொடிகள் பூசிப் பாடுந் தொண்டர் புடைசூழ
அடிக னா ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

௮

அன்பம் நம்மைத் தொழாத நாள்க ளென்பாரும்
இன்பம் நம்மை யேத்து நாள்க ளென்பாரும்
நம்பின் எம்மை நழையப் பணியே யென்பாரும்
அன்ப னா ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

௯

பாலுர் பெனவத் தானைப் பத்தர் பணிந்தேத்தச்
சீருர் பாட லாட லறாத செம்மாப்பார்ந்
தோரு ரொழியா தலக மெங்கு மெடுத்தேத்தும்
ஆரு ரன்ற னாதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில்

திருநேரிசை - பண் - கோல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

செஞ்சடைக் கற்றை முற்றத் திளநிலா எறிக்குஞ் சென்னி
நஞ்சடை கண்ட னாரைக் காணலா நறவ நாமும்
மஞ்சடை சோலைத் தில்லை மல்குசிற் றம்ப லத்தே
தஞ்சடை யிருள்கிழியத் துளங்கெரி யாடு மாறே.

௧௧

ஏறனா ரேறு தம்பா லிளநிலா எறிக்குஞ் சென்னி

ஆறனா ராறு சூடி ஆயிழை யாளோர் பாக

நாறுபூஞ் சோலைத் தில்லை நவின்நசிற் றம்ப லத்தே

நீறுமெய் பூசி நின்று நீண்டெரி யாடு மாறே.

உ

சடையனா சாந்த நீற்றர் தனிநிலா எறிக்குஞ் சென்னி

உடையனா ருடைதலையி லுண்பதும் பிச்சை யேற்றுக்

கடிகொள்பூந் தில்லை தன்னுட் கருதுசிற் றம்ப லத்தே

அடிகழ லார்க்க நின்று அனலெரி யாடு மாறே.

ங

பையா வசைத்த அல்குற் பனிநிலா எறிக்குஞ் சென்னி

மையரிக் கண்ணி யானு மாலுமோர் பாக மாகிச்

செய்யெரி தில்லை தன்னுட் திகழ்ந்தசிற் றம்ப லத்தே

கையெரி வீசி நின்று கனலெரி யாடு மாறே.

ச

ஒதினா வேதம் வாயால் ஒளிநிலா எறிக்குஞ் சென்னி

பூதனா பூதஞ் சூழப் புலியுரி யதள னாதாம்

நாதனா தில்லை தன்னுள் நவின்நசிற் றம்ப லத்தே

காதில்வெண் குழைகள் தாழ்க் கனலெரி யாடு மாறே.

ரு

ஒருடம் பிருவ ராகி ஒளிநிலா எறிக்குஞ் சென்னிப்

பாரிடம் பாணி செய்யப் பயின்றவெம் பரம மூர்த்தி

காரிடந் தில்லை தன்னுட் கருதுசிற் றம்ப லத்தே

பேரிடம் பெருக நின்று பிறக்கெரி யாடு மாறே.

ஈ

முதற்றனிச் சடையை மூழ்க முகிழ்நிலா எறிக்குஞ் சென்னி

மதக்களிற் றுரிவை போர்த்த மைந்தரைக் காண லாகும்

மதத்துவண் டறையுஞ் சோலை மல்குசிற் றம்ப லத்தே

கதத்ததோ ரரவ மாடக் கனலெரி யாடு மாறே.

எ

மறையனா மழுவொன் றேந்தி மணிநிலா எறிக்குஞ் சென்னி

இறைவனா ரெம்பி ரானு ரேத்துவா ரிடர்கள் தீர்ப்பார்

சிறைகொணீர்த் தில்லை தன்னுள் திகழ்ந்தசிற் றம்ப லத்தே

அறைகழ லார்க்க நின்று அனலெரி யாடு மாறே.

அ

விருத்தனாய் பால னாகி விரிநிலா எறிக்குஞ் சென்னி

நிருத்தனா நிருத்தஞ் செய்ய நீண்டபுன் சடைகள் தாழ்க்

கருத்தனார் தில்லை தன்னுட் கருதுசிற் றம்ப லத்தே
அருத்தமா மேனி தன்னோட னலெரி யாடு மாறே.

க

பாலனாய் விருத்த னாகிப் பணிநிலா எறிக்குஞ் சென்னி
காலனைக் காலாற் காய்ந்த கடவுனார் விடையொன் றேறி
ஞாலமாந் தில்லை தன்னுன் நவின்றசிற் றம்ப லத்தே
நீலஞ்சேர் கண்ட னூர்தாம் நீண்டெரி யாடு மாறே.

க௦

மதியிலா அரக்க னொடி மாமலை யெடுக்க நோக்கி
நெதியன்தோன் நெரிய ஆன்றி நீடிரும் பொழில்கள் சூழ்ந்த
மதியந்தோய் தில்லை தன்னுன் மல்குசிற் றம்ப லத்தே
அதிசயம் போல நின்று அனலெரி யாடு மாறே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில்

திருநேரிசை - பண் - கோல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்தனாய்ப் பாட மாட்டேன் பரமனே பரம யோகீ
எத்தினாற் பத்தி செய்கே னென்னைநீ யிகழ வேண்டாம்
முத்தனே முதல்வா தில்லை யம்பலத் தாடு கின்ற
அத்தாவுன் னூல் காண்பா னடியனென் வந்த வாறே.

க

கருத்தனாய்ப் பாட மாட்டேன் காம்பன தோளி பங்கா
ஒருத்தரா லறிய பொண்ணாத் திருவுரு வுடைய சோதி
திருத்தமாந் தில்லை தன்னுட் திகழ்ந்தசிற் றம்ப லத்தே
நிருத்தம்நான் காண வேண்டி நேர்பட வந்த வாறே.

உ

கேட்டிலேன் கிளைபிரியேன் கேட்குமா கேட்டி யாகில்
காட்டினேன் நின்றன் பாதம் நடுப்பட நெஞ்சி னுள்ளே
மாட்டினீர் வாளை பாயும் மல்குசிற் றம்ப லத்தே
கூட்டமாந் குவிமு லையாள் கூடநீ யாடு மாறே.

௩

சிந்தையைத் திகைப்பி யாதே செறிவுடை யடிமை செய்ய
எந்தைநீ யருளிச் செய்யாய் யாதுநான் செய்வ தென்னே

செந்தியார் வேள்வி யோவாத் தில்லைச்சிற் றம்ப லத்தே
அந்தியும் பகலு மாட அடியிணை யலசந் கொல்லோ. ௪

கண்டவா திரிந்து நாளுந் கருத்தினால் நின்றன் பாதங்
கொண்டிருந் தாடிப் பாடிக் கூடுவன் குறிப்பி னாலே
வண்டுபண் பாடுஞ் சோலை மல்குசிற் றம்ப லத்தே
எண்டிசை யோரு மேத்த இறைவநீ யாடு மாறே. ௫

பார்த்திருந் தடிய னேனான் பரவுவன் பாடி யாடி
மூர்த்தியே யென்ப னுன்னை மூவரில் முதல்வ னென்பன்
ஏத்துவா ரிடர்கள் தீர்ப்பாய் தில்லைச்சிற் றம்ப லத்துக்
கூத்தாவுன் கூத்துக் காண்பான் கூடநான் வந்த வாறே. ௬

பொய்யினைத் தவிர விட்டுப் புறமலா அடிமை செய்ய
ஐயநீ யருளிச் செய்யாய் ஆதியே யாதி மூர்த்தி
வையகந் தன்னின் மிக்க மல்குசிற் றம்ப லத்தே
பையநின் னாடல் காண்பான் பரமநான் வந்த வாறே. ௭

மனத்தினூர் திகைத்து நாளு மாண்பலா நெறிகண் மேலே
கனைப்பரா லென்செய் கேடுகை கறையணி கண்டத் தானே
கினைத்தனை வேதங் குன்றாத் தில்லைச்சிற் றம்ப லத்தே
அனைத்துநின் நிலயங் காண்பா னடியனேன் வந்த வாறே. ௮

நெஞ்சினைத் தூய்மை செய்து நினைக்குமா நினைப்பி யாதே
வஞ்சமே செய்தி யாலோ வானவர் தலைவ னேநீ
மஞ்சடை சோலைத் தில்லை மல்குசிற் றம்ப லத்தே
அஞ்சொலாள் காண நின்ற அழகநீ யாடு மாறே. ௯

மண்ணுண்ட மாலவனும் மலர்மிசை மன்னி னானும்
விண்ணுண்ட திருவுருவம் விரும்பினார் காண மாட்டார்
கிண்ணுண்ட திருவே மிக்க தில்லைச்சிற் றம்ப லத்தே
பண்ணுண்ட பாட லோடும் பரமநீ யாடு மாறே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகை வீரட்டானம்

கொப்பளித்த திருநேர்கை

திருச்சிற்றம்பலம்

இரும்புகொப் பளித்த யானை யீருரி போர்த்த வீசன்
கரும்புகொப் பளித்த இன்சொற் காரிகை பாக மாகச்
சுரும்புகொப் பளித்த கக்கைத் துவலைநீர் சடைய லேற்ற
அரும்புகொப் பளித்த சென்னி யதிகைவீ ரட்ட னாரே.

க

கொம்புகொப் பளித்த திங்கட் கோணல்வெண் பிறையுஞ் சூடி
உம்புகொப் பளித்த கொன்றை வளர்சடை மேலும் வைத்துச்
செம்புகொப் பளித்த மூன்று மதிலுடன் சுருங்க வாங்கி
அம்புகொப் பளிக்க வெய்தா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே.

உ

வீடையுக்கொப் பளித்த பாதம் விண்ணவர் பரவி யேத்தச்
சடையுக்கொப் பளித்த திங்கட் சாந்தம்வெண் ணீறு பூசி
உடையுக்கொப் பளித்த னாக முன்குவா ருள்ளத் தென்றும்
அடையுக்கொப் பளித்த சீரா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே.

ங

கறையுக்கொப் பளித்த கண்டர் காமவே னுருவம் மங்க
இறையுக்கொப் பளித்த கண்ணு ரேத்துவா ரிடர்கள் தீர்ப்பார்
மறையுக்கொப் பளித்த னாவர் வண்டுண்டு பாடுங் கொன்றை
அறையுக்கொப் பளித்த சென்னி யதிகைவீ ரட்ட னாரே.

ச

கீழுகொப் பளித்த மார்பர் நிழல்திகழ் மழுவொன் றேந்திக்
கூழுகொப் பளித்த கோதைக் கோல்வளை மாதோர் பாகம்
ஏழுகொப் பளித்த பாத யிமையவர் பரவி யேத்த
ஆழுகொப் பளித்த சென்னி யதிகைவீ ரட்ட னாரே.

ஞ

உணக்குகொப் பளித்த பாதம் வானவர் பரவி யேத்தப்
பிணக்குகொப் பளித்த சென்னிச் சடையுடைப் பெருமை யண்ணல்
சுணக்குகொப் பளித்த கொங்கைச் சுரிசூழல் பாக மாக
அணக்குகொப் பளித்த மேனி யதிகைவீ ரட்ட னாரே.

க

சூலங்கொப் பளித்த கையர் சுடர்வீடு மழுவான் வீசி
தூலங்கொப் பளித்த மாப்பில் நுண்பொறி யரவஞ் சேர்த்தி

மாலுங்கொப் பளித்த பாகர் வண்டுபண் பாடுங் கொன்றை
ஆலங்கொப் பளித்த கண்டத் ததிகைவீ ரட்ட னாரே. எ

நாகங்கொப் பளித்த கையர் நான்மறை யாய பாடி
மேகங்கொப் பளித்த திங்கள் விரிசடை மேலும் வைத்துப்
பாகங்கொப் பளித்த மாதர் பண்ணுடன் பாடி யாட
ஆகங்கொப் பளித்த தோளா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே. அ

பரவுகொப் பளித்த பாடல் பண்ணுடன் பத்த ரேத்த
விரவுகொப் பளித்த கங்கை விரிசடை மேவ வைத்து
இரவுகொப் பளித்த கண்ட ரேத்துவா ரிடர்கள் தீர்ப்பார்
அரவுகொப் பளித்த கைய ரதிகைவீ ரட்ட னாரே. க

தொண்டைகொப் பளித்த செவ்வாய்த் துடியிடைப் பரவை யல்குற்
கொண்டைகொப் பளித்த கோதைக் கோல்வளை பாக மாக
வண்டுகொப் பளித்த தீந்தேன் வரிக்கயல் பருகி மாந்தக்
கெண்டைகொப் பளித்த தெண்ணீர்க் கெடிலவீ ரட்ட னாரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகை வீரட்டானம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

வெண்ணிலா மதியந் தன்னை விரிசடை மேவ வைத்து
உண்ணிலாப் புகுந்து நின்றங் குணர்வினுக் குணரக் கூறி
விண்ணிலார் மீயச் சூரார் வேண்டுவார் வேண்டு வார்க்கே
அண்ணியார் பெரிதுஞ் சேயா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே. க

பாடினார் மறைகள் நான்கும் பாயிருள் புகுந்தென் னுள்ளம்
கூடினார் கூட லால வாயிலார் நல்ல கொன்றை
சூடினார் சூடல் மேவிச் சூழ்சுடர் சுடலை வெண்ணீ
ரூடினா ராடல் மேவி யதிகைவீ ரட்ட னாரே. உ

ஊனையே கழிக்க வேண்டி ஓணர்மின்க ளுள்ளத் துள்ளே
தேனைய மலர்கள் கொண்டு சிந்தையுட் சிந்திக் கின்ற

ஏனைய பலவு மாகி யிமையவ ரேத்த நின்று
ஆனைய னுரிவை போர்த்தா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௩

தருத்தியாங் குரம்பைதன்னிற் றெண்ணூற்றங் கறுவர் நின்று
விருத்திதான் தருக வென்று வேதனை பலவுஞ் செய்ய
வருத்தியால் வல்ல வாறு வந்துவந் தடைய நின்ற
அருத்தியார்க் கண்பர் போலு மதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௪

பத்தியா லேத்தி நின்று பணிபவர் நெஞ்சத் துள்ளார்
தத்தியைத் தலைய நாகஞ் சூழ்சடை முடிமேல் வைத்து
உத்தர மலையர் பாவை யுமையவள் நடுங்க அன்று
அத்திய னுரிவை போர்த்தா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௫

வரிமுரி பாடி யென்றும் வல்லவா றடைந்து நெஞ்சே
கரிபுரி மூட வல்ல கடவுளைக் காலத் தாலே
சுரிபுரி விரிசு ழலான் துடியிடைப் பாவை யல்குல்
அரிவையோர் பாகர் போலு மதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௬

நீதியால் நினைசெய் நெஞ்சே நிமலனை நித்த மாகப்
பாதியாம் உமைதன் னோடும் பாகமாய் நின்ற எந்தை
சோதியாய்ச் சுடர்வி எக்காய்ச் சுண்ணவெண் ணீற தாடி
ஆதிபு மீது மாறா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௭

எல்லியும் பகலு மெல்லாந் தஞ்சுவோர்க் கொருவர் வந்து
புல்லிய மனத்துக் கோயில் புக்கனர் காம னென்னும்
வில்லியைக் கணைய னானை வெந்துக நோக்கி யிட்டார்
அல்லியம் பழன வேலி யதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௮

ஒன்றவே யுணர்ந்தி ராகில் ஒங்காரத் தொருவ னாகும்
வென்றவைம் புலன்கள் தம்மை விலக்குதற் குரிய ரெல்லாம்
நன்றவ நாரணனு நான்முகன் நாடிக் காண்குந்
நன்றவர்க் கரியர் போலு மதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௯

தடக்கையா லெடுத்தி வைத்துத் தடவரை குலுங்க ஆர்த்துக்
கிடக்கையா லிடர்க ளோங்கக் கிளர்மணி முடிகள் சாய
முடக்கினர் திருவி ரலான் முருகமர் கோதை பாகத்
தடக்கினு ரென்னை யாளு மதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகை வீரட்டானம்

திருநேரசை

திருச்சிற்றம்பலம்

நம்பனே யெங்கள் கோவே நாதனே யாதி மூர்த்தி
பங்களே பரம யோகி யென்றென்றே பரவி நாளும்
செம்பொனே பவளக் குன்றே திகழ்மலர்ப் பாதங் காண்பான்
அன்பனே யலந்து போனே னதிகைவீ ரட்ட னீரே.

க

பொய்யினால் மிடைந்த போர்வை புரைபுரை யழுகி வீழ்
மெய்யனாய் வாழ மாட்டேன் வேண்டிற்றொன் றைவர் வேண்டார்
செய்யதா மரைக ளன்ன சேவடி யிரண்டுங் காண்பான்
ஐயநா னலந்து போனே னதிகைவீ ரட்ட னீரே.

உ

நீதியால் வாழ மாட்டேன் ரித்தலுந் தூயே னல்லேன்
ஒதியு முணர மாட்டேன் உன்னையுள் வைக்க மாட்டேன்
சோதியே சுடரே யுன்றன் தாமலர்ப் பாதங் காண்பான்
ஆதியே யலந்து போனே னதிகைவீ ரட்ட னீரே.

ந

தெருளுமா தெருள மாட்டேன் தீவினைச் சுற்ற மென்னும்
பொருளுளே யழுந்தி நாளும் போவதோர் நெறியுங் காணேன்
இருளுமா மணிகண் டாரின் னிணையடி யிரண்டுங் காண்பான்
அருளுமா நருள வேண்டு மதிகைவீ ரட்ட னீரே.

ச

அஞ்சினு லியற்றப் பட்ட ஆக்கைபெற் றதனுள் வாழும்
அஞ்சினு லடர்க்கப் பட்டிக் குழிதரு மாத னேனை
அஞ்சினு லுய்க்கும் வண்ணங் காட்டினாய்க் கச்சந் தீர்ந்தேன்
அஞ்சினுற் பொலிந்த சென்னி யதிகைவீ ரட்ட னீரே.

ரு

உறுகயி றாசல் போல வொன்றுவிட் டொன்று பற்றி
மறுகயி றாசல் போல வந்துவந் துலவு நெஞ்சம்
பெறுகயி றாசல் போலப் பிறைபுல்கு சடையாய் பாதத்
தறுகயி றாச லானே னதிகைவீ ரட்ட னீரே.

சு

கழித்திலேன் காம வெந்நோய் காதன்மை யென்னும் பாசம்
ஒழித்திலே னூன்கண் ணோக்கி யுணர்வெனு மிமைதி றந்து

வழித்திலென்வென்றதோன்றவியெனுஞ்சரக்குக்கொண்டேன்
அழித்திலெனயர்த்துப் போனே னதிகைவீ ரட்ட னீரே. ௭

மன்றத்துப் புன்னை போல மரம்படு துயர மெய்தி
ஒன்றின லுணர மாட்டே னுன்னையுள் வைக்க மாட்டேன்
கன்றிய காலன் வந்து கருக்குழி விழுப்ப தற்கே
அன்றின னலமம் திட்டே னதிகைவீ ரட்ட னீரே. ௮

பிணிவிடா ஆக்கை பெற்றேன் பெற்றமொன் றேறு வானே
பணிவிடா இடும்பை யென்னும் பாசனத் தழுந்து கின்றேன்
தணிவிலேன் தூய னல்லேன் தாமலர்ப் பாதங் காண்பான்
அணியன யறிய மாட்டே னதிகைவீ ரட்ட னீரே. ௯

திருவினன் கொழுந் னருந் திசைமுக முடைய கோவும்
திருவரு மெழுந்தம் வீழ்ந்து மிணையடி காண மாட்டா
ஒருவனே யெம்பி ரானே யுன்திருப் பாதங் காண்பான்
அருவனே யருள வேண்டு மதிகைவீ ரட்ட னீரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகை வீரட்டானம்

திருநேரசை

திருச்சிற்றம்பலம்

முடக்கினர் புலியின் தோலை மாமணி நாகத் தச்சா
முடக்கினர் முகிழ்வெண் திங்கள் மொய்சடைக் கற்றை தன்மேல்
தொடக்கினர் தொண்டைச் செவ்வாய்த் தடியிடைப் பரவை யல்குல்,
அடக்கினர் கெடில வேலி யதிகைவீ ரட்ட னீரே. ௧

குடினார் கக்கை யானைச் சூடிய துழனி கேட்டங்
கூடினன் கக்கை யானு மூடலை யொழிக்க வேண்டிப்
பாடினார் சாம வேதம் பாடிய பாணி யாலே
ஆடினார் கெடில வேலி யதிகைவீ ரட்ட னீரே. ௨

கொம்பினர் குழைத்த வேனற் கோமகன் கோல நீர்மை
கம்பினர் காண் லாகா வகையதோர் நடலை செய்தார்

வெம்பினார் மதில்கள் மூன்றும் வில்லிடை யெரித்து வீழ்த்த
அம்பினார் கெடில வேலி யதிகைவீ ரட்ட னாரே.

ந

மறிபடக் கிடந்த கையர் வளரின மங்கை பாகம்
செறிபடக் கிடந்த செக்கர்ச் செழுமதிக் கொழுந்து சூடிப்
பொறிபடக் கிடந்த நாகம் புகைபுமிழ்ந் தழல வீக்கிக்
கிறிபட நடப்பர் போலுங் கெடிலவீ ரட்ட னாரே.

ச

நரிவரால் கவ்வச் சென்று நற்றசை யிழந்த தொத்த
தெரிவரால் மால்கொள் சிந்தை தீர்ப்பதோர் சிந்தை செய்வார்
வரிவரா லுகளுந் தெண்ணீர்க் கழனிசூழ் பழன வேலி
அரிவரால் வயல்கள் சூழ்ந்த வதிகைவீ ரட்ட னாரே.

ரு

புள்ளலைத் துண்ட வோட்டி லுண்டுபோய்ப் பலாசங் கொம்பின்
சுள்ளலைச் சுடலை வெண்ணீ றணிந்தவர் மணிவெள் ளேற்றுத்
துள்ளலைப் பாகன் றன்னைத் தொடர்ந்திங்கே கிடக்கின் றேனை
அள்ளலைக் கடப்பித் தாளு மதிகைவீ ரட்ட னாரே.

சு

நீறிட்ட நுதலர் வேலை நீலஞ்சேர் கண்டர் மாதர்
கூறிட்ட மெய்ய ராகிக் கூறின ராலும் நான்குங்
கீறிட்ட திங்கள் சூடிக் கிளர்தரு சடையி னுள்ளால்
ஆறிட்டு முடிப்பர் போலு மதிகைவீ ரட்ட னாரே.

எ

காணிலார் கருத்தில் வாரார் திருத்தலார் பொருத்த லாகார்
ஏணிலா ரிறப்பு மில்லார் பிறப்பிலார் துறக்க லாகார்
நாணிலா ரைவ ரோடு மிட்டெனை விரவி வைத்தார்
ஆணலார் பெண்ணு மல்லா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே.

அ - க

தீர்த்தமா மலையை நோக்கிச் செருவலி யரக்கன் சென்று
பேர்த்தலும் பேதை யஞ்சப் பெருவிர லதனை யூன்றிச்
சீர்த்தமா முடிகள் பத்துஞ் சிதறுவித் தவனை யன்று
ஆர்த்தவா யலற வைத்தா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகை வீரட்டானம்

திருநேரிகை

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்பெலா மினைய காலம் மூர்த்தியை வினையா தோடிக்
கண்கண் விருமி னாளுங் கருத்தழிந் தருத்த மின்றிப்
பின்பக லுணங்க லட்டும் பேதைமார் போன்றே னுள்ளம்
அன்பனாய் வாழ மாட்டே னதிகைவீ ரட்ட னீரே. க

கறைப்பெருங் கண்டத் தானே காய்கதிர் நமனை யஞ்சி
நிறைப்பெருங் கடலைக் கண்டேன் நீள்வரை யுச்சி கண்டேன்
பிறைப்பெருஞ் சென்னி யானே பிஞ்ஞகா இவைய னைத்தும்
அறுப்பதோ ருபாயங் காணே னதிகைவீ ரட்ட னீரே. உ

நாதனா ரென்ன நானா கடுங்கின ராகித் தங்கள்
ஏதக்க னறிய மாட்டா ரிணையடி தொழுதோ மென்பார்
ஆதனா னவனென் றென்கி யதிகைவீ ரட்ட னேனின்
பாதகான் பரவா துய்க்கும் பழவினைப் பரிசி லேனே. ங

கடலைசேர் சுண்ண மெய்யர் சுரும்புண விரிந்த கொன்றைப்
படலைசே ரலங்கன் மார்பர் பழனஞ்சேர் கழனித் தெங்கின்
மடலைநீர் கிழிய வோடி யதனிடை மணிகள் சிந்தும்
கெடிலவீ ரட்ட மேய கிளர்சடை முடிய னாரே. ச

மந்திர முன்ன தாக மறிகட லெழுநெய் யாக
திந்திரன் வேன்வித் தீய லெழுந்ததோர் கொழுந்தின் வண்ணம்
சிந்திர மாக நோக்கித் தெருட்டுவார் தெருட்ட வந்து
கந்திரம் முரலுஞ் சோலைக் கானலங் கெடிலத் தாரே. ௫-௬-௭-௮-௯

மைஞ்ஞல மனைய கண்ணான் பங்கன்மா மலையை யோடி
மெய்ஞ்ஞரம் புதிரம் பில்க விசைதணிந் தாக்கன் வீழ்ந்து
கைஞ்ஞரம் பெழுவித் கொண்டு காதலா வினிது சொன்ன
கின்னரங் கேட்டு கந்தார் கெடிலவீ ரட்ட னாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்செம்பொன்பள்ளி

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஊனினுள் ஞாயிரை வாட்டி யுணர்வினார்க் கெளிய ராகி
வானினுள் வான வர்க்கும் அறியலா காத வஞ்சர்
நானெனிற் றானே யென்னு ஞானத்தார் பத்தர் நெஞ்சுள்
தேனுமின் னமுது மாணா திருச்செம்பொன் பள்ளி யாரே. க

நொய்யவர் விழுமி யாரு தூலினுள் நெறியைக் காட்டும்
மெய்யவர் பொய்யு மில்லா ருடலெனு மிடிஞ்சில் தன்னில்
நெய்யமர் திரியு மாகி நெஞ்சத்துள் வினக்கு மாகிச்
செய்யவர் கரிய கண்டர் திருச்செம்பொன் பள்ளி யாரே. உ

வெள்ளியர் கரியர் செய்யர் விண்ணவ ரவர்கள் நெஞ்சுள்
ஒள்ளிய ரூழி யூழி யுலகம தேத்த நின்ற
பள்ளியர் நெஞ்சத் துள்ளார் பஞ்சமம் பாடி யாடும்
தெள்ளியார் கள்ளந் தீர்ப்பார் திருச்செம்பொன் பள்ளி யாரே.ங

தந்தையுந் தாயு மாகித் தானவன் ஞான மூர்த்தி
முந்திய தேவர் கூடி முறைமுறை யிருக்குச் சொல்லி
எந்தைநீ சரண மென்றங் கிமையவர் பரவி யேத்தச்
சிந்தையுட் சிவம தானா திருச்செம்பொன் பள்ளி யாரே. ச

ஆறுடைச் சடையர் போலும் அன்பருக் கன்பர் போலும்
கூறுடை மெய்யர் போலுங் கோளர வரையர் போலும்
நீறுடை யழகர் போலு நெய்தலே கமழு நீர்மைச்
சேறுடைக் கமல வேலித் திருச்செம்பொன் பள்ளி யாரே. ஞ

ஞாலமு மறிய வேண்டில் நன்றென வாழ லுற்றீர்
காலமுங் கழிய லான கள்ளத்தை ஒழிய கில்லீர்
கோலமும் வேண்டா ஆர்வச் செற்றங்கள் குரோத நீக்கில்
சீலமும் நோன்பு மாவார் திருச்செம்பொன் பள்ளி யாரே. ஈ

புரிகாலே நேசஞ் செய்ய இருந்தபுண் டரீகத் தாரும்
எரிகாலே மூன்று மாகி யிமையவர் தொழுகின் றாரும்

தெரிகாலே மூன்று சந்தி தியானித்து வணங்க நின்று
திரிகாலங் கண்ட வெந்தை திருச்செம்பொன் பள்ளி யாரே. எ

காருடைக் கொன்றை மாலை கதிர்மதி யாவி னோடும்
நீருடைச் சடையுள் வைத்த நீதியார் நீதி யுள்ளார்
பாரொடு வின்னு மண்ணும் பதினெட்டுக் கணங்க ளேத்தச்
சீரொடு பாட லானூர் திருச்செம்பொன் பள்ளி யாரே. அ

ஓவாத மறைவல் லானு மோதநீர் வண்ணன் காணு
மூவாத பிறப்பி லாரு முனிகளா னூர்க ளேத்தும்
பூவான மூன்றும் முந்தூற் றறுபது மாகு மெந்தை
தேவாதி தேவ ரென்றுந் திருச்செம்பொன் பள்ளி யாரே. கூ

அங்கக்க னாறு நான்கு மந்தணர்க் கருளிச் செய்து
சங்கக்கன் பாட ஆடுஞ் சங்கரன் மலையெ டுத்தான்
அங்கக்க ஞாநிந்து சோர அலறிட அடர்த்து நின்றும்
செங்கண்வென் னேற தேறுந் திருச்செம்பொன் பள்ளி யாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழிப்பாலை

திருநேர்கை

திருச்சிற்றம்பலம்

நக்கையைப் பாகம் வைத்தார் ஞானத்தை நவில வைத்தார்
அக்கையி லனலும் வைத்தார் ஆனையி னுரிவை வைத்தார்
தக்கையின் யாமும் வைத்தார் தாமரை மலரும் வைத்தார்
கக்கையைச் சடையுள் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னாரே.

விண்ணினை விரும்ப வைத்தார் வேன்வியை வேட்க வைத்தார்
பண்ணினைப் பாட வைத்தார் பத்தர்கள் பயில வைத்தார்
மண்ணினைத் தாவ நீண்ட மாலினுக் கருளும் வைத்தார்
கண்ணினை நெற்றி வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னாரே. உ

வாமனை வணங்க வைத்தார் வாயினை வாழ்த்த வைத்தார்
சோமனைச் சடைமேல் வைத்தார் சோதியுட் சோதி வைத்தார்

ஆமனெய் யாட வைத்தா ரன்பெனும் பாசம் வைத்தார்
காமனைக் காய்ந்த கண்ணார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னாரே. ௩

அரியன அங்கம் வேத மந்தணர்க் கருளும் வைத்தார்
பெரியன புரங்கன் மூன்றும் பேரழ லுண்ண வைத்தார்
பரியதீ வண்ண ராகிப் பவளம்போல் நிறத்தை வைத்தார்
கரியதோர் கண்டம் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னாரே. ௪

கூரிருள் கிழிய நின்ற கொடுமழைக் கையில் வைத்தார்
பேரிருள் கழிய மல்கு பிறைபுனற் சடையுள் வைத்தார்
ஆரிரு ளண்டம் வைத்தார் அறுவகைச் சமயம் வைத்தார்
காரிருள் கண்டம் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னாரே. ௫

உட்டங்கு சிந்தை வைத்தார் உள்குவார்க் குள்ளம் வைத்தார்
விட்டங்கு வேள்வி வைத்தார் வெந்துயர் தீர வைத்தார்
நட்டங்கு நடமும் வைத்தார் ஞாலமு நவில வைத்தார்
கட்டங்கந் தோண்மேல் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னாரே. ௬

ஊனப்பே ரொழிய வைத்தா ரோதியே யுணர வைத்தார்
ஞானப்பேர் நவில வைத்தார் ஞானமு நடுவும் வைத்தார்
வானப்பே ராறும் வைத்தார் வைகுந்தற் காழி வைத்தார்
கானப்பேர் காதல் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னாரே. ௭

கொங்கினு மரும்பு வைத்தார் கூற்றங்கள் கெடுக்க வைத்தார்
சங்கினுள் முத்தம் வைத்தார் சாம்பலும் பூச வைத்தார்
அங்கமும் வேதம் வைத்தா ராலமு முண்டு வைத்தார்
கங்குலும் பகலும் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னாரே. ௮

சுதர்முகன் ருனு மாலுந் தம்மிலே யிகலக் கண்டு
எதிர்முக மின்றி நின்ற எரியுரு வதனை வைத்தார்
பிதிர்முகன் காலன் றன்னைக் கால்தனிற் பிதிர வைத்தார்
கதிர்முகஞ் சடையில் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னாரே. ௯

மாலினான் நங்கை யஞ்ச மதிலிலங் கைக்கு மன்னன்
வேலினான் வெகுண்டெ டுக்கக் காண்டலும் வேத நாவன்
தூலினான் நோக்கி நக்கு நொடிப்பதோ ரளவில் வீழக்
காலினா லுன்றி யிட்டார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடவூர்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னத்த காய மாயப் பொருளினைப் போக மாதர்
வென்னத்தைக் கழிக்க வேண்டில் விரும்புமின் விளக்குத் தூபம்
உன்னத்த திரியொன் றேற்றி புணருமா றுணர வல்லார்
கன்னத்தைக் கழிப்பர் போலுங் கடவூர்வீ ரட்ட னாரே. க

மண்ணிடைக் குரம்பை தன்னை மதித்துநீர் மைய லெய்தில்
விண்ணிடைத் தரும ராசன் வேண்டினால் விலக்கு வாரார்
பண்ணிடைச் சுவைகள் பாடி யாடிடும் பத்தர்க் கென்றுங்
கண்ணிடை மணியர் போலுங் கடவூர்வீ ரட்ட னாரே. உ

பொருத்திய குரம்பை தன்னுட் பொய்ந்நடை செலுத்து கின்றீர்
ஒருத்தனை புணர மாட்ட ருன்னத்திற் கொடுமை நீக்கீர்
வருத்தின களிற் தன்னை வருத்தமா வருத்த வல்லார்
கருத்தினி விருப்பர் போலுங் கடவூர்வீ ரட்ட னாரே. ஈ

பெரும்புலர் காலை மூழ்கிப் பித்தற்குப் பத்த ராகி
அரும்பொடு மலர்கள் கொண்டாங் கார்வத்தை யுள்ளே வைத்து
விரும்பினல் விளக்குத் தூபம் விதியினு விடவல் லார்க்குக்
கரும்பினிற் கட்டி போல்வார் கடவூர்வீ ரட்ட னாரே. ச

தலக்கமே செய்து வாழ்ந்து தக்கவா றென்று மின்றி
விலக்குவா ரிலாமை யாலே விளக்கதிற் கோழி போன்றேன்
மலக்குவார் மனத்தி னுள்ளே காலஞர் தமார்கள் வந்து
கலக்கான் கலக்கு கின்றேன் கடவூர்வீ ரட்ட னாரே. ன

பழியுடை யாக்கை தன்னிற் பாழுக்கே ிரி றைத்து
வழியிடை வாழ மாட்டேன் மாயமும் தெளிய கில்லேன்
அழியுடைத் தாய வாழ்க்கை யைவரா லலைக்கப் பட்டுக்
கழியிடைத் தோணி போன்றேன் கடவூர்வீ ரட்ட னாரே. ஈ

மாயத்தை யறிய மாட்டேன் மையல்கொண் மனத்த னாகிப்
பேயொத்துக் கூகை யானேன் பிஞ்ஞகா பிறப்பொன் றில்ல

கேயத்தால் நினைய மாட்டேன் நீதனே நீச னேன்நான்
காயத்தைக் கழிக்க மாட்டேன் கடவுள்வீ ரட்ட னீரே.

௭

பற்றிலா வாழ்க்கை வாழ்ந்து பாழுக்கே நீரி றைத்தேன்
உற்றலால் கயவர் தேற ரென்னுங்கட் டிரையோ டொத்தேன்
எற்றுனே னென்செய் கேளு னிடும்பையால் ஞான மேதுங்
கற்றிலேன் களைகண் கானேன் கடவுள்வீ ரட்ட னீரே.

௮

சேலின்னே ரனைய கண்ணார் திறம்விட்டுச் சிவனுக் கன்பாய்ப்
பாலுநற் றயிர்நெய் யோடு பலபல ஆட்டி யென்றும்
மாலினேத் தவிர நின்ற மார்க்கண்டற் காக அன்று
காலனை யுதைப்பர் போலுங் கடவுள்வீ ரட்ட னீரே.

௯

முந்துரு விருவ ரோடு மூவரு மாயி னாரும்
இந்திர னோடு தேவ ரிருடிக ளின்பஞ் செய்ய
வந்திரு பதுகள் தோனா லெடுத்தவன் வலியை வாட்டிக்
கந்திரு வங்கன் கேட்டார் கடவுள்வீ ரட்ட னீரே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பயற்றார்

திருநேரசை

திருச்சிற்றம்பலம்

உரித்திட்டா ரானை யின்தோல் உதிரவா நெழுதி யோட
விரித்திட்டா ருமையா ளஞ்சி விரல்விதிர்த் தலக்கண் நோக்கித்
தரித்திட்டார் சிறிது போது தரிக்கில ராகித் தாமுஞ்
சிரித்திட்டா ரெயினு தோன்றத் திருப்பயற் றார னீரே.

௧

உவந்திட்டல் குமையோர் பாகம் வைத்தவ ருழி யூழி
பவந்திட்ட பரம னாந்தாம் மலைச்சிலை நாக மேற்றிக்
கவந்திட்ட புரங்கள் மூன்றுங் கனலெரி யாகச் சீறிச்
சிவந்திட்ட கண்ணர் போலுந் திருப்பயற் றார னீரே.

௨

நங்களுக் கருள தென்று நான்மறை யோது வார்கள்
தங்களுக் கருளு மெங்கள் தத்துவன் தழலன் தன்னை
எங்களுக் கருள்செ யென்ன நின்றவன் நாகம் அஞ்சந்
திங்களுக் கருளிச் செய்தார் திருப்பயற் தூர னாரே.

ந.

பார்த்தனுக் கருளும் வைத்தார் பாம்பரை யாட வைத்தார்
சாத்தனை மகனா வைத்தார் சாமுண்டி சாம வேதங்
கூத்தொடும் பாட வைத்தார் கோளரா மதியம் நல்ல
தீர்த்தமுஞ் சடைமேல் வைத்தார் திருப்பயற் தூர னாரே.

ச

மூவகை மூவர் போலும் முற்றுமா நெற்றிக் கண்ணர்
நாவகை நாவர் போலும் நான்மறை ஞான மெல்லாம்
ஆவகை யாவர் போலும் ஆதிரை நாளர் போலுந்
தேவர்கள் தேவர் போலுந் திருப்பயற் தூர னாரே.

ரு

ஞாயிறாய் நமனு மாகி வருணனாய்ச் சோம னாகித்
தீயரா நிருதி வாயுத் திப்பிய சாந்த னாகிப்
பேயராக் காட்டி லாடும் பிஞ்ஞக னெந்தை பெம்மான்
தீயராக் கையர் போலுந் திருப்பயற் தூர னாரே.

க

ஆவியா யவியு மாகி யருக்கமாய்ப் பெருக்க மாகிப்
பாவியர் பாவந் தீர்க்கும் பரமனாய்ப் பிரம னாகித்
காவியத் கண்ண னாகிக் கடல்வண்ண மாகி நின்ற
தேவியைப் பாகம் வைத்தார் திருப்பயற் தூர னாரே.

எ

தந்தையாய்த் தாயு மாகித் தரணியாய்த் தரணி யுள்ளார்க்
கெந்தையு மென்ன நின்ற வேழுல குடனு மாகி
எந்தையெம் பிரானே யென்றென் னுஞ்ஞவா ருள்ள தென்றுஞ்
செந்தையுஞ் சிவமு மாவார் திருப்பயற் தூர னாரே.

அ

புலன்களைப் போக நீக்கிப் புந்தியை யொருங்க வைத்து
இலன்களைப் போக நின்று இரண்டையு நீக்கி யொன்றாய்
மலன்களை மாற்ற வல்லார் மனத்தினுட் போக மாகிச்
சினன்களைக் களைவர் போலுந் திருப்பயற் தூர னாரே.

க

மூர்த்திதன் மலையின் மீது போகாதால் முனிந்து ணோக்கிப்
பார்த்துத்தான் பூமி மேளந் பாய்ந்தடன் மலையைப் பற்றி

ஆர்த்திட்டான் முடிகள் பத்தும் அடர்த்துநல் லரிவை யஞ்சத்
தேத்தெத்தா என்னக் கேட்டார் திருப்பயற் றூர னாரே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமறைக்காடு

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

இங்கிர னோடு தேவ ரிருடிக ளேத்துகின்ற
சுந்தர மாணர் போலுந் துதிக்கலாஞ் சோதி போலுஞ்
சந்திர னோடுங் கங்கை அரவையுஞ் சடையுள் வைத்து
மந்திர மாணர் போலும் மாமறைக் காட னாரே.

க

தேயன நாட ராகித் தேவர்கள் தேவர் போலும்
பாயன நாடறுக்கும் பத்தர்கள் பணிய வம்மின்
காயன நாடு கண்டங் கதனுளார் காள கண்டர்
மாயன நாடர் போலும் மாமறைக் காட னாரே.

உ

அறுமையிவ் வுலகு தன்னை யாமெனக் கருதி நின்ற
வெறுமையின் மனைகள் வாழ்ந்து வினைகளால் நலிவு னாதே
சிஹுமதி யரவங் கொன்றை திகழ்தரு சடையுள் வைத்து
மறுமையு மிம்மை யாவார் மாமறைக் காட னாரே.

ங

கால்கொடுத் திருகை யேற்றிக் கழிநிறைத் திறைச்சி மேய்ந்து
தோல்படுத் துதிர நீராற் சுவரெடுத் திரண்டு வாசல்
ஏல்வுடைத் தாவ மைத்தங் கேழுசா லேகம் பண்ணி
மால்கொடுத் தாவி வைத்தார் மாமறைக் காட னாரே.

ச

விண்ணினர் விண்ணின் மிக்கார் வேதங்கள் விரும்பி யோதப்
பண்ணினார் கின்ன ரங்கள் பத்தர்கள் பாடி யாடக்
கண்ணினார் கண்ணி னுள்ளே சோதியாய் நின்ற எந்தை
மண்ணினார் வலங்கொண் டேத்தும் மாமறைக் காட னாரே.

ரு

அங்கையு ளானலும் வைத்தா ரறுவகைச் சமயம் வைத்தார்
தங்கையில் வீணை வைத்தார் தம்மடி பரவ வைத்தார்

திங்களைக் கங்கை யோடு திகழ்த்தரு சடையுள் வைத்தார்
மங்கையைப் பாகம் வைத்தார் மாமறைக் காட னாரே. சு

தேராய்க் கீதங் கேட்டுக் கின்னரங் தன்னை வைத்தார்
வேதராய் வேத மோதி விளங்கிய சோதி வைத்தார்
ஏதராய் கட்ட மாடி யிட்டமாய்க் கங்கை யோடு
மாறையோர் பாகம் வைத்தார் மாமறைக் காட னாரே. எ

கனத்தினார் வலியு டைய கடிமதி லரண மூன்றுஞ்
சினத்தினுட் சினமாய் நின்று தீயெழுச் செற்றார் போலும்
தனத்தினைத் தலிர்ந்து நின்று தம்மடி பரவு வார்க்கு
மனத்தினுள் மாசு தீர்ப்பார் மாமறைக் காட னாரே. அ

தேசனைத் தேசன் தன்னைத் தேவர்கள் போற்றி சைப்பார்
வாசனை செய்து நின்று வைகலும் வணங்கு மின்கள்
காசனைக் கனலை யென்றுங் கருத்தினில் வைத்த வார்க்கு
மாசனைத் தீர்ப்பர் போலும் மாமறைக் காட னாரே. கூ

பிணியுடை யாக்கை தன்னைப் பிறப்பதுத் துய்யவேண்டில்
பணியுடைத் தொழில்கள் பூண்டு பத்தர்கள் பற்றி னாலே
துணியுடை யாக்க னோடி யெடுத்தலங் தோகை அஞ்ச
மணிமுடிப் பத்தி னுத்தார் மாமறைக் காட னாரே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமறைக்காடு

திருநேசை

திருச்சிற்றம்பலம்

தேரையு மேல்க் டாவித் திண்ணமாத் தெழித்து நோக்கி
யாரையு மேலுணரா வான்மையான் மிக்கான் தன்னைப்
பாரையும் விண்ணும் அஞ்சப் பரந்ததோள் முடிய டர்த்துக்
காரிகை யஞ்ச லென்பார் கலிமறைக் காட னாரே. க

முக்கிமுன் வெகுண்டெடுத்த முடியுடை யாக்கர் கோனை
நக்கிருந் துன்றிச் சென்னி நண்மதி வைத்த எந்தை

அக்கர வாமை பூண்ட அழகனார் கருத்தி னாலே
தெக்குநீர்த் திரைகள் மோதுந் திருமறைக் காட னாரே. ௨

மிகப்பெருத் துலாவ மிக்கா னக்கொரு தேர்க டாவி
அகப்படுத் தென்று தானு மாண்மையால் மிக்க ரக்கன்
உகைத்தெடுத் தான்ம லையை ஊன்றலு மவனை யாங்கே
நகைப்படுத் தருளி னானார் நான்மறைக் காடு தானே. ௩

அந்தரந் தேர்க டாவி யாரிவ னென்று சொல்லி
உந்தினான் மாம லையை யூன்றலு மொள்ள ரக்கன்
பந்தமாந் தலைகள் பத்தும் வாய்கள்விட் டலறி வீழ்ச்
சிந்தனை செய்து விட்டார் திருமறைக் காட னாரே. ௪

தடுக்கவுந் தாங்க வொண்ணாத் தன்வலி யுடைய னாகிக்
கடுக்கவோர் தேர்க டாவிக் கையிரு பதுக ளாலும்
எடுப்பன் நானென்ன பண்ட மென்றெடுத் தானே யேங்க
அடுக்கவே வல்ல னாராம் அணிமறைக் காடு தானே. ௫

நாள்முடிச் சின்ற சீரான் நடுக்கியே மீது போகான்
கோள்பிடித் தார்த்த கையான் கொடியன்மா வலிய னென்று
நீள்முடிச் சடையர் சேரு நீள்வரை யெடுக்க லுற்றான்
தோள்முடி நெரிய வைத்தார் தொன்மறைக் காட னாரே. ௬

பத்துவா யிரட்டிக் கைக ளுடையன்மா வலிய னென்று
பொத்திவாய் தீமை செய்த பொருவலி அரக்கர் கோனைக்
கத்திவாய் கதற அன்று கால்விர லுன்றி யிட்டார்
முத்துவாய்த் திரைகள் மோதும் முதுமறைக் காட னாரே. ௭

பக்கமே விட்ட கையான் பாங்கிலா மதிய னாகிப்
புக்கனன் மாம லைக்கீழ்ப் போதுமா றறிய மாட்டான்
மிக்கமா மதிகள் கெட்டு வீரமு மிழந்த வாறே
நக்கன பூத மெல்லாம் நான்மறைக் காட னாரே. ௮

நாணஞ்சு கைய னாகி நன்முடி பத்தி னோடு
பாணஞ்சு முன்னி ழந்து பாங்கிலா மதிய னாகி
நீணஞ்சு தானுணரா நின்றெடுத் தானே யன்று
ஏணஞ்சு கைகள் செய்தா ரெழின்மறைக் காட னாரே. ௯

கக்கைநீர் சடையுள் வைக்கக் காண்டலும் மங்கை யூடத்
தென்கையான் தேர்க டாவிச் சென்றெடுத்த தான்ம லையை
முன்கைமா நரம்பு வெட்டி முன்னிருக் கிசைகள் பாட
அக்கைவா ளருளி னனா ரணிமறைக் காடு தானே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிடைமருது

திருநேர்கை

திருச்சிற்றம்பலம்

காடுடைச் சுடலை கீற்றர் கையில்வெண் தலையர் தையல்
பாடுடைப் பூதஞ் சூழப் பரமனார் மருத வைப்பில்
தோடுடைக் கைகை யோடுஞ் சூழ்கிடங் கதனைச் சூழ்ந்த
ஏடுடைக் கமல வேலி யிடைமரு திடங்கொண் டாரே.

க

முந்தையார் முந்தி யுன்னார் மூவர்க்கு முதல்வ ரானார்
சந்தியார் சந்தி யுன்னார் தவநெறி தரித்து கின்றார்
சிந்தையார் சிந்தை யுன்னார் சிவநெறி யனைத்து மாணார்
எந்தையா ரெம்பி ரானா ரிடைமரு திடங்கொண் டாரே.

உ

காருடைக் கொன்றை மாலைக் கதிர்மணி யாவி னோடு
கீருடைச் சடையுள் வைத்த கீதியார் கீதி யாய்
போருடை விடையொன் றேற வல்லவர் பொன்னித் தென்பால்
ஏருடைக் கமல மோக்கு மிடைமரு திடங்கொண் டாரே.

ங

விண்ணினார் விண்ணின் மிக்கார் வேதங்கள் ஈன்கும் அங்கம்
பண்ணினார் பண்ணின் மிக்க பாடலார் பாவங் தீர்க்குங்
கண்ணினார் கண்ணின் மிக்க நுதலினார் காமற் காய்ந்த
எண்ணினா ரெண்ணின் மிக்கா ரிடைமரு திடங்கொண் டாரே.

ச

வேதங்கள் ஈன்குங் கொண்டு விண்ணவர் பரவி யேத்தப்
பூதங்கள் பாடி யாட ஓடையவன் புனித நெந்தை
பாதங்கள் பரவி நின்ற பத்தர்கள் தங்கண் மேலை
வதங்கள் தீர கின்றா ரிடைமரு திடங்கொண் டாரே.

ஞ

பொறியர வரையி லார்த்துப் பூதங்கள் பலவுஞ் சூழ
முறிதரு வன்னி கொன்றை முதிர்ச்சடை மூழ்க வைத்து
மறிதரு கங்கை தங்க வைத்தவ ரெத்தி சையும்
எறிதரு புனல்கொள் வேலி யிடைமரு திடங்கொண் டாரே. ௬

படரொளி சடையி னுள்ளாற் பாய்புன லரவி னோடு
சுடரொளி மதியம் வைத்துத் தூவொளி தோன்று மெந்தை
அடரொளி விடையொன் றேற வல்லவ ரன்பர் தங்கள்
இடரவை கெடவு நின்ற ரிடைமரு திடங்கொண் டாரே. ௭

கமழ்தரு சடையி னுள்ளாற் கடும்புன லரவி னோடுந்
தவழ்தரு மதியம் வைத்துத் தன்னடி பலரு மேத்த
மழுவது வலங்கை யேந்தி மாதொரு பாக மாகி
எழில்தரு பொழில்கள் சூழ்ந்த விடைமரு திடங்கொண் டாரே. ௮

பொன்றிகழ் கொன்றை மாலு புதுப்புனல் வன்னி மத்தம்
மின்றிகழ் சடையில் வைத்து மேதகத் தோன்று கின்ற
அன்றவ ரளக்க லாகா அனலெரி யாகி நீண்டார்
இன்றுட னாலக மேத்த விடைமரு திடங்கொண் டாரே. ௯

மலையுடன் விரவி நின்று மதியிலா அரக்கன் தூக்கத்
தலையுட னடர்த்து மீண்டே தலைவனா யருள்கள் நல்கிச்
சிலையுடை மலையை வாங்கித் திரிபுர மூன்று மெய்தார்
இலையுடைக் கமல் வேலி யிடைமரு திடங்கொண் டாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பழனம்

தீநநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆடினா ரொருவர் போலு மலர்கமழ் குழலி னானைக்
கூடினா ரொருவர் போலுங் குளிர்புனல் வளைந்த திங்கள்
சூடினா ரொருவர் போலுந் தூயநன் மறைகள் நான்கும்
பாடினா ரொருவர் போலும் பழனத்தெம் பரம னாரே. ௧

போவதோர் நெறியு மாறார் புரிசடைப் புனித னாநான்
வேவதோர் வினையிற் பட்டு வெம்மைதான் விடவுங் கில்லென்
கவல்தான் அவர்கள் கேளார் குணமிலா ஐவர் செய்யும்
பாவமே தீர நின்றார் பழனத்தெம் பரம னாரே. உ

கண்டராய் முண்ட ராகிக் கையிலோர் கபால மேந்தித்
தொண்டர்கள் பாடி யாடித் தொழுகழற் பரம னாதாம்
விண்டவர் புரங்க னெய்த வேதியர் வேத நாவர்
பண்டையென் வினைகள் தீர்ப்பார் பழனத்தெம் பரம னாரே. ஈ

நீரவன் தீயி னோடு நிழலவ னெழில தாய
பாரவன் விண்ணின் மிக்க பரமவன் பரம யோகி
யாரவ னண்டமிக்க திசையினோ டொளிக ளாகிப்
பாரகத் தழுத மாறார் பழனத்தெம் பரம னாரே. ஈ

ஊழியா ருழி தோறு முலகினுக் கொருவ ராகிப்
பாழியார் பாவங் தீர்க்கும் பராபரர் பரம தாய
ஆழியா னன்னத் தானு மன்றவ ரளப்பரிய
பாழியார் பரவி யேத்தம் பழனத்தெம் பரம னாரே. ஐ

ஆலின்கீ ழறங்க னெல்லா மன்றவர்க் கருளிச் செய்து
தூலின்கீ ழுவர்கட் கெல்லா நுண்பொரு ளாகி நின்று
காலின்கீழ்க் காலன் றண்ணைக் கடுகத்தான் பாய்ந்து பின்னும்
பாலின்கீழ் நெய்யு மாறார் பழனத்தெம் பரம னாரே. கூ

ஆதித்த னைநி சோம னயனோடு மால்பு தனும்
போதித்து நின்றாலகிற் போற்றிசைத் தாரி வர்கள்
சோதித்தா ரோமுலகுஞ் சோதியுட் சோதி யாகிப்
பாதிப்பெண் ணுருவ மாறார் பழனத்தெம் பரம னாரே. எ

காற்றொற் காலற் காய்ந்து காருரி போர்த்த வீசர்
தோற்றனர் கடலுன் டஞ்சைத் தோடுடைக் காதர் சோதி
ஏற்றினு ரிளவெண் திங்க ளிரும்பொழில் சூழ்ந்த காயம்
பாற்றினார் வினைக னெல்லாம் பழனத்தெம் பரம னாரே. அ

கண்ணனும் பிரம னோடு காண்கில ராகி வந்தே
எண்ணியுந் துதித்தும் ஏத்த எரியுரு வாகி நின்று

வண்ணநன் மலர்கள் தூவி வாழ்த்துவார் வாழ்த்தி யேத்தப்
பண்ணுலாம் பாடல் கேட்டார் பழனத்தெம் பரம னாரே. க.

குடையுடை யாக்கன் சென்று குளிர்கயி லாய வெற்பின்
இடைமட வரலை யஞ்ச எடுத்தலு மிறைவன் நோக்கி
விடையுடை விகிர்தன் ருனும் விரலின லூன்றி மீண்டும்
படைகொடை யடிகள் போலும் பழனத்தெம் பரம னாரே. க0.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெய்த்தானம்

திருநேசை

திருச்சிற்றம்பலம்

காலனை வீழ்ச் செற்ற கழலடி யிரண்டும் வந்தென்
மேலவா யிருக்கப் பெற்றேன் மேதகத் தோன்று கின்ற
கோலநெய்த் தான மென்னுங் குளிர் பொழிற் கோயின் மேய
நீலம்வைத் தனைய கண்ட நினைக்குமா நினைக்கின் றேனே. க.

காமனை யன்று கண்ணாற் கனலெரி யாக நோக்கித்
தூபமுந் தீபங் காட்டித் தொழுவவர்க் கருள்கள் செய்து
சேமநெய்த் தான மென்னுஞ் செறிபொழிற் கோயின் மேய
வாமனை நினைந்த நெஞ்சம் வாழ்வுற நினைந்த வாறே. உ.

பிறைதரு சடையின் மேலே பெய்புனற் கங்கை தன்னை
உறைதர வைத்த வெங்க ளுத்தம னூழி யாய
நிறைதரு பொழில்கள் சூழ நின்றநெய்த் தான மென்று
குறைதரு மடிய வர்க்குக் குழகனைக் கூட லாமே. ஈ.

வடிதரு மழுவொன் றேந்தி வார்சடை மதியம் வைத்துப்
பொடிதரு மேனி மேலே புரிதரு தூவர் போலு
நெடிதரு பொழில்கள் சூழ நின்றநெய்த் தானம் மேவி
அடிதரு கழல்க ளார்ப்ப ஆடுமெம் மண்ண லாரே. ஞ.

காடிட மாக நின்று கனலெரி கையி லேந்திப்
பாடிய பூதஞ் சூழப் பண்ணுடன் பலவுஞ் சொல்லி
ஆடிய கழலர் சீரா ரந்தண்ணெய்த் தான மென்றுங்
கூடிய சூழக னுரைக் கூடுமா றறிகி லேனே.

இ

வானவர் வணங்கி யேத்தி வைகலும் மலர்கள் தூவத்
தானவர்க் கருள்கள் செய்யுஞ் சங்கரன் செங்கண் ஏற்றன்
தேனமர் பொழில்கள் சூழத் திகழுநெய்த் தானம் மேய
கூனிள மதிய னுனைக் கூடுமா றறிகி லேனே.

சு

காலதிற் கழல்க ளார்ப்பக் கனலெரி கையில் வீசி
ஞாலமுக் குழிய நின்று கட்டம தாடு கின்ற
மேலவர் முகடு தோய விரிசடை திசைகள் பாய
மாலொரு பாக மாக மகிழ்ந்தநெய்த் தான னுரே.

எ

பந்தித்த சடையின் மேலே பாய்புன லதனை வைத்து
அந்திப்போ தனலு மாடி யடிகன்ஐ யாறு புக்கார்
வந்திப்பார் வணங்கி நின்று வாழ்த்துவார் வாயி னுள்ளார்
சிந்திப்பார் சிந்தை யுன்னார் திருந்துநெய்த் தான னுரே.

அ

சோதியாய்ச் சுடரு மாறார் சுண்ணவெண் சாந்து பூசி
ஒதிவா யுலக மேத்த வுகந்துதாம் அருள்கள் செய்வார்
ஆதியா யந்த மாறார் யாவரு மிறைஞ்சி யேத்த
நீதியாய் நியம மாகி நின்றநெய்த் தான னுரே.

கூ

இலையுடைப் படைகை யேந்து மிலங்கையர் மன்னன் றன்னைத்
தலையுட னடர்த்து மீண்டே தானவர் கருள்கள் செய்து
சிலையுடன் கணையைச் சேர்த்துத் திரிபுர மெரியச் செற்ற
நிலையுடை யடிகள் போலு நின்றநெய்த் தான னுரே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு ஐ யா நு

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

சூங்கையைச் சடையுள் வைத்தார் கதிர்ப்பொறி யரவும் வைத்தார்
திங்களைத் திகழ வைத்தார் திசைதிசை தொழவும் வைத்தார்
மங்கைபைப் பாகம் வைத்தார் மான்மறி மழுவும் வைத்தார்
அங்கையு ளனலும் வைத்தா ரையனை யாற னாரே.

ச

பொடிதனைப் பூச வைத்தார் பொங்குவெண் ணூலும் வைத்தார்
கடியதோர் நாகம் வைத்தார் காலனைக் கால வைத்தார்
வடிவுடை மங்கை தன்னை மாற்பிலோர் பாகம் வைத்தார்
அடியினை தொழவும் வைத்தா ரையனை யாற னாரே.

உ

உடைதரு கீளும் வைத்தா ருலகங்க ளனைத்தும் வைத்தார்
படைதரு மழுவும் வைத்தார் பாய்புலித் தோலும் வைத்தார்
விடைதரு கொடியும் வைத்தார் வெண்புரி நூலும் வைத்தார்
அடைதர அருளும் வைத்தா ரையனை யாற னாரே.

ந

தொண்டர்கள் தொழவும் வைத்தார் தூமதி சடையில் வைத்தார்
இண்டையைத் திகழ வைத்தார் எமக்கென்று மின்பம் வைத்தார்
வண்டுசேர் குழலி னானை மருவிபோர் பாகம் வைத்தார்
அண்டவா னவர்க ளேத்து மையனை யாற னாரே.

ச

வானவர் வணங்க வைத்தார் வல்வினை மாய வைத்தார்
கானிடை நடமும் வைத்தார் காமனைக் கனலா வைத்தார்
ஆனிடை யைந்தும் வைத்தா ராட்டுவார்க் கருளும் வைத்தார்
ஆனையி னுரிவை வைத்தா ரையனை யாற னாரே.

டு

சங்கணி குழையும் வைத்தார் சாம்பல்மெய்ப் பூச வைத்தார்
வெங்கதி ரொரிய வைத்தார் விரிபொழி லனைத்தும் வைத்தார்
கங்குலும் பகலும் வைத்தார் கடுவினை களைய வைத்தார்
அங்கம தோத வைத்தா ரையனை யாற னாரே.

ச

பத்தர்கட் கருளும் வைத்தார் பாய்விடை யேற வைத்தார்
சித்தத்தை யொன்ற வைத்தார் சிவமதே ரினைய வைத்தார்

முத்தியை முற்ற வைத்தார் முறைமுறை நெறிகள் வைத்தார்
அத்திய ஐரிகை வைத்தா ரையனை யாற னாரே.

௭

ஏறுகத் தேற வைத்தா ரிடைமரு திடமும் வைத்தார்
காறுபூங் கொன்றை வைத்தார் காகமும் அரையில் வைத்தார்
கூறுமை யாக வைத்தார் கொல்புலித் தோலும் வைத்தார்
ஆறுமோர் சடையில் வைத்தா ரையனை யாற னாரே.

௮

பூதங்கள் பலவும் வைத்தார் பொங்குவெண் ணீறும் வைத்தார்
தேங்கள் பாட வைத்தார் கின்னரத் தன்னை வைத்தார்
பாதங்கள் பரவ வைத்தார் பத்தர்கள் பணிய வைத்தார்
ஆதியும் அந்தம் வைத்தா ரையனை யாற னாரே.

௯

இரப்பவர்க் கீய வைத்தா ரீபவர்க் கருளும் வைத்தார்
கரப்பவர் தங்கட் கெல்லாக் கடுநர கங்கள் வைத்தார்
பரப்புநீர் கக்கை தன்னைப் படர்சடைப் பாகம் வைத்தார்
அரக்கனுக் கருளும் வைத்தா ரையனை யாற னாரே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஐயாறு

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

குண்டனாய்ச் சமண ரோடே கூடிநான் கொண்ட மாலைத்
தண்டனே சுடர்கொள் சோதி தூநெறி யாகி நின்ற
அண்டனே யமர ரேறே திருவையா றமர்ந்த தேனே
தொண்டனேன் நெழுதன் பாதஞ் சொல்லிநான் திரிகின் றேனே.

பீலிகை யடுக்கி நாளும் பெரியதோர் தவமென் றெண்ணி
வாலிய தறிகள் போல மதியிலார் பட்ட தென்னே
வாலியார் வணங்கி யேத்துந் திருவையா றமர்ந்த தேனே
வாலியா வெழுந்த நெஞ்ச மழித்தா வெழுந்த வாரே.

௨

தட்டிடுஞ் சமண ரோடே தருக்கிநான் தவமென் நெண்ணி
ஒட்டிடு மனத்தி னீரே யும்மையான் செய்வ தென்னே
மொட்டிடு கமலப் பொய்கைத் திருவையா நமர்ந்த தேனே
டொட்டிடு முன்னத் தீரே யும்மைநா னுகந்திட் டேனே.

நு

பாசிப்பல் மாசு மெய்யர் பலமிலாச் சமண ரோடு
நேசத்தா லிருந்த நெஞ்சை நீக்குமா றறிய மாட்டேன்
தேசத்தார் பரவி யேத்துந் திருவையா நமர்ந்த தேனே
வாசத்தால் வணங்க வல்லார் வல்லினை மாபு மன்றே.

சு

கடுப்பொடி யட்டி மெய்யிற் கருதியோர் தவமென் நெண்ணி
வடுக்களோ டிசைந்த நெஞ்சே மதியிலி பட்ட தென்னே
மடுக்களில் வாளை பாயுந் திருவையா நமர்ந்த தேனே
அடுத்துநின் னுன்னு நெஞ்சே யருந்தவஞ் செய்த வாறே.

டு

துறவியென் றவம தோரேன் சொல்லிய செலவு செய்து
உறவினா லமண ரோடு முணர்விலே னுணர்வொன் றின்றி
நறவமார் பொழில்கள் சூழ்ந்த திருவையா நமர்ந்த தேனே
மறவிலா நெஞ்சு மேநன் மதியுனக் கடைந்த வாறே.

கூ

பல்லுரைச் சமண ரோடே பலபல கால மெல்லாஞ்
சொல்லிய செலவு செய்தேன் சோர்வனான் நினைந்த போது
மல்லிகை மலருஞ் சோலைத் திருவையா நமர்ந்த தேனே
எல்லியும் பகலு மெல்லாம் நினைந்தபோ தினிய வாறே.

எ

மண்ணுளார் விண்ணு ளாரும் வணங்குவார் பாவம் போக
எண்ணிலாச் சமண ரோடே யிசைந்தனை யேழை நெஞ்சே
தெண்ணிலா எறிக்குஞ் சென்னித் திருவையா நமர்ந்த தேனைக்
கண்ணினாற் காணப் பெற்றுக் கருதிற்றே முடிந்த வாறே.

அ

குருந்தம தொசித்த மாலும் குலமலர் மேவி னானும்
திருந்துந் திருவடியுந் திருமுடி காண மாட்டார்
அருந்தவ முனிவ ரேத்துந் திருவையா நமர்ந்த தேனைப்
பொருந்திநின் னுன்னு நெஞ்சே பொய்வினை மாபு மன்றே.

கூ

அறிவிலா அரக்க னோடி யருவரை யெடுக்க லுற்று
முறுகினான் முறுகக் கண்டு மூதறி வாளன் கோக்கி

சிறுவினான் சிறுவி ரலால் நெரிந்துபோய் நிலத்தில் வீழ
அறிவினா வருன்கள் செய்தான் நிருவையா நமர்ந்த தேனே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஐயாறு

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

தானலா துலக மில்லை சகமலா தடிமை யில்லை

கானலா தாட லில்லை கருதுவார் தங்க ளுக்கு

வானலா தருளு மில்லை வார்முழல் மங்கை யோடும்

ஆனலா தூர்வ தில்லை மையனை யாற னுக்கே.

௧

ஆலலா லிருக்கை யில்லை யருந்தவ முனிவர்க் கன்று

தூலலால் நொடிவ தில்லை நுண்பொரு ளாய்ந்து கொண்டு

மாலுநான் முகனும் கூடி மலராடி வணங்க வேலை

ஆலலா லமுத மில்லை மையனை யாற னுக்கே.

௨

நரிபுரி சுடலை தன்னில் நடமலால் நவற்ற வில்லை

சுரிபுரி குழலி யோடுந் துணையலா லிருக்கை யில்லை

தெரிபுரி சிந்தை யார்க்குத் தெளிவலா லருளு மில்லை

அரிபுரி மலர்கொண் டேத்து மையனை யாற னுக்கே.

௩

தொண்டலாற் துணையு மில்லை தோலலா துடையு மில்லை

கண்டலா தருளு மில்லை கலந்தபின் பிரிவ தில்லை

பண்டைநான் மறைகள் காணுப் பரிசின னென்றென் றெண்ணி

அண்டலா னவர்க ளேத்து மையனை யாற னுக்கே.

௪

எரியலா லுருவ மில்லை யேறலா லேற வில்லை

சரியலாற் போர்வை யில்லை காண்டரு சோதி யார்க்குப்

பிரிவிலா அமரர் கூடிப் பெருந்தகைப் பிரானென் றேத்தும்

அரியலாற் றேவி யில்லை மையனை யாற னுக்கே.

௫

என்பலாற் கலனு மில்லை யெருதலா லூர்வ தில்லை

புன்பலால் பாறு காட்டிற் பொடியலாற் சாந்து மில்லை

துன்பிலாத் தொண்டர் கூடித் தொழுதழு தாடிப் பாடும்
அன்பலாற் பொருளு மில்லை யையனை யாற னார்க்கே. சு

கீளலா லுடைய மில்லை கிளர்பொறி யரவம் பைம்பூண்
தோளலாற் றுணையு மில்லை தொத்தலர் கின்ற வேனில்
வேளலாற் காயப் பட்ட வீரரு மில்லை மீளா
ஆளலாற் கைம்மா றில்லை யையனை யாற னார்க்கே. எ

சகமலா தடிமை யில்லை தானலாற் றுணையு மில்லை
நகமெலாந் தேயக் கையால் நான்மலர் தொழுது தூவி
முகமெலாந் கண்ணீர் மல்க முன்பணிந் தேத்துந் தொண்டர்
அகமலாற் கோயி லில்லை யையனை யாற னார்க்கே. அ

உமையலா துருவ மில்லை யுலகலா துடைய தில்லை
நமையெலா முடைய ராவர் நன்மையே தீமை யில்லை
கமையெலா முடைய ராகிக் கழலடி பரவுந் தொண்டர்க்
கமைவிலா அருள்கொ டிப்பா ரையனை யாற னார்க்கே. க

மலையலா லிருக்கை யில்லை மதித்திடா அரக்கன் றன்னைத்
தலையலால் நெரித்த தில்லை தடவரைக் கீழ டர்த்து
நிலையிலார் புரங்கள் வேவ நெருப்பலால் விரித்த தில்லை
அலையினாற் பொன்னி மன்னு மையனை யாற னார்க்கே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சோற்றுத்துறை

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்விரா மேனி தன்னைப் பொருளெனக் காலம் போக்கி
மெய்விரா மனத்த னல்லென் வேதியா வேத நாவா
ஐவரா லிலைக்கப் பட்ட ஆக்கைகொண் டயர்த்துப் போனேன்
செய்வரா லுகளுஞ் செம்மைத் திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. க

கட்டராய் நின்று நீங்கள் காலத்தைக் கழிக்க வேண்டா
எட்டவாங் கைகள் வீசி யெல்லிநின் ருடு வாளை

அட்டமா மலர்கள் கொண்டே ஆனஞ்சு மாட்ட ஆடிச்
சிட்டரா யருள்கள் செய்வார் திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. ௨

கல்லினுற் புரமூன் நெய்த கடவுளைக் காத லாலே
எல்லியும் பகலு முள்ளே யேகாந்த மாக ஏத்தும்
பல்லில்வெண் தலைகை யேந்திப் பல்லி(ல்)லந் திரியுஞ் செல்வர்
சொல்லுநன் பொருளு மாவார் திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. ௩

கறையராய்க் கண்ட நெற்றிக் கண்ணராய்ப் பெண்ணோர் பாகம்
இறையரா யினிய ராகித் தனியராய்ப் பணிவெண் திங்கட்
பிறையராய்ச் செய்த வெல்லாம் பீடராய்க் கேடில் சோற்றுத்
துறையராய்ப் புகுத்தெ னுன்னச் சோர்வுகண் டருளி னாரே. ௪

பொந்தையைப் பொருளாவெண்ணிப் பொருக்கெனக்காலம்போனேன்
எந்தையே யேக மூர்த்தி யென்றுநின் நேத்த மாட்டேன்
பந்தமாய் வீடு மாகிப் பரம்பர மாகி நின்று
சிந்தைபுட் தேறல் போலுந் திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. ௫

பேர்த்தினிப் பிறவா வண்ணம் பிதற்றுமின் பேதை பங்கன்
பார்த்தனுக் கருள்கள் செய்த பாசுபதன் திறமே
ஆர்த்துவந் திழிவ தொத்த அலைபுனற் கங்கை யேற்றுத்
நீர்த்தமாய்ப் போத விட்டார் திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. ௬

கொந்தார்பூங் குழலி னாரைக் கூறியே காலம் போன
எந்தையெம் பிரானாய் நின்ற இறைவனை யேத்தா தந்தோ
முந்தரா அல்கு லானே புடன்வைத்த ஆதி மூர்த்தி
செந்தாது புடைகள் சூழ்ந்த திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. ௭

அங்கதி ரோனவனை யண்ணலாக் கருத வேண்டா
வெங்கதி ரோன்வழியே போவதற் கமைந்து கொண்டின்
அங்கதி ரோனவனை புடன்வைத்த ஆதி மூர்த்தி
செங்கதி ரோன்வ ணங்குந் திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. ௮

ஒதியே கழிக்கின் றீர்க ஞலகத்தி ரொருவன் றன்னை
நீதியால் நியாய மாட்டிர் நின்மல னென்று சொல்லீர்
சாதியா நான்மு கனுஞ் சக்கரத் தானுங் காணச்
சோதியாய்ச் சுடர தானார் திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. ௯

மற்றுநீர் மனம்வை யாதே மறுமையைக் கழிக்க வேண்டில்
பெற்றதோ ருபாயந் தன்னாற்பிரானையே பிதற்று மின்கள்
கற்றுவந் தாக்க னோடிக் கயிலாய மலையெ டெக்கச்
செற்றுகந் தருளிச் செய்தார் திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்துருத்தி

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருத்திய குரம்பை தன்னைப் பொருளெனக் கருத வேண்டா
இருத்தியெப் போது நெஞ்சு ளிறைவனை ஏத்து மின்கள்
ஒருத்தியைப் பாகம் வைத்தங் கொருத்தியைச் சடையுள் வைத்த
துருத்தியஞ் சுடரி னானைத் தொண்டனேன் கண்ட வாரே. க

சுவைதனைச் செய்து வாழ்வான் சலத்துளே யழுந்துகின்ற
இவையொரு பொருளு மல்ல இறைவனை யேத்து மின்னோ
அவைபுர மூன்று மெய்தும் அடியவர்க் கருளிச் செய்த
சுவையினைத் துருத்தி யானைத் தொண்டனேன் கண்ட வாரே. உ

உன்னியெப் போது நெஞ்சு ளொருவனை யேத்து மின்னோ
கன்னியை யொருபால் வைத்துக் கங்கையைச் சடையுள் வைத்துப்
பொன்னியின் நடுவு தன்னுட் பூம்புனல் பொலிந்து தோன்றுந்
துன்னிய துருத்தி யானைத் தொண்டனேன் கண்ட வாரே. ஈ

உன்னிலை வலிய னாகி யுலகத்து ஞாயிரகட் கெல்லாம்
தான்றலைப் பட்டு நின்று சார்கன லகத்து வீழ
வான்றலைத் தேவர் கூடி வானவர்க் கிறைவா வென்னுந்
தோன்றலைத் துருத்தி யானைத் தொண்டனேன் கண்ட வாரே. ச

உடல்தனைக் கழிக்க லுற்ற உலகத்து ஞாயிரகட் கெல்லாம்
இடர்தனைக் கழிக்க வேண்டி லிறைவனை யேத்து மின்னோ
கடல்தனில் நஞ்சு முண்டு காண்பரி தாகி நின்று
சுடர்தனைத் துருத்தி யானைத் தொண்டனேன் கண்ட வாரே. னு

அள்ளிலக் கடக்க வேண்டில் அரையே நினைமி னீர்கள்
பொன்னலிக் காயந் தன்னுட் புண்டரீ கத்தி ருந்த
வள்ளில வான வர்க்குங் காண்பரி தாகி நின்ற
தன்னிலைத் தருத்தி யானைத் தொண்டனேன் கண்ட வாறே. சு

பாதியி லுமையான் தன்னைப் பாகமா வைத்த பண்பன்
வேதிய னென்று சொல்லி விண்ணவர் விரும்பி யேத்தச்
சாதியாஞ் சதுர்மு கனுஞ் சக்கரத் தானுங் காணுச்
சோதியைத் தருத்தி யானைத் தொண்டனேன் கண்ட வாறே. எ

சாமனை வாழ்க்கை யான சலத்துளே யழுந்த வேண்டா
தாமநல் லெல்லுங் காட்டித் தொழுதடி வணங்கு மின்னோ
சோமனைச் சடையுன் வைத்துத் தொன்னெறி பலவுங் காட்டுந்
தாமனத் தருத்தி யானைத் தொண்டனேன் கண்ட வாறே. அ

குண்டரே சமணர் புத்தர் குறியறி யாது நின்று
கண்டதே கருது வார்கள் கருத்தெண்ணு தொழிமி னீர்கள்
விண்டவர் புரங்க ளெய்து விண்ணவர்க் கருள்கள் செய்த
தொண்டர்கள் துணையி னானைத் தருத்தினான் கண்ட வாறே. க

பிண்டத்தைக் கழிக்க வேண்டிற் பிரானையே பிதற்று மின்கள்
அண்டத்தைக் கழிய நீண்ட அடலரக் கன்ற னுண்மை
கண்டொத்தக் கால்விரலா லுன்றிமீண் டருளிச் செய்த
தண்டத்தத் தருத்தி யானைத் தொண்டனேன் கண்ட வாறே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்காஞ்சித் திருமேற்றளி

திருநேரசு

திருச்சிற்றம்பலம்

மறையது பாடிப் பிச்சைக் கென்றகந் திரிந்து வாழ்வார்
பிறையது சடைமு டிமேற் பெய்வனை யான்தன் னோடுங்
கறையது கண்டங் கொண்டார் காஞ்சிமா நகர்தன் னுள்ளால்
ஓறையவர் பாட லாடல் இலக்குமேற் றளிய னாரே. க

மாலன மாயன் தன்னை மகிழ்ந்தனர் விருத்த ராகும்
பாலனார் பசுபதியார் பால்வெள்ளை நீறு பூசிக்
காலனைக் காலாற் செற்றார் காஞ்சிமா நகர்தன் னுள்ளால்
ஏலநற் கடம்பன் தாதை இலங்குமேற் றளிய னாரே.

உ

விண்ணிடை விண்ண வர்கள் விரும்பிவந் திஹஞ்சி வாழ்த்தப்
பண்ணிடைச் சுவையின் மிக்க கின்னரம் பாடல் கேட்பார்
கண்ணிடை மணியி னொப்பார் காஞ்சிமா நகர்தன் னுள்ளால்
எண்ணிடை யெழுத்து மாநா ரிலங்குமேற் றளிய னாரே.

ந

சோமனை யரவி னோடு குழ்தரக் கங்கை சூடும்
வாமனை வான வர்கள் வலங்கொடு வந்து போற்றக்
காமனைக் காய்ந்த கண்ணார் காஞ்சிமா நகர்தன் னுள்ளால்
ஏமநின் றாடு மெந்தை இலங்குமேற் றளிய னாரே.

ச

ஊனவ னுயிரி னோடு முலகங்க னாழி யாகித்
தானவர் தனமு மாகித் தனஞ்சய னோடெ திர்ந்த
கானவர் காள கண்டர் காஞ்சிமா நகர்தன் னுள்ளால்
ஏனமக் கோடு பூண்டா ரிலங்குமேற் றளிய னாரே.

டு

மாயனாய் மால னாகி மலரவ னாகி மண்ணாய்த்
தேயமாய்த் திசையெட் டாகித் தீர்த்தமாய்த் திரிதர் கின்ற
காயமாய்க் காயத் துள்ளார் காஞ்சிமா நகர்தன் னுள்ளால்
ஏயமென் னோளி பாக ரிலங்குமேற் றளிய னாரே.

சு

மண்ணினை யுண்ட மாயன் தன்னையோர் பாகங் கொண்டார்
பண்ணினைப் பாடி யாடும் பத்தர்கள் சித்தங் கொண்டார்
கண்ணினை மூன்றுங் கொண்டார் காஞ்சிமா நகர்தன் னுள்ளால்
எண்ணினை யெண்ண வைத்தா ரிலங்குமேற் றளிய னாரே.

எ

செல்லியைப் பாகங் கொண்டார் சேந்தனை மகனாக் கொண்டார்
மல்லிகைக் கண்ணி யோடு மாமலர்க் கொன்றை சூடிக்
கல்லியைக் கரையி லாத காஞ்சிமா நகர்தன் னுள்ளால்
எல்லியை விளங்க நின்றா ரிலங்குமேற் றளிய னாரே.

அ

வேறினை யின்றி யென்றும் விளங்கொளி மருங்கி னானைக்
கூறியல் பாகம் வைத்தார் கோளரா மதியும் வைத்தார்

ஆறினைச் சடையுள் வைத்தா ரணிபொழிற் கச்சி தன்னுள்
வறினை யேறு மெந்தை யிலங்குமேற் றளிய னாரே.

க

தென்னவன் மலையெ டுக்கச் சேயிழை நடுக்கக் கண்டு
மன்னவன் விரலா லூன்ற மணிமுடி நெரிய வாயால்
கன்னலின் கீதம் பாடக் கேட்டவர் காஞ்சி தன்னுள்
இன்னவற் கருளிச் செய்தா ரிலங்குமேற் றளிய னாரே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு ஏ க ம ப ம்

தீருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

நம்பனை நகர மூன்றும் எரியுண வெருவ னோக்கும்
அம்பனை யமுதை யாற்றை யணிபொழிற் கச்சி யுள்ளே
கம்பனைக் கதிர்வெண் திங்கட் செஞ்சடைக் கடவுள் தன்னைச்
செம்பொனைப் பவளத் துணைச் சிந்தியா எழுகின் றேனே.

க

ஒருமுழ முள்ள குட்ட மொன்பது துறையு டைத்தாய்
அரை முழும் அதனகலம் அதனில்வாழ் முதலை யைந்து
பெருமுழை வாய்தல் பற்றிக் கிடந்துநான் பிதற்று கின்றேன்
கருமுகில் தவழு மாடக் கச்சியே கம்ப னீரே.

உ

மலையினர் மகனோர் பாக மைந்தனார் மழுவொன் றேந்திச்
சிலையினர் மதில்கள் மூன்றுந் தீயெழச் செற்ற செல்வர்
இலையினர் சூல மேந்தி ஏகம்பம் மேவி னாரைத்
தலையினர் வணக்க வல்லார் தலைவர்க்குந் தலைவர் தாமே.

ந

பூத்தபொற் கொன்றை மலை புரிசடைக் கணிந்த செல்வர்
தீர்த்தமாவ் கக்கை யானைத் திருமுடி திகழ வைத்து
ஏத்துவா ரேத்த நின்ற ஏகம்பம் மேவி னாரை
வாழ்த்துமா றறிய மாட்டேன் மால்கொடு மயங்கி னேனே.

ச

மையினர் மலர்நெ டுக்கண் மக்கையோர் பங்க ராகிக்
கையினோர் கபால மேந்திக் கடைதொறும் பல்கொள் வார்தாம்

எய்வதோ ரேன மோட்டி யேகம்பம் மேவி னாரைக்
கையினாற் றொழுவல் லார்க்குக் கடுவினை களைய லாமே.

ரு

தருவினை மருவுங் கங்கை தங்கிய சடைய னெங்கள்
அருவினை யகல நல்கும் அண்ணலை யமரர் போற்றுந்
திருவினைத் திருவே கம்பஞ் செப்பிட உறைய வல்ல
உருவினை யுருகி யாங்கே யுள்ளத்தா லுக்ககின் றேனே.

சு

கொண்டதோர் கோல மாகிக் கோலக்கா வுடைய கூத்தன்
உண்டதோர் நஞ்சு மாகி யுலகெலாம் உய்ய வுண்டான்
எண்டிசை யோரு மேத்த நின்றவே கம்பன் தன்னைக்
கண்டுநா னடிமை செய்வான் கருதியே திரிகின் றேனே.

எ

படமுடை யரவி னோடு பனிமதி யதனைச் சூழக்
கடமுடை யுரிவை மூழிக் கண்டவ ரஞ்ச அம்ம
இடமுடைக் கச்சி தன்னு னேகம்பம் மேவி னுன்றன்
நடமுடை யாடல் காண ஞாலந்தா னுய்ந்த வாரே.

அ

பொன்றிகழ் கொன்றை மால பொருந்திய கெடுந்தண் மார்பர்
நன்றியிற் புருந்தெ னுள்ளம் மெள்ளவே நவில நின்று
குன்றியி லடுத்த மேனிக் குவளையங் கண்ட ரொம்மை
இன்றுயில் போது கண்டா ரினியரே கம்ப னாரே.

க

துருத்தியார் பழனத் துள்ளார் தொண்டர்கள் பலரு மேத்த
அருத்தியா லன்பு செய்வா ரவரவர்க் கருள்கள் செய்தே
எருத்தினை யிசைய வேறி யேகம்பம் மேவி னார்க்கு
வருத்தினின் றடிமை செய்வார் வல்வினை மாபு மன்றே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஒற்றியூர்

திருநேரசை

திருச்சிற்றம்பலம்

வெள்ளத்தைச் சடையில் வைத்த வேதகீ தன்றன் பாதம்
மெள்ளத்தா னடைய வேண்டின் மெய்தரு ஞானத் தீயால்
கள்ளத்தைக் கழிய நின்றார் காயத்துக் கலந்து நின்ற
உள்ளத்து ளொளியு மாகு மொற்றியூ ருடைய கோவே.

க

உசிப்பெனும் வாழ்க்கை வேண்டா வானவ ரிறைவன் நின்று
புசிப்பதோர் பொன்ன லாக்கை யதனெடும் புணர்வு வேண்டில்
அசிர்ப்பெனு மருந்த வத்தா லான்மால் னிடம தாகி
உசிர்ப்பெனு முணர்வு முன்னா ரொற்றியு ருடைய கோவே. ௨

தானத்தைச் செய்து வாழ்வான் சலத்துளே யழுந்துகின்றீர்
வானத்தை உணங்க வேண்டில் வம்மின்கள் வல்லீ ராகில்
ஞானத்தை விளக்கை யேற்றி நாடியுள் விரவ வல்லார்
ஊனத்தை யொழிப்பர் போலு மொற்றியு ருடைய கோவே. ௩

காமத்து ளழுந்தி நின்று கண்டரா லொறுப்புண் ணாதே
சாமத்து வேத மாகி நின்றதோர் சயம்பு தன்னை
ஐமத்து மிடையி ராவும் ஏகாந்த மியம்பு வார்க்கு
ஔமத்து னொளிய தாகு மொற்றியு ருடைய கோவே. ௪

சமையமே லாறு மாகித் தானொரு சயம்பு வாகி
ஐமையவர் பரவி யேத்த இனிதினங் கிருந்த வீசன்
கமையினை யுடைய ராகிக் கழலடி பரவு வார்க்கு
உமையொரு பாகர் போலு மொற்றியு ருடைய கோவே. ௫

ஒருத்திதன் தலைச்சென் றானைக் கரந்திட்டா னுலக மேத்த
ஒருத்திக்கு நல்ல ஓதி மறுப்படுத் தொளித்து மீண்டே
ஒருத்திபைப் பாகம் வைத்தா னுணர்வினா லைய முண்ணி
ஒருத்திக்கு நல்ல னல்ல னொற்றியு ருடைய கோவே. ௬

பிணமுடை புடலுக் காகப் பித்தராய்த் திரிந்து நீங்கள்
புணர்வெனும் போகம் வேண்டா போக்கலாம் பொய்யை நீங்க
கிணமுடை நெஞ்சி னுன்னால் நினைக்குமா நினைக்கின் றார்க்கு
உணர்விலே டிருப்பர் போலு மொற்றியு ருடைய கோவே. ௭

பின்னுவார் சடையான் தன்னைப் பிதற்றிலாப் பேதை மார்கள்
தன்னுவார் நாகந் தன்னுட் தொல்வினை தீர வேண்டின்
மன்னுவான் மறைக னோதி மனத்தினுள் விளக்கொன் றேற்றி
உன்னுவா ருள்ளத் தன்னா ரொற்றியு ருடைய கோவே. ௮

முன்குவார் போகம் வேண்டின் முயற்றியா லிடர்கள் வந்தால்
என்குவா ரென்கி நின்றங் கிதுவொரு மாய மென்பார்

பன்குவார் பத்த ராகிப் பாடியு மாடி நின்றும்
உள்குவா ருள்ளத் துள்ளா ரொற்றியு ருடைய கோவே. க

வெறுத்துகப் புலன்க னேந்தும் வேண்டிற்று வேண்டு நெஞ்சே
மறுத்துக ஆர்வச் செற்றக் குரோதங்க ளான மாயப்
பொறுத்துகப் புட்பகத்தே ருடையானே யடா ஆன்றி
ஒறுத்துகந் தருள்கள் செய்தா ரொற்றியு ருடைய கோவே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஒற்றியூர்
திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒம்பினேன் கூட்டை வாளா உள்ளத்தோர் கொடுமை வைத்துக்
காம்பிலா மூழை போலக் கருகிற்றே முகக்க மாட்டேன்
பாம்பின் வாய்த் தேரை போலப் பலபல நினைக்கின் நேனை
ஒம்பிநீ உய்யக் கொள்ளா யொற்றியு ருடைய கோவே. க

மனமெனுந் தோணி பற்றி மதியெனுங் கோலை யூன்றிச்
சினமெனுஞ் சரக்கை யேற்றிச் செறிகட லோடும் போது
மதனெனும் பாரை தாக்கி மறியும்போ தறிய வொண்ணா
துனையுனு முணர்வை நல்கா யொற்றியு ருடைய கோவே. உ

திருச்சிற்றம்பலம்

புரி கை லா ய ம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

கனகமா வயிர முந்து மாமணிக் கயிலை கண்டும்
உனகளு யாக்க னோடி யெடுத்தலு முமையா ளஞ்ச
அனகளுய் நின்ற வீச னூன்றலு மலறி வீழ்ந்தான்
மனகளு யூன்றி னானேன் மறித்துநோக் கில்லை யன்றே. க

கதித்தவன் கண்சிவந்து கயிலைநன் மலையை யோடி
அதித்தவன் எடுத்திடலும் அரிவைதா னஞ்ச வீசன்
நெதித்தவ னூன்றி யிட்ட நிலையழிந் தலறி வீழ்ந்தான்
மதித்திறை யூன்றி னானேன் மறித்துநோக் கில்லை யன்றே. ௨

கறுத்தவன் கண்சிவந்து கயிலைநன் மலையைக் கையால்
மறித்தலும் மங்கை யஞ்ச வானவ ரிறைவன் நக்கு
நெறித்தொரு விரலா லூன்ற நெடுவரை போல வீழ்ந்தான்
மறித்திறை யூன்றி னானேன் மறித்துநோக் கில்லை யன்றே. ௩

கடுத்தவன் கண்சிவந்து கயிலைநன் மலையை யோடி
எடுத்தலும் மங்கை யஞ்ச இறையவ னிறையே நக்கு
நொடிப்பன விரலா லூன்ற நோவது மலறி யிட்டான்
மடித்திறை யூன்றி னானேன் மறித்துநோக் கில்லை யன்றே. ௪

கன்றித்தன் கண்சிவந்து கயிலைநன் மலையை யோடி
வென்றித்தன் கைத்த லத்தா லெடுத்தலும் வெருவ மங்கை
நன்றுத்தான் நக்கு நாத னூன்றலு நகழ வீழ்ந்தான்
மன்றித்தா னூன்றி னானேன் மறித்துநோக் கில்லை யன்றே. ௫

களித்தவன் கண்சிவந்து கயிலைநன் மலையை யோடி
நெளித்தவ னெடுத்திடலு நேரிழை யஞ்ச நோக்கி
வெளித்தவ னூன்றி யிட்ட வெற்பிநா லலறி வீழ்ந்தான்
மளித்திறை யூன்றி னானேன் மறித்துநோக் கில்லை யன்றே. ௬

கருத்தலும் கண்சிவந்து கயிலைநன் மலையைக் கையால்
எருத்தனா யெடுத்த வாறே யேந்திழை யஞ்ச ஈசன்
திருத்தலும் நின்ற தேவன் திருவிர லூன்ற வீழ்ந்தான்
வருத்தவா னூன்றி னானேன் மறித்துநோக் கில்லை யன்றே. ௭

கடியவன் கண்சிவந்து கயிலைநன் மலையை யோடி
வடிவுடை மங்கை யஞ்ச எடுத்தலும் மருவ நோக்கிச்
செடிபடத் திருவிரலா லூன்றலுஞ் சிதைந்து வீழ்ந்தான்
வடிவுற யூன்றி னானேன் மறித்துநோக் கில்லை யன்றே. ௮

கரியத்தான் கண்சி வந்து கயிலைநன் மலையைப் பற்றி
இரியத்தா னெடுத்திடலு மேந்திழை யஞ்ச வீசன்

நெரியத்தா னூன்ற முன்ன நிற்கிலா தலறி வீழ்ந்தான்
மரியத்தா னூன்றி னானேன் மறித்துநோக் கில்லை யன்றே.

க.

கற்றனன் கயிலை தன்னைக் காண்டலு மாக்க னோடிச்
செற்றவ னெடுத்த வாறே சேயிழை யஞ்ச வீசன்
உற்றிறை யூன்ற முன்னம் உணர்வழி வகையால் வீழ்ந்தான்
மற்றிறை யூன்றி னானேன் மறித்துநோக் கில்லை யன்றே.

க0.

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு ஆ ப் பா டி

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

கூடலக மேழி னோடும் புவனமுங் கலந்த விண்ணும்
உடலகத் துயிரும் பாரும் ஒள்ளழ லாகி நின்ற
தடமலர்க் கந்த மாலே தண்மதி பகலு மாகி
மடலவீழ் கொன்றை சூடி மன்னுமாப் பாடி யாரே.

க.

ஆதியும் அறிவு மாகி யறிவினுட் செறிவு மாகிச்
சோதியுட் சுடரு மாகித் தூநெறிக் கொருவ னாகிப்
பாதியிற் பெண்ணு மாகிப் பரவுவார் பாங்க ராகி
வேதியர் வாழுஞ் சேய்ஞல் விரும்புமாப் பாடி யாரே.

உ

எண்ணுடை யிருக்கு மாகி யிருக்கினுட் பொருளு மாகிப்
பண்ணொடு பாடல் தன்னைப் பரவுவார் பாங்க ராகிக்
கண்ணொரு நெற்றி யாகிக் கருதுவார் கருத லாகாப்
பெண்ணொரு பாக மாகிப் பேணுமாப் பாடி யாரே.

ங

அண்டமா ரமார் கோமா னாதியெம் அண்ணல் பாதங்
கொண்டவன் குறிப்பி னாலே கூப்பினான் தாப ரத்தைக்
கண்டவன் தாதை பாய்வான் காலற எறியக் கண்டு
தண்டியார்க் கருள்கள் செய்த தலைவராப் பாடி யாரே.

ச.

சிந்தையுந் தெளிவு மாகித் தெளிவினுட் சிவமு மாகி
வந்தநன் பயனு மாகி வாள்நுதல் பாக மாகி

மந்தமாம் பொழில்கள் சூழ்ந்த மண்ணித்தென் கரைமேன் மன்னி
அந்தமோ டளவி லாத அடிகளாப் பாடி யாரே. ௫

வன்னிவா ளரவு மத்தம் மதியமும் ஆறுஞ் சூடி
மின்னிய உருவாஞ் சோதி மெய்ப்பொருட் பயனு மாகிக்
கன்னியோர் பாக மாகிக் கருதுவார் கருத்து மாகி
இன்னிசை தொண்டர் பாட இருந்தவாப் பாடி யாரே. ௬

உள்ளுமாய்ப் புறமு மாகி உருவுமா யருவு மாகி
வெள்ளமாய்க் கரைபு மாகி விரிகதிர் ஞாயி ராகிக்
கள்ளமாய்க் கள்ளத் துள்ளார் கருத்துமா யருத்த மாகி
அள்ளுவார்க் கள்ளல் செய்திட் டிருந்தவாப் பாடி யாரே. ௭

மயக்கமாய்த் தெளிவு மாகி மால்வரை வளியு மாகித்
தியக்கமா யொருக்க மாகிச் சிந்தையு ளொன்றி லின்று
இயக்கமா யிதுதி யாகி எண்டிசைக் கிறைவ ராகி
அயக்கமா யடக்க மாய ஐவராப் பாடி யாரே. ௮

ஆரழ லுருவ மாகி அண்டமேழ் கடந்த எந்தை
பேரொளி உருவி ஓனைப் பிரமனும் மாலுங் காணச்
சீரவை பரவி யேந்திச் சென்றடி வணங்கு வார்க்குப்
பேரரு னருளிச் செய்வார் பேணுமாப் பாடி யாரே. ௯

திண்டிற லாக்க னோடிச் சீகயி லாயந் தன்னை
எண்டிற லிலனு மாகி யெடுத்தலும் ஏழை யஞ்சு
வீண்டிற நெரிய பூன்றி மிகக்கடுத் தலறி வீழ்ப்
பண்டிறல் கேட்டு கந்த பரமராப் பாடி யாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்குறுக்கை வீரட்டம்

திருநேரிகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியிற் பிரம னாந்தாம் அர்ச்சித்தா ரடியி ணைக்கீழ்
ஒதிய வேத னாவ ருணருமா துணர லுற்றார்
சோதியுட் சுடராய்த் தோன்றிச் சொல்லினை யிறந்தார் பல்பூக்
கோதிவண் டறையுஞ் சோலைக் குறுக்கைவீ ரட்ட ஓரே. ௧

நீற்றினை நிறையப் பூசி நித்தலும் நியமஞ் செய்து
ஆற்றுநீர் பூரித் தாட்டும் அந்தண னாரைக் கொல்வான்
சாற்றுநா ளற்ற தென்று தருமரா சற்காய் வந்த
கூற்றினைக் குமைப்பர் போலுங் குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே. ௨

தழைத்ததோ ராத்தி யின்கீழ்த் தாபர மணலாற் கூப்பி
அழைத்தங்கே ஆவின் பாலைக் கறந்துகொண் டாட்டக் கண்டு
பிழைத்ததன் தாதை தானைப் பெருங்கொடு மழுவால் வீசக்
குழைத்ததோ ரமுத மீந்தார் குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே. ௩

சிலந்தியும் ஆனைக் காவிற் திருநிழற் பந்தர் செய்து
உலந்தவண் இறந்த போதே கோச்செங்க னானு மாகக்
கலந்தநீர்க் காவிரிசூழ் சோணாட்டுச் சோழர் தங்கள்
குலந்தனிற் பிறப்பித் திட்டார் குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே. ௪

ஏறுட னேழ டர்த்தா னெண்ணியா யிரம்பூக் கொண்டு
ஆறுடைச் சடையி னானை அர்ச்சித்தா னடியி னணக்கீழ்
வேறுமோர் பூக்கு றைய மெய்ம்மலர்க் கண்ணை மிண்டக்
கூறுமோ ராழி யீந்தார் குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே. ௫

கல்லினு லெறிந்து கஞ்சி தாழுணுஞ் சாக்கியனார்
நெல்லினார் சோறு னாமே நீள்விசும் பாள வைத்தார்
எல்லியாங் கொள்கை யேந்தி எழில்திகழ் நட்ட மாடிக்
கொல்லியாம் பண்ணு கந்தார் குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே. ௬

காப்பதோர் வில்லும் அம்புங் கையதோர் இறைச்சிப் பாரம்
தோற்பெருஞ் செருப்புத் தொட்டுத் தூயவாய்க் கலசம் ஆட்டித்
தீப்பெருங் கண்கள் செய்ய குருதிநீ ரொழுகத் தன்கண்
கோப்பதும் பற்றிக் கொண்டார் குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே. ௭

நிறைமறைக் காடு தன்னில் நீண்டெரி தீபந் தன்னைக்
கறைநிறத் தெலிதன் மூக்குச் சுட்டிடக் கனன்று தூண்ட
நிறைகடல் மண்ணும் விண்ணும் நீண்டவா னுலக மெல்லாங்
குறைவறக் கொடுப்பர் போலுங் குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே. ௮

அணங்குமை பாக மாக அடக்கிய ஆதி மூர்த்தி
வணங்குவா ரிடர்கள் தீர்க்கும் மருந்துநல் லருந்த வத்த

கணம்புல்லர்க் கருள்கள் செய்து காதலா மடியார்க் கென்றுங்
குணங்களைக் கொடுப்பர் போலுங் குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே.

க

எடுத்தன னெழிற்கயிலை இலங்கையர் மன்னன் தன்னை
அடுத்தொரு விரலா லுன்ற அலறிப்போ யவனும் வீழ்ந்து
விடுத்தனன் கைந ரம்பால் வேதகீ தங்கன் பாடக்
கொடுத்தனர் கொற்ற வாணன் குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்குறுக்கை வீரட்டம்

திருநேரசை

திருச்சிற்றம்பலம்

நெடியமால் பிரம னேடு நீரெனும் பிலயங் கொள்ள
அடியொடு முடியுங் காணு ரருச்சுனற் கம்பும் வில்லும்
துடியுடை வேட ராகித் தாயமங் திரங்கள் சொல்லிக்
கொடிநெடுங் தேர்கொ டித்தார் குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே.

க

ஆத்தமாம் அயனு மாலும் அன்றிமற் றெழிந்த தேவர்
சோத்தமெம் பெருமா னென்று தொழுதுதோத் திரங்கள் சொல்லத்
தீர்த்தமாம் அட்ட மீமுன் சீருடை யேழு நாளுங்
கூத்தராய் விதி போந்தார் குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோடிகா

திருநேரசை

திருச்சிற்றம்பலம்

நெற்றிமேற் கண்ணி னானே நீறுமெய் பூசி னானே
கற்றைப்புன் சடையி னானே கடல்விடம் பருதி னானே
செற்றவர் புரக்கன் மூன்றுஞ் செவ்வழல் செலுத்தி னானே
குற்றமில் குணத்தி னானே கோடிகா வுடைய கோவே.

க

கடிகமழ் கொன்றை யானே கபாலங்கை யேந்தி னானே
வடிவுடை மங்கை தன்னை மார்பிலோர் பாகத் தானே
அடியினை பரவ நாளும் அடியவர்க் கருள்செய் வானே
கொடியணி விழவ தோவாக் கோடிகா வுடைய கோவே.

உ

நீறுமெய் பூசி னானே நிழல்திகழ் மழுவி னானே
ஏறுகந் தேறி னானே யிருங்கட லழம்தொப் பானே
ஆறுமோர் நான்கு வேதம் அறமுரைத் தருளி னானே
கூறுமோர் பெண்ணி னானே கோடிகா வுடைய கோவே.

ந

காலனைக் காலாற் செற்றன் றருள்புரி கருணை யானே
நீலமார் கண்டத் தானே நீண்முடி யமரர் கோவே
ஞாலமாம் பெருமை யானே நளிரிளந் திங்கள் சூழங்
கோலமார் சடையி னானே கோடிகா வுடைய கோவே.

ச

பூணர வாரத் தானே புலியுரி அரையி னானே
காணில்வெண் கோவ ணம்முங் கையிலோர் கபால மேந்தி
ஊனுழர்ப் பிச்சை யானே உமையொரு பாகத் தானே
கோணல்வெண் பிறையி னானே கோடிகா வுடைய கோவே.

ரு

கேழல்வெண் கொம்பு பூண்ட கிளரொளி மார்பி னானே
எழையே னேழையே னென்செய்கே நெந்தை பெம்மான்
மாயையொண் கண்ணி னார்கள வலைதனின் மயங்கு கின்றேன்
கூழையே றுடைய செல்வா கோடிகா வுடைய கோவே.

க

அழலுமி ழங்கை யானே அரிவையோர் பாகத் தானே
தழலுமி ழரவ மார்த்துத் தலைதனிற் பல்கொள் வானே
நிழலுமிழ் சோலை சூழ நீள்வரி வண்டி னங்கள்
குழலுமிழ் கீதம் பாடுங் கோடிகா வுடைய கோவே.

எ

ஏவடு சிலையி னாலே புரமவை யெரிசெய் தானே
மாவடு வகிர்கொள் கண்ணாள் மலைமகள் பாகத் தானே
ஆவடு துறைபு ளானே ஐவரா லாட்டப் பட்டேன்
கோவடு குற்றந் தீராய் கோடிகா வுடைய கோவே.

அ

ஏற்றநீர்க் கங்கை யானே இருநிலந் தாவி னானும்
நாற்றமா மலர்மே லேறும் நான்முக னிவர்கள் கூடி

ஆற்றலா லனக்க லுற்றார்க் கழலுரு வாயி னானே
கூற்றுக்குங் கூற்ற தானாய் கோடிகா வுடைய கோவே.

க

பழகநா னடிமை செய்வேன் பசுபதி பாவ நாசா
மழகனி யானை யின்தோல் மலைமகள் வெருவப் போர்த்த
அழகனே யரக்கன் திண்டோ ளருவரை நெரிய ஆன்றுங்
குழகனே கோல மாப்பா கோடிகா வுடைய கோவே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆதூர்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

படுகுழிப் பவ்வத் தன்ன பண்டியைப் பெய்த வாற்றால்
கெடுவதும் மனிதர் வாழ்க்கை காண்டொறுங் கேது கின்றேன்
முடுகுவ ரிருத்தன் ஐவர் மூர்க்கரே யிவர்க ளோடும்
அடியனென் வாழ மாட்டே னாருமூ லட்ட னீரே.

க

புழுப்பெய்த பண்டி தன்னைப் புறமொரு தோலான் மூடி
ஒழுக்கறா ஒன்பதுவா யொற்றுமை யொன்று மில்லை
சழக்குடை யிதனு ளைவர் சங்கடம் பலவுஞ் செய்ய
அழிப்பனைய் வாழ மாட்டே னாருமூ லட்ட னீரே.

உ

பஞ்சின்மெல் லடியி னூர்கள் பாங்கரா யவர்கள் நின்று
நெஞ்சில்லோய் பலவுஞ் செய்து நினையினும் நினைய வொட்டார்
கஞ்சணி மிடற்றி னானே காதனே நம்ப னேநான்
அஞ்சினேற் கஞ்ச லென்னீ ராரூமூ லட்ட னீரே.

ங

கெண்டையந் தடங்கண் நல்லார் தம்மையே கெழும வேண்டிக்
குண்டராய்த் திரிதந் தைவர் குலைத்திடர்க் குழியில் தூக்கக்
கண்டொன் தரிக்க கில்லேன் காத்துக்கொள் கறைசேர் கண்டா
அண்டவா னவர்கள் போற்று மாருமூ லட்ட னீரே.

ச

தாழ்குழ லின்சொல் நல்லார் தங்களைத் தஞ்ச மென்று
எழையே னுதி காளு மென்செய்கே நென்தை பெம்மான்

வாழ்வதே லரிது போலும் வைகலு மைவர் வந்து
ஆழ்குழிப் படுத்த ஆற்றே னாந்ரமு லட்ட னீரே.

டு

மாற்றமொன் றருள கில்லீர் மதியிலேன் விதியி லாமை
சீற்றமுந் தீர்த்தல் செய்யீர் சிக்கன வுடைய ராகிக்
கூற்றம்போ லைவர் வந்து குலைத்திட்டுக் கோரு செய்ய
ஆற்றவுந் கில்லேன் நாயே னாந்ரமு லட்ட னீரே.

சு

உயிர்நில யுடம்பே காலா உள்ளமே தாழி யாகத்
துயரமே யேற்ற மாகத் துன்பக்கோ லதனைப் பற்றிப்
பயிர்தனைச் சுழிய விட்டுப் பாழ்க்குநீ ரிறைத்து மிக்க
அயர்வினா லைவர்க் காற்றே னாந்ரமு லட்ட னீரே.

எ

கற்றதே லொன்று மில்லைக் காரிகை யாரோ டாடிப்
பெற்றதேற் பெரிதுந் துன்பம் பேதையேன் பிழைப்பி னாலே
முற்றினா லைவர் வந்து முறைமுறை துயராஞ் செய்ய
அற்றுநா னலந்து போனே னாந்ரமு லட்ட னீரே.

அ

பத்தனாய் வாழ மாட்டேன் பாலியேன் பரவி வந்து
சித்தத்து னைவர் தீய செய்வினை பலவுஞ் செய்ய
மத்துறு தயிரே போல மறுகுமென் னுள்ளந் தானும்
அத்தனே யமரர் கோவே யாந்ரமு லட்ட னீரே.

க

தடக்கைநா லெந்து கொண்டு தடவரை தன்னைப் பற்றி
எடுத்தவன் போர்க்க வோடி யிரிந்தன பூத மெல்லாம்
முடித்தலை யனைத்துந் தோளும் முறிதர இறையே யூன்றி
அடர்த்தருள் செய்த தென்னே யாந்ரமு லட்ட னீரே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆறார்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

குழல்வலங் கொண்ட சொல்லாள் கோலவேற் கண்ணி தன்னைக்
கழல்வலங் கொண்டு நீங்காக் கணங்களக் கணங்க ளார
அழல்வலங் கொண்ட கையா னருட்கதி ரெறிக்கு மாநார்
தொழல்வலங் கொண்டல் செய்வான் தோன்றினார் தோன்றி னாரே. க

நாகத்தை நக்கை யஞ்ச நக்கையை மஞ்ஞை யென்று
வேகத்தைத் தவிர நாகம் வேழத்தி னுரிவை போர்த்துப்
பாகத்தின் நியிர்தல் செய்யாத் திங்களை மின்னென் றஞ்சி
ஆகத்திற் கிடந்த நாக மடங்குமா ஞா னாக்கே.

உ

தொழுதகங் குழைய மேவித் தோட்டிமை புடைய தொண்டர்
அழுதகம் புகுந்து நின்ற ரவரவர் போலு மாறார்
எழிலக நடுவெண் முத்த மன்றியும் எர்கொன் வேலிப்
பொழிலகம் விளங்கு திங்கட் புதுமுகிழ் சூடி னாரே.

ந

நஞ்சிருள் மணிகொன் கண்டர் நகையிரு ளீமக் கங்குல்
வெஞ்சுடர் விளக்கத் தாடி விளங்கினார் போலு மூவா
வெஞ்சுடர் முகடு தீண்டி வெள்ளிநா ராச மன்ன
அஞ்சுட ரணிவெண் திங்க ளணியுமா ஞா னாரே.

ச

எந்தளிர் நீர்மை கோல மேனியென் றிமையோ ரேத் தப்
பைந்தளிர்க் கொம்ப ரன்ன படர்கொடி பயிலப் பட்டுத்
தஞ்சடைத் தொத்தி னுலங் தம்மதோர் நீர்மை யாலும்
அந்தளி ராகம் போலும் வடிவரா ஞா னாரே.

ரு

வானகம் விளங்க மல்கும் வளங்கெழு மதியஞ் சூடித்
தானக மழிய வந்து தாம்பலி தேர்வர் போலும்
ஊனகங் கழிந்த ஒட்டி லுண்பது மொளிகொன் நஞ்சம்
ஆனகம் அஞ்ச மாடு மடிகனா ஞா னாரே.

சு

அஞ்சனை கணையி னான யழலுற அன்று நோக்கி
அஞ்சனை குழலி னான யமுதமா அனைந்து நஞ்ஞ
அஞ்சனை யஞ்ச மாடி யாடா வாட்டு வார்தாம்
அஞ்சனை வேலி யாளு ராதரித் திடங்கொண் டாரே.

எ

வணங்கிமுன் அமர ரேத்த வல்வினை யான தீரப்
பிணங்குடைச் சடையில் வைத்த பிறையுடைப் பெருமை யண்ணல்
மணங்கம ழோதி பாகர் மதிநிலா வட்டத் தாடி
அணங்கொடி மாட வீதி யாளுரெம் மடிக னாரே.

அ

கூலிடம் பிறர்கட் காக நான்மறை யோர்கன் தங்கள்
புகலிட மாதி வாழும் புகலிலி யிருவர் கூடி

இகலிட மாக நீண்டங் கீண்டெழி வழல தாகி
அகலிடம் பரவி யேத்த அடிகளா ஞா னாரே.

க

ஆயிரம் திங்கள் மொய்த்த அலைகட லமுதம் வாங்கி
ஆயிர மசுரார் வாழும் அணிமதின் மூன்றும் வேவ
ஆயிரம் தோளும் மட்டித் தாடிய அசைவு தீர
ஆயிரம் அடியும் வைத்த அடிகளா ஞா னாரே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகழார்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பகைத்திட்டார் புரங்கள் மூன்றும் பாறிநீ ராகி வீழப்
புகைத்திட்ட தேவர் கோவே பொறியிலே னுடலந் தன்னுள்
அகைத்திட்டங் கதனை நாளும் ஐவர்கொண் டாட்ட வாடித்
திகைத்திட்டேன் செய்வ தென்னே திருப்புக லூர னீரே.

க

மையரி மதர்த்த வொண்கண் மாதரார் வலையிற் பட்டுக்
கையெரி சூல மேந்துங் கடவுளை நினைய மாட்டேன்
ஐநெரிந் தகமி டற்றே யடைக்குப்போ தாவி யார்தாம்
செய்வதொன் றறிய மாட்டேன் திருப்புக லூர னீரே.

உ

மூப்பது மூப்பத் தாறு மூப்பது மிடுகு ரம்பை
அப்பர்போ லைவர் வந்து அதுதரு கிதுவி டென்று
ஒப்பவே நலிய லுற்ற லுய்யுமா றறிய மாட்டேன்
செப்பமே திகழு மேனித் திருப்புக லூர னீரே.

ந

பொறியிலா அழுக்கை யோம்பிப் பொய்யினை மெய்யென் றெண்ணி
நெறியலா நெறிகள் சென்றேன் நீதனை நீதி யேதும்
அறிவிலே னமரார் கோவே அமுதினை மனனில் வைக்குஞ்
செறிவிலேன் செய்வ தென்னே திருப்புக லூர னீரே.

ச

அளியினர் குழலி னார்க ளவர்களுக் கன்ப தாகித்
களியினர் பாட் லோவாக் கடவுள் வீ ராட்ட மென்னுந்
தளியினர் பாத நாளும் ினைவிலாத் தகவில் நெஞ்சந்
தெளிவிலேன் செய்வ தென்னே திருப்புக லூர னீரே.

ரு

இலவினார் மாதர் பாலே இசைந்துநா னிருந்து பின்னும்
நிலவுதான் பலவென் றெண்ணி நீதனென் ஆதி யுன்னை
உலவிநா னுன்க மாட்டே னுன்னடி பரவு ஞானஞ்
செவ்விலேன் செய்வ தென்னே திருப்புக லூர னீரே.

சு

காத்திலே னிரண்டும் மூன்றுங் கல்வியே லில்லை யென்பால்
வாய்த்திலே னடிமை தன்னுள் வாய்மையால் தூயே னல்லேன்
பார்த்தனுக் கருள்கன் செய்த பரமனே பரவு வார்கள்
தீர்த்தமே திகழும் பொய்கைத் திருப்புக லூர னீரே.

எ

நீருமாய்த் தீயு மாகி நிலனுமாய் விசும்பு மாகி
ஏருடைக் கதிர்க ளாகி யிமையவ ரிறைஞ்ச நின்று
ஆய்வதற் கரிய ராகி யங்கக்கே யாடு கின்ற
தேவர்க்குந் தேவ ராவார் திருப்புக லூர னாரே.

அ

மெய்யுளே வினக்கை யேற்றி வேண்டள ஷயரத் தூண்டி
உய்வதோ ருபாயம் பற்றி உகக்கின்றே னுகவா வண்ணம்
ஐவரை யகத்தே வைத்தீ ரவர்களே வலியர் சாலச்
செய்வதொன் றறிய மாட்டேன் திருப்புக லூர னீரே.

க

அருவரை தாங்கி னானும் அருமறை யாதி யானும்
இருவரு மறிய மாட்டா ஈசனா ரிலக்கை வேந்தன்
கருவரை யெடுத்த ஞான்று கண்வழி குருதி சோரத்
திருவிரல் சிறிது வைத்தார் திருப்புக லூர னாரே.

கௌ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவலம்புரம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

தெண்டிரை தேங்கி ஓதஞ் சென்றடி வீழுக் காலைத்
தொண்டிரைத் தண்டர் கோனைத் தொழுதடி வணங்கி யெங்கும்
வண்டுகள் மதக்கன் மாந்தும் வலம்புரத் தடிகள் தம்மைக்
கொண்டிந் தேம் பாடக் குழகந்தா யிருந்த வாரே.

க

மடுக்களில் வாளை பாய வண்டின மிரிந்த பொய்கைப்
பிடிக்களி நென்னத் தம்மிற் பிணைபயின் றணைவ ரால்கள்
தொடுத்தநன் மாலை யேந்தித் தொண்டர்கள் பரவி யேத்த
வடித்தடங் கண்ணி பாகர் வலம்புரத் திருந்த வாறே.

உ

தேனுடை மலர்கள் கொண்டு திருந்தடி பொருந்தச் சாத்தி
ஆனிடை அஞ்சங் கொண்டு அன்பினு லமர ஆட்டி
வானிடை மதியஞ் சூடும் வலம்புரத் தடிகள் தம்மை
நானடைந் தேத்தப் பெற்று நல்வினைப் பயனுற் றேனே.

ந

முளையெயிற் றிளநல் லேனம் பூண்டுமொய் சடைகள் தாழ
வளையெயிற் றிளைய நாகம் வலித்தரை யிசைய வீக்கிப்
புழைகைய போர்வை போர்த்துப் புனவொடு மதியஞ் சூடி
வளையி லிளைய ரேத்தும் வலம்புரத் தடிகள் தாமே.

ச

சுருளுறு வரையின் மேலாற் றுளங்கிளம் பளிங்கு சிந்த
இருளுறு கதிர்நு ழைந்த இளங்கதிர்ப் பசிலைத் திங்கள்
அருளுறு மடிய ரெல்லாம் அக்கையின் மலர்க ளேந்த
மருளுறு கீதங் கேட்டார் வலம்புரத் தடிக ளாரே.

ரு

நினைக்கின்றேன் நெஞ்சு தன்னால் நீண்டபுன் சடையி னுனே
அனைத்துடன் கொண்டு வந்தங் கன்பினு லமைய ஆட்டிப்
புனைக்கின் றேன்பொய்ம்மைதன்னெமய்ம்மையைப்புணரமாட்டேன்
எனக்குநான் செய்வ தென்னே யினிவலம் புரவ னீரே.

சு

செங்கயல் சேல்கள் பாய்ந்து தேம்பழ மினிய நாடித்
தங்கயந் துறந்து போந்து தடம்பொய்கை அடைந்து நின்று
கொங்கையர் குடையுங் காலைக் கொழுங்கனி யழுங்கி னாராம்
மங்கல மனையின் மிக்கார் வலம்புரத் தடிக ளாரே.

எ

அருகெலாங் குவளை செந்நெ லகவிலை யாம்பல் நெய்தல்
தெருவெலாம் தெங்கு மாவும் பழம்விழும் படப்பை யெல்லாம்
குருகினங் கூடி யாங்கே சும்மலித் திறகு லர்த்தி
மருவலா மிடங்கள் காட்டும் வலம்புரத் தடிக ளாரே.

அ

கருவரை யினைய மேனிக் கடல்வண்ண னவனுங் காணன்
திருவரை யினைய பூமேற் திசைமுக னவனுங் காணன்

ஒருவரை யுச்சி யேறி ஒங்கின ரோங்கி வந்து
அருமையி லெளிமை யான ரவர்வலம் புரவ னாரே.

க

வானெயி றிலங்க நக்கு வளர்கயி லாயத் தன்னை
ஆள்வலி கருதிச் சென்ற அரக்கனை வரைக்கீ ழன்று
தோனோடு பத்து வாயுந் தொலைந்துட னழுந்த ஞ்ன்றி
ஆண்மையும் வலியுந் தீர்ப்பா ரவர்வலம் புரவ னாரே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆவடுதுறை

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாயரு ஞால மெல்லாம் மலரடி வணங்கும் போலும்
பாயருத் தக்கை யானைப் படர்ச்சடை வைப்பர் போலும்
காயரும் பொழில்கள் சூழ்ந்த கழுமல ளூரர்க் கம்பொன்
ஆயிரக் கொடுப்பர் போலு மாவடு துறைய னாரே.

க

மடந்தைபா கத்தர் போலும் மான்மறிக் கையர் போலும்
குடந்தையிற் குழகர் போலுந் கொல்புலித் தோலர் போலும்
கடைந்தநஞ் சுண்பர் போலுந் காலனைக் காய்வர் போலும்
அடைந்தவர்க் கண்பர் போலு மாவடு துறைய னாரே.

உ

உற்றநோய் தீர்ப்பர் போலும் உறுதுணை யாவர் போலும்
செற்றவர் புரங்கன் மூன்றுந் தீயெழச் செறுவர் போலும்
கற்றவர் பரவி யேத்தக் கலந்துலந் தலந்து பாடும்
அற்றவர்க் கண்பர் போலு மாவடு துறைய னாரே.

ந

மழுமவர் கையர் போலும் மாதவன் பாகர் போலும்
எழுநனை வேலர் போலு மென்புகொண் டணிவர் போலும்
தொழுதெழூர் தாடிப் பாடித் தோத்திரம் பலவுஞ் சொல்லி
அழுமவர்க் கண்பர் போலு மாவடு துறைய னாரே.

ச

பொடியணி மெய்யர் போலும் பொங்குவெண் ணூலர் போலும்
கடியதோர் விடையர் போலுந் காமனைக் காய்வர் போலும்
வெடிபடு தலைவர் போலும் வேட்கையாற் பரவுந் தொண்டர்
அடிமையை அளப்பர் போலு மாவடு துறைய னாரே.

ரு

வக்கர னுயிரை வவ்வக் கண்மலர் கொண்டு போற்றச்
சக்கரம் கொடுப்பர் போலுந் தானவர் தலைவர் போலும்
துக்கமா மூடர் தம்மைத் துயரிலே வீழ்ப்பர் போலும்
அக்கரை யார்ப்பர் போலு மாவடு துறைய னாரே.

க

விடைதரு கொடியர் போலும் வெண்புரி நூலர் போலும்
படைதரு மழுவர் போலும் பாய்புலித் தோலர் போலும்
உடைதரு கீளர் போலு முலகமு மாவர் போலும்
அடைபவ ரிடர்கள் தீர்க்கு மாவடு துறைய னாரே.

எ

முந்திவா னோர்கள் வந்து முறைமையால் வணங்கி யேத்த
நந்திமா காள ரென்பார் நடுவுடை யார்கள் நிற்பச்
சிந்தியா தேயொழிந்தார் திரிபுர மெரிப்பர் போலும்
அந்திவான் மதியஞ் சூடு மாவடு துறைய னாரே.

அ

பானம ரேன மாகிப் பாரிடந் திட்ட மாலும்
தேனமர்ந் தேறு மல்லித் திசைமுக முடைய கோவும்
தீனரைத் தியக்க றுத்த திருவுரு வுடையர் போலும்
ஆன்நரை யேற்றர் போலு மாவடு துறைய னாரே.

க

பார்த்தனுக் கருள்வர் போலும் படர்சடை முடியர் போலும்
ஏத்துவா ரிடர்கள் தீர இன்பங்கள் கொடுப்பர் போலும்
கூத்தராய்ப் பாடி யாடிக் கொடுவலி யரக்கன் றன்னை
ஆர்த்தவா யலறு விப்பா ராவடு துறைய னாரே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆவதேறை

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

மஞ்சனே மணியு மானாய் மாகதத் திரளு மானாய்
நெஞ்சனே புருந்து நின்று நினைதரு நிகழ்வி னானே
துஞ்சும்போ தாக வந்து துணையெனக் காகிநின்று
அஞ்சலென் றருள வேண்டு மாவடு துறைய னானே.

க

நானுகந் தன்னை நாளும் நனுகுமா கருதி யேயும்
 ஊனுகந் தோம்பு நாயே னுள்ளுற ஐவர் நின்றார்
 தானுகந் தேயு கந்த தகவிலாத் தொண்ட னேனான்
 ஆனுகந் தேறு வானே யாவடு துறையு ளானே.

உ

கட்டமே வினைக ளான காத்திவை நோக்கி யாளாய்
 ஒட்டவே யொட்டி நாளு முன்னையுள் வைக்க மாட்டேன்
 பட்டவான் தலைகை யேந்திப் பலிதிரிந் தூர்கள் தோறும்
 அட்டமா வருவி னானே யாவடு துறையு ளானே.

ங

பெருமைநன் மடைய தில்லை யென்றுநான் பேச மாட்டேன்
 ஒருமையா லுன்னை யுள்கி உகந்துவா னேற மாட்டேன்
 கருமையிட் டாய ளுனைக் கட்டமே கழிக்கின் றேனான்
 அருமையாம் நஞ்ச முண்ட வாவடு துறையு ளானே.

ச

தட்டனாய் வினைய தென்னுஞ் சுழித்தலை யகப்பட் டேனைக்
 கட்டினு வைவர் வந்து கலக்காமை காத்துக் கொள்வாய்
 மட்டவீழ் கோதை தன்னை மகிழ்ந்தொரு பாகம் வைத்து
 அட்டமா நாக மாட்டு மாவடு துறையு ளானே.

ரு

காரழல் கண்டம் மேயாய் கடிமலர் புரங்கள் மூன்றும்
 ஓரழ லம்பி னாலே உகைத்துத்தி யெரிய மூட்டி
 நீரழற் சடையு ளானே நினைப்பவர் வினைகள் தீர்ப்பாய்
 ஆரழ லேந்தி யாடு மாவடு துறையு ளானே.

க

செறிவிலேன் சிந்தை யுள்ளே சிவனடி தெரிய மாட்டேன்
 குறியிலேன் குணமொன் றில்லேன் கூறுமா கூற மாட்டேன்
 நெறிபடு மதியொன் றில்லேன் நினைபுமா நினை ய மாட்டேன்
 அறிவிலே னயர்த்துப் போனே னாவடு துறையு ளானே.

எ

கோலமா மக்கை தன்னைக் கொண்டொரு கோல மாய
 சீலமே யறிய மாட்டேன் செய்வினை மூடி நின்ற
 ஞாலமா மிதனு னென்னை நைவியா வண்ண நல்காய்
 ஆலமா நஞ்ச முண்ட வாவடு துறையு ளானே.

அ

கேடியவன் மலரி னானும் நேர்ந்திரு பாலும் கேட்க
 கடியதோ ருருவ மாகிக் கனலெரி யாகி நின்ற

வடிவின வண்ண மென்றே யென்றுதாம் பேச லாகார்
அடியனேன் நெஞ்சி னுள்ளா ராவடு துறையு ளானே. க

மலைக்குநே ராய ரக்கன் சென்றுற மங்கை யஞ்சத்
தலைக்குமேற் கைக ளாலே தாங்கினான் வலியை மாள
உலப்பிலா விரலா லூன்றி யொறுத்தவற் கருள்கள் செய்து
அலைத்தவான் கங்கை சூடு மாவடு துறையு ளானே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பருப்பதம்

திருநேர்கை

திருச்சிற்றம்பலம்

கன்றினார் புரங்கள் மூன்றுங் கனலெரி யாகச் சீறி
நின்றதோ ருருவந் தன்னால் நீர்மைமயம் நிறையுந் கொண்டு
ஒன்றியாந் குமைபுந் தாழு மூர்பலி தேர்ந்து பின்னும்
பன்றிப்பின் வேட ராகிப் பருப்பத நோக்கி னாரே. க

கற்றமா மறைகள் பாடிக் கடைதொறும் பலியுந் தேர்வார்
வற்றலோர் தலைகை யேந்தி வானவர் வணங்கி வாழ்த்த
முற்றவோர் சடையில் நீரை யேற்றமுக் கண்ணர் தம்மைப்
பற்றினார்க் கருள்கள் செய்து பருப்பத நோக்கி னாரே. உ

கரவிலா மனத்த ராகிக் கைதொழு வாரகட் கென்றும்
இரவுநின் றெரிய தாடி யின்னருள் செய்யு மெந்தை
மருவலார் புரங்கள் மூன்றும் மாட்டிய வகைய ராகிப்
பரவுவார்க் கருள்கள் செய்து பருப்பத நோக்கி னாரே. ஈ

கட்டிட்ட தலைகை யேந்திக் கனலெரி யாடிச் சீறிச்
சுட்டிட்ட நீறு பூசுச் சுடுபிணக் காட ராகி
விட்டிட்ட வேட்கை யார்க்கு வேறிருந் தருள்கள் செய்து
பட்டிட்ட வுடைய ராகிப் பருப்பத நோக்கி னாரே. ச

கையராய்க் கபால மேந்திக் காமனைக் கண்ணாற் காய்ந்து
மெய்யராய் மேனி தன்மேல் விளங்குவெண் ணீறு பூசி
உய்வரா யுள்கு வாரகட் குவகைகள் பலவுஞ் செய்து
பையரா அரையி லார்த்துப் பருப்பத நோக்கி னாரே. ௩

வேடராய் பெய்ய ராகி வேழத்தி னுரிவை போர்த்து
ஒடரா யுலக மெல்லா முழிதர்வ ருமையுந் தாமுந்
காடராய்க் கனல்கை யேந்திக் கடியதோர் விடைமேல் கொண்டு
பாடராய்ப் பூதஞ் சூழப் பருப்பத நோக்கி னாரே. க

மேகம்போன் மிடற்ற ராகி வேழத்தி னுரிவை போர்த்து
ஏகம்பம் மேவி னார்தா மிமையவர் பரவி யேத்தக்
காகம்பர் கழற ராகிக் கடியதோர் விடையொன் றேறிப்
பாகம்பெண் ணுருவ மானார் பருப்பத நோக்கி னாரே. எ

பேரிடர்ப் பிணிகள் தீர்க்கும் பிஞ்ஞக நெந்தை பெம்மான்
காருடைக் கண்ட ராகிக் கபாலமோர் கையி லேந்திச்
சீருடைச் செக்கண் வெள்ளே நேறிய செல்வர் நல்ல
பாரிடம் பாணி செய்யப் பருப்பத நோக்கி னாரே. அ

அக்கண்மா லுடைய ராய ஐவரா லாட்டு னாதே
உக்கண்மால் தீர வேண்டி லுள்ளத்தா லுள்கி யேத்துஞ்
செக்கண்மால் பரவி யேத்திச் சிவனென நின்ற செல்வர்
பைக்கண்வெள் ளேற தேறிப் பருப்பத நோக்கி னாரே. க

அடல்விடை யூர்தி யாகி யரக்கன்தோ ளடர ஆன்றிக்
கடல்விடை நஞ்ச முண்ட கறையணி கண்ட னார்தாஞ்
சுடர்விடு மேனி தன்மேற் சுண்ணவெண் ணீறு பூசிப்
படர்சடை மதியஞ் சேர்த்திப் பருப்பத நோக்கி னாரே. கூ0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅவளிவணல்லூர்

திருநேரிகை

திருச்சிற்றம்பலம்

தோற்றினு நெயிறு கவ்வித் தொழிலுடை யரக்கன் றன்னைத்
தேற்றுவான் சென்று சொல்லச் சிக்கெனத் தவிரு மென்று
வீற்றனை யுடைய ஓகி வெடுவெடுத் தெழுந்த வன்றன்
ஆற்றலை யழிக்க வல்லா ரவனிவ ணல்லூ ராரே. க

வெம்பினு ராக்க ரெல்லா மிகச்சழக் காயிற் றென்று
செம்பினு லெடுத்த கோயில் சிக்கெனச் சிதைபு மென்ன
நம்பினு ரென்று சொல்லி நன்மையான் மிக்கு நோக்கி
அம்பினு லழிய வெய்தா ரவளிவ ணல்லு ராரே. ௨

கீழ்ப்படக் கருத லாமோ கீர்த்திமை யுள்ள தாகில்
தோட்பெரு வலியி னாலே தொலைப்பன்யான் மலையை யென்று
வேட்பட வைத்த வாறே விதிர்விதிர்த் தாக்கன் வீழ்ந்து
ஆட்படக் கருதிப் புக்கா ரவளிவ ணல்லு ராரே. ௩

நிலைவலம் வல்ல னல்லன் நேர்மையை நினைய மாட்டான்
சிலைவலங் கொண்ட செல்வன் சீரிய கயிலை தன்னைத்
தலைவலங் கருதிப் புக்குத் தாக்கினான் றன்னை யன்று
அலைகுலை யாக்கு வித்தா ரவளிவ ணல்லு ராரே. ௪

தவ்வலி யொன்ற னாகித் தனதொரு பெருமை யாலே
மெய்வ்வலி யுடைய னென்று மிகப்பெருந் தேரை யூர்ந்து
செவ்வலி கூர்வி ழியாற் சிரமத்தா லெடுக்குற் றானே
அவ்வலி தீர்க்க வல்லா ரவளிவ ணல்லு ராரே. ௫

நன்மைதா னறிய மாட்டான் நடுவிலா அரக்கர் கோமான்
வன்மையே கருதிச் சென்று வலிதனைச் செலுத்த லுற்றுக்
கன்மையான் மலையை யோடிக் கருதித்தா னெடுத்து வாயால்
அம்மையோ வென்ன வைத்தா ரவளிவ ணல்லு ராரே. ௬

கதம்படப் போது வார்கள் போதுமக் கருத்தி னாலே
சிதம்பட றின்ற றீர்கள் சிக்கெனத் தவிரு மென்று
மதம்படு மனத்த னாகி வன்மையான் மிக்கு நோக்க
அதம்பழத் துருவு செய்தா ரவளிவ ணல்லு ராரே. ௭

நாடுமிக் குழிதர் கின்ற நடுவிலா வரக்கர் கோனை
ஒடுமிக் கென்று சொல்லி யூன்றினு னுகிரி னாலே
பாடுமிக் குய்வ னென்று பணியநற் றிறங்கள் காட்டி
ஆடுமிக் காவம் பூண்டா ரவளிவ ணல்லு ராரே. ௮

ஏனமா யிடந்த மாலும் எழில்தரு முளரி யானும்
ஞானந்தா னுடைய ராகி நன்மையை யறிய மாட்டார்

சேனந்தா னிலாவ ரக்கன் செழுவரை யெடுக்க ஆன்றி
ஆனந்த அருள்கள் செய்தா ரவளிவ ணல்லா ராரே. ௬

ஊக்கினான் மலையை யோடி யுணர்விலா அரக்கன் றன்னைத்
தாக்கினான் விரலி னாலே தலைபத்தும் தகர ஆன்றி
கோக்கின னஞ்சுத் தன்னை கோன்பிற ஆன்று சொல்லி
ஆக்கின ரமுத மாக வவளிவ ணல்லா ராரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருவேளூர்

திருநேரசை

திருச்சிற்றம்பலம்

மறையணி காவி னானை மறப்பிலார் மனத்து ளானைக்
கறையணி கண்டன் றன்னைக் கனலெரி யாடி னானைப்
பிறையணி சடையி னானைப் பெருவேளூர் பேணி னானை
நறையணி மலர்கள் தூவி நாடொறும் வணங்கு வேனே. ௧

நாதனா யுலக மெல்லாம் நம்பிரா னெனவு நின்ற
பாதனம் பரம யோகி பலபல திறத்தி னாலும்
பேதனாய்த் தோன்றி னானைப் பெருவேளூர் பேணி னானை
ஒதநா வுடைய னாகி யுரைக்குமா றுரைக்கின் றேனே. ௨

குறவ்தோள் மணந்த செல்வக் குமரவேள் தாளை யென்று
நறவின் நறுமென் கூந்தல் நக்கையோர் பாகத் தானைப்
பிறவியை மாற்று வானைப் பெருவேளூர் பேணி னானை
உறவினால் வல்ல னாகி யுணருமா றுணர்ந்து வேனே. ௩

மைஞ்ஞவில் கண்டன் றன்னை வலக்கையின் மழுவொன்றேந்திக்
கைஞ்ஞவில் மானி னோடுங் கனலெரி யாடி னானைப்
பிஞ்ஞகன் றன்னை யந்தண் பெருவேளூர் பேணி னானைப்
பொய்ஞ்ஞக நினைய மாட்டாப் பொறியிலா அறிவி லேனே. ௪

ஒடைசோ நெற்றி யானை யுரிவையை மூடி னானை
வீடதே காட்டு வானை வேதநான் காயி னானைப்
பேடைசேர் புறவ நீங்காப் பெருவேளூர் பேணி னானைக்
கூடகான் வல்ல மாற்றங் குறுகுமா றறிகி லேனே. ௫

கச்சைசேர் நாகத் தானைக் கடல்விடங் கண்டத் தானைக்
கச்சியே கம்பன் றன்னைக் கனலெரி யாடு வாளைப்
பிச்சைசேர்ந் துழல்வி னுனைப் பெருவேளூர் பேணி னுனை
இச்சைசேர்ந் தமர நானு மிறைஞ்சுமா றிறைஞ்சு வேனே. சு

சித்தராய் வந்து தன்னைத் திருவடி வணங்கு வார்கள்
முத்தனை மூர்த்தி யாய முதல்வனை முழுது மாய
பித்தனைப் பிறரு மேத்தப் பெருவேளூர் பேணி னுனை
மெத்தநே யவனை நாளும் விரும்புமா றறிகி லேனே. எ

முண்டமே தாங்கி னுனை முற்றிய ஞானத் தானை
வண்டுலாங் கொன்றை மாலை வளர்மதிக் கண்ணி யானைப்
பிண்டமே யாயி னுனைப் பெருவேளூர் பேணி னுனை
அண்டமாம் ஆதி யானை யறியுமா றறிகி லேனே. அ

விரிவினா அறிவி னார்கள் வேறொரு சமயஞ் செய்து
எரிவினாற் சொன்ன ரேனு மெம்பிராற் கேற்ற தாகும்
பரிவினாற் பெரியோ ரேத்தும் பெருவேளூர் பற்றி னுனை
மருவிநான் வாழ்த்தி உய்யும் வகையது நினைக்கின் றேனே. க

பொருகட விலங்கை மன்ன னுடல்கெடப் பொருத்தி நல்ல
கருகிய கண்டத் தானைக் கதிரிளங் கொழுந்து சூடும்
பெருகிய சடையி னுனைப் பெருவேளூர் பேணி னுனை
உருகிய அடிய ரேத்து முள்ளத்தா லுள்கு வேனே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவி ராமேச்சுரம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாசமுங் கழிக்க கில்லா அரக்கரைப் படுத்துத் தக்க
வாசமிக் கலர்கள் கொண்டு மதியினால் மால்செய் கோயில்
நேசமிக் கன்பி னாலே நினைமின்றீர் நின்று நாளும்
தேசமிக் கானி ருந்த திருவிரா மேச்சுரமே. க

முற்றின னான்க னென்று முடிப்பதே காரணமாய்
உற்றவன் போர்க னாலே புணர்விலா வரக்கர் தம்மைச்
செற்றமால் செய்த கோயில் திருவிரா மேச்சு ரத்தைப்
பற்றிநீ பரவு நெஞ்சே படர்ச்சடை யீசன் பாலே.

உ

கடலிடை மலைகள் தம்மா லடைத்துமால் கருமம் முற்றித்
திடலிடைச் செய்த கோயிற் றிருவிரா மேச்சு ரத்தைத்
தொடலிடை வைத்து நாவிற் சுழல்கின்றேன் தூய்மை யின்றி
உடலிடை கின்றும் பேரா ஐவராட் டெண்டு நானே.

ந

குன்றுபோற் றோளு டைய குணமிலா வரக்கர் தம்மைக்
கொன்றுபோ ராழி யம்மால் வேட்கையாற் செய்த கோயில்
நன்றுபோல் நெஞ்சு மேகீ நன்மைநய யறிதி யாயில்
சென்றுநீ தொழுதய் கண்டாய் திருவிரா மேச்சுரமே.

ச

வீரமிக் கெயிறு காட்டி விண்ணுற நீண்ட ரக்கன்
கூரமிக் கவனைச் சென்று கொன்றுடன் கடற்ப டித்துத்
தீரமிக் கானிருந்த திருவிரா மேச்சு ரத்தைக்
கோரமிக் கார்த வத்தாற் கூடுவார் குறிப்பு னாரே.

ரு

ஆர்வலம் நம்மின் மிக்கா ரென்றவவ் வரக்கர் கூடிப்
போர்வலஞ் செய்து மிக்குப் பொருதவர் தம்மை வீட்டித்
தேர்வலஞ் செற்ற மால்செய் திருவிரா மேச்சு ரத்தைச்
சேர்மட நெஞ்சு மேகீ செஞ்சடை யெந்தை பாலே.

சு

வாக்கின லின்பு ரைத்து வாழ்கிலார் தம்மை யெல்லாம்
போக்கினுற் புடைத்த வர்க ளுயிர்தனை புண்டு மால்தான்
தேக்குநீர் செய்த கோயில் திருவிரா மேச்சு ரத்தை
நோக்கினால் வணங்கு வார்க்கு நோய்வினை நுணுகு மன்றே.

எ

பலவுநான் தீமை செய்து பார்தன்மேற் குழுமி வந்து
கொலைவிலார் கொடிய ராய வரக்கரைக் கொன்று வீழ்த்த
சிலையினுன் செய்த கோயில் திருவிரா மேச்சு ரத்தைத்
தலையினால் வணங்கு வார்கள் தாழ்வராத் தவம தாமே.

அ

கோடிமா தவங்கள் செய்து குன்றினார் தம்மை யெல்லாம்
வீடவே சக்கரத்தா லெறிந்துபின் னன்பு கொண்டு

தேடிமால் செய்த கோயில் திருவிரா மேச்சு ரத்தை
நாடிவாழ் நெஞ்சு மேநீ நன்னெறி யாகு மன்றே.

க

வன்கண்ணர் வாள் ரக்கர் வாழ்வினை யொன்ற றியார்
புன்கண்ண ராகி நின்று போர்கன்செய் தாரை மாட்டிச்
செங்கண்மால் செய்த கோயில் திருவிரா மேச்சு ரத்தைத்
தங்கணு லெய்த வல்லார் தாழ்வராந் தலைவன் பாலே.

க0

வரைகளொத் தேயு யர்ந்த மணிமுடி யரக்கர் கோனை
விரையமுற் றறவொ டுக்கி மீண்மொல் செய்த கோயில்
திரைகள்முத் தால்வ ணங்குந் திருவிரா மேச்சு ரத்தை
உரைகள்பத் தாலு ரைப்பா ருள்குவா ரன்பி னாலே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாலவாய்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

வேதியா வேத கீதா விண்ணவ ரண்ணு வென்றென்
றோதியே மலர்கள் தூவி யொருங்கினின் கழல்கள் காணப்
பாதிதோர் பெண்ணை வைத்தாய் படர்சடை மதியஞ் சூடும்
ஆதியே ஆல வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே.

க

நம்பனே நானமு கத்தாய் நாதனே ஞான மூர்த்தி
என்பொனே யீசா வென்றென் றேத்திநா னேசற் றென்றும்
பின்பினே திரிந்து நாயேன் பேர்த்தினிப் பிறவா வண்ணம்
அன்பனே யால வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே.

உ

ஒருமருந் தாகி யுள்ளா யும்பரோ டெலகுக் கெல்லாம்
பெருமருந் தாகி நின்றாய் பேரமு தின்சு வையாய்க்
கருமருந் தாகி யுள்ளா யாளும்வல் வினைகள் தீர்க்கும்
அருமருந் தால வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே.

ந

செய்யின் கமல பாதஞ் சேருமா தேவர் தேவே
மையணி கண்டத் தானே மான்மறி மழுவொன் றேந்துஞ்

சைவனே சால ஞானங் கற்றறி விலாத நாயேன்
ஐயனே யால வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே.

ச

வெண்தலை கையி லேந்தி மிகவுமார் பலிகொண் டென்றும்
உண்டது மில்லை சொல்லில் உண்டது நஞ்சு தன்னைப்
பண்டுனை நினைய மாட்டாப் பனகனேன் உளம தார
அண்டனே யால வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே.

ரு

எஞ்சலில் புகலி தென்றென் றேத்திநா னேசற் றென்றும்
வஞ்சக மொன்று மின்றி மலராடி காணும் வண்ணம்
நஞ்சினே மிடற்றில் வைத்த நற்பொருட் பதமே நாயேற்
கஞ்சலென் றால வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே.

கூ

வழுவினா துன்னை வாழ்த்தி வழிபடுங் தொண்ட னேனுன்
செழுமலர்ப் பாதங் காணத் தெண்டிரை நஞ்சு முண்ட
குழகனே கோல வில்லீ கூத்தனே மாத்தா யுள்ள
அழகனே யாலவாயி லப்பனே யருள்செ யாயே.

எ

நறுமலர் நீருங் கொண்டு நாடொறு மேத்தி வாழ்த்திச்
செறிவன சித்தம் வைத்துத் திருவடி சேரும் வண்ணம்
மறிகடல் வண்ணன் பாகா மாமறை யங்க மாறும்
அறிவனே யால வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே.

அ

நலந்திகழ் வாயின் தூலாற் சருகிலைப் பந்தர் செய்த
சிலந்தியை யரச தாள அருளிஞ யென்று திண்ணங்
கலந்துடன் வந்து நின் தாள் கருதிநான் காண்ப தாக
அலத்தன னால வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே.

கூ

பொடிக்கொடு பூசிப் பொல்லாக் குரம்பையிற் புந்தி யொன்றிப்
பிடித்துநின் தான்க னென்றும் பிதற்றிநா னிருக்க மாட்டேன்
எடுப்பனென் றிலங்கைக் கோன்வந் தெடுத்தலு மிருபது தோள்
அடர்த்தனே யால வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவண்ணாமலை

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓதிமா மலர்கள் தூவி உமையவள் பங்கா மிக்க
சோதியே துளங்கு மெண்டோட் சுடர்மழுப் படையி னானே
ஆதியே அமரர் கோவே அணியனா மலையு ளானே
நீதியால் நினைனை யல்லால் நினைபுமா நினைவி லேனே.

க

பண்தனை வென்ற இன்சொற் பாவையோர் பங்க நீல
கண்டனே கார்கொள் கொன்றைக் கடவுளே கமல பாதா
அண்டனே யமரர் கோவே அணியனா மலையு ளானே
தொண்டனே னுன்னை யல்லாற் சொல்லுமா சொல்லி லேனே.

உ

உருவமு முயிரு மாகி ஓதிய வுலகுக் கெல்லாம்
பெருவினை பிறப்பு வீடாய் நின்றவெம் பெருமான் மிக்க
அருவிபொன் சொரியு மண்ணா மலையு ளா யண்டர் கோவே
மருவிநின் பாத மல்லால் மற்றொரு மாடி லேனே.

ந

பைம்பொனே பவளக் குன்றே பரமனே பால்வெண் ணீற்றாய்
செம்பொனே மலர்செய் பாதா சீர்தரு மணியே மிக்க
அம்பொனே கொழித்து வீழும் அணியனா மலையு ளானே
என்பொனே யுன்னை யல்லா லேதுநான் நினைவி லேனே.

ச

பிறையணி முடியி னானே பிஞ்ஞகா பெண்ணோர் பாகா
மறைவலா இறைவா வண்டார் கொன்றையாய் வாம தேவா
அறைகழ லமர ரேத்து மணியனா மலையு ளானே
இறைவனே யுன்னை யல்லா லியாதுநான் நினைவி லேனே.

ரு

புரிசடை முடியின் மேலோர் பொருபுனற் கங்கை வைத்துக்
கரியுரி போர்வை யாகக் கருதிய கால காலா
அரிசுலம் மலிந்த வண்ணா மலையு ளா யலரின் மிக்க
வரிமிகு வண்டு பன்செய் பாதநான் மறப்பி லேனே.

சு

இரவியு மதியும் விண்ணு மிருகிலம் புனலுங் காற்றும்
உரகமார் பவன மெட்டுந் திசையொளி யுருவ மாறும்

அரவுமிழ் மணிகொன் சோதி யணியனா மலையு ளானே
பாவுநின் பாத மல்லாற் பரமநான் பற்றி லேனே.

எ

பார்த்தனுக் கன்று நல்கிப் பாசுப தத்தை யீந்தாய்
நீர்த்ததும் புலாவு கங்கை நெடுமுடி நிலாவ வைத்தாய்
ஆர்த்தவந் தீண்டு கொண்ட லணியனா மலையு ளானே
தீர்த்தனே நின்றன் பாதத் திறமலால் திறமி லேனே.

அ

பாலுநெய் முதலா மிக்க பசுவிலைந் தாடு வானே
மாலுநான் முகனுக் கூடிக் காண்கிலா வகையுன் நின்றாய்
ஆலுநீர் கொண்டல் பூக மணியனா மலையு ளானே
வாலுடை விடையா யுன்றன் மலாடி மறப்பி லேனே.

க

இரக்கமொன் றியாது மில்லாக் காலனைக் கடிந்த வெம்மான்
உரத்தினால் வரையை யூக்க வொருவிரல் நுதியி னாலே
அரக்கனை நெரித்த வண்ணா மலையு ளா யமர ரேறே
சிரத்தினால் வணங்கி யேத்தித் திருவடி மறப்பி லேனே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீழிமிழலை

திருநேரசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பூதத்தின் படையர் பாம்பின் பூணினர் பூண தூலர்
சேத்திற் பொலிந்த திங்கட் கொழுந்தார்நஞ் சழுந்து கண்டர்
சேத்திற் பொலிந்த வோசைக் கேள்வியர் வேள்வி யாளர்
வேதத்தின் பொருளர் வீழி மிழலையுன் விகிர்ந்த னாரே.

க

காலையிற் கதிர்செய் மேனி கக்குலிற் கறுத்த கண்டர்
மாலையின் மதியஞ் சேர்ந்த மருடத்தர் மதுவும் பாலும்
ஆலையிற் பாகும் போல அண்ணித்திட் படியார்க் கென்றும்
வேலையி னமுதர் வீழி மிழலையுன் விகிர்ந்த னாரே.

உ

உருத்தின நெருன லின்றாய் வழங்கின நான ரால்கீழ்
இருத்தான் பொருள்கள் கால்வர்க் கியம்பின ரிருவ ரோடும்

பொருந்தினர் பிரிந்து தம்பாற் பொய்யரா மவர்கட் கென்றும்
விருந்தினர் திருந்து வீழி மிழலையுள் விகிர்ந்த னாரே.

ந

நிலையிலா ஆர்மூன் றென்ற நெருப்பரி காற்றம் பாசுச்
சிலையுநா ணதுவு நாகக் கொண்டவர் தேவர் தங்கள்
தலையினால் தரித்த என்முந் தலையிர் வடமும் பூண்ட
விலையிலா வேடர் வீழி மிழலையுள் விகிர்ந்த னாரே.

ச

மறையிடைப் பொருளர் மொட்டின் மலர்வழி வாசத் தேனர்
கறவிடைப் பாலின் நெய்யர் கரும்பினிற் கட்டி யாளர்
பிறையிடைப் பாம்பு கொன்றைப் பிணையல்சேர் சடையுள் நீரர்
விறகிடைத் தீயர் வீழி மிழலையுள் விகிர்ந்த னாரே.

ரு

எண்ணகத் தில்லையல்ல ருளரல்ல ரிமவான் பெற்ற
பெண்ணகத் தரையர் காற்றில் பெருவலி யிருவ ராகி
மண்ணகத் தைவர் நீரில் நால்வர்தீ யதனில் மூவர்
விண்ணகத் தொருவர் வீழி மிழலையுள் விகிர்ந்த னாரே.

க

சந்தணி கொங்கை யாளோர் பங்கினர் சாம வேதர்
எந்தையு மெந்தை தந்தை தந்தையு மாய வீசர்
அந்தியோ மதய மந்த னுளரான் நெய்யால் வேட்கும்
வெந்தழ லுருவர் வீழி மிழலையுள் விகிர்ந்த னாரே.

எ

நீற்றினை நிறையப் பூசி நித்தலா யிரம்பூக் கொண்டு
ஏற்றுழி யொருநா ளொன்று குறையக்கண் நிறைய விட்ட
ஆற்றலுக் காழி நல்கி யவன்கொணர்ந் திழிச்சுக் கோயில்
வீற்றிருந் தளிப்பர் வீழி மிழலையுள் விகிர்ந்த னாரே.

அ

சித்திசெய் பவர்கட் கெல்லாஞ் சேர்விடஞ் சென்று கூடப்
பத்திசெய் பவர்கள் பாவம் பறைப்பவ ரிறப்பி லாளர்
முத்திசை பவள மேனி முகிரொளி நீல கண்டர்
வித்தினில் முளையர் வீழி மிழலையுள் விகிர்ந்த னாரே.

க

தருக்கின அரக்கன் தேருந் சாரதி தடைநி லாது
பொருப்பினை யெடுத்த தோளும் பொன்முடி பத்தும் புண்ணாய்
நெரிப்புண்டங் கலறி மீண்டு நினைந்தடி பரவத் தம்வாள்
விருப்பொடுங் கொடுப்பர் வீழி மிழலையுள் விகிர்ந்த னாரே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சாயக்காடு

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுலா மலர்கன் தூவித் தொழுதெழு மார்க்கண் டேயன்
வீடுகா ளனுதிற் றென்று மெய்கொள்வான் வந்த காலன்
பாடுதான் செலவு மஞ்சிப் பாதமே சாண மென்னச்
சாடினார் காலன் மாளச் சாயக்காடு மேவி னாரே.

க

வடக்கெழு மலைமத் தாக வானவ ரகர ரோடு
கடைந்திட எழுந்த நஞ்சங் கண்டுபல் தேவ ரஞ்சி
அடைந்துதம் சாண மென்ன அருள்பெரி துடைய ராகித்
தடக்கடல் நஞ்ச முண்டார் சாயக்காடு மேவி னாரே.

உ

அரண் இலா வெளிய நாவ லருநிழ லாக வீசன்
வரணிய லாகித் தன்வாய் தூவினாற் பந்தர் செய்ய
முராணிவாச் சிலந்தி தன்னை முடியுடை மன்ன னாக்கித்
தரணிதா னுள வைத்தார் சாயக்காடு மேவி னாரே.

ங

அரும்பெருஞ் சிலைக்கை வேட னாய்விறற் டார்த்தற் கன்று
உரம்பெரி துடைமை காட்டி ஒள்ளமர் செய்து மீண்டே
வரம்பெரி துடைய னாக்கி வானமர் முகத்தின் மன்னுஞ்
சரம்பொலி தூணி யீந்தார் சாயக்காடு மேவி னாரே.

ச

இத்திரன் பிரம னங்கி யெண்வகை வசுக்க ளோடு
மத்திர மறைய தோதி வானவர் வணங்கி வாழ்த்தத்
தத்திர மறியாத் தக்கன் வேள்வியைத் தகர்த்த னான்று
சத்திரற் கருள்செய் தாருஞ் சாயக்காடு மேவி னாரே.

ரு

ஆமலி பாலு நெய்யும் ஆட்டியார்ச் சனைகள் செய்து
பூமலி கொன்றை சூட்டப் பொறுததன் தாளை தானாக்
கூர்மழு வொன்ற லோச்சக் குளிர்சடைக் கொன்றை மாலைத்
தாமநற் சண்டிக் கீந்தார் சாயக்காடு மேவி னாரே.

க

மையறு மனத்த னாய பகீரதன் வரங்கள் வேண்ட
ஐயமி லமா ரேத்த ஆயிர முகம தாகி

தேவாரம்

க௦க

வையக நெளியப் பாய்வான் வந்திழி கங்கை யென்னுந்
தையலைச் சடையி லேற்றார் சாயக்காடு மேவி னாரே.

எ

குவப்பெருந் தடக்கை வேடன் கொடுஞ்சில யிறைச்சிப் பாரம்
துவர்ப்பெருஞ் செருப்பால் நீக்கித் தூயவாய்க் கலச மாட்ட
உவப்பெருந் குருதி சோர ஒருகணை யிடந்தங் கப்பத்
தவப்பெருந் தேவு செய்தார் சாயக்காடு மேவி னாரே.

அ

நக்குலா மலர்பன் னூறு கொண்டுநன் ஞானத் தோடு
மிக்கபூ சனைகள் செய்வான் மென்மல ரொன்று காணு
தொக்குமென் மலர்க்க ணென்றங் கொருகணை யிடந்து மப்பச்
சக்கராக் கொடுப்பர் போலுஞ் சாயக்காடு மேவி னாரே.

க

புயங்களைஞ் ஞான்கும் பத்து மாயகொண் டாக்க னேழிச்
சிவன்றிரு மலையைப் பேர்க்கத் திருமலர்க் குழலி யஞ்ச
வியன்பெற வெய்தி வீழ விரல்சிறி தூன்றி மீண்டே
சயம்பெற நாம மீந்தார் சாயக்காடு மேவி னாரே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாகேச்சரம்

திருநேரசை

திருச்சிற்றம்பலம்

கச்சைசே ராவர் போலுங் கறையணி மிடற்றர் போலும்
பிச்சைகொண் டென்பர் போலும் பேரரு ளாளர் போலும்
இச்சையால் மலர்கள் தூவி யிரவொடு பகலுந் தம்மை
நச்சுவார்க் கினியர் போலும் நாகவீச் சரவ னாரே.

க

வேடுறு வேட ராகி விசயனோ டெய்தார் போலும்
காடுறு பதியர் போலுங் கடிபுனற் கங்கை நங்கை
சேடெறி சடையர் போலுந் தீவினை தீர்க்க வல்ல
நாடறி புகழர் போலும் நாகவீச் சரவ னாரே.

உ

கற்றுணை வில்ல தாகக் கடியரண் செற்றார் போலும்
பொற்றுணைப் பாதர் போலும் புலியத னுடையர் போலும்

சொற்றுணை மாலே கொண்டு தொழுதெழு வாரகட் கெல்லாம்
நற்றுணை யாவர் போலு நாகவீச் சரவ னாரே.

ந

கொம்பனன் பாகர் போலுங் கொடியுடை விடையர் போலும்
செம்பொரு ருருவர் போலுந் திகழ்திரு நீற்றர் போலும்
எம்பிரா நெம்மை யானு மிறைவனே யென்று தம்மை
நம்புவார்க் கன்பர் போலு நாகவீச் சரவ னாரே.

ச

கடகரி யுரியர் போலுங் கனன்மழு வானர் போலும்
படவர வரையர் போலும் பாரிடம் பலவுங் கூடிக்
குடமுடை முழுவ மார்ப்பக் கூளிகள் பாட நாளும்
நடநவி லடிகள் போலு நாகவீச் சரவ னாரே.

ரு

பிறையுறு சடையர் போலும் பெண்ணொரு பாகர் போலும்
மறையுறு மொழியர் போலு மால்மறை யவன்றன் னோடு
முறைமுறை யமரர் கூடி முடிகனால் வணங்க நின்ற
நறவமர் கழலர் போலு நாகவீச் சரவ னாரே.

சு

வஞ்சகர்க் கரியர் போலும் மருவினோர்க் கெளியர் போலும்
குஞ்சரத் தரியர் போலுங் கூற்றினைக் குமைப்பர் போலும்
வஞ்சைய ரிரிய அன்று வேலைவாய் வந்தெழுந்த
நஞ்சணி மிடற்றர் போலு நாகவீச் சரவ னாரே.

எ

போகமார் மோடி கொங்கை புணர்தரு புனிதர் போலும்
வேகமார் விடையர் போலும் வெண்பொடி யாடு மேனிப்
பாகமா லுடையர் போலும் பருப்பத வில்லர் போலும்
நாகநா னுடையர் போலு நாகவீச் சரவ னாரே.

அ

கோக்கரை தானம் வீணை பாணிசெய் குழகர் போலும்
அக்கரை யணிவர் போலும் ஐந்தலை யாவர் போலும்
உக்கரை யமர்வர் போலும் மாதரை மையல் செய்யும்
நக்கரை யருவர் போலு நாகவீச் சரவ னாரே.

க

வின்மையாற் புரங்கள் மூன்றும் வெந்தழல் விரித்தார் போலும்
தன்மையா லமரர் தங்கள் தலைவர்க்குந் தலைவர் போலும்
வன்மையால் மலையெடுத்தான் வலியினைத் தொலைவித் தாங்கே
நன்மையா லனிப்பர் போலு நாகவீச் சரவ னாரே.

கௌ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கொண்டிச்சரம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

வரைகிலேன் புலன்க ளீந்தும் வரைகிலாப் பிறவி மாயப்
புரையிலே யடங்கி நின்று புறப்படும் வழியுங் காணேன்
அரையிலே மிளிர்ந் நாகத் தண்ணிலே யஞ்ச லென்றாய்
திரையுலாம் பழன வேலித் திருக்கொண்டிச் சரத்து ளானே. க

தொண்டனேன் பிறந்து வாளா தொல்வினைக் குழியில் வீழ்ந்து
பிண்டமே சுமந்து நைந்து பேர்வதோர் வழியுங் காணேன்
அண்டனே யண்ட வாண அறிவனே யஞ்ச லென்றாய்
தெண்டிரைப் பழனஞ் சூழ்ந்த திருக்கொண்டிச் சரத்து ளானே. உ

கால்கொடுத் தெலும்பு மூட்டிக் கதிர்நரம் பாக்கை யார்த்துத்
தோலுடுத் துதிர மட்டித் தொகுமயிர் மேய்ந்த கூரை
ஒலெடுத் துழைஞர் கூடி யொளிப்பதற் கஞ்ச கின்றேன்
சேலுடைப் பழனஞ் சூழ்ந்த திருக்கொண்டிச் சரத்து ளானே. ங

கூட்டமா யைவர் வந்து கொடுத்தொழிற் குணத்த ராகி
ஆட்டுவார்க் காற்ற கில்லே னுடர வசைத்த கோவே
காட்டிடை யாங்க மாக ஆடிய கடவு ளேயோ
சேட்டிரும் பழன வேலித் திருக்கொண்டிச் சரத்து ளானே. ச

பொக்கமாய் நின்ற பொல்லாப் புழுமிடை முடைகொ ளாக்கை
தொக்குரின் றைவர் தொண்ணூற் றறுவருந் துயக்க மெய்த
மிக்குரின் றிவர்கள் செய்யும் வேதனைக் கலந்து போனேன்
செக்கரே திகழும் மேனித் திருக்கொண்டிச் சரத்து ளானே. ஞ

ஊனுலா முடைகொ ளாக்கை யுடைகல மாவ தென்றும்
மானுலா மழைக்க ணூர்தம் வாழ்க்கையை மெய்யென் றெண்ணி
நானெலா மினைய கால நண்ணிலே னெண்ண மில்லேன்
தேனுலாம் பொழில்கள் சூழ்ந்த திருக்கொண்டிச் சரத்து ளானே. ஈ

சாணிரு மருங்கு நீண்ட சழக்குடைப் பதிக்கு நாதர்
வாணிக ரைவர் தொண்ணூற் றறுவரும் மயக்கஞ் செய்து

பேணிய பதியின் நின்று பெயரும்போ தறிய மாட்டேன்
சேனையர் மாட நீடு திருக்கொண்டிச் சாத்து ளானே. எ

பொய்ம்மறித் தியற்றி வைத்துப் புலால்மழ் பண்டம் பெய்து
பைம்மறித் தியற்றி யன்ன பாங்கிலாக் குரம்பை நின்று
கைம்மறித் தனைய வாலி கழியும்போ தறிய மாட்டேன்
செந்நெறிச் செலவு காணென் திருக்கொண்டிச் சாத்து ளானே. அ

பாலனாய்க் கழிந்த நாளும் பனிமலர்க் கோதை மார்தம்
மேலனாய்க் கழிந்த நாளும் மெலிவொடு மூப்பு வந்து
கோலனாய்க் கழிந்த நாளாக் குறிக்கோளி லாது கெட்டேன்
சேலலாம் பழன வேலித் திருக்கொண்டிச் சாத்து ளானே. கூ

விரைதரு கருமென் கூந்தல் விளங்கிழை வேலொண் கண்ணாள்
வெருவா இலங்கைக் கோமான் விலங்கலை யெடுத்த ஞான்று
பருவரை யனைய தோளும் முடிகளும் பாறி வீழ்த்
திருவிர லான்றி னானே திருக்கொண்டிச் சாத்து ளானே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாலங்காடு

திருநேரசை

திருச்சிற்றம்பலம்

வெள்ளநீர்ச் சடையர் போலும் விரும்புவார்க் கெளியர் போலும்
உள்ளுளே யுருகி நின்றக் குகப்பவர்க் கன்பர் போலும்
கள்ளமே வினைக ளெல்லாக் கரிசுறுத் திவெர் போலும்
அள்ளலம் பழனை மேய ஆலங்காட் டடிக ளாரே. க

செந்தழ லுருவர் போலுஞ் சினவிடை யுடையர் போலும்
வெந்தவெண் ணீறு கொண்டு மெய்க்கணிந் திவெர் போலும்
மந்தமாம் பொழிற் பழனை மல்கிய வன்னல் போலும்
அந்தமி லடிகள் போலு மாலங்காட் டடிக ளாரே. உ

கண்ணினுற் காம வேளைக் கனலெழ விழிப்பர் போலும்
எண்ணிலார் புரக்கண் மூன்று மெரியுணச் சிரிப்பர் போலும்

பண்ணினார் முழுவ மோவாப் பைம்பொழிற் பழனை மேய
அண்ணலா ரெம்மை யாளு மாலங்காட் டடிக ளாரே.

௩

காறிடு விடத்தை யுண்ட கண்டரெண் டோளர் போலும்
தூறிடு சுடலை தன்னிற் சுண்ணவெண் ணீற்றர் போலும்
கூறிடு முருவர் போலங் குளிர்ப்பொழிற் பழனை மேய
ஆறிடு சடையர் போலு மாலங்காட் டடிக ளாரே.

௪

பார்த்தனோ டமர் பொருது பத்திமை காண்பர் போலும்
கூர்த்தவா யம்பு கோத்துக் குணங்களை யறிவர் போலும்
பேர்த்தமோ ராவ நாழி அம்பொடுங் கொடுப்பர் போலும்
தீர்த்தமாம் பழனை மேய திருவாலங் காட னாரே.

௫

வீட்டினார் சுடுவெண் ணீறு மெய்க்கணின் திடுவர் போலும்
காட்டில்லின் றுடல் பேணுங் கருத்தினை யுடையர் போலும்
பாட்டினார் முழுவ மோவாப் பைம்பொழிற் பழனை மேயார்
ஆட்டினா ராவந் தன்னை யாலங்காட் டடிக ளாரே.

௬

தாளுடைச் செங்க மலத் தடங்கொள்சே வடியர் போலும்
நாளுடைக் காலன் வீழ வுதைசெய்த நம்பர் போலும்
கோளுடைப் பிறவி தீர்ப்பார் குளிர்ப்பொழிற் பழனை மேய
ஆளுடை யண்ணல் போலு மாலங்காட் டடிக ளாரே.

௭

கூடினா ருமைதன் னோடே குறிப்புடை வேடங் கொண்டு
சூடினார் கங்கை யானைச் சுவறிடு சடையர் போலும்
பாடினார் சாம வேதம் பைம்பொழிற் பழனை மேயார்
ஆடினார் காளி காண வாலங்காட் டடிக ளாரே.

௮

வெற்றரைச் சமண ரோடு விலையுடைக் கூறை போர்க்கும்
ஒற்றரைச் சொற்கள் கொள்ளார் குணங்களை யுகப்பர் போலும்
பெற்றமே உகந்தங் கேறும் பெருமையை யுடையர் போலும்
அற்றங்க ளறிவர் போலு மாலங்காட் டடிக ளாரே.

௯

மத்தனாய் மலையெ டுத்த அரக்கனைக் கரத்தோ டொல்க
ஒத்தினார் திருவிரலா லுன்றியிட் டருள்வர் போலும்
பத்தர்தம் பாவந் தீர்க்கும் பைம்பொழிற் பழனை மேய
அத்தனார் நம்மை யாள்வா ராலங்காட் டடிக ளாரே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோவலூர் வீரட்டம்

திருநேரசை

திருச்சிற்றம்பலம்

செத்தையேன் சிதம்ப நாயேன் செடியனே னழுக்குப் பாயும்
பொத்தையே போற்றி நாளும் புகலிட மறிய மாட்டேன்
எத்தைநான் பற்றி சிற்கே னிருளற கோக்க மாட்டாக்
கொத்தையேன் செய்வ தென்னே கோவல்லீ ரட்ட னீரே. க

தலைசுமந் திருகை காற்றித் தாணிக்கே பொறைய தாகி
நிலையலா நெஞ்சந் தன்னுள் கித்தலு மைவர் வேண்டும்
விலைகொடுத் தறுக்க மாட்டேன் வேண்டிற்றே வேண்டி யெய்த்தேன்
குலைகொன்மாந் கணிகன் சிந்துங் கோவல்லீ ரட்ட னீரே. உ

வழித்தலைப் படவு மாட்டேன் வைகலுந் தூய்மை செய்து
பழித்திலேன் பாச மற்றுப் பரமநான் பாவ மாட்டேன்
இழித்திலேன் பிறவி தன்னை யென்னினான் திருக்க மாட்டேன்
கொழித்துவந் தலைக்குந் தெண்ணீர்க் கோவல்லீ ரட்ட னீரே. ஈ

சாற்றுவ ரைவர் வந்து சந்தித்த குடிமை வேண்டிக்
காற்றுவர் கனலப் பேசிக் கண்ணெவி மூக்கு வாயுள்
ஆற்றுவ ரலந்து போனே னாதியை அறிவொன் றின்றிக்
கூற்றுவர் வாயிற் பட்டேன் கோவல்லீ ரட்ட னீரே. ச

தடுத்திலே னைவர் தம்மைத் தத்துவத் துயர்வு நீர்மைப்
படுத்திலேன் பரப்பு கோக்கிப் பன்மலர்ப் பாத முற்ற
அடுத்திலேன் சிந்தை யார ஆர்வலித் தன்பு திண்ணந்
கொடுத்திலேன் கொடிய வாநான் கோவல்லீ ரட்ட னீரே. டு

மாச்செய்த குரம்பை தன்னை மண்ணிடை மயக்க மெய்து
காச்செய்து காலு மைந்து நல்லன வாய்தல் வைத்துக்
காச்செய்த காயந் தன்னுள் கித்தலு மைவர் வந்து
கோச்செய்து குமைக்க வாற்றேன் கோவல்லீ ரட்ட னீரே. சு

படைகன்போல் வீணைகள் வந்து பற்றியென் பக்கல் நின்றும்
விடகிலா ஆதலாலே விரிந்தனை விரும்பி யேத்தும்

இடையிலே நென்செய் கேளு னிரப்பவர் தங்கட் கொன்றுங்
கொடையிலேன் கொள்வ தேநான் கோவல்வீ ரட்ட னீரே.

௭

பிச்சிலேன் பிறவி தன்னைப் பேதையேன் பிணக்க மென்னுந்
துச்சுளே யழுந்தி வீழ்ந்து துயரமே யிடும்பை தன்னுள்
அச்சுள யாதி மூர்த்திக் கன்பனாய் வாழ மாட்டாக்
கொச்சையேன் செய்வ தென்னே கோவல்வீ ரட்ட னீரே.

அ.

நிணத்திடை யாக்கை பேணி நியமஞ்செய் திருக்க மாட்டேன்
மணத்திடை யாட்டம் பேசி மக்களே சுற்ற மென்னுங்
கணத்திடை யாட்டப் பட்டுக் காதலா லுன்னைப் பேணுங்
குணத்திடை வாழ மாட்டேன் கோவல்வீ ரட்ட னீரே.

க.

விரிகட லிலங்கைக் கோனை வியன்கயி லாயத் தின்கீழ்
இருபது தோளும் பத்துச் சிரங்களும் நெரிய லுன்றிப்
பரவிய பாடல் கேட்டுப் படைகொடுத்த தருளிச் செய்தார்
குரவொடு கோங்கு சூழ்ந்த கோவல்வீ ரட்ட னாரே.

கௌ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநனிபள்ளி

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

முற்றுணை யாயி னானே மூவர்க்கு முதல்வன் தன்னைச்
சொற்றுணை யாயி னானேச் சோதியை யாத ரித்து
உற்றுணர்ந் துருகி யூறி உள்கசி வுடைய வர்க்கு
நற்றுணை யாவர் போலு நனிபள்ளி யடிக ளாரே.

க.

புலர்ந்தகால் பூவு நீருங் கொண்டடி போற்ற மாட்டா
வலஞ்செய்து வாயில் நூலால் வட்டணைப் பந்தர் செய்து
சிலந்தியை யரைய னாக்கிச் சீர்மைகள் அருள வல்லார்
நலந்திகழ் சோலை சூழ்ந்த நனிபள்ளி யடிக ளாரே.

உ.

எண்பதும் பத்தும் ஆறு மென்னுளே யிருந்து மன்னிக்
கண்பழக் கொன்று மின்றிக் கலக்கநா னலக்க ழிந்தேன்

செண்பகல் திகழும் புன்னை செழுந்திரட் குரவம் வேங்கை
நண்புசெய் சோலை சூழ்ந்த நனிபள்ளி யடிக னாரே. ௩

பண்ணினார் பாட லாகிப் பழத்தினி லிரத மாகிக்
கண்ணினார் பார்வை யாகிக் கருத்தொடு கற்ப மாகி
எண்ணின ரெண்ண மாகி யேழுல கனைத்து மாகி
நண்ணினார் வினைகள் தீர்ப்பார் நனிபள்ளி யடிக னாரே. ௪

துஞ்சிருள் கால மாலே தொடர்ச்சியை மறந்தி ராதே
அஞ்செழுத் தோதில் ஈளு மானடிக் கன்ப தாகும்
உஞ்சனைப் பாற்சோ ருக்கி வழக்கிலா அமணர் தந்த
நஞ்சமு தாக்கு வித்தார் நனிபள்ளி யடிக னாரே. ௫

செம்மலக் கமலத் தோனும் திருமுடி காண மாட்டான்
அம்மலப் பாதங் காண்பா னுழியா னகழ்ந்துங் காணான்
நின்மல னென்றங் கேத்து நினைப்பினை யருளி னாளும்
நம்மல மறுப்பர் போலு நனிபள்ளி யடிக னாரே. ௬

அரவத்தால் வரையைச் சுற்றி யமரரோ டசுரர் கூடி
அரவித்துக் கடையத் தோன்றும் ஆலநஞ் சமுதா வுண்டார்
விரவித்தம் மடிய ராகி வீடினாத் தொண்டர் தம்மை
நரகத்தில் வீழ வொட்டார் நனிபள்ளி யடிக னாரே. ௭

மண்ணுளே திரியும் போது வருவன. பலவுங் குற்றம்
புண்ணுளே புரையு ரையன் புழுப்பொதி பொள்ள லாக்கை. ௮-௯

பத்தமோ நிரட்டி தோனான் பாரித்து மலையெ டக்கப்
பத்தமோ நிரட்டி தோன்கள் படருடம் படர வூன்றிப்
பத்தவாய் சீதம் பாடப் பரிந்தவற் கருள்கொ டத்தார்
பத்தந்தாம் பரவி யேத்து நனிபள்ளிப் பரம னாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாகைக்காரோணம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

மனைவிதாய் தந்தை மக்கள் மற்றுள சுற்ற மென்னும்
வினையுளே விழுந்த முந்தி வேதனைக் கிடமா காடே
கனையுமா கடல்கூழ் நாகை மன்னுகா ரோணத் தானே
வினையுமா வல்லீ ராகி லுய்யலாம் நெஞ்சி னீரே.

க

வையனை வைய முண்ட மாலங்கந் தோண்மேற் கொண்ட
செய்யனைச் செய்ய போதிற் றிசைமுகன் சிரமொன் றேந்துங்
கையனைக் கடல்கூழ் நாகைக் காரோணங் கோயில் கொண்ட
ஐயனை நினைந்த நெஞ்சே யம்மநா முய்ந்த வாறே.

உ

நிருத்தனை நிமலன் தன்னை நீணிலம் விண்ணின் மிக்க
விருத்தனை வேத வித்தை வினாபொருண் மூல மான
கருத்தனைக் கடல்கூழ் நாகைக் காரோணங் கோயில் கொண்ட
ஒருத்தனை யுணர்த லால்நா முய்ந்தவா நெஞ்சி னீரே.

ங

மண்தனை யிரந்து கொண்ட மாயனோ டசுரர் வானோர்
தெண்டிரை கடைய வந்த தீவிடந் தன்னை யுண்ட
கண்டனைக் கடல்கூழ் நாகைக் காரோணங் கோயில் கொண்ட
அண்டனை நினைந்த நெஞ்சே யம்மநா முய்ந்த வாறே.

ச

நிறைபுன லணிந்த சென்னி நீணிலா அரவஞ் சூடி
மறையொலி பாடி யாடல் மயானத்து மகிழ்ந்த மைந்தன்
கறைமலி கடல்கூழ் நாகைக் காரோணங் கோயில் கொண்ட
இறைவனை நானு மேத்த இடும்பைபோ யின்ப மாமே.

ரு

வெம்பனைக் கருங்கை யானை வெருவவன் றுரிவை போர்த்த
கம்பனைக் காலற் காய்ந்த காலனை ஞால மேத்தும்
உம்பனை யும்பர் கோனை நாகைக்கா ரோணம் மேய
செம்பொனை நினைந்த நெஞ்சே திண்ணநா முய்ந்த வாறே.

க

வெங்கடுங் கானத் தேழை தன்னொடும் வேட னாய்ச்சென்
றங்கமர் மலைந்து பார்த்தற் கடுசரம் அருளி னானே

மங்கைமா ராட லோவா மன்னுகா ரோணத் தானைக்
கங்குலும் பகலும் காணப் பெற்றுநாங் களித்த வாறே.

எ

தெற்றினர் புரங்கன் மூன்றுந் தீயினில் விழுவோ ரம்பால்
செற்றவெஞ் சிலையர் வஞ்சர் சிந்தையுட் சேர்வி லாதார்
கற்றவர் பயிலும் நாகைக் காரோணத் கருதி யேத்தப்
பெற்றவர் பிறந்தார் மற்றுப் பிறந்தவர் பிறந்தி லாரே.

அ-க

கருமலி கடல்கூழ் நாகைக் காரோணர் கமல பாதத்
தொருவிரல் நுதிக்கு நிலலா தொண்டிற லரக்க னுக்கான்
இருதிற் மங்கை மாரோ டெம்பிரான் செம்பொ னாகந்
திருவடி தரித்து சிந்தத் திண்ணநா முய்ந்த வாறே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிண்ணம்பர்

திருநேசை

திருச்சிற்றம்பலம்

விண்ணவர் மகுட கோடி மிடைந்தசே வடியர் போலும்
பெண்ணொரு பாகர் போலும் பேடலி யாணர் போலும்
வண்ணமா லயனும் காணு மால்வரை யெரியர் போலும்
எண்ணுரு வநேகர் போலு மின்னம்ப ரீச னாரே.

க

பன்னிய மறையர் போலும் பாம்பரை யுடையர் போலும்
துன்னிய சடையர் போலும் தாமதி மத்தர் போலும்
மன்னிய மருவர் போலும் மாதிடம் மகிழ்வர் போலும்
என்னையு முடையர் போலு மின்னம்ப ரீச னாரே.

உ

மறியொரு கையர் போலும் மாதுமை யுடையர் போலும்
பறிதலைப் பிறவி நீக்கிப் பணிகொள வல்லர் போலும்
செறிவுடை அங்க மாலு சேர்திரு வருவர் போலும்
எறிபுனற் சடையர் போலு மின்னம்ப ரீச னாரே.

ங

விடம்மலி கண்டர் போலும் வேன்வியை யழிப்பர் போலும்
கடவுதல் விடையர் போலும் காலனைக் காய்வர் போலும்

படம்மலி யரவர் போலும் பாய்புலித் தோலர் போலும்
இடர்களைத் தருள்வர் போலு மின்னம்ப ரீச னாரே.

ச

அளிமலர்க் கொன்றை துன்று மலிர்சடை யுடையர் போலும்
களிமயிற் சாய லோடுங் காமனை விழிப்பர் போலும்
வெளிவள ருருவர் போலும் வெண்பொடி யணிவர் போலும்
எளியவ ரடியர்க் கென்று மின்னம்ப ரீச னாரே.

ரு

கணையமர் சிலையர் போலுங் கரியுரி உடையர் போலும்
சூணையமர் பெண்ணர் போலுந் தாமணிக் குன்றர் போலும்
அணையுடை யடியர் கூடி அன்பொடு மலர்கள் தூவும்
இணையடி யுடையர் போலு மின்னம்ப ரீச னாரே.

சு

பொருப்பமர் புயத்தர் போலும் புனலணி சடையர் போலும்
மருப்பிள வாமை தாங்கு மார்பில்வெண் ணூலர் போலும்
உருத்திர மூர்த்தி போலு முணர்விலார் புரங்கள் மூன்றும்
எரித்திடு சிலையர் போலு மின்னம்ப ரீச னாரே.

எ

காடிட முடையர் போலுங் கடிசூரல் விளியர் போலும்
வேடுரு வுடையர் போலும் வெண்மதிக் கொழுந்தர் போலும்
கோடலர் வன்னி தும்பை கொக்கிற கலர்ந்த கொன்றை
ஏடமர் சடையர் போலு மின்னம்ப ரீச னாரே.

அ

காறிடு விடத்தை யுண்ட கண்டரெண் டோளர் போலும்
நீறுடை யுருவர் போலு நினைப்பினை யரியர் போலும்
பாறுடைத் தலைகை யேந்திப் பலிதிரிந் துண்பர் போலும்
ஏறுடைக் கொடியர் போலு மின்னம்ப ரீச னாரே.

க

ஆர்த்தெழு மிலங்கைக் கோனை அருவரை யடர்ப்பர் போலும்
பார்த்தனோ டம்பொருது படைகொடுத் தருள்வர் போலும்
தீர்த்தமாக் கங்கை தன்னைத் திருச்சடை வைப்பர் போலும்
ஏத்தவே மூலகும் வைத்தா ரின்னம்ப ரீச னாரே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சேறை

திருநேசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பெருந்திரு இமவான் பெற்ற பெண்கொடி பிரிந்த பின்னை
வருந்துவான் தவங்கள் செய்ய மாமணம் புணர்ந்து மன்னும்
அருந்திரு மேனி தன்பா லன்கொரு பாக மாகத்
திருந்திட வைத்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வ னாரே.

க

ஒர்த்துள வாறு நோக்கி யுண்மையை யுணராக் குண்டர்
வார்த்தையை மெய்யென் றெண்ணி மயக்கில்வீழ்ந் தழுந்து வேளைப்
பேர்த்தெனை யாளாக் கொண்டு பிறவிவான் பிணிக ளெல்லாம்
தீர்த்தருள் செய்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வ னாரே.

உ

ஒன்றிய தவத்து மன்னி யுடையன யுலப்பில் காலம்
நின்றதுதங் கழல்க ளேத்தும் நீள்சிலை விசைய னுக்கு
வென்றிகொள் வேட னாகி விரும்பிவெங் கான கத்துச்
சென்றருள் செய்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வ னாரே.

ங

அஞ்சையு மடக்கி ஆற்ற லுடையன யநேக காலம்
வஞ்சமில் தவத்துள் நின்ற மன்னிய பகீர தற்கு
வெஞ்சின முகங்க ளாகி விசையொடு பாயுங் கங்கை
செஞ்சடை யேற்றார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வ னாரே.

ச

நிறைந்தமா மணலைக் கூப்பி நேசமோ டாவின் பாலைக்
கறத்துகொண் டாட்டக் கண்டு கறுத்ததன் தாதை தாளே
எறிந்தமா ணிக்கப் போதே யெழில்கொள்சண் டசு நென்னச்
சிறந்தபே ரளித்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வ னாரே.

ஞ

விரித்தபல் கதிர்கொள் சூலம் வெடிபடு தமரு கங்கை
தரித்ததோர் கோல கால பயிரவ னாகி வேழம்
உரித்துமை யஞ்சக் கண்டு ஒண்டிரு மணிவாய் விள்ளச்
சிரித்தருள் செய்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வ னாரே.

சு

சுற்றுமுன் னிமையோர் நின்று தொழுதுது மலர்கள் தூவி
மற்றெமை யுயக்கொ ளென்ன மன்னுவான் புரங்கள் மூன்றும்

உற்றொரு நொடியின் முன்னம் ஒள்ளழல் வாயின் வீழ்ச்
செற்றருள் செய்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வ னாரே.

எ

முந்தியிவ் வுலக மெல்லாம் படைத்தவன் மாலி னோடும்
எந்தனி நாத னேயென் றிறைஞ்சிநின் றேத்தல் செய்ய
அந்தமில் சோதி தன்னை அடிமுடி யறியா வண்ணஞ்
செந்தழ லானார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வ னாரே.

அ-க

ஒருவரும் நிகரி லாத ஒண்திற லரக்க னோடிப்
பெருவரை யெடுத்த திண்டோள் பிறங்கிய முடிக ளிற்று
மருவியெய் பெருமா னென்ன மலரடி மெள்ள வாங்கித்
திருவருள் செய்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வ னாரே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

நீனைந்த திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்தினை மணியைப் பொன்னை முழுமுதற் பவளம் ஏய்க்குங்
கொத்தினை வயிர மாலைக் கொழுந்தினை யமரர் சூடும்
வித்தினை வேத வேள்விக் கேள்வியை விளங்க நின்ற
அத்தனை நினைந்த நெஞ்ச மழகிதாம் நினைந்த வாறே.

க

முன்பனை யுலகக் கெல்லாம் மூர்த்தியை முனிக ளேத்தும்
இன்பனை யிலங்கு சோதி யிறைவனை யரிவை யஞ்ச
வன்பனைத் தடக்கை வேள்விக் களிற்றினை யுரித்த எங்கள்
அன்பனை நினைந்த நெஞ்ச மழகிதாம் நினைந்த வாறே.

உ

கரும்பினு மினியான் றன்னைக் காய்க்திர்ச் சோதி யானை
இருங்கட லமுதற் தன்னை யிறப்பொடு பிறப்பி லானைப்
பெரும்பொருட் கிளவி யானைப் பெருந்தவ முனிவ ரேத்தும்
அரும்பொனை நினைந்த நெஞ்ச மழகிதாம் நினைந்த வாறே.

ந

செருத்தனை யருத்தி செய்து செஞ்சரம் செலுத்தி யூர்மேல்
கருத்தனைக் கனக மேனிக் கடவுளைக் கருதும் வாணோர்க்
கொருத்தனை யொருத்தி பாகம் பொருத்தியு மருத்தி தீரா
நிருத்தனை நினைந்த நெஞ்சம் நோர்பட நினைந்த வாறே.

ஈ

ககச

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

கூற்றினை யுடைத்த பாதக் குழகனை மழலை வெள்ளை
 நேற்றனை யிமையோ ரேத்த இருஞ்சடைக் கற்றை தன்மேல்
 ஆற்றனை யடிய ரேத்தும் அமுதனை யமுத யோக
 நீற்றனை நினைந்த நெஞ்சம் நேர்பட நினைந்த வாறே.

டு

கருப்பனைத் தடக்கை வேழக் களிற்றினை யுரித்த கண்டன்
 விருப்பனை விளங்கு சோதி வியன்கயி லாயமென்னும்
 பொருப்பனைப் பொருப்பன் மக்கை பங்கனை அங்கை யேற்ற
 நெருப்பனை நினைந்த நெஞ்சம் நேர்பட நினைந்த வாறே.

சு

கீதியால் நினைப்பு ளானை நினைப்பவர் மனத்து ளானைச்
 சாதியைச் சங்க வெண்ணீர் றண்ணலை விண்ணில் வாறோர்
 சோதியைத் துளக்க மில்லா விளக்கினை யளக்க லாகா
 ஆதியை நினைந்த நெஞ்ச மழகிதா நினைந்த வாறே.

எ

பழகனை யுலகுக் கெல்லாம் பருப்பனைப் பொருப்போ டொக்கும்
 மழகனி யானை யின்தோல் மலைமகள் நடுங்கப் போர்த்த
 குழகனைக் குழவித் திங்கள் குளிர்சடை மருவ வைத்த
 அழகனை நினைந்த நெஞ்ச மழகிதா நினைந்த வாறே.

அ

விண்ணிடை மின்னொப் பாளை மெய்ப்பெரும் பொருளொப் பாளைக்
 கண்ணிடை மணியொப் பாளைக் கடுவிருட் சுடரொப் பாளை
 எண்ணிடை யெண்ண லாகா இருவரை வெருவ நீண்ட
 அண்ணலை நினைந்த நெஞ்ச மழகிதா நினைந்த வாறே.

க

உரவனைத் திரண்ட திண்டோ ளாக்கனை யூன்றி மூன்றார்
 நிரவனை நிமிர்ந்த சோதி நீண்முடி யமரர் தங்கள்
 குரவனைக் குளிர்வெண் திங்கட் சடையிடைப் பொதியு மைவாய்
 அரவனை நினைந்த நெஞ்ச மழகிதா நினைந்த வாறே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

தனித் திருநேரிகை

திருச்சிற்றம்பலம்

தொண்டனைன் பட்ட தென்னே தூயகா விரியின் நன்னீர்
 கொண்டிருக் கோதி யாட்டிக் குங்குமக் குழம்பு சாத்தி
 இண்டைகொண் டேற நோக்கி யீசனை யெம்பி ரானைக்
 கண்டனைக் கண்டி ராதே காலத்தைக் கழித்த வாறே.

க

பின்னிலேன் முன்னி லேன்னான் பிறப்பறுத் தருள்செய் வானே
என்னிலேன் நாயி னேனா னிளங்கதிர்ப் பயிலத் திங்கள்
சின்னிலா எறிக்குஞ் சென்னிச் சிவபுரத் தமர ரேறே
நின்னலால் களைகண் ஆரே நீறுசே ரகலத் தானே. உ

கள்ளனேன் கள்ளத் தொண்டாய்க் காலத்தைக் கழித்துப் போக்கித்
தெள்ளியே னாகி நின்று தேடினேன் நாடிக் கண்டேன்
உள்குவா ருள்கிற் றெல்லா முடனிருந் தறிதி யென்று
வெள்கினேன் வெள்கி நானும் விலாவிறச் சிரித்திட் டேனே. ந

உடம்பெனும் மனைய சுத்து னுள்ளமே தகளி யாக
மடம்பமும் உணர்நெய் யட்டி யுயிரெனுந் திரிம யக்கி
இடம்படு ஞானத் தீயா லெரிகொள இருந்து நோக்கில்
கடம்பமர் காளை தாழை கழலடி காண லாமே. ச

வஞ்சப்பெண் ணரங்கு கோயில் வாளெயிற் றரவந் தஞ்சா
வஞ்சப்பெண் ணிருந்த சூழல் வான்தவழ் மதியந் தோயும்
வஞ்சப்பெண் வாழ்க்கை யாளன் வாழ்வினை வாழ லுற்று
வஞ்சப்பெண் ணுறக்க மாணேன் வஞ்சனே னென்செய் கேனே. ரு

உள்குவா ருள்ளத் தானே உணர்வெனும் பெருமை யானே
உள்கினேன் நானுங் காண்பா னுருகினே னூறி யூறி
எள்கினே னெந்தை பெம்மா னிருதலை மின்னு கின்ற
கொள்ளிமே லெறும்பென் னுள்ள மெங்ஙனங் கூடு மாறே. ஈ

மோத்தையைக் கண்ட காக்கை போலவல் வினைகள் மொய்த்துள்
வார்த்தையைப் பேச வொட்டா மயக்கநான் மயங்கு கின்றேன்
சீத்தையைச் சிதம்பு தன்னைச் செடிகொள்ளோய் வடிவொன் றில்லா
ஊத்தையைக் கழிக்கும் வண்ணம் உணர்வுதா உலக மூர்த்தி. எ

அங்கத்தை மண்ணுக் காக்கி ஆர்வத்தை யுனக்கே தந்து
பங்கத்தைப் போக மாற்றிப் பாவித்தேன் பரமா நின்னைச்
சங்கொத்த மேனிச் செல்வா சாதல்நாள் நாயே னுன்னை
எங்குற்றா யென்ற போதா இங்குற்றே னென்கண் டாயே. அ

வெள்ளநீர்ச் சடைய ஞர்தாம் வினவுவார் போல வந்தென்
உள்ளமே புகுந்து நின்றார்க் குறங்குநான் புடைகள் போந்து

கன்னரோ புகுந்தீ ரென்னக் கலந்துதான் நோக்கி நக்கு
வென்னரோ மென்று நின்றார் விளங்கினம் பிறைய னாரே.

க

பெருவீர லிறைதா னூன்றப் பிறையெயி நிலங்க அங்காந்
தருவரை யனைய தோளா னரக்கனன் றலறி வீழ்ந்தான்
இருவரு மொருவ னைய உருவமங் குடைய வள்ளல்
திருவடி சமந்து கொண்டு காண்கநான் திரியு மாறே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

தனித் திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

மருளவா மனத்த னுதி மயங்கினேன் மதியி லாதேன்
இருளவா அறுக்கு மெந்தை இணையடி நீழ லென்னும்
அருளவாப் பெறுத லின்றி யஞ்சிநா னலமந் தேற்குப்
பொருளவாத் தந்த வாரே போதுபோய்ப் புலர்ந்த தன்றே.

க

மெய்ம்மையாம் உழவைச் செய்து விருப்பெனும் வித்தை வித்திப்
பொய்ம்மையாக் களையை வாங்கிப் பொறையெனும் நீரைப் பாய்ச்சித்
தம்மையும் நோக்கிக் கண்டு தகவெனும் வேலி யிட்டுச்
செம்மையுள் நிற்ப ராகிற் சிவகதி விளையு மன்றே.

உ

எம்பிரா னென்ற தேகொண் டென்னுளே புகுந்து நின்றிங்
கெம்பிரா னாட்ட ஆடி யென்னுளே யுழிதர் வேளை
எம்பிரா னென்னைப் பின்னைத் தன்னுளே காக்கு மென்றால்
எம்பிரா னென்னி லல்லா லென்செய்கே னேழை யேனே.

ங

காயமே கோயி லாகக் கடிமனம் அடிமை யாக
வாய்மையே தூய்மை யாக மனமணி யிலிங்க மாக
நேயமே நெய்யும் பாலா நிறையநீ ரமைய ஆட்டிப்
பூசனை யீச னாக்குப் போற்றவிக் காட்டி னேமே.

ச .

உஞ்சகப் புலைய னேனை வழியறத் தொண்டிற் பூட்டி
அஞ்சலென் றாண்டு கொண்டா யதுவுதின் பெருமை யன்றே
உஞ்சகக் கனிய மாட்டேன் நினைவுள் வைக்க மாட்டேன்
நஞ்சிடங் கொண்ட கண்டா என்னென நன்மை தானே.

ஞ

நாயினுங் கடைப்பட் டேனை நன்னெறி காட்டி யாண்டாய்
ஆயிரம் அரவ மார்த்த அமுதனே யமுத மொத்து
நீயுமென் நெஞ்சி னுள்ளே நிலாவினாப் நிலாவி நிற்க
நோயவை சாரு மாகில் நோக்கி நீ யருள்செய் வாயே.

௬

விள்ளத்தா னென்று மாட்டேன் விருப்பெனும் வேட்கை யாலே
வள்ளத்தேன் போல நுன்னை வாய்மடுத் துண்டி டாமே
உள்ளத்தே நிற்ப் பியேனும் உயிர்ப்புளே வருகி யேனும்
கள்ளத்தே நிற்ப் பியம்மா எங்கனங் காணு மாறே.

௭

ஆசைவன் பாச மெய்கி அங்குற்றே னிங்குற் றேனும்
ஊசலாட் டெண்டு வாளா உழந்துநா னுழித ராமே
தேசனே தேச மூர்த்தி திருமறைக் காடு மேய
ஈசனே யுன்றன் பாதம் ஏத்துமா றருளெம் மானே.

௮

நிறைவிலேன் நேச மில்லேன் நினைவிலேன் வினையின் பாசம்
மறைவிலே புறப்பட் டேறும் வகையெனக் கருளெ னெம்மான்
சிறையிலேன் செய்வ தென்னே திருவடி பரவி யேத்தக்
குறைவிலேன் குற்றந் தீராய் கொன்றைசேர் சடையி னானே.

௯

நடுவிலாக் காலன் வந்து நணுகும்போ தறிய வொண்ணா
அடுவன அஞ்ச பூதம் அவைதமக் காற்ற லாகேன்
படுவன பலவுங் குற்றம் பாங்கிலா மனிதர் வாழ்க்கை
கெடுவதிப் பிறவி சீசே கிளரொளிச் சடையி னீரே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

தனித் திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

கடும்பகல் னட்ட மாடிக் கையிலோர் கபால மேந்தி
இடும்பலிக் கில்லந் தோறு முழிதரு மிறைவ னீரே
நெடும்பொறை மலையர் பாவை நேரிழை நெறிமென் கூந்தற்
கொடுங்குழை புகுந்த அன்றுங் கோவண மரைய தேயோ.

௧

கோவண முடுத்த வாறுங் கோளர வசைத்த வாறுங்
தீவணச் சாம்பர் பூசித் திருவுரு இருந்த வாறுங்

பூவணக் கிழவ னுரைப் புலியுரி யரைய னுரை
வவணச் சிலையி னுரை யாவரே யெழுது வாரே.

உ

வினக்கினூர் பெற்ற இன்பம் மெழுக்கினூற் பதிற்றி யாகும்
துனக்கில்லன் மலர்தொ ட்த்தால் தூயவிண் ணேற லாகும்
வினக்கிட்டார் பேறு சொல்லின் மெய்ந்நெறி ஞான மாகும்
அளப்பில கீதஞ் சொன்னார்க் கடிகள்தாம் அருளு மாறே.

ங

சந்திரற் சடையில் வைத்த சங்கரன் சாம வேதி
அந்தாத் தமரர் பெம்மான் ஆன்நல்வேள் னூந்தி யான்றன்
மந்திரம் நமச்சி வாய ஆகநீ நணியப் பெற்றால்
வெந்ததும் வினையும் நோயும் வெவ்வழல் விறகிட் டன்றே.

ச

புள்ளுவ ரைவர் கள்வர் புனத்திடைப் புருந்து நின்ரு
துள்ளுவர் குறை கொள்வர் தூநெறி வினைய வொட்டார்
முள்ளுடை யவர்கள் தம்மை முக்கணன் பாத நீழல்
உள்ளிடை மறைந்து நின்றங் குணர்வினா லெய்ய லாமே.

ஞ

தொண்டனேன் பிறந்து வாளாத் தொல்வினைக் குழியில் வீழ்ந்து
பிண்டமே சுமந்து நாளும் பெரியதோ டவாவிற் பட்டேன்
அண்டனே யமரர் கோவே அறிவனே யஞ்ச லென்றாய்
தெண்டிரை கக்கை குடுந் திகழ்தரு சடையி னானே.

சு

பாறியாய் பாலி நெஞ்சே பன்றிபோ லனற்றிற் பட்டேத்
தேறிநீ வினைதி யாயிற் சிவகதி திண்ண மாகும்
ஊறலே யுவர்ப்பு நறி உதிரமே யொழுகும் வாசல்
கூறையால் மூடக் கண்டு கோலமாக் கருதி னாயே.

எ-அ-க

உய்த்தகா லுதயத் தும்ப ருமையவள் நடுக்கந் தீர
வைத்தகா லாக்க னேதன் வான்முடி தனக்கு நேர்ந்தான்
மொய்த்தகான் முகிழ்வெண் திங்கண் மூர்த்தியெ னுச்சி தன்மேல்
வைத்தகால் வருந்து மென்று வாடிநா னெடுங்கி னேனே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

குறைந்த தீருநீரிகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வென்றிலேன் புலன்க ளைந்தும் வென்றவர் வளாகந் தன்னுள்
 சென்றிலே னாத லாலே செந்நெறி யதற்குஞ் சேயேன்
 நின்றுளே துளம்பு கின்றேன் நீசனேன் ஈசனேயோ
 இன்றுளேன் நானே யில்லே னென்செய்வான் தோன்றி னேனே. க

கற்றிலேன் கலைகள் ஞானங் கற்றவர் தங்க ளோடும்
 உற்றிலே னாத லாலே உணர்வுக்குஞ் சேய னானேன்
 பெற்றிலேன் பெருந்த டங்கண் பேதைமார் தமக்கும் பொல்லேன்
 எற்றுளே னிறைவ னேநா னென்செய்வான் தோன்றி னேனே. உ

மாட்டினேன் மனத்தை முன்னே மறுமையை யுணர மாட்டேன்
 மூட்டினான் முன்னை நாளே முதல்வனை வணங்க மாட்டேன்
 பாட்டினாய் போல நின்று பற்றதாம் பாவந் தன்னை
 ஈட்டினேன் களைய மாட்டே னென்செய்வான் தோன்றி னேனே. ஈ

கரைக்கடந் தோத மேறுங் கடல்விட முண்ட கண்டன்
 உரைக்கடந் தோது நீர்மை யுணர்ந்திலே னாத லாலே
 அரைக்கிடந் தசையு நாக மசைப்பனே யின்ப வாழ்க்கைக்
 கிரைக்கடைந் துருகு கின்றே னென்செய்வான் தோன்றி னேனே. ச

செம்மைவெண் ணீறு பூசுஞ் சிவனவன் தேவ தேவன்
 வெம்மைநோய் வினைகள் தீர்க்கும் விகித்தனுக் கார்வ மெய்தி
 அம்மைநின் றடிமை செய்யா வடிவிலா முடிவில் வாழ்க்கைக்
 கிம்மைநின் றுருகு கின்றே னென்செய்வான் தோன்றி னேனே. ஞ

பேச்சொடு பேச்சுக் கெல்லாம் பிறர்தமைப் புறமே பேசக்
 கூச்சிலே னாத லாலே கொடுமையை விடுமா றோரேன்
 நாச்சொலி நாளும் மூர்த்தி நன்மையை யுணர மாட்டேன்
 ஏச்சுளே நின்று மெய்யே யென்செய்வான் தோன்றி னேனே. க

தேசனைத் தேச மாகுந் திருமாலோர் பங்கன் றன்னைப்
 பூசனைப் புனிதன் றன்னைப் புணரும் புண்டரிகத் தானே
 நேசனை நெருப்பன் றன்னை நிவஞ்சகத் தகன்ற செம்மை
 ஈசனை யறிய மாட்டே னென்செய்வான் தோன்றி னேனே. எ

வீளைக்கின்ற வீனையை நோக்கி வெண்மயிர் விரவி மேலும்
முளைக்கின்ற வீனையைப் போக முயல்கிலே னியல வெள்ளம்
திளைக்கின்ற முடியி னன்றன் திருவடி பரவ மாட்டா
திளைக்கின்றே னிருமி யூன்றி யென்செய்வான் தோன்றி னேனே.அ

வீளைவறி விலாமை யாலே வேதனைக் குழியி லாழ்ந்து
களைகணு மில்லே னெந்தாய் காமரங் கற்று மில்லேன்
தனையவழி கோதை நல்லார் தக்களோ டின்ப மெய்த
இனையனு மல்லே னெந்தா யென்செய்வான் தோன்றி னேனே. க

வெட்டன வுடைய ஓகி வீரத்தால் மலையெடுத்த
தட்டனைத் தட்டுத் தீர்த்துச் சுவைபடக் கீதங் கேட்ட
அட்டமா மூர்த்தி யாய ஆதியை யோகி நாளும்
எட்டனை யெட்ட மாட்டே னென்செய்வான் தோன்றி னேனே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

குறைந்த தீருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

தம்மானங் காப்ப தாகித் தையலார் வலையு ளாழ்ந்து
அம்மானை அமுதன் தன்னை ஆதியை யந்த மாய
செம்மான ஒளிகொன் மேனிச் சிந்தையு ளொன்றி நின்ற
எம்மானை நினைய மாட்டே னென்செய்வான் தோன்றி னேனே. க

மக்களே மணந்த தார மவ்வயிற் றவரை யோம்பும்
சிக்குளே யழுந்தி யீசன் திறம்படேன் தவா மதோரோன்
கொப்புளே போலத் தோன்றி யதனுளே மறையக் கண்டும்
இக்களே பரத்தை யோம்ப என்செய்வான் தோன்றி னேனே. உ

கூழையே ஓக மாட்டேன் கொடுவினைக் குழியில் வீழ்ந்து
ஏழினின் னிசையி னாலும் இறைவனை யேத்த மாட்டேன்
மாழையொண் கண்ணின் நல்ல மடந்தைமார் தமக்கும் பொல்லேன்
ஏழையே ஓகி நாளு மென்செய்வான் தோன்றி னேனே. ஈ

முன்னையென் வீனையி னாலே மூர்த்தியை நினைய மாட்டேன்
பின்னைநான் பித்த ஓகிப் பிதற்றுவன் பேதை யேன்நான்

என்னுளே மன்னி நின்ற சீர்மைய தாயி னுனை
என்னுளே நினைய மாட்டே நென்செய்வான் தோன்றி னேனே. ச

கறையணி கண்டன் தன்னைக் காமரங் கற்று மில்லேன்
பிறைநுதற் பேதை மாதர் பெய்வளை யார்க்கு மல்லேன்
மறைநவில் நாவி னுனை மன்னிநின் றிறைஞ்சி நாளும்
இறையேயு மேத்த மாட்டே நென்செய்வான் தோன்றி னேனே. ரு

வளைத்துநின் றைவர் கள்வர் வந்தெனை நடுக்கஞ் செய்யத்
தளைத்துவைத் துலையை யேற்றித் தழுவெரி மடுத்த நீரில்
திளைத்துநின் ருடு கின்ற ஆமைபோற் தெளிவி லாதேன் [அ-க-க
இளைத்துநின் ருடு கின்றே நென்செய்வான் தோன்றி னேனே.க-எ-

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாளே யுடைக்கழு கோங்கிப் பன்மாட நெருங்கியெங்கும்
வாளே யுடைப்புணல் வந்தெறி வாழ்வயல் தில்லைதன்னுள்
ஆள வுடைக்கழற் சிற்றம் பலத்தர னுட்கண்டால்
பீளே யுடைக்கண் களாற்பின்னைப்பேய்த்தொண்டர்காண்பதென்னே.

பொருவிடை யொன்றுடைப் புண்ணிய மூர்த்தி புலியதளன்
உருவுடை யம்மலை மங்கை மனாள் னுலகுக்கெல்லாம்
திருவுடை யந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
திருவடி யைக்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்னே. உ

தொடுத்த மலரொடு தூபமுஞ் சாந்துக்கொண் டெப்பொழுதும்
அடுத்த வணங்கும் அயனொடு மாலுக்குக் காண்பரியான்
பொடிக்கொண் டணிந்து பொன்னு கியதில்லைச் சிற்றம்பலவன்
உடுத்த துகில்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்னே. ங

வைச்ச பொருணமக் காகுமென் றெண்ணி நமச்சிவாய
அச்ச மொழிந்தே னணிதில்லை யம்பலத் தாடுகின்ற
பிச்சன் பிறப்பிலி பேர்நந்தி யுந்தியின் மேலசைத்த
கச்சி னழகுகண் டாற்பின்னைக் கண்கொண்டு காண்பதென்னே. ச

செய்ஞ்ஞின்ற நீல மலர்கின்ற தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
மைஞ்ஞின்ற பொண்கண் மலைமகள் கண்டு மகிழ்ந்துநிற்க
பெய்ஞ்ஞின் றெரியும் விளக்கொத்த நீல மணிமிடற்றான்
கைஞ்ஞின்ற ஆடல்கண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டகாண்பதென்னே.

ஊனத்தை நீக்கி யுலகறிய என்னை யாட்கொண்டவன்
தேனெனத் தெனக்கினி யான்தில்லைச் சிற்றம் பலவனெங்கோன்
வானத் தவருய்ய வன்னஞ்சை யுண்டகண் டத்திலங்கும்
ஏனத் தெய்துகண் டாற்பின்னைக் கண்கொண்டு காண்பதென்னே. சு

தெரித்த கணையால் திரிபுர மூன்றுஞ்செந் தீயின்மூழ்க
எரித்த இறைவ னிமையவர் கோமா னிணையடிகள்
தரித்த மனத்தவர் வாழ்கின்ற தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
சிரித்த முகங்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்ப தென்னே. எ

சுற்று மமார் சுரபதி நின்றிருப் பாதமல்லால்
பற்றென் றிலோமென் றழைப்பப் பரவையுள் நஞ்சையுண்டான்
செற்றங் கங்கனைத் தீவிழித் தான்தில்லை யம்பலவன்
நெற்றியிற் கண்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்ப தென்னே. அ

சித்தத் தெழுந்த செழுங்கம லத்தன்ன சேவடிகள்
வைத்த மனத்தவர் வாழ்கின்ற தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
முத்தும் வயிரமும் மாணிக்கந் தன்னுள் விளங்கியதூ
மத்த மலர்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்னே. கூ

தருக்கு மிகுத்துத் தன்றோள் வலியுன்னித் தடவரையை
வரைக்கை களாலெடுத்த தார்ப்ப மலைமகள் கோன்சிரித்து
அரக்கன் மணிமுடி பத்து மணிதில்லை யம்பலவன்
நெருக்கி மிதித்த விரல்கண்ட கண்கொண்டு காண்ப தென்னே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில்

தீருவீருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருநட்ட கண்டனை யண்டத் தலைவனைக் கற்பகத்தைச்
செருநட்ட மும்மதி லெய்யவல் லானைச்செந் தீமுழங்கத்
திருநட்ட மாடியைத் தில்லைக் கிறையைச்சிற் றம்பலத்துப்
பெருநட்ட மாடியை வானவர் கோனென்று வாழ்த்துவனே. க

ஒன்றி யிருந்து நினைமின்க ஞந்தமக் கூன மில்லைக்
கன்றிய காலனைக் காலாற் கடிந்தா னடிய வற்காச்
சென்று தொழுமின்கள் தில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம்
என்றுவந் தாயென்னு மெம்பெரு மான்றன் திருக்குறிப்பே.

உ

கன்மன வீர்கழி யுங்கருத் தேசொல்லிக் காண்பதென்னே
நன்மன வர்நவில் தில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம்
பொன்மலை யில்வெள்ளிக் குன்றது போலப் பொலிந்திலங்கி
என்மன மேயொன்றிப் புக்கனன் போந்த சுவடில்லையே.

ந

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச்செவ் வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போன் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்தபொற் பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே யிந்த மாநிலத்தே.

ச

வாய்த்தது நந்தமக் கீதோர் பிறவி மதித்திடுமின்
பார்த்தற்குப் பாசு பதமருள் செய்தவன் பத்தருள்ளீர்
கோத்தன்று முப்புரந் தீவளைத் தான் தில்லை யம்பலத்துக்
கூத்தனுக் காட்பட் டிருப்பதன் றோநந்தங் கூழைமையே.

ரு

பூத்தன பொற்சடை பொன்போன் மிளிரப் புரிகணங்கள்
ஆர்த்தன கொட்டி யரித்தன பல்குறட் பூதகணம்
தேத்தென என்றிசை வண்டுகள் பாடுசிற் நம்பலத்துக்
கூத்தனிற் கூத்துவல் லாருள ரோவென்றன் கோல்வளைக்கே.

ஈ

முடிகொண்ட மத்தமும் முக்கண்ணின் நோக்கு முறுவலிப்பும்
துடிகொண்ட கையுந் துதைந்தவெண் ணீறுஞ் சுரிசுழலான்
படிகொண்ட பாகமும் பாய்புலித் தோலுமென் பாலிநெஞ்சில்
குடிகொண்ட வாதில்லை யம்பலக் கூத்தன் குரைக்கழலே.

எ

படைக்கல மாகவுன் றுமத் தெழுத்தஞ்சென் நாவிற் கொண்டேன்
இடைக்கல மல்லே னெழுபிறப் பும்முனக் காட்செய்கின்றேன்
துடைக்கினும் போகேன் தொழுது வணங்கித்து நீறணிந்துன்
அடைக்கலங் கண்டா யணிதில்லைச் சிற்றம் பலத்தரனே.

அ

பொன்னொத்த மேனிமேல் வெண்ணீ றணிந்து புரிசடைகள்
மின்னொத் திலங்கப் பலிதேர்ந் துழலும் விடங்கவேடச்

சின்னத்தி னால்மலி தில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம்
என்னத்த னால்கண் டின்புற்ற தாலிவ் விருநிலமே.

க

சாட வெடுத்தது தக்கன்றன் வேள்வியிற் சந்திரனை
வீட வெடுத்தது காலனை நாரணன் நான்முகனும்
தேட வெடுத்தது தில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம்
ஆட எடுத்திட்ட பாதமன் ரோநம்மை யாட்கொண்டதே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழமலம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பார்கொண்டு மூடிக் கடல்கொண்ட ஞான நூலின் பாதமெல்லாம்
நாலஞ்சு புள்ளின மேந்தின வென்பர் நளிர்மதியம்
கால்கொண்ட வண்கைச் சடைவிரித் தாடுங் கழமலவர்க்
காளன்றி மற்றுமுண் டோஅந்த னாழி யகலிடமே.

க

கடையார் கொடிசெடு மாடங்க ளெங்குங் கலந்திலங்க
உடையா னுடையலை மாலையுஞ் சூடி யுகந்தருளி
விடைதா னுடையஅவ் வேதியன் வாழுக் கழமலத்துள்
அடைவார் வினைக ளவையென்க நாள்பொறு மாடுவரே.

உ

திரைவாய்ப் பெருங்கடல் முத்தங் குவிப்ப முகந்துகொண்டு
தரைவாய் நுனைச்சிய ரோடிக் கழமலத் துள்ளழுந்தும்
விசைவாய் நறமலர் சூடிய விண்ணவன் தன்னடிக்கே
உரையாப் பரிசுவை நாடொறு நந்தமை யாள்வனவே.

ங

வீரிக்கும் அரும்பதம் வேதங்க ளோதும் விழுமியநூல்
உரைக்கி லரும்பொரு ளுள்ளுவர் கேட்கி லுலகமுற்றும்
திரிக்கும் பறையொடு பூதங்கள் பாடக் கழமலவன்
நிருத்தம் பழம்படி யாடுங் கழல்நம்மை யாள்வனவே.

ச

சிந்தித் தெழுமன மேன்னை யாமுன் கழமலத்தைப்
பந்தித்த வல்வினை தீர்க்கவல் லாணைப் பசுபதியைச்
சந்தித்த கால மறுத்தமென் றெண்ணி யிருந்தவர்க்கு
முந்தித் தொழுகழல் நாடொறும் நந்தம்மை யாள்வனவே.

ரு

நிலையும் பெருமையு நீதியுஞ் சுவை அழகுடைந்தாய்
அலையும் பெருவெள்ளத் தன்று மிதந்தவித் தோணிபுரம்
சிலையில் திரிபுர மூன்றெரித் தார்தவ் கழுமலவர்
அலருங் கழலடி நாள்தொறு நந்தமை யாள்வனவே.

க

முற்றிக் கிடந்து முந்நீரின் மிதந்துடன் மொய்த்தமரர்
சுற்றிக் கிடந்து தொழப்படு கின்றது சூழரவம்
தெற்றிக் கிடந்துவெங் கொன்றளந் துன்றிவெண் திங்கள்குடும்
கற்றைச் சடைமுடி யார்க்கிட மாய கழுமலமே.

எ

உடலு முயிரு மொருவழிச் செல்லு முலகத்துள்ளே
அடையு முனைவந் தடைந்தா ரமர ரடியிணக்கீழ்
நடையும் விழவொடு நாடொறு மல்குங் கழுமலத்துள்
விடையன் தனிப்பத நாடொறு நந்தமை யாள்வனவே.

அ

பரவைக் கடல்நஞ்சை யுண்டது மில்லையிப் பார்முழுதும்
நிரலிக் கிடந்து தொழப்படு கின்றது நீண்டிருவர்
சிரமப் படவந்து சார்ந்தார் கழலடி காண்பதற்கே
அரவக் கழலடி நாடொறு நந்தமை யாள்வனவே.

க

கரையார் கடல்கு ழிலங்கையர் கோன்தன் முடிசிதறத்
தொலையா மலரடி யூன்றலு முள்ளம் விதிர்விதிர்த்துத்
தலையாய்க் கிடந்துயர்ந் தான்றன் கழுமலங் காண்பதற்கே
அலையாப் பரிசுவை நாடொறு நந்தமை யாள்வனவே.

கௌ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழுமலம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

படையார் மழுவொன்று பற்றிய கையன் பதிவினவில்
கடையார் கொடிநெடு மாடங்க ளோங்குங் கழுமலமாம்
மடைவாய்க் குருகினம் பாளை விரிதொறும் வண்டினங்கள்
பெடைவாய் மதுவுண்டு பேரா திருக்கும் பெரும்பதியே.

க

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆரூர்தித் திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எட்டாந் திசைக்கு மிருதிசைக் கும்மிறை வாழுறையென்
றிட்டா ரமரர்வெம் பூச லெனக்கேட் டெரிவிழியா
ஒட்டாக் கயவர் திரிபுர மூன்றையு மோரம்பினல்
அட்டா னடிநிழற் கீழ்தன் றோவென்ற னொருயிரே.

க

பேழ்வா யரவி னரைக்கமர்ந் தேறிப் பிறங்கிலங்கு
தேய்வா யினம்பிறை செஞ்சடை மேல்வைத்த தேவர்பிரான்
மூவா னினகான் முழுவுல கோடுமண் விண்ணுமற்றும்
ஆவா னடிநிழற் கீழ்தன் றோவென்ற னொருயிரே.

உ

தரியா வெருளிய னாய்த்தக்கன் வேள்வி தகர்த்துகந்த
எரியா ரிலங்கிய சூலத்தி னுனிமை யாதமுக்கட்
பெரியான் பெரியார் பிறப்பதுப் பானென்றுந் தன்பிறப்பை
அரியா னடிநிழற் கீழ்தன் றோவென்ற னொருயிரே.

ங

வடிவுடை வான்நெடுங் கண்ணுமை யானையொர் பால்மகிழ்ந்து
வெடிகொ ளரவொடு வேங்கை யதன்கொண்டு மேன்மருவிப்
பொடிகொ ளகலத்தப் பொன்பிதிர்ந் தன்னபைங் கொன்றையந்தார்
அடிக னடிநிழற் கீழ்தன் றோவென்ற னொருயிரே.

ச

பொறுத்தா னமரர்க் கமுதருளி நஞ்ச முண்டுகண்டம்
கறுத்தான் கறுப்பழ காவுடை யான்கங்கை செஞ்சடைமேல்
செறுத்தான் தனஞ்சயன் சேனா ரகலங் கணையொன்றினால்
அறுத்தா னடிநிழற் கீழ்தன் றோவென்ற னொருயிரே.

ஞ

காய்ந்தான் செறற்கரி யானென்று காலனைக் காலொன்றினால்
பாய்ந்தான் பணைமதில் மூன்றுங் கணையென்னு மொள்ளழலால்
மேய்ந்தான் வியனூல கேழும் விளங்க விழுமியதூல்
ஆய்ந்தா னடிநிழற் கீழ்தன் றோவென்ற னொருயிரே.

சு

உளைந்தான் செறுதற் கரியான் தலையை யுதிரொன்றினால்
களைந்தா னதனை நிறைய நெடுமால் கணாரொருதி
வளைந்தா னொருவிர லின்னொடு வீழ்வித்துச் சாம்பர்வெண்ணீ
றளைந்தா னடிநிழற் கீழ்தன் றோவென்ற னொருயிரே.

ஏ

முந்திவட் டத்திடைப் பட்டதெல் லாம்முடி வேந்தர் தங்கள்
பந்திவட் டத்திடைப் பட்டலைப் புண்பதற் கஞ்சிக்கொல்லோ
நந்திவட் டந்நறு மாமலர்க் கொன்றையு நக்கசென்னி
அந்திவட் டத்தொளி யானடிச் சேர்ந்ததென் னொருயிரே. அ

மிகத்தான் பெரியதொர் வேங்கை யதன்கொண்டு மெய்ம்மருவி
அகத்தான் வெருவநல் லானை நடுக்குறுப் பான்வரும்பொன்
முகத்தாற் குளிர்ந்திருந் துள்ளத்தி னொலுகப் பானிசைந்த
அகத்தா னடிநிழற் கீழ்தன் றோவென்ற னொருயிரே. க

பைம்மா ணரவல்குற் பங்கயச் சீறடி யான்வெருவக்
கைம்மா வரிசிலைக் காமனை யட்ட கடவுண் முக்கண்
எம்மா னிவனென் றிருவரு மேத்த எரிநிமிர்ந்த
அம்மா னடிநிழற் கீழ்தன் றோவென்ற னொருயிரே. க௦

பழகவொ ஞர் தியரன் பைங்கட் பாரிடம் பாணிசெய்யக்
குழலு முழுவொடு மாநட மாடி யுயரிலங்கைக்
கிழவ னிருபது தோளு மொருவிர லாலிதுத்த
அழக னடிநிழற் கீழ்தன் றோவென்ற னொருயிரே. கக்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சோற்றுத்துறை

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காலை யெழுந்து கடிமலர் தூயன தாங்கொணர்ந்து
மேலை யமரர் விரும்பு மிடம்விரை யான்மலிந்த
சோலை மணங்கமழ் சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
மாலை மதியமன் றோவெம்பி ரானுக் கழகியதே. க

வண்டனை கொன்றையும் வன்னியும் மத்தமும் வாளரவும்
கொண்டனைந் தேறு முடியுடை யான்குரை சேர்கழற்கே
தொண்டனைந் தாடிய சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
வெண்டலை மாலையன் றோவெம்பி ரானுக் கழகியதே. உ

அளக்கு நெறியின னன்பர்கள் தம்மனத் தாய்ந்துகொள்வான்
விளக்கு மடியவர் மேல்வினை தீர்த்திடும் விண்ணவர்கோன்

துளக்குங் குழையணி சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
திளைக்கு மதியமன் ரோவெம்பி ரானுக் கழகியதே.

ந

ஆய்ந்தகை வானர வத்தொடு மால்விடை யேறியெங்கும்
பேர்ந்தகை மானட மாடுவர் பின்னு சடையிடையே
சேர்ந்தகைம் மாமலர் தன்னிய சோற்றுத் துறையுறைவார்
வந்தகைச் சூல மழுவெம்பி ரானுக் கழகியதே.

ச

கூற்றைக் கடந்ததுங் கோளர வார்த்ததுங் கோளுழுவை
நீற்றல் துதைத்து திரியும் பரிசது காமறியோம்
ஆற்றிற் கிடந்தங் கலைப்ப அலைப்புண் டசைந்ததொக்கும்
சோற்றுத் துறையுறை வார்சடை மேலதொர் தாமதியே.

ரு

வல்லாடி நின்று வலிபேசு வார்கோளர் வல்லசுரர்
கொல்லாடி நின்று குமைக்கிலும் வானவர் வந்திறைஞ்சச்
சொல்லாடி நின்று பயில்கின்ற சோற்றுத் துறையுறைவார்
வல்லாடி நின்ற நிலையெம் பிரானுக் கழகியதே.

சு

ஆய முடையது காமறி யோம்அர ணத்தவரைக்
காயக் கண்கிலை வாங்கியு மெய்துந் துயக்கறுத்தான்
துயவெண் ணீற்றினன் சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
பாயும் வெண்ணீர்த் திரட்கக்கை யெம்மானுக் கழகியதே.

எ

அண்ட ரமரர் கடைந்தெழுந் தோடிய நஞ்சதனை
உண்டும் அதனை யொடுக்கவல் லான்மிக்க வும்பர்கள்கோன்
தொண்டு பயில்கின்ற சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
இண்டை மதியமன் ரோவெம்பி ரானுக் கழகியதே.

அ

கடல்மணி வண்ணன் கருதிய நான்முகன் தானறியா
விடமணி கண்ட முடையவன் தானென்னை யாளுடையான்
சடரணிக் தாடிய சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
படமணி காகமன் ரோவெம்பி ரானுக் கழகியதே.

க

இலங்கைக் கிறைவ னிருபது தோளும் முடிநெரியக்
கலங்க விரலின லூன்றி யவனைக் கருத்தழித்த
தலங்கல் மழுவின்ன் சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
இலங்கு மதியமன் ரோவெம்பி ரானுக் கழகியதே.

கஉ

திருவொற்றியூர்

தீருவீருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செற்றுக் களிற்றுகி கொள்கின்ற ஞான்று செருவெண்கொம்பொன்
நிற்றுக் கிடந்தது போலு மிளம்பிறை பாம்பதனைச்
சுற்றிக் கிடந்தது கிம்புரி போலச் சுடரிமைக்கும்
நெற்றிக்கண் மற்றதன் முத்தொக்கு மாலொற்றி யூரனுக்கே. க

சொல்லக் கருதிய தொன்றுண்டு கேட்கில்தொண் டாயடைந்தார்
அல்லற் படக்கண்டு பின்னென் கொடுத்தி யிலைகொள்முந்நீர்
மல்லற் றிரைச்சங்க நித்திலங் கொண்டுவம் பக்கரைக்கே
ஒல்லைத் திரைகொணர்ந் தெற்றொற்றி யூருறை யுத்தமனே. உ

பரவை வருதிரை நீர்க்கங்கை பாய்ந்துக்க பல்சடைமேல்
அரவ மணிதரு கொன்றை யிளந்திங்கள் சூடியதோர்
குரவ நறுமலர் கோங்க மணிந்துகு லாயசென்னி
உரவு திரைகொணர்ந் தெற்றொற்றி யூருறை யுத்தமனே. ங

தானகங் காடரங் காக வுடையது தன்னடைந்தார்
ஊனக நாதும் முடைதலை யிற்பலி கொள்வதுந்தான்
தேனக நாதந் திருவொற்றி யூருறை வாரவர்தாம்
தானக மேவந்து போனகம் வேண்டி யுழிதர்வரே. ச

வேலைக் கடல்நஞ்ச முண்டிவெள் ளேற்றொடும் வீற்றிருந்த
மாலேச் சடையார்க் குறைவிட மாவது வாரிகுன்ற
ஆலைக் கரும்பொடு செந்நெற் கழனி யருகணைந்த
சோலைத் திருவொற்றி யூரையெப் போதுந் தொழுமின்களே. டு

புற்றினில் வாழு மரவுக்குந் திங்கட்குந் கங்கையென்னுஞ்
சிற்றிடை யாட்குஞ் செறிதரு கண்ணிக்குஞ் சேர்விடமாம்
பெற்றுடை யான்பெரும் பேச்சுடை யான்பிரி யாதேனையாள்
விற்துடை யானொற்றி யூருடை யான்றன் விரிசடையே. ங

இன்றரைக் கண்ணுடை யாரொங்கு மில்லை யிமயமென்னும்
குன்றரைக் கண்ணன் குலமகட் பாவைக்குக் கூறிட்டநாள்

அன்றரைக் கண்ணுங் கொடுத்துமை யானையும் பாகம்வைத்த
ஒன்றரைக் கண்ணன் கண்ட ரொற்றி யூருறை யுத்தமனே. எ

சுற்றிவண் டியாழ்செயுஞ் சோலையுங் காவுந் துதைந்திலங்கு
பெற்றிகண் டால்மற்றி யாவருங் கொள்வர் பிறரிடைநீ
ஒற்றிகொண் டாயொற்றி யூரையுங் கைவிட் டுறுமென்றெண்ணி
விற்பிகண் டாய்மற் றிதுவொப்ப தில்லிடம் வேதியனே. அ

சுற்றிக் கிடந்தொற்றி யூரெனன் சிந்தை பிரிவறியான்
ஒற்றித் திரிதந்து நீயென்ன செய்தி யுலகமெல்லாம்
பற்றித் திரிதந்து பல்லொடு னாமென்று கண்குழித்துத்
தெற்றித் திருப்பதல் லாலென்ன செய்யுமித் தீவினையே. க

அங்கட் கடுக்கைக்கு முல்லைப் புறவம் முறுவல்செய்யும்
பைங்கட் டலைக்குச் சுடலைக் களரி பருமணிகேர்
கங்கைக்கு வேலை யாவுக்குப் புற்றுக் கலைநிரம்பாத்
திங்கட்டு வானந் திருவொற்றி யூரர் திருமுடியே. க0

தருக்கின வானரக் கன்முடி பத்திறப் பாதந்தன்னால்
ஒருக்கின வாறடி யேனைப் பிறப்பறுத் தானவல்லான்
நெருக்கின வானவர் தானவர் கூடிக் கடைந்தநஞ்சைப்
பருக்கின வாரென்செய் கேடுறொற்றி யூருறை பண்டங்கனே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

தீ ரு ப் ப ழ ன ம்

தீருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மேவித்த ின்று வினைத்தன வெந்துயர் துக்கமெல்லாம்
ஆவித்த ின்று கழிந்தன அல்ல லவையறுப்பான்
பாவித்த பாவனை நீயறி வாய்பழ னத்தரசே
கவித்துக் கொள்ளுந் தனையடி யேனைக் குறிக்கொள்வதே. க

சுற்றிநின் றூர்புறங் காவ லமரர் கடைத்தலையில்
மற்றுநின் றூர்திரு மாலொடு னான்முகன் வந்தடிக்கீழ்ப்

பற்றினின் றார்பழ னத்தர சேயுன் பணியறிவான்
உற்றுநின் றாடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே.

உ

ஆடிநின் றாயண்ட மேழுங் கடந்துபோய் மேலவையும்
கூடிநின் றாய்குவி மென்முலை யானையுங் கொண்டனே
பாடிநின் றாய்பழ னத்தர சேயங்கொர் பான்மதியம்
சூடிநின் றாயடி யேனையஞ் சாமைக் குறிக்கொள்வதே.

ந

எரித்துவிட் டாயம்பி னாற்புர மூன்றுமுன் னேபடவும்
உரித்துவிட் டாயுமை யாள்நடுக் கெய்தவொர் குஞ்சரத்தைப்
பரித்துவிட் டாய்பழ னத்தர சேகங்கை வார்சடைமேல்
தரித்துவிட் டாயடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே.

ச

முன்னியு முன்னை முளைத்தன மூளையி லும்முடனே
மன்னியு மங்கு மிருந்தனை மாய மனத்தவர்கள்
பன்னிய நூலின் பரிசறி வாய்பழ னத்தரசே
உன்னியு முன்னடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே.

ரு

ஏய்ந்தறுத் தாயின்ப னாயிருந் தேபடைத் தான் தலையைக்
காய்ந்தறுத் தாய்கண்ணி னாலன்று காமனைக் காலினையும்
பாய்ந்தறுத் தாய்பழ னத்தர சேயென் பழவினேநோய்
ஆய்ந்தறுத் தாயடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே.

சு

மற்றுவைத் தாயங்கொர் மாலொரு பாகம் மகிழ்ந்துடனே
உற்றுவைத் தாயுமை யாளொடுங் கூடும் பரிசெனவே
பற்றிவைத் தாய்பழ னத்தர சேயங்கொர் பாம்பொருகை
சுற்றிவைத் தாயடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே.

எ

ஊரினின் றுயொன்றி நின்றலின் டாரையு மொள்ளழலால்
போரினின் றாய்பொறை யாயுயி ராவி சுமந்துகொண்டு
பாரினின் றாய்பழ னத்தர சேபணி செய்பவர்கட்
காரநின் றாயடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே.

அ

போகம்வைத் தாய்புரி புன்சடை மேலொர் புனலதனை
ஆகம்வைத் தாய்மலை யான்மட மங்கை மகிழ்ந்துடனே
பாகம்வைத் தாய்பழ னத்தர சேயுன் பணியருளால்
ஆகம்வைத் தாயடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே.

க

உடுத்திருந் தாயரக் கன்முடி வாயொடு தோன்றெரியக்
கெடுத்திருந் தாய்கிளர்ந் தார்வலி யைத்திளை யோடுடனே
படுத்திருந் தாய்பழ னத்தர சேபுலி யின்னுரிதோல்
உடுத்திருந் தாயடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பூந்துருத்தி

தீருவீர்த்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாலினை மாலுற நின்றான் மலைமகள் தன்னுடைய
பாலனைப் பான்மதி சூடியைப் பண்புண ரார்மதின்மேல்
போலனைப் போர்விடை யேறியைப் பூந்தருத் திம்மகிழும்
ஆலனை யாதிபு ராணனை நானடி போற்றுவதே.

க

மறியுடை யான்மழு வாளினன் மாமலை மங்கையொர்பால்
குறியுடை யான்குண மொன்றறிந் தாரில்லை கூறிலவன்
பொறியுடை வாளர வத்தவன் பூந்தருத் திய்யுறையும்
அறிவுடை யாதி புராணனை நானடி போற்றுவதே.

உ

மறுத்தவர் மும்மதில் மாயவொர் வெஞ்சிலை கோத்தொரம்பால்
அறுத்தனை ஆலதன் கீழனை ஆல்விட முண்டதனைப்
பொறுத்தனைப் பூதப் படையனைப் பூந்தருத் திய்யுறையும்
நிறத்தனை நீல மிடற்றனை யானடி போற்றுவதே.

ந

உருவினை பூழி முதல்வனை யோதி நிறைந்துநின்ற
திருவினைத் தேசம் படைத்தனைச் சென்றடைந் தேனுடைய
பொருவினை யெல்லாந் தூர்த்தனைப் பூந்தருத் திய்யுறையும்
கருவினைக் கண்மூன் றுடையனை யானடி போற்றுவதே.

ஈ

தக்கன்றன் வேன்வி தகர்த்தவன் சார மதுவன்றுகோள்
மிக்கன் மும்மதில் வியவொர் வெஞ்சிலை கோத்தொரம்பால்
புக்கனன் பொன்நிகழ்ந் தன்னதொர் பூந்தருத் திய்யுறையும்
நக்கனை நக்கன் பிரான்றனை நானடி போற்றுவதே.

ரு

அருகடை மாலையுந் தானுடை யானழ காலமைந்த
உருவுடை மங்கையுந் தன்னொரு பாலுல காயுநின்றான்
பொருபடை வேலினன் வில்லினன் பூந்துருத் திய்யுறையும்
திருவுடைத் தேச மதியனை யானடி போற்றுவதே. க

மன்றியும் நின்ற மதிலரை மாய வகைக்கெடுக்கக்
கன்றியும் நின்று கடுஞ்சில வாங்கிக் கனலம்பினால்
பொன்றியும் போகப் புரட்டினன் பூந்துருத் திய்யுறையும்
அன்றியுஞ் செய்த பிரான்றனை யானடி போற்றுவதே. எ

மின்னிறம் மிக்க இடையுமை நங்கையொர் பால்மகிழ்ந்தான்
என்னிற மென்றம் ரர்பெரி யாரின்னன் தாமறியார்
பொன்னிற மிக்க சடைபவன் பூந்துருத் திய்யுறையும்
என்னிற வெந்தை பிரான்றனை யானடி போற்றுவதே. அ

அந்தியை நல்ல மதியனை யார்க்கு மறிவரிய
செந்தியை வாட்டுஞ்செம் பொன்னினைச் சென்றடைந் தேனுடைய
புந்தியைப் புக்க அறிவினைப் பூந்துருத் திய்யுறையும்
நந்தியை நங்கன் பிரான்றனை நானடி போற்றுவதே. க

பைக்கையும் பாந்தி விழிக்கையும் பாம்பு சடையிடையே
வைக்கையும் வானிழி கங்கையும் மங்கை நெக்குறவே
மொய்க்கை யாக்கனை பூன்றினன் பூந்துருத் திய்யுறையும்
மிக்கநல் வேத விகிந்தனை நானடி போற்றுவதே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெய்த்தானம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாரிடஞ் சாடிய பல்லுயிர் வான்அம ரர்க்கருளிக்
காரடைந் தகடல் வாயுமிழ் நஞ்சமு தாகவுண்டான்
ஊரடைந் திவ்வுல கிற்பலி கொள்வது நாமறியோம்
நீரடைந் தகரை நின்றநெய்த் தானத் திருந்தவனே. க

தேய்ந்திலங் குஞ்சிற வெண்மதி யாய்நின் திருச்சடைமேல்
பாய்த்தகங் கைப்புனல் பன்முக மாகிப் பார்த்தொலிப்ப
ஆய்ந்திலங் கும்மழு வேலுடை யாயடி யேற்குரைநீ
எந்தின மங்கையு நீயுநெய்த் தானத் திருந்ததுவே. ௨

கொன்றடைந் தாழிக் குமைத்திடுங் கூற்றமொன் னாற்றதின்மேல்
சென்றடைந் தாழிப் பொருததுந் தேசமெல் லாமறியும்
குன்றடைந் தாடுங் குளிர்வொழிற் காவிரி யின்கரைமேல்
சென்றடைந் தார்வினை தீர்க்குநெய்த் தானத் திருந்தவனே. ௩

கொட்டு முழுவா வத்தொடு கோலம் பலஅணிந்து
நட்டம் பலபயின் றாடுவர் நாக மரைக்கசைத்துச்
சிட்டர் திரிபுரந் தீயெழுச் செற்ற சிலையுடையான்
இட்ட முமையொடு நின்றநெய்த் தானத் திருந்தவனே. ௪

கொய்ம்மலர்க் கொன்றை துழாய்வன்னி மத்தமுங் கூவினமும்
மெய்ம்மலர் வேய்ந்த விரிசடைக் கற்றைவிண் ணோர்பெருமான்
மைம்மலர் நீல நிறக்கருங் கண்ணியோர் பான்மகிழ்ந்தான்
நின்மல னாடல் நிலயநெய்த் தானத் திருந்தவனே. ௫

பூந்தார் நறுங்கொன்றை மாலையை வாங்கிச் சடைக்கணிந்து
கூந்தார் விடையினை யேறிப்பல் பூதப் படைநடுவே
போந்தார் புறவிசை பாடவு மாடவுங் கேட்டருளிச்
சேந்தா ருமையவ னோடுநெய்த் தானத் திருந்தவனே. ௬

பற்றின பாம்பன் படுத்த புலியுரித் தோலுடையன்
முற்றின மூன்று மதில்களை மூட்டி யெரித்ததுத்தான்
சுற்றிய பூதப் படையினன் சூல முழுவொருமான்
செற்றநந் தீவினை தீர்க்குநெய்த் தானத் திருந்தவனே. ௭

விரித்த சடையினன் விண்ணவர் கோன்விட முண்டகண்டன்
உரித்த கரிபுரி மூடியொன் னாற்றதில் மூன்றுடனே
எரித்த சிலையினை வீட்டி யாதென்னை யாண்டுகொண்ட
தரித்த வுமையவ னோடுநெய்த் தானத் திருந்தவனே. ௮

துங்கான் துன்கான் துழாய்கொன்றை துன்னிய செஞ்சடைமேல்
வாங்கா மதியமும் வாளா வுக்கங்கை தான்புனைந்தான்

தேங்கார் திரிபுரம் தீயெழ எய்து தியக்கறுத்து
நீங்கா னுமையவ னோடுநெய்த் தானத் திருந்தவனே.

க

ஊட்டிநின் ருன்பொரு வான்நில மும்மதில் தீயம்பினால்
மாட்டிநின் ருனன்றி னூர்வெந்து வீழவும் வானவர்க்குக்
காட்டிநின் ருன்கத மாக்கங்கை பாயவொர் வார்சடையை
நீட்டிநின் ருன்திரு நின்றநெய்த் தானத் திருந்தவனே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேதி குடி

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கையது காலெரி நாகங் கனல்விடு சூலமது
வெய்யது வேலைநஞ் சுண்ட விரிசடை விண்ணவர்கோன்
செய்யினில் நீல மணங்கம முந்திரு வேதிகுடி
ஐயனை ஆரா அமுதினை நாமடைந் தாடுதுமே.

க

கைத்தலை மான்மறி யேந்திய கையன் கனன்மழுவன்
பொய்த்தலை யேந்திநற் பூதி யணிந்து பலிதிரிவான்
செய்த்தலை வானைகள் பாய்ந்துக ளுந்திரு வேதிகுடி
அத்தனை ஆரா அமுதினை நாமடைந் தாடுதுமே.

உ

முன்பின் முதல்வன் முனிவனெம் மேலை வினைகழித்தான்
அன்பின் நிலையி லவுணர் புரம்பொடி யானசெய்யும்
செம்பொனை நன்மலர் மேலவன் சேர்திரு வேதிகுடி
அன்பனை நம்மை யுடையனை நாமடைந் தாடுதுமே.

ந

பத்தர்கள் நாளு மறவார் பிறவியை யொன்றறுப்பான்
முத்தர்கள் முன்னம் பணிசெய்து பாரிட முன்னுயர்த்தான்
கொத்தன கொன்றை மணங்கம முந்திரு வேதிகுடி
அத்தனை ஆரா அமுதினை நாமடைந் தாடுதுமே.

ச

ஆனனைந் தேறுங் குறிகுண மாரறி வாரவர்கை
மானனைந் தாடு மதியும் புனலுஞ் சடைமுடியன்

தேனணைத் தாடிய வண்டு பயில்திரு வேதிசுடி
ஆனணைத் தாடும் மழுவனை நாமடைத் தாடுதுமே. ௩

எண்ணு மெழுத்தங் குறியு மறிபவர் தாமொழியப்
பண்ணி னிசைமொழி பாடிய வானவர் தாம்பணிவார்
திண்ணென் வினைகளைத் தீர்க்கும் பிரான்திரு வேதிசுடி
நண்ண அரிய அமுதினை நாமடைத் தாடுதுமே. ௪

ஊர்ந்த விடையுக் தேறிய செல்வனை நாமறியோம்
ஆர்ந்த மடமொழி மக்கையொர் பாகம் மகிழ்ந்துடையான்
சேர்ந்த புனற்சடைச் செல்வப் பிரான்திரு வேதிசுடிச்
சார்ந்த வயலணி தண்ணமு தையடைத் தாடுதுமே. ௫

எரியும் மழுவின் நெண்ணியு மற்றொரு வன்தலையுள்
திரியும் பலியின் தேயமு நாடுமெல் லாமுடையான்
விரியும் பொழிலணி சேறு திகழ்திரு வேதிசுடி
அரிய அமுதினை யன்பர்க ளோடடைத் தாடுதுமே. ௬

மையணி கண்டன் மறைவிரி நாவன் மதித்துகந்த
மெய்யணி நீற்றன் விழுமிய வெண்மழு வாட்படையான்
செய்ய கமல மணங்கம முந்திரு வேதிசுடி
ஐயனை யாரா அமுதினை நாமடைத் தாடுதுமே. ௭

வருத்தனை வாளரத் கன்முடி தோளொடு பத்திறுத்த
பொருத்தனைப் பொய்யா அருளனைப் பூதப் படையுடைய
திருத்தனைத் தேவர் பிரான்திரு வேதி குடியுடைய
அருத்தனை யாரா அமுதினை நாமடைத் தாடுதுமே. ௮

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

குமலித்த வாகுற்ற நோய்வினை காட்டிக் குறுவித்தநோய்
உறுவித்த வாவுற்ற நோய்வினை தீர்ப்பா னுகந்தருளி
அறிவித்த வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைக்களே
செறிவித்த வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக்கீழ்மேனையே. ௯

கூர்வித்த வாருற்ற நோய்வினை காட்டியுங் கூர்வித்தநோய்
 ஊர்வித்த வாவுற்ற நோய்வினை தீர்ப்பா னுகந்தருளி
 ஆர்வித்த வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைக்களே
 சேர்வித்த வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழெனையே. உ

தாக்கின வாசல மேவினை காட்டியுந் தண்டித்தநோய்
 நீக்கின வானெடு நீரின்நின் நேற நினைந்தருளி
 ஆக்கின வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைக்களே
 நோக்கின வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழெனையே. ஈ

தருக்கின நான்தக வின்றியு மோடச் சலமதனாவு
 நெருக்கின வானெடு நீரின்நின் நேற நினைந்தருளி
 உருக்கின வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைக்களே
 பெருக்கின வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழெனையே. ச

இழிவித்த வாரிட்ட நோய்வினை காட்டி இடர்ப்படுத்துக்
 கழிவித்த வாகட்ட நோய்வினை தீர்ப்பான் கலந்தருளி
 அழிவித்த வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைக்களே
 தொழிவித்த வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழெனையே. ஐ

இடைவித்த வாரிட்ட நோய்வினை காட்டி இடர்ப்படுத்து
 உடைவித்த வாறுற்ற நோய்வினை தீர்ப்பா னுகந்தருளி
 அடைவித்த வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைக்களே
 தொடர்வித்த வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழெனையே. ஈ

படக்கின வாபட நின்றபன் னாளும் படக்கினநோய்
 அடக்கின வாறது வன்றியுந் தீவினை பாவமெல்லாம்
 அடக்கின வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைக்களே
 தொடக்கின வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழெனையே. எ

மறப்பித்த வாவல்லே நோய்வினை காட்டி மறப்பித்தநோய்
 துறப்பித்த வாதுக்க நோய்வினை தீர்ப்பா னுகந்தருளி
 இறப்பித்த வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைக்களே
 சிறப்பித்த வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழெனையே. அ

துயக்கின வாதுக்க நோய்வினை காட்டித் துயக்கினநோய்
 இயக்கின வாரிட்ட நோய்வினை தீர்ப்பா னிசைந்தருளி

அயக்கின வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைக்களே
 மயக்கின வாறொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழேனையே. க
 கறுத்துமிட் டார்கண்டங் கங்கை சடைமேற் காந்தருளி
 இறுத்துமிட் டாரிலங் கைக்கிறை தன்னை யிருபதுதோள்
 அறுத்துமிட் டாடி யேனைஐ யாற னடிமைக்களே [யே. ௧௦
 பொறுத்துமிட் டாறொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழேனை

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிந்திப் பரியன சிந்திப் பவர்க்குச் சிறந்து செந்தேன்
 முந்திப் பொழிவன முந்தி கொடுப்பன மொய்த்திருண்டு
 பந்தித்து நின்ற பழுவின் தீர்ப்பன பாம்புகற்றி
 அந்திப் பிறையணிந் தாடுமை யாற னடித்தலமே. க

இழித்தன ஏழேழ் பிறப்பும் அறுத்தன வெண்மனத்தே
 பொழித்தன போரெழிற் கூற்றை யுதைத்தன போற்றவர்க்காய்க்
 கிழித்தன தக்கன் கிளரொளி வேள்வியைக் கீழமுன்சென்
 றழித்தன ஆறங்க மானஐ யாற னடித்தலமே. உ

மணிநிற மொப்பன பொன்னிறம் மன்னின மின்னியல்வாய்
 கணிநிற மன்ன கயிலைப் பொருப்பன காதல்செய்யத்
 துணிவன சேலத்த ராகித் தொடர்ந்துவி டாதொண்டார்க்
 கணியன சேயன தேவர்க்கை யாற னடித்தலமே. ஈ.

இருள்தரு துன்பப் படல மறைப்பமெய்து ஞானமென்னும்
 பொருள்தரு கண்ணிழந் துண்பொருள் நாடிப் புகலிழந்த
 குருடருந் தம்மைப் பாவக் கொடுநர கக்குழிநின்
 றருள்தரு கைகொடுத் தேற்றுமை யாற னடித்தலமே. ௪.

எழுவா யிறுவா யிலாதன எக்கன் பிணிதவிர்த்து
 வழுவா மருத்துவ மாவன மாநர கக்குழிவாய்

விழுவா ரவர்தம்மை வீழ்ப்பன மீட்பன மிக்கஅன்போ
டமுவாரக் கமுதங்கள் காண்கஐ யாற னடித்தலமே.

௫

துன்பக் கடலிடைத் தோணித் தொழில்பூண்ட தொண்டர்தம்மை
இன்பக் கரைமுகந் தேற்றுந் திறத்தன மாற்றயலே
பொன்பட் டொழுகப் பொருந்தொளி செய்யுமப் பொய்பொருந்தா
அன்பர்க் கணியன காண்கஐ யாற னடித்தலமே.

சு

களித்துக் கலந்தொர் காதற் கசிவொடு காவிரிவாய்க்
குளித்துத் தொழுதுமுன் நின்றஇப் பத்தரைக் கோதில் செந்தேன்
தெளித்துச் சுவையழு தூட்டி யமரர்கள் சூழிருப்ப
அளித்துப் பெருஞ்செல்வ மாக்கும்ஐ யாற னடித்தலமே.

எ

திருத்திக் கருத்தினைச் செவ்வே நிறுத்திச் செறுத்துடலை
வருத்திக் கடிமலர் வாளெடுத்தோச்சி மருங்குசென்று
விருத்திக் குழக்கவல் லோர்கட்கு விண்பட் டிகையிடுமால்
அருத்தித் தருந்தவ ரேத்துமஐ யாற னடித்தலமே.

அ

பாடும் பறண்டையு மாந்தையு மார்ப்பப் பரந்துபல்பேய்
கூடி முழுவக் குவிகவிழ் கொட்டக் குறுநரிகள்
நீடுந் குழல்செய்ய வையம் நெளிய நிணப்பிணக்காட்
டாடுந் திருவடி காண்கஐ யாற னடித்தலமே.

க

நின்போ லமரர்கள் நீண்முடி சாய்த்து நிமிர்த்துருத்த
பைம்போ துழக்கிப் பவளந் தழைப்பன பாங்கறியா
என்போ லிகன்பறித் திட்ட இலையு முகையுமெல்லாம்
அம்போ தெனக்கொள்ளு மையனை யாற னடித்தலமே.

க௦

மலையான் மடந்தை மனத்தன வாறோர் மகுடம் மன்னி
நிலையா யிருப்பன நின்றோர் மதிப்பன நீநிலத்துப்
புலையாடு புன்மை தவிர்ப்பன பொன்னுல கம்மளிக்கும்
அலையார் புனற்பொன்னி சூழ்ந்தஐ யாற னடித்தலமே.

கக

பொலம்புண்ட ரீகப் புதுமலர் போல்வன போற்றியென்பார்
புலம்பும் பொழுதும் புணர்துனை யாவன பொன்னையான்

சிலம்புஞ் செறிபா டகமுஞ் செழுங்கிண் கிணித்திரளும்
அலம்புந் திருவடி காண்கு யாற னடித்தலமே.

க௨

உற்றா ரிலாதார்க் குறுதுணை யாவன ஒதிநன்னூல்
கற்றார் பாவப் பெருமை யுடையன காதல் செய்ய
கிற்பார் தமக்குக் கிளரொளி வானகந் தான்கொடுக்கும்
அற்றார்க் கரும்பொருள் காண்கு யாற னடித்தலமே.

க௩

வானைக் கடந்தண்டத் தப்பால் மதிப்பன மந்திரிப்பார்
வானைக் கழித்தய்யக் கொண்டருள் செய்வன வுத்தமார்க்கு
ஞானச் சடராய் நடுவே யுதிப்பன நங்கையஞ்ச
ஆனை யுரித்தன காண்கு யாற னடித்தலமே.

க௪

மாதிரம் மாநில மாவன வானவர் மாமுகட்டின்
மீதன மென்கழல் வெங்கச்சு வீக்கின வெந்நமனார்
தூதரை யோடத் தூப்பன துன்பறத் தொண்டொப்பார்த்
காதா மாவன காண்கு யாற னடித்தலமே.

க௫

பேணித் தொழுமவர் பொன்னுல காளப் பிறங்கருளால்
ஏணிப் படிநெறி யீட்டுக் கொடுத்திமை யோர்முடிமேல்
மானிக்க மொத்து மாகதம் போன்று வயிரம் மன்னி
ஆணிக் கனகமு மொக்குமை யாற னடித்தலமே.

க௬

ஒதிய ஞானமும் ஞானப் பொருளு மொலிசிறந்த
வேதியர் வேதமும் வேன்வியு மாவன விண்ணுமண்ணும்
சோதியுஞ் செஞ்சுடர் ஞாயிறு மொப்பன தாமதியோ
டாதியு மந்தமு மானஐ யாற னடித்தலமே.

க௭

சுணங்கு முகத்துத் துணைமுலைப் பாவை சுரும்பொடுவண்
டணக்குங் குழலி யணியார் வளைக்காங் கூப்பிநின்று
உணக்கும் பொழுதும் வருடும் பொழுதும்வண் காந்தளொண்போ
தணக்கும் அரவிந்த மொக்குமை யாற னடித்தலமே.

க௮

சுழலார் துயர்வெயிற் சுட்டிடும் போதடித் தொண்டர்துன்னும்
நீழலா வனவென்று நீங்காப் பிறவி நிலைகெடுத்துக்
கழலா வினைகள் கழற்றுவ காலவ னங்கடந்த
அழலா ரொளியன காண்கு யாற னடித்தலமே.

க௯

வலியான் தலைபத்தும் வாய்விட் டலற வரையடர்த்து
மெலியா வலியுடைக் கூற்றை யுதைத்துவிண் ணோர்கண்முன்னே
பலிசேர் படுகடைப் பார்த்துப்பன் னாளும் பலரிகழ
அலியா நிலநிற்கு மையனை யாற னடித்தலமே.

உ௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கண்டியூர்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வானவர் தானவர் வைகன் மலர்கொணர்ந் திட்டிறைஞ்சித்
தானவர் மால்பிர மன்னறி யாத தகைமையினான்
ஆனவ னாதி புராணனன் றோடிய பன்றியெய்த
கானவ னைக்கண்டி யூரண்ட வாணர் தொழுகின்றதே.

க

வான மதியமும் வாளர வும்புன லோடுசுடைத்
தான மிதுவென வைத்துழல் வான்தழல் போலுருவன்
கான மறியொன்று கையுடை யான்கண்டி யூரிருந்த
ஊனமில் வேத முடையனை நாமடி யுன்குவதே.

உ

பண்டங் கறுத்ததொர் கையுடை யான்படைத் தான்தலையை
உண்டங் கறுத்ததும் ஊரோடு நாடவை தானறியும்
கண்டங் கறுத்த மிதறுடை யான்கண்டி யூரிருந்த
தொண்டர் பிரானைக்கண் டாரண்ட வாணர் தொழுகின்றதே.

ந

முடியின்முற் றுததொன் றில்லையெல் லாமுடன் தானுடையான்
கொடியமுற் றவ்விடை யேறியொர் கூற்றொரு பாலுடையான்
கடியமுற் றவ்வினை நோய்களை வான்கண்டி யூரிருந்தான்
அடியுமுற் றுர்தொண்ட ரில்லைகண் டாரண்ட. வானவரே.

ஈ

பற்றியொ ரானை யுரித்த பிரான்பவ னத்திரள்போல்
முற்று மணிந்ததொர் நீறுடை யான்முன்ன மேகொடுத்த
கற்றங் குடையவன் தானறி யான்கண்டி யூரிருந்த
குற்றமில் வேத முடையனை யாமண்டர் கூறுவதே.

ஐ

போர்ப்பனை யானை யுரித்த பிரான்பொறி வாயரவம்
சேர்ப்பது வானத் திரைகடல் குழல கம்மிதனைக்
காப்பது காரண மாகக்கொண் டான்கண்டி யூரிருந்த
கூர்ப்புடை யொள்வாள் மழுவனை யாமண்டர் கூறுவதே.

சு

அட்டது காலனை யாய்ந்தது வேதமா றங்கமன்று
சுட்டது காமனைக் கண்ணத னூலை தொடர்ந்தெரியக்
கட்டவை மூன்று மெரித்தபி ரான்கண்டி யூரிருந்த
குட்டமுன் வேதப் படையனை யாமண்டர் கூறுவதே.

எ

அட்டு மொலிநீ ரணிமதி யும்மல ரானவெல்லாம்
இட்டுப் பொதியுஞ் சடைமுடி யானிண்டை மாலையங்கைக்
கட்டு மரவது தானுடை யான்கண்டி யூரிருந்த
கொட்டும் பறையுடைக் கூத்தனை யாமண்டர் கூறுவதே.

அ

மாய்ந்தன நீவினை மங்கின நோய்கள் மறுகிவிழத்
தேய்ந்தன பாவஞ் செறுக்கில் ளாநம்மைச் செற்றநங்கைக்
காய்ந்த பிரான்கண்டி யூரெம்பி ரானங்க மாறினையும்
ஆய்ந்த பிரானல்ல னோதடி யேனையாட் கொண்டவனே.

க

மண்டி மலையை யெடுத்துமத் தாக்கியவ் வாசுகியைத்
தண்டி யமரர் கடைந்த கடல்விடங் கண்டருளி
உண்ட பிரானஞ் சொளித்தபி ரானஞ்சி யோடிநண்ணக்
கண்ட பிரானல்ல னோகண்டி யூரண்ட வானவனே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பாதிரிப்புலியூர்

நீருவிந்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஈன்றானும் ஆயெனக் கிகந்தையு மாயுடன் தோன்றினராய்
மூன்ற புலகம் படைத்துக் தான்மனத் துள்ளிருக்க
என்ற னிமையவர்க் கன்பன் திருப்பா திரிப்புலியூர்த்
தோன்றாத் துணையா யிருந்தனன் தன்னடி யோங்களுக்கே.

க

பற்றாய் நினைந்திடப் போதுநெஞ் சேயிந்தப் பாரைமுற்றும்
சுற்றா யிலைகடல் மூடினுங் கண்டேன் புகல்நமக்கு
உற்றா னுமையவட் கன்பன் திருப்பா திரிப்புலியூர்
முற்றா முனாமதிக் கண்ணியி னுன்றன மொய்கழலே.

உ

விடையான் விரும்பியென் னுள்ளத் திருந்தான் இனிநமக்கிங்
கடையா அவலம் அருவினை சாரா நமனையஞ்சோம்
புடையார் கமலத் தயன்போல் பவர்பா திரிப்புலியூர்
உடையா னடியா ரடியடி யோங்கட் கரியதண்டே.

ந

மாயமெல் லாமுற்ற விட்டிருள் நீங்க மலைமகட்கே
நேயம் நிலாவ இருந்தா னவன்றன் திருவடிக்
தேய மெல்லாநின் நிறைஞ்சந் திருப்பா திரிப்புலியூர்
மேயநல் லான்மலர்ப் பாதமென் சிந்தையுள் நின்றனவே.

ச

வைத்த பொருள்நமக் காமென்று சொல்லி மனத்தடைத்துச்
சித்த மொருக்கிச் சிவாய நமவென் றிருக்கினல்லால்
மொய்த்த கதிர்மதி போல்வா ரவர்பா திரிப்புலியூர்
அத்த னருள்பெற லாமோ அறிவிலாப் பேதைநெஞ்சே.

• ௫

கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே நினைபுங் கருத்துடையேன்
உருவாய்த் தெரிந்துன்றன் நாமம் பயின்றே னுனதருனால்
திருவாய் பொலியச் சிவாய நமவென்று நீறணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதி நீபா திரிப்புலி யூரானே.

சு

எண்ணு தமர ரிரக்கப் பரவையுள் நஞ்சை புண்டாய்
திண்ணு ரசுரர் திரிபுரந் தீயெழச் செற்றவனே
பண்ணார் தமைந்த பொருள்கள் பயில்பா திரிப்புலியூர்க்
கண்ணார் நுதலாய் கழல்நங் கருத்தி லுடையனவே.

எ

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா வுன்னடி யென்மனத்தே
வழுவா திருக்க வரந்தா வேண்டுமிவ் வையகத்தே
தொழுவார்க் கிரங்கி யிருந்தருள் செய்பா திரிப்புலியூர்ச்
செழுநீர்ப் புனற்கங்கை செஞ்சடை மேல்வைத்த தீவண்ணனே.

அ

மண்பா தலம்புக்கு மால்கடல் மூடிமற் றேழுலகும்
விண்பால் திசைகெட் டிருசுடர் வீழினு மஞ்சல்நெஞ்சே

திண்பால் நமக்கொன்று கண்டோந் திருப்பா திரிப்புலியூர்க்
கண்பாவு நெற்றிக் கடவுட் சுடரான் கழலினையே. க

திருந்தா அமணர்தந் தீநெறிப் பட்டுத் திகைத்தமுத்தி
தருந்தா ளிணைக்கே சரணம் புருத்தேன் வரையெடுத்த
பொருந்தா அரக்க னுடல்நெரித் தாய்பா திரிப்புலியூர்
இருந்தா யடியே னினிப்பிற வாமல்வந் தேன்றுகொள்ளே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீழிமிழலை

திருவீரத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வான்சொட்டச் சொட்டின் றட்டும் வளர்மதி யோடயலே
தேன்சொட்டச் சொட்டின் றட்டும் திருக்கொன்றை சென்னிவைத்
மான்பெட்டை கோக்கி மணாளீர் மணிகீர் மிழலையுள்ளீர் [தீர்
நான்சட்ட வும்மை மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே. க

அந்தமு மாதியு மாகின் நீரண்ட மென்திசைக்கும்
பந்தமும் வீடும் பரப்புதின் நீர்பசு வேற்றுகந்தீர்
வெந்தழ லோம்பு மிழலையுன் ளீரென்னைத் தென்திசைக்கே
உந்திடும் போது மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே. உ

அலைக்கின்ற நீர்நிலங் காற்றன லம்பர மாகினின்றீர்
கலைக்கன்று சேருங் கரத்தீர் கலைப்பொரு ளாகினின்றீர்
விலக்கின்றி ள்கும் மிழலையுன் ளீர்மெய்யிற் கையொடுகால்
குலைக்கின்று தும்மை மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே. ஈ

தீத்தொழி லாந்தலை தீயிலிட் டுச்செய்த வேள்விசெற்றீர்
பேய்த்தொழி லாட்டியைப் பெற்றுடை யீர்பிடித் துத்திரியும்
வேய்த்தொழி லானர் மிழலையுன் ளீர்விக்கி யஞ்செழுத்தும்
ஒத்தொழித் தும்மை மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே. ஈ

தோட்பட்ட நாகமுஞ் சூலமுஞ் சுற்றியும் பத்திமையால்
மேற்பட்ட அந்தணர் வீழியு மென்னையும் வேறுடையீர்

நாட்பட்டு வந்து பிறந்தே னிறக்க நமன்தமர்தம்
கோட்பட்டு நும்மை மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே. ௫

கண்டியிற் பட்ட கழுத்துடை யீர்கரி காட்டிலிட்ட
பண்டியிற் பட்ட பரிகலத் தீர்பதி வீழிகொண்டர்
உண்டியிற் பட்டினி நோயி லுறக்கத்தி லும்மையைவர்
கொண்டியிற் பட்டு மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே. ௬

தோற்றங்கண் டான்சிர மொன்றுகொண் டர்தாய வெள்ளெருதான்
நேற்றங்கொண் டரொழில் வீழி மிழலை யிருக்கைகொண்டர்
சீற்றங்கொண் டென்மேற் சிவந்ததொர் பாசத்தால் வீசியவெங்
கூற்றங்கண் டும்மை மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே. ௭

சுழிப்பட்ட கங்கையுந் திங்களுக்கு குடிச்சொக் கம்பயின்றீர்
பழிப்பட்ட பாம்பரைப் பற்றுடை யீர்படர் தீப்பருக
விழிப்பட்ட காமனை விட்டீர் மிழலையுள் ளீர்பிறவிச்
சுழிப்பட்டு நும்மை மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே. ௮

பின்னையிற் பட்ட பிறைமுடி யீர்மறை யோதவல்லீர்
வென்னையிற் பட்டதொர் நீற்றீர் விரிகீர் மிழலையுள்ளீர்
நன்னையிற் பட்டைவர் நக்கரைப் பிக்க நமன்தமர்தம்
கொன்னையிற் பட்டு மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே. ௯

கறுக்கொண் டாக்கன் கயிலையைப் பற்றிய கையுமெய்யும்
நெறுக்கென் றிறச்செற்ற சேவடி யாற்கூற்றை நீறுசெய்தீர்
வெறிக்கொன்றை மால முடியீர் விரிகீர் மிழலையுள்ளீர்
இறக்கின் று நும்மை மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சத்திமுற்றம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கோவாய் முடுகி யடுகிறற் கூற்றங் குமைப்பதன்முன்
பூவா ரடிச்சுவ டென்மேற் பொறித்துவை போகவிடில்
மூவா முழுப்பழி மூடுங்கண் டாய்முழங் குந்தமுற்கைத்
தேவா திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௧௧

காய்ந்தா யன்க்க னுடலம் பொடிபடக் காலனைமுன்
பாய்ந்தா யுயிர்செகப் பாதம் பணிவார்தம் பல்பிறவி
ஆய்ந்தாய்ந் தறுப்பா யடியேற் கருளாயுன் னன்பர்சிந்தை
சேர்ந்தாய் திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௨

பொத்தார் குரம்பை புகுந்தைவர் நாளும் புகலழிப்ப
மத்தார் தயிர்போல் மறுகுமென் சிந்தை மறுக்கொழிவி
அத்தா அடியே னடைக்கலக் கண்டா யமரர்க்கந்தம்
சித்தா திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௩

நில்லாக் குரம்பை நிலையாக் கருதியிந் நீந்நிலத்தொன்
றல்லாக் குழிவீழ்ந் தயர்வுறு வேனைவந் தாண்டுகொண்டாய்
விலலேர் புருவத் துமையான் கணவா விடிற்கெடுவேன்
செல்வா திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௪

கருவுற் றிருந்துன் கழலே நினைந்தேன் கருப்புவியில்
தெருவிற் புகுந்தேன் திகைத்தடி யேன்றன் திகைப்பொழிவி
உருவிற் றிகழு முமையான் கணவா விடிற்கெடுவேன்
திருவிற் பொலிசத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௫

வெம்மை கமன்தமர் மிக்கு விரவி விழுப்பதன்முன்
இம்மையுன் தாளென்றன் நெஞ்சத் தெழுதிவை யீங்கிகழில்
அம்மை யடியேற் கருளுதி யென்பதிங் காரறிவார்
செம்மை தருசத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௬

விட்டார் புரங்க னொருகொடி வேவவொர் வெங்கணையால்
சட்டாயென் பாசத் தொடர்பறுத் தாண்டுகொள் தும்பிப்பம்பும்
மட்டார் குழலி மலைமகள் பூசை மதிழ்த்தருளும்
சிட்டா திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௭

இகழ்த்தவன் வேன்வி யழித்திட் டிமையோர் பொறையிரப்ப
நிகழ்த்திட் அன்றே விசயமுங் கொண்டது நீலகண்டா
புகழ்த்த அடியேன்றன் புன்மைகள் தீரப் புரிந்துநல்காய்
நிகழ்த்த திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௮

தக்கார்வ மெய்திச் சமன்தவிந் துன்றன் சரண்புகுந்தேன்
எக்காத லெப்பய னுன்றிற மல்லா லெனக்குனதே

மிக்கார் திலையுள் விருப்பா மிகவட மேருவென்னும்
திக்கா திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௩

பொறித்தே ராக்கன் பொருப்பெடுப் புற்றவன் பொன்முடிதோள்
இறத்தா னொருவிர லுன்றிட் டலற இரங்கியொள்வாள்
குறித்தே கொடுத்தாய் கொடியேன் செய்குற்றக் கொடுவினேநோய்
செறுத்தாய் திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநல்லூர்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அட்டுமி னில்பலி யென்றென் றகங்கடை தோறும்வந்து
மட்டவி முக்குழ லார்வளை கொள்ளும் வகையென்கொலோ
கொட்டிய பாணி யெடுத்திட்ட பாதமுங் கோளரவும்
நட்டநின் ருடிய நாதநல் லூரிடங் கொண்டவரே. ௧

பெண்ணிட்டம் பண்டைய தன்றிவை பெய்பலிக் கென்றுழல்வார்
நண்ணிட்டு வந்து மனைபுகுந் தாருநல் லூரகத்தே
பண்ணிட்ட பாடல ராடல ராய்ப்பற்றி நோக்கிநின்று
கண்ணிட்டுப் போயிற்றுக் காரண முண்டு கறைக்கண்டரே.. ௨

படவே ராவல்குற் பாவைநல் லீர்பக லேயொருவர்
இடுவா ரிடைப்பலி கொள்பவர் போலவந் திப்புக்குந்து
நடவா ரடிகள் நடம்பயின் ருடிய கூத்தர்கொலோ
வடபாற் கயிலையுந் தென்பால்நல் லூருந்தம் வாழ்பதியே. ௩

செஞ்சுடர்ச் சோதிப் பவளத் திரள்கிழ் முத்தனைய
நஞ்சணி கூண்டன்நல் லூருறை நம்பனை நானொருகால்
துஞ்சிடைக் கண்டு கனவின் தலைத்தொழு தேற்கவன்னுன்
நெஞ்சிடை நின்றகழீலான்பல காலமும் நின்றனனே. ௪

வெண்மதி சூடி விளங்கநின் றானைவிண் ணோர்கள்தொழு
நண்ணில யத்தொடு பாடல ருதநல் லூரகத்தே

திண்ணில யங்கொண்டு நின்றான் திரிபுர மூன்றெரித்தான்
கண்ணுரு நெஞ்சத் தகத்தி முனகழற் சேவடியே.

ரு

தேற்றப் படத்திரு நல்லூ ரகத்தே சிவனிருந்தால்
தோற்றப் படச்சென்று கண்டுகொள் வார்தொண்டர் துன்மதியால்
ஆற்றிற் கெடுத்துக் குளத்தினிற் றேடிய வாதரைப்போல்
காற்றிற் கெடுத்துக் கெல்லாந் திரிதர்வர் காண்பதற்கே.

சு

நாட்கொண்ட தாமரைப் பூத்தடஞ் சூழ்ந்தநல் லூரகத்தே
கீட்கொண்ட கோவணங் காவென்று சொல்லிக் கிறிபடத்தான்
வாட்கொண்ட நோக்கி மனைவியொடு மங்கொர் வாணிகனை
ஆட்கொண்ட வார்த்தை யுரைக்குமன் றோஇவ் வகவிடமே.

எ

அறைமல்கு பைங்கழ லார்ப்பதின் றுனணி யார்சடைமேல்
நறைமல்கு கொன்றையந் தாருடை யானுநல் லூரகத்தே
பறைமல்கு பாடல னுடல னாகிப் பரிசுழித்தான்
பிறைமல்கு செஞ்சடை தாழ்வின் றடிய பிஞ்ஞகனே.

அ

மன்னிய மாமறை யோர்மகிழ்த் தேத்த மருவியெங்கும்
துன்னிய தொண்டர்க ளின்னிகை பாடித் தொழுதுநல்லூர்க்
கன்னியர் தாமுங் கனவிடை யுன்னிய காதலரை
அன்னிய ரற்றவ ரங்கண னேயருள் நல்கென்பரே.

க

திருஅமர் தாமரை சீர்வனர் செங்கழு நீர்கொள்நெய்தல்
குருஅமர் கோங்குக் குராமகிழ் சண்பகங் கொன்றைவன்னி
மருஅமர் நீன்கொடி மாட மலிமறை யோர்கன்நல்லூர்
உருஅமர் பாகத் துமையவன் பாகனை யுஞ்சுதுமே.

க0

செல்லேர் கொடியன் சிவன்பெருங் கோயில் சிவபுரமும்
வல்லேன் புகவும் மதில்கு ழிலங்கையர் காவலனைக்
கல்லார் முடியொடு தோளிறச் செற்ற கழலடியான்
நல்லூ ரிருந்த பிரானல்ல னோமம்பை யான்பவனே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அந்திவட் டத்திங்கட் கண்ணியன் ஐயா நமர்ந்துவந்தென்
புந்திவட் டத்திடைப் புக்குநின் றானையும் பொய்யென்பனோ
சிந்திவட் டச்சடைக் கற்றை யலம்பச் சிறிதலர்ந்த
நந்திவட் டத்தொடு கொன்றை வளாவிய நம்பனையே.

க

பாடகக் கால்கழற் கால்பரி திக்கதி ருக்கவந்தி
நாடகக் கால்நங்கை முன்செங்க ணேனத்தின் பின்நடந்த
காடகக் கால்கணங் கைதொழுங் காலெங்க ணாய்கின் றகால்
ஆடகக் காலரி மான்தேர் வலவன் ஐயாற்றனவே.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேகம்பம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓதுவித் தாய்முன் அறவுரை காட்டி யமணரோடே
காதுவித் தாய்கட்ட நோய்பிணி தீர்த்தாய் கலந்தருளிப்
போதுவித் தாய்கின் பணிபிழைக் கிற்புளி யம்வளாரால்
மோதுவிப் பாயுகப் பாய்முனி வாய்கச்சி யேகம்பனே.

க

எத்தைக்கொண் டெத்தகை யேழை யமனோ டிசைவித்தெனைக்
கொத்தைக்கு மூங்கர் வழிகாட்டு வித்தென்னைக் கோருசெய்தாய்
முத்திற் றிராரும் பளிங்கினிற் சோதியும் மொய்பவளத்
தொத்தினை யேய்க்கும் படியாய் பொழிற்கச்சி யேகம்பனே.

உ

மெய்யம்பு கோத்த விசயனொ டன்றொரு வேடுவனாய்ப்
பொய்யம்பெய் தாவ மருளிச்செய் தாய்புர மூன்றெரியக்
கையம்பெய் தாய்நன் கழலடி போற்றாக் கயவர்கெஞ்சில்
குய்யம்பெய் தாய்கொடி மாமதில் சூழ்ச்சி யேகம்பனே.

ங

குறிக்கொண் டிருந்துசெந் தாமரை ஆயிரம் வைகல்வைகல்
நெறிப்பட இன்டை புனைகின்ற மாலை நிறையழிப்பான்
கறைக்கண்ட நீயொரு பூக்குறை வித்துக்கண் சூல்விப்பதே
பிறைத்தண்ட வார்சடை யாய்பெருங் காஞ்சியெம் பிஞ்ஞகனே. ச

உரைக்குங் கழிந்திங் குணர்வரி யானுன்கு வார்வினையைக்
கரைக்கு மெனக்கை தொழுவதல் லாற்கதி ரோர்களெல்லாம்
விரைக்கொண் மலரவன் மாலெண் வசுக்கள்வ காதசர்கள்
இரைக்கு மமிர்தர்க் கறியவொண் னானெங்க ளெகம்பனே. ௩

கருவுற்ற நான்முத லாகவுன் பாதமே காண்பதற்கு
உருகின்றெ னுள்ளமும் நானுங் கிடந்தலந் தெய்த்தொழிந்தேன்
திருவொற்றி யூரா திருவால வாயா திருவாரூரா
ஒருபற்றி லாமைபுங் கண்டிரங் காய்கச்சி யேகம்பனே. ன

அரிஅய னிந்திரன் சந்திரா தித்தர் அமரரெல்லாம்
உரியகின் கொற்றக் கடைத்தலை யாருணங் காக்கிடந்தார்
புரிதரு புன்சடைப் போகமுனிவர் புலம்புகின்றார்
எரிதரு செஞ்சடை யேகம்ப என்னோ திருக்குறிப்பே. எ

பாம்பரைச் சேர்த்திப் படருஞ் சடைமுடிப் பால்வண்ணனே
கூம்பலைச் செய்த கரதலத் தன்பர்கள் கூடிப்பன்னுள்
சாம்பலைப் பூசித் தரையிற் புரண்டுநின் தாள்சரணென்
றேம்பலிப் பார்கட் கிரங்குகண் டாய்கச்சி யேகம்பனே. அ

ஏன்றுகொண் டாயென்னை யெம்பெரு மானினி யல்லமென்னில்
சான்றுகண் டாயிவ் வுலகமெல் லாந்தனி யேனென்றென்னை
ஊன்றின் றுரைவர்க் கொற்றிவைத் தாய்பினை யொற்றியெல்லாம்
சோன்றுகொண் டாய்கச்சி யேகம்ப மேய சுடர்வண்ணனே. கூ

உந்தின் றுருன்ற னேலக்கச் சூளைகள் வாய்தல்பற்றித்
தன்றின் றுர்தொல்லை வானவ ரீட்டம் பணியறிவான்
வந்தின் றாய னுந்திரு மாலும் மதிர்கச்சியாய்
இந்தின் றோமினி யெக்தன மோவந் திறைஞ்சுவதே. கடு

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவின்னம்பர்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மன்னும் மலைமகள் கையால் வருடின மாமறைகள்
சொன்ன துறைதொறுந் தூப்பொரு ளாயின தூக்கமலத்
தன்ன வடிவின அன்புடைத் தொண்டர்க் கமுதரும்பி
இன்னல் களேவன இன்னம்ப ரான்ற னிணையடியே.

க

பைதற் பிணக்குழைக் காளிவெங் கோபம்பங் கப்படுப்பான்
செய்தற் கரிய திருநடஞ் செய்தன சீர்மறையோன்
உய்தற் பொருட்டு வெங்கடற்றை யுடைத்தன உம்பர்க்கெல்லாம்
எய்தற் கரியன இன்னம்ப ரான்ற னிணையடியே.

உ

சுணங்குநின் றூர்கொங்கை யாளுமை சூடின தாமலரால்
வணங்கினிற் றும்பர்கள் வாழ்த்தின மன்னு மறைகள் தம்மில்
பிணங்கினிற் றின்னன என்றறி யாதன பேய்க்கணத்தோ
டிணங்கினிற் றுடின இன்னம்ப ரான்ற னிணையடியே.

ங

ஆறொன் றியசம யங்களி னவ்வவர்க் கப்பொருள்கள்
வேறொன் றிலாதன விண்ணோர் மதிப்பன மிக்குவமன்
மாறொன் றிலாதன மண்ணோடு விண்ணகம் மாய்ந்திடினும்
ஈறொன் றிலாதன இன்னம்ப ரான்ற னிணையடியே.

ச

அரக்கர்தம் முப்புர மம்பொன்றி னுலட லங்கியின்வாய்க்
கரக்கமுன் வைதிகத் தேர்மிசை நின்றன கட்டுருவம்
பரக்கவெங் காளிடை வேடுரு வாயின பல்பதிதோ
றிரக்க நடந்தன இன்னம்ப ரான்ற னிணையடியே.

ரு

கீண்டுங் கிளர்ந்தும்பொற் கேழல்முன் தேடின கேடுபடா
ஆண்டும் பலபல பூழியு மாயின ஆரணத்தின்
வேண்டும் பொருள்கள் விளங்கினிற் றுடின மேவுசிலம்
பீண்டுங் கழலின இன்னம்ப ரான்ற னிணையடியே.

சு

போற்றுந் தகையன பொல்லா முயலகன் கோப்புபுன்மை
ஆற்றுந் தகையன ஆறு சமயத் தவரவரைத்

தேற்றந் தகையன தேறிய தொண்டரைச் செந்நெறிக்கே
ஏற்றுந் தகையன இன்னம்ப ரான்ற னிணையடியே.

எ

பயம்புன்மை சேர்தரு பாவந் தவிர்ப்பன பார்ப்பதிதன்
சுயம்பொன்மை மாமல ராகக் குலாவின கூடவொண்ணச்
சயம்புவென் நேதரு தானுவென் நேசதூர் வேதங்கன்நின்
றியம்புந் கழலின இன்னம்ப ரான்ற னிணையடியே.

அ

அயன்நெடு மாலந்திரன் சந்திரா தித்த ரமரொல்லாம்
சயசய வென்றுமுப் போதும் பணீவன தண்கடல்குழ்
வியன்கில முற்றுக்கும் விண்ணுக்கு நாகர் வியன்நகர்க்கும்
இயபர மாவன இன்னம்ப ரான்ற னிணையடியே.

க

தருக்கிய தக்கன்றன் வேன்வி தகர்த்தன தாமரைப்போ
தருக்கிய செம்பொன் உவம னிலாதன வொண்கயிலை
நெருக்கிய வானரக் கந்தலை பத்து நெரித்தவன்றன்
இருக்கியல் பாயின இன்னம்ப ரான்ற னிணையடியே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

குலம்பலம் பாவரு குண்டர்முன் னேநமக் குண்டுகொலோ
அலம்பலம் பாவரு தண்புன லாரூ ரவீரசடையான்
சிலம்பலம் பாவரு சேவடி யான்திரு மூலட்டானம்
புலம்பலம் பாவரு தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமே.

க

மற்றிட மின்றி மனைதறந் தல்லுண வல்லமணர்
சொற்றிட மென்று துரிசுபட் டேனுக்கு முண்டுகொலோ
வற்றிடம் வாங்கி விசயனொ டன்றொரு வேடுவனாய்ப் [மே.
புற்றிடங் கொண்டான்நன் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணிய

ஒருவடி வின்றிநின் முண்குண்டர் முன்நமக் குண்டுகொலோ
செருவடி வெஞ்சிலை யாற்புர மட்டவன் சென்றடையாத்
திருநடை யான்திரு வாரூர்த் திருமூலட் டானன்செங்கண்
பொருவிடை யானடித் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமே.

மாசினே யேறிய மேனியர் வன்கண்ணர் மொண்ணரைவிட்
 டசனே யேநினைத் தேசறு வேனுக்கு முண்டுகொலோ
 தேசனே யாளூர்த் திருமூலட் டானனைச் சிந்தைசெய்து
 பூசனைப் பூசுரர் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமே. ௪

அருந்தும் பொழுதுரை யாடா அமணர் திறமகன்று
 வருந்தி நினைந்தர னேயென்று வாழ்த்துவேற் குண்டுகொலோ
 திருந்திய மாமதி லாளூர்த் திருமூலட் டானனுக்குப்
 பொருந்துந் தவமுடைத் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமே.

வீங்கிய தோள்களுந் தாள்களு மாய்நின்று வெற்றரையே
 மூங்கைகள் போலுண்ணு மூடர்முன் னேநமக் குண்டுகொலோ
 தேங்கமழ் சோலைத் தென்னாறூர்த் திருமூலட் டானன்செய்ய
 பூங்கழ லானடித் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமே. ௫

பண்ணிய சாத்திரப் பேய்கள் பறிதலைக் குண்டரைவிட்
 டெண்ணில் புகழ்சன் றன்னருள் பெற்றேற்கு முண்டுகொலோ
 திண்ணிய மாமதி லாளூர்த் திருமூலட் டானனெங்கள்
 புண்ணியன் தன்னடித் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமே. ௬

கரப்பர்கண் மெய்யைத் தலைபறிக் கச்சக மென்னுங்குண்டர்
 உரைப்பன கேளாதிங் குய்யப்போந் தேனுக்கு முண்டுகொலோ
 திருப்பொலி யாளூர்த் திருமூலட் டானன் திருக்கயிலைப்
 பொருப்பன் விருப்பமர் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமே.

கையி லிடுசொறு நின்றுண்ணுங் காத லமணரைவிட்
 மெய்யு நெறிகண்டிங் குய்யப்போந் தேனுக்கு முண்டுகொலோ
 ஐய னணியை லாளூர்த் திருமூலட் டானனுக்குப்
 பொய்யன் பிலாஅடித் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமே. ௭

குற்ற முடைய அமணர் திறமது கையகன்றிட்
 மற்ற கருமஞ்செய் துய்யப்போந் தேனுக்கு முண்டுகொலோ
 மற்பொலி தோளா னிராவணன் தன்வலி வாட்டுவித்த
 பொற்கழ லானடித் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமே. ௮

திருவாரூர்

தீருவீருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேம்பினைப் பேசி விடக்கினை ஒம்பி வினைபெருக்கித்
தூம்பினைத் தூர்த்தக்கோர் சுற்றந் துணையென் றிருத்திர்தொண்மார்
ஆம்பலம் பூம்பொய்கை யாளு ரமர்ந்தா னடிநிழற்கீழ்ச்
சாம்பலைப் பூசிச் சலமின்றித் தொண்டுபட் டியம்மின்களே. க

ஆராய்ந் தடித்தொண்ட ராணிப்பொ னாரு ரகத்தடக்கிப்
பாருர் பரிப்பத்தம் பங்குனி யுத்திரம் பாற்படுத்தான்
ஆருர் நறுமலர் காத னடித்தொண்டன் நம்பிநந்தி
கீராற் திருவினக் கிட்டமை நீனா டறியுமன்றே. உ

பூம்படி மக்கலம் பொற்படி மக்கல மென்றிவற்றால்
ஆம்படி மக்கல மாகிலு மாரு ரினிதமர்ந்தார்
தாம்படி மக்கலம் வேண்டுவ ரேற்றமிழ் மாலைகளால்
நாம்படி மக்கலஞ் செய்து தொழுதுய் மடநெஞ்சமே. ஈ

தடிக்கின்ற பாம்பரை ஆர்த்துத் துளங்கா மதியணிந்து
முடித்தொண்ட ராகி முனிவர் பணிசெய்வ தேயுமன்றிப்
பொடிக்கொண்டு பூசிப் புருந்தொண்டர் பாதம் பொறுத்தபொற்பால்
அடித்தொண்டன் நந்தியென் பானுள னாரு ரமுதினுக்கே. ச

கரும்பு பிடித்தவர் காய்ப்பட் டாரங்கொர் கோடலியால்
இரும்பு பிடித்தவ ரின்புறப் பட்டா ரிவர்கள்நிற்க
அரும்பவிழ் தண்பொழில் சூழணி யாரு ரமர்ந்தபெம்மான்
வீரும்பு மனத்தினை யாதொன்று நானுன்னை வேண்டுவனே. டு

கொடிகொன் விதானங் கவரி பறைசங்கக் கைவிளக்கோ
டிடிவில் பெருஞ்செல்வ மெய்துவ ரெய்தியு மூனமில்லா
அடிகளு மாரு ரகத்தின ராயினு மம்தவளப்
பொடிகொண் டணிவார்க் கிருளொக்கு நந்தி புறப்படிவே. சு-க

சங்கொலிப் பித்திடு மின்சிறு காலைத் தடவழுவல்
குஞ்சுலி யப்புதைக் கூட்டென்றுங் காட்டி யிருபதுதோள்
அஞ்சலம் வைத்தவன் செங்குரு திப்புன லோடஅஞ்ஞான்
நஞ்சுலி வைத்தா னடித்தா மரையென்னை யாண்டனவே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாகைக் காரோணம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விடிவுடை மாமலை மங்கைபங் காகங்கை வார்சடையாய்
கடிகமழ் சோலை சுலவு கடல்நாகைக் காரோணனே
பிடிமத வாரணம் பேணுந் தூரகநிற் கப்பெரிய
இடிகுரல் வெள்ளெரு தேறுமி தென்னைகொ லெம்மிறையே. க

கற்றார் பயில்கடல் நாகைக்கா ரோணத்தெங் கண்ணுதலே
வில்தாங் கியகரம் வேல்நெடுங் கண்ணி வியன்கரமேல்
நற்றூள் நெடுஞ்சிலை நாண்வலித் தகர நின்கரமே
செற்றார் புரஞ்செற்ற சேவக மென்னைகொல் செப்புமினே. உ

தாமென் மலர்க்கணை கோத்துத்தீ வேள்வி தொழிற்படுத்த
காமன் பொடிபடக் காய்ந்த கடல்நாகைக் காரோணநின்
நாமம் பரவி நமச்சிவா யவென்னு மஞ்செழுத்தும்
சாமன் றுரைக்கத் தருதிகண்டா டெங்கள் சங்கரனே. ஈ

பழிவழி யோடிய பாலிப் பறிதலைக் குண்டர்தங்கள்
மொழிவழி யோடி முடிவேன் முடியாமைக் காத்துக்கொண்டாய்
கழிவழி யோத முலவு கடல்நாகைக் காரோணவென்
வழிவழி யாளாகும் வண்ண மருளெங்கள் வானவனே. ச

செந்துவர் வாய்க்கருங் கண்ணினை வெண்ணகைத் தேன்மொழியார்
வந்து வலஞ்செய்து மாநட மாட மலிந்தசெல்வக்
கந்த மலிபொழில் சூழ்கடல் நாகைக்கா ரோணமென்றும்
சிந்தைசெய் வாரைப் பிரியா திருக்குந் திருமங்கையே. ஞ

பனைபுரை கைம்மத யானை யுரித்த பரஞ்சுடரே
கனைகடல் சூழ்தரு நாகைக்கா ரோணத்தெங் கண்ணுதலே
மனைதுறந் தல்லுணு வல்லமண் குண்டர் மயக்கநீக்கி
எனைநினைந் தாட்கொண்டாய்க் கென்னினி யான்செயு மிச்சைகளே.

சீர்மலி செல்வம் பெரிதுடை யசெம்பொன் மாமலையே
கார்மலி சோலை சுலவு கடல்நாகைக் காரோணனே

வார்மலி மென்முலை யார்பலி வந்திடச் சென்றிரந்து
ஊர்மலி பிச்சைகொண் டென்பது மாதிரை யோவுரையே.

௭

வங்க மலிகடல் நாகைக்கா ரோணத்தெம் வானவனே
எங்கள் பெருமானோர் விண்ணப்ப முண்டது கேட்டருளீர்
கக்கை சடையுட் கரந்தாயக் கள்ளத்தை மெள்ளவுமை
நக்கை யறியிற்பொல் லாதுகண் டாயெங்கள் நாயகனே.

அ-க

கருந்தடங் கண்ணியுந் தானுங் கடல்நாகைக் காரோணத்தான்
இருந்த திருமலை யென்றிறைஞ் சாதன் நெடுக்கலுற்றான்
பெருந்தலை பத்து மிருபது தோளும் பிதிர்ந்தலற
இருந்தரு ளிச்செய்த தேமற்றுச் செய்தில னெம்மிறையே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிசை

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாசிலொன் வான்போன் மறியு மணிகீர்த் திரைத்தொகுதி
ஊசலை யாடியங் கொண்டிறை யன்ன முறங்கலுற்றால்
பாசறை நீலம் பருகிய வண்டுபண் பாடல்கண்டு
வீசங் கெடில வடகரைத் தேயெந்தை வீரட்டமே.

க

பைங்கால் தவளை பறைகொட்டப் பாசிலை நீர்ப்படுகர்
அக்காற் குவளைமே லாலி யுயிர்ப்ப அருகுலவும்
செக்காற் குருகிவை சேருஞ் செறிகெடி லக்கரைத்தே
வெக்காற் குருசிலை வீர னருன்வைத்த வீரட்டமே.

உ

அம்மலர்க் கண்ணிய ரஞ்சனஞ் செந்தவர் வாயிலையார்
வெம்முலைச் சாந்தம் விலைபெறு மாலை யெடுத்தவர்கள்
தம்மருங் குந்திரங் கார்தடந் தோன்மெலி யங்குடைவார்
விம்மு புனற்கெடி லக்கரைத் தேயெந்தை வீரட்டமே.

ந

மீனாடைத் தண்புனல் வீரட்ட ரோதும்மை வேண்டுகின்ற
தியானாடைச் சிக்குறை யொன்றுள தால்நறுந் தண்ணெருக்கின்

தேனுடைக் கொன்றைச் சடையுடைக் கங்கைத் திரைதவழும்
கூனுடைத் திங்கட் குழுவியெப் போதுங் குறிக்கொண்மினே. ௪

ஆரட்ட தேனும் இரந்துண் டகமக வன்றிரிந்து
வேரட்ட நிற்பித் திடுகின்ற தால்விரி நீர்ப்பாவைச்
சூரட்ட வேலவன் தாதையைச் சூழ்வய லாரதிகை
வீரட்டத் தானே விரும்பா வரும்பாவ வேதனையே. ௫

படர்பொற் சடையும் பகுவா யரவும் பனிமதியும்
சுடலைப் பொடியுமெல் லாமுள வேயவர் தூயதெண்ணீர்க்
கெடிலக் கரைத்திரு வீரட்ட ராவர்கெட் டேனடைந்தார்
நடலைக்கு நற்றுனை யாகுங்கண் டரவர் நாமங்களே. ௬

காளங் கடந்ததொர் கண்டத்த ராகிக் கண்ணுர்கெடில
நாளங் கடிக்கொர் நகரமு மாதிற்கு நன்கிசைந்த
தாளங்கள் கொண்டுங் குழல்கொண்டு மியாழ்கொண்டுந் தாமங்ஙனே
வேடங்கள் கொண்டும் விசும்புசெல் வாரவர் வீரட்டரே. ௭-௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

தி ரு ப் ப க லா ர்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தன்னைச் சரணென்று தாளடைந் தேன்தன் அடியடையப்
புன்னைப் பொழில்புக லாரண்ணல் செய்வன கேண்மின்களோ
என்னைப் பிறப்பறுத் தென்வினை கட்டறுத் தேழ்நரகத்
தென்னைக் கிடக்கலொட் டான்சிவ லோகத் திருத்திடுமே. ௧

பொன்னை வகுத்தன்ன மேனிய னேபுணர் மென்முலையாள்
தன்னை வகுத்தன்ன பாகத்த னேதமி யேற்கிரங்காய்
புன்னை மலர்த்தலை வண்டுறங் கும்புக லாரரசே
என்னை வகுத்திலை யேவிடும் பைக்கிடம் யாதுசொல்லே. ௨-௩

பொன்னள வார்சடைக் கொன்றையி னுப்புக் லாரரசே
மன்னுள தேவர்கள் தேடு மருந்தே வலஞ்சுழியாய்
என்னள வேயுனக் காட்பட் டுடைக்கலத் தேகிடப்பார்
உன்னள வேயெனக் கொன்றுமி ரங்காத வுத்தமனே. ௪-௬

கருஅ

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

ஒண்ப் பிரானு மொளிர்மா மலர்மிசை யுத்தமனும்
காண்ப் பராவியுந் காண்கின் நிலர்கா காலெந்துடைத்
தோண்ப் பிரானை வலிதொலைத் தோன்தொல்லை நீர்ப்புகலூர்க்
கோண்ப் பிரானைக் குறுகக் குறுகா கொலெனையே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழிப்பாலை

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நெய்தற் குருகுதன் பின்னையென் நெண்ணி நெருங்கிச்சென்று
கைகை மடல்புல்கு தென்கழிப் பாலை யதனுறைவாய்
பைதற் பிறையொடு பாம்புடன் வைத்த பரிசறியோம்
எய்தப் பெறினிரங் காதுகண் டாய்நம் மிறையவனே.

க

பருமா மணியும் பவளமுத் தும்பரங் துந்திவரை
பொருமால் கரைமேற் றிரைகொணர்ந் தெற்றப் பொலிந்திலங்கும்
கருமா மிடறுடைக் கண்டனெம் மான்கழிப் பாலையெந்தை
பெருமா வைனென்னை யானுடை யானிப் பெருநிலத்தே.

உ

காட்பட் டிருந்தின்ப மெய்தலுந் திங்கு நமன்றமரால்
கோட்பட் டொழிவதன் முந்துற வேகுளி ரார்தடத்துத்
தாட்பட்ட தாமரைப் பொய்கையந் தண்கழிப் பாலையண்ணற்
காட்பட் டொழிந்தமன் நேவல்ல மாயிவ் வகவிடத்தே.

ங

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கடலூர் வீரட்டம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மருந்தயர் தீரான் நர்ச்சித்த மாணிமார் கண்டேயற்காய்
இருட்டிய மேனி வளைவா எனயிற்றெரி போலுக்குஞ்சிச்
சுருட்டிய நாவில்வெங் கூற்றம் பதைப்ப வுதைத்துங்
உருட்டிய சேவடி யான்கட ளுருறை யுத்தமனே.

க

பதத்தெழு மந்திர மஞ்செழுத் தோதிப் பரிவினெடும்
இதத்தெழு மாணித னின்னுயி ருண்ண வெருண்டார்ந்த
கதத்தெழு காலனைக் கண்குரு திப்புன லாறெழுமுக
உதைத்தெழு சேவடி யான்கட ளுருறை யுத்தமனே.

உ

கரப்புறு சிந்தையர் காண்டற் கரியவன் காமனையும்
நெருப்புமிழ் கண்ணினன் நீள்புனற் கங்கையும் பொங்கரவும்
பரப்பிய செஞ்சடைப் பால்வண்ணன் காலனைப் பண்டொருகால்
உரப்பிய சேவடி யான்கட ளுருறை யுத்தமனே.

ந

மறித்திகழ் கையினன் வானவர் கோனை மனமகிழ்ந்து
குறித்தெழு மாணித னுருயிர் கொள்வான் கொதித்தசிந்தைக்
கறுத்தெழு மூவிலை வேலுடைக் காலனைத் தானலற
உறுக்கிய சேவடி யான்கட ளுருறை யுத்தமனே.

ச

குழைத்திகழ் காதினன் வானவர் கோனைக் குளிர்த்தெழுந்து
பழக்கமொ டர்ச்சித்த மாணித னுருயிர் கொள்ளவந்த
தழற்பொதி மூவிலை வேலுடைக் காலனைத் தானலற
உழக்கிய சேவடி யான்கட ளுருறை யுத்தமனே.

ரு

பாலனுக் காயன்று பாற்கட லீந்து பனைத்தெழுந்த
ஆலினிற் கீழிருந் தாரணம் ஒதி யருமுனிக்காய்ச்
சூலமும் பாசமுங் கொண்டு தொடர்ந்தடர்ந் தோடிவந்த
காலனைக் காய்ந்த பிரான்கட ளுருறை யுத்தமனே.

க

படர்சடைக் கொன்றையும் பன்னக மாலை பணிகயிறு
உடைதலை கோத்துழல் மேனிய னுண்பலிக் கென்றுழல்வோன்
சுடர்பொதி மூவிலை வேலுடைக் காலனைத் துண்டமதா
உடறிய சேவடி யான்கட ளுருறை யுத்தமனே.

எ

வெண்தலை மாலைபுங் கங்கை கரோடி விரிசடைமேல்
பெண்தனி நாயகன் பேயுகந் தாடும் பெருந்தகையான்
கண்தனி நெற்றியன் காலனைக் காய்ந்து கடலின்விடம்
உண்டருள் செய்தபி ரான்கட ளுருறை யுத்தமனே.

அ

கேழல தாகிக் கிளறிய கேசவன் காண்பரிதாய்
வாழினன் மாமலர்க் கண்ணிடந் திட்டஅம் மாலவற்கன்

முழியு மிந்த அடுதிற் காலனை யன்றடர்த்து
ஊழியு மாய பிரான்கட ளுருறை யுத்தமனே.

க

தேன்திகழ் கொன்றையுங் கூவின மாலே திருமுடிமேல்
ஆன்திக ழைந்துகங் தாடும் பிரான்மலை யார்த்தெடுத்த
கன்திகழ் வானரக் கன்முடி பத்துங் குலைந்துவிழ
ஊன்றிய சேவடி யான்கட ளுருறை யுத்தமனே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமாற்பேறு

தீருவீர்த்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மானிக் குயிர் பெறக் கூற்றை யுதைத்தன மாவலிபால்
காணிக் கிரந்தவன் காண்டற் கரியன கண்டதொண்டீர்
பேணிக் கிடந்து பரவப் படுவன பேர்த்துமலிதே
மாணிக்க மாவன மாற்பேறு றுடையான் மலரடியே.

க

கருடத் தனிப்பாகன் காண்டற் கரியன காதல்செய்யில்
குருடர்க்கு முன்னே குடிகொண் டிருப்பன கோலமல்கும்
செருடக் கடிமலர்ச் செல்விதன் செங்கம லக்கரத்தால்
வருடச் சிவப்பன மாற்பேறு றுடையான் மலரடியே.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தாங்கானைமாடம்

தீருவீர்த்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னூர் திருவடிக் கொன்றுண்டு விண்ணப்பம் போற்றிசெய்யும்
என்னுவி காப்பதற் கிச்சையுண் டேலிருங் கூற்றகல
மின்னுரு மூவிலைச் சூலமென் மேற்பொறி மேவுகொண்டல்
அன்னூர் கடந்தையுள் தூங்கானை மாடச் சுடர்க்கொழுந்தே.

க

ஆவா சிறுதொண்ட னென்னினைந் தானென் றரும்பிணிநோய்
காவா தொழியிற் கலக்குமுன் மேற்பழி காதல்செய்வார்
தேவா திருவடி நீறென்னைப் பூசுசெந் தாமரையின்
பூவார் கடந்தையுள் தூங்காளை மாடத்தெம் புண்ணியனே.

உ-க

கடவுந் திகிரி கடவா தொழியக் கயிலையுற்றான்
படவுந் திருவிர லொன்றுவைத் தாய்பனி மால்வரைபோல்
இடபம் பொறித்தென்னை யேன்றுகொள் ளாயிருஞ் சோலைதிங்கள்
தடவுந் கடந்தையுள் தூங்காளை மாடத்தெந் தத்துவனே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

பசுபதி

தீருவீடுத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சாம்பலைப் பூசித் தரையிற் புரண்டுநின் தான்பரவி
ஏம்பலிப் பார்கட் கிரங்குகண் டாயிருந் கங்கையென்னும்
காம்பலைக் கும்பினைத் தோளி கதிர்ப்பூண் வனமுலைமேல்
பாம்பலைக் குஞ்சடை யாயெய்மை யாளும் பசுபதியே.

க

உடம்பைத் தொலைவித் துன்பாதந் தலைவைத்த உத்தமர்கள்
இடம்பைப் படாம விரங்குகண் டாயிரு னோடச்செந்தீ
அடம்பொத் தனைய அழன்மழு வாவழ லேயுமிழும்
படம்பொத் தரவரை யாயெய்மை யாளும் பசுபதியே.

உ

தாரித் திரந்த விராவடி யார்தடு மாற்றமென்னும்
மூரித் திரைப்பெளவ நீக்குகண் டாய்முன்னை நாளொருகால்
வேரித்தண் பூஞ்சுட ரைங்கனை வேள்வெந்து வீழ்ச்செந்தீப்
பாரித்த கண்ணுடை யாயெய்மை யாளும் பசுபதியே.

ந

ஒருவரைத் தஞ்சமென் றெண்ணு துன்பாத மிறைஞ்சுகின்றார்
அருவினைச் சுற்ற மகல்விகண் டாயண்ட மேயணவும்
பெருவரைக் குன்றம் பிளிறப் பிளந்துவேய்த் தோளியஞ்சப்
பருவரைத் தோலுரித் தாயெய்மை யாளும் பசுபதியே.

ச

இடுக்கொன்று மின்றி யெஞ்சாமை யுன்பாத மிறைஞ்சுகின்றார்க்
கடர்க்கின்ற நோயை விலக்குகண் டாயண்ட மெண்டிசையும்

சுடர்த்திகள் சூடிச் சுழல்கக்கை யோடுஞ் சுரும்புதன்றிப்
படர்கொண்ட செஞ்சடை யாயெம்மை யாளும் பசுபதியே. ௫

அடலைக் கடல்கழி வான்நின் னடியினை யேயடைந்தார்
உடலைப் படாமை விலக்குகண் டாய்நறுங் கொன்றைநில்கன்
சுடலைப் பொடிச்சுண்ண மாசுணஞ் சூளா மணிகிடந்து
படாச் சுடர்மகு டாவெம்மை யாளும் பசுபதியே. ௬

தறவித் தொழிலே புரிந்தன் சுரும்படி யேதொழுவார்
மறவித் தொழிலது மாற்றுகண் டாய்மதில் மூன்றுடைய
அறவைத் தொழில்புரிந் தந்தாத் தேசெல்லும் மந்திரத்தேர்ப்
பறவைப் புரமெரித் தாயெம்மை யாளும் பசுபதியே. ௭-௯

சித்தத் தருகிச் சிவனெம் பிரானென்று சிந்தையுள்ளே
பித்தப் பெருகப் பிதற்றுதின் றூர்பிணி தீர்த்தருளாய்
மத்தத் தாக்க னிருபது தோளும் முடியுமெல்லாம்
பத்தற் றறநெரித் தாயெம்மை யாளும் பசுபதியே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

சரக்கறை

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விடையும் விடைப்பெரும் பாகாவென் விண்ணப்பம் வெம்மழுவான்
படையும் படையாய் நிரைத்தபல் பூதமும் பாய்புலித்தோல்
உடையும் முடைதலை மாலையும் மலைப் பிறையொதுக்கும்
சடையு மிருக்குஞ் சரக்கறை யோவென் தனிநெஞ்சமே. ௧

விஞ்சத் தடவரை வெற்பாவென் விண்ணப்பம் மேலிலக்கு
சங்கக் கலனுஞ் சரிகோ வணமுந் தமருகமும்
அந்திப் பிறையு மனல்வா யாவும் விரவியெல்லாம்
சந்தித் திருக்குஞ் சரக்கறை யோவென் தனிநெஞ்சமே. ௨

வீந்தார் தலைகல னேந்தியென் விண்ணப்பம் மேலிலக்கு
சாந்தாய வெந்த தவளவெண் நீறுந் தருணிச்சமும்
பூந்தா மரைமேனிப் புள்ளி யுழைமா னதன்புலித்தோலை
தாந்தா மிருக்குஞ் சரக்கறை யோவென் தனிநெஞ்சமே. ௩

வெஞ்சமர் வேழத் துரியாயென் விண்ணப்பம் மேலிலங்கு
வஞ்சமா வந்த வருபுனற் கங்கையும் வான்மதியும்
நஞ்சமா நாகம் நஞ்சிர மாலை நருவெண்தலை
தஞ்சமா வாழுஞ் சரக்கறை யோவென் தனிநெஞ்சமே.

ச

வேலைக் கடலநஞ்ச முண்டாயென் விண்ணப்பம் மேலிலங்கு
காலற் கடந்தா னிடங்கயி லாயமுங் காமர்கொன்றை
மலைப் பிறையும் மணிவா யாவும் விரவியெல்லாம்
சாலக் கிடக்குஞ் சரக்கறை யோவென் தனிநெஞ்சமே.

ரு

வீழிட்ட கொன்றையந் தாராயென் விண்ணப்பம் மேலிலங்கு
சூழிட் டிருக்குநந் சூளா மணியுஞ் சுடலைநீ றும்
ஏழிட் டிருக்குநல் லக்கு மரவுமென் பாமையோடும்
தாழிட் டிருக்குஞ் சரக்கறை யோவென் தனிநெஞ்சமே.

க

விண்டார் புரமுன்று மெய்தாயென் விண்ணப்பம் மேலிலங்கு
தொண்டா டியதொண் டடிப்பொடி நீ றுந் தொழுதுபாதம்
கண்டார்கள் கண்டிருக் குங்கயி லாயமுங் காமர்கொன்றைத்
தண்டா ரிருக்குஞ் சரக்கறை யோவென் தனிநெஞ்சமே.

எ

விடுபட்டி ஏறுகந் தேறியென் விண்ணப்பம் மேலிலங்கு
கொடுகொட்டி கொக்கரை தக்கை குழல்தாளம் வீணைமொந்தை
வடுவிட்ட கொன்றையும் வன்னியும் மத்தமும் வாளாவும்
தடுகுட்ட மாடுஞ் சரக்கறை யோவென் தனிநெஞ்சமே.

அ

வெண்டிரைக் கங்கை விகிந்தாவென் விண்ணப்பம் மேலிலங்கு
கண்டிரை பூண்டு கடிஞத் திரமேற் கபாலவடம்
குண்டிரை கொக்கரை கோணற் பிறைகுறட் பூதப்படை
தண்டிரைத் திட்ட சரக்கறை யோவென் தனிநெஞ்சமே.

க

வேதித்த வெம்மழு வாளீயென் விண்ணப்பம் மேலிலங்கு
சோதித் திருக்குநந் சூளா மணியுஞ் சுடலைநீ றும்
பாதிப் பிறையும் படுதலைத் துண்டமும் பாய்புலித்தோல்
சாதித் திருக்குஞ் சரக்கறை யோவென் தனிநெஞ்சமே.

க0

விவந்தா டியகழு லெந்தாயென் விண்ணப்பம் மேலிலங்கு
தவந்தா னெடுக்கத் தலைபத் திறுத்தனை தாழ்புலித்தோல்
சிவந்தா டியபொடி நீ றுஞ் சிரமலை சூடிநின்று
தவந்தா னிருக்குஞ் சரக்கறை யோவென் தனிநெஞ்சமே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

தனி

நீருவீருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வெள்ளிக் குழைத்துணி போலுங் கபாலத்தன் வீழ்ந்திலங்கு
வெள்ளிப் புரியன்ன வெண்புரி நூலன் விரிசடைமேல்
வெள்ளித் தகடன்ன வெண்பிறை சூழுவென் னென்பணிந்து
வெள்ளிப் பொடிப்பவ ளப்புறம் பூசிய வேதியனே. க

உடலைத் துறந்துல கேழுங் கடந்துல வாததுண்பக்
கடலைக் கடந்துய்யப் போயிட லாகுங் கனகவண்ணப்
படலைச் சடைப்பர வைத்திரைக் கங்கைப் பணிப்பிறைவெண்
சுடலைப் பொடிக்கட ஷ்டகடி மைக்கண் துணிநெஞ்சமே. உ

முன்னே யுரைத்தால் முகமனே யொக்குமிய் மூவுலகுக்
கண்ணையு மத்தனு மாவா யழல்வனா நீயிலையோ
உன்னே நினைந்தே கழியுமென் னாவி கழிந்ததற்பின்
என்னே மறக்கப் பெறாமெய் பிரானுன்னே வேண்டியதே. ஈ

நின்னையெப் போது நினையலொட் டாய்நீ நினைப்புகில்
பின்னையப் போதே மறப்பித்துப் பேர்த்தொன்று காடுவித்தி
உன்னையெப் போதும் மறந்திட் டெனக்கினி தாவிருக்கும்
என்னையெப் பாருள ரோசொல்லு வாழி யிறையவனே. ஈ

முழுத்தழல் மேனித் தவளப் பொடியன் கனகக்குன்றத்
தெழிற் பெருஞ் சோதியை யெங்கள் பிரானே யிகழ்திர்கண்டார்
தொழப்படுந் தேவர் தொழப்படு வானைத் தொழுதபின்னைத்
தொழப்படுந் தேவர்தம் மால்தொழு விக்குந்தன் தொண்டரையே. னு

விண்ணகத் தான்மிக்க வேதத் துளான்விரி நீருடுத்த
மண்ணகத் தான்திரு மாலகத் தான்மரு வற்கினிய
பண்ணகத் தான்பத்தர் சித்தத்து ளான்பழ நாயடியேன்
கண்ணகத் தான்மனத் தான்சென்னி யானெங் கறைக்கண்டனே. ஈ

பெருக்கடல் மூடிப் பிரளயங் கொண்டு பிரமனும்போய்
திருக்கடல் மூடி யிறக்கும் இறந்தான் களேபரமும்
கருக்கடல் வண்ணன் களேபரமும் கொண்டு கங்காளராய்
வருக்கடல் மீளநின் நெய்மிறை நல்வீணை வாசிக்குமே. எ

வானந் துளங்கிலென் மண்கம்ப மாகிலென் மால்வரையும்
தானந் துளங்கித் தலைதடு மாறிலென் தண்கடலும்
மீனம் படிவென் விரிசுடர் வீழிலென் வேலைநஞ்சுண்
னேமொன் றில்லா ஒருவனுக் காட்டபட்ட உத்தமர்க்கே.

அ

சிவனெனும் நாமந் தனக்கே யுடையசெம் மேனியெம்மான்
அவனெனை யாட்கொண் டளித்திடு மாகி லவன்தனையான்
பவனெனு நாமம் பிடித்துத் திரிந்துபன் னொழைத்தால்
இவனெனைப் பன்னு ளழைப்பொழி யானென் றெதிர்ப்படுமே.

க

என்னையொப் பாருன்னெ யெங்கனங் காண்ப ரிகலியுன்னெ
நின்னையொப் பார்நின்னைக் காணும் படித்தன்று நின்பெருமை
பொன்னையொப் பாரித் தழலை வளாவுச்செம் மானஞ்செற்று
மின்னையொப் பார மிளிருஞ் சடைக்கற்றை வேதியனே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

தனி

திருவீருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பவளத் தடவரை போலுந்தின் தோள்களத் தோன்மிசையே
பவளக் குழைதழைத் தாலொக்கும் பல்சடை அச்சடைமேல்
பவளக் கொழுந்தன்ன பைம்முக நாகமந் நாகத்தொடும்
பவளக்கண் வால மதியெந்தை சூடும் பனிமலரே.

க

முருகார் நறுமல ரிண்டை தழுவிவண் டேமுரலும்
பெருகா றடைசடைக் கற்றையி னாய்பிணி மேய்ந்திருந்த
இருகாற் குரம்பை யிதுநா னுடைய திதுபிரிந்தால்
தருவா யெனக்குன் திருவடிக்கீழொர் தலைமறைவே.

உ

மூவா வருவத்து முக்கண் முதல்வமீக் கூரிடும்பை
காவா யெனக்கடை தூங்கு மணியைக் கையாலமார்
நாவா யசைத்த வொலியொலி மாறிய தில்லையப்பால்
தீயா யெரிந்து பொடியாய்க் கழிந்த திரிபுரமே.

ந

பந்தித்த பாவங்க ளம்மையிற் செய்தன இம்மைவந்து
சந்தித்த பின்னைச் சமழ்ப்பதென் னேவந் தமரர்முன்னாள்

முந்திச் செழுமல ரிட்டு முடிதாழ்த் தடிவணங்கும்
நந்திக்கு முந்தற ஆட்செய்கி லாலிட்ட நன்னெஞ்சமே.

அந்திவட் டத்தினங் கண்ணியன் ஆறமர் செஞ்சடையான்
புந்திவட் டத்திடைப் புக்குநின் றுணையும் பொய்யென்பனோ
சந்திவட் டச்சடைக் கற்றை யலம்பச் சிறிதலர்ந்த
நந்திவட் டத்தொடு கொன்றை வளாலிய நம்பனையே.

உன்மத் தகமலர் குடி புலகத் தொழச்சுடலைப்
பன்மத் தகக்கொண்டு பல்கடை தோறும் பலிதிரிவான்
என்மத் தகத்தே யிரவும் பகலும் பிரிவரியான்
தன்மத் தகத்தொ ரிளம்பிறை குடிய சங்கரனே.

அரைப்பா லுடுப்பன் கோவணச் சின்னங்கள் ஐயமுணல்
உரைப்பா வையைக்கொண்ட தெக்குடி வாழ்க்கைக்கு வானிரைக்கும்
இரைப்பா படுதலை யேந்தகை யாமறை தேடுமெந்தாய்
உரைப்பா ருரைப்பன் வேசெய்தி யாலெக்க ஞத்தமனே.

தறக்கப் பபாத வுடலைத் தறந்தவெந் தூதுவரோ
டிறப்பன் இறந்தால் இருவிசும் பேறுவன் ஏறிவந்து
பிறப்பன் பிறந்தாற் பிறையணி வார்சடைப் பிஞ்ஞகன்பேர்
மறப்பன் கொலோவென் றென்னுள்ளங் கிடந்து மறுகிடமே.

வேரி வளாய விரைமலர்க் கொன்றை புனைந்தனகன்
சேரி வளாயவென் சிந்தை புருந்தான் திருமுடிமேல்
வாரி வளாய வருபுனற் கக்கை சடைமறிவாய்
ஏரி வளாலிக் கிடந்தது போலு மிளம்பிறையே.

கன்னெடுங் காலம் வெதும்பிக் கருங்கடல் நீர்சுருங்கிப்
பன்னெடுங் காலம் மழைதான் மறுக்கினும் பஞ்சமுண்டென்
றென்னெடுஞ் சூனதும் அஞ்சல்நெஞ் சேயிமை யாதமுக்கண்
பொன்னெடுங் குன்றமொன் றுண்டுகண் டிரிப் புகலிடத்தே.

மேலு மறிந்திலன் நான்முகன் மேற்சென்று கீழிடந்து
மாலு மறிந்திலன் மாலுற்ற தேவழி பாடுசெய்யும்
பாலன் மிசைச்சென்று பாசம் விசிறி மறிந்தசிந்தைக்
கால னறிந்தா னறிதற் கரியான் கழலடியே.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகங்கள்

ஐந்தாந்திருமுறை

கோயில் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோலிப் பிறவியே.

க

அரும்பற் றப்பட ஆய்மலர் கொண்டுநீர்
சுரும்பற் றப்படத் தூவித் தொழுமினோ
கரும்பற் றச்சிலைக் காமனைக் காய்ந்தவன்
பெரும்பற் றப்புலி யூரெம் பிரானையே.

உ

அரிச்சுற் றவினை யாலடர்ப் புண்டுநீர்
எரிச்சுற் றக்கிடந் தாரென் றயலவர்
சிரிச்சுற் றுப்பல பேசப்ப டாமுனம்
திருச்சிற் றம்பலஞ் சென்றடைந் தாய்ம்மினே.

ங

அல்ல லென்செயும் அருவினை யென்செயும்
தொல்ல வல்வினைத் தொந்தந்தா னென்செயும்
தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம் பலவனாக்
கெல்லை யில்லதோ ரடிமைபூண் டேனுக்கே.

ச

ஊனில் ஆவி யுயிர்க்கும் பொழுதெலாம்
கான் நிலாவி யிருப்பனென் னுதனைத்
தேன் நிலாவிய சிற்றம் பலவனார்
வான்நி லாவி யிருக்கவும் வைப்பரே.

டு

சிட்டர் வானவர் சென்று வரங்கொளும்
சிட்டர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலத்துறை
சிட்டன் சேவடி கைதொழுச் செல்லுமச்
சிட்டர் பாலனு காஞ்செறு காலனே.

க

ஒருத்த னூர்உல கங்கட் கொருசுடர்
திருத்த னூர்தில்லைச் சிற்றம் பலவனார்
விருத்த னூரின யார்விட முண்டவெம்
அருத்த னாடி யாரை யறிவரே.

எ

வின்னி றைந்ததோர் வெவ்வழ லின்னுரு
என்நி றைந்த இருவர்க் கறிவொணாக்
கண்நி றைந்த கடிபொழி லம்பலத்
தன்நி றைந்துதின் ருடு மொருவனே.

அ

வில்லை வட்டப் படவாங்கி யவுணர்தம்
வல்லைவட் டம்மதில் மூன்றுடன் மாய்த்தவன்
தில்லைவட் டந்திசை கைதொழு வார்வினை
ஒல்லைவட் டங்கடந் தோடுத லுண்மையே.

க

காடி காரணன் காண்முக னென்றிவர்
தேடி யுந்திரிந் துக்காண வல்லரோ
மாட மாளிகை சூழ்தில்லை யம்பலத்
தாடி பாதமென் னெஞ்சு ளிருக்கவே.

க0

மதா வாய்மொழி மக்கையோர் பங்கினன்
சுதான் சிற்றம் பலவன் திருமலை
அதிர ஆர்த்தெடுத் தான்முடி பத்திர
ம்திகொன் சேவடி சென்றடைந் துயம்மினே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பனைக்கை மும்மத வேழம் உரித்தவன்
நினைப்ப வர்மனங் கோயிலாக் கொண்டவன்
அனைத்தும் வேடமாம் அம்பலக் கூத்தனைத்
தினைத்த னைப்பொழு தும்மறந் துய்வனோ.

க

தீர்த்த னைச்சிவ னைச்சிவ லோகனை
மூர்த்தி யைமுத லாய ஒருவனைப்
பார்த்த னுக்கருள் செய்தசிற் றம்பலக்
கூத்த னைக்கொடி யேன்மறந் துய்வனோ.

உ

கட்டும் பாம்புங் கபாலங்கை மான்மறி
இட்ட மாயிடு காட்டெரி யாடுவான்
சிட்டர் வாழ்தில்லை யம்பலக் கூத்தனை
எள்த னைப்பொழு தும்மறந் துய்வனோ.

ங

மாணி பால்கறந் தாட்டி வழிபட
நீணு லகெலாம் ஆளக் கொடுத்தவென்
ஆணியைச் செம்பொ னம்பலத் துள்ளின்ற
தாணு வைத்தயி யேன்மறந் துய்வனோ.

ச

பித்த னைப்பெருங் காடரங் காவுடை
முத்த னைமுனை வெண்மதி சூடியைச்
சித்தனைச் செம்பொ னம்பலத் துள்ளின்ற
அத்த னையடி யேன்மறந் துய்வனோ.

டு

நீதி யைநிறை வைமறை நான்குடன்
ஒதி யையொரு வார்க்கும் அறிவொண்ணுச்
சோதி யைச்சுடர்ச் செம்பொனி னம்பலத்
தாதி யையடி யேன்மறந் துய்வனோ.

சு

மைகொள் கண்டனெண் தோளன்முக் கண்ணினன்
பைகொள் பாம்பரை யார்த்த பரமனார்
செய்ய மாதுறை சிற்றம்ப லத்தெங்கள்
ஐய னையடி யேன்மறந் துய்வனோ.

எ

முழுதும் வானுல கத்துள தேவர்கள்
தொழுதும் போற்றியுந் தூயசெம் பொன்னினால்
எழுதி மேய்ந்தசிற் றம்பலக் கூத்தனை
இழுதை யேன்மறந் தெக்கன முய்வனே.

அ

காரு லாமலர்க் கொன்றையந் தாரனை
வாரு லாமுலை மக்கைம னானைத்
தேரு லாவிய தில்லையுட் கூத்தனை
ஆர்கி லாஅமு தைமறந் துய்வனே.

க

ஒக்கு மால்வரை யேந்தலுற் றான்சிரம்
வீங்கி விம்முற ஆன்றிய தாளினான்
தேக்கு நீர்வயல் சூழ்தில்லைக் கூத்தனைப்
பாங்கி லாத்தொண்ட னேன்மறந் துய்வனே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெல்வாயில் அரத்துறை - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கடவு னைக்கட லுள்ளெழு நஞ்சுண்ட
உடலு னானையொப் பாரிய லாதவெம்
அடலு னானை யரத்துறை மேவிய
சுடரு னானைக்கண் டர்நாந் தொழுவதே.

க

கரும்பொப் பானைக் கரும்பினிற் கட்டியை
விரும்பொப் பானைவிண் ணேரும் அறிகிலா
அரும்பொப் பானை யரத்துறை மேவிய
சுரும்பொப் பானைக்கண் டர்நாந் தொழுவதே.

உ

ஏறொப் பானையெல் லாவுயிர்க் கும்மிறை
வேறொப் பானைவிண் ணேரும் அறிகிலா
ஆறொப் பானை யரத்துறை மேவிய
ஊறொப் பானைக்கண் டர்நாந் தொழுவதே.

ங

பரப்பொப் பானைப் பகலிருள் நன்னிலா
இரப்பொப் பானை யினமதி சூடிய

அரப்பொப் பாணை யரத்துறை மேவிய
சுரப்பொப் பாணைக்கண் டர்நாந் தொழுவதே. ௪

நெய்யொப் பாணைநெய் யிற்சுடர் போல்வதோர்
மெய்யொப் பாணைவிண் ணோரு மறிகிலார்
ஐயொப் பாணை யரத்துறை மேவிய
கையொப் பாணைக்கண் டர்நாந் தொழுவதே. ௫

நிதியொப் பாணை நிதியிற் கிழவனை
விதியொப் பாணைவிண் ணோரு மறிகிலார்
அதியொப் பாணை யரத்துறை மேவிய
கதியொப் பாணைக்கண் டர்நாந் தொழுவதே. ௬

புனலொப் பாணைப் பொருந்தலர் தம்மையே
மினலொப் பாணைவிண் ணோரு மறிகிலார்
அனலொப் பாணை யரத்துறை மேவிய
கனலொப் பாணைக்கண் டர்நாந் தொழுவதே. ௭

பொன்னொப் பாணைப்பொன் னிற்சுடர் போல்வதோர்
மின்னொப் பாணைவிண் ணோரு மறிகிலார்
அன்னொப் பாணை யரத்துறை மேவிய
தன்னொப் பாணைக்கண் டர்நாந் தொழுவதே. ௮

காழி யாணைக் கனவிடை யூருமெய்
வாழி யாணைவல் லோருமென் றின்னவர்
ஆழி யான்பிர மற்றும ரத்துறை
ஊழி யாணைக்கண் டர்நாந் தொழுவதே. ௯

கலையொப் பாணைக் கற்றார்க்கோ ரமுதினை
மலையொப் பாணை மணிமுடி யூன்றிய
அலையொப் பாணை யரத்துறை மேவிய
நிலையொப் பாணைக்கண் டர்நாந் தொழுவதே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅண்ணாமலை - திருக்குறந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வட்ட னைம்மதி சூடியை வானவர்
சிட்ட னைத்திரு வண்ண மலையனை
இட்ட னையிகழ்ந் தார்புர மூன்றையும்
அட்ட னையடி யேன்மறந் துய்வனோ.

க

வான னைம்மதி சூடிய மைந்தனைத்
தேன னைத்திரு வண்ண மலையனை
ஏன னையிகழ்ந் தார்புர மூன்றெய்த
ஆன னையடி யேன்மறந் துய்வனோ.

உ

மத்த னைம்மத யானையு ரித்தவெஞ்
சித்த னைத்திரு வண்ண மலையனை
முத்த னைம்முனிந் தார்புர மூன்றெய்த
அத்த னையடி யேன்மறந் துய்வனோ.

ங

காற்ற னைக்கலக் கும்வினை போயறத்
தேற்ற னைத்திரு வண்ண மலையனைக்
கூற்ற னைக்கொடி யார்புர மூன்றெய்த
ஆற்ற னையடி யேன்மறந் துய்வனோ.

ச

மின்ன னைவினை தீர்த்தெனை ஆட்கொண்ட
தென்ன னைத்திரு வண்ண மலையனை
என்ன னையிகழ்ந் தார்புர மூன்றெய்த
அன்ன னையடி யேன்மறந் துய்வனோ.

ரு

மன்ற னைம்மதி யாதவன் வேள்விமேல்
சென்ற னைத்திரு வண்ண மலையனை
வென்ற னைவெகுண் டார்புர மூன்றையுந்
கொன்ற னைக்கொடி யேன்மறந் துய்வனோ.

க

வீர னைவிட முண்டனை வின்னவர்
தீர னைத்திரு வண்ண மலையனை
ஊர னையுண ரார்புர மூன்றெய்த
ஆர னையடி யேன்மறந் துய்வனோ.

எ

தேவாரம்

களங்

கருவி னேக்கடல் வாய்விட முண்டவெம்
 திருவி னேத்திரு வண்ண மலையனை
 உருவி னையுண ரார்புர மூன்றெய்த
 அருவி னையடி யேன்மறந் துய்வனே.

அ

அருத்த னையர வைந்தலை நாகத்தைத்
 திருத்த னேத்திரு வண்ண மலையனைக்
 கருத்த னேக்கடி யார்புர மூன்றெய்த
 அருத்த னையடி யேன்மறந் துய்வனே.

க

அரக்க னையல றவ்விர லூன்றிய
 திருத்த னேத்திரு வண்ண மலையனை
 இரக்க மாயென் உடலுறு நோய்களைத்
 தூரக்க னேத்தொண்ட னேன்மறந் துய்வனே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅண்ணாமலை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பட்டி ஏறுகந் தேறிப் பலஇ(ல்)லம்
 இட்ட மாக இரந்துண் டிழிதரும்
 அட்ட மூர்த்தியண் ணாமலை கைதொழக்
 கெட்டுப் போம்வினை கேடில்லே காண்மினே.

க

பெற்ற மேறுவர் பெய்பலிக் கென்றவர்
 சுற்ற மாமிசு தொல்புக ழானொடும்
 அற்றந் தீர்க்குமண் ணாமலை கைதொழ
 நற்ற வத்தொடு ஞானத் திருப்பரே.

உ

பல்லி லோடுகை யேந்திப் பலஇ(ல்)லம்
 ஒல்ல சென்றுணங் கல்கவர் வாரவர்
 அல்லல் தீர்க்குமண் ணாமலை கைதொழ
 நல்ல வாயின நம்மை யடையுமே.

ங

பாடிச் சென்று பலிக்கென்று நின்றவர்
 ஒடிப் போயினர் செய்வதொன் றென்கொலே

ஆடிப் பாடியண் னுமலை கைதொழ
ஒடிப் போகும்நம் மேலை வினைகளே.

௪

தேடிச் சென்று திருந்தடி யேத்துமின்
நாடி வந்தவர் நம்மையு மாட்கொள்வர்
ஆடிப் பாடியண் னுமலை கைதொழ
ஒடிப் போம்நம துள்ள வினைகளே.

௫

கட்டி யொக்குங் கரும்பி னிடைத்துணி
வெட்டி வீணைகள் பாடும் விகிந்தனா
அட்ட மூர்த்தியண் னுமலை மேவிய
கட்ட மாடியை நண்ணநன் காருமே.

௬

கோணிக் கொண்டையர் வேடமுன் கொண்டவர்
பாணி கட்டங்க ளாடும் பரமனா
ஆணிப் பொன்னினண் னுமலை கைதொழப்
பேணி நின்ற பெருவினை போருமே.

௭

கண்டந் தான்கறுத் தான்கால னுருயிர்
பண்டு கால்கொடு பாய்ந்த பரமனா
அண்டத் தோக்குமண் னுமலை கைதொழ
விண்டு போருநம் மேலை வினைகளே.

௮

முத்திச் சென்றுமுப் போதும் வணங்குமின்
அந்தி வாயொளி யான்றனண் னுமலை
சித்தி யாவெழு வார்வினை தீர்த்திடும்
கத்த மாமலர் சூடுங் கருத்தனே.

௯

மறையி னொருகு மாலவன் காண்கிலா
நிறையும் கீர்மையுன் நின்றருள் செய்தவன்
உறையும் மாண்பினண் னுமலை கைதொழப்
பறையும் நாஞ்செய்த பாவங்க ளானவே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆரூர் - திருக்குறந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

எப்போ தும்மிறை யும்மற வாதாரீர்
முப்போ தும்பிர மன்தொழ நின்றவன்
செப்போ தும்பொனின் மேனிச் சிவனவன்
அப்போ தைக்கஞ்ச லென்னுமா ஞாரனே.

சடையின் மேலுமொர் தையலை வைத்தவர்
அடைகி லாஅர வைஅரை யார்த்தவர்
படையின் நேர்தடங் கண்ணுமை பாகமா
அடைவர் போலிடி காடரா ஞாரனே.

விண்ட வெண்டலை யேகல னாகவே
கொண்ட கம்பலி தேருங் குழகனார்
துண்ட வெண்பிறை வைத்த இறையவர்
அண்ட வாணர்க் கருளுமா ஞாரனே.

விடையு மேறுவர் வெண்தலை யிற்பலி
கடைகள் தோறுந் திரியுமெங் கண்ணுதல்
உடையுஞ் சீரை யுறைவது காட்டிடை
அடைவர் போலரங் காகவா ஞாரனே.

துளைக்கை வேழத் தூரியுடல் போர்த்தவர்
வளைக்கை யாளையொர் பாக மகிழ்வெய்தித்
திளைக்குந் திங்கட் சடையில் திசைமுழு
தளக்குஞ் சிந்தையர் போலுமா ஞாரனே.

பண்ணி னின்மொழி யாளையொர் பாகமா
விண்ணி னாவிளங் கும்மதி குடியே
சுண்ண நீறுமெய்ப் பூசிச் சுடலையின்
அண்ணி யாடுவர் போலுமா ஞாரனே.

மட்டு வார்துழ லாளொடு மால்விடை
இட்ட மாவுகந் தேறு மிறைவனார்
கட்டு வாங்கங் கனன்மழு மான்தனோ
பட்ட மாம்புய மாகுமா ஞாரனே.

தேய்ந்த திங்கள் கமழ்சடை யன்கனல்
எந்தி யெல்லியு ளாடு மிறைவனார்
காய்ந்து காமனை நோக்கின கண்ணினார்
ஆய்ந்த நான்மறை யோதுமா ஞாரே.

அ

உண்டு நஞ்சகண் டத்து ளடக்கியங்
கிண்டை செஞ்சடை வைத்த இயல்பினான்
கொண்ட கோவண ஆடையன் கூரோரி
அண்ட வாண ரடையுமா ஞாரே.

க

மாலு நான்முக னும்மறி கிற்கிலார்
கால னாய அவனைக் கடந்திட்டுச்
சூல மான்மழு வேந்திய கையினார்
ஆல முண்டழ காயவா ஞாரே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆரூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொக்க ராகுழல் வீணை கொடுகொட்டி
பக்க மேபரு வாயன பூதங்கள்
ஒக்க ஆட லுகந்துடன் கூத்தராய்
அக்கி னோடா வார்ப்பரா ஞாரே.

க

எந்த மாதவஞ் செய்தனை நெஞ்சமே
பந்தம் வீடவை யாய பராபரன்
அந்த மில்புக ழாளு ரானெறி
சிந்தை புள்ளுஞ் சிரத்துளுந் தங்கவே.

உ

வண்டு லாமலர் கொண்டு வளர்ச்சடைக்
கிண்டை மாலை புனைந்து மிராப்பகல்
தொண்ட ராகித் தொடர்ந்து விடாதவர்க்
கண்ட மானவும் வைப்பரா ஞாரே.

க

துன்பெ லாமற நீங்கிச் சுபத்தராய்
என்பெ லாம்கெக் கிராப்பக லேத்திரின்

நின்ப ராய்நினைந் தென்று மிடையறா
அன்ப ராமவர்க் கன்பரா ஞாரே

முருட்டு மெத்தையில் முன்கிடத் தாழுனம்
அரட்டர் ஐவரை ஆசறுத் திட்டுநீர்
முரட்ட டித்தவத் தக்கன்றன் வேள்வியை
அரட்ட டக்கித ஞாந ரடைமினே.

எம்மை யாரிலை யானுமு ளேனலேன்
எம்மை யாரு மிதுசெய வல்லரே
அம்மை யாரெனக் கென்றென் றாற்றினேற்
கம்மை யாரைத்தந் தாராரு ரையரே.

தண்ட வாளியைத் தக்கன்றன் வேள்வியைச்
செண்ட தாடிய தேவர கண்டனைக்
கண்டு கண்டிவள் காதலித் தன்பதாய்க்
கொண்டி யாயின வாறென்றன் கோதையே.

இவன்ந மைப்பல பேசத் தொடங்கினான்
அவண் மன்றெனி லாந ரானெனும்
பவனி வீதி விடங்கனைக் கண்டிவள்
தவனி யாயின வாறென்றன் தையலே.

நீரைச் செஞ்சடை வைத்த நிமலனா
காரொத் தமிழற் றர்கனல் வாயரா
ஆரத் தருறை யும்மணி யாருரைத்
தூரத் தேதொழு வார்வினை தூளியே.

உள்ள மேயொன் றுறுதி யுரைப்பன்னான்
வெள்ளந் தாங்கு விரிசடை வேதியன்
அள்ளல் நீர்வய லாந ரமர்ந்தவெம்
வள்ளல் சேவடி வாழ்த்தி வணங்கிடே.

விண்ட மாமலர் மேலுறை வாடுனெம்
கொண்டல் வண்ணனுங் கூடி யறிகிலா
அண்ட வாணந்த ஞாந ரடிதொழப்
பண்டை வல்வினை நில்லா பறையுமே.

மைபு லாவிய கண்டத்த னண்டத்தன்
கைபு லாவிய ருலத்தன் கண்ணுதல்
ஐய னா ரடிதொழு வார்த்தெலாம்
உய்ய லாம்அல்லல் ஒன்றிலே காண்மினே.

கஉ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅன்னியூர் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாற லேத்த படுவெண் தலையினன்
கீற லேத்தசெம் மேனியன் நேரிழை
கூற லேத்தமெய் கோனர வாட்டிய
ஆற லேத்த சடையன்னி யூரனே.

க

பண்டொத் தமொழி யானையொர் பாகமாய்
இண்டைச் செஞ்சடை யன்னிருள் சேர்ந்ததோர்
கண்டத் தன்கரி யின்னூரி போர்த்தவன்
அண்டத் தப்புரத் தானன்னி யூரனே.

உ

பரவி னாரும் பணிந்தவர் தம்வினை
அரவை யாகத் துடைப்பவர் தம்மிடம்
குரவம் காறுங் குழலுமை கூறராய்
அரவ மாட்டுவர் போலன்னி யூரனே.

ந

வேத கீதர்விண் ணோர்க்கு முயர்ந்தவர்
சோதி வெண்பிறை துன்று சடைக்கணி
காதர் கீதியி னாலடி யார்தமக்
காதி யாகிகின் றாரன்னி யூரனே.

ச

எம்பி ரானிமை யோர்கன் தமக்கெலாம்
தீன்ப ராகி யிருந்தவெம் மீசனார்
தன்ப வல்வினை போகத் தொழுமவர்க்
கன்ப ராகிநின் றாரன்னி யூரனே.

ரு

வெந்த நீறுமெய் பூசுநன் மேனியர்
கந்த மாமலர் குடுங் கருத்தினர்

சிந்தை யார்சிவ னாரசெய்ய தீவண்ணர்
அந்த னாளர்கண் டரன்னி யூரே.

௬

ஊனை யார்தலை யிற்பலி கொண்டிழல்
வானை வானவர் தாங்கள் வணங்கவே
தேனை யார்குழ லானையொர் பாகமா
ஆனை யீருரி யாரன்னி யூரே.

௭

காலை போய்ப்பலி தேர்வர்கண் னாநெற்றி
மேலை வானவர் வந்து விரும்பிய
சோலை சூழ்புறங் காடாக் காகவே
ஆலின் கீழறத் தாரன்னி யூரே.

௮

எனிகொள் மேனிய ரென்பணிந் தின்பராய்த்
திரியு மூவெயில் தீயெழச் செற்றவர்
கரிய மாலொடு நான்முகன் காண்பதற்
கரிய ராகிநின் னாரன்னி யூரே.

௯

வஞ்ச ரக்கள் கரமுஞ் சிரத்தொடும்
அஞ்ச மஞ்சமோ ராறுநான் கும்மிறப்
பஞ்சின் மெல்வி ரலாலடர்த் தாயிழை
அஞ்ச லஞ்சலென் னாரன்னி யூரே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமறைக்காடு - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓத மால்கடல் பாவி புலகெலாம்
மாத ரார்வலங் கொண்டறைக் காடரைக்
காதல் செய்து கருதப் படுமவர்
பாத மேத்தப் பறையும்நம் பாவமே.

௧௧

பூக்குந் தாழை புறணி யருகெலாம்
ஆக்கந் தானுடை மாமறைக் காடரோ
ஆர்க்குந் காண்பரி யீரடி யார்தம்மை
நோக்கிக் கரண்பது நம்பணி செய்யிலே.

௧௨

புன்னை ஞாழல் புறணி யருகெலாம்
மன்னி ஞர்வலங் கொண்மறைக் காடரோ
அன்ன மெல்லடை யானையொர் பாகமாச்
சின்ன வேட முகப்பது செல்வமே.

ந

அட்ட மாமலர் குடி யடும்பொடு
வட்டப் புன்சடை மாமறைக் காடரோ
நட்ட மாடியும் நான்மறை பாடியும்
இட்ட மாக விருக்கு மிடமிதே.

ச

நெய்த லாம்பல் நிறைவயல் சூழ்தரும்
மெய்யி ஞர்வலங் கொண்மறைக் காடரோ
தையல் பாகங்கொண் டார்கவர் புன்சடைப்
பைதல் வெண்பிறை பாம்புடன் வைப்பதே.

டு

துஞ்சம் போதுந் துயிலின்றி யேத்துவார்
வஞ்சின் றிவலங் கொண்மறைக் காடரோ
பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவை பலிகொணர்ந்
தஞ்சி நிற்பது மைந்தலை நாகமே.

க

திருவி ஞர்செல்வ மல்கு விழாவணி
மருவி ஞர்வலங் கொண்மறைக் காடரோ
உருவி ஞாளுமை மங்கையொர் பாகமாய்
மருவி ஞய்கக்கை யைச்சென்னி தன்னிலே.

எ

சங்கு வந்தலைக் குந்தடங் கானல்வாய்
வங்க மார்வலங் கொண்மறைக் காடரோ
கங்கை செஞ்சடை வைப்பது மன்றியே
அங்கை யில்லன லேந்த லழகிதே.

அ

குறைக்காட் டான்விட்ட தேர்குத்த மாமலை
இறைக்காட் டியெடுத் தான்தலை யீரைந்தும்
மறைக்காட் டான்இறை யூன்றலும் வாய்விட்டான்
இறைக்காட் டாயெம் பிரானுனை யேத்தவே.

க

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமறைக்காடு - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்ணின் நேர்மொழி யாளுமை பங்கரோ
மண்ணி னூர்வலஞ் செய்ம்மறைக் காடரோ
கண்ணி னாலுமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ண மாகத் திறந்தருள் செய்ம்மினே.

க

ஈண்டு செஞ்சடை யாகத்து ஈசரோ
மூண்ட கார்முகி லின்முறிக் கண்டரோ
ஆண்டு கொண்டநீ ரேயருள் செய்திடும்
நீண்ட மாக்கத வின்வலி நீக்குமே.

உ

அட்ட மூர்த்திய தாகிய அப்பரோ
துட்டர் வான்புராஞ் சுட்ட சுவண்டரோ
பட்டங் கட்டிய சென்னிப் பரமரோ
சட்ட லிக்கத வந்திறப் பிம்மினே.

ந

அரிய நான்மறை யோதிய நாவரோ
பெரிய வான்புராஞ் சுட்ட சுவண்டரோ
விரிகொள் கோவண ஆடை வீருத்தரோ
பெரிய வான்கத வம்பிரி லிக்கவே.

ச

மலையில் நீடிருக் கும்மறைக் காடரோ
கலைகள் வந்திறைஞ் சுங்கழ லேத்தரோ
விலையில் மாமணி வண்ண வருவரோ
தொலைவி லாக்கத வந்துணை நீக்குமே.

டு

பூக்குந் தாழை புறணி யருகெலாம்
ஆக்குந் தண்பொழில் சூழ்மறைக் காடரோ
ஆர்க்குங் காண்பரி யீரடி கேளுமை
நோக்கிக் காணக் கதவைத் திறவுமே.

சு

வெந்த வெண்பொடிப் பூசம் விகிந்தரோ
அந்த மில்லி யணிமறைக் காடரோ
எந்தை நீயடி யார்வந் திறைஞ்சிட
இந்த மாக்கத வம்பிணி நீக்குமே.

எ

ஆறு குடும் அணிமறைக் காடரோ
கூறு மாதுமைக் கீந்த குழகரோ
ஏற தேறிய எம்பெரு மானிந்த
மாறி லாக்கத வம்வலி நீக்குமே.

அ

சுண்ண வெண்பொடிப் பூசுஞ் சுவண்டரோ
பண்ணி யேறுகந் தேறும் பரமரோ
அண்ண லாதி யணிமறைக் காடரோ
திண்ண மாக்கத வந்திறப் பிம்மினே.

க

லிண்ண னார்விரும் பியெதிர் கொள்ளவே
மண்ண னார்வணங் கும்மறைக் காடரோ
கண்ணி னாலுமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ண மாகத் திறந்தருள் செய்ம்மினே.

க0

அரக்க னைவிர லாலடர்த் திட்டநீர்
இரக்க மொன்றிலீ ரெம்பெரு மானிரோ
சாக்கும் புண்ணைகள் சூழ்மறைக் காடரோ
சாக்க லிக்கத வந்திறப் பிம்மினே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமீயச்சூர் - தீருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

தோற்றுங் கோயிலங் தோன்றிய கோயிலும்
வேற்றுக் கோயில் பலவுள மீயச்சூர்க்
கூற்றம் பாய்ந்த குளிர்புன் சடையாரற்
கேற்றங் கோயில்கண் டிரிளங் கோயிலே.

க

வந்த னையடைக் கும்மடித் தொண்டர்கள்
பந்த னைசெய்து பாவிக்க நின்றவன்
சிந்த னைதிருத் துந்திரு மீயச்சூர்
எந்த மையுடை யாரிளங் கோயிலே.

உ

பஞ்ச மந்திரம் ஓதும் பரமனார்
அஞ்ச ஆனை யுரித்தன லாவோர்

மெஞ்சம் வாழி நினைந்திரு மீயச்சூர்
எந்த மையுடை யாரிளங் கோயிலே.

ங்

நாறு மல்லிகை கூவிளஞ் செண்பகம்
வேறு வேறு விரித்த சடையிடை
ஆறு கொண்டுகந் தான்திரு மீயச்சூர்
ஏறு கொண்டுகந் தாரிளங் கோயிலே.

ச

வெவ்வ வண்ணத்து நாகம் வெருவவே
கவ்வ வண்ணக் கனல்விரித் தாமவர்
செவ்வ வண்ணந் திகழ்திரு மீயச்சூர்
எவ்வ வண்ணம் பிரானிளங் கோயிலே.

டு

பொன்னங் கொன்றையும் பூவணி மாலையும்
பின்னுஞ் செஞ்சடை மேற்பிறை சூழ்ந்து
மின்னு மேகலை யாளொடு மீயச்சூர்
இன்ன நான் ஆக லாரிளங் கோயிலே.

சு

படைகொள் பூதத்தன் பைங்கொன்றைத் தாரினன்
சடைகொள் வெள்ளத்தன் சாந்தவெண் நீற்றினன்
விடைகொ ணுந்தியி னான்திரு மீயச்சூர்
இடைகொண் டேத்தநின் றாரிளங் கோயிலே.

எ

ஆறு கொண்ட சடையினர் தாமுமோர்
வேறு கொண்டதொர் வேடத்த ராகிலும்
கூறு கொண்டுகந் தாளொடு மீயச்சூர்
ஏறு கொண்டுகந் தாரிளங் கோயிலே.

அ

வேதத் தானென்பர் வேள்வியு ளானென்பர்
பூதத்தா னென்பர் புண்ணியன் தன்னையே
கீதத் தான்கின ருந்திரு மீயச்சூர்
ஏதந் தீர்க்கநின் றாரிளங் கோயிலே.

க

கடுக்கண் டன்கய லாய மலைதனை
எடுக்க லுற்ற இராவணன் ஈடற
விடுக்க ணின் றி வெருண்டவன் மீயச்சூர்
இடுக்கண் தீர்க்கநின் றாரிளங் கோயிலே.

கௌ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீழிமிழலை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கரைந்து கைதொழு வாரையுங் காதலன்
வரைந்து வைதொழு வாரையும் வாடலன்
கிரந்த பாரிடத் தோடவர் கித்தலும்
விரைந்து போவது வீழி மிழலைக்கே.

க

ஏற்று வெல்கொடி யீசன்ற னுதிரை
காற்றஞ் சூடுவர் நன்னறும் திங்களார்
கீற்றுச் சந்தன வென்னை விரவலார்
வேற்றுக் கோலங்கொன் வீழி மிழலையே.

உ

புனைபொற் சூலத்தன் போர்விடை யூர்தியான்
வினைவெல் நாகத்தன் வெண்மழு வாளினுண்
கிணைய கின்றவ னீசனை யேயென
வினையி லார்தொழும் வீழி மிழலையே.

ங

மாடத் தாடு மனத்துடன் வைத்தவர்
கோடத் தார்குருக் கேத்திரத் தார்பலர்
பாடத் தார்பழிப் பார்பழிப் பல்லதோர்
வேடத் தார்தொழும் வீழி மிழலையே.

ச

எடுத்த வெல்கொடி யேறுடை யான்தமர்
உடுப்பர் கோவண முண்பது பிச்சையே
கெடுப்ப தாவது சீழ்கின்ற வல்வினை
விடுத்தப் போவது வீழி மிழலைக்கே.

டு

குழலை யாழ்மொழி யாரிசை வேட்கையால்
உழலை யாக்கையை யூணு முணர்விலீர்
தழலை கீர்மடிக் கொள்ளன்மின் சாற்றினோம்
மிழலை யானடி சாரவிண் ணன்வரே.

சு

தீரன் தீத்திர என்சடைத் தங்கிய
கீர ஓடிய கீற்றன்வண் டார்கொன்றைத்
தாரன் மாலையன் தண்டறங் கண்ணியன்
வீரன் வீழி மிழலை விகிந்தனே.

ஏ

எரியி னூரிறை யாரிடு காட்டிடை
நரியி னூர்பரி யாமகிழ் கின்றதோர்
பெரிய னூர்தம் பிறப்பொடு சாதலை
விரியி னூர்தொழும் வீழி மிழலையே.

அ

நீண்ட சூழ்சடை மேலொர் நிலாமதி
காண்டு சேவடி மேலொர் கணைகழல்
வேண்டு வாரவர் வீதி புருந்திலர்
மீண்டும் போவது வீழி மிழலைக்கே.

க

பாலை யாழொடு செவ்வழி பண்கொள
மாலை வானவர் வந்து வழிபடும்
ஆலை யாரழ லந்தண ராகுதி
வேலை யார்தொழும் வீழி மிழலையே.

கௌ

மழலை யேற்று மணுளன் திருமலை
சுழல் ஆர்த்தெடுத் தான்முடி தோளிறக்
சுழல்கொள் காவில் திருவிர லுன்றலும்
மிழலை யானடி வாழ்கென விட்டதே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீழிமிழலை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

என்பொ னேயிமை யோர்தொழு பைங்கழல்
நன்பொ னேநலந் தீங்கறி வொன்றிலேன்
செம்பொ னேதிரு வீழி மிழலையுள்
அன்ப னேயடி யேனைக் குறிக்கொளே.

க

கண்ணி னாற்களி கூரக்கை யால்தொழு
தெண்ணு மாறறி யாகிளைப் பேன்றனை
விண்ணு ளார்தொழும் வீழி மிழலையுள்
அண்ண லேயடி யேனைக் குறிக்கொளே.

உ

ஞால மேவிசும் பேநலந் தீமையே
கால மேகருத் தேகருத் தாற்றொழும்

சீல மேதிரு வீழி மிழலைபுள்
கோல மேயடி யேனைக் குறிக்கொளே.

ந

முத்த நேமுதல் வாழுகி மும்முளை
ஒத்த நேயொரு வாவுரு வாகிய
சித்த நேதிரு வீழி மிழலைபுள்
அத்த நேயடி யேனைக் குறிக்கொளே.

ஈ

கருவ நேகரு வாய்த்தெளி வார்க்கெலாம்
ஒருவ நேயுயிர்ப் பாபுணர் வாய்நின்ற
திருவ நேதிரு வீழி மிழலைபுள்
குருவ நேயடி யேனைக் குறிக்கொளே.

இ

காத்த நேபொழி லேழைபுத் காதலால்
ஆத்த நேயம ரர்க்கயன் றன்தலை
சேர்த்த நேதிரு வீழி மிழலைபுள்
கூத்த நேயடி யேனைக் குறிக்கொளே.

ஈ

நீதி வானவர் நிர்த்தல் நியமஞ்செய்
தோதி வானவ ரும்முண ராததோர்
வேதி யாவிகிர் தாதிரு வீழியுள்
ஆதி யேயடி யேனைக் குறிக்கொளே.

எ

பழகி நின்னடி சூடிய பாலனைக்
கழகின் மேல்வைத்த காலனைச் சாடிய
அழக நேயணி வீழி மிழலைபுள்
குழக நேயடி யேனைக் குறிக்கொளே.

அ

அண்ட வானவர் கூடிக் கடைந்தநஞ்
சுண்ட வானவ நேயுணர் வொன்றிலேன்
விண்ட வான்பொழில் வீழி மிழலைபுள்
கொண்ட நேயடி யேனைக் குறிக்கொளே.

ஈ

ஒருத்தன் ஒங்கலைத் தாங்க லுற்றானுரம்
வருத்தி ஞய்வஞ்ச நேன்மனம் மன்னிய
திருத்த நேதிரு வீழி மிழலைபுள்
ஒருத்த நேயடி யேனைக் குறிக்கொளே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிடைமருது - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாச மொன்றில ராய்ப்பல பத்தர்கள்
வாச நாண்மலர் கொண்டடி வைகலும்
ஈச னெம்பெரு மானிடை மருதினில்
பூச நம்புகு தும்புன லாடவே.

மறையின் நாண்மலர் கொண்டடி வானவர்
முறையி னுல்முனி கள்வழி பாடுசெய்
இறைவ னெம்பெரு மானிடை மருதினில்
உறையு மீசனை யுள்குமே னுள்ளமே.

கொன்றை மாலையுங் கூவிள மத்தமும்
சென்று சேரத் திகழ்சடை வைத்தவன்
என்று மெந்தை பிரானிடை மருதினை
நன்று கைதொழு வார்வினை நாசமே.

இம்மை வானவர் செல்வம் வினைத்திடும்
அம்மை யேற்பிற வித்துயர் நீத்திடும்
எம்மை யாளு மிடைமரு தன்கழல்
செம்மை யேதொழு வார்வினை சிந்தமே.

வண்ட னைந்தன வன்னியுங் கொன்றையும்
கொண்ட ணிந்த சடைமுடிக் கூத்தனார்
எண்டி சைக்கு மிடைமரு தாவென
விண்டு போயறும் மேலை வினைகளே.

ஏற தேறு மிடைமரு தீசனார்
கூறு வார்வினை தீர்க்குங் குழகனார்
ஆறு செஞ்சடை வைத்த அழகனார்
கூறி யூறி யுருகுமே னுள்ளமே.

விண்ணு ளாரும் விரும்பப் படுபவர்
மண்ணு ளாரும் மதிக்கப் படுபவர்
எண்ணி னாப்பொழில் சூழிடை மருதினை
நண்ணி னுரைநண் னுவனை நாசமே.

வேந்த வெண்பொடிப் பூசும் விகிந்தனார்
கந்த மாலைகள் சூடுங் கருத்தனார்
எந்தை யென்னிடை மருதினி லீசனைச்
சுந்தை யால்கினை வார்வினை தேயுமே.

அ

வேத மோதும் விரிசடை யண்ணலார்
பூதம் பாடநின் ருடும் புனிதனார்
ஏதந் தீர்க்கு மிடைமரு தாவென்று
பாத மேத்தப் பறையும்நம் பாவமே.

க

கனியி னுங்கட்டி பட்ட கரும்பினும்
பனிம லர்க்குழற் பாவைநல் லாரினும்
தனிமு டிகவித் தாளு மரசினும்
இனியன் தன்னடைந் தார்க்கிடை மருதனே.

க௦

முற்றி லாமதி சூடும் முதல்வனார்
ஒற்றி னூர்மலை யாலாக் கன்முடி
ஏற்றி னூர்கொடி யாரிடை மருதினைப்
பற்றி னாரைப் பற்றுவனைப் பாவமே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிடைமருது - தீர்த்துந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பறையி னோசையும் பாடலி னோசையும்
மறையி னோசையும் வையும் வயலெலாம்
இறைவ னென்கன் பிரானிடை மருதினில்
உறையு மீசனை யுன்குமென் னுள்ளமே.

க

மனத்தன் மாயனை மாசறு சோதியைப்
புனிற்றுப் பிள்ளைவென் னைம்மதி சூடியை
எனக்குத் தாயையெய் மானிடை மருதனை
கினைத்திட் றேறி நிறைந்ததென் னுள்ளமே.

உ

உண்ட ணைந்தன வன்னியும் மத்தமும்
கொண்ட ணிந்த சடைமுடிக் கூத்தனை

எண்டி சைக்கு மிடைமரு தாவென
விண்டு போயறும் மேலை வினைகளே.

ந

துணையி லாமையில் தாங்கிருட் பேய்களோ
டணைய லாவ தெமக்கரி தேயெனா
இணையி லாவிடை மாமரு தில்லெழு
பணையி லாகமஞ் சொல்லுந்தன் பாங்கிக்கே.

ச

மண்ணை யுண்டமால் காணான் மலரடி
விண்ணை விண்டயன் காணான் வியன்முடி
மொண்ணை மாமரு தாவென்றென் மொய்குழல்
பண்ணை யாயமுந் தானும் பயிலுமே.

நி

மங்கை காணக் கொடார்மண மாலையைக்
கங்கை காணக் கொடார்முடிக் கண்ணியை
நங்கை மீரிடை மருதரிந் நங்கைக்கே
எங்கு வாங்கிக் கொடுத்தா ரிதழியே.

சு-எ-அ-க-க0-கக.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பேரையில் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மறையும் ஒதுவர் மான்மறிக் கையினர்
கறைகொள் கண்ட முடைய கபாலியார்
துறையும் போருவர் தூயவெண் நீற்றினர்
பிறையுஞ் சூடுவர் பேரெயி ளாளரே.

க

கணக்கி லாரையுங் கற்றுவல் லாரையும்
வணக்கி ளாநெறி கண்டுகொண் டாரையும்
தணக்கு வார்தணிப் பாரெப் பொருளையும்
பிணக்கு வாரவர் பேரெயி ளாளரே.

உ

சொரிவிப் பார்மழை சூழ்கதிர்த் திங்களை
விரிவிப் பார்வெயிற் பட்ட விளங்சொளி

எரிவிப் பார்தணிப் பாரெப் பொருளையும்
பிரிவிப் பாரவர் பேரெயி லாளரே.

ந

செறுவிப் பார்சிலை யால்மதில் தீர்த்தங்கள்
உறுவிப் பார்பல பத்தர்க ளுழ்வினை-
அறுவிப் பாரது வன்றியும் நல்வினை
பெறுவிப் பாரவர் பேரெயி லாளரே.

ச

மற்றை யாரறி யார்மழு வாளினார்
பற்றி யாட்டியோ கைந்தலைப் பாம்பரைச்
சுற்றி யாரவர் துநெறி யால்மிகு
பெற்றி யாரவர் பேரெயி லாளரே.

இ

திருக்கு வார்துழற் செல்வன சேவடி
இருக்கு வாய்மொழி யால்தனை யேத்துவார்
சுருக்கு வார்தயர் தோற்றங்க ளாற்றறப்
பெருக்கு வாரவர் பேரெயி லாளரே.

சு

முன்னை யார்மயி லூர்தி முருகவேள்
தன்னை யாரெனில் தானோர் தலைமகன்
என்னை யாளுமி றையவ னெம்பிரான்
பின்னை யாரவர் பேரெயி லாளரே.

எ

உழைத்துந் துன்னியு முன்னத்து ளேயுரு
இழைத்து மெந்தை பிரானென் றிராப்பகல்
அழைக்கு மன்பின ராய அடியவர்
பிழைப்பு நீக்குவர் பேரெயி லாளரே.

அ

நீரு லாபிமிர் புன்சடை யாவெனா
ஏரு லாவந் கன்திறல் வாட்டிய
வாரு லாவன மென்முலை யாளோடும்
பேரு லாரவர் பேரெயி லாளரே.

க

பாணி யார்படு தம்பெயர்ந் தாடுவர்
துணி யார்விச யற்கருள் செய்தவர்
மாணி யாய்மண் ணைந்தவன் நான்முகன்
பேணி யாரவர் பேரெயி லாளரே.

க௦

மதத்த வாளாக் கன்மணிப் புட்பகம்
 சிதைக்க வேதிரு மாமலைக் கீழ்ப்புக்குப்
 பதைத்தங் கார்த்தெடுத் தான்பத்து நீண்முடி
 பிதக்க வுன்றிய பேரெயி லாளரே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெண்ணி - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்தி னைப்பவ ளத்தை முளைத்தவெம்
 தொத்தி னைச்சுட ரைச்சுடர் போலொளிப்
 பித்த னைக்கொலும் நஞ்சினை வானவர்
 நித்த னைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே.

1

வெண்ணித் தொல்நகர் மேயவெண் திங்களார்
 கண்ணித் தொத்த சடையர் சுபாலியார்
 எண்ணித் தம்மை நினைந்திருந் தேனுக்கு
 அண்ணித் திட்டமு தூறுமென் நாவுக்கே.

2

காற்றி னைக்கன லைக்கதிர் மாமணி
 கீற்றி னைநினைப் பார்வினை நீக்கிடும்
 கூற்றி னையுதைத் திட்ட குணமுடை
 வீற்றி னைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே.

3

நல்ல னைத்திகழ் நான்மறை யோதியைச்
 சொல்ல னைச்சுட ரைச்சுடர் போலொளிர்
 கல்ல னைக்கடி மாமதில் மூன்றெய்த
 வில்ல னைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே.

4

சுடரைப் போலொளிர் சுண்ணவெண் ணீற்றனை
 அடருஞ் சென்னியில் வைத்த அமுதினைப்
 படருஞ் செஞ்சடைப் பான்மதி சூடியை
 இடரை நீக்கியை யான்கண்ட வெண்ணியே.

5

பூத நாதனைப் பூம்புக லூரனைத்
 தாதெ னத்தவ மும்மதி சூடியை

நாதனை நல்ல நான்மறை யோதியை
வேதனைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே.

சு

ஒருத்தி யையொரு பாகத் தடக்கியும்
பொருத்தி யபுனி தன்புரி புன்சடைக்
கருத்தனைக்கறைக் கண்டனைக் கண்ணுதல்
நிருத்தனைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே.

எ

சடையனைச்சரி கோவண ஆடைகொண்
டுடையனைபுணர் வார்வினை தீர்த்திடும்
படையனைமழு வானொடு பாய்தரும்
வீடையனைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே.

அ

பொருப்பனைப்புன லானொடு புன்சடை
அருப்பனையினங் திங்களங் கண்ணியான்
பருப்ப தம்பர வித்தொழுந் தொண்டர்கள்
விருப்பனைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே.

க

சூல வஞ்சனை வல்லவெஞ் சுந்தரன்
கோல மாஅருள் செய்ததோர் கொண்கையான்
காலன் அஞ்ச வுதைத்திருள் கண்டமாம்
வேலை நஞ்சனைக் கண்டது வெண்ணியே.

கஓ

இலையி னார்கொன்றை சூடிய ஈசனா
மலையி னாலரக் கன் திறல் வாட்டினா
சிலையி னால்மதி லெய்தவன் வெண்ணியைத்
தலையி னாத்தொழு வார்வினை தாவுமே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடம்பந்துறை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

முற்றி லாமுலை யாளிவ னாகிலும்
அற்றந் தீர்க்கு மறிவில னாகிலும்
கற்றைச் செஞ்சடை யான்கடம் பந்துறைப்
பெற்றம் ஊர்தியென் றானெங்கள் பேதையே.

க

தனகி ருந்ததொர் தன்மைய ராகிலும்
முனகு தீரத் தொழுதெழு மின்களோ
கனகப் புன்சடை யான்கடம் பந்துறை
நினைய வல்லவர் நீள்விசும் பாள்வரே.

உ

ஆரி யந்தமி யோடிசை யானவன்
கூரி யகுணத் தார்குறி நின்றவன்
காரி கையுடை யான்கடம் பந்துறைச்
சீரி யல்பத்தர் சென்றடை மின்களே.

ந

பண்ணின் இன்மொழி கேட்கும் பரமனை
வண்ண நன்மல ரான்பல தேவரும்
கண்ண னும்மறி யான்கடம் பந்துறை
நண்ண நம்வினை யாயின நாசமே.

ச

மறைகொண் டம்மனத் தானே மனத்தளே
நிறைகொண் டந்நெஞ்சி னுள்ளுற வைம்மினே
கறைகண் டன்னுறை யுங்கடம் பந்துறை
சிறைகொண் டவ்வினை தீரத் தொழுமினே.

ஞ

நங்கை பாகம்வைத் தந்நறுஞ் சோதியைப்
பங்க மின்றிப் பணிந்தெழு மின்களோ
கங்கைச் செஞ்சடை யான்கடம் பந்துறை
அங்க மோதி யரனுறை கின்றதே.

க

அரிய நான்மறை யாறங்க மாயைந்து
புரியன் தேவர்க ளேத்தநஞ் சுண்டவன்
கரிய கண்டத்தி னுன்கடம் பந்துறை
உரிய வாறு நினைமட நெஞ்சமே.

எ

பூமென் கோதை யுமையொரு பாகனை
ஓமஞ் செய்தும் உணர்மின்க ளுள்ளத்தால்
காமற் காய்ந்த பிரான்கடம் பந்துறை
நாம மேத்தநம் தீவினை நாசமே.

அ

பார ணங்கி வணங்கிப் பணிசெய
நார ணன்பிர மன்னறி யாததோர்

காரணன்கடம் பந்துறை மேவிய
ஆரணங்கொரு பாலுடை மைந்தனே.

க

நூலால் நன்றா நினைமின்கள் நோய்கெடப்
பாலா னைந்துட னுடும் பரமனார்
காலா லுன்றுகந் தான்கடம் பந்துறை
மேலா னஞ்செய்த லல்லினை வீடுமே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடம்பூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

தனருங் கோளர வத்தொடு தண்மதி
வனருங் கோல வளர்சடை யார்க்கிடம்
கினரும் பேரிசைக் கின்னாம் பாட்டறாக்
கனருங் கார்க்கடம் பூர்க்காக் கோயிலே.

க

வெலவ லான்புல னைந்தொடு வேதமும்
சொலவ லான்குழ லுந்தடு மாற்றமும்
அலவ லான்மனை யார்ந்தமென் தோளியைக்
கலவ லான்கடம் பூர்க்காக் கோயிலே.

உ

பொய்தொ ழாது புலியுரி யோன்பணி
செய்தெ ழாவெழு வார்பணி செய்தெழா
வைதெ ழாதெழு வாரவ ரென்கநீர்
கைதொ ழாவெழு மின்காக் கோயிலே.

ங

தண்ணெ னுமனத் தால்தொழு நெஞ்சமே
பண்ணி னுல்முனம் பாட லதுசெய்தே
எண்ணி லாரெயில் மூன்று மெரித்தமுக்
கண்ணி னுன்கடம் பூர்க்காக் கோயிலே.

ச

கனைபுள் நீல மலரன கண்டத்தன்
புனைபும் பொன்னிறக் கொன்றை புரிசடைக்
கனைபும் பைங்கழ லான்காக் கோயிலே
நனைபு முன்னத் தவர்வினை நீங்குமே.

ரு

குணங்கள் சொல்லியுங் குற்றங்கள் பேசியும்
வணங்கி வாழ்த்துவ ரன்புடை யாரொலாம்
வணங்கி வான்மலர் கொண்டடி வைகலும்
கணங்கள் போற்றிசைக் குங்கரக் கோயிலே.

சு

பண்ணி னார்மறை பல்பல பூசனை
மண்ணி னார்செய்வ தன்றியும் வைகலும்
விண்ணி னார்கள் வியக்கப் படுவன
கண்ணி னார்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே.

எ

அங்கை ஆரழ லேந்திரின் ரூடலன்
மங்கை பாட மகிழ்ந்தூடன் வார்சடைக்
கங்கை யானுறை யுங்கரக் கோயிலைத்
தங்கை யால்தொழு வார்வினை சாயுமே.

அ

நங்க டம்பனைப் பெற்றவன் பங்கினன்
தென்க டம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்க டன்னடி யேனையுந் தாங்குதல்
என்க டன்பணி செய்து கிடப்பதே.

க

பணங்கொள் பாற்கடல் பாம்பினை யானெடும்
மணங்க மழ்மலர்த் தாமரை யானவன்
பிணங்கும் பேரழ லெம்பெரு மாற்கிடம்
கணங்கள் போற்றிசைக் குங்கரக் கோயிலே.

க0

வரைக்கண் நாலஞ்சு தோளுடை யான்தலை
அரைக்க ஆன்றி யருள்செய்த ஈசனார்
திரைக்குந் தண்புனல் சூழ்கரக் கோயிலே
உரைக்கு முள்ளத் தவர்வினை யோயுமே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடம்பூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருவ ராயிரு மூவரு மாயவன்
குருவ தாய குழக னுறைவிடம்
பருவ ரால்குதி கொள்ளும் பழனஞ்சூழ்
கருவ தாங்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே.

க

வன்னி மத்தம் வளரிளந் திங்கலோர்
கன்னி யானைக் கதிர்முடி வைத்தவன்
பொன்னின் மல்கு புணர்முலை யாளொடும்
மன்னி னுன்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே.

உ

இல்லக் கோலமு மிந்த இளைமையும்
அல்லற் கோல மறுத்து வல்லிரே
ஒல்லைச் சென்றடை யுங்கடம் பூர்நகர்ச்
செல்வக் கோயில் திருக்கரக் கோயிலே.

ங

வேறு சிந்தை யிலாதவர் தீவினை
கூறு செய்த குழக னுறைவிடம்
ஏறு செல்வத் திமையவர் தாந்தொழும்
ஆறு சேர்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே.

ச

திங்கள் தங்கிய செஞ்சடை மேலுமோர்
மங்கை தங்கும் மனா னிருப்பிடம்
பொங்கு சேர்மணற் புண்ணையும் ஞாழலும்
தெங்கு சேர்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே.

ஞ

மல்லை ஞாலத்து வாழு முயிர்க்கெலாம்
எல்லை யான பிரானு ரிருப்பிடம்
கொல்லை முல்லை கொழுந்தகை மல்லிகை
நல்ல சேர்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே.

க

தனரும் வானர வத்தொடு தண்மதி
வனரும் பொற்சடை யாற்கிட மாவது
கிளரும் பேரொலி கின்னரம் பாட்டராக்
கனரி யார்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே.

எ

உற்ற ராயுற வாகி யுயிர்க்கெலாம்
பெற்ற ராய பிரானு ருறைவிடம்
முற்றார் மும்மதி லெய்த முதல்வனார்
கற்றார் சேர்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே.

அ

வென்னை நீறணி மேனிய வர்க்கெலாம்
உள்ள மாய பிரானு ருறைவிடம்

பிள்ளை வெண்பிறை சூடிய சென்னியான்
கள்வன் சேர்கடம் பூர்க்காக் கோயிலே.

க

பரப்பு நீரிலங் கைக்கிறை வன் அவன்
உரத்தி னுலடுக் கள்ளடுக் கல்லுற
இரக்க மின் றி யிறைவிர லாற்றலை
அரக்கி னுன்கடம் பூர்க்காக் கோயிலே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஇன்னம்பர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

என்னி லாரு மெனக்கினி யாரில்லை
என்னி லும்மினி யானொரு வன்னுளன்
என்னு ளேயுயிர்ப் பாய்ப்புறம் போந்துபுக்
கென்னு ளேநிற்கும் இன்னம்ப ரீசனே.

க

மட்டுண் பார்கள் மடந்தையர் வாட்கண்ணால்
கட்டுண் பார்கள் கருதுவ தென்கொலோ
தட்டி முட்டித் தள்ளாடித் தழுக்குழி
எட்டு மூர்த்திய ரின்னம்ப ரீசனே.

உ

கனலுங் கண்ணியுந் தண்மதி யோடுடன்
புனலுங் கொன்றையுஞ் சூடும் புரிசடை
அனலுஞ் சூலமும் மான்மறிக் கையினர்
எனலு மென்மனத் தின்னம்ப ரீசனே.

ந

மழைக்கண் மாமயி லாலு மகிழ்ச்சியான்
அழைக்குந் தன்னடி யார்கள்த மன்பினைக்
குழைக்குந் தன்னைக் குறிக்கொள வேண்டியே
இழைக்கு மென்மனத் தின்னம்ப ரீசனே.

ச

தென்ன வன்னெனை யானுஞ் சிவனவன்
மன்ன வன்மதி யம்மறை யோதியான்
முன்ன மன்னவன் சேர்வன பூழியான்
இன்னம் இன்புற்ற வின்னம்ப ரீசனே.

ரு

வினக்கும் வேறு படப்பிற ருன்னத்தில்
அனக்குத் தன்னடி யார்மனத் தன்பினைக்
குனக்கு மென்னைக் குறிக்கொள வேண்டியே
இனக்கு மென்மனத் தின்னம்ப ரீசனே.

சு

சடைக்க னுள்புன லாள்அனல் கையதோர்
கடைக்க னுல்மங்கை நோக்கிம வான்மகள்
படைக்க னுல்பரு கப்படு வான்நமக்
கிடைக்க னுய்நின்ற வின்னம்ப ரீசனே.

எ

தொழுது தாமலர் தூவித் துதித்துநின்
றழுது காமுற் றாற்றுநின் றுரையும்
பொழுது போக்கிப் புறக்கணிப் பாரையும்
எழுதுங் கீழ்க்கணக் கின்னம்ப ரீசனே.

அ

விரியுந் தண்ணிள வேனிலில் வெண்பிறை
புரியுந் காமனை வேவப் புருவமும்
திரியு மெல்லையில் மும்மதில் தீயெழுந்
தெரிய கோக்கிய வின்னம்ப ரீசனே.

க

சனியும் வெள்ளியுந் திங்களும் ஞாயிறும்
முனிவ னாய்முடி பத்துடை யான்றனைக்
கனிய லூன்றிய காரண மென்கொலோ
இனிய னுய்நின்ற வின்னம்ப ரீசனே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்குடமூக்கு - தீர்த்துந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவ ணத்தவன் புண்ணிய னண்ணியங்
காவ ணத்துடை யானடி யார்களைத்
தீவ ணத்திரு நீறுமெய் பூசியோர்
கோவ ணத்துடை யான்குட மூக்கிலே.

க

பூத்தா டிக்கழி யாதேநீர் பூமியீர்
தீத்தா டித்திறஞ் சிந்தையுள் னவம்மனோ

வேர்த்தா டெங்காளி தன்விசை தீர்கென்று
கூத்தா டிய்யுறை யுங்குட மூக்கிலே.

உ

நங்கை யாளுமை யாளுறை நாதனார்
அங்கை யாளொ டறுபதந் தாழ்சடைக்
கங்கை யாளவன் கன்னி யெனப்படும்
கொங்கை யாளுறை யுங்குட மூக்கிலே.

ந

ஒதா நாவன் திறத்தை யுரைத்திரேல்
ஏதா னும்மினி தாகும் மியமுனை
சேதா ஏறுடை யானமர்ந் தவிடம்
கோதா விரியுறை யுங்குட மூக்கிலே.

ச

நக்க ரையனை நாடொறும் நன்னெஞ்சே
வக்க ரையுறை வாளை வணங்குநீ
அக்க ரையோ டரவரை யார்த்தவன்
கொக்க ரையுடை யான்குட மூக்கிலே.

சு

அறவி நெஞ்சின ராகிய தொண்டர்காள்
பிறவி நீங்கப் பிதற்றுமின் பித்தராய்
மறவனாய்ப் பார்த்தன் மேற்கனை தொட்டவெம்
குறவ னுறறை யுங்குட மூக்கிலே.

சு

தொண்ட ராகித் தொழுது பணிமினோ
பண்டை வல்லினை பற்றற வேண்டுவீர்
லிண்ட வர்புரம் மூன்றொரு மாத்திரைக்
கொண்ட வன்னுறை யுங்குட மூக்கிலே.

எ

காமி யஞ்செய்து காலங் கழியாதே
ஒமியஞ் செய்தங் குள்ளத் துணர்மினோ
சாமி யோடு சரச்ச வதியவன்
கோமி யும்முறை யுங்குட மூக்கிலே.

அ

சிரமஞ் செய்து சிவனுக்குப் பத்தராய்ப்
பரம னைப்பல னாளும் பயிற்றுமின்
பிரமன் மாலொடு மற்றொழிந் தார்க்கெலாம்
குரவ னுறறை யுங்குட மூக்கிலே.

க

அன்று தானாக் கன்கயி லாயத்தைச்
சென்று தானெடுக் கவுமை யஞ்சலும்
கன்று தான்நக்கு நல்விர லுன்றிப்பின்
கொன்று கீதங்கேட் டான்குட மூக்கிலே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநீன்றியூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொடுக்கண் வெண்தலை கொண்டு குறைவிலைப்
படுக்க னென்றில ராய்ப்பலி தேர்ந்துண்பர்
நெடுக்கண் மக்கைய ராட்டயர் நின்றியூர்க்
கடுக்கைக் கூற்றுதைத் திட்ட கருத்தரே.

க

வீதி வேல்நெடுங் கண்ணியர் வெள்வனோ
கீதி யேகொளப் பாலது நின்றியூர்
வேத மோதி விளங்குவெண் தோட்டராய்க்
காதில் வெண்குழை வைத்தவெங் கள்வரே.

உ

புற்றி னார வம்புலித் தோல்மிசைச்
சுற்றி னாசுண்ணப் போர்வைகொண் டார்கடர்
நெற்றிக் கண்ணுடை யாரமர் நின்றியூர்
பற்றி னாரைப்பற் றுவனைப் பாவமே.

ந

பறையி னேசையும் பாடலி னேசையும்
மறையி னேசையும் மல்கி யயலெலாம்
நிறையும் பூம்பொழில் சூழ்திரு நின்றியூர்
உறையு மீசனை யுன்குமென் னுள்ளமே.

ச

சனையுன் நீலஞ் சனியும் நெடுக்கனாள்
நீனைய நென்றென்று மேசவ தென்கொலோ
நீனையுந் தண்வயல் சூழ்திரு நின்றியூர்ப்
பனையின் ஈருரி போர்த்த பரமரே.

ரு

உரைப்பக் கேண்மின் தும் உச்சியு ளான்றனை
நீரைப்பொன் மாமதில் சூழ்திரு நின்றியூர்

உரைப்பொற் கற்றைய ராரிவ ரோவெனில்
திரைத்துப் பாடித் திரிதருஞ் செல்வரே.

சு

கன்றி யூர்முகில் போலுங் கருங்களி
நின்றி ஏறல னூலிது என்கொலோ
நின்றி யூர்பதி யாக நிலையவன்
வென்றி யேறுடை யெங்கள் விகிர்தனே.

எ

நிலையி லாவென்னை மாலையன் நீண்டதோர்
கொலைவி லாலெயி லெய்த கொடியவன்
நிலையி னூர்வயல் சூழ்திரு நின்றியூர்
உரையி னூல்தொழு வார்வினை யோயுமே.

அ

அஞ்சி யாகிலு மன்புபட் டாகிலும்
நெஞ்சம் வாழி நினைநின்றி யூரைநீ
இஞ்சி மாமதி லெய்திமை யோர்தொழக்
குஞ்சி வான்பிறை சூடிய கூத்தனே.

க

எளிய னாமொழி யாவிலங் கைக்கிறை
களியி னூற்கயி லாய மெடுத்தவன்
நெளிய லூன்றவல் லானமர் நின்றியூர்
அளியி னூற்றொழு வார்வினை யல்குமே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒற்றி யூரு மொளிமதி பாம்பினை
ஒற்றி யூருமப் பாம்பும் அதனையே
ஒற்றி யூர வொருசடை வைத்தவன்
ஒற்றி யூர்தொழ நம்வினை யோயுமே.

க

வாட்ட மொன்றுரைக் கும்மலை யான்மகள்
ஈட்ட வேயிரு ளாடி யிடுபிணக்

காட்டி லோரி கடிக்க எடுத்ததோர்
ஒட்டை வெண்தலைக் கையொற்றி யூரோ. ௨

கூற்றுத் தண்டத்தை யஞ்சிக் குறிக்கொண்மின்
ஆற்றுத் தண்டத் தடக்கு மானடி
நீற்றுத் தண்டத்த ராய்வினை வார்க்கெலாம்
ஊற்றுத் தண்டொப்பர் போலொற்றி யூரோ. ௩

சுற்றும் பேய்சுழ லச்சுடு காட்டெரி
பற்றி யாடுவர் பாய்புலித் தோலினர்
மற்றை யூர்கனெல் லாம்பலி தேர்ந்துபோய்
ஒற்றி யூர்புக் குறையு மொருவரோ. ௪

புற்றில் வானா வாட்டி புமையொடு
பெற்ற மேறுகத் தேறும் பெருமையான்
மற்றை யாரொடு வானவ ருந்தொழ
ஒற்றி யூருறை வாணோர் கபாலியே. ௫

போது தாழ்ந்து புதுமலர் கொண்டீர்
மாது தாழ்சடை வைத்த மணாளார்
ஒது வேதிய ஞர்திரு வொற்றியூர்
பாத மேத்தப் பறையுந் பாவமே. ௬

பலவும் அன்னங்கன் பன்மலர் மேல்துஞ்சும்
கலவ மஞ்ஞைகள் காரென வென்குறும்
உலவு பைம்பொழில் சூழ்திரு வொற்றியூர்
நிலவி னாண்டி யேயடை நெஞ்சமே. ௭

ஒன்று போலும் உகந்தவ ரேறிற்று
ஒன்று போலு முதைத்துக் களைந்தது
ஒன்று போலொளி மாமதி குடிற்று
ஒன்று போலுகத் தாரொற்றி யூரோ. ௮

படைகொள் பூதத்தர் வேதத்தர் கீதத்தர்
சடைகொள் வென்னத்தர் சாந்தவெண் நீற்றினர்
உடையுந் தோலுகத் தாருறை யொற்றியூர்
அடையு முன்னத் தவர்வினை யல்குமே. ௯

வரையி னுலையர் தோளுடை மன்னனை
வரையி னர்வலி செற்றவர் வாழ்விடம்
திரையி னர்புடை சூழ்திரு வெற்றியூர்
உரையி னாற்பொலிந் தாருயர்ந் தார்களே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பாசூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

முந்தி மூவெயி லெய்த முதல்வனார்
சிந்திப் பார்வினை தீர்த்திடுஞ் செல்வனார்
அந்திக் கோன்தனக் கேயருள் செய்தவர்
பந்திச் செஞ்சடைப் பாசூ ரடிகளே.

௧

மடந்தை பாகம் மகிழ்ந்த மணாளனார்
தொடர்ந்த வல்வினை போக்கிடுஞ் சோதியார்
கடந்த காலனைக் கால்கொடு பாய்ந்தவர்
படர்ந்த நாகத்தர் பாசூ ரடிகளே.

௨

நாறு கொன்றையும் நாகமுந் திங்களும்
ஆறுஞ் செஞ்சடை வைத்த அழகனார்
காறு கண்டத்தர் கையதோர் சூலத்தர்
பாறி னோட்டினர் பாசூ ரடிகளே.

௩

வெற்றி யூருறை வேதிய ராவர்நல்
ஒற்றி யேறுகந் தேறு மொருவனார்
நெற்றிக் கண்ணினர் நீளர வந்தனைப்
பற்றி யாட்டுவர் பாசூ ரடிகளே.

௪

மட்ட விழ்ந்த மலர்நெடுங் கண்ணிபால்
இட்ட வேட்கைய ராகி யிருப்பவர்
அட்ட ரேலறி யேனியர் சூழ்ச்சிமை
பட்ட நெற்றியர் பாசூ ரடிகளே.

௫

பல்லில் ஓடுகை யேந்திப் பகலெலாம்
எல்லி நின்றிடு பெய்பலி யேற்பவர்

சொல்லிப் போய்ப்புகு மூரறி யேன்சொலீர்
பல்கு கீற்றினர் பாரு ரடிகளே.

க

கட்டி விட்ட சடையர் கபாலியர்
எட்டி கேக்கிவந் தின்புகுந் தவ்வவர்
இட்ட மாவறி யேனியர் செய்வன
பட்ட நெற்றியர் பாரு ரடிகளே.

எ

வேத மோதிவந் தின்புகுந் தாரவர்
காதில் வெண்குழை வைத்த கபாலியார்
கீதி யொன்றறி யார்நிறை கொண்டனர்
பாதி வெண்பிறைப் பாரு ரடிகளே.

அ

சாம்பல் பூசவர் தாழ்சடை கட்டுவர்
ஒம்பன் மூதெரு தேறு மொருவனார்
தேம்பல் வெண்மதி சூடுவர் தீயதோர்
பாம்பு மாட்டுவர் பாரு ரடிகளே.

க

மாலி னோடு மறையவன் தானுமாய்
மேலுந் கீழு மனப்பரி தாயவர்
ஆலின் கீழ லறம்பகர்ந் தார்மிகப்
பால்வெண் கீற்றினர் பாரு ரடிகளே.

க௦

திரியும் மூளயில் செக்கணை யொன்றினால்
எரிய எய்தன ரேனு மிலக்கைக்கோன்
கேசிய பூன்றியிட் டார்விர லொன்றினால்
பரியர் நண்ணியர் பாரு ரடிகளே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவன்னியூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

காடு கொண்டரங் காக்கக்குல் வாய்க்கணம்
பாட மாநட மாடும் பரமனார்
வாட மானிறந் கொள்வர் மணங்கமழ்
மாட மாமதில் சூழ்வன்னி யூரரே.

க

செங்கண் நாகம் அரையது தீத்திரள்
அங்கை யேந்திரின் றுரெரி யாடுவர்
கங்கை வார்சடை மேலிடங் கொண்டவர்
மங்கை பாகம்வைத் தார்வன்னி யூரரே.

௨

ஞானங் காட்டுவர் நன்னெறி காட்டுவர்
தானங் காட்டுவர் தம்மடைந் தார்க்கெலாம்
தானங் காட்டித்தன் தாளடைந் தார்கட்கு
வானங் காட்டுவர் போல்வன்னி யூரரே.

௩

இம்மை அம்மை யெனவிரண் மும்மிவை
மெய்ம்மை தானறி யாது விளம்புவர்
மெய்ம்மை யால்நினை வார்கள்தம் வல்வினை
வம்மின் தீர்ப்பர்கண் டர்வன்னி யூரரே.

௪

பிறைகொள் வான்நுதற் பெய்வளைத் தோளியர்
நிறையைக் கொள்பவர் நீறணி மேனியர்
கறைகொள் கண்டத்தர் வெண்மழு வானினர்
மறைகொள் வாய்மொழி யார்வன்னி யூரரே.

௫

திளைக்கும் வண்டொடு தேன்படு கொன்றையர்
துளைக்கை வேழுத்தர் தோலர் சுடர்மகி
முளைக்கு மூரற் கதிர்கண்டு நாகம்நா
வளைக்கும் வார்சடை யார்வன்னி யூரரே.

௬

குணங்கொள் தோளெட்டு மூர்த்தி யிணையடி
இணங்கு வார்கட் கினியனு மாய்நின்றான்
வணங்கி மாமலர் கொண்டவர் வைகலும்
வணங்கு வார்மனத் தார்வன்னி யூரரே.

௭

இயலு மாலொடு நான்முகன் செய்தவம்
முயலிற் காண்பரி தாய்நின்ற மூர்த்திதான்
அயலெ லாமன்ன மேபுமந் தாமரை
வயலெ லாங்கயல் பாய்வன்னி யூரரே.

௮ - ௯

நலங்கொள் பாகனை நன்று முனிந்திடா
விலங்கல் கோத்தெடுத் தானது மிக்கிட
இலங்கை மன்ன னிருபது தோளினை
மலங்க ளுன்றிவைத் தார்வன்னி யூரரே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு - திருக்குறந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

சிந்தை வாய்தலு ளான்வந்து சீரியன்
பொந்து வார்புலால் வெண்தலைக் கையினன்
முந்தி வாயதோர் மூவிலை வேல்பிழத்
தந்தி வாயதோர் பாம்பரை யாறரே.

க

பாகம் மாலை மகிழ்ந்தனர் பால்மதி
போக ஆணையி னீருரி போர்த்தவர்
கோக மாலை குலாயதோர் கொன்றையும்
ஆக ஆன்மெயஞ் சாடுமை யாறரே.

உ

நெஞ்ச மென்பதோர் நீள்கயக் தன்னுளே
வஞ்ச மென்பதோர் வான்சுழிப் பட்டுநான்
தஞ்சும் போழ்துநின் னுமத் திருவெழுத்
தஞ்சுந் தோன்ற அருளுமை யாறரே.

ந

நீனைக்கும் நெஞ்சினுன் ளார்நெடு மாமதில்
அனைத்தும் ஒன்னழல் வாபெரி யூட்டினார்
பனைக்கை வேழத் துரியுடல் போர்த்தவர்
அனைத்து வாய்தலுன் னாருமை யாறரே.

ச

பரியர் நண்ணியர் பார்த்தற் கரியவர்
அரிய பாடல ராடல ரன்றியும்
கரிய கண்டத்தர் காட்சி பிறர்க்கெலாம்
அரியர் தொண்டர்க் கெளியரை யாறரே.

ரு

புலரும் போது மிலாப்பட்ட பொற்சுடர்
மலரும் போதுக ளாற்பணி யச்சிலர்
இலரும் போது மிலாதது மன்றியும்
அலரும் போதும் அணியுமை யாறரே.

சு

பங்க மாலைக் குழலியொர் பால்நிறக்
கக்கை மாலையர் காதன்மை செய்தவர்
மக்கை மாலை மதியழுந் கண்ணியும்
அக்க மாலைபுஞ் சூடுமை யாறரே.

எ

முன்னை யாறு முயன்றெழு கீரெலாம்
பின்னை யாறு பிரியெனும் பேதைகள்
மன்னை யாறு மருவிய மாதவன்
தன்னை யாறு தொழ்த்தவ மாகுமே.

அ

ஆனை யாறென ஆடுகின் றுன்முடி
வானை யாறு வளாயது காண்மினோ
நான்ஐ யாறுபுக் கேற்கவ னின்னருள்
தேனை யாறு திறந்தாலே யொக்குமே.

க

அரக்கின் மேனியன் அந்தளிர் மேனியன்
அரக்கின் சேவடி யானஞ்ச அஞ்சலென்
றாக்க னீரைந்து வாயு மலறவே
அரக்கி னுனடி யாலுமை யாறனே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

சிந்தை வண்ணத்த ராய்த்திறம் பாவணம்
முந்தி வண்ணத்த ராய்முழு நீறணி
சந்தி வண்ணத்த ராய்த்தழல் போல்வதோர்
அந்தி வண்ணமு மாவரை யாறரே.

க

மூல வண்ணத்த ராய்முத லாகிய
கோல வண்ணத்த ராகிக் கொழுஞ்சடர்
நீல வண்ணத்த ராகி நெடும்பளிங்
கால வண்ணத்த ராவரை யாறரே.

௨

சிந்தை வண்ணமுந் தீயதோர் வண்ணமும்
அந்திப் போதழ காகிய வண்ணமும்
பந்திக் காலனைப் பாய்ந்ததோர் வண்ணமும்
அந்தி வண்ணமு மாவரை யாறரே.

௩

இருளின் வண்ணமு மேழிசை வண்ணமும்
சுருளின் வண்ணமுஞ் சோதியின் வண்ணமும்

மருளு நான்முகன் மாலொடு வண்ணமும்
அருளும் வண்ணமு மாவரை யாறரே.

௪

இழுக்கின் வண்ணங்க ளாகிய வெவ்வழல்
குழைக்கும் வண்ணங்க ளாகியுங் கூடியும்
மழைக்கண் மாமுதி லாகிய வண்ணமும்
அழைக்கும் வண்ணமு மாவரை யாறரே.

௫

இண்டை வண்ணமு மேழிசை வண்ணமும்
தொண்டர் வண்ணமுஞ் சோதியின் வண்ணமும்
கண்ட வண்ணங்க ளாய்க்கனல் மாமணி
அண்ட வண்ணமு மாவரை யாறரே.

௬

விரும்பும் வண்ணமும் வேதத்தின் வண்ணமும்
கரும்பின் இன்மொழிக் காரிகை வண்ணமும்
விரும்பு வார்வினை தீர்த்திடும் வண்ணமும்
அரும்பின் வண்ணமு மாவரை யாறரே.

௭

ஊழி வண்ணமு மொண்சுடர் வண்ணமும்
வேழ ஈருரி போர்த்ததோர் வண்ணமும்
வாழித் தீயுரு வாகிய வண்ணமும்
ஆழி வண்ணமு மாவரை யாறரே.

௮

செய்த வன் திரு நீறணி வண்ணமும்
எய்த நோக்கரி தாகிய வண்ணமும்
கைது காட்சி யரியதோர் வண்ணமும்
ஐது வண்ணமு மாவரை யாறரே.

௯

எடுத்த வானரக் கன் திறல் வண்ணமும்
இடர்க்கன் போற்பெரி தாகிய வண்ணமும்
கடுத்த கைந்நரம் பாலிசை வண்ணமும்
அடுத்த வண்ணமு மாவரை யாறரே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாவதுறை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

நிறைக்க வாலிய எல்லளிந் நேரிழை
மறைக்க வாலிய எல்லளிம் மாதரான்
பிறைக்க வாலப் பெரும்புன லாவடு
துறைக்க வாலியோ டாடிய சுண்ணமே.

க

தவள மாமதிச் சாயலோர் சந்திரன்
பிளவு சூடிய பிஞ்ஞக நெம்மிறை
அளவு கண்டில ளாவடு தண்டுறைக்
களவு கண்டன ளொத்தனன் கன்னியே.

ப.

பாதிப் பெண்ணொரு பாகத்தன் பன்மறை
ஒதி யென்னுளங் கொண்டவ னெண்பொருள்
ஆதி யாவடு தண்டுறை மேவிய
சோதி யேசுட ரேயென்று சொல்லுமே.

ந.

கார்க்கொண் மாமுகில் போல்வதோர் கண்டத்தன்
வார்க்கொண் மென்முலை சேர்ந்திறு மாந்திவன்
ஆர்க்கொன் கொன்றைய னாவடு தண்டுறைத்
தார்க்கு நின்றிவன் தாமுமா காண்மினே.

ச

கருகு கண்டத்தன் காய்கதிர்ச் சோதியன்
பருகு பாலமு தேயெனும் பண்பினன்
அருகு சென்றில ளாவடு தண்டுறை
ஒருவ னென்னை யுடையகோ வென்னுமே.

டு

குழலுங் கொன்றையுங் கூலிள மத்தமும்
தழலுந் தையலோர் பாகமாத் தாங்கினான்
அழக னாவடு தண்டுறை யாவெனக்
கழலுங் கைவளை காரிகை யாளுக்கே.

கூ

பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவையோர் பங்கனைத்
தஞ்ச மென்றிறு மாந்திவ ளாரையும்
அஞ்ச வாளல்ல ளாவடு தண்டுறை
மஞ்ச னோடிவ ளாடிய மையலே.

எ

பிறையுஞ் சூடிநற் பெண்ணே டாணகிய
நிறையும் நெஞ்சமும் நீர்மையுங் கொண்டவன்
அறையும் பூம்பொழி லாவடு தண்டிறை
இறைவ நென்னை யுடையவ நென்னுமே.

அ

வையந் தானளந் தானும் அயனுமாய்
மெய்யைக் காணலுற் றார்க்கழ லாயினான்
ஐய ஞாபி தண்டிறை யாவெனக்
கையில் வென்வளை யுக்கழல் கின்றதே.

க

பக்கம் பூதங்கள் பாடப் பலிகொள்வான்
மிக்க வாளாக் கன்வலி வீட்டினான்
அக்க ணிந்தவ ஞாபி தண்டிறை
நக்க நென்னுமிந் நானிலி காண்மினே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பராய்த்துறை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கரப்பர் கால மடைந்தவர் தம்வினை
சுருக்கு மாறுவல் லார்கங்கை செஞ்சடைப்
பரப்பு நீர்வரு காவிரித் தென்கரைத்
திருப்ப ராய்த்துறை மேவிய செல்வரே.

க

மூடி னார்களி யானையின் ஈருரி
பாடி னார்மறை நான்கினோ டாறங்கம்
சேட னாத்தென்ப ராய்த்துறைச் செல்வரைத்
தேடிக் கொண்டடி யேன்சென்று காண்பனே.

உ

பட்ட நெற்றியர் பால்மதிக் கீற்றினர்
கட்ட மாடுவர் நள்ளிரு னேமமும்
சிப்ட னாத்தென்ப ராய்த்துறைச் செல்வனார்
இப்ட மாயிருப் பாரை யறிவரே.

கூ

முன்பெ லாஞ்சில மோழைமை பேசுவர்
என்பெ லாம்பல பூண்டங் குழிதர்வர்

தென்ப ராய்த்துறை, மேவிய செல்வனார்
அன்ப ராயிருப் பாரை யறிவரே.

சு

போது தாதொடு கொண்டு புணந்துடன்
தாத விழ்சடைச் சங்கரன் பாதத்துள்
வாதை தீர்க்கவென் நேத்திப் பராய்த்துறைச்
சோதி யானைத் தொழுதெழுந் தும்மினே.

சு

நல்ல நான்மறை யோதிய நம்பனைப்
பல்லில் வெண்டலை யிற்பலி கொள்வனைத்
தில்லை யான்மென் பராய்த்துறைச் செல்வனை
வல்லை யாய்வணங் கித்தொழு வாய்மையே.

சு

நெருப்பி னாற்குவித் தாலொக்கு நீள்சடைப்
பருப்ப தம்மத யானை யுரித்தவன்
திருப்ப ராய்த்துறை யார்திரு மார்பின் தூல்
பொருப்ப ராவி யிழிபுனல் போன்றதே.

எ

எட்ட விட்ட விடுமண லெக்கர்மேல்
பட்ட நுண்துளி பாயும் பராய்த்துறைச்
சிட்டன் சேவடி சென்றடை கிற்றிரேல்
விட்டு நம்வினை யுள்ளன வீடுமே.

அ

நெருப்ப ராய்நிமிர்ந் தாலொக்கு நீள்சடை
மருப்ப ராய்வளைந் தாலொக்கும் வான்மதி
திருப்ப ராய்த்துறை மேவிய செல்வனார்
விருப்ப ராயிருப் பாரை யறிவரே.

சு

தொண்டு பாடியுந் தாமலர் தூவியும்
இண்டை கட்டி யிணையடி யேத்தியும்
பண்ட ரங்கர் பராய்த்துறைப் பாங்கரைக்
கண்டு கொண்டடி யேனுய்ந்து போவனே.

க0

அரக்க னாற்ற லழித்த அழகனைப்
பாக்கு நீர்ப்பொன்னி மன்னு பராய்த்துறை
இருக்கை மேவிய ஈசனை யேத்துமின்
பொருக்க நம்வினை போயறுங் காண்மினே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவானைக்கா - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கோணைக் காவிக் குளிரந்த மனத்தராய்த்
தேனைக் காவியுண் ணூர்சில தெண்ணர்கள்
ஆனைக் காவிலெம் மானை யணைகிலார்
ஊனைக் காவி யுழிதர்வ ருமரே.

க

திருகு சிந்தையைத் தீர்த்துச்செம் மைசெய்து
பருகி யூறலைப் பற்றிப் பதமறிந்
துருகி நைபவர்க் கூனமொன் றின்றியே
அருகு நின்றிடம் ஆனைக்கா வண்ணலே.

க

அன்ப மின்றித் துயரின் றி யென்றுநீர்
இன்பம் வேண்டி லிராப்பக லேத்துமின்
என்பொன் ஈச னிறைவனென் றுள்குவார்க்
கன்ப ருயிடம் ஆனைக்கா வண்ணலே.

க

நாவால் நன்று ந.ரமலர்ச் சேவடி
ஒவா தேத்தி யுளத்தடைத் தார்வினை
காவா யென்றுதங் கைதொழு வார்க்கெலாம்
ஆவா என்றிடம் ஆனைக்கா வண்ணலே.

க

வஞ்ச மின்றி வணங்குமின் வைகலும்
வெஞ்சொ லின்றி விலகுமின் வீடற
நைஞ்ச நைஞ்சநின் றுள்குளிர் வார்க்கெலாம்
அஞ்ச லென்றிடம் ஆனைக்கா வண்ணலே.

க

நடையை மெய்யென்று நாத்திகம் பேசாதே
படைகள் போல்வரும் பஞ்சமா பூதங்கள்
தடையொன் றின்றியே தன்னடைந் தார்க்கெலாம்
அடைய நின்றிடம் ஆனைக்கா வண்ணலே.

க

ஒழுகு மாடத்து னொன்பது வாய்தலுங்
கழுக ரிப்பதன் முன்னங் கழலடி
தொழுது கைகளால் தாமலர் தூவிநின்
நழும வார்க்கன்ப ணனைக்கா வண்ணலே.

க

உருளும் போதறி வொண்ணு வுலகத்தீர்
தெருளுஞ் சிக்கெனத் தீவினே சேராதே
இருள றுத்துரின் நீசனென் பார்க்கெலாம்
அருள்கொ டத்திடும் ஆனைக்கா வண்ணலே.

அ

நேச மாகி னினாமட நெஞ்சமே
நாச மாய குலநலஞ் சுற்றங்கள்
பாச மற்றுப் பராபர ஆனந்த
ஆசை யுற்றிடும் ஆனைக்கா வண்ணலே.

க

ஓத மாகடல் சூழிலங் கைக்கிறை
கேதங் கின்னரம் பாடக் கெழுவினான்
பாதம் வாங்கிப் பரிந்தருள் செய்தங்கோர்
ஆதி யாயிடும் ஆனைக்கா வண்ணலே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பூந்துருத்தி - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொடிகொள் செல்வ விழாக்குண லேஅருக்
கடிகொள் பூம்பொழிற் கச்சியே கம்பனார்
பொடிகள் பூசிய பூந்துருத் திந்நகர்
அடிகள் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே.

க

ஆர்த்த தோலுடை கட்டியோர் வேடனாய்ப்
பார்த்த னோடு படைதொடு மாகிலும்
பூத்த நீன்பொழிற் பூந்துருத் திந்நகர்த்
தீர்த்தன் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே.

உ

மாகி னைமதித் தானொரு பாகமாக்
காத லாற்கரந் தான்சடைக் கங்கையைப்
பூத நாயகன் பூந்துருத் திந்நகர்க்
காதி சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே.

ந

மூவ னாய்முத லாயிவ் வுலகெலாம்
காவ னாய்க்கடுங் காலனைக் காய்ந்தவன்

பூவின் நாயகன் பூந்துருத் திந்நகர்த்
தேவன் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே.

ச

செம்பொ னேயொக்கும் மேனியன் தேசத்தில்
உம்ப ராவ ரோடங் கிருக்கிலும்
பொன்பொ னார் செல்வப் பூந்துருத் திந்நகர்
கம்பன் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே.

இ

வல்லம் பேசி வலிசெய்மூன் னூரினைக்
கொல்லம் பேசிக் கொடுஞ்சரம் நூறினான்
புல்லம் பேசியும் பூந்துருத் திந்நகர்ச்
செல்வன் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே.

க

ஒருத்த னாயுல கேழுந் தொழின்று
பருத்த பாம்பொடு பால்மதி கக்கையும்
பொருத்த னாகிலும் பூந்துருத் திந்நகர்த்
திருத்தன் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே.

எ

அதிரர் தேவ ரியக்கர் விச்சாதரர்
கருத நின்றவர் காண்பரி தாயினான்
பொருத கீர்வரு பூந்துருத் திந்நகர்ச்
சுதான் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே.

அ

செதுக ருமனத் தார்புறங் கூறினும்
கொதுக ருக்கண்ணி னோன்பிகள் கூறினும்
பொதுவி னாயகன் பூந்துருத் திந்நகர்க்
கதிபன் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே.

க

துடித்த தோன்வலி வானரக் கந்தனைப்
பிடித்த கைஞ்ஞெரிந் துற்றன கண்ணெலாம்
பொடிக்க ஆன்றிய பூந்துருத் திந்நகர்ப்
படிக்கொள் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சோற்றுத்துறை - திருக்குறந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொல்லை யேற்றினர் கோளர வத்தினர்
தில்லைச் சிற்றம் பலத்துறை செல்வனார்
தொல்லை யூழியர் சோற்றுத் துறையர்க்கே
வல்லை யாய்ப்பணி செய்மட நெஞ்சமே.

க

முத்தி யாக வொருதவஞ் செய்திலை
அத்தி யாலடி யார்க்கொன் றளித்திலை
தொத்து நின்றனர் சோற்றுத் துறையர்க்கே
பத்தி யாய்ப்பணி செய்மட நெஞ்சமே.

உ

ஒட்டி நின்ற உடலுறு நோய்வினை
கட்டி நின்ற கழிந்தவை போயறத்
தொட்டு நின்றமூச் சோற்றுத் துறையர்க்கே
பட்டி யாய்ப்பணி செய்மட நெஞ்சமே.

ந

ஆதியா னண்ட வாணர்க் கருள்நல்கு
நீதி யானென்றும் நின்மல னேயென்றும்
சோதி யானென்றுஞ் சோற்றுத் துறையர்க்கே
வாதி யாய்ப்பணி செய்மட நெஞ்சமே.

ச

ஆட்டி னாயடி யேன்வினை யாயின
ஒட்டி னாயொரு காதி லிலங்குவெண்
தோட்டி னாயென்று சோற்றுத் துறையர்க்கே
நீட்டி நீபணி செய்மட நெஞ்சமே.

ஞ

பொங்கி நின்றெழுந் தகடல் நஞ்சினிப்
பங்கி உண்டதோர் தெய்வமுண் டோசொலாய்
தொங்கி நீயென்றுஞ் சோற்றுத் துறையர்க்குத்
தங்கி நீபணி செய்மட நெஞ்சமே.

க

ஆணி போலநீ ஆற்ற வலியைகாண்
ஏணி போலிழிந் தேறியு மேங்கியும்
தோணி யாகிய சோற்றுத் துறையர்க்கே
பூணி யாய்ப்பணி செய்மட நெஞ்சமே.

ஏ

பெற்ற மேறிலென் பேய்ப்படை யாகிலென்
புற்றி லாடர வேயது பூணிலென்
சுற்றி நீயென்றுஞ் சோற்றுத் துறையர்க்கே
பற்றி நீபணி செய்மட நெஞ்சமே.

அ

அல்லி யானர வைந்தலை நாகணைப்
பள்ளி யானறி யாத பரிசெலாம்
சொல்லி நீயென்றுஞ் சோற்றுத் துறையர்க்கே
புல்லி நீபணி செய்மட நெஞ்சமே.

க

மிண்ட ரோடு விரலியும் வீறிலாக்
குண்டர் தம்மைக் கழிந்துய்யப் போந்துநீ
தொண்டு செய்தென்றுஞ் சோற்றுத் துறையர்க்கே
உண்டு நீபணி செய்மட நெஞ்சமே.

க௦

வாழ்ந்த வன்வலி வானரக் கன்றனை
ஆழ்ந்து போயல நவ்விர லூன்றினான்
சூழ்ந்த பாரிடஞ் சோற்றுத் துறையர்க்குத்
தாழ்ந்து நீபணி செய்மட நெஞ்சமே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெய்த்தானம் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொல்லி யான்குளிர் தூங்குந் றுலத்தான்
புல்லி யார்புரம் மூன்றெரி செய்தவன்
நெல்லி யானிலை யானநெய்த் தானனைச்
சொல்லி மெய்தொழு வார்சுடர் வாணரே.

க

இரவ னையிடு வெண்தலை யேந்தியைப்
பரவ னைப்படை யார்மதில் மூன்றையும்
நிரவ னைநிலை யானநெய்த் தானனைக்
குரவ னைத்தொழு வார்கொடி வாணரே.

உ.

ஆனிடையெந்தும் ஆடுவ ராரிருள்
கானிடையெந்தும் ஆடுவர் காண்மினோ

தேனிடை மலர் பாயுநெய்த் தானனை
வானி டைத்தொழு வார்வலி வாணரே.

௩

விண்ட வர்புர மூன்றும்வெண் ணீறெழக்
கண்ட வன்கடி தாகிய நஞ்சினை
உண்ட வன்னொளி யானநெய்த் தானனைத்
தொண்ட ராய்த்தொழு வார்சுடர் வாணரே.

௪

முன்கை நோவக் கடைந்தவர் நிற்கவே
சங்கி யாது சமுத்திர நஞ்சுண்டான்
நங்கை யோடு நவின்றநெய்த் தானனைத்
தங்கை யால்தொழு வார்தலை வாணரே.

௫

சுட்ட நீறுமெய் பூசிச் சுடலையுள்
நட்ட மாடுவர் நள்ளிருள் பேயொடே
சிட்டர் வானவர் தேருநெய்த் தானனை
இட்ட மாய்த்தொழு வாரின்ப வாணரே.

௬

கொள்ளித் தீயெரி வீசிக் கொடியதோர்
கள்ளிக் காட்டிடை யாடுவர் காண்மினோ
தெள்ளித் தேறித் தெளிந்துநெய்த் தானனை
உள்ளத் தால்தொழு வாரும்பர் வாணரே.

௭

உச்சி மேல்விளங் கும்மிள வெண்பிறை
பற்றி யாடா வோடுஞ்ச டைப்பெய்தான்
நெற்றி யாரழல் கண்டநெய்த் தானனைச்
சுற்றி மெய்தொழு வார்சுடர் வாணரே.

௮

மாலொ மும்மறை யோதிய நான்முகன்
காலொ மும்முடி காண்பரி தாயினான்
சேலொ மஞ்செருச் செய்யுநெய்த் தானனை
மாலொ மந்தொழு வார்வினை வாடுமே.

௯

வலிந்த தோள்வலி வாளரக் கன்றனை
நெருங்க நீள்வரை யூன்றநெய்த் தானனார்
புரிந்து கைந்நரம் போடிசை பாடலும்
பரிந்த னைப்பணி வார்வினை பாறுமே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பழனம் - திருக்குறந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

அருவ னய்அத்தி யீருரி போர்த்துமை
உருவ னொயாற்றி யூர்பதி யாகிலும்
பருவ ரால்வயல் சூழ்ந்த பழனத்தான்
திருவி னாற்றிரு வேண்டுமித் தேவர்க்கே.

க

வையம் வந்து வணங்கி வலங்கொளும்
ஐய னையறி யார்சிலர் ஆதர்கள்
பைகொ ளாடா வார்த்த பழனன்பால்
பொய்யர் காலங்கன் போக்கிடு வார்களே.

உ

வண்ண மாக முறுக்கிய வாசிகை
திண்ண மாகத் திருச்சடைச் சேர்த்தியே
பண்ணு மாகவே பாடும் பழனத்தான்
எண்ணும் நீர்அவ னாயிர நாமமே.

ங

மூர்க்கப் பாம்பு பிடித்தது மூச்சிட
வாக்கப் பாம்பினைக் கண்ட துணிமதி
பாக்கப் பாம்பினைப் பற்றும் பழனத்தான்
தார்க்கொண் டாலை சடைக்கணிந் திட்டதே.

ச

நீல முண்ட மிடற்றினன் நேர்ந்ததோர்
கோல முண்ட குணத்தால் நிறைந்ததோர்
பாலு முண்டு பழனன்பா லென்னிடை
மாலு முண்டிறை யென்றன் மனத்துனே.

டு

மந்த மாக வளர்பிறை சூடியோர்
சந்த மாகத் திருச்சடை சாத்துவான்
பந்த மாயின தீர்க்கும் பழனத்தான்
எந்தை தாய்தந்தை யெம்பெரு மானுமே.

சு

மார்க்க மொன்றறி யார்மதி யில்லிகள்
பூக்க ரத்திற் புரிகிலர் மூடர்கள்
பார்க்க நின்று பாவும் பழனத்தான்
தான்கள் நின்று தலைவணங் கார்களே.

ஏ

ஏறி ஞாமிமையோர்கள் பணிகண்டு
தேறு வாரலர் தீவினை யாளர்கள்
பாறி ஞாப்பணி வேண்டும் பழனத்தான்
கூறி ஞானுமை யாளொடுங் கூடவே.

அ

சுற்று வார்தொழு வார்சுடர் வண்ணன்மேல்
தெற்றி ஞாந்திரி யும்புரம் மூன்றெய்தான்
பற்றி ஞாவினை தீர்க்கும் பழனனை
எற்றி ஞன்மறக் கேனெம் பிரானையே.

க

பொங்கு மாகடல் சூழிலங் கைக்கிறை
அங்க மான இறுத்தருள் செய்தவன்
பங்க னென்றும் பழன னுமையொடும்
தங்கன் தானடி யேனுடை யுச்சியே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்செம்பொன்பள்ளி - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கான ருத கடிபொழில் வண்டினம்
தேன ருத திருச்செம்பொன் பள்ளியான்
ஊன ருததோர் வெண்டலை யிற்பலி
தான ருததோர் கொள்கையன் காண்மினே.

க

என்பு மாமையும் பூண்டங் குழிதர்வர்க்
கன்பு மாயிடும் ஆயிறை யீரினிச்
செம்பொன் பள்ளியு ளான்கிவ லோகனை
நம்பொன் பள்ளியுள் கவினை நாசமே.

உ

வேறு கோலத்த ராணலர் பெண்ணலர்
கீறு கோவண வைதுகி லாடையர்
தேற லாவதொன் றன்றுசெம் பொன்பள்ளி
ஆறு சூடிய அண்ண லவனையே.

க

அருவ ராததோர் வெண்டலை யேந்திவந்
திருவ ராயிடு வார்கடை தேடுவார்

தெருவெ லாமுழல் வார்செம்பொன் பள்ளியார்
ஒருவர் தாம்பல பேருளர் காண்மினே.

௪

பூவு லாஞ்சடை மேற்புனல் சூடினான்
ஏவ லாலெயின் மூன்று மெரித்தவன்
தேவர் சென்றிறைஞ் சுஞ்செம்பொன் பள்ளியான்
மூவ ராய்முத லாய்கின்ற மூர்த்தியே.

௫

சலவ ராயொரு பாம்பொடு தண்மதிக்
கலவ ராவதின் காரண மென்கொலோ
திலக நீண்முடி யார்செம்பொன் பள்ளியார்
குலவில் லாலெயில் மூன்றெய்த கூத்தரே.

௬

கைகொள் சூலத்தர் கட்டுவாங் கத்தினர்
மைகொள் கண்டத்த ராகி யிருசுடர்
செய்ய மேனிவெண் ணீற்றர்செம் பொன்பள்ளி
ஐயர் கையதோ ரைந்தலை நாகமே.

௭

வெங்கண் நாகம் வெருவுற ஆர்த்தவர்
பைங்கண் ஆணையி னீருரி போர்த்தவர்
செங்கண் மால்விடை யார்செம்பொன் பள்ளியார்
அக்க னாயடைந் தார்வினை தீர்ப்பரே.

௮

நன்றி நாரணன் நான்முக னென்றிவர்
நின்ற நீண்முடி யோட்டி காண்புற்றுச்
சென்று காண்பரி யான்செம்பொன் பள்ளியான்
நின்ற சூழலில் நீளெரி யாகியே.

௯

திரியும் மும்மதில் செங்கணை யொன்றினால்
எரிய வெய்தன லோட்டி யிலக்கைக்கோன்
நெரிய பூன்றியிட் டார்செம்பொன் பள்ளியார்
அரிய வான மவரஞன் செய்வரே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடவூர்வீரட்டம் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மலைக்கொ ளானை மயக்கிய வல்வனை
நிலைக்கொ ளானை நினைப்புறு நெஞ்சமே
கொலைக்கை யானையுங் கொன்றிடு மாதலால்
கலைக்கை யானைகண் டீர்கட ளூரரே.

க

வெள்ளி மால்வரை போல்வதோ ரானையார்
உள்ள வாறெனை யுன்புரு மானையார்
கொள்ள மாகிய ஷாயிலு ளானையார்
கள்ள லானைகண் டீர்கட ளூரரே.

௦.

ஞான மாகிய நன்குண ரானையார்
ஊனை வேவ வுருக்கிய வானையார்
வேன வானை யுரித்துமை யஞ்சவே
கான லானைகண் டீர்கட ளூரரே.

௩

ஆல முண்டழ காயதொ ரானையார்
நீல மேனி நெடும்பளிக் கானையார்
கோல மாய கொழுஞ்சுட ரானையார்
கால வானைகண் டீர்கட ளூரரே.

௪

அளித்த ஆன்அஞ்சு மாடிய வானையார்
வெளுத்த நீன்கொடி யேறுடை யானையார்
எளித்த வேழத்தை எள்குவித் தானையார்
கனித்த வானைகண் டீர்கட ளூரரே.

௫

விடுத்த மால்வரை விண்ணுற வானையார்
தொடுத்த மால்வரை தூயதோ ரானையார்
கடுத்த காலனைக் காய்ந்ததோ ரானையார்
கடுத்த வானைகண் டீர்கட ளூரரே.

௬

மண்ணு ளாரை மயக்குறு மானையார்
எண்ணு ளார்பல ரேத்திடு மானையார்
விண்ணு ளார்பல ரும்மறி யானையார்
கண்ணு ளானைகண் டீர்கட ளூரரே.

௭

சினக்குஞ் செம்பவ னத்திர னானையார்
மனக்கும் வல்லினை தீர்த்திடு மாணையார்
அனைக்கும் அன்புடை யார்மனத் தானையார்
கனைக்கு மானைகண் டர்கட ளுரரே.

அ

வேத மாகிய வெஞ்சுட ரானையார்
நீதி யானில னாகிய வானையார்
ஒதி யூழி தெரிந்துண ரானையார்
காத லானைகண் டர்கட ளுரரே.

க

நீண்ட மாலொடு நான்முகன் தானுமாய்க்
காண்டு மென்றுபுக் கார்க ளிருவரும்
மாண்ட வாரமு லாகிய வானையார்
காண்ட லானைகண் டர்கட ளுரரே.

க௦

அடுத்த வந்த இலங்கையர் மன்னனை
எடுத்த தோன்க ளிறநெரித் தானையார்
கடுத்த காலனைக் காய்ந்ததோ ரானையார்
கடுக்கை யானைகண் டர்கட ளுரரே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடவுர்மயானம் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

குழைகொன் காதினர் கோவண ஆடையர்
உழையர் தாங்கட ளுரின் மயானத்தார்
பழைய தம்மடி யார்செய்த பாவமும்
பிழையுந் தீர்ப்பர் பெருமா னடிகளே.

க

உன்னி வானவ ரோதிய சிந்தையில்
கன்னல் தேன்கட ளுரின் மயானத்தார்
தன்னை நோக்கித் தொழுதெழு வார்க்கெலாம்
பின்னை யென்றார் பெருமா னடிகளே.

உ

சூல மேந்துவர் தோலுடை ஆடையர்
ஆல முண்டமு தேமிகத் தேக்குவர்

கால காலர் கடலூர் மயானத்தார்
மாலே மார்பர் பெருமா னடிகளே.

௩

இறைவ னுரிமை யோர் தொழு பைங்கழல்
மறவ னூர்கட ளுரின் மயானத்தார்
அறவ னூரடி யாரடி யார்தங்கள்
பிறவி தீர்ப்பர் பெருமா னடிகளே.

௪

கத்து காளி கதந்தணி வித்தவர்
மத்தர் தாங்கட ளுரின் மயானத்தார்
ஒத்தொவ் வாதன செய்துழல் வாரொரு
பித்தர் காணும் பெருமா னடிகளே.

௫

எரிகொள் மேனி யினம்பிறை வைத்தவர்
கரியர் தாங்கட ளுரின் மயானத்தார்
அரிய ரண்டத்து னோரயன் மாலுக்கும்
பெரியர் காணும் பெருமா னடிகளே.

௬

அணங்கு பாகத்தர் ஆரண நான்மறை
கணங்கள் சேர்கட ளுரின் மயானத்தார்
வணங்கு வாரிடர் தீர்ப்பர் மயக்குறும்
பிணங்கொள் காடர் பெருமா னடிகளே.

௭

அரவு கையின ராதி புராணனார்
மரவு சேர்கட ளுரின் மயானத்தார்
பரவு வாரிடர் தீர்ப்பர் பணிகொள்வர்
பிரமன் மாற்கும் பெருமா னடிகளே.

(அ-க-௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமயிலாதுறை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொள்ளுந் காதன்மை பெய்துறுங் கோல்வளை
உன்ன முன்கி புரைக்குந் திருப்பெயர்
வன்னல் மாமயி லாடு துறைபுறை
வென்னந் தாங்கு சடையனை வேண்டியே.

௮

சித்தந் தேறுஞ் செறிவளை சிக்கெனும்
பச்சை தீரும்மென் பைங்கொடி பால்மதி
வைத்த மாமயி லாடு துறையான்
கொத்தி னிற்பொலி கொன்றை கொடுக்கிலே.

௨

அண்டர் வாழ்வும் அமா ரிருக்கையும்
கண்டு வீற்றிருக் குங்கருத் தொன்றிலோம்
வண்டு சேர்மயி லாடு துறையான்
தொண்டர் பாதங்கள் சூடித் துறையிலே.

௩

வெஞ்சி னைக்கடுங் காலன் விரைகிலான்
அஞ்சி றப்பும் பிறப்பும் அறுக்கலாம்
மஞ்சன் மாமயி லாடு துறையுறை
அஞ்சொ லாளுமை பங்க னருளிலே.

௪

குறையி லோங்கொடு மாநாட வாழ்க்கையால்
கறையி லாவிய கண்டனெண் தோளினன்
மறைய லான்மயி லாடு துறையுறை
துறையன் நீன்கழ லேத்தி யிருக்கிலே.

௫

கிலைமை சொல்லுநெஞ் சேதவ மென்செய்தாய்
கலைகள் ஆயவல் லான்கயி லாயநன்
மலையன் மாமயி லாடு துறையன்நம்
தலையின் மேலும் மனத்துளுந் தங்கவே.

௬

நீற்றி னான்மியிர் புன்சடை யான்விடை
ஏற்றி னான்நமை யாளுடை யான்புலன்
மாற்றி னான்மயி லாடு துறையென்று
போற்று வாரக்குமுண் டோபுவி வாழ்க்கையே.

௭

கோலும் புல்லு மொருகையிற் கூர்ச்சமும்
தோலும் பூண்டு துயரமுற் றென்பயன்
நீல மாமயி லாடு துறையனே
துலும் வேண்டுமோ துண்ணுணர்ந் தோர்கட்டே.

௮

பணங்கொ ணாடா வல்குற் பகீரதி
மணங்கொ ணச்சடை வைத்த மறையவன்

வணங்கு மாமயி லாடு துறையான்
அணங்கொர் பால்கொண்ட கோல மழகிதே.

க

நீணி லாஅர வச்சடை நேசனைப்
பேணி லாதவர் பேதுற வோட்டினேம்
வாணி லாமயி லாடு துறைதனைக்
காணி லார்க்குங் கடுத்துய ரில்லையே.

க௦

பருத்த தோளும் முடியும் பொடிபட
இருத்தி னானவ னின்னிசை கேட்டலும்
வரத்தி னான்மயி லாடு துறைதொழும்
கரத்தி னாவினைக் கட்டறுங் காண்மினே.

க௧

திருச்சுற்றம் ஸ்ட்

திருக்கழிப்பாலை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வண்ண மும்வடி வுஞ்சென்று கண்டிலன்
எண்ணி நாமங்க னேத்தி நிறைந்திலன்
கண்ணு லாம்பொழில் சூழ்கழிப் பாலையெம்
அண்ண லேயறி வானிவள் தன்மையே.

க

மருந்து வானவ ருய்யநஞ் சுண்டுகந்
திருந்த வன்கழிப் பாலையு னெம்பிரான்
திருந்து சேவடி சிந்தையுள் வைத்திவள்
பரிந்து ரைக்கிலு மென்சொற் பழிக்குமே.

௨

மழலை தான்வரச் சொல்தெரி கின்றிலன்
குழலின் நேர்மொழி கூறிய கேண்மினே
அழக னேகழிப் பாலையெம் மண்ணலே
இகழ்வ தோவென யேன்றுகொ ளென்னுமே.

௩

செய்ய மேனிவெண் ணீறணி வான்றனை
மைய லாகி மதிக்கில ளாரையும்
கைகொள் வெண்மழு வன்கழிப் பாலையெம்
ஐய னேயறி வானிவள் தன்மையே.

௪

கருத்த னைக்கழிப் பாலைபுள் மேவிய
ஒருத்த னைஉமை யானொரு பங்களை
அருத்தி யாற்சென்று கண்டிட வேண்டுமென்
றொருத்தி யாருள் மூசல தாடுமே.

௫

கங்கை யைச்சடை வைத்து மலைமகள்
கங்கை யையுட னேவைத்த நாதனார்
திங்கள் சூழ திருக்கழிப் பாலையான்
இங்கு வந்திடு மென்றிது மாக்குமே.

க

ஐய னேயழ கேயன லேந்திய
கைய னேகறை சேர்தரு கண்டனே
மையு லாம்பொழில் சூழ்கழிப் பாலைமெய்
ஐய னேவிதி யேயரு னென்னுமே.

எ

பத்தர் கட்குழ தாய பரத்தினே
முத்த னைமுடி வொன்றிலா மூர்த்தியை
அத்த னையணி யார்கழிப் பாலைமெய்
சித்த னைச்சென்று சேருமா செப்புமே.

அ-க

பொன்செய் மாமுடி வானாக் கன்தலை
அஞ்சு நான்குமொன் றும்மிறுத் தானவன்
என்செ யான்கழிப் பாலைபு னெம்பிரான்
தஞ்சும் போதும் துணையென லாகுமே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பைஞ்ஞீலி - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

உடையர் தேகாவண மொன்றுங் குறைவிலர்
படைகொள் பாரிடஞ் சூழ்ந்தபைஞ் ஞீலியார்
சடையிற் கங்கை தரித்த சதுரரை
அடைய வல்லவர்க் கில்லை அவலமே.

க

மத்த மாமலர் சூடிய மைந்தனார்
சித்த ராய்த்திரி வார்வனை தீர்ப்பரால்

பத்தர் தாந்தொழு தேத்துபைஞ் ஸீலியெய்ம்
அத்த னைத்தொழு வல்லவர் நல்லரே.

உ

விழுது சூலத்தன் வெண்மழு வாட்படைக்
கழுது தஞ்சிருன் காட்டகத் தாடலான்
பழுதொன் நின்றிப் பைஞ் ஸீலிப் பரமனைத்
தொழுது செல்பவர் தம்வினை தானியே.

ந

ஒன்றி மாலும் பிரமனுந் தம்மிலே
நின்ற சூழ லறிவரி யானிடம்
சென்று பாரிட மேத்துபைஞ் ஸீலியுள்
என்றும் மேவி யிருந்த அடிகளே.

ச

வேழத் தின்னூரி போர்த்த விகிர்தனார்
தாழச் செஞ்சடை மேற்பிறை வைத்தவர்
தாழைத் தண்பொழில் சூழ்ந்தபைஞ் ஸீலியார்
யாழின் பாட்டை யுகந்த அடிகளே.

டு

குண்டு பட்டுக் குறியறி யாச்சமண்
மிண்ட ரோடு படுத்துய்யப் போந்துநான்
கண்டங் கார்வயல் சூழ்ந்தபைஞ் ஸீலியெய்ம்
அண்ட வாண னடியடைந் துய்ந்தனே.

க

வரிப்பை யாடர வாட்டி மதகரி
உரிப்பை மூடிய வுத்தம னுருறை
திருப்பைஞ் ஸீலி திசைதொழு ஊர்கள்போய்
இருப்பர் வானவ ரோடினி தாகவே.

ள

கோடல் கோங்கம் புறவணி முல்லேமேல்
பாடல் வண்டிசை கேட்கும்பைஞ் ஸீலியார்
பேடு மாணும் பிறரறி யாததோர்
ஆடு நாக மசைத்த அடிகளே.

அ

காரு லாமலர்க் கொன்றையந் தாரினான்
வாரு லாமுலை மங்கையோர் பங்கினன்
தேரு லாம்பொழில் சூழ்ந்தபைஞ் ஸீலியெய்ம்
ஆர்கி லாவமு தையடைந் துய்ம்மினே.

க

தருக்கிச் சென்று தடவரை பற்றலும்
நெருக்கி யூன்ற நினைந்து சிவனையே
அரக்கன் பாட அருளுமெம் மானிடம்
இருக்கை ஞீலியென் பார்க்கிட ரில்லையே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேட்களம் - தீர்த்துந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

நன்று நடொறும் நம்வினை போயறும்
என்று மின்பந் தழைக்கவி ருக்கலாம்
சென்று நீர்திரு வேட்களத் துள்ளுறை
துன்று பொற்சடை யானைத் தொழுமினே.

௧

கருப்பு வெஞ்சிலைக் காமனைக் காய்ந்தவன்
பெருப்பு வெஞ்சிலை யாற்புரஞ் செற்றவன்
விருப்பன் மேவிய வேட்களங் கைதொழு
திருப்ப னாதி லெனக்கிட ரில்லையே.

௨

வேட்க னத்தறை வேதிய நெம்மிறை
ஆக்க னேறுவ ரானைஞ்சு மாடுவர்
பூக்கள் கொண்டவன் பொன்னடி போற்றினால்
காப்பர் நம்மைக் கறைமிடற் றண்ணலே.

௩

அல்ல லில்லை அருவினை தானில்லை
மல்கு வெண்பிறை சூடும் மனாளுஞ்
செல்வ னூர்திரு வேட்களங் கைதொழு
வல்ல ராகில் வழியது காண்மினே.

௪

துன்ப மில்லைத் துயரில்லை யாமினி
நம்ப னாதிய நன்மணி கண்டனார்
என்பொ னுருறை வேட்கள நன்னகர்
இன்பன் சேவடி யேத்தி யிருப்பதே.

௫

கட்டப் பட்டுக் கவலையில் வீழாதே
பொட்ட வல்லுயிர் போவதன் முன்னம்நீர்

சிட்ட ஞர்திரு வேட்களங் கைதொழப்
பட்ட வல்வினை யாயின பாறுமே.

சு

வட்ட மென்முலை யாளுமை பங்கனா
எட்டு மொன்று மிரண்டுமூன் ருயினா
சிட்டர் சேர்திரு வேட்களங் கைதொழு
திட்ட மாகி யிருமட நெஞ்சமே.

எ

நட்ட மாடிய நம்பனை நாள்தொறும்
இட்டத் தாலினி தாக நினைமினோ
வட்ட வார்முலை யாளுமை பங்கனா
சிட்ட ஞர்திரு வேட்களங் தன்னையே.

அ

வட்ட மாமதில் மூன்றுடை வல்லரண்
சுட்ட கொள்கைய ராயினுஞ் சூழ்ந்தவர்
குட்ட வல்வினை தீர்த்துக் குளிர்விக்கும்
சிட்டர் பொற்றிரு வேட்களச் செல்வரே.

க

சேட னொருறை யுஞ்செழு மாமலை
ஒடி ஆங்கெடுத் தான்முடி பத்திற
வாட ஆன்றி மலராடி வாங்கிய
வேட னொருறை வேட்களஞ் சேர்மினே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநல்லம் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொல்லத் தான்நம ஞர்தமர் வந்தக்கால்
இல்லத் தார்செய்ய லாவதெ னேழைகாள்
நல்லத் தான்நமை யாளுடை யான்கழல்
சொல்லத் தான்வல்லி ரோல்துயர் தீருமே.

க

பொக்கம் பேசிப் பொழுது கழியாதே
துக்கந் தீர்வகை சொல்லுவன் கேண்மினோ
தக்கன் வேள்வி தகர்த்த தழல்வண்ணன்
நக்கன் சேர்நல்லம் நண்ணுதல் நன்மையே.

உ

பினிகொன் வார்துழற் பேதையர் காதலால்
பணிகண் மேவிப் பயனில்லைப் பாவிகான்
அனுக வேண்டி லரன்நெறி யாவது
நனுகு நாதன் நகர்திரு நல்லமே.

௩

தமக்கு நல்லது தம்முயிர் போயினால்
இமைக்கும் போது மிராதிக் குரம்பைதான்
உமைக்கு நல்லவன் தானுறை யும்பதி
நமக்கு நல்லது நல்ல மடைவதே.

௪

உரை தளர்ந்துட லார்நடுங் காமுனம்
நரைவி டையுடை யானிடம் நல்லமே
பரவு மின்பணி மின்பணி வாரொடே
விரவு மின்விர வாரை விடுமினே.

௫

அல்ல லாகஐம் பூதங்க ளாட்டினும்
வல்ல வாறு சிவாய நமவென்று
நல்லம் மேவிய நாத னடிதொழு
வெல்ல வந்த வினைப்பகை வீடுமே.

௬

மாத ராரொடு மக்களுஞ் சுற்றமும்
பேத மாகிப் பிரிவதன் முன்னமே
நாதன் மேவிய நல்லம் நகர்தொழப்
போது மின்னெழு மின்புக லாகுமே.

௭

வெம்மை யான வினைக்கடல் நீங்கினீர்
செம்மை யாய சிவகதி சேரலாம்
சும்மை யார்மலர் தூவித் தொழுமினோ
நம்மை யாளுடை யானிடம் நல்லமே.

௮

கால மான கழிவதன் முன்னமே
ஏலு மாறு வணங்கினின் றேத்துமின்
மாலும் மாமல ராருளு மாமறை
நாலும் வல்லவர் கோனிடம் நல்லமே.

௯

மல்லை மல்கிய தோளாக் கன்வலி
ஒல்லை யில்லொழித் தானுறை யும்பதி
நல்ல நல்ல மெனும்பெயர் நாவினால்
சொல்ல வல்லவர் துநெறி சேர்வரே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆமாத்தூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாமாத் தாகிய மாலயன் மால்கொடு
தாமாத் தேடியுங் காண்கிலர் தான்முடி
ஆமாத் தூரர னேயெரு ளாயென்றென்
றேமாப் பெய்திக்கண் டாரிறை யானையே.

க

சந்தி யானைச் சமாத்செய் வார்தங்கள்
புந்தி யானைப்புத் தேளிர் தொழப்படும்
அந்தி யானை ஆமாத்தூ ரழகனைச்
சிந்தி யாதவர் தீவினை யானரே.

உ

காமாத் தம்மெனுங் கார்வலைப் பட்டுநான்
போமாத் தையறி யாது புலம்புவேன்
ஆமாத் தூரர னேயென் றழைத்தலும்
தேமாத் தீங்கனி போலத் தித்திக்குமே.

ங

பஞ்ச பூத வலையிற் படுவதற்
கஞ்சி நானு மாமாத்தூ ரழகனை
நெஞ்சி னுலங்னைந் தேன்னினை வெய்தலும்
வஞ்ச ஆறுகள் வற்றின காண்மினே.

ச

குராமன் னுங்குழ ளாளொரு கூறனார்
அராமன் னுஞ்சடை யான்திரு வாமாத்தூர்
இராம னும்வழி பாடுசெய் யீசனை
நிராம யன்தனை நாளும் நினைமினே.

ரு

பித்த னைப்பெருந் தேவர் தொழப்படும்
அத்த னையணி யாமாத்தூர் மேவிய
முத்தி னையடி யேனுள் முயறலும்
பத்தி வெள்ளம் பரந்தது காண்மினே.

சு

நீற்றி னுந்திரு மேனியன் நேரிழை
கூற்றி னுன்குழற் கோலச் சடையிலோர்
ஆற்றி னுனணி யாமாத்தூர் மேவிய
ஏற்றி னுன்றமை யாளுடை யீசனே.

ஏ

பண்ணிற் பாடல்கள் பத்திசெய் வித்தகர்க்
கண்ணித் தாகு மமுதினே யாமாத்தூர்
சண்ணிப் பாணைத் தமார்க்கணித் தாயதோர்
கண்ணிற் பாவையன் னுனவன் காண்மினே.

அ

குண்டர் பீலிகள் கொள்ளுங் குணமிலா
மிண்ட ரோடென வேறு படுத்துய்யக்
கொண்ட னாதன் குளிர்முனல் வீரட்டத்
தண்ட னூரிட மாமாத்தூர் காண்மினே.

க

வானஞ் சாடு மதியா வத்தொடு
தானஞ் சாதுடன் வைத்த சடையிடைத்
தேனஞ் சாடிய தென்கிள நீரோடும்
சூனஞ் சாடிய வாமாத்தூ ரையனே.

க௦

வீடலை யாய்விவந் கல்லெடுத் தான்முடி
அடர வோர்வீர லூன்றிய வாமாத்தூர்
இடம தாக்கொண்ட ஈசனுக் கென்னுளம்
இடம தாகக்கொண் டின்புற் றிருப்பனே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தோணிபுரம் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதி யன்று மனைக்கிரு வென்றக்கால்
நீதி தான்சொல நீயெனக் காரெனும்
சோதி யார்தரு தோணி புரவர்க்குத்
தாதி யாவன்நா னென்னுமென் தையலே.

க

நக்கம் வந்து பலியிடென் றார்க்கிட்ட
மிக்க தையலை வெள்வளை கொள்வது
தொக்க நீர்வயல் தோணி புரவர்க்குத்
தக்க தன்று தமது பெருமைக்கே.

உ

கெண்டை போல்நய னத்திம வான்மகள்
வண்டு வார்புழ லாளுட னாகவே

துண்ட வான்ஃபிறைத் தோணி புரவரைக்
கண்டு காழுறு கின்றுநன் கன்னியே.

ந

பாலை யாழ்மொழி யாளவள் தாழ்சடை
மேல ளாவது கண்டனன் விண்ணுறச்
சோலை யார்தரு தோணி புரவர்க்குச்
சால நல்லளா கின்றனன் தையலே.

ச

பண்ணின் நேர்மொழி யான்பலி யிட்டவிப்
பெண்ணை மால்கொடு பெய்வளை கொள்வது
சுண்ண மாடிய தோணிபு ரத்துறை
அண்ண லாருக்குச் சால அழகிதே.

ரு

முல்லை வெண்ணகை மொய்குழ லாயுனக்
கல்ல னாவ தறிந்திலை நீகனித்
தொல்லை யார்பொழில் தோணி புரவர்க்கே
நல்லை யாயிடு கின்றனை நங்கையே.

க

ஒன்று தானறி யாருல கத்தவர்
நின்று சொல்லி நிகழ்ந்த நினைப்பிலர்
துன்று வார்பொழில் தோணி புரவர்தம்
கொன்றை குடுங் குறிப்பது வாருமே.

எ

உறவு பேய்க்கண முண்பது வெண்தலை
உறைவ தீமம் உடலிலோர் பெண்கொடி
துறைக ளார்கடல் தோணி புரத்துறை
இறைவ னார்க்கிவ னென்கண்டன் பாவதே.

அ

மாக யானை மருப்பேர் முலையினர்
போக யானு மவன்புக்க தேபுகத்
தோகை சேர்தரு தோணி புரவர்க்கே
ஆக யானு மவர்க்கினி யாளதே.

க

இட்ட மாயின செய்வானென் பெண்கொடி
கட்டம் பேசிய காராக் கன்றனைத்
துட்ட டக்கிய தோணி புரத்துறை
அட்ட மூர்த்திக்கு அன்பது வாகியே.

க0

கிருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகலார் - திருக்குறுங்கோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

துன்னக் கோவணச் சுண்ணவெண் னீறணி
பொன்னக் கன்ன சடைப்புக லூரரோ
மின்னக் கன்னவெண் திங்களைப் பாம்புடன்
என்னுக் கோவுடன் வைத்திட் டிருப்பதே.

க

இரைக்கும் பாம்பு மெறிதரு திங்களும்
நரைக்குங் கங்கையும் நண்ணிய செஞ்சடைப்
புரைப்பி லாத பொழிற்புக லூரரை
உரைக்கு மாசொல்லி யொன்வளை சோருமே.

உ

ஊச லாம்பூர வல்குலென் சோர்குழல்
ஏச லாம்பழி தந்தெழில் கொண்டனர்
ஒசொ லாய்மக னேழுறை யோவென்று
பூசல் நாமடு தம்புக லூரர்க்கே.

ந

மின்னின் நேரிடை யாளுமை பங்களைத்
தன்னை நேரொப் பிலாத தலைவனைப்
புன்னைக் கானற் பொழிற்புக லூரனை
என்னு ளாகவைத் தின்புற் றிருப்பனே.

ச

விண்ணி ன்ரம்தி சூடிய வேந்தனை
எண்ணி நாமங்க னோதி யெழுத்தஞ்சங்
கண்ணி ன்றகழல் காண்பிட மேதெனில்
புண்ணி யன்புக லூருமென் நெஞ்சமே.

ரு

அண்ட வான ரமுதுண நஞ்சுண்டு
பண்டு நான்மறை யோதிய பாடலன்
தொண்ட ராகித் தொழுது மதிப்பவர்
புண்ட ரீகத்து ளார்புக லூரரே.

க

தத்து வந்தலை கண்டறி வாரிலைத்
தத்து வந்தலை கண்டவர் கண்டிலர்
தத்து வந்தலை நின்றவர்க் கல்லது
தத்து வனலன் தண்புக லூரனே.

எ

பெருங்கை யாகிப் பிளிறி வருவதோர்
கருங்கை யானைக் களிற்றூரி போர்த்தவர்
வருங்கை யானை மதகளி றஞ்சினைப்
பொருங்கை யானைகண் டர்புக லூராரே.

அ

பொன்னொத் தநிறத் தானும் பொருகடல்
தன்னொத் தநிறத் தானு மறிகிலாப்
புன்னைத் தாது பொழிற்புக லூரரை
என்னத் தாவென என்னிடர் தீருமே.

க

மத்த னாய்மதி யாது மலேதனை
எத்தி னுன்திரள் தோண்முடி பத்திற
ஒத்தி னுன்வீர லாலொருங் கேத்தலும்
பொத்தி னுன்புக லூரைத் தொழுமினே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேகம்பம் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்டு செய்த பழவினை யின்பயன்
கண்டுங் கண்டுங் களித்திகாண் நெஞ்சமே
வண்டு லாமலர்ச் செஞ்சடை யேகம்பன்
தொண்ட னாய்த்திரி யாய்துயர் தீரவே.

க

நச்சி நாளும் நயந்தடி யார்தொழ
இச்சை யாலுமை நங்கை வழிபடக்
கொச்சை யார்குறு கார்செறி தீம்பொழில்
ஃச்சி யேகம்ப மேகை தொழுமினே.

௨

ஊனி லாலி யியங்கி யுலகெலாம்
தானு லாலிய தன்மைய ராகிலும்
வானு லாலிய பாணி பிறங்கவெங்
கானி லாடுவர் கச்சியே கம்பரே.

௩

இமையா முக்கண ரென்னெஞ்சத் துள்ளவர்
தமையா ரும்மறி வொண்ணாத் தகைமையர்
இமையோ ரேத்த இருந்தவ னேகம்பன்
நமையா ளும்மவ னைத்தொழு மின்களே.

௪

மருந்தி லேடுநற் சுற்றமும் மக்களும்
பொருந்தி தின்றெனக் காயவெம் புண்ணியன்
கருந்த டங்கண்ணி னாளுமை கைதொழு
திருந்த வன்கச்சி யேகம்பத்! தெந்தையே.

௫

பொருளி லேடுநற் சுற்றமும் பற்றிலர்க்
கருளு நன்மைதந் தாயவ ரும்பொருள்
சுருள்கொன் செஞ்சடை யான்கச்சி யேகம்பம்
திருன்கெ டச்சென்று கைதொழு தேத்துமே.

௬

மூக்கு வாய்செலி கண்ணுட லாகிவந்
தாக்கு மைவர்த மாப்பை யலிழ்த்தருள்
கோக்கு வான்நமை நோய்வினை வாராமே
காக்கும் நாயகன் கச்சியே கம்பனே.

௭

பண்ணி லோசை பழத்தினி லின்சுவை
பெண்ணொ டாணென்று பேசற் கரியவன்
வண்ண மில்லி வடிவுவே ருயவன்
கண்ணி லுண்மணி கச்சியே கம்பனே.

௮

திருவின் நாயகன் செம்மலர் மேலயன்
வெருவ நீண்ட வினங்கொளிச் சோதியான்
ஒருவ னாயுணர் வாயுணர் வல்லதோர்
கருவுள் நாயகன் கச்சியே கம்பனே.

௯

இடுகு நுண்ணிடை யேந்திள மென்முலை
உடிலின் மாதர் திரம்மனம் வையன்மின்
பொடிகொன் மேனியன் பூம்பொழிற் கச்சியுள்
அடிக னெம்மை யருந்தயர் தீர்ப்பரே.

௧௦

இலங்கை வேந்த னிராவணன் சென்றுதன்
விலங்க லையெடுக் கவ்வீர ளான்றலும்
கலங்கிக் கச்சியே கம்பவோ வென்றலும்
நலன்கொன் செலவளித் தானெங்கள் காதனே.

௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேகம்பம் - திருக்குறந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பூமே லானும் பூமகள் கேள்வனும்
நாமே தேவ ரொனமை நடுக்குறத்
தீமே வும்முரு வாதிரு வேகம்பா
ஆமோ அல்லற் படவடி யோங்கனே.

க

அருந்தி றல்அம ரர்அயன் மாலொடு
திருந்த நின்னு வழிபடத் தேவியோ
டிருந்த வன்னெழி லார்கச்சி யேகம்பம்
பொருந்தச் சென்று புடைபட் டெழுதுமே.

உ

கறைகொள் கண்டத்தெண் தோளிறை முக்கணன்
மறைகொள் நாவின்ன் வானவர்க் காதியான்
உறையும் பூம்பொழில் சூழ்கச்சி யேகம்பம்
முறைமை யாற்சென்று முந்தித் தொழுதுமே.

ங

பொறிப்பு லன்களைப் போக்கறுத் துள்ளத்தை
நெறிப்ப டித்து நினைந்தவர் சிந்தையுள்
அறிப்பு றும்மழு தாயவ னேகம்பம்
குறிப்பி னாற்சென்று கூடித் தொழுதுமே.

ச

சிந்தை யுட்சிவ மாய்நின்ற செம்மையோ
டந்தி யாயன லாய்ப்புனல் வானமாய்ப்
புந்தி யாய்ப்புகுந் துள்ள நிறைந்தவெம்
எந்தை யேகம்பம் ஏத்தித் தொழுமினே.

ஞ

சாக்கி யத்தொடு மற்றுஞ் சமண்படும்
பாக்கி யம்மிலார் பாடுசெ லாதுறப்
பூக்கொள் சேவடி யான்கச்சி யேகம்பம்
நாக்கொ டேத்தி நயந்து தொழுதுமே.

க

மூப்பி னோடு முனிவுறுத் தெந்தமை
ஆர்ப்ப தன்முன் னணியம ரர்க்கிறை
கூப்ப தாய கடிபொழி லேகம்பம்
சேர்ப்ப தாகநாஞ் சென்றடைந் துய்துமே.

எ

ஆலு மாமயிற் சாயல்கல் லாரொடும்
சால நீயுறு மால்தவிர் நெஞ்சமே
நீல மாமிடற் றண்ணலே கம்பனார்
கோல மாமலர்ப் பாதமே கும்பிடே.

௮

பொய்ய னேத்தையும் விட்டவர் புந்தியுள்
மெய்ய னேச்சுடர் வெண்மழு வேந்திய
கைய னேக்கச்சி யேகம்பம் மேவிய
ஐய னேத்தொழு வார்த்தில்லை யல்லலே.

௯

அரக்கன் தன்வலி யுன்னிக் கயிலையை
நெருக்கிச் சென்றெடுத் தான்முடி தோன்றெரித்
திரக்க இன்னிசை கேட்டவ னேகம்பம்
தருக்க தாகநாஞ் சார்ந்து தொழுதுமே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேண்காடு - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்காட் டிப்படி யாயதன் பத்தர்க்குத்
கண்காட் டிக்கண்ணில் நின்ற மணியொக்கும்
பெண்காட் டிப்பிறைச் சென்னிவைத் தான்திரு
வெண்காட் டையடைந் தயம்மட நெஞ்சமே.

௧

கொன்னி வெந்தழல் வீசினின் றுடுவார்
ஒன்னி யகணஞ் சூழுமை பங்கனார்
வென்னி யன்கரி யன்பசு லேறிய
தென்னி யன்றிரு வெண்கா டடைநெஞ்சே.

௨

ஊனாக் குமின்பம் வேண்டி யுழலாதே
வானாக் கும்வழி யாவது நின்மினோ
தானாக் குந்தன் னடியவர் காவினில்
தேனாக் குந்திரு வெண்கா டடைநெஞ்சே.

௩

பருவெண் கோட்டுப் பைங்கண்மத லேழத்தின்
உருவங் காட்டின் றானுமை யஞ்சவே

பெருவெண் காட்டிறை வன்னுறை யும்மிடம்
திருவெண் காட்டைந் துய்ம்மட நெஞ்சமே.

௪

பற்ற வன்கங்கை பாம்பு மதியுடன்
உற்ற வன்சடை யானுயர் ஞானங்கள்
கற்ற வன்கய வர்புர மோரம்பால்
செற்ற வன்திரு வெண்கா டடைநெஞ்சே.

௫

கூடி னுனுமை யாளொரு பாகமாய்
வேட னாய்விச யற்கருள் செய்தவன்
சேட னாசிவ னாசிந்தை மேயவெண்
காட னாடி யேயடை நெஞ்சமே.

௬

தரித்த வன்கங்கை பாம்பு மதியுடன்
புரித்த புன்சடை யான்கய வர்புரம்
எரித்த வன்மறை நான்கினோ டாறங்கம்
விரித்த வன்னுறை வெண்கா டடைநெஞ்சே.

௭

பட்டம் இண்டை யவைகொடு பத்தர்கள்
சிட்ட னாதியென் றுசிந்தை செய்யவே
நட்ட மூர்த்தினா னச்சுட ராய்நின்ற
அட்ட மூர்த்திதன் வெண்கா டடைநெஞ்சே.

௮

ஏன வேடத்தி னுனும் பிரமனும்
தான வேடமுன் தாழ்ந்தறி கின்றினா
ஞான வேடன் விசயற் கருள்செயும்
கான வேடன்றன் வெண்கா டடைநெஞ்சே.

௯

பாலையாடுவர் பன்மறை யோதுவர்
சேலை யாடிய கண்ணுமை பங்கனார்
வேலை யார்விட முண்டவெண் சாடர்க்கு
மாலையாவது மாண்டவ ரங்கமே.

௧௦

இராவ ணஞ்செய மாமதி பற்றவை
இராவ ணம்முடை யான்றனை புஞ்சுமின்
இராவ ணன்றனை யூன்றி யருள்செய்த
இராவ ணன்திரு வெண்கா டடைமினே.

௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாய்மூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

எக்கே யென்னை யிருந்திடந் தேடிக்கொண்
டக்கே வந்தடை யான மருளினார்
தெக்கே தோன்றுந் திருவாய்மூர்ச் செல்வனார்
அக்கே வாவென்று போனா ரதென்கொலோ.

க

மன்னு மாமறைக் காட்டு மணுளனார்
உன்னி யுன்னி யுறங்குகின் றேனுக்குத்
தன்னை வாய்மூர்த் தலைவனா மாசொல்லி
என்னை வாவென்று போனா ரதென்கொலோ.

உ

தஞ்சே கண்டேன் தரிக்கிலா தாரொன்றேன்
அஞ்சே லுன்னை யழைக்கவந் தேனென்றார்
உஞ்சே நென்றுகந் தேயெழுந் தோட்டந்தேன்
உஞ்சே வல்லரே வாய்மூ ரடிகளே.

ங

கழியக் கண்டிலேன் கண்ணெதி ரேகண்டேன்
ஒழியப் போந்திலே னொக்கவே யோட்டந்தேன்
வழியிற் கண்டிலேன் வாய்மூ ரடிகள்தம்
சுழியிற் பட்டுச் சுழல்கின்ற தென்கொலோ.

ச

ஒன்னி யாரிவ ரன்றிமற் றில்லையென்
றுன்கி யுன்கி யுகந்திருந் தேனுக்குத்
தென்னி யாரிவர் போலத் திருவாய்மூர்க்
கன்னி யாரவர் போலக் கரந்ததே.

ஞ

யாதே செய்துமி யாமலோ நீயென்னில்
ஆதே யேயு மனவில் பெருமையான்
மாதே வாகிய வாய்மூர் மருவினார்
போதே மென்றும் புகுந்ததும் பொய்கொலோ.

க

பாடிப் பெற்ற பரிசில் பழங்காசு
வாடி வாட்டந் தவிர்ப்பா ரவரைப்போல்
தேடிக் கொண்டு திருவாய்மூர்க் கேயெனா
ஒடிப் போந்திந் கொளித்தவா றென்கொலோ.

ச

திறக்கப் பாடிய என்னினுஞ் செந்தமிழ்
உறைப்புப் பாடி யடைப்பித்தா ருந்நின்றார்
மறைக்க வல்லரோ தம்மைத் திருவாய்மூர்ப்
பிறைக்கொள் செஞ்சடை யாரிவர் பித்தரே.

அ

தனக்கே ருமை தவிர்க்கென்று வேண்டினும்
நினைத்தேன் பொய்க்கருள் செய்திடு நின்மலன்
எனக்கே வந்தெதிர் வாய்மூருக் கேயெனப்
புன்றகே பொற்கோயில் புக்கதும் பொய்கொலோ.

க

தீண்டற் கரிய திருவடி யொன்றினால்
மீண்டற் கும்மிதித் தார்அரக் கந்தனை
வேண்டிக்கொண் டேன்திரு வாய்மூர் விளக்கினைத்
தூண்டிக் கொள்வன்நா னென்றலுந் தோன்றுமே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பாலேத்துறை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

நீல மாமணி கண்டத்தர் நீள்சடைக்
கோல மாமதி கங்கையுங் கூட்டினார்
சூல மான்மழு ஏந்திச் சுடர்முடிப்
பால்கெய் யாடுவர் பாலேத் துறையரே.

க

கவள மால்களிற் நின்உரி போர்த்தவர்
தவள வெண்ணகை மங்கையொர் பங்கினர்
திவள வானவர் போற்றித் திசைதொழும்
பவள மேனியர் பாலேத் துறையரே.

உ

மின்னின் நுண்ணிடைக் கன்னியர் மிக்கெங்கும்
பொன்னி நீர்மூழ்கிப் போற்றி யடிதொழ
மன்னி நான்மறை யோடுபல் கீதமும்
பன்னி னொவர் பாலேத் துறையரே.

ந

நீடு காடிட மாய்நின்ற பேய்க்கணங்
கூடு பூதங் குழுமிநின் றார்க்கவே

ஆடி ஞாழ் காகிய நான்மறை
பாடி ஞாவர் பாலைத் துறையரே.

சித்தர் கன்னியர் தேவர்கள் தானவர்
பித்தர் நான்மறை வேதியர் பேணிய
அத்த னேகமை யாளுடை யாயெனும்
பத்தர் கட்கன்பர் பாலைத் துறையரே.

விண்ணி னூர்பணிந் தேத்த வியப்புறும்
மண்ணி னூர்மற வாதுசி வாயவென்
றெண்ணி னூர்க்கிட மாஎழில் வாணகம்
பண்ணி ஞாவர் பாலைத் துறையரே.

குரவ னூர்கொடு கொட்டியுங் கொக்கரை
விரவி னூர்பண் கெழுமிய வீணையும்
மருவு நாண்மலர் மல்லிகை செண்பகம்
பரவு நீர்ப்பொன்னிப் பாலைத் துறையரே.

தொடருந் தொண்டரைத் துக்கந் தொடர்ந்துவந்
தடரும் போதா னாயருள் செய்பவர்
கடலின் நஞ்சணி கண்டர் கடிபுனல்
படருஞ் செஞ்சடைப் பாலைத் துறையரே.

மேகந் தோய்ப்பிறை சூடுவர் மேகலை
காகந் தோய்ந்த அரையினர் கல்லியல்
போகந் தோய்ந்த புணர்முலை மக்கையோர்
பாகந் தோய்ந்தவர் பாலைத் துறையரே.

வெங்கண் வானா வாட்டி வெருட்டுவர்
அங்க ஞாடி யார்க்கருள் நல்குவர்
செங்கண் மாலயன் தேடற் கரியவர்
பைங்க ணேற்றினர் பாலைத் துறையரே.

உரத்தி னுலரக் கன்னுயர் மாமலை
நெருக்கி னானை நெரித்தவன் பாடலும்
இரக்க மாஅருள் செய்தபா லைத்துறை
கரத்தி னுத்தொழு வார்வினை யோயுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாகேச்சரம் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

நல்லர் நல்லதோர் நாகக்கொண் டாட்டுவர்
வல்லர் வல்வினை தீர்க்கும் மருந்துகள்
பல்லில் ஒடுகை யேந்திப் பலிதிரி
செல்வர் போல்திரு நாகேச் சரவரே.

க

நாவ லம்பெருந் தீவினில் வாழ்பவர்
மேவி வந்து வணங்கி வினையொடு
பாவ மாயின பற்றறு வித்திடும்
தேவர் போல்திரு நாகேச் சரவரே.

உ

ஓத மார்கட லின்விட முண்டவர்
ஆதி யாரய னோடம ரர்க்கெலாம்
மாதொர் கூறர் மழுவல னேந்திய
நாதர் போல்திரு நாகேச் சரவரே.

ங

சந்தி ரன்னொடு சூரியர் தாமுடன்
வந்து சீர்வழி பாடுகள் செய்தபின்
ஐந்த லையர விற்பணி கொண்டருள்
மைந்தர் போல்மணி நாகேச் சரவரே.

ச

பண்டோர் நாளிகழ் வான்பழித் தக்கனாள்
கொண்ட வேள்விக் குமண்டை யதுகெடத்
தண்ட மாவிதா தாவின் தலைகொண்ட
செண்டர் போல்திரு நாகேச் சரவரே.

ஞ

வம்பு பூங்குழல் மாதா மறுகவோர்
கம்ப யானை யுரித்த கரத்தினர்
செம்பொ னாரித ழிம்மலர்ச் செஞ்சடை
நம்பர் போல்திரு நாகேச் சரவரே.

க

மானை யேந்திய கையினர் மையறு
ஞானச் சோதிய ராதியர் நாமந்தான்
ஆன அஞ்செழுத் தோதவந் தண்ணிக்கும்
தேனர் போல்திரு நாகேச் சரவரே.

எ

கழல்கொன் காலினர் காலனைக் காய்ந்தவர்
தழல்கொன் மேனியர் சாந்தவெண் ணீறணி
அழக ராத்திழற் கீழற மோதிய
குழகர் போல்குளிர் நாகேச் சரவரே.

அ

வட்ட மாமதில் மூன்றுடன் வல்லரண்
சுட்ட செய்கைய ராகிலுஞ் சூழ்ந்தவர்
குட்ட வல்வினை தீர்த்துக் குளிர்விக்கும்
சிட்டர் போல்திரு நாகேச் சரவரே.

க

தூர்த்தன் தோண்முடி தாளுந் தொலையவே
சேர்த்தி னூர்திருப் பாதத் தொருவிரல்
ஆர்த்து வந்துல கத்தவ ராடிமெம்
தீர்த்தர் போல்திரு நாகேச் சரவரே.

கௌ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅதிகைவீரட்டம் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கோணன் மாமதி சூடியோர் கோவணம்
காணில் வாழ்க்கை நயந்தும் பயனிலை
பாணில் வீணை பயின்றவன் வீரட்டம்
காணி லல்லதென் கண்துயில் கொள்ளுமே.

க

பண்ணி னைப்பவ ளத்திரள் மாமணி
அண்ண லையம ராத்தொழு மாதியைச்
சுண்ண வெண்பொடி யான்றிரு வீரட்டம்
கண்ணி லல்லதென் கண்துயில் கொள்ளுமே.

உ

உற்ற வந்தம் உறுகோய் களைபவர்
பெற்ற மேதும் பிறங்கு சடையினர்
சுற்றும் பாய்புணல் சூழ்திரு வீரட்டம்
கந்தி லல்லதென் கண்துயில் கொள்ளுமே.

ங

முற்ற வெண்மதி சூடும் முதல்வரை
செற்றார் வாழந் திரிபுரந் தீயெழு

வில்தான் கொண்டெயி லெய்தவர் வீரட்டம்
கற்ற லல்லதென் கண் துயில் கொள்ளுமே. ௪

பல்லா ரும்பல தேவர் பணிபவர்
நல்லா ருந்நயந் தேத்தப் படுபவன்
விலலால் மூவெயி லெய்தவன் வீரட்டம்
கல்லே னாகிலென் கண் துயில் கொள்ளுமே. ௫

வண்டார் கொன்றையும் மத்தம் வளர்சடைக்
கொண்டான் கோல மதியோ டரவமும்
விண்டார் மும்மதி லெய்தவன் வீரட்டம்
கண்டா லல்லதென் கண் துயில் கொள்ளுமே. ௬

அரையார் கோவண ஆடைய னாறெலாந்
திரையா ரொண்புனல் பாய்கெடி லக்கரை
விரையார் நீற்றன் விளங்குவீ ரட்டன்பால்
கரையே னாகிலென் கண் துயில் கொள்ளுமே. ௭

நீறு டைத்தடந் தோளுடை நின்மலன்
ஆறு டைப்புனல் பாய்கெடி லக்கரை
ஏறு டைக்கொடி யான்திரு வீரட்டம்
கூறி லல்லதென் கண் துயில் கொள்ளுமே. ௮

செங்கண் மால்விடை யேறிய செவ்வனா
பைங்க னானையி னீருரி போர்த்தவர்
அங்கண் னாலம தாகிய வீரட்டம்
கங்கு லாகவென் கண் துயில் கொள்ளுமே. ௯

பூண னாரம் பொருந்த வுடையவர்
நாண கவ்வரை வில்லிடை யம்பினால்
பேணர் மும்மதி லெய்தவன் வீரட்டம்
கானே னாகிலென் கண் துயில் கொள்ளுமே. ௧௦

வரையார்ந் தவயி ரத்திரள் மாணிக்கம்
திரையார்ந் தபுனல் பாய்கெடி லக்கரை
விரையார் நீற்றன் விளங்கிய வீரட்டம்
உரையே னாகிலென் கண் துயில் கொள்ளுமே. ௧௧

உலந்தார் வெண்தலை உண்கல னுகவே
வலந்தான் மிக்கவவ் வாளரக் கன்றனைச்
சிலம்பார் சேவடி யூன்றினான் லீரட்டம்
புலம்பே னுகிலென் கண்துயில் கொள்ளுமே.

கஉ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅதிகைவீரட்டம் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

எட்டு நாண்மலர் கொண்டவன் சேவடி
மட்ட லரிடு வார்வினை மாபுமால்
கட்டித் தேன்கலந் தன்ன கெடிலவீ
ரட்ட னாடி சேரு மவருக்கே.

க

நீன மாநீனைத் தெண்மல ரிட்டவர்
கோன வல்வினை யுங்குறை விப்பரால்
வான மாலிழி யுக்கெடி லக்கரை
வேளி சூழ்ந்தழ காயவீ ரட்டரே.

உ

கன்னி னாண்மல ரோரிரு நான்குகொண்
டுங்கு வாரவர் வல்வினை யோட்டுவார்
தென்ற நீர்வயல் பாய்கெடி லக்கரை
வெள்ளை நீறணி மேனிவீ ரட்டரே.

ங

பூக்கொத் தாயின மூன்றொடோ ரைந்திட்டு
வாங்கி நின்றவர் வல்வினை யோட்டுவார்
வீக்கு தண்புனல் பாய்கெடி லக்கரை
வேக்கைத் தோலுடை யாடைவீ ரட்டரே.

ச

தேனப் போதுகள் மூன்றொடோ ரைந்துடன்
தானப் போதிடு வார்வினை தீர்ப்பவர்
மீனத் தண்புனல் பாய்கெடி லக்கரை
வேன லானை யுரித்தவீ ரட்டரே.

ஞ

ஏழித் தொன்மலர் கொண்டு பணிந்தவர்
ஊழித் தொல்வினை யோட அகற்றுவார்

பாழித் தண்புனல் பாய்கெடி லக்கரை
வேழத் தின்னூரி போர்த்தவீ ரட்டரே.

க

உரைசெய் நூல்வழி யொண்மல ரெட்டிடத்
திரைகள் போல்வரு வல்வினை தீர்ப்பரால்
வரைகள் வந்திழி யுங்கெடி லக்கரை
விரைகள் சூழ்ந்தழ காயவீ ரட்டரே.

எ

ஒலி வண்டறை யொண்மல ரெட்டினால்
காலை யேத்த வினையைக் கழிப்பரால்
ஆலி வந்திழி யுங்கெடி லக்கரை
வேலி சூழ்ந்தழ காயவீ ரட்டரே.

அ

தாரித் துள்ளித் தடமல ரெட்டினால்
பாரித் தேத்தவல் லார்வினை பாற்றுவார்
மூரித் தெண்திரை பாய்கெடி லக்கரை
வேரிச் செஞ்சடை வேய்ந்தவீ ரட்டரே.

க

அட்ட புட்ப மவைகொளு மாறுகொண்
ட்ட மூர்த்தி அனாதிதன் பாலனைந்
தட்டு மாறுசெய் கிற்பவ திகைவீ
ரட்ட னாடி சேரு மவர்களே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாரையூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வீறு தானுடை வெற்பன் மடந்தையோர்
கூற னுகிலுங் கூன்பிறை சூடிலும்
நாறு பூம்பொழில் நாரையூர் நம்பனுக்
காறு சூடிலும் அம்ம அழகிதே.

க

புள்ளி கொண்ட புலியுரி யாடையும்
வெள்ளி கொண்டவெண் பூதிமெய் யாடலும்
நள்ளி தெண்டிரை நாரையூ ரான்நஞ்சை
அள்ளி யுண்டலு மம்ம வழகிதே.

உ

வேடு தங்கிய வேடமும் வெண்தலை
 ஒடு தங்கிய வுண்பலி கொள்கையும்
 நாடு தங்கிய நாரையூ ரான்நடம்
 ஆடு பைங்கழ லம்ம வழகிதே.

ந

கொக்கின் தூவலுங் கூவிளங் கண்ணியும்
 மிக்க வெண்டலை மாலை விரிசடை
 நக்க னாகிலும் நாரையூர் நம்பனுக்
 கக்கி னொழு மம்ம வழகிதே.

ச

வடிகொன் வெண்மழு மான்அமர் கைகளும்
 பொடிகொன் செம்பவ எம்புரை மேனியும்
 நடிகொன் நன்மயில் சேர்திரு நாரையூர்
 அடிகன் தம்வடி வம்ம வழகிதே.

ரு

சூலம் மல்கிய கையுஞ் சுடரொடு
 பாலும் நெய்தயி ராடிய பான்மையும்
 ஞாலம் மல்கிய நாரையூர் நம்பனுக்
 கால நீழலு மம்ம வழகிதே.

சு

பண்ணி ஞால்மறை பாடலொ டாடலும்
 எண்ணி லார்புர மூன்றெரி செய்ததும்
 நண்ணி னாந்துயர் தீர்த்தலும் நாரையூர்
 அண்ண லார்செய்கை யம்ம வழகிதே.

எ

என்பு பூண்டெரு தேறி யிளம்பிறை
 மின்பு ரிந்த சடைமேல் விளங்கவே
 நன்ப கற்பலி தேரினும் நாரையூர்
 அன்ப னுக்கது வம்ம வழகிதே.

அ

முரலுங் கின்னர மொந்தை முழங்கவே
 இரவி னின்றெரி யாடலு நீடுலாம்
 நாலும் வாரிநன் னாரையூர் நம்பனுக்
 காலும் பூணுத லம்ம வழகிதே.

க

கடுக்கை யஞ்சடை யன்கயி லைம்மலை
 எடுத்த வாளாக் கன்தலை யீரைஞ்சும்
 கடுக்கம் வந்திற நாரையூ ரான்வீரல்
 அடுத்த தன்மையு மம்ம வழகிதே.

கஓ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோளிலி - திருக்குறந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மைக்கொள் கண்ணுமை பங்கினன் மான்மழுத்
தொக்க கையினன் செய்யதோர் சோதியன்
கொக்க மர்பொழில் சூழ்தரு கோளிலி
நக்க னைத்தொழு நம்வினை நாசமே.

க

முத்தி னைமுத லாகிய மூர்த்தியை
வித்தி னைவினே வாய விகிர்நனைக்
கொத்த லர்பொழில் சூழ்தரு கோளிலி
அத்த னைத்தொழு நீங்கும்நம் அல்லலே.

உ

வெண்டி ரைப்பர வைவிட முண்டதோர்
கண்ட னைக்கலந் தார்தமக் கன்பனைக்
கொண்ட லம்பொழிற் கோளிலி மேவிய
அண்ட னைத்தொழு வார்க்கல்ல வில்லையே.

ங

பலவும் வல்வினை பாறும் பரிசினால்
உலவுங் கங்கையுந் திங்களு மொண்சடை
குலவி னான்குளி ரும்பொழிற் கோளிலி
நிலவி னன்றனை கீத்தல் நினைமினே.

ச

அல்ல லாயின தீரு மழகிய
முல்லை வெண்முறு வல்லுமை யஞ்சவே
கொல்லை யானை யுரித்தவன் கோளிலிச்
செல்வன் சேவடி சென்று தொழுமினே.

ஞ

ஆவின் பால்கண் டளவி லருந்தவப்
பாலன் வேண்டலுஞ் செல்லென்று பாற்கடல்
கூவி னான்குளி ரும்பொழிற் கோளிலி
மேவி னனைத் தொழுவனை வீடுமே.

க

சீர்த்த நன்மனை யானுஞ் சிறுவரும்
ஆர்த்த சுற்றமும் பற்றிலை யாதலால்
கூத்த னுருறை யுந்திருக் கோளிலி
ஏத்தி நீர்தொழு மின்னுடர் தீருமே.

எ

மால தாகி மயங்கும் மணிதர்கான்
காலம் வந்து கடைமுடி யாமுனம்
கோல வார்பொழிற் கோளிலி மேவிய
கீல கண்டனை நின்று நினைமினே.

அ

கேடு மூடிக் கிடந்துண்ணு நாடது
தேடி நீர்திரி யாதே சிவகதி
கூட லாந்திருக் கோளிலி யீசனைப்
பாடு மின்னிர வோடு பகலுமே.

க

மடுத்த மாமலை யேந்தலுற் றுன்றனை
அடர்த்துப் பின்னு மிரங்கி யவற்கருள்
கொடுத்த வன்னுறை கோளிலி யேதொழு
விடுத்து நீங்கிடும் மேலை வினைகளே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோளிலி - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்ன மேனின யாதொழிந் தேனுனை
இன்னம் நானுன சேவடி யேத்திலேன்
செந்நெல் ஆர்வயல் சூழ்திருக் கோளிலி
மன்ன நேயடி யேனை மறவலே.

க

விண்ணு னார்தொழு தேத்தும் வினக்கினை
மண்ணு னார்வினை தீர்க்கும் மருந்தினைப்
பண்ணு னார்பயி லுந்திருக் கோளிலி
அண்ண லாரடி யேதொழு தும்மினே.

உ

நாளும் நம்முடை நான்க னறிகிலோம்
ஆளும் நோய்களோ ரைப்பதோ டாறெட்டும்
ஏழை மைப்பட் டிருந்தநீர் நையாதே
கோளிலி யான் பாதமே கூறுமே.

ந

விழவி னோசை யொலியறத் தண்பொழில்
பழகி னூர்வினை தீர்க்கும் பழம்பதி

அழல்கை யான மருந்திருக் கோளிலிக்
குழக ஞாந்திருப் பாதமே கூறுமே.

சு

மூல மாகிய மூவர்க்கும் மூர்த்தியைக்
கால ஞகிய காலற்குங் காலனைக்
கோல மாம்பொழில் சூழ்திருக் கோளிலிச்
சூல பாணிதன் பாதந் தொழுமினே.

ரு

காற்ற னைக்கடல் நஞ்சமு துண்டவெண்
நீற்ற னைநிமிர் புன்சடை யண்ணலை
ஆற்ற னையம ருந்திருக் கோளிலி
ஏற்ற னாடி யேதொழு தேத்துமே.

சு

வேத மாயவிண் ணோர்கள் தலைவனை
ஒதி மன்னுயி ரேத்து மொருவனைக்
கோதி வண்டறை யுந்திருக் கோளிலி
வேத நாயகன் பாதம் விரும்புமே.

எ

நீதி யாற்றொழு வார்கள் தலைவனை
வாதை யான விடுக்கும் மணியினைக்
கோதி வண்டறை யுந்திருக் கோளிலி
வேத நாயகன் பாதம் விரும்புமே.

அ

மாலும் நான்முக னாலு மறிவொணுப்
பாலின் மென்மொழி யாளொரு பங்கனைக்
கோல மாம்பொழில் சூழ்திருக் கோளிலி
நீல கண்டனை நித்தல் நினைமினே.

க

அரக்க னாய இலங்கையர் மன்னனை
நெருக்கி யம்முடி பத்திறுத் தானவற்
கிரக்க மாகிய வன்றிருக் கோளிலி
அருத்தி யாயடி யேதொழு தும்மினே.

கரு

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பழையாறைவடதளி - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

தலையெ லாம்பறிக் குஞ்சமண் கையருள்
நிலையி னான்மறைத் தான்மறைக் கொண்ணுமே
அலையி னாற்பொழி லாறை வடதளி
நிலையி னனடி யேகினைத் துய்ம்மினே.

க

மூக்கி னைமூரன் றேதியக் குண்டுகை
தூக்கி னார்குவந் தூரறுத் தேதனக்
காக்கி னனணி யாறை வடதளி
கோக்கி னார்கிலலை யால்அரு ளோய்களே.

உ

குண்ட ரைக்குண மில்லரைக் கடறையில்
மிண்ட ரைத்தூந் தவிம லன்றனை
அண்ட ரைப்பழை யாறை வடதளிக்
கண்ட ரைத்தொழு துய்ந்தன கைகளே.

ஈ

முடைய ரைத்தலை முண்டிக்கும் மொட்டரைக்
கடைய ரைக்கடிந் தார்கனல் வெண்மழுப்
படைய ரைப்பழை யாறை வடதளி
உடைய ரைக்குளிர்த் துள்குமென் னுள்ளமே.

ச

ஒன்ன ரிக்கனார் முன்னமண் சின்றுணும்
கன்ன ரைக்கடிந் தகருப் பூறலை
அன்ன லம்புன லாறை வடதளி
வன்ன லைப்புக ழத்துயர் வாடுமே.

ஞ

கீதி யைக்கெட சின்றம் ணையுணும்
சாதி யைக்கெடு மாசெய்த சங்கரன்
ஆதி யைப்பழை யாறை வடதளிச்
சோதி யைத்தொழு வார் துயர் தீருமே.

ஊ

திரட்டி ரைக்க வளந்திணிக் குஞ்சமண்
பிரட்ட ரைப்பிரித் தபெரு மான்றனை
அருட் டிறத்தணி யாறை வடதளித்
தெருட்ட ரைத்தொழுத் தீவினை தீருமே.

எ

ஒதி னத்தெழுத் தஞ்சுண ராச்சமண்
வேதி னைப்படுத் தானைவெங் கூற்றுதை
பாத னைப்பழை யாறை வடதளி
நாத னைத்தொழு நம்வினை நாசமே.

அ

வாயி ருந்தமி மேபடித் தாளுறா
ஆயி ரஞ்சம ணும்மழி வாக்கினுன்
பாயி ரும்புன லாறை வடதளி
மேய வன்னென வல்வினை வீடுமே.

க

செருத்த னைச்செயுஞ் சேணரக் கன்னுடல்
எருத்தி றவிர லாலிறை யூன்றிய
அருத்த னைப்பழை யாறை வடதளித்
திருத்த னைத்தொழு வார்வினை தேயுமே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமாற்பேறு - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருமால் திண்படை வேண்டிநந் பூம்புனல்
வருமாற் நின்மலர் கொண்டு வழிபடும்
கருமாற் கின்னருள் செய்தவன் காண்தகு
திருமாற் பேறு தொழவினை தேயுமே.

க

ஆலத் தார்நிழ லில்லற நால்வர்க்குக்
கோலத் தாலுரை செய்தவன் குற்றயில்
மாலுக் காரருள் செய்தவன் மாற்பேறு
ஏலத் தான்தொழு வார்க்கிட ரில்லையே.

௨

துணிவண் ணச்சுட ராழிகொள் வானெண்ணி
அணிவண் ணத்தலர் கொண்டடி யாச்சித்த
மணிவண் ணற்கருள் செய்தவன் மாற்பேறு
பணிவண் ணத்தவர்க் கில்லையாம் பாவமே.

௩

தீதவை செய்து தீவினை வீழாதே
காதல் செய்து கருத்தினில் நின்றநன்

மாத வர்ப்பயில் மாற்பேறு கைதொழப்
போது மின்வினை யாயின போருமே.

வார்கொள் மென்முலை மங்கையொர் பங்கினன்
வார்கொள் நன்முர சம்மறை யவ்வறை
வார்கொள் பைம்பொழில் மாற்பேறு கைதொழு
வார்கன் மன்னுவர் பொன்னுல கத்திலே.

பண்டை வல்வினை பற்றறுக் கும்வகை
உண்டு சொல்லுவன் கேண்மி னெனிகினர்
வண்டு சேர்பொழில் சூழ்திரு மாற்பேறு
கண்டு கைதொழத் தீருங் கவலையே.

மழுவ லாந்திரு நாமம் மகிழ்ந்துரைத்
தழுவ லார்களுக் கன்புசெய் தின்பொடும்
வழுவ லாவருள் செய்தவன் மாற்பேறு
தொழுவ லார்தமக் கில்லைத் துயரமே.

முன்ன வன்னுல குக்கு முழுமணிப்
பொன்ன வன்திகழ் முத்தொடு போகமாம்
மன்ன வன்திரு மாற்பேறு கைதொழும்
அன்ன வரெமை யாளுடை யார்களே.

வேட னாய்விச யன்னெடும் எய்துவெம்
காடு நீடுகந் தாடிய கண்ணுதல்
மாட நீடுய ருந்திரு மாற்பேறு
பாடு வார்பெறு வார்பர லோகமே.

கருத்த னாய்க்கயி லாய மலைதனைத்
தருக்கி னாலெடுத் தானைத் தகரவே
வருத்தி யாரருள் செய்தவன் மாற்பேறு
அருத்தி யால்தொழு வார்க்கில்லை யல்லலே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமாற்பேறு - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏது மொன்று மறிவில ராயினும்
ஒதி யஞ்செழுத் தும்முணர் வார்தட்.குப்
பேத மின்றி யவரவ ருள்ளத்தே
மாதந் தாமும் மகிழ்வர்மாற் பேறரே.

க

அச்ச மில்லைநெஞ் சேயரன் நாமங்கள்
நிச்ச லுந்நினை யாய்வினை போயறக்
கச்ச மாவிட முண்டகண் டாவென
வைச்ச மாகிதி யாவர்மாற் பேறரே.

உ

சாத்தி ரம்பல பேசஞ் சழக்கர்கள்
கோத்தி ரமும் குலமுங்கொண் டென்செய்வீர்
பாத்தி ரஞ்சிவ மென்று பணிதிரேல்
மாத்தி ரைக்கு ளருளுமாற் பேறரே.

ந

இருந்து சொல்லுவன் கேண்மின்க ளேழைகள்
அருந்த வந்தரும் அஞ்செழுத் தோதினால்
பொருந்து நோய்பிணி போகத் துரப்பதோர்
மருந்து மாகுவர் மன்னுமாற் பேறரே.

ச

சாற்றிச் சொல்லுவன் கேண்மின் தரணியீர்
ஏற்றின் மேல்வரு வான்கழ லேத்தினால்
கூற்றை நீக்கிக் குறைவறுத் தான்வதோர்
மாற்றி லாச்செம்பொ னுவர்மாற் பேறரே.

இ

ஈட்டும் மாகிதி சால இழக்கினும்
வீட்டிங் காலன் விரைய அழைக்கினுங்
காட்டில் மாநட மாவெய் காவெனில்
வாட்டந் தீர்க்கவும் வல்லர் மாற்பேறரே.

கூ

ஐய நேயர நேயென் றாற்றினால்
உய்ய லாமுல கத்தவர் பேணுவர்
செய்ய பாத மிரண்டும் கிணையவே
வையம் ஆளவும் வைப்பர்மாற் பேறரே.

எ-அ-க

உந்திச் சென்று மலையை யெடுத்தவன்
சந்து தோனோடு தாளிற ஆன்றினான்
மந்தி பாய்பொழில் சூழுமாற் பேறென
அந்த மில்லதோ நிற்பம் அணுகுமே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவரிசிற்கரைப்புத்தூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்தா ரும்புனல் மொய்யரி சிற்கரைப்
புத்தா ரன்னடி போற்றியென் பாரொலாம்
பொய்த்தா ரும்புல னைந்தொடு புல்கிய
மைத்தா ரும்வினை மாற்றவும் வல்லரே.

க

பிறைக்க ணிச்சடை யெம்பெரு மானென்று
கறைக்க ணித்தவர் கண்ட வணக்கத்தாய்
உறக்க ணித்தரு காமனத் தார்களைப்
புறக்க ணித்திடும் புத்தூர்ப் புனிதரே.

உ

அரிசி லின்கரை மேலணி யார்தரு
புரிசை நந்திருப் புத்தூர்ப் புனிதனைப்
பரிசொ டம்பர விப்பணி வார்க்கெலாம்
துரிசில் நன்னெறி தோன்றிடுங் காண்மினே.

ங

வேத னைமிரு வீணையில் மேவிய
கீத னைக்கின ருந்நறுங் கொன்றையம்
போத னைப்புனல் சூழ்ந்தபுத் தூரனை
காத னைநினைந் தென்மனம் நையுமே.

ச

அருப்புப் போன்முலை யாரல்லல் வாழ்க்கைமேல்
விருப்புச் சேர்நிலை விட்டுநல் விட்டமாய்த்
திருப்புத் தூரனைச் சிந்தை செயச்செயக்
கருப்புச் சாற்றிலும் அண்ணிக்குங் காண்மினே.

ரு

பாம்பொ மெதி யும்படர் புன்சடைப்
பூம்புன லும்பொ திந்தபுத் தூருளான்

நாம்ப ணிந்தடி போற்றிட நான்தொறும்
சாம்ப லென்பு தனக்கணி யாகுமே.

சு

கனல்அங் கைதனி லேந்திவெங் காட்டிடை
அனலங் கெய்திரின் றாடுவர் பாடுவர்
பினலஞ் செஞ்சடை மேற்பிறை யுந்தரு
புனலஞ் சூடுவர் போலும்புத் தூரரே.

எ

காற்றி னுங்கடி தாகி நடப்பதோர்
ஏற்றி னும்மிசைந் தேறுவ ரென்பொடு
நீற்றி னையணி வர்நினை வாய்த்தமைப்
போற்றி யென்பவர்க் கன்பர்புத் தூரரே.

சு

முன்னும் முப்புரஞ் செற்றன ராயினும்
அன்ன மொப்பர் அலந்தடைந் தார்க்கெலாம்
மின்னு மொப்பர் விரிசடை மேனிசெம்
பொன்னு மொப்பர்புத் தூரெம் புனிதரே.

க

செருத்த னுல்தன தேர்செல வுய்த்திடும்
கருத்த னுய்க்கயி லையெடுத் தானுடல்
பருத்த தோன்கெடப் பாதத் தொருவிரல்
பொருத்தி னுர்பொழி லார்ந்தபுத் தூரரே.

கரு

திருச்சிற்றம்பலம்

கவோய்க்கரைத் திருப்புத்தூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருத்த னைமூ வலகொடு தேவர்க்கும்
அருத்த னையடி யேன்மனத் துள்ளமர்
கருத்த னைக்கடு வாய்ப்புண லாடிய
திருத்த னைப்புத்தூர்ச் சென்றுகண் டியந்தெனே.

சு

யாவ ருமறி தற்கரி யான்றனை
மூவ ரின்முத லாகிய மூர்த்தியை
நாவி னல்லுரை யாகிய நாதனைத்
தேவனைப் புத்தூர்ச் சென்றுகண் டியந்தெனே.

உ

அன்ப னையடி யாரிடர் நீக்கியைச்
செம்பொ னைத்திக முந்திருக் கச்சியே
கம்ப னைக்கடு வாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
கம்ப னைக்கண்டு நானுய்யப் பெற்றெனே.

௩

மாத னத்தைமா தேவனை மாறிலாக்
கோத னத்திலைத் தாடியை வெண்குழைக்
காத னைக்கடு வாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
காத னைக்கண்டு நானுய்யப் பெற்றெனே.

௪

குண்டு பட்டகுற் றந்தவிர்த் தென்னையாட்
கொண்டு நற்றிறங் காட்டிய கூத்தனைக்
கண்ட னைக்கடு வாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
அண்ட னைக்கண் டருவினை யற்றெனே.

௫

பந்த பாச மறுத்தெனை யாட்கொண்ட
மைந்த னைமமண வானனை மாமலர்க்
கந்த நீர்க்கடு வாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
எந்தை யீசனைக் கண்டினி தாயிற்றே.

௬

உம்ப ரானை புருத்திர மூர்த்தியை
அம்ப ரானை யமலனை யாதியைக்
கம்பு நீர்க்கடு வாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
எம்பி ரானைக்கண் டின்பம தாயிற்றே.

௭

மாசார் பாச மயக்கறு வித்தெனுள்
நேச மாகிய நித்த மனுளனைப்
பூச நீர்க்கடு வாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
ஈச னேயென இன்பம தாயிற்றே.

௮

இடுவா ரிட்ட கவனங் கவர்ந்திரு
கடுவா யிட்டவர் கட்டுரை கொள்ளாதே
கடுவாய்த் தென்கரைப் புத்தூ ரடிகட்காட்
படவே பெற்றுநான் பாக்கியஞ் செய்தெனே.

௯

அரக்க னாற்ற லழித்தவன் பாடல்கேட்
டிரக்க மாகி யருள்புரி யீசனைத்
திரைக்கொன் நீர்க்கடு வாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
இருக்கு நாதனைக் காணப்பெற் றுய்ந்தெனே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தென் குரங்காதுறை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

இரங்கா வன்மனத் தார்க ளியங்குமுப்
புரங்கா வல்அழி யப்பொடி யாக்கினுள்
தரங்கா மிந்தட நீர்ப்பொன்னித் தென்கரைக்
குரங்கா துறைக் கோலக்க பாலியே. .

க

முத்தி னைமணி யைப்பவ ளத்தொளிர்
தொத்தி னைச்சுடர்ச் சோதியைச் சேலேகுழ்
கொத்த லர்குரங் காடு துறையுறை
அத்த நென்ன அண் ணித்திட்டிருந்ததே.

உ

குளிர்பு னற்குரங் காடுது றையனைத்
தளிர்நி றத்தையல் பங்கனைத் தண்மதி
ஒளிய னைநினைந் தேனுக்கென் னுள்ளமும்
தெளிவி னைத்தெளி யத்தெளிந் திட்டதே.

ங

மணவன் காண்மலை யான்றெடு மங்கலக்
கணவன் காண்கலை ஞானிகள் காதலெண்
குணவன் காண்குரங் காடு துறைதனில்
அணவன் காண்அன்பு செய்யு மடியர்க்கே.

ச

ஞாலத் தார்தொழு தேத்திய நன்மையன்
காலத் தான்உயிர் போக்கிய காலினன்
நீலத் தார்மிடற் றுன்வெள்ளை நீறணி
கோலத் தான்குரங் காடு துறையனே.

ஞ

ஆட்டி னுன்முன் அமணரோ டென்றனைப்
பாட்டி னுன்றன பொன்னடிக் கின்னிசை
வீட்டி னுன்வினை மெய்யடி யாரொடும்
கூட்டி னுன்குரங் காடு துறையனே.

ஊ

மாத்தன் தான்மறை யார்முறை யான்மறை
ஒத்தன் தாருகன் றன்னுயி ருண்டபெண்
போத்தன் தானவன் பொங்கு சினந்தணி
கூத்தன் தான்குரங் காடு துறையனே.

எ

நாடி நந்தம ராயின தொண்டர்கள்
ஆடு மின்அழு மின்தொழு மின்னடி
பாடு மின்பர மன்பயி லும்மிடம்
கூடு மின்ருங் காடு துறையையே.

அ

தென்றல் நன்னெடுந் தேருடை யானுடல்
பொன்ற வெங்கனல் பொங்க விழித்தவன்
அன்ற அந்தக னேஅயிற் குலத்தால்
கொன்ற வன்ருங் காடு துறையனே.

க

நற்ற வஞ்செய்த நால்வர்க்கு நல்லறம்
உற்ற நன்மொழி யாலருள் செய்தநல்
கொற்றவன்ருங் காடு துறைதொழப்
பற்றுந் தீவினை யாயின பாறுமே.

க0

கடுத்த தேராக் கன்கயி லைம்மலை
எடுத்த தோன்தலை யிற்றல நல்விரல்
அடுத்த லும்மவ னின்னினைசு கேட்டருள்
கொடுத்த வன்ருங் காடு துறையனே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோழம்பம் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வேழம் பத்தைவர் வேண்டிற்று வேண்டிப்போய்
ஆழம் பற்றிலீழ் வார்பல வாதர்கள்
கோழம் பத்துறை கூத்தன் குரைகழல்
தாழும் பத்தர்கள் சாலச் சதூரரே.

க

கயிலை நன்மலை யானுங் கபாலியை
மயிலி யல்மலை மாதின் மணுனனைக்
குயில்ப யில்பொழிற் கோழம்பம் மேயவென்
உயிரி னைநினைத் துள்ளம் உருகுமே.

உ

வாழும் பான்மைய ராகிய வான்செல்வம்
தாழும் பான்மைய ராகித்தம் வாயினால்

தாழம் பூமணம் நாரிய தாழ்பொழில்
கோழம் பாவெனக் கூடிய செல்வமே.

ந

பாட லாக்கிடும் பண்ணொடு பெண்ணிவள்
கூட லாக்கிடுங் குன்றின் மணற்கொடு
கோடல் பூத்தலர் கோழம்பத் துள்மகிழ்ந்
தாடுங் கூத்தனுக் கன்புபட் டாளன்றே.

சு

தளிர்கொள் மேனியள் தான்மிக அஞ்சுவோர்
பிளிறு வாரணத் தீருரி போர்த்தவன்
குளிற்கொள் நீர்வயற் கோழம்பம் மேவினான்
நளிர்கொள் நீர்சடை மேலு நயந்ததே.

டு

நாத ராவர் நமக்கும் பிறர்க்குந்தாம்
வேத நாவர் விடைக்கொடி யார்வெற்பில்
கோதை மாதொடுங் கோழம்பங் கோயில்கொண்
டாதி பாத மடையவல் லார்களே.

க

முன்னை நான்செய்த பாவம் முதலறப்
பின்னை நான்பெரி தும்மருள் பெற்றதும்
அன்ன மார்வயற் கோழம்பத் துள்ளமர்
பின்னல் வார்சடை யானைப் பிதற்றியே.

எ

ஏழை மாரிடம் நின்றிரு கைக்கொடுண்
கோழை மாரொடுங் கூடிய குற்றமாங்
கூழை பாய்வயற் கோழம்பத் தானடி
ஏழை யேன்முன் மறந்தங் கிருந்ததே.

அ

அரவ னைப்பயில் மாலயன் வந்தடி
பரவ னைப்பர மாம்பரஞ் சோதியைக்
குரவ னைக்குர வார்பொழிற் கோழம்பத்
அரவ னையொரு வர்க்குணர் வொண்ணுமே.

க

சமர சூரபன் மாவைத் தடிந்தவேற்
குமான் தாதைநற் கோழம்பம் மேவிய
அமர் கோவினுக் கன்புடைத் தொண்டர்கள்
அமர லோகம தாளுடை யார்களே.

க0

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

தட்ட னாகி மலையெடுத் தலிதின் கீழ்ப்
பட்டு வீழ்ந்து படர்ந்தாய்பப் போயினான்
கொட்டம் நாரிய கோழம்பத் தீசனென்
றிட்ட கீத மிசைத்த அரக்கனே.

கச

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புவனார் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவ னார்ப்புனி தன்திரு நாமந்தான்
நாவில் தாறுதா ருயிர கண்ணினார்
பாவ மாயின பாறிப் பறையவே
தேவர் கோவினுஞ் செல்வர்க ளாவரே.

க

என்ன நென்மனை யெந்தையெ னருயிர்
தன்னன் தன்னடி யேன்தன மாகிய
பொன்னன் பூவனார் மேலிய புண்ணியன்
இன்ன நென்றறி வொண்ணா னியற்கையே.

உ

குற்றங் கூடிக் குணம்பல கூடாதீர்
மற்றுந் தீவினை செய்தன மாய்க்கலாம்
புற்ற ராவினன் பூவனா ரீசன்பேர்
கற்று வாழ்த்துங் கழிவதன் முன்னமே.

ந

ஆவின் மேலிய ஐந்தமர்ந் தாடுவான்
தாவெண் ணீறு துதைந்தசெம் மேனியான்.
மேவ னூல்விரி வெண்ணியின் தென்கரைப்
பூவ னார்புகு வார்வினை போகுமே.

ச

புல்லம் ஊர்தியூர் பூவனார் பூம்புனல்
நல்ல மூர்திகல் லூர்நனி பள்ளியூர்
தில்லை யூர்திரு வாரூர்ச் சீர் காழிகல்
உல்ல மூரென உவ்வினை மாயுமே.

ரு

அனுக யப்பட்ட துவிது வென்னுதே
கனிம னத்தொடு கண்களும் நீர்மல்கிப்

புனித னேப்புவ னூரனைப் போற்றுவார்
மனித ரில்தலை யான மனிதரே.

க

ஆதி நாதன் அமரர்க னர்ச்சிதன்
வேத நாவன்வெற் பின்மடப் பாவையோர்
பாதி யானான் பரந்த பெரும்படைப்
பூத நாதன்தென் பூவனூர் நாதனே.

எ

பூவ னூர்தண் புறம்பயம் பூம்பொழில்
நாவ லூர்மன் ளாடுநாடு நன்னிலங்
கோவ லூர்குட வாயில் கொடுமுடி
மூவ லூருமுக கண்ணனூர் காண்மினே.

அ

ஏவம் ஏது மிலாஅம ணேதலர்
பாவ காரிகள் சொல்வலைப் பட்டுநான்
தேவ தேவன் திறநெறி யாகிய
பூவ னூர்புகு தப்பெற்ற நாளின்றே.

க

நார ணன்னொடு நான்முக னிந்திரன்
வார ணன்கும ரன்வணங் குங்கழற்
பூர ணன்திருப் பூவனூர் மேவிய
கார ணன்னெனை யாளுடைக் காளையே.

க0

மைக்க டெத்த நிறத்தாக் கன்வரை
புக்கெ டெத்தலும் பூவனூர் ரன்னடி
மிக்க டெத்த விரல்சிறி தூன்றலும்
பக்க டெத்தபின் பாடியுய்ந் தானன்றே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவலஞ்சுழி - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓத மார்கட லின்விட முண்டவன்
பூத நாயகன் பொற்கயி லைக்கிறை
மாதொர் பாகன் வலஞ்சுழி யீசனைப்
பாத மேத்தப் பறையும்நம் பாவமே.

க

கயிலை நாதன் கறுத்தவர் முப்புரம்
எயில்கன் தீயெழ வெல்வல வித்தகன்
மயில்க னாலும் வலஞ்சுழி யீசனைப்
பயில்கி லார்சிலர் பாவித் தொழும்பரே.

௨

இனைய காலமெம் மானை யடைகிலாத்
துனையி லாச்செவித் தொண்டர்காள் றும்முடல்
வனையுங் காலம் வலஞ்சுழி யீசனைக்
கனைக னாகக் கருதிநீ ருய்ம்மினே.

௩

நறைகொன் பூம்புனல் கொண்டெழு மாணிக்காய்க்
குறைவி லாக்கொடுங் கூற்றுதைத் திட்டவன்
மறைகொன் நாவன் வலஞ்சுழி மேவிய
இறைவ னையினி யென்றுகொல் காண்பதே.

௪

விண்ட வர்புர மூன்று மெரிகொளத்
திண்டு றற்சிலை யாலெரி செய்தவன்
வண்டு பண்முர லுந்தண் வலஞ்சுழி
அண்ட னுக்கடி மைத்திறத் தாவனே.

௫

படங்கொன் பாம்பொடு பான்மதி யஞ்சடை
அடங்க வாழ்வல் லானும்பர் தம்பிரான்
மடங்கை பாகன் வலஞ்சுழி யானடி
அடைந்த வர்க்கடி மைத்திறத் தாவனே.

௬

நாக்கொண் டபர வும்மடி யார்வினை
போக்க வல்ல புரிசடைப் புண்ணியன்
மாக்கொன் சோலை வலஞ்சுழி யீசன்றன்
ஏக்கொ னப்புர மூன்றெரி யானவே.

௭

தேடு வார்பிர மன்திரு மாலவர்
ஆடு பாதம் அவரு மறிகிலார்
மாட வீதி வலஞ்சுழி யீசனைத்
தேடு வானுறு கின்றதென் சிந்தையே.

௮

கண்ப னிக்குங்கை கூப்புங்கண் மூன்றுடை
கண்ப னுக்கெனை நான்கொடுப் பேனெனும்

வண்பொன் னித்தென் வலஞ்சுழி மேவிய
பண்ப னிப்பொனைச் செய்த பரிசிடே.

க

இலங்கை வேந்த னிருபது தோளிற
நலங்கொள் பாதத் தொருவிர லூன்றினான்
மலங்கு பாய்வயல் சூழ்ந்த வலஞ்சுழி
வலங்கொள் வாரடி யென்றலை மேலவே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாஞ்சியம் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

படையும் பூதமும் பாம்பும்புல் வாயதள்
உடையந் தாங்கிய வுத்தம னூர்க்கிடம்
புடைநி லாவிய பூம்பொழில் வாஞ்சியம்
அடைய வல்லவர்க் கல்லலொன் றில்லையே.

க

பறப்பை யும்பசு வும்படுத் துப்பல
திறத்த வும்முடை யோர்திக மும்பதி
கறைப்பி றைச்சடைக் கண்ணுதல் சேர்தரு
சிறப்பு டைத்திரு வாஞ்சியஞ் சேர்மினே.

உ

புற்றில் ஆடா வோடு புனல்மதி
தெற்று செஞ்சடைத் தேவர்பி ரான்பதி
சுற்று மாடங்கள் சூழ்திரு வாஞ்சியம்
பற்றிப் பாடுவார்க் குப்பாவ மில்லையே.

ங

அங்க மாறும் அருமறை நான்குடன்
தங்கு வேள்வியர் தாம்பயி லுந்நகர்
செங்கண் மாலிட மார்திரு வாஞ்சியம்
தங்கு வார்நம் அமரர்க் கமரரே.

ச

நீறு பூசி நிமிர்சடை மேற்பிறை
ஆறு குடும் அடிக ளுறைபதி
மாறு தானொருங் கும்வயல் வாஞ்சியம்
தேறி வாழ்பவர்க் குச்செல்வ மாகுமே.

ஞ

அற்றுப் பற்றின்றி யாரையு மில்லவர்க்
குற்ற நற்றுணை யாவா னுறைபதி
தெற்று மாடங்கள் சூழ்திரு வாஞ்சியம்
கற்றுச் சேர்பவர்க் குக்கருத் தாவதே.

சு

அருக்க னங்கி யமனெடு தேவர்கள்
திருத்தஞ் சேவடி யான் றிக முந்நகர்
ஒருத்தி பாக முகந்தவன் வாஞ்சியம்
அருத்தி யாலடை வார்க்கில்லை யல்லலே.

எ-அ-க-க0.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநள்ளாறு - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

உன்னா ருததோர் புண்டரி கத்திரன்
தென்னா ருச்சிவ சோதித் திராவினைக்
கன்னா ருதபொற் கொன்றை கமழ்சடை
நன்னா ருபென நம்வினை நாசமே.

க

ஆர ணப்பொரு ளாமரு ளாளனார்
வார ணத்தரி போர்த்தம னுளனார்
நாரணன் நண்ணி யேத்துநன் ளாறனார்
கார ணக்கலை ஞானக் கடவுளே.

உ

மேகம் பூண்டதோர் மேருவிற் கொண்டெயில்
சோகம் பூண்டழல் சோரத்தொட் டான்அவன்
பாகம் பூண்டமால் பங்கயத் தானெடு
நாகம் பூண்டுகூத் தாடுநன் ளாறனே.

ந

மலியுஞ் செஞ்சடை வாளர வம்மொடு
பொலியும் பூம்புனல் வைத்த புனிதனார்
நலியுங் கூற்றை நலிந்தநன் ளாறர்தம்
வலியுங் கண்டிது மாந்து மகிழ்வனே.

ச

உறவ ஞாபகிறைந் துள்ளங் குளிர்ப்பவன்
இறைவ ஞாபகின் நெண்ணிறைந் தானவன்

நறவ நாதும் பொழிற்றிரு நள்ளாறன்
மறவ னாய்ப்பன்றிப் பின்சென்ற மாயமே.

டு

செக்க ரங்கழி செஞ்சுடர்ச் சோதியார்
நக்க ரங்கர வார்த்தநன் ளாறனார்
வக்க ரன்னுயிர் வவ்விய மாயற்குச்
சக்க ரம்மருள் செய்த சதுரரே.

சு

வஞ்ச நஞ்சிற் பொலிகின்ற ஊண்டத்தர்
விஞ்சை யிற்செவ்வப் பாவைக்கு வேந்தனார்
வஞ்ச நெஞ்சத் தவர்க்கு வழிகொடார்
நஞ்ச நெஞ்சர்க் கருளுநன் ளாறரே.

எ

அல்ல னென்று மலர்க்கரு ளாயின
சொல்ல னென்றுசொல் லாமறைச் சோதியான்
வல்ல னென்றும்வல் லார்வளம் மிக்கவர்
நல்ல னென்றும்நல் லார்க்குநன் ளாறனே.

அ

பாம்ப ணைப்பள்ளி கொண்ட பரமனும்
பூம்ப ணைப்பொலி கின்ற புராணனும்
தாம்ப ணிந்தளப் பொண்ணுத் தனித்தழல்
நாம்ப ணிந்தடி போற்றுநன் ளாறனே.

க

இலங்கை மன்ன னிருபது தோளிற
மலங்க மால்வரை மேல்விரல் வைத்தவர்
நலங்கொள் நீற்றர்நன் ளாறரை நாடொறும்
வலங்கொள் வார்வினை யாயின மாயுமே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கருவிலிக்கோட்டிட்டுடை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மட்டிட் டகுழ லார்சுழ லில்வலைப்
பட்டிட் மெயங் கிப்பரி யாதுநீர்
கட்டிட் டவினை போகக் கருவிலிக்
கொட்டிட் டையுறை வான்கழல் கூடுமே.

க

ஞாலம் மல்கு மனிதர்கான் நாடொறும்
 வல மாமல ரோடிலை கொண்டுநீர்
 கால ஞர்வரு தன்முன் கருவிலிக்
 கோல வார்பொழிற் கொட்டிட்டை சேர்மினே. உ

பங்க மாயின பேசப் பறைந்துநீர்
 மங்கு மாகினை யாதே மலர்கொடு
 கக்கை சேர்சடை யான்றன் கருவிலிக்
 கொங்கு வார்பொழிற் கொட்டிட்டை சேர்மினே. ஈ

வாடி கீர்வருந் தாதே மனிதர்கான்
 வேட ஞய்விச யற்கருள் செய்தவெண்
 காட னொறை கின்ற கருவிலிக்
 கோடு கீன்பொழிற் கொட்டிட்டை சேர்மினே. ச

உய்யு மாறிது கேண்மி னுலகத்தீர்
 பைகொன் பாம்பரை யான்படை யார்மழுக்
 கையி னொறை கின்ற கருவிலிக்
 கொய்கொன் பூம்பொழிற் கொட்டிட்டை சேர்மினே. ஐ

ஆற்ற வும்அவ லத்தழந் தாதுநீர்
 தோற்றுந் தீயொடு நீர்நிலந் துவெளி
 காற்றுமாகிநின் றுன்றன் கருவிலிக்
 கூற்றுந் காய்ந்தவன் கொட்டிட்டை சேர்மினே. கூ

கில்லா வாழ்வு நிலைபெறு மென்றெண்ணிப்
 பொல்லா வாறு செயப்புரி யாதுநீர்
 கல்லா ரும்மதில் சூழ்தண் கருவிலிக்
 கொல்லே றூர்பவன் கொட்டிட்டை சேர்மினே. எ

பிணித்த நோய்ப்பிற விப்பிரி வெய்துமா
 றுணர்த்த லாமிது கேண்மி னுருத்திர
 கணத்தி ஞர்நொழு தேத்துந் கருவிலிக்
 குணத்தி னொறை கொட்டிட்டை சேர்மினே. அ

கம்பு வீரிது கேண்மின் கன்னாடொறும்
 எம்பி ரானென் றிமையவ ரேத்தமே

கம்ப னுறற கின்ற கருவிலிக்

கொம்ப னுர்பயில் கொட்டிட்டு சேர்மினே. க.

பாரு ளீரிது கேண்மின் பருவரை

பேரு மாறெடுத் தானை யடர்த்தவன்

கார்கொள் நீர்வயல் சூழ்தண் கருவிலிக்

கூர்கொள் வேலினன் கொட்டிட்டு சேர்மினே. கடு

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கொண்டிச்சுரம் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்ட பேச்சினிற் கானையர் தங்கன்பால்

மண்டி யேச்சுணும் மாதரைச் சேராதே

சண்டி யீச்சுர வார்க்கருள் செய்தவக்

கொண்டி யீச்சுர வன்கழல் கூறுமே. க

சுற்ற முந்துணை நன்மட வாளொடு

பெற்ற மக்களும் பேண லொழிந்தனர்

குற்ற மில்புகழ்க் கொண்டிச் சுரவனாற்

பற்ற லாலொரு பற்றுமற் றில்லையே. உ

மாடு தானது வில்லெனின் மாநுடர்

பாடு தான்செல்வா ரில்லெபன் மாலையாற்

கூட நீர்சென்று கொண்டிச் சுரவனைப்

பாடு மின்பர லோகத் திருத்துமே. ங

தந்தை தாயொடு தார மெனுந்தனைப்

பந்தம் ஆங்கறுத் துப்பயில் வெய்திய

கொந்த விழ்பொழிற் கொண்டிச் சுரவனைச்

சிந்தை செய்மின் அவனடி சேரவே. ச

கேளு மின்இள மைய்யது கேடுவந்

தீளை யோடிரு மல்லது எய்தன்முன்

கோள ராவணி கொண்டிச் சுரவனை

நாளு மேத்தித் தொழுமின் நன்காகுமே. இ.

வெம்பு னோயும் இடரும் வெறுமையும்
தன்ப முந்தய ரும்மெனுஞ் சூழ்வீனை
கொம்ப னார்பயில் கொண்டிச் சுரவனைப்
எம்பி ராவென வல்லவர்க் கில்லையே.

சு

அல்ல லோடரு நோயி லமுந்திநீர்
செல்லு மாநீனை யாதே கனைகுரல்
கொல்லையேறுடைக் கொண்டிச் சுரவனை
வல்ல வாறு தொழுவீனை மாயுமே.

எ

காறு சாந்தணி நன்முலை மென்மொழி
மாறி லாமலை மங்கையொர் பாகமாக்
கூற னொருறை கொண்டிச் சுரவினைந்
தூறு வார்தமக் கூனமொன் றில்லையே.

அ

அயிலார் அம்பெரி மேருவில் லாகவே
எயிலா ரும்பொடி யாய்விழ எய்தவன்
சூயிலா ரும்பொழிற் கொண்டிச் சுரவனைப்
பயில்வா ரும்பெரு மைபெறும் பாலரே.

க

கிலையி னொவரை நின்றெடுத்த தான்றனை
மலையி னொடர்த் துவிறல் வாட்டினான்
சூலையி னொப்பொழில் கொண்டிச் சுரவனைத்
தலையி னொவணங் கத்தவ மாகுமே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிசயமங்கை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

குசையும் அங்கையிற் கோசக முங்கொண்டவவ்
வசையின் மங்கல வாசகர் வாழ்த்தவே
இசைய மங்கையுந் தானுமொன் றாயினான்
விசைய மங்கையுள் வேதியன் காண்மினே.

க

ஆதி காத னடல்விடை மேலமர்
பூத காதன் புலியத ளாடையன்

வேத நாதன் விசயமங் கையுளான்
பாத மோதவல் லார்க்கில்லை பாவமே.

உ

கொள்ளி டக்கரைக் கோவந்த புத்தூரில்
வென்வி டைக்கருள் செய்விச யமங்கை
உள்ளி டத்துறை கின்ற வருத்திரன்
கிள்ளி டத்தலை யற்ற தயனுக்கே.

ந

திசையு மெங்குங் குலங்கத் திரிபுரம்
அசைய அங்கெய்திட் டாரழ லாட்டினான்
விசைய மங்கை விருத்தன் புறத்தடி
விசையின் மங்கி விழுந்தனன் காலனே.

ச

பொள்ள லாக்கை யகத்திலைம் பூதங்கள்
கள்ள மாக்கிக் கலக்கிய காரிருள்
விள்ள லாக்கி விசயமங் கைப்பிரான்
உள்ளம் நோக்கியென் னுள்ளுள் உறையுமே.

டு

கொல்லை யேற்றுக் கொடியொடு பொன்மலை
வில்லை யேற்றுடை யான்விச யமங்கைச்
செல்வ போற்றியென் பாருக்குத் தென்திசை
எல்லை யேற்றலு மின்சொலு மாகுமே.

க

கண்பல் உக்கக் கபாலம்அங் கைக்கொண்டு
உண்ப லிக்குழ லுத்தம னுள்ளொளி
வெண்பி றைக்கண்ணி யான்விச யமங்கை
நண்ப னைத்தொழப் பெற்றது நன்மையே.

எ

பாண்டு வின்மகன் பார்த்தன் பணிசெய்து
வேண்டும் நல்வரங் கொள்விச யமங்கை
ஆண்ட வன்னடி யேநினைந் தாசையால்
காண்ட லேகருத் தாகி யிருப்பனே.

அ

வந்து கேண்மின் மயல்தீர் மனிதர்காள்
வெந்த நீற்றன் விசயமங் கைப்பிரான்
சிந்தை யால்கினை வார்களைச் சிக்கெனப்
பந்து வாக்கி உய்யக்கொளுங் காண்மினே.

க

இலங்கை வேந்த னிருபது தோளிற
விலங்கல் சேர்விர லான்விச யமங்கை
வலஞ்செய் வார்களும் வாழ்த்திசைப் பார்களும்
வலஞ்செய் வாரவர் நன்னெறி நாடியே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநீலக்குடி - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வைத்த மாடும் மனைவியும் மக்கள்நீர்
செத்த போது செறியார் பிறிவதே
நித்த நீலக் குடியா னைந்நினை
சித்த மாகிற் சிவகதி சேர்திரே.

ச

செய்ய மேனியன் தேனெடு பால்தயிர்
நெய்ய தாடிய நீலக் குடியான்
மைய லாய்மற வாமனத் தார்க்கெலாம்
கையி லாமல கக்கனி யொக்குமே.

௨

ஆற்ற நீன்சடை ஆயிழை யானொரு
கூற்றன் மேனியிற் கோலம தாகிய
நீற்றன் நீலக் குடியுடை யானடி
போற்றி னுரிடர் போக்கும் புகிதனே.

௩

கால வேதியர்க் கின்னருள் நன்னிழல்
ஆலன் ஆலநஞ் சுண்டகண் டத்தமர்
நீலன் நீலக் குடியுறை நின்மலன்
கால னொயிர் போக்கிய காலனே.

ச

நேச நீலக் குடியா நேயெனா
நீச ராய்நெடு மால்செய்த மாயத்தால்
ஈச னோர்சரம் எய்ய எரிந்துபோய்
காச மானார் திரிபுர காதரே.

௫

கொன்றை சூடியைக் குன்ற மகளொடும்
நின்ற நீலக் குடியா நேயெனார்

என்றும் வாழ்வுகந் தேயிறு மாக்குநீர்
பொன்றும் போது நுமக்கறி வெண்ணுமே.

சு

கல்லி னோடெனைப் பூட்டி யமண்கையர்
ஒல்லை நீர்புக நூக்கவென் வாக்கினால்
நெல்லு நீள்வயல் நீலக் குடியான்
நல்ல நாமம் நவிற்புயல் தேனன்றே.

எ

அழகி யோமினே யோமெனு மாயையால்
ஒழுகி ஆவி யுடல்விடு முன்னமே
நிழல தார்பொழில் நீலக் குடியான்
கழல்கொள் சேவடி கைதொழு துயம்மினே.

அ

கற்றைச் செஞ்சடைக் காய்கதிர் வெண்ணிங்கள்
பற்றிப் பாம்புடன் வைத்த பராபரன்
நெற்றிக் கண்ணுடை நீலக் குடியான்
சுற்றித் தேவர் தொழுங்கழற் சோதியே.

க

தருக்கி வெற்பது தாங்கிய வீங்குதோள்
அரக்க னாருட லாங்கொர் விரலினால்
நெரித்து நீலக் குடியான் பின்னையும்
இரக்க மாயருள் செய்தன னென்பரே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமங்கலக்குடி - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

தங்க லப்பிய தக்கன் பெருவேள்வி
அங்க லக்கழித் தாரருள் செய்தவன்
கொங்க லர்க்குழல் கொம்பனை யாரொடு
மங்க லக்குடி மேய மணாளனே.

க

காலி ரியின் வடக்கரைக் காண்தரு
மாவிரி யும்பொ ழில்மங் கலக்குடித்
தேவ ரியும்பி ரமனுந் தேடொணுத்
துவெ ரிச்சுடர்ச் சோதியுட் சோதியே.

உ

மங்க லக்குடி வீசனை மாகாளி
வெங்க திரிச்செல்வன் விண்ணொடு மண்ணும்நேர்
சக்கு சக்கர தாரி சதுர்முகன்
அங்க கத்திய னும்மர்ச்சித் தாரன்றே.

ந

மஞ்சன் வார்டல் சூழ்மங் கலக்குடி
நஞ்ச மாரமு தாக நயந்துகொண்
டஞ்ச மாட லமர்ந்தடி யேனுடை
நெஞ்ச மாலய மாக்கொண்டு நின்றதே.

ச

செல்வம் மல்கு திருமங் கலக்குடி
செல்வம் மல்கு சிவநிய மத்தராய்ச்
செல்வம் மல்கு செழுமறை யோர்தொழ்ச்
செல்வன் தேவியொ டந்திகழ் கோயிலே.

டு

மன்னு சீர்மங் கலக்குடி மன்னிய
பின்னு வார்சடைப் பிஞ்ஞகன் தன்பெயர்
உன்னு வாரு முரைக்கவல் லார்களும்
துன்னு வார்நன் னெறிதொடர் வெய்தவே.

க

மாத ரார்மரு வும்மங் கலக்குடி
ஆதி நாயகன் அண்டர்கள் நாயகன்
வேத நாயகன் வேதியர் நாயகன்
பூத நாயகன் புண்ணிய மூர்த்தியே.

எ

வண்டு சேர்பொழில் சூழ்மங் கலக்குடி
விண்ட தாடைதையத் தாளற வீசிய
சண்ட நாயக னுக்கருள் செய்தவன்
துண்ட மாமதி சூடிய சோதியே.

அ

கூச வாரலர் குண்டர் குணமிலர்
நேச மேது மிலாதவர் நீசர்கள்
மாசர் பால்மங் கலக்குடி மேவிய
ஈசன் வேறு படுக்கவுய்ந் தேனன்றே.

க

மங்க லக்குடி யான்கயி லைம்மலை
அங்க லைத்தெடுக் குற்ற அரக்கர்கோன்
தன்க ரத்தொடு தான்தலை தோன்தகர்ந்
தங்க லைத்தழு தயந்தனன் தானன்றே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருளும்பியூர் - திருக்குறந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

விரும்பி யூறு விடேல்மட நெஞ்சமே
கரும்பி னூறல்கண் டாய்கலந் தார்க்கவன்
இரும்பி னூறல ருததோர் வெண்தலை
எறும்பி யூர்மலை யானெங்க ளீசனே.

க

பிறங்கு செஞ்சடைப் பிஞ்ஞகன் பேணுசீர்க்
கறங்கு பூத கண்முடைக் கண்ணுதல்
நறுங்கு மூல்மட வாளொடு நாடொறும்
எறும்பி யூர்மலை யானெங்க ளீசனே.

உ.

மருந்து வானவர் தானவர்க் கின்சுவை
புரிந்த புன்சடைப் புண்ணியன் கண்ணுதல்
பொருந்து பூண்முலை மங்கைநல் லாளொடும்
எறும்பி யூர்மலை யானெங்க ளீசனே.

ந.

நிறங்கொள் கண்டத்து நின்மலன் எம்மிறை
மறங்கொள் வேல்கண்ணி வாள்நுதல் பாகமாய்
அறம்பு ரிந்தருள் செய்தவெம் அங்கணன்
எறும்பி யூர்மலை யானெங்க ளீசனே.

ச

நறும்பொன் நாண்மலர்க் கொன்றையும் நாகமும்
துறம்பு செஞ்சடைத் தாமதி வைத்துவான்
உறும்பொன் மால்வரைப் பேதையோ ரேதொறும்
எறும்பி யூர்மலை யானெங்க ளீசனே.

ரு

கறும்பி யூர்வன ஐந்துள காயத்தில்
திறம்பி யூர்வன மற்றும் பலவுள
குறும்பி யூர்வதோர் கூட்டகத் திட்டெனை
எறும்பி யூரான் செய்த இயற்கையே.

சு

மறந்து மற்றிது பேரிடர் நாடொறும்
திறம்பி நீரினை யேல்மட நெஞ்சமே
புறஞ்செய் கோலக் குரம்பையி லிட்டெனை
எறும்பி யூரான் செய்த வியற்கையே.

ஏ

இன்ப மும்பிறப் பும்மிறப் பின்னொடு
துன்ப மும்முட னேவைத்த சோதியான்
அன்ப னேயர னேயென் றாற்றுவார்க்
கின்ப னாகு மெறும்பியூ ரீசனே.

அ

கண்ணி றைந்த கணபவ னத்திரள்
விண்ணி றைந்த விரிசுடர்ச் சோதியான்
உண்ணி றைந்தரு வாயுயி ராயவன்
எண்ணி றைந்த வெறும்பியூ ரீசனே.

க

நிறக்கொள் மால்வரை ஊன்றி யெடுத்தலும்
நறுங்கு ழல்மட வாள்நடுக் கெய்திட
மறக்கொள் வாளாக் கன்வலி வாட்டினான்
எறும்பி யூர்மலை யெம்மிறை காண்மினே.

கௌ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்குரக்குக்கா - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மரக்கொக் காமென வாய்விட் டலறிநீர்
சரக்குக் காவித் திரிந்தய ராதுகால்
பரக்குங் காவிரி நீரலைக் குங்கரைக்
குரக்குக் காவடை யக்கெடுங் குற்றமே.

க

கட்டா நேகழி காவிரி பாய்வயல்
கொட்டா நேபுன லூறு குரக்குக்கா
முட்டா ருஅடி யேத்த முயல்பவர்க்
கிட்டா ருஇட ரோட எடுக்குமே.

உ

கைய னேத்துங் கலந்தெழு காவிரி
செய்ய னேத்திலுஞ் சென்றிடுஞ் செம்புனல்
கொய்ய னேத்துங் கொணருங் குரக்குக்கா
ஐய னேத்தொழு வாரக்கல்ல வில்லையே.

ந

மிக்க னேத்துத் திசையும் அருவிகள்
புக்குக் காவிரி போந்த புனற்கரைக்

கொக்கி னம்பயில் சோலைக் குரக்குக்கா
நக்க னைநவில் வார்வினை நாசமே.

ச

விட்டு வெள்ளம் விரிந்தெழு காவிரி
இட்ட நீர்வய லெங்கும் பரந்திடக்
கொட்ட மாமுழ வோங்கு குரக்குக்கா
இட்ட மாயிருப் பார்க்கிட ரில்லையே.

௩

மேலை வானவ ரோடு விரிகடல்
மாலும் நான்முக னாலும் அனப்பொணுக்
கோல மாளிகைக் கோயில் குரக்குக்காப்
பால ராய்த்திரி வார்க்கில்லை பாவமே.

சு

ஆல நீழ லமர்ந்த அழகனார்
கால னையுதை கொண்ட கருத்தனார்
கோல மஞ்ஞை ளாலுங் குரக்குக்காப்
பால ருக்கருள் செய்வர் பரிவொடே.

௭

செக்க ரங்கெழு செஞ்சுடர்ச் சோதியார்
அக்க ரையரெம் மாதி புராணனார்
கொக்கி னம்வயல் சேருங் குரக்குக்கா
நக்க னைத்தொழ நம்வினை நாசமே.

அ

உருகி யூன்குழைந் தேத்தி யெழுமின்றீர்
கரிய கண்டன் கழலடி தன்னையே
குரவ னஞ்செழுங் கோயில் குரக்குக்கா
இரவு மெல்லியு மேத்தித் தொழுமினே.

க

இரக்க மின்றி மலையெடுத் தான்முடி
உரத்தை யொல்க அடர்த்தா னுறைவிடம்
குரக்கி னங்குதி கொள்ளுங் குரக்குக்கா
வரத்த னைப்பெற வானுல காள்வரே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கானூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவின் காதனுஞ் செம்மலர் மேலுறை
உருவ னாபுல கத்தி னுயிர்க்கெலாம்
கருவ னாகி முளைத்தவன் கானூரில்
பரம னாய பரஞ்சடர் காண்மினே.

க

பெண்டிர் மக்கள் பெருந்துணை நன்னிதி
உண்டின் றேயென்று கவன்மி னேழைகாள்
கண்டு கொண்மின்றீர் கானூர் முளையினைப்
புண்ட ரீகப் பொதும்பி லொதுங்கியே.

உ

தாயத் தார்தமர் நல்விதி யென்னுமில்
மாயத் தேகிடந் திட்டு மயங்கிடேல்
காயத் தேயுளன் கானூர் முளையினை
வாயத் தால்வணங் கீர்வினை மாயவே.

ங

குறியில் நின்றதுண்டு கூறையி லாச்சமண்
நெறியை விட்டு நிறைகழல் பற்றினேன்
அறிய ஒற்றிரேல் கானூர் முளையவன்
செறிவு செய்திட் டிருப்பதென் சிந்தையே.

ச

பொத்தல் மண்சுவர்ப் பொல்லாக் குரம்பையை
மெய்த்த னென்று வியந்திட லேழைகாள்
சித்தர் பத்தர்கள் சேர்திருக் கானூரில்
அத்தன் பாதம் அடைதல் கருமமே.

ஞ

கல்வி ஞானக் கலைப்பொரு ளாயவன்
செல்வம் மல்கு திருக்கானூ ரீசனை
எல்லி யும்பக லும்மிசை வானவா
சொல்லி டீர்நுந் துயரங் கள்தீரவே.

க

நீரும் பாரும் நெருப்பும் அருக்கனும்
காரும் மாருதங் கானூர் முளைத்தவன்
சேர்வு மொன்றறி யாது திசைதிசை
ஓர்வு மென்றில ரோடித் திரிவரே.

எ

தேவாரம்

௨௭௯

ஓமத் தோடயன் மாலறி யாவணம்
வீமப் பேரொளி யாய விழுப்பொருள்
காமற் காய்ந்தவன் கானூர் முளைத்தவன்
சேமத் தாலிருப் பாவதென் சிந்தையே.

அ-க

வன்னி கொன்றை யெருக்கணிந் தான்மலை
உன்னி யேசென் றெடுத்தவ னெண்திறல்
தன்னை வீழத் தனிவிரல் வைத்தவன்
கன்னி மாமதிற் கானூர்க் கருத்தனே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சேறை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பூரி யாவரும் புண்ணியம் பொய்கெடும்
கூரி தாய அறிவுகை கூடிடும்
சீரி யார்பயில் சேறையுட் செந்நெறி
நாரி பாகன்றன் நாம நவிலவே.

க

என்ன மாதவஞ் செய்தனை நெஞ்சமே
மின்னு வார்சடை வேத விழுப்பொருள்
செந்நெ லார்வயற் சேறையுட் செந்நெறி
மன்னு சோதிநம் பால்வந்து வைகவே.

உ

பிறப்பு மூப்புப் பெரும்பசி வான்பிணி
இறப்பு நீங்கியிங் கின்பம்வந் தெய்திடும்
சிறப்பர் சேறையுட் செந்நெறி யான்கழல்
மறப்ப தின்றி மனத்தினுள் வைக்கவே.

ந

மாடு தேடி மயக்கினில் வீழ்ந்துநீர்
ஓடி யெய்த்தும் பயனிலை ஊமர்காள்
சேடர் வாழ்சேறைச் செந்நெறி மேவிய
ஆட லான்தன் அடியடைந் துய்ம்மினே.

ச

எண்ணி நாளும் எரியயிற் கூற்றுவன்
துண்ணென் தோன்றிற் தூக்கும் வழிகண்டேன்

திண்ணன் சேறைத் திருச்செந் நெறியுறை
அண்ண லாருனர் அஞ்சுவ தென்னுக்கே.

௩

தப்பி!வானந் தாணிகம் பிக்கிலென்
ஒப்பில் வேந்தர் ஒருங்குடன் சீறிலென்
செப்ப மாஞ்சேறைச் செந்நெறி மேவிய
அப்ப னாருனர் அஞ்சுவ தென்னுக்கே.

௪

வைத்த மாடும் மடந்தைநல் லார்களும்
ஒத்தொவ் வாதவுற் றார்களு மென்செய்வார்
சித்தர் சேறைத் திருச்செந் நெறியுறை
அத்தர் தாமுன ரஞ்சுவ தென்னுக்கே.

௫

குலங்க ளென்செய்வ குற்றங்க ளென்செய்வ
துலங்கி நீநின்று சோர்ந்திடல் நெஞ்சமே
இலங்கு சேறையிற் செந்நெறி மேவிய
அலங்க னாருன ரஞ்சுவ தென்னுக்கே.

௬

பழகி னால்வரும் பண்ணே சுற்றமும்
விழவி டாலிடில் வேண்டிய எய்தொணு
திகழ்கொன் சேறையிற் செந்நெறி மேவிய
அழக னாருன ரஞ்சுவ தென்னுக்கே.

௭

பொருந்து நீண்மலை யைப்பிடித் தேந்தினான்
வருந்த ஐன்றி மலராடி வாங்கினான்
திருந்து சேறையிற் செந்நெறி மேவியங்
கிருந்த சோதியென் பார்க்கிட ரில்லையே.

௮௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோடிகா - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

சுக்கு லாமுன்கைத் தையலோர் பாகத்தன்
வெக்கு லாமத வேழம் வெகுண்டவன்
கோக்கு லாம்பொழிற் கோடிகா வாவென
எங்கி லாததோ ரின்பம்வந் தெய்துமே.

௯

வாடி வாழ்வதென் னுவது மாதர்பால்
ஒடி வாழ்வினை புன்கிநீர் காடொறும்

கோடி காவணக் கூற்றேற் கூறினேன்
பாடி காவலிற் பட்டுக் கழிதிரே.

உ

முல்லை நன்முறு வல்லுமை பங்கனார்
தில்லை யம்பலத் தில்லுறை செல்வனார்
கொல்லை யேற்றினர் கோடிகா வாவென்றங்
கொல்லை யேத்துவார்க் கூனமொன் றில்லையே.

கூ

நாவ ளம்பெறு மாறுமந் நன்னுதல்
ஆம ளஞ்சொல்லி யன்புசெ யின் அலால்
கோம ளஞ்சடைக் கோடிகா வாவென
ஏவ ளின்றெனை யேசுவம் வேழையே.

ச

வீறு தான்பெறு வார்சில ராகிலும்
நாறு பூங்கொன்றை தான்மிக நல்கானேல்
கூறு வேன்கோடி காவுளா யென்றுமால்
ஏறு வேன் தும்மா லேசப் படுவனே.

டு

நாடி நாரணன் நான்முகன் வானவர்
தேடி யேசற வுந்தெரி யாததோர்
கோடி காவணக் கூறாத நாளெலாம்
பாடி காவலிற் பட்டுக் கழியுமே.

கூ-எ-அ-க

வரங்க ளால்வரை யையெடுத்த தான்றனை
அரங்க ஆன்றி யருள்செய்த அப்பனார்
குரங்கு சேர்பொழிற் கோடிகா வாவென
இரங்கு வேன்மனத் தேதங்கள் தீரவே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புள்ளிருக்குவேனார் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வெள்ளெ ருக்கர வம்விர வஞ்சடைப்
புள்ளி ருக்குவே னாரான் பொற்கழல்
உள்ளிருக்கு முணர்ச்சியில் லாதவர்
நள்ளி ருப்பர் நாகக் குழியிலே.

மாற்ற மொன்றறி யீர்மனை வாழ்க்கைபோய்க்
கூற்றம் வந்துமைக் கொள்வதன் முன்னமே
போற்ற வல்லீரேற் புள்ளிருக்கு வேளூர்
சீற்ற மாயின தேய்ந்ததுங் காண்மினே.

உ

அரும றையனை ஆனெடு பெண்ணனைக்
கருவி டம்மிக வுண்டவெங் கண்டனைப்
புரிவெண் தூலனைப் புள்ளிருக்கு வேளூர்
உருகி நைபவ ருள்ளங் குளிருமே.

ந

தன்னு ருவை யொருவர்க் கறிவொணு
மின்னு ருவனை மேனிவெண் நீற்றனைப்
பொன்னு ருவனைப் புள்ளிருக்கு வேளூர்
என்ன வல்லவர்க் கில்லை யிடர்களே.

ச

செங்கண் மால்பிர மற்கும் அறிவொணு
அங்கி யின்னுரு வாகி யழல்வதோர்
பொங்க ரவனைப் புள்ளிருக்கு வேளூர்
மங்கை பாகனை வாழ்த்த வருமின்பே.

ரு

குற்ற மில்லியைக் கோலச் சிலையினால்
செற்ற வர்புரஞ் செந்தழ லாக்கியைப்
புற்ற ரவனைப் புள்ளிருக்கு வேளூர்
பற்ற வல்லவர் பாவம் பறையுமே.

க

கையி னோடுகால் கட்டி யுமரொலாம்
ஐயன் வீடின நென்பதன் முன்னம்நீர்
பொய்யி லாஅரன் புள்ளிருக்கு வேளூர்
மைபு லாவிய கண்டனை வாழ்த்துமே.

எ

உன்ன முள்கி யுகந்து சிவனென்று
மெள்ள வுன்க வினைகெடு மெய்ம்மையே
புள்ளி னர்பணி புள்ளிருக்கு வேளூர்
வள்ளல் பாதம் வணங்கித் தொழுமினே.

அ-க

அரக்க னாதலை பத்து மழிதர
நெருக்கி மாமலர்ப் பாதம் நிறுவிய
பொருப்ப னொருறை புள்ளிருக்கு வேளூர்
விருப்பி னூல்தொழு வார்வினை வீடுமே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅன்பிலாலந்துறை - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வானஞ் சேர்மதி சூடிய மைந்தனை
நீநெஞ் சேகெடு வாய்நினை கிற்கிலை
ஆனஞ் சாடியை யன்பிலா லந்துறைக்
கோன்எஞ் செல்வனைக் கூறிட கிற்றியே.

க

காரணத்தர் கருத்தர் கபாலியார்
வாரணத்தூரி போர்த்த மணாளர்
ஆரணப்பொரு ளன்பிலா லந்துறை
நாரணற்கரி யானொரு நம்பியே.

உ

அன்பின் ஆனஞ்ச மைந்துட ஞடிய
என்பின் ஆனை யுரித்துக் களைந்தவன்
அன்பி லானையம் மாணையன் னூறிய
அன்பி னால்நினைத் தாரறிந் தார்களே.

ங

சங்கை யுள்ளதுஞ் சாவது மெய்யுமை
பங்க ஞாடி பாவியேன் நானுய்ய
அங்க ணனெந்தை யன்பிலா லந்துறைச்
செங்க ஞாடிச் சேரவும் வல்லனே.

ச

கொக்கிறகர் குளிர்மதிச் சென்னியர்
மிக்க ரக்கர் புரமெரி செய்தவர்
அக்க ரையின ரன்பிலா லந்துறை
நக்கு ருவரும் நம்மை யறிவரே.

டு

வெள்ள முள்ள விரிசடை நந்தியைக்
கள்ள முள்ள மனத்தவர் காண்கிலார்
அள்ள லார்வய லன்பிலா லந்துறை
உள்ள வாற்றி யார்சில னுமரே.

சு

பிறவி மாயப் பிணக்கி லழுந்தினும்
உறவெ லாஞ்சிந்தித் துன்னி உகவாதே
அறவ னெம்பிரா னன்பிலா லந்துறை
மறவா தேதொழு தேத்தி வணங்குமே.

எ

நுணங்கு தூலயன் மாலு மிருவரும்
பிணங்கி யெங்குந் திரிந்தெய்த்துங் காண்கிலா
அணங்கு நெம்பிரா னன்பிலா லந்துறை
வணங்கும் நும்வினை மாய்ந்தலும் வண்ணமே.

அ

பொய்யெ லாழுரைக் குஞ்சமண் சாக்கியக்
கையன் மாருரை கேளா தெழுமினோ
ஐய நெம்பிரா னன்பிலா லந்துறை
மெய்யன் சேவடி யேத்தவார் மெய்யரே.

க

இலங்கை வேந்த னிருபது தோளிற்று
மலங்க மாமலை மேல்விரல் வைத்தவன்
அலங்க லெம்பிரா னன்பிலா லந்துறை
வலங்கொள் வாரைவா னோர்வலங் கொள்வரே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

சிட்ட னைச்சிவ னைச்செழுஞ் சோதியை
அட்ட மூர்த்தியை ஆல நிழலமர்
பட்ட னைத்திருப் பாண்டிக் கொடுமுடி
கட்ட னைத்தொழ நம்வினை நாசமே.

க

பிரமன் மாலறி யாத பெருமையன்
தரும மாசிய தத்துவ நெம்பிரான்
பரம னொருறை பாண்டிக் கொடுமுடி
கரும மாகத் தொழுமட நெஞ்சமே.

உ

ஊச லாளல்லன் ஒண்கழ லாளல்லன்
தேச மாந்திருப் பாண்டிக் கொடுமுடி
ஈச னேயெனு மித்தனை யல்லது
பேசு மாறறி யானொரு பேதையே.

உ

தூண்டி யசுடர் போலொக்குஞ் சோதியான்
காண்ட ஓமெளி யன்னடி யார்கட்குப்

பாண்டிக் கொடுமுடி மேய பரமனைக்
காண்டு மென்பவர்க் கேதுங் கருத்தொணன்.

நெருக்கி யம்முடி நின்றிசை வானவர்
இருக்கொ டம்பணிந் தேத்த விருந்தவன்
திருக்கொ டம்முடி யென்றலுந் தீவினைக்
கருக்கெ டம்மிது கைகண்ட யோகமே. ௫-௬-௭-௮-௯-௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவான்மியூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

விண்ட மாமலர் கொண்டு விரைந்துநீர்
அண்ட நாயகன் தன்னடி சூழ்மின்கள்
பண்டு நீர்செய்த பாவம் பறைந்திடும்
வண்டு சேர்பொழில் வான்மியூ ரீசனே.

பொருளுஞ் சுற்றமும் பொய்ம்மையும் விட்டுநீர்
மருளும் மாந்தரை மாற்றி மயக்கறுத்
தருளு மாவல்ல ஆகியா யென்றலும்
மருள றுத்திடும் வான்மியூ ரீசனே.

மந்த மாகிய சிந்தை மயக்கறுத்
தந்த மில்குணத் தானை யடைந்துநின்
றெந்தை யீசனென் றேத்திட வல்லிரேல்
வந்து நின்றிடும் வான்மியூ ரீசனே.

உள்ள முள்கலந் தேத்தவல் லார்க்கலால்
கள்ள முள்ளவ ருக்கருள் வான்அலன்
வெள்ள மும்மர வும்விர வஞ்சடை
வள்ள லாகிய வான்மியூ ரீசனே.

படங்கொள் பாம்பரைப் பால்மதி சூடியை
வடங்கொள் மென்முலை மாதொரு கூறனைத்
தொடர்ந்து நின்று தொழுதெழு வார்வினை
மடங்க நின்றிடும் வான்மியூ ரீசனே.

கெஞ்சி லைவர் நினைக்க நினைக்குறார்
பஞ்சின் மெல்லடி யாளுமை பங்கவென்
றஞ்சி நான்மலர் தூவி யழுதிரேல்.
வஞ்சந் தீர்த்திடும் வான்மியூ ரீசனே.

க

நுணங்கு தூலயன் மாலு மறிகிலாக்
குணங்கள் தான்பர விக்ஞைறக் துக்கவர்
சுணங்கு பூண்முலைத் தூமொழி யாரவர்
வணங்க நின்றிடும் வான்மியூ ரீசனே.

எ

ஆதி யும்மர னுயயன் மாலுமாய்ப்
பாதி பெண்ணுரு வாய பரமனென்
றோதி யுன்குழைத் தேத்தவல் லாரவர்
வாதை தீர்த்திடும் வான்மியூ ரீசனே.

அ

ஒட்டை மாடத்தி லொன்பது வாசலும்
காட்டில் வேவதன் முன்னங் கழலடி
நாட்டி நான்மலர் தூவி வலஞ்செயில்
வாட்டந் தீர்த்திடும் வான்மியூ ரீசனே.

க

பார மாக மலையெடுத்த தான்றினச்
சீர மாகத் திருவிர லூன்றினான்
ஆர்வ மாக அழைத்தவ னேத்தலும்
வார மாயினன் வான்மியூ ரீசனே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாகைக்காரோணம் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாணத் தால்மதின் மூன்று மெரித்தவன்
பூணத் தானர வாமை பொறுத்தவன்
காணத் தானினி யான்கடல் நாகைக்கா
ரோணத் தானென நம்வினை யோயுமே.

க

வண்ட லம்பிய வார்சடை யீசனை
விண்ட லம்பணித் தேத்தும் விகித்தனைக்

கண்ட லங்கமழ் நாகைக்கா ரோணனைக்
கண்ட லும்வினை யான கழலுமே.

௨

புனையும் மாமலர் கொண்டு புரிசடை
நனையும் மாமலர் சூடிய நம்பனைக்
கனையும் வார்கடல் நாகைக்கா ரோணனை
நினைய வேவினை யாயின நீங்குமே.

௩

கொல்லை மால்விடை யேறிய கோவினை
எல்லி மாநட மாடு மிறைவனைக்
கல்லி ஞர்மதில் நாகைக்கா ரோணனைச்
சொல்ல வேவினை யானவை சோருமே.

௪

மெய்ய னைவிடை யூர்தியை வெண்மழை
கைய னைக்கடல் நாகைக்கா ரோணனை
மைய னுக்கிய கண்டனை வானவர்
ஐய னைத்தொழு வார்க்கல்ல வில்லையே.

௫

அலங்கல் சேர்சடை யாதிபு ராணனை
விலங்கல் மெல்லியல் பாகம் விருப்பனைக்
கலங்கல் சேர்கடல் நாகைக்கா ரோணனை
வலங்கொள் வார்வினை யாயின மாயுமே.

௬

சினங்கொள் மால்கரி சீறிய ஏறினை
இனங்கொள் வானவ ரேத்திய வீசனைக்
கணங்கொள் மாமதில் நாகைக்கா ரோணனை
மனங்கொள் வார்வினை யாயின மாயுமே.

௭

அந்த மில்புக ழாயிழை யார்பணிந்
தெந்தை யீசனென் றேத்து மிறைவனைக்
கந்த வார்டொழில் நாகைக்கா ரோணனைச்
சிந்தை செய்யக் கெடுந்துயர் திண்ணமே.

௮

கருவ னைக்கடல் நாகைக்கா ரோணனை
இருவ ருக்கறி வொண்ண இறைவனை
ஒருவ னையுண ரார்புர மூன்றெய்த
செருவ னைத்தொழத் தீவினை தீருமே.

௯

கடல்க ழிதழி நாகைக்கா ரோணன்றன்
வடவ ரையெடுத் தார்த்த அரக்கனை
அடர ளுன்றிய பாத மணைதாத்
தொடர அஞ்சந் துயக்கறுங் காலனே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்காட்டுப்பள்ளி - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாட்டுப் பள்ளி மகிழ்ந்துறை வீர்க்கெலாம்
கேட்டுப் பள்ளிகண் டர்கெடு வீரிது
ஒட்டுப் பள்ளிவிட் டோட லுறுமுனம்
காட்டுப் பள்ளியு ளான்கழல் சேர்மினே.

க

மாட்டைத் தேடி மகிழ்ந்துநீர் நும்முளே
காட்டுப் பொய்யெலாம் பேசிடும் நாணிலீர்
கூட்டை விட்டுயிர் போவதன் முன்னமே
காட்டுப் பள்ளியு ளான்கழல் சேர்மினே.

உ

தேனை வென்றசொல் லானொடு செல்வமும்
ஊனை விட்டுயிர் போவதன் முன்னமே
கான வேடர் கருதுங்காட் டிப்பள்ளி
ஞான நாயகனைச்சென்று நண்ணுமே.

ந

அருத்த மும்மனை யானொடு மக்களும்
பொருத்த மில்லைபொல் லாதது போக்கிடும்
கருத்தன் கண்ணுத லண்ணல்காட் டிப்பள்ளித்
திருத்தன் சேவடி யைச்சென்று சேர்மினே.

ச

சுற்ற முந்துணை யும்மனை வாழ்க்கையும்
அற்ற போதனை யாவ ரொன்றென்றே
கற்ற வர்கன் கருதுங்காட் டிப்பள்ளிப்
பெற்ற மேறும் பிரானடி சேர்மினே.

டு

அடும்புங் கொன்றையும் வன்னியும் மத்தமும்
தடும்பல் செய்சடைத் தாமணிச் சோதியான்

தேவாரம்

உஅக

கடம்பன் தாதை கருதுங்காட் டுப்பள்ளி
உடம்பி னூக்கோர் உறுதுணை யாகுமே.

சு

மெய்யின் மாசடை யாருடல் மூடுவார்
பொய்யை மெய்யென்று புக்குடன் வீழன்மின்
கையின் மானுடை யான்காட்டுப் பள்ளியெம்
ஐயன் தன்னடி யேயடைந் தும்மினே.

எ

வேலை வென்றகண் ணாரை விரும்பினீர்
சீலங் கெட்டுத் திகையன்மின் பேதைகள்
காலை யேதொழுங் காட்டுப்பள் ளிய்புறை
நீல கண்டனை நித்தல் நினைமினே.

அ

இன்று ளார்நாளை யில்லை யெனும்பொருள்
ஒன்றும் ஓரா துழிதரு மூமர்காள்
அன்று வானவர்க் காக விடமுண்ட
கண்ட னூர்காட்டுப் பள்ளிகண் டும்மினே.

க

எண்ணி லாஅரக் கன்மலை யேந்திட
எண்ணி நீண்முடி பத்து மிறுத்தவன்
கண்ணு ளார்கரு துங்காட்டுப் பள்ளியை
நண்ணு வாரவர் தம்வினை நாசமே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிராப்பள்ளி - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மட்டு வார்குழ லானொடு மால்விடை
இட்ட மாவுகந் தேறு மிறைவனார்
கட்டு நீத்தவர்க் கின்னரு ளேசெயும்
சிட்டர் போலுஞ் சிராப்பள்ளிச் செல்வரே.

க

அரிய யன்தலை வெட்டிவட் டாடினார்
அரிய யன்தொழு தேத்து மரும்பொருள்
பெரிய வன்சிராப் பள்ளியைப் பேணுவார்
அரிய யன்தொழு அங்கிருப் பார்கனே.

உ

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அரிச்சி ராப்பக லைவரா லாட்டுண்டு
சரிச்சி ராதுகெஞ் சேயொன்று சொல்லக்கேள்
திருச்சி ராப்பன்ளி யென்றலுந் தீவினை
கரிச்சி ராது நடக்கும் நடக்குமே.

௩

தாயு மாயெனக் கேதலை கண்ணுமாய்
பேய னேனையும் ஆண்ட பெருந்தகை
தேய னாதன் சிராப்பன்ளி மேவிய
நாய னாரென நம்வினை நாசமே.

ச-இ-சு-எ-அ-க-க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாட்போக்கி - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கால பாசம் பிடித்தெழு தூதுவர்
பால கர்விருத் தர்பழை யாரெனார்
ஆல நீழ லமர்ந்தவாட் போக்கியார்
சீல மார்ந்தவர் செம்மையுன் கிற்பரே.

௧

விடுத்த தூதுவர் வந்து வினைக்குழிப்
படுத்த போது பயனிலை பாலிகான்
அடுத்த கின்னாக் கேட்கும்வாட் போக்கியை
எடுத்தும் ஏத்தியும் இன்புறு மின்களே.

௨

வந்திவ் வாறு வளைத்தெழு தூதுவர்
உந்தி யோடி நாகத் திடாமுனம்
அந்தி யின்னொளி தாங்கும்வாட் போக்கியார்
சிந்தி யாவெழு வார்வினை தீர்ப்பரே.

௩

கூற்றம் வந்து குமைத்திடும் போதினால்
தேற்றம் வந்து தெளிவுற லாகுமே
ஆற்ற வும்மருள் செய்யும்வாட் போக்கிபால்
ஏற்று மின்விளக் கையிருள் நீக்கவே.

௪

மாறு கொண்டு வளைத்தெழு தூதுவர்
வேறு வேறு படுப்பதன் முன்னமே

தேவாரம்

உகக

ஆறு செஞ்சடை வைத்தவாட் போக்கியார்க்
கூறி யூறி புருகுமென் னுள்ளமே. ௮

கான மோடிக் கடிதெழு தூதுவர்
தான மோடு தலைபிடி யாமுனம்
ஆனஞ் சாடி யுகந்தவாட் போக்கியார்
ஊன மில்லவர்க் குண்மையில் நிற்பரே. ௯

பார்த்துப் பாசம் பிடித்தெழு தூதுவர்
கூர்த்த வேலாற் குமைப்பதன் முன்னமே
ஆர்த்த கங்கை யடக்கும்வாட் போக்கியார்
கீர்த்தி மைகள் கிளர்ந்துரை மின்களே. ௧௦

நாடி வந்து நமன்தமர் நல்லிருள்
கூடி வந்து குமைப்பதன் முன்னமே
ஆடல் பாட லுகந்தவாட் போக்கியை.
வாடி யேத்தநம் வாட்டந் தவிருமே. ௧௧

கட்ட றுத்துக் கடிதெழு தூதுவர்
பொட்ட னாக்கிப் புறப்படா முன்னமே
அட்ட மாமலர் சூடும்வாட் போக்கியார்க்
கிட்ட மாகி இணையடி யேத்துமே. ௧௨

இரக்க முன்னறி யாதெழு தூதுவர்
பரக்க ழித்தவர் பற்றுதன் முன்னமே
அரக்க னுக்கருள் செய்தவாட் போக்கியார்
கரப்ப துங்கரப் பாரவர் தங்கட்கே. ௧௩

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமணஞ்சேரி - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பட்ட நெற்றியர் பாய்புலித் தோலினர்
கட்ட நின்று நவில்பவர் நாடொறும்
கிட்டர் வாழ்திரு வார்மணஞ் சேரியெம்
வட்ட வார்சடை யார்வண்ணம் வாழ்த்துமே. ௧௪

தன்னு வார்துழ லாளுமை யாளொடும்
பின்னு வார்சடை மேற்பிறை வைத்தவர்,
மன்னு வார்மணஞ் சேரி மருந்தினை
உன்னு வார்வினை யாயின வோயுமே.

உ

புற்றி லாடா வாட்டும் புனிதனார்
தெற்றி னார்புரந் தீயெழச் செற்றவர்
சுற்றி னார்மதில் சூழ்மணஞ் சேரியார்
பற்றி னாவர் பற்றவர் காண்மினே.

உ

மத்த மும்மதி யும்வளர் செஞ்சடை
முத்தர் முக்கணர் மூசா வம்மணி
சித்தர் திவணர் சீர்மணஞ் சேரியெம்
வித்தர் தாம்விருப் பாரை விருப்பரே.

ச

தூண்டு மான்மறி தூமழு வாளினர்
வென்ன கீர்காந் தார்சடை மேலவர்
அன்ன லார்வயல் சூழ்மணஞ் சேரியெம்
வன்ன லார்கழல் வாழ்த்தல்வாழ் வாவதே.

ரு

கீர்ப ரந்த நிமிர்புன் சடையின்மேல்
ஊர்ப ரந்த உரகம் அணிபவர்
சீர்ப ரந்த திருமணஞ் சேரியார்
ஏர்ப ரந்தங் கிலக்குகு லத்தரே.

சு

சுண்ணத் தர்கடு நீறுகந் தாடலார்
விண்ணத் தம்மதி சூடிய வேதியர்
மண்ணத் தம்முழ வார்மணஞ் சேரியார்
வண்ணத் தம்முலை யாளுமை வண்ணரே.

எ

தன்ன வாதையர் தூமழு வாளினர்
பின்னு செஞ்சடை மேற்பிறை வைத்தவர்
மன்னு வார்பொழில் சூழ்மணஞ் சேரியெம்
மன்ன னார்கழ லேதொழ வாய்க்குமே.

அ

சித்தர் தேவர்கள் மாலொடு நான்முகன்
புத்தர் சேரமண் கையர் புகழுவே

மத்தர் தாமறி யார்மணஞ் சேரியெம்
அத்த னாடி யார்க்கல்ல வில்லையே.

க

கடுத்த மேனி யார்க்கன் கயிலையை
எடுத்த வன்னெடு நீண்முடி பத்திறப்
படுத்த லும்மணஞ் சேரி யருளெனக்
கொடுத்த னன்கொற்ற வானொடு நாமமே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமருகல் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பெருக லாந்தவம் பேதைமை தீரலாம்
திருக லாகிய சிந்தை திருத்தலாம்
பருக லாம்பர மாயதோ ரானந்தம்
மருக லானடி வாழ்த்தி வணங்கவே.

க

பாடங் கொள்பனு வல்திறங் கற்றுப்போய்
நாடங் குள்ளன தட்டிய நாணிலீர்
மாடஞ் சூழ்மரு கற்பெரு மான்திரு
வேடங் கைதொழ வீடெளி தாகுமே.

உ

சினத்தி னால்வருஞ் செய்தொழி லாமவை
அனைத்தும் நீக்கிரின் ருதர வாய்மிக
மனத்தி னால்மரு கற்பெரு மான்திறம்
நினைப்பி னார்க்கில்லை நீன்றில வாழ்க்கையே.

க

ஒது பைங்கிளிக் கொண்பா லமுதாட்டிப்
பாது காத்துப் பலபல கற்பித்து
மாது தான்மரு கற்பெரு மானுக்குத்
துது சொல்ல விடத்தான் தொடங்குமே.

ச

இன்ன வாறென்ப துண்டறி யேனின்னு
துன்னு கைவளை சோரக்கண் நீர்மல்கும்
மன்னு தென்மரு கற்பெரு மான்திறம்
உன்னி யொண்கொடி புள்ள முருகுமே.

டு

சங்கு சோரக் கலையுஞ் சரியவே
மங்கை தான்மரு கற்பெரு மான்வரும்
அங்க வீதி யருகணை யாநிற்கும்
நங்கை மீரிதற் கென்செய்கேன் காளுமே.

க

காட்சி பெற்றில னாகிலுங் காதலே
மீட்சி யொன்றறி யாது மிகுவதே
மாட்சி யார்மரு கற்பெரு மாணுக்குத்
தாழ்ச்சி சாலவுண் டாகுமென் தையலே.

எ

நீடு நெஞ்சன் நினைந்துகண் நீர்மல்கும்
ஒநி மாலினோ டொண்கொடி மாதரான்
மாடம் நீன்மரு கற்பெரு மான்வரில்
கூடு நீயென்று கூட லிழைக்குமே.

அ

கந்த வாரகுழல் கட்டிலன் காரிகை
அந்தி மால்விடை யோடுமன் பாய்மிக
வந்தி டாய்மரு கற்பெரு மானென்று
சிந்தை செய்து திகைத்திடிக் காண்மினே.

க

ஆதி மாமலை யன்றெடுத்த தானிற்றுச்
சோதி யென்றலுங் தொல்லருள் செய்திடும்
ஆதி யான்மரு கற்பெரு மான்திறம்
ஒநி வாழ்பவர் உம்பர்க்கு மும்பரே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

தனித் திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்று வெண்பிறைக் கண்ணியோர் கோவணம்
ஒன்று கீளுமை யோடும் உடுத்தது
ஒன்று வெண்தலை யேந்தியெம் உள்ளத்தே
ஒன்றி நின்றங் குறையு மொருவனே.

க

இரண்டு மாமவர்க் குள்ளன செய்தொழில்
இரண்டு மாமவர்க் குள்ளன கோலங்கள்

இரண்டு மில்லிள மானெமை யாளுகந்
திரண்டு போதுமென் சிந்தையுள் வைகுமே.

உ

மூன்று மூர்த்தியுள் நின்றிய லுந்தொழில்
மூன்று மாயின மூவிலைச் சூலத்தன்
மூன்று கண்ணினன் தீத்தொழின் மூன்றினன்
மூன்று போதுமென் சிந்தையுள் மூழ்குமே.

உ

நாலின் மேன்முகஞ் செற்றது மன்னிழல்
நாலு நன்குணர்ந் திட்டது மின்பமாம்
நாலு வேதஞ் சரித்தது நன்னெறி
நாலு போலெம் அகத்துறை நாதனே.

ச

அஞ்சு மஞ்சமோ ராடி யரைமிசை
அஞ்சு போலரை யார்த்ததின் தத்துவம்
அஞ்சு மஞ்சமோ ரோரஞ்சு மாயவன்
அஞ்சு மாமெம் அகத்துறை யாதியே.

டு

ஆறு கால்வண்டு மூசிய கொன்றையன்
ஆறு சூடிய அண்ட முதல்வனா
ஆறு கூர்மையர்க் கச்சம யப்பொருள்
ஆறு போலெம் அகத்துறை யாதியே.

க

ஏழு மாமலை யேழ்பொழில் சூழ்கடல்
ஏழு போற்றுமி ராவணன் கைந்நரம்
பேழு கேட்டருள் செய்தவன் பொற்கழல்
ஏழுஞ் சூழடி யேன்மனத் துள்ளவே.

எ

எட்டு மூர்த்தியாய் நின்றிய லுந்தொழில்
எட்டு வான்குணத் தீசனெம் மான்றனை
எட்டு மூர்த்தியு மெம்மிறை யெம்முளே
எட்டு மூர்த்தியு மெம்மு ளொடுங்குமே.

அ

ஒன்ப தொன்பதி யானை யொளிகளி
றொன்ப தொன்பது பல்கணஞ் சூழவே
ஒன்ப தாமவை தீத்தொழி லின்னுரை
ஒன்ப தொத்துநின் றென்னு ளொடுங்குமே.

க

பத்து தூறவன் வெங்கண்வென் னேற்றண்ணல்
 பத்து தூறவன் பல்சடை தோன்மிசை
 பத்தி யாமில மாதலின் ஞானத்தால்
 பத்தி யானிடங் கொண்டது பள்ளியே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

தனித் திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
 வீச தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
 மூச வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
 ஈச நெங்கை யிணையடி நீழலே.

க

நமச்சி வாயவே ஞானமும் கல்வியும்
 நமச்சி வாயவே நானறி விச்சையும்
 நமச்சி வாயவே நாவின் நேத்துமே
 நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே.

உ

ஆனா காரா னானாரை யடைந் துய்யார்
 மீனா ஆட்செய்து மெய்ம்மையுள் நிற்கிலா
 தோனா தசரை யோதொடும் பர்செவி
 வானா மாய்ந்தமண் னாகிக் கழிவரே.

ந

நடலை வாழ்வுகொண் டென்செய்திர் நாணிலீர்
 சுடலை சேர்வது சொற்பிர மாணமே
 கடலின் கஞ்சமு தண்டவர் கைவிட்டால்
 உடலி னார்கிடந் தூர்முனி பண்டமே.

ச

பூக்கைக் கொண்டான் பொன்னடி போற்றிலார்
 நாக்கைக் கொண்டான் நாமம் நவில்கிலார்
 ஆக்கைக் கேயிரை தேடி யலமந்து
 காக்கைக் கேயிரை யாகிக் கழிவரே.

ரு

குறிக ளும்மடை யாளமும் கோயிலும்
 நெறிக ளும்மவர் நின்றதோர் நேர்மையும்

அறிய ஆயிரம் ஆரணம் ஒதிலும்
பொறியி லீர்மன மென்கொல் புகாததே.

க

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சும்
தாழ்த்தச் சென்னியுந் தந்த தலைவனைச்
சூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்த வாவினை யேன்நெடுங் காலமே.

எ

எழுது பாவைநல் லார்திறம் விட்டுநான்
தொழுது போற்றினின் றேனையுஞ் சூழ்ந்துகொண்
டுழுத சால்வழி யேயுழு வான்பொருட்
டிழுதை நெஞ்சமி தென்படு கின்றதே.

அ

நெக்கு நெக்கு நினைபவர் நெஞ்சனே
புக்கு நிற்கும் பொன்னாரசடைப் புண்ணியன்
பொக்க மிக்கவர் பூவுநீ ருங்கண்டு
நக்கு நிற்பர் அவர்தம்மை நாணியே.

க

விறகிற் றீயினன் பாலிற் படுநெய்ப்போல்
மறைய நின்னுளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவு கோல்நட் டெணர்வு கயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன் நிற்குமே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

தனித் திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏயி லானையெ னிச்சை யகம்படிக்
கோயி லானைக் குணப்பெருங் குன்றினை
வாயி லானை மனோன்மனி யைப்பெற்ற
தாயி லானைத் தழுவுமென் ஆவியே.

க

முன்னை ஞான முதல்தனி வித்தினைப்
பின்னை ஞானப் பிறங்கு சடையனை
என்னை ஞானத் திருளறுத் தாண்டவன்
தன்னை ஞானத் தளையிட்டு வைப்பனே.

ஞானத் தால்தொழு வார்சில ஞானிகள்
ஞானத் தால்தொழு வேனுனை நானலென்
ஞானத் தால்தொழு வார்கன் தொழக்கண்டு
ஞானத் தாயுனை நானுந் தொழுவனே.

க

புழுவுக் குங்குணம் காண்கெனக் கும்மதே
புழுவுக் கிங்கெனக் குள்ளபொல் லாங்கில்லை
புழுவி னுங்கடை யேன்புனி தன் தமர்
குழுவுக் கெவ்விடத் தேன்சென்று கூடவே.

ச

மலையே வந்து விழினும் மனிதர்காள்
நிலையில் சின்று கலங்கப் பெறுதிரேல்
தலைவ னாகிய ஈசன் தமர்களைக்
கொலைசெய் யானைதான் கொன்றிடு கிற்குமே.

ரு

கற்றுக் கொள்வன வாயுள நாவுள
இட்டுக் கொள்வன பூவுள நீருள
கற்றைச் செஞ்சடை யானுளன் நாமுளோம்
எற்றுக் கோநம னுல்முனி வுண்பதே.

க

மனிதர் காளிங்கே வம்மொன்று சொல்லுகேன்
கனிதந் தாற்கனி யுண்ணவும் வல்லிரே
புனிதன் பொற்கழல் ஈச நெனுங்கனி
இனிது சாலவு மேசற் றவர்கட்கே.

ள

என்னை யேது மறிந்தில னெம்பிரான்
தன்னை நானுமுன் ஏது மறிந்திலென்
என்னைத் தன்னடி யானென் றறிதலும்
தன்னை நானும் பிரானென் றறிந்தெனே.

அ

தென்னத் தேறித் தெளிந்துதித் திப்பதோர்
உன்னத் தேற லமுத வொளிவெளி
கன்னத் தேன்கடி யேன்கவ லைக்கடல்
வென்னத் தேனுக்கெவ் வாறு விளைந்ததே.

க-க0

திருச்சிற்றம்பலம்

காலபாசத் திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கூண்டு கொள்ளரி யானைக் கனிவித்துப்
பண்டு நான்செய்த பாழிமை கேட்டிரேல்
கொண்ட பாணி கொடுகொட்டி தாளங்கைக்
கொண்ட தொண்டரைத் துன்னிலுஞ் சூழலே. க.

கடுக்கத் துள்ளும் நகையுளும் கம்பர்க்குக்
கடுக்கக் கல்ல வடமிடு வார்கட்டுக்
கொடுக்கக் கொள்க வெனவுரைப் பார்களை
இடுக்கண் செய்யப் பெற்றிருந் நீங்குமே. உ.

காரகொள் கொன்றைக் கடிமலர்க் கண்ணியான்
சீர்கொள் நாமஞ் சிவனென் றறற்றுவார்
ஆர்க ளாகிலு மாக அவர்களை
நீர்கள் சாரப் பெற்றிருந் நீங்குமே. ங.

சாற்றி னேன்சடை நீண்முடிச் சங்கரன்
சீற்றங் காமன்கண் வைத்தவன் சேவடி
ஆற்ற அங்களி பட்ட மனத்தராய்ப்
போற்றி யென்றுரைப் பார்புடை போகலே. ச.

இறையென் சொல்மற வேல்நமன் தூதுவீர்
பிறையும் பாம்பு முடைப்பெரு மான்தமர்
நறவம் நாரிய நல்நறுஞ் சாந்திலும்
நிறைய நீறணி வாரெதிர் செல்லலே. ஞ.

வாம தேவன் வளநகர் வைகலும்
காம மொன்றில ராய்க்கை விளக்கொடு
தாமம் தூபமும் தண்நறுஞ் சாந்தமும்
ஏம மும்புனை வாரெதிர் செல்லலே. க.

படையும் பாசமும் பற்றிய கையினீர்
அடையன் மின்நம தீச னடியரை
விடைகொ ளுந்தியி னுனடி யார்குழாம்
புடைபு காதுநீர் போற்றியே போமினே. எ.

விச்சை யாவதும் வேட்கைமை யாவதும்
நிச்சல் நீறணி வாரை நினைப்பதே
அச்ச மெய்தி யருகணை யாதுநீர்
பிச்சை புக்கவன் அன்பரைப் பேணுமே.

அ

இன்னங் கேண்மி னினம்பிறை சூடிய
மன்னன் பாதம் மனத்துட னேத்துவார்
மன்னு மஞ்செழுத் தாகிய மந்திரம்
தன்னி லொன்றுவல் லாரையுஞ் சாரலே.

க

மற்றுங் கேண்மின் மனப்பரிப் பொன்றின்நிச்
சுற்றும் பூசிய நீற்றொடு கோவணம்
ஒற்றை யேறுடை யானடி யேயலால்
பற்றொன் றில்லிகள் மேற்படை போகலே.

க௦

அரக்க னீரைத் தலையுமோர் தாளினால்
கெருக்கி யூன்றியிட் டான்மறர் நிற்கிலும்
சுருக்கெ னாதக்குப் பேர்மின்கண் மற்றுநீர்
சுருக்கெ னிற்குட ரான்கழல் சூடுமே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

மறக்கிற்பனையென்னும் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

காச னைக்கன லைக்கதிர் மாமணித்
தேச னைப்புக ழார்சிலர் தெண்ணர்கள்
மாசி னைக்கழித் தாட்டுகொள வல்லவெம்
ஈச னையினி னான்மறக் கிற்பனே.

க

புந்திக் குவினக் காய புராணனைச்
சந்திக் கண்டிட மாடுஞ் சதுரனை
அந்தி வண்ணனை ஆரழல் மூர்த்தியை
உந்தெ னுள்ளங்கொண் டானே மறப்பனே.

உ

ஈச னீசனென் றென்று மாற்றுவன்
ஈசன் தானென் மனத்திற் பிரிவிலன்

தேவாரம்

நடக

ஈசன் தன்னையு மென்மனத் துக்கொண்டு
ஈசன் தன்னையும் யான்மறக் கிற்பனே.

நட

ஈச னென்னை யறிந்த தறிந்தனன்
ஈசன் சேவடி யேற்றப் பெறுதலால்
ஈசன் சேவடி யேத்தப்பெற் றேனினி
ஈசன் தன்னையும் யான்மறக் கிற்பனே.

ச

தேனைப் பாலினைத் திங்களை ஞாயிற்றை
வான வெண்மதி சூடிய மைந்தனை
வேனி லானை மெலிவுசெய் தீயழல்
ஞான மூர்த்தியை நான்மறக் கிற்பனே.

கு

கன்ன லைக்கரும் பூறிய தேறலை
மின்ன னைமின் னனைய உருவனைப்
பொன்ன னைமணிக் குன்று பிறங்கிய
என்ன னையினி யான்மறக் கிற்பனே.

கூ

கரும்பி னைக்கட்டி யைக்கந்த மாமலர்ச்
சுரும்பி னைச்சுடர்ச் சோதியுட் சோதியை
அரும்பி னிற்பெரும் போதுகொண் டாய்மலர்
விரும்பு மீசனை யான்மறக் கிற்பனே.

எ

துஞ்சம் போதுஞ் சுடர்விடு சோதியை
நெஞ்சுள் நின்று நினைப்பிக்கு நீதியை
நஞ்சு கண்டத் தடக்கிய நம்பனை
வஞ்ச னேனினி நான்மறக் கிற்பனே.

அ

புதிய பூவினைப் புண்ணிய நாதனை
நிதியை நீதியை நித்திலக் குன்றினைக்
கதியைக் கண்டங் கறுத்த கடவுளை
மதியை மைந்தனை நான்மறக் கிற்பனே.

கூ

கருகு கார்முகில் போல்வதொர் கண்டனை
உருவ நோக்கியை யூழி முதல்வனைப்
பருகு பாலனைப் பால்மதி சூடியை
மருவு மைந்தனை நான்மறக் கிற்பனே.

கட

திருச்சிற்றம்பலம்

தொழற்பாலதே என்னுந் தீருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

அண்டத் தானை யமரர் தொழப்பமும்
பண்டத் தானைப் பலித்திர மார்திரு
முண்டத் தானைமுற் றுத இளம்பிறைத்
துண்டத் தானைக்கண் டர்தொழற் பாலதே.

க

முத்தொப் பாளை முளைத்தெழு கற்பக
வித்தொப் பாளை விளக்கிடை னேரொளி
ஒத்தொப் பாளை யொளிபவ ளத்திரள்
தொத்தொப் பாளைக்கண் டர்தொழற் பாலதே.

உ

பண்ணைத் தானைப் பவளந் திரண்டதோர்
வண்ணத் தானை வகையுணர் வான்றனை
எண்ணத் தானை யினம்பிறை போல்வெள்ளைச்
சுண்ணத் தானைக்கண் டர்தொழற் பாலதே.

ங

விடலை யானை விரைகமழ் தேன்கொன்றைப்
படலை யானைப் பலிதிரி வான்செலும்
கடலை யானை கரிபிரி யாததோர்
சுடலை யானைக்கண் டர்தொழற் பாலதே.

ச

பரிதி யானைப்பல் வேறு சமயங்கள்
கருதி யானைக்கண் டார்மனம் மேவிய
பிரிதி யானைப் பிறாறி யாததோர்
சுருதி யானைக்கண் டர்தொழற் பாலதே.

சு

ஆதி யானை அமரர் தொழப்பமும்
நீதி யானை கியம கெறிகளை
ஓதி யானை உணர்தற் கரியதோர்
சோதி யானைக்கண் டர்தொழற் பாலதே.

ஊ

ஞாலத் தானைநல் லானைவல் லார்தொழும்
கோலத் தானைக் குணப்பெருங் குன்றினை
மூலத் தானை முதல்வனை மூவிலைச்
சூலத் தானைக்கண் டர்தொழற் பாலதே.

எ

ஆதிப் பாலட்ட மூர்த்தியை ஆனஞ்சும்
வேதிப் பாணைநம் மேல்லினை வெந்தறச்
சாதிப் பாணைத் தவத்திடை மாற்றங்கள்
சோதிப் பாணைக்கண் டீர்தொழற் பாலதே.

௮

நீற்றி னானை நிகரில்வெண் கோவணக்
கீற்றி னானைக் கிளரொளிச் செஞ்சடை
ஆற்றி னானை யமரர்த மாருயிர்
தோற்றி னானைக்கண் டீர்தொழற் பாலதே.

௯

விட்டிட் டானைமெய்ஞ் ஞானத்து மெய்ப்பொருள்
கட்டிட் டானைக் கனங்குழை பாலன்பு
பட்டிட் டானைப் பகைத்தவர் முப்புராஞ்
சுட்டிட் டானைக்கண் டீர்தொழற் பாலதே.

௧௦

முற்றி னானை இராவணன் நீண்முடி
ஒற்றி னானை யொருவிர லாலுறப்
பற்றி னானையோர் வெண்டலைப் பாம்பரைச்
சுற்றி னானைக்கண் டீர்தொழற் பாலதே.

௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

இலிங்கபுராணத் தீதக்துறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

புக்க ணைந்து புரிந்தல ரிட்டிலர்
நக்க ணைந்து நறுமலர் கொய்திலர்
சொக்க ணைந்த சுடரொளி வண்ணனை
யிக்குக் காணலுற் றரங் கிருவரே.

௧

அலரு நீருங்கொண் டாட்டித் தெளிந்திலர்
திலக மண்டலந் தீட்டித் திரிந்திலர்
உலக மூர்த்தி யொளிரிற் வண்ணனைச்
செலவு காணலுற் றரங் கிருவரே.

௨

ஆப்பி நீரோ டலகைக் கொண்டிலர்
பூப்பெய் கூடை புனைந்து சுமந்திலர்

காப்புக் கொள்ளி கபாலிதன் வேடத்தை
ஒப்பிக் காணலுற் றரங் கிருவரே.

௩

நெய்யும் பாலுங்கொண் டாட்டி நினைந்திலர்
பொய்யும் பொக்கமும் போக்கிப் புகழ்ந்திலர்
ஐயன் வெய்ய அழல்நிற வண்ணனை
மெய்யைக் காணலுற் றரங் கிருவரே.

௪

எருக்கக் கண்ணிகொண் டிண்டை புனைந்திலர்
பெருக்கக் கோவணம் பீறி புடுத்திலர்
தருக்கி னாற்சென்று தாழ்சடை யண்ணலை
நெருக்கிக் காணலுற் றரங் கிருவரே.

௫

மரங்க னேறி மலர்பறித் திட்டிலர்
நிரம்ப நீர்சுமந் தாட்டி நினைந்திலர்
உரம்பொ ருந்தி யொளினிற வண்ணனை
நிரம்பக் காணலுற் றரங் கிருவரே.

௬

கட்டு வாங்கக் கபாலங்கைக் கொண்டிலர்
அட்ட மாங்கக் கிடந்தடி வீழ்ந்திலர்
சிட்டன் சேவடி சென்றெய்திக் காணிய
பட்ட கட்டமுற் றரங் கிருவரே.

௭

வெந்த நீறு விளங்க அணிந்திலர்
கந்த மாமல ரிண்டை புனைந்திலர்
எந்தை யேறுகந் தேறெரி வண்ணனை
அந்தங் காணலுற் றரங் கிருவரே.

௮

இளவெ முந்த இருங்குவ னைம்மலர்
பிளவு செய்து பிணைத்தடி யிட்டிலர்
களவு செய்தொழிற் காமனைக் காய்ந்தவன்
அளவு காணலுற் றரங் கிருவரே.

௯

கண்டி பூண்டு கபாலங்கைக் கொண்டிலர்
விண்ட வான்சங்கம் விம்மவாய் வைத்திலர்
அண்ட மூர்த்தி யழல்நிற வண்ணனைக்
கெண்டிக் காணலுற் றரங் கிருவரே.

௧௦

செங்க னானும் பிரமனுந் தம்முளே
எங்குந் தேடித் திரிந்தவர் காண்கிலார்
இங்குந் தேனென்றி லிங்கத்தே தோன்றினான்
பொங்கு செஞ்சடைப் புண்ணிய மூர்த்தியே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

மனத்தோகைத் திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னுள் எத்திரள் புன்சடை யின்புறம்
மின்னுள் எத்திரள் வெண்பிறை யாயிறை
நின்னுள் எத்தருள் கொண்டிருள் நீங்குதல்
என்னுள் எத்துள தெந்தை பிரானிரே.

௩

முக்க னும்முடை யாய்முனி கன்பலர்
தொக்கெ ணுங்கழ லாயொரு தோலினோ
டக்க ணம்மரை யாயரு ளேயலா
தெக்க னும்மில் னெந்தை பிரானிரே.

௨

பனியாய் வெங்கதிர் பாய்படர் புன்சடை
முனியாய் நீயுல சும்முழு தாளினும்
தனியாய் நீசரண் நீசல மேபெரி
தினியாய் நீயெனக் கெந்தை பிரானிரே.

௩

மறையும் பாடுதிர் மாதவர் மாலினுக்
குறையு மாயினே கோளர வோடொரு
பிறையுஞ் சூடினை யென்பத லாற்பிறி
திறையுஞ் சொல்லிலை யெந்தை பிரானிரே.

௪

பூத்தார் கொன்றையி னாய்புலி யின்னதள்
ஆர்த்தா யாடா வோடன லாடிய
கூத்தா நின்குரை யார்கழ லேயல
தேத்தா நாவெனக் கெந்தை பிரானிரே.

௫

பைம்மா லும்மா வாபா மாபசு
மைம்மால் கண்ணியோ டேறுமைந் தாவெனும்

அம்மா லல்லது மற்றடி நாயினேற்
கெம்மா லும்மிலே னென்கைத பிரானிரே.

௬

வெப்பத் தின்மன மாசு வினக்கிய
செப்பத் தாற்சிவ னென்பவர் தீவினை
ஒப்பத் தீர்த்திடு மொண்கழ லாற்கல்ல
தெப்பற் றும்மில னென்கைத பிரானிரே.

௭

திகழுஞ் சூழ்சுடர் வாறொடு வைகலும்
நிகழு மொண்பொரு ளாயின நீதியென்
புகழு மாறு மலானுன பொன்னடி
இகழு மாறிலே னென்கைத பிரானிரே.

௮

கைப்பற் றித்திரு மால்பிர மன்னுனை
எப்பற் றியறி தற்கரி யாயருள்
அப்பற் றல்லது மற்றடி நாயினேன்
எப்பற் றும்மிலே னென்கைத பிரானிரே.

௯

என்கை யெம்பிரா னென்றவர் மேல்மனம்
என்கை யெம்பிரா னென்றிறைஞ் சித்தொழு
தென்கை யெம்பிரா னென்றடி யேத்துவார்
என்கை யெம்பிரா னென்றடி சேர்வரே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தத்தோகைத் திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

சின்திப் பார்மனத் தான்சிவன் செஞ்சுடர்
அந்தி வான்நிறத் தானணி யார்மதி
முந்திச் சூடிய முக்கண்ணி னுனடி
வந்திப் பாரவர் வானுல காவரே.

௧

அண்ட மாரிரு னுடு கடத்தும்பர்
உண்டு போலுமோ ரொண்சுட ரச்சுடர்
கண்டிங் காரறி வாரறி வாரொலாம்
வெண்டிங் கட்கண்ணி வேதிய னென்பரே.

௨

ஆதி யாயவ னொரு மிலாதவன்
போது சேர்புனை நீண்முடிப் புண்ணியன்
பாதி பெண்ணுரு வாகிப் பரஞ்சுடர்ச்
சோதி யுட்சோதி யாய்நின்ற சோதியே.

௩

இட்ட திட்டதோ ரேறுகந் தேறியூர்
பட்டி துட்டங்க னாய்ப்பலி தேர்வதோர்
கட்ட வாழ்க்கைய னாகிலும் வானவர்
அட்ட மூர்த்திய ருளென் றடைவரே.

௪

ஈறில் கூறைய னாகி யெரிந்தவெண்
நீறு பூசி நிலாமதி சூடிலும்
வீறி லாதன செய்யினும் விண்ணவர்
ஊற லாயரு ளாயென் றுரைப்பரே.

௫

உச்சி வெண்மதி சூடிலும் ஊன் அறப்
பச்சை வெண்தலை யேந்திப் பலவி(ல்)லம்
பிச்சை யேபுகு மாகிலும் வானவர்
அச்சந் தீர்த்தரு ளாயென் றடைவரே.

௬

ஊரி லாயென்றென் றுக உரைப்பதோர்
பேரி லாய்பிறை சூடிய பிஞ்ஞகா
காரு லாங்கண்ட னேயுன் கழலடி
சேர்வி லார்கட்குத் தீயவை தீயவே.

௭

எந்தை யேயெம் பிரானே யெனவுன்கிச்
சிந்திப் பாரவர் தீவினை தீருமால்
வெந்த நீறுமெய் பூசிய வேதியன்
அந்த மாவளப் பாரடைந் தார்களே.

௮

ஏன வெண்மருப் போடென்பு பூண்டெழில்
ஆனை யீருரி போர்த்தன லாடினும்
தான வண்ணத்த னாகிலுந் தன்னையே
வான நாடர் வணங்குவர் வைகலே.

௯

ஐயன் அந்தணன் ஆனெடு பெண்ணுமாம்
மெய்யன் மேதகு வெண்பொடி பூசிய

மைகொன் கண்டத்தன் மான்மறிக் கையினுன்
பைகொன் பாம்பரை யார்த்த பரமனே.

க௦

ஒருவ னுகிரின் றுனிவ் வுலகெலாம்
இருவ ராகிரின் றூர்கட் கறிகிலான்
அருவ ராஅரை ஆர்த்தவ னார்கழல்
பரவு வாரவர் பாவம் பறையுமே.

க௧

ஒத வண்ணனும் ஒண்மலர்ச் செல்வனும்
நாத நேயரு ளாயென்று நாடொறும்
காதல் செய்து கருதப் படுமவர்
பாத மேத்தப் பறையும்நம் பாவமே.

க௨

ஒனவ தன்மை யவரவ ராக்கையான்
வெவ்வ தன்மைய னென்ப தொழிமிழை
மெனவல் நீண்மலர் மேலுறை வாறொடு
பவ்வ வண்ணனு மாய்ப்பணி வார்களே.

க௩

அக்கு மாமையும் பூண்டன லேந்தியில்
புக்குப் பல்பலி தேரும் புராணனை
நக்கு நீர்கள் நாகம் புகேன்மிறை
தொக்க வானவ ராற்றொழு வானையே.

க௪

கங்கை தந்திய செஞ்சடை மேலினந்
திங்கள் சூடிய தீநிற வண்ணனார்
இங்க னாரொழில் வானம் வணங்கவே
அங்க னாற்கது வாலவன் தன்மையே.

க௫

நகர வெல்கொடி யாரொடு நன்னெஞ்சே
நகர நீயுனைக் கொண்டியப் போக்குறில்
மகர வெல்கொடி மைந்தனைக் காய்ந்தவன்
புகரில் சேவடி யேபுக லாகுமே.

க௬

சாண மாம்படி யார்பிற ரியாவரோ
காணந் தீர்த்துயிர் கையி லிகழ்ந்தபின்
மாண மெய்திய பின்னவை நீக்குவான்
அரண மூளையில் எய்தவ னல்லனே.

க௭

ஞமனென் பான்நர கர்க்கு நமக்கெலாம்
சிவனென் பான்செழு மான்மறிக் கையினான்
கவனஞ் செய்யுங் கனவிடை யூர்தியான்
தமரென் றுலுங் கெடுத்தடு மாற்றமே.

கஅ

இடப மேறியு மில்பலி யேற்பவர்
அடவி காதலித் தாடுவ ரைந்தலைப்
படவம் பாம்பரை யார்த்த பரமனைக்
கடவி ராய்ச்சென்று கைதொழு தும்மினே.

கக

இணர்ந்து கொன்றைபொன் தாது சொரிந்திடும்
புணர்ந்த வாளர வம்மதி யோடுடன்
அணைந்த அஞ்சடை யானவன் பாதமே
உணர்ந்த வுள்ளத் தவருணர் வார்களே.

உ௦

தருமந் தான்தவந் தான்தவத் தால்வரும்
கருமந் தான்கரு மான்மறிக் கையினான்
அருமந் தன்ன அகிர்கழல் சேர்மினே
சிரமஞ் சேரழல் தீவினை யாளரே.

உ௧

நமச்சி வாயவென் பாருள ரேலவர்
தமச்ச நீங்கத் தவநெறி சார்தலால்
அமைத்துக் கொண்டதோர் வாழ்க்கைய னாகிலும்
இமைத்து நிற்பது சால அரியதே.

உ௨

பற்பல் காலம் பயிற்றிப் பரமனைச்
சொற்பல் காலநின் றேத்துமின் தொல்வினை
வெற்பில் தோன்றிய வெங்கதிர் கண்டவப்
புற்ப னிக்கெடு மாறது போலுமே.

உ௩

மணிசெய் கண்டத்து மான்மறிக் கையினான்
கணிசெய் வேடத்த ராயவர் காப்பினால்
பணிகள் தாஞ்செய வல்லவர் யாவர்தம்
பிணிசெ யாக்கையை நீக்குவர் பேயரே.

உ௪

இயக்கர் கின்னர ரிந்திரன் தானவர்
நயக்க நின்றவன் நான்முகன் ஆழியான்

மயக்க மெய்தவன் மாலெரி யாயினான்
வியக்குந் தன்மையி னுனெம் விகிந்தனே.

௨௭

அரவ மார்த்தன லாடிய அண்ணலைப்
பாவு வாரவர் பாவம் பறைதற்குக்
குரவை கோத்தவ னுக்குளிர் போதின்மேல்
கரவில் நான்முக னுங்கரி யல்லரே.

௨௯

அழலங் கையினன் அந்தாத் தோங்கினின்
துழலும் மூவெயி லொள்ளழ லாட்டினான்
தழலங் தாமரை யானொடு தாவினான்
கழலங் சென்னியங் காண்டற் கரியனே.

௨௮

இளமை கைவிட் டகறலு மூப்பினர்
வளமை போய்ப்பிணி யோடு வருதலால்
உளமெ லாமொளி யாய்மதி யாயினான்
கிளமை யேகிளை யாக நினைப்பனே.

௨௮

தன்னிற் றன்னை யறியுந் தலைமகன்
தன்னிற் றன்னை யறியிற் தலைப்படும்
தன்னிற் றன்னை யறிவில னையிடில்
தன்னிற் றன்னையுஞ் சார்தற் கரியனே.

௨௯

இலங்கை மன்னனை யீரைந்து பத்துமன்
நலங்க லோடு னேசெல ளுன்றிய
நலங்கொன் சேவடி கடொறும் கடொறும்
வலங்கொண் டேத்துவார் வானுல காள்வரே.

௩௦

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளத் தீருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

நீற லைத்ததோர் மேனி நிமிர்சடை
ஆற லைக்கின் ருடும் அமுதினைத்
தேற லைத்தெளி யைத்தெளி வாய்த்ததோர்
ஊற லைக்கண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே.

௩

பொந்தை யைப்புக்கு நீக்கப் புகுந்திடும்
தந்தை யைத்தழல் போல்வதோர் மேனியைச்
சிந்தை யைத்தெளி வைத்தெளி வாய்த்ததோர்
எந்தை யைக்கண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே.

உ

வெள்ளத் தார்விஞ்சை யார்கள் விரும்பவே
வெள்ளத் தைச்சடை வைத்த விகிர்தனார்
கள்ளத் தைக்கழி யம்மன மொன்றிநின்
றுள்ளத் தில்லொளி யைக்கண்ட னுள்ளமே.

ந

அம்மா னையமு தின்னமு தேயென்று
தம்மா னைத்தத்து வத்தடி யார்தொழும்
செம்மா னநிறம் போல்வதோர் சிந்தையுள்
எம்மா னைக்கண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே.

ச

கூறே றும்உமை பாகமோர் பாலராய்
ஆறே றஞ்சடை மேற்பிறை குடுவர்
பாறே றந்தலை யேந்திப் பலவி(ல்)லம்
ஏறே றமெந்தை யைக்கண்டதெ னுள்ளமே.

டு

முன்னெஞ் சம்மின்றி மூர்க்கராய்ச் சாகின்றார்
தந்நெஞ் சந்தமக் குத்தாமி லாதவர்
வன்னெஞ் சம்மது நீங்குதல் வல்லீரே
என்னெஞ் சிலீச னைக்கண்டதெ னுள்ளமே.

க

வென்ற னைப்புல னைந்துமென் தீவினை
கொன்ற னைக்குணத் தாலே வணங்கிட
நன்ற நன்மனம் வைத்திடு ஞானமாம்
ஒன்ற னைக்கண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே.

எ

மருவி னைமட நெஞ்சம் மனம்புகும்
குருவி னைக்குணத் தாலே வணங்கிடும்
திருவி னைச்சிந்தை யுட்சிவ னாய்நின்ற
உருவி னைக்கண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே.

அ

தேச னைத்திரு மால்பிர மன்செயும்
பூச னைப்புண ரிற்புணர் வாயதோர்

௩௧௨

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

நேச னேநெஞ்சி னுள்ளிறை வாய்நின்ற
ஈச னேக்கண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே.

௧

வெறுத்தா னேம்புல னும்பிர மந்தலை
அறுத்தா னேயரக் கன்கயி லாயத்தைக்
கறுத்தா னேக்கா லில்விர லொன்றினால்
ஒறுத்தா னேக்கண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

பாவநாசத் திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாவ மும்பழி பற்றற வேண்டுவீர்
ஆவில் அஞ்சுகந் தாடு மவன்கழல்
மேவ ராய்மிக வும்மகிழ்ந் தன்குமின்
காவ லானன் கலந்தருள் செய்யுமே.

௧

கங்கை யாடினென் காவிரி யாடினென்
கோக்கு தன்கும ரித்தூறை யாடினென்
ஒக்கு மாகட லோதநீ ராடினென்
எக்கு மீச னெனாதவர்க் கில்லையே.

௨

பட்ட ராகினென் சாத்திரங் கேட்கினென்
இட்டு மட்டியு மீதொழில் பூணினென்
எட்டு மொன்று மிரண்டு மறியினென்
இட்ட மீச னெனாதவர்க் கில்லையே.

௩

வேத மோதினென் வேள்விகள் செய்யினென்
நீதி தூல்பல நித்தல் பயிற்றினென்
ஒதி யங்கமோ ராறு முணரினென்
ஈச னேயுள்கு வார்க்கன்றி யில்லையே.

௪

காலை சென்று கலந்தநீர் மூழ்கினென்
வேலை தோறும் விதிவழி நிற்கினென்
ஆலை வேள்வி யடைந்தது வேட்கினென்
ஏவ ஈசனென் பார்க்கன்றி யில்லையே.

௫

கான நாடு கலந்து திரியிலென்
ஈன மின்றி யிருந்தவஞ் செய்யிலென்
ஊனை யுண்ட லொழிந்துவான் நோக்கிலென்
ஞான னென்பவர்க் கன்றிநன் கில்லையே.

௧௨

கூட வேடத்த ராகிக் குழுவிலென்
வாடி யூனை வருத்தித் திரியிலென்
ஆடல் வேடத்த னம்பலக் கூத்தனைப்
பாட லாளர்க்கல் லாற்பய னில்லையே.

௧௩

நன்று நோற்கிலென் பட்டினி யாகிலென்
குன்ற மேறி இருந்தவஞ் செய்யிலென்
சென்று நீரிற் குளித்துத் திரியிலென்
என்று மீசனென் பார்க்கன்றி யில்லையே.

௧௪

கோடி தீர்த்தங் கலந்து குளித்தவை
ஆடி னாலும் அரணுக்கன் பில்லையேல்
ஒடி நீரினை யோட்டைக் குடத்தட்டி
மூடி வைத்திட்ட மூர்க்கனோ டொக்குமே.

௧௫

மற்று நற்றவஞ் செய்து வருந்திலென்
பொற்றை யுற்றெடுத் தானுடல் புக்கிறக்
குற்ற நற்குரை யார்கழற் சேவடி
பற்றி லாதவர்க் குப்பய னில்லையே.

௧௬

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதிபுராணத் திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வேத நாயகன் வேதியர் நாயகன்
மாதின் நாயகன் மாதவர் நாயகன்
ஆதி நாயக னாதிரை நாயகன்
பூத நாயகன் புண்ணிய மூர்த்தியே.

௧௭

செத்துச் செத்துப் பிறப்பதே தேவென்று
பத்தி செய்மனப் பாறைகட் கேறுமோ
அத்த னென்றரி யோடு பிரமனும்
துத்தி யஞ்செய நின்றநற் சோதியே.

௧௮

ஹு கோடி பிரமர்கள் நெந்தினர்
ஹு கோடி நாராயண ரங்கனே
ஹு கங்கை மணலெண்ணி லிந்திரர்
ஈறி லாதவன் ஈச னெருவனே.

௩

வாது செய்த மயக்கும் மனத்தராய்
ஐது சொல்லுவீ ராகிலு மேழைகான்
யாதோர் தேவ ரெனப்படு வார்க்கெலாம்
மாதே வன்னலால் தேவார்மற் றில்லையே.

௪

கூவ லாமை குரைகட லாமையைக்
கூவ லோடொக்கு மோகட லென்றல்போல்
பாவ காரிகள் பார்ப்பரி தென்பரால்
தேவ தேவன் சிவன்பெருந் தன்மையே.

௫

பேய்வ னத்தமர் வானைப் பிரார்த்தித்தார்க்
கீவ னையிமை யோர்முடி தன்னடிச்
சாய்வ னைச்சல வார்கள் தமக்குடல்
சீவ னைச்சிவ னைச்சிந்தி யார்களே.

௬

எரிபெ ருக்குவ ரவ்வெரி யீசன
தருவ ருக்கம தாவ துணர்கிலார்
அரிய யற்கரி யானே யயர்த்துப்போய்
கரிவி ருத்தம தாகுவர் னாடரே.

௭

அருக்கன் பாதம் வணங்குவ ரந்தியில்
அருக்க னாவா னரனுரு வல்லனே
திருக்கு னான்மறை யீசனை யேதொழும்
கருத்தி னைநனை யார்கள் மனவரே.

௮

தாயி னும்நல்ல சங்கர னுக்கன்பர்
ஆய வுள்ளத் தமுதருந் தப்பெரூர்
பேயர் பேய்முலை புண்டியிர் போக்கிய
மாயன் மாயத்துப் பட்ட மனத்தரே.

௯

அரக்கன் வல்லரட் டாங்கொழித் தாரருள்
பெருக்கச் செய்த பிரான்பெருந் தன்மையை
அருத்தி செய்தறி யப்பெறு கின்றிலர்
கருத்தி லாக்கய வக்கணத் தோர்களே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

உ.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

தேவாரப்பதி கங்கள்

ஆருந்திருமுறை

கோயில் - பேரிய திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அரியானை அந்தணர்தம் சிந்தை யானை அருமறையின் அகத்தானை அணுவை யார்க்கும், தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத் திகழொளியைத் தேவர்கள்தங் கோனை மற்றைக், கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக் கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற, பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

கற்றானைக் கங்கைவார் சடையான் தன்னைக் காவிரிசூழ் வலஞ் சுழியுங் கருதி னானை, அற்றார்க்கும் அலந்தார்க்கும் அருள்செய் வானை ஆருரும் புகுவானை யறிந்தோ மன்றே, மற்றாருந் தன்னொப்பா ரில்லா தானை வானவர்க ளெப்பொழுதும் வணங்கி யேத்தப், பெற்றானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

கருமானி னுரியதளே உடையா வீக்கிக் கனைகழல்சுள் கலந் தொலிப்ப அனல்கையேந்தி, வருமானத் திரள்தோள்கள் மட்டித் தாட வளர்மதியஞ் சடைக்கணிந்து மானேர் நோக்கி, அருமான வாண் முகத்தா ளமர்ந்து காண அமரர்கணம் முடிவணங்க ஆடு கின்ற, பெருமானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

அருந்தவர்கன் தொழுதேத்தும் அப்பன் தன்னை அமரர்கள்தம் பெருமானை யானை மூவா, மருந்தமரர்க் கருள்புரிந்த மைந்தன் தன்னை .மறிகடலுங் குலவரையும் மண்ணும் விண்ணும், திருந்தொளிய தார .கையுந் திசைக் னெட்டுந் திரிசுடர்கள் ஓரிரண்டும் பிறவு மாய், பெருந்தகையைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத னாளெல்லாம் பிறவா னாளே. சு

அருந்தணையை அடியார்தம் அல்லல் தீர்க்கும் அருமருந்தை அகல் ஞாலத் தகத்தன் தோன்றி, வருந்தணையுஞ் சுற்றமும் பற்றும் விட்டு வான்புலன்கள் அகத்தடக்கி மடவா ரோடும், பொருந்தணைமேல் வரும் பயனைப் போக மாற்றிப் பொதுநீக்கித் தணைநிலைய வல்லோர்க் கென் றும், பெருந்தணையைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத னாளெல்லாம் பிறவா னாளே. டு

கரும்பமரும் மொழிமடவாள் பங்கன் தன்னைக் கனவயிரக் குன் றனைய காட்சியானை, அரும்பமரும் பூக்கொன்றைத் தாரான் தன்னை யருமறையோ டாறங்க மாயினுனைச், சுரும்பமருங் கடிபொழில்கள் சூழ்தென் னொருச் சுடர்க்கொழுந்தைத் துளக்கில்லா விளக்கை மிக்க, பெரும்பொருளைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத னாளெல் லாம் பிறவா னாளே. சு

உரும்பயனை யெழுநாம்பி னோசை யானை வரைசிலையா வான வர்கன் முயன்ற வாளி, அரும்பயஞ்செ யவுணர்புர மெரியக் கோத்த அம்மானை யிலகடல்நஞ் சயின்றான் தன்னைச், சுரும்பமருங் குழன் மடவார் கடைக்கண் ணோக்கில் துளங்காத சிந்தையராய்த் துறந்தோ ருள் ளப், பெரும்பயனைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத னாளெல் லாம் பிறவா னாளே. எ

காரானை யீருரினவப் போர்வை யானைக் காமருபூங் கச்சியே கம் பன் தன்னை, யாரோனு மடியவர்கட் கணியான் தன்னை யமரர்களுக் கறிவரிய அளவி லானைப், பாரோரும் விண்ணோரும் பணிய .நட்டம் .பயில்கின்ற பாஞ்சுடரைப் பரனை யெண்ணில், பேரானைப் பெரும்பற் றப் புலியூரானைப் பேசாத னாளெல்லாம் பிறவா னாளே. அ

முற்றாத பால்மதியஞ் சூடி னனை மூவுலகுந் தானாய முதல் .வன் தன்னைச், செற்றார்கள் புரமூன்றுஞ் செற்றான் தன்னைத்

திருமொளியை மரகதத்தைத் தேனைப் பாலைக், குற்றாலத் தமாந்துறை யுங் குழகன் தன்னைக் கூத்தாட வல்லாளைக் கோனை ஞானம், பெற் றானைப் பெரும்பற்றப் புலியூரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. ௬.

காரொளிய திருமேனிச் செங்கண் மாலுங் கடிக்கமலத் திருந்தவ னுங் காணு வண்ணம், சீரொளிய தழற்பிழம்பாய் நின்ற தொல்லைத் திருமொளியைச் சிந்தைதனை மயக்கந் தீர்க்கும், ஏரொளியை இருநில னும் விசும்பும் விண்ணு மேழுலகுங் கடந்தண்டத் தப்பால் நின்ற, பேரொளியைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. ௭.

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில் - புக்க திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மங்குன் மதிதவமும் மாட வீதி மயிலாப்பி லுள்ளார் மருக லுள் ளார், கொங்கிற் கொடுமுடியார் குற்ற லத்தார் குடமூக்கி னுள்ளார் போய்க் கொள்ளம் பூதார், தங்குமிட மறியார் சால நாளார் தருமபுரத் துள்ளார் தக்க ஞாரார், பொங்குவெண் ணீறணிந்து பூதஞ் சூழப் புலி யூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே. ௮

நாகமரைக் கசைத்த நம்ப ரிந்நான் நனிபள்ளி யுள்ளார்போய் நல் லார் தங்கிப், பாகப்பொ முதெல்லாம் பாகூர்த் தங்கிப் பரிதிநிய மத் தார் பன்னிரு நாள், வேதமும் வேள்விப் புகைபு மோவா விரிநீர் மிழலை யெழுநாள் தங்கிப், போகமும் பொய்யாப் பொருளு மாணர் புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே. ௯

அறங்காட்டி யெல்லாம் விரித்தார் போலுந் தாமதியும் பாம்பு. முடையார் போலும், மறங்காட்டி மும்மதிலு மெய்தார் போலும் மந் திரமும். தந்திரமும் தாமே போலும், அறங்காட்டி யந்தணர்க்கண் றுல நீழல் அறமருளிச் செய்த அரனா ரிந்நான், புறங்காட் டெரியாடிப் பூதஞ் சூழப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே. ௧௦.

வாரேறு வனமுலையாள் பாக மாக மழுவாங்கை யேந்தி மயானத் தாடிச், சீரேறு தண்வயல்கு மேத வேலித் திருவாஞ்சி யத்தார் திரு.

கன் னாற்றார், காரோறு கண்டத்தார் காமற் காய்ந்த கண்விளங்கு நெற்றி யார் கடல்நஞ் சுண்டார், போரோறு தாமேறிப் பூதஞ் சூழப் புலியூர்ச் சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே. ச

காரார் கமழ்கொன்றைக்கண்ணிருடிக் கபாலங்கை யேந்திக்கணங்கன்பாட ஊரா ரிடம்பிச்சை கொண்டெழு மூத்தமராய் நின்ற ஒருவ னாந்தாம் சீரார் கழல்வணங்குந்தேவதேவர்திருவாரூர்த்திருமூலட்டானம்மேயார் போரார் விடையேறிப் பூதஞ்சூழப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே.

காதார் குழையினர் கட்டக் கத்தர் கயிலாய மாமலையார் காரோ ணத்தார் மூதாயர் மூதாதை யில்லார் போலும் முதலு மிறுதியுந் தாமே போலும் மாதாய மாதர் மகிழ அன்று வன்மதவேன் தன்னுடலக் காய்ந்தா ரிந்நாள் போதார் சடைதாழப் பூதஞ்சூழப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே.

இறந்தார்க்கு மென்று மிறவா தார்க்கும் இமையவார்க்கும் ஏகமாய் சின்று சென்று, பிறந்தார்க்கு மென்றும் பிறவா தார்க்கும் பெரியான் தன் பெருமையே பேச சின்று, மறந்தார் மனத்தென்றும் மருவார் போலும் மறைக்காட் டிறையும் மருவாட் செல்வர், புறந்தார் சடைதா ழப் பூதஞ் சூழப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே. எ

குலாவெண் தலைமலை யென்பு பூண்டு குளிர்கொன்றைத் தார ணிந்து கொல்லே நேறிக், கலாவெங் களிற்றுரிவைப் போர்வை மூடிக் கையோ டனலேந்திக் காடு றைவார், நிலாவெண் மதியுரிஞ்ச ரீண்ட மாடம் நிறைவயல்கூழ் நெய்த்தானம் மேய செல்வர், புலால்வெண் தலை யேந்திப் பூதஞ் சூழப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே. அ

சந்தித்த கோவணத்தர் வெண்ணான் மார்பர் சங்கரனைக் கண் டரோ கண்டோ மிந்நான், பந்தித்த வெள்விடையைப் பாய வேறிப் படுதலையி லென்கொலோ ஏந்திக் கொண்டு, வந்திங்கென் வெள்வளை யுந் தாமு மெல்லா மணியாரூர் கின்றந்தி கொள்ளக் கொள்ளப், பொன்றி மணிவிளக்குப் பூதம் பற்றப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே. க

பாதங்கள் நல்லார் பாலி யேத்தப் பத்திமையாற் பணிசெய்யுந் தொண்டர் தங்கள், ஏதங்கள் தீர இருந்தார் போலும் எழுபிறப்பும் ஆளுடைய ஈசனாற் தாம், வேதங்க னோதியோர் வீணை யேந்தி விடை

யொன்று தாமேறி வேத கீதர், பூதங்கள் சூழப் புலித்தோல் வீக்கிப் புலியூர்ச்சிறற் றம்பலமே புக்கார் தாமே. ௧௦

பட்டுடுத்துத் தோல்போர்த்துப் பாம்பொன் றூர்த்துப் பகவனாப் பாரிடங்கள் சூழ நட்பு, சிட்டராய்த் தீயேந்திச் செல்வார் தம்மைத் தில்லைச்சிறற் றம்பலத்தே கண்டோ மிந்நாள், விட்டிலங்கு சூலமே வெண்ணா லுண்டே ஒதுவதும் வேதமே வீணை யுண்டே, கட்டங் கங் கையதே சென்று ஊணீர் கறைசேர் மிடற்றெறங் கபாலி யார்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅதிகைவீரட்டானம் - ஏழைத்திருந்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வெறிவிரவு கூவினநல் தொங்க லானை வீரட்டத் தானைவெள் ளேற்றி னானைப், பொறியரவி னானைப்புள் ளாந்தி யானைப் பொன்னி றத்தி னானைப் புகழ்தக் காணை, அறிதற் கரியசீ ரம்மான் றன்னை அதியரைய மங்கை யமர்ந்தான் றன்னை, எறிகெடிலத் தானை யிறை வன் றன்னை யேழையே னுன்பண் டிகழ்ந்த வாறே. ௧

வெள்ளிக் குன்றன்ன விடையான் றன்னை வில்வலான் வில்வட் டங் காய்ந்தான் றன்னை, புள்ளிவரி நாகம் பூண்டான் றன்னைப் பொன் பிதிர்ந்தன்ன சடையான் றன்னை, வள்ளி வளைத்தோள் முதல்வன் றன்னை வாரா வுலகருள வல்லான் றன்னை, எள்கவிடு பிச்சை யேற் பான் றன்னை யேழையே னுன்பண் டிகழ்ந்த வாறே. ௨

முந்தி யுலகம் படைத்தான் றன்னை மூவா முதலாய மூர்த்தி தன்னைச், சந்த வெண்டிங்க ளணிந்தான் றன்னைத் தவநெறிகள் சாதிக்க வல்லான் றன்னைச், சிந்தையில் தீர்வினையைத் தேனைப் பாலைச் செழுங்கெடில வீரட்டம் மேவி னானை, எந்தை பெருமானை யீசன் தன்னை யேழையே னுன்பண் டிகழ்ந்த வாறே. ௩

மந்திரமும் மறைப்பொருளு மானான் றன்னை மதியமும் ஞாயிறுங் காற்றுந் தீயும், அந்தரமு மலைகடலு மானான் றன்னை யதியரைய மங்கை யமர்ந்தான் றன்னைக், கந்தருவஞ் செய்திருவர் கழல்கை கூப் பிக் கடிமலர்கள் பலதாவிக் காலை மாலை, இந்திரனும் வானவரும் தொழ்ச்செல் வானை யேழையே னுன்பண் டிகழ்ந்த வாறே. ௪

ஒருபிறப்பி லானடியை யுணர்ந்தங் காணு ருயர்கதிக்கு வழி
தேடிப் போக மாட்டார், வருபிறப்பொன் றுணராது மாச பூசி வழி
காணு தவர்போல்வார் மனத்த னாகி, அருபிறப்பை யறுப்பிக்கு
மதிகை யூர னம்மான்றன் அடியினையே யணைந்து வாழா, திருபிறப்
பும் வெறுவியரா யிருந்தார் சொற்கேட் டேழையே னுன்பண் டிகழ்ந்த
வாறே. ௩

ஆறேற்க வல்ல சடையான் றன்னை யஞ்சனம் போலு மிடற்றான்
றன்னைக், கூறேற்கக் கூறமா வல்லான் றன்னைக் கோல்வளைக்கை மாத
ரான் பாகன் றன்னை, நீறேற்கப் பூசும் அகலத் தானே நின்மலன்
றன்னை கிமலன் றன்னை, ஏறேற்க வேறுமா வல்லான் றன்னை
யேழையே னுன்பண் டிகழ்ந்த வாறே. ௪

குண்டாக்க னுயுழன்று கையி லுண்டு குவிமுலையார் தம்முன்னே
நாண் மின்றி, உண்டியுகந் தமனே நின்றார் சொற்கேட் டிடனாகி யுழி
தந்தே னுணர்வொன் றின்றி, வண்டலெவு கொன்றையங் கண்ணி யானே
வானவர்க ளேத்தப் படுவான் றன்னை, எண்டிகைசக்கும் மூர்த்தியாய்
நின்றான் றன்னை யேழையே னுன்பண் டிகழ்ந்த வாறே. ௫

உறிமுடித்த குண்டிகைதங் கையிற் றாக்கி யூத்தைவாய்ச் சம
ணர்க்கோர் குண்டாக்கனாய்க், கறிவிரவு நெய்சோறு கையி லுண்டு
கண்டார்க்குப் பொல்லாத காட்சி யானேன், மறிதிரைநீர்ப் பவ்வநஞ்
சுண்டான் றன்னை மறித்தொருகால் வல்வினையேன் நினைக்க மாட்
டேன், எறிகெடில நாடர் பெருமான் றன்னை யேழையே னுன்பண்
டிகழ்ந்த வாறே. ௬

கிறைவார்த்த நீர்மையாய் நின்றான் றன்னை நெற்றிமேற் கண்
னெண் றுடையான் றன்னை, மறையானே மாசொன்றி லாதான்
றன்னை வானவர்மேல் மலரடியை வைத்தான் றன்னைக், கறையானேக்
காதார் குழையான் றன்னைக் கட்டங்கம் ஏந்திய கையி னானே, இறை
யானே யெங்கை பெருமான் றன்னை யேழையே னுன்பண் டிகழ்ந்த
வாறே. ௭

தொல்லவான் சூழ்வினைகள் சூழப் போந்து தூற்றியே னாற்
றியேன் சுடராய் நின்று, வல்லையே இடர்தீர்த்திங் கடிமை கொண்ட
வானவர்க்குந் தானவர்க்கும் பெருமான் றன்னைக், கொல்லவாய்க்

குருந்தொசித்துக் குழலு மூதுங் கோவலனும் நான்முகனுங் கூடி யெங்
கும், எல்லகாண் பரியானே யெம்மான் தன்னை யேழையே னுன்பண்
டிகழ்ந்த வாறே. ௧௦

முலைமறைக்கப் பட்டுநீ ராடாப் பெண்கள் முறைமுறையால் நந்
தெய்வ மென்று தீண்டித், தலைபறிக்குந் தன்மையர்க ளாகி நின்று
தவமேயென் றவஞ்செய்து தக்க தோரார், மலைமறிக்கச் சென்ற இலங்
கைக்கோனை மதனழியச் செற்றசே வடியி னானே, இலைமறித்த கொன்
றையந் தாரான் தன்னை யேழையே னுன்பண் டிகழ்ந்த வாறே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு அதிகைவீரட்டானம் - அடையாளத் திருந்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்திரனை மாகக்கைத் திரையால் மோதச் சடாமகுடத் திருத்
துமே சாம வேத, கந்தருவம் விரும்புமே கபால மேந்து கையனே
மெய்யனே கனக மேனிப், பந்தணவு மெல்விரலாள் பாக னாமே பசு
வேறு மேபரம யோகி யாமே, ஐந்தலைய மாசுணங்கொண் டரையார்க்
கும்மே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. ௧

ஏறேறி யேழாலகு முழிதர் வானே யிமையவர்கள் தொழுதேத்த
இருக்கின் றானே, பாறேறு படுதலையிற் பலிகொள் வானே படவரவந்
தடமார்பிற் பயில்வித் தானே, நீறேறு செழும்பவனக் குன்றொப்
பானே நெற்றிமே லொற்றைக்கண் ணிறைவித் தானே, ஆறேறு சடை
முடிமேற் பிறைவைத் தானே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. ௨

முண்டத்திற் பொலிந்திலங்கு மேனி யானே முதலாகி நடுவாகி
முடிவா னானே, கண்டத்தில் வெண்மருப்பின் காறை யானே கத
நாகங் கொண்டாடுங் காட்சி யானே, பிண்டத்தி னியற்கைக்கோர்
பெற்றி யானே பெருநிலநீர் தீவளியா காச மாகி, அண்டத்துக் கப்
பாலா யிப்பா லானே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. ௩

செய்யனே கரியனே கண்டம் பைங்கண் வெள்ளையிற்றா டர
வனே வினைகள் போக, வெய்யனே தண்கொன்றை மிலைத்த சென்
னிச் சடையனே விளங்குமழுச் சூல மேந்தங், கையனே காலங்கள்

மூன்று னானே கருப்புவிற் றனிக்கொடும்பூண் காமற் காய்ந்த, ஐயனே பருத்தயர்ந்த ஆனேற் றானே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. ச

பாடுமே யொழியாமே நால்வே தம்மும் படர்ச்சடைமே லொளிதிக ழுப் பனிவெண் திங்கள், குடுமே யரைதிகழத் தோலும் பாம்புஞ் சுற் றுமே தொண்டைவா யுமையோர் பாகங், கூடுமே குடமுழுவம் வீணை தானங் குறுகடைய சிறுபூதம் முழக்க மாக்கூத், தாடுமே யந்தடக்கை யனலேக் தும்மே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. டு

ஒழித்திடுமே புன்குவா ருள்ளத் துள்ள உறுபிணியுஞ் செறு பகைபு மொற்றைக் கண்ணால், விழித்திடுமே காமனையும் பொடியாய் வீழ வெள்ளப் புணற்கக்கை செஞ்ச டைமேல், இழித்திடுமே யேழுல குந் தானு கும்மே யியக்குந் திரிபுரங்க னோரம் பினால், அழித்திடுமே ஆதிமா தவத்து னானே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. ஊ

குழலோடு கொக்கரைகைத் தானம் மொந்தை குறட்பூதம் முன்பா டத் தானு டும்மே, கழலாடு திருவிரவற் கணஞ் செய்து கனவின்கட் திருவுருவந் தான்காட் டும்மே, எழிலாருந் தோள்வீசி நடமா டும்மே ஈமப் புறங்காட்டி லேமந் தோறும், அழலாடு மேயட்ட மூர்த்தி யாமே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. எ

மாலாதி மதமிக்க களிறு தன்னை வதைசெய்து மற்றதனி னுரிவை கொண்டு, மேலாலங் கீழாலங் தோன்ற வண்ணம் வெம்புலால் கைகலக்க மெய்போர்த் தானே, கோலாலம் படவரைநட் டரவு சுற்றிக் குரைகடலைத் திரையலறக் கடைந்துகொண்ட, ஆலால முண்டிருண்ட கண்டத் தானே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. அ

செம்பொனற் செய்தழகு பெய்தாற் போலுஞ் செஞ்சடையெம் பெருமானே தெய்வம் ஈறும், வம்பினான் மலர்க்கூந்த லுமையான் காதன் மணவான னேவலக்கை மழுவா னனே, நம்பனே நான்மறைகள் தொழ னின் றானே நிற்காதார் புரமூன்று நிற்கச் செற்ற, அம்பனே அண்டகோ சரத்து னானே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. கூ

எழுந்ததிரை நதித்திவில நனைந்த திங்கள் இளநிலாத் திகழ்கின்ற வளர்ச்ச டையனே, கொழும்பவனச் செங்கனிவாய்க் காமக் கோட்டி கொக்கையினை யம்பொருது கோலங் கொண்ட, தழும்புளவே வரை

மார்பில் வெண்ணூ லுண்டே சாந்தமொடு சந்தனத்தி னளறு தங்கி,
அழுந்தியசெந் திருவுருவில் வெண்ணீர் றானே அவனாகி லதிகைவீ
ரட்ட னாமே. ௧௦

நெடியானும் நான்முகனும் கேடிக் காணு நீண்டானே நெரொருவ
ரில்லா தானே, கொடியேறு கோலமா மணிகண் டனே கொல்வேங்கை
யதளனே கோவ ணவனே, பொடியேறு மேனியனே ஐயம் வேண்
டிப் புலலோகந் திரியுமே புரிநூ லானே, அடியாரை யமருலகம் ஆன்
விக் கும்மே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீரட்டானம் - போற்றித் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எல்லாஞ் சிவனென்ன நின்றாய் போற்றி எரிசுடராய்
நின்ற இறைவா போற்றி, கொல்லார் மழுவாட் படையாய் போற்றி
கொல்லுங்கூற் றென்றை யுதைத்தாய் போற்றி, கல்லாதார் காட்சிக்
கரியாய் போற்றி கற்றா ரிடும்பை களைவாய் போற்றி, வில்லால் விய
னரண மெய்தாய் போற்றி வீரட்டன் காதல் விமலா போற்றி. ௧

பாட்டுக்கும் ஆட்டுக்கும் பண்பா போற்றி பல்லாழி யாய் படைத்
தாய் போற்றி, ஒட்டகத்தே யூணு உகந்தாய் போற்றி உள்குவா ருள்
னத் துறைவாய் போற்றி, காட்டகத்தே யாடல் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
கார்மேக மன்ன மிடற்றாய் போற்றி, ஆட்டுவதோர் நாக மசைத்தாய்
போற்றி யலைகெடில் வீரட்டத் தான்வாய் போற்றி. ௨

முல்லையங் கண்ணி முடியாய் போற்றி முழுநீறு பூசிய மூர்த்தி
போற்றி, எல்லை நிறைந்த குணத்தாய் போற்றி ஏழ்நரம்பி னோசை
படைத்தாய் போற்றி, சில்லைச் சிறைத்தலையி லூணு போற்றி சென்
றடைந்தார் தீவினைகள் தீர்ப்பாய் போற்றி, தில்லைச்சிற் றம்பலம்
மேயாய் போற்றி திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வா போற்றி. ௩

சாம்ப ரகலத் தணிந்தாய் போற்றி தவநெறிகள் சாதித்து நின்
றாய் போற்றி, கூம்பித் தொழுவார்தங் குற்றே வலைக் குறிக்கொண்
டிருக்குங் குழகா போற்றி, பாம்பும் மதியும் புனலுந் தம்மிற் பகைதீர்த்

துடன்வைத்த பண்பா போற்றி, ஆம்பல் மலர்கொண் டணிந்தாய் போற்றி யிலகெடில வீரட்டத் தான்வாய் போற்றி. ச

நீறேறு நீல மிடற்றாய் போற்றி கிழல்திகழும் வெண்மழுவாள் வைத்தாய்போற்றி, கூறே துமையொருபாற் கொண்டாய் போற்றி கோனரவம் ஆட்டுங் குழகா போற்றி, ஆறேறு சென்னி யுடையாய் போற்றி யடியார்கட் காமுத மானாய் போற்றி, யேறேற என்றும் உகப்பாய் போற்றி யிருக்கெடில வீரட்டத் தெந்தாய் போற்றி. ரு

பாவோர் பாட லுக்கப்பாய் போற்றி பழையாற்றுப் பட்டிச் சூரத் தாய் போற்றி, வீவோர் வீடருள வல்லாய் போற்றி வேழத் துரிவெரு வப் போர்த்தாய் போற்றி, நாவோர் நாடற் கரியாய் போற்றி நாக மரைக் கசைத்த நம்பா போற்றி, ஆடும்ஆன் ஐந்தும் உகப்பாய் போற்றி யிலகெடில வீரட்டத் தான்வாய் போற்றி.. ச

மண்துளங்க ஆடல்மகிழ்ந்தாய் போற்றி மால்கடலும்மால்விசம்பு மானாய் போற்றி, விண்துளங்க மும்மதிலு மெய்தாய் போற்றி வேழத் துரிமூடும் விகிந்தா போற்றி, பண்துளங்கப் பாடல் பயின்றாய் போற்றி பார்முழுதம் ஆய பரமா போற்றி, கண்துளங்கக் காமனைமுன் காய்ந்தாய் போற்றி கார்க்கெடிலங் கொண்ட கபாலி போற்றி. எ

வெஞ்சினவென் ஏறாந்தி யுடையாய் போற்றி விரிசடைமேல் வெள்ளம் படைத்தாய் போற்றி, தஞ்சாப் பலிதேருந் தோன்றால் போற்றி தொழுதகை துன்பத் துடைப்பாய் போற்றி, நஞ்சொடுங்குங் கண்டத்து நாதா போற்றி நான்மறையோ டாறங்க மானாய் போற்றி, அஞ்சொலான் பாகம் அமர்ந்தாய் போற்றி யிலகெடில வீரட்டத் தான்வாய் போற்றி. அ

சிந்தையாய் நின்ற சிவனே போற்றி சேர்ப்ப தஞ்சிந்தை செய்தாய் போற்றி, புந்தியாய்ப் புண்டரிகத் தன்னாய் போற்றி புண்ணியனே போற்றி புனிதா போற்றி, சந்தியாய் நின்ற சதுரா போற்றி தத்துவனே போற்றியென் தாதாய் போற்றி, அந்தியாய் நின்ற அரனே போற்றி யிலகெடில வீரட்டத் தான்வாய் போற்றி. கூ

முக்கண போற்றி முதல்வா போற்றி முருகவேன் தன்னைப் பயந்தாய் போற்றி, தக்கண போற்றி தருமா போற்றி தத்துவனே போற்றி

யென் தாதாய் போற்றி, தொக்கண வென்றிருவர் தோள்கை கூப்பத்
துளங்கா தெரிசுடராய் நின்றாய் போற்றி, எக்கண்ணுங் கண்ணிலே
னெந்தாய். போற்றி யெறிகெடில வீரட்டத் தீசா போற்றி. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅதிகை வீரட்டானம் - திருவடித் திருந்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அரவணையான் சிந்தித் தாற்றும்மடி அருமறையான் சென்னிக்
கணியாமடி, சரவணத்தான் கைதொழுது சாரும்மடி சார்ந்தார்கட்
கெல்லாஞ் சரணுமடி, பரவுவார் பாவம் பறைக்கும்மடி பதினெண்
கணங்களும் பாடும்மடி, திரைவிரவு தென்கெடில நாடன்னடி திருவீ
ரட் டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. ௧

கொடுவினையா ரென்றுங் குறுகாவடி குறைந்தடைந்தா ராழா
மைக் காக்கும்மடி, படுமுழுவம் பாணி பயிற்றும்மடி பதைத்தெழுந்த
வெங்கூற்றைப் பாய்ந்தவடி, கடுமூரணே றூர்ந்தான் கழற்சேவடி
கடல்வையங் காப்பான் கருதும்மடி, நெடுமதியங் கண்ணியணிந் தானடி
நிறைகெடில வீரட்டம் நீங்காவடி. ௨

வைதெழுவார் காமம்பொய் போகாவடி வஞ்சவலைப் பாடொன்
றில்லாவடி, கைதொழுது நாமேத்திக் காணும்மடி கணக்கு வழக்கைக்
கடந்தவடி, நெய்தொழுது நாமேத்தி ஆட்டும்மடி நீள்விசும்பை யூட
றுத்து நின்றவடி, தெய்வப் புனற்கெடில நாடன்னடி திருவீரட்
டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. ௩

அரும்பித்த செஞ்ஞாயி றேய்க்கும்மடி அழகெழுத லாகா அருட்
சேவடி, சுரும்பித்த வண்டினங்கள் சூழ்ந்தவடி சோமனையுங் காலனை
யுங் காய்ந்தவடி, பெரும்பித்தர் கூடிப் பிதற்றும்மடி பிழைத்தார்
பிழைப்பறிய வல்லவடி, திருந்துநீர்த் தென்கெடில நாடன்னடி திரு
வீரட் டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. ௪

ஒருகாலத் தொன்றாகி நின்றவடி ஊழிதோ றாழி யுயர்ந்தவடி,
பொருகழலும் பல்சிலம்பும் ஆர்க்கும்மடி புகழ்வார் புகழ்தகைய வல்ல
வடி, இருநிலத்தா ரின்புற்றங் கேத்தும்மடி யின்புற்றா ரிட்டபூ

ஏறும்மடி, திருவதிகைத் தென்கெடில நாடன்னடி திருவீரட்டானத்
தெஞ் செல்வன்னடி. ௫

திருமகட்டுச் செந்தா மரையாமடி சிறந்தவர்க்குத் தேனும்
விளைக்கும்மடி, பொருளவர்க்குப் பொன்னுரையாய் நின்றவடி புகழ்
வார் புகழ்தகைய வல்லவடி, உருவிரண்டு மொன்றோடொன் றொவ்வா
வடி உருவென் றுணரப் படாதவடி, திருவதிகைத் தென்கெடில
நாடன்னடி திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. ௬

உரைமாவை யெல்லா முடையவடி உரையா லுணரப் படாதவடி
வரைமாதையாடாமையைக்கும்மடிவானவர்கள்தாம்வணங்கிவாழ்த்தும்
அரைமாந் திரையில் லடக்கும்மடி யகலம் அளக்கிற்பா ரில்லாவடி [மடி
கரைமாந் கலிக்கெடில நாடன்னடி கழுவீரட் டானக் காபாலியடி. ௭

நறுமலராய் நாதம் மலர்ச்சேவடி நடுவா யுலக நாடாயவடி
செறிகதிருந் திங்களுமாய் நின்றவடி தீத்திரளா யுள்ளே திகழ்ந்தவடி
மறுமதியை மாசு கழுவும்மடி மந்திரமுந் தந்திரமும் ஆயவடி
செறிகெடிலநாட்பெருமானடி திருவீரட்டானத்தெஞ்செல்வன்னடி..

அணியனவுஞ் சேயனவு மல்லாவடி யடியார்கட் காருத மாயவடி
பணிபவர்க்குப் பாங்காக வல்லவடி பற்றற்றார் பற்றும் பவளவடி
மணியடி பொன்னடி மாண்பரமடி மருந்தாய்ப் பிணிதீர்க்க வல்லவடி
தணிபாடு தன்கெடில நாடன்னடி தகைசார் வீரட்டத் தலைவன்னடி..

அந்தா மரைப்போ தலர்ந்தவடி அரக்கனையும் ஆற்ற லழித்தவடி [யடி
முந்தாகி முன்னே முளைத்தவடி முழங்கழலாய் நீண்டவெம் மூர்த்தி
பந்தாடு மேல்விரலாள் பாகன்னடி பவளத் தடவரையே போல்வானடி
வெந்தார் சுடலை நீ ருடும்மடி வீரட்டத் தாதல் விமலன்னடி. ௧௦.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅதிகைவீரட்டானம் - காப்புத் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

செல்வப் புனர்கெடில வீரட்டருஞ் சிற்றேமமும் பெருந்தண்
குற்ற லமும், தில்லைச்சிற் றம்பலமுந் தென்கூ டலுந் தென்னுளைக்
காவுஞ்சி ராப்பன் னியும், நல்லூருந் தேவன்குடி மருகலும் நல்லவர்கள்

தொழுதேத்து நாரையூரும், கல்லலகு நெடும்புருவக் கபால மேந்திக் கட்டங்கத் தோடுறைவார் காப்புக்களே. க

தீர்த்தப் புனற்கெடிலவீ ரட்டமுந் திருக்கோவல் வீரட்டம் வெண்ணைய் நல்லூர், ஆர்த்தருவி வீழ்சுனைநீ ரண்ணுமலை யறையணிநல்லூரும் அரநெறியும், ஏத்துமின்கள் நீரேத்த நின்ற ஈசன் இடைமரு தின்னம்ப ரேகம்பமும், கார்த்தயங்கு சோலைக் கயிலாயமும் கண்ணுதலான் றன்னுடைய காப்புக்களே. உ

சிறையார் புனற்கெடில வீரட்டமுந் திருப்பா திரிப்புலியூர் திருவா மாத்தூர், துறையார் வனமுனிக ளேத்த நின்ற சோற்றுத் துறைதுருத்தி நெய்த்தா னமும், அறையார் புனலொழுது காவிரி சூழ் ஐயாற் றமுதன் பழனம் நல்ல, கறையார் பொழில்புடைசூழ் கானப் பேருங் கழுக்குன்றுந் தம்முடைய காப்புக்களே. ஈ

திரையார் புனற்கெடில வீரட்டமுந் திருவாரூர் தேவூர்திரு நெல்லிக்கா உரையார் தொழநின்ற வொற்றியூரும் ஒத்தூரும் மாற்பேறும் மாந்துறை வரையா ரருவி சூழ்மா நதியும் மாகாளங் கேதாரம் மாமேருவும் [யும் கரையார் புனலொழுது காவிரிசூழ் கடம்பந்துறைபுறைவார்காப்புக்களே.

செழுநீர்ப் புனற்கெடில வீரட்டமுந் திரிபுரந் தகந்தென்றோ தேவீச்சரம், கொழுநீர் புடைசுழிக்குங் கோட்டுக் காவங் குடமூக்குங் கோகரணங் கோலக்காவும், பழிநீர்மை யில்லாப் பனங்காட் டேரும் பனையூர் பயற்றார் பராய்த்துறையும், கழுநீர் மதுவிரியுங் காளிங்கமூங் கணபதீச் சரத்தார்தங் காப்புக்களே. ஐ

தெய்வப் புனற்கெடில வீரட்டமுஞ் செழுந்தண் பிடவூருஞ் சென்று பவ்வந் திரியும் பருப்பதமும் பறியலூர் வீரட்டம் பாவநாசம் [நின்று மவ்வந் திரையுமணி முத்தமும் மறைக்காடும் வாய்மூர் வலஞ்சுழியும் கவ்வை வரிவண்டுபண்ணே பாடுங் கழிப்பாலை தம்முடையகாப்புக்களே.

தெண்ணீர்ப் புனற்கெடிலவீரட்டமுஞ் சீர்காழி வல்லந் திருவேட்டியும் உண்ணீரா ரேடகமும் உறல்அம்பர் உறையூர் நரையூர் அரணநல்லூர் விண்ணார் விடையான் விளமர் வெண்ணி மீயச்சூர் வீழி மிழலைமிக்க கண்ணூர் நுதலார் கரபுரமூங் காபாலி யாரவர்தங் காப்புக்களே. எ

தெள்ளும் புனற்கெடில வீரட்டமுந் திண்டிச் சரமுந் திருப்புக லூர், எள்ளும் படையான் இடைத்தானமு மேயீச் சரமுநல் லேமங்

கூடல், கொள்ளு மிலயத்தார் கோடிகாவுங் குரங்கணின் முட்டமுங்
குறும்பலாவும், கன்னருந்தத் தென்னியா ருங்கி யேத்துங் காரோணந்
தம்முடைய காப்புக்களே. ௮

சீரார் புனற்கெடில வீரட்டமுந் திருக்காட்டுப் பள்ளி திருவெண்
காடும், பாரார் பாவுஞ்சீர்ப் பைஞ்ஞிலியும் பந்தணைநல் லூரும் பாகூர்
நல்லம், கீரார் நிறைவயல்குழ் நின்றியூரும் நெடுங்களமும் நெல்
வெண்ணெய் நெல்வாயிலும், காரார் கமழ்கொன்றைத் தாரார்க்கென்
றுங் கடவுளில் வீரட்டங் காப்புக்களே. ௯

சிந்தம் புனற்கெடில வீரட்டமுந் திருவாஞ்சியமுந் திருநள்ளாறும்
அந்தண்பொழில்புடைகுழ்அயோகந்தியுமாக்கருமாவுருமானப்பட்டியும்
எந்தம் பெருமாற் கிடமாவது இடைச்சாரமும் எந்தை தலைச்சங்காடும்
கந்தங் கமழும் காவீரமுங் கடம்பூர்க் கரக்கோயில் காப்புக்களே. ௧௦

தேனார் புனற்கெடில வீரட்டமுந் திருச்செம்பொன் பள்ளி
திருப்பூவணமும், வானோர் வணங்கும் மணஞ்சேரியும் மதிவஞ்சை
மாகாணம் வாரணசி, ஏனோர்க் கேத்தும் வெருளீச்சரம் இலங்கார் பருப்ப
தத்தோ டேனாச்சோலைக், கானார் மயிலார் கருமாரியுங் கறைமிடற்றார்
தம்முடைய காப்புக்களே. ௧௧

திருகீர்ப் புனற்கெடில வீரட்டமுந் திருவளப்பூர் தெற்கேறு
சித்தவடம், உருகீர் வனம்பெருகு மாநிருபமும் மயிலாப்பில் மன்னி
னார் மன்னி யேத்தும், பெருகீர் வளர்சடையான் பேணி நின்ற பிரம்
புரஞ் சுழியல் பெண்ணு கடம், கருகீர் வண்டரற்றுங் காளத்தியுங் கயி
லாயந் தம்முடைய காப்புக்களே. ௧௨

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்காளத்தி - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விற்துனோன் நில்லாத நல்கூர்ந் தான்காண் வியன்கச்சிக் கம்
பன்காண் பிச்சை யல்லால், மற்றுனோன் நில்லாத மாசதுரன்காண்
மயானத்து மைந்தன்காண் மாசென் நில்லாப், பொற்றுண்காண்
மாமணிந் குன்றொப் பான்காண் பொய்யாது பொழிலேழுந் தாங்கி

நின்ற, கற்றாண்காண் காளத்தி காணப் பட்ட கணநாதன் காண்அவ
னென் கண்ணு ளானே. க

இடிப்பாண்காண் என்வினையை ஏகம் பண்காண் எலும்பா பா
ண்காண் எல்லாம் முன்னே, முடிப்பாண்காண் மூவுலகு மாயி
னாண்காண் முறைமையால் ஐம்புரியும் வருவா வண்ணம், படித்தான்
தலையறுத்த பாசு பதன்காண் பராய்த்துறையான் பழனம்பைஞ் சூலி
யான்காண், கடித்தார் கமழ்கொன்றைக் கண்ணி யான்காண் காளத்தி
யானவனென் கண்ணு ளானே. உ

நாரணன்காண் நான்முகன்காண் நல்வே தன்காண் ஞானப்
பெருங்கடற்கோர் நாவாய் அன்ன, பூரணன்காண் புண்ணியன்காண்
புராணன் தான்காண் புரிசடைமேற் புனலேற்ற புனிதன் தான்காண்,
சாரணன்காண் சந்திரன்காண் கதிரோன் தான்காண் தன்மைக்கண்
தானேகாண் தக்கோர்க் கெல்லாம், காரணன்காண் காளத்தி காணப்
பட்ட கணநாதன் காண்அவனென் கண்ணு ளானே. ங

செற்றான்காண் என்வினையைத் தீயாடிகாண் திருவொற்றி
யூரான்காண் சிந்தை செய்வார்க், குற்றான்காண் ஏகம்பம் மேவினாண்
காண் உமையாளந் கொழுநன்காண் இமையோ ரேத்தும், சொற்
றான்காண் சோற்றுத் துறையுளான்காண் சுருவேந்தன் வலவத்தை
நீரூ நோக்கக், கற்றான்காண் காளத்தி காணப்பட்ட கணநாதன் காண்
அவனென் கண்ணு ளானே. ஞ

மனத்தகத்தான் தலைமேலான் வாக்கி னுள்ளான் வாயாரத் தன்
னடியே பாடுந்தொண்டர், இனத்தகத்தான் இமையவர்தஞ் சிரத்தின்
மேலான் ஏழண்டத் தப்பாலான் இப்பாற் செம்பொன், புனத்தகத்தான்
நறுங்கொன்றைப் போதி னுள்ளான் பொருப்பிடையான் நெருப்பிடை
யான் காற்றி னுள்ளான், கனத்தகத்தான் கயிலாயத் துச்சியுள்ளான்
காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே. டி

எல்லாம்முன்றோன்றாமே தோன்றி னான்காண் ஏகம்பம் மேயான்
காண் இமையோ ரேத்தப், பொல்லாப் புலனைந்தும் போக்கி னான்காண்
புரிசடைமேற் பாய்கங்கை பூரித்தான்காண், நல்லவிடை மேல்கொண்டு
காகம் பூண்டு நளிர்சிரமொன் நேந்தியோர் நாணயற்ற, கல்லாடை மேல்
கொண்ட காபாலிகாண் காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே. சு

கரிபுருவு கண்டத்தெங் கண்ணு ளான்காண் கண்டன்காண் வண்
டுண்ட கொன்றை யான்காண், எரிபவள வண்ணன்காண் ஏகம்பன்
காண் எண்டிசையுந் தாளுப குணத்தி னுன்காண், திரிபுரங்கள் தீயிட்ட
தீயாடிகாண் தீவினைகள் தீர்த்திடுமென் சிந்தை யான்காண், கரி
புரிவை போர்த்தகந்த காபாலிகாண் காளத்தி யானவனென் கண்ணு
ளானே. எ

இல்லாடிச் சிப்பலிசென் றேற்கின் றுன்காண் இமையவர்கள்
தொழுதிறைஞ்ச இருக்கின் றுன்காண், வில்லாடி வேடனா யோடி
னுன்காண் வெண்ணுலுஞ் சேர்ந்த அகலத் தான்காண், மல்லாடு திரள்
தோண்மேல் மழுவா ளன்காண் மலைமகன்தன் மனா ளன்காண் மகிழ்ந்து
முன்னாள் கல்லாலின் கீழிருந்த காபாலிகாண் காளத்தி யானவனென்
கண்ணு ளானே. அ

தேனப்பூ வண்டுண்ட கொன்றை யான்காண் திருவேகம் பத்
தான்காண் தேனார் துக்க, ஞானப்பூங்கோதையாள் பாகத் தான்காண்
நம்பன்காண் ஞானத் தொளியா னுன்காண், வானப்பே ருரு மறிய
வோடி மட்டித்து நின் றுன்காண் வண்டார் சோலைக், கானப்பே ருரான்
காண் கறைக்கண் டன்காண் காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே.

இறையவன்கா ணேழுலகு மாயி னுன்காண் ஏழ்கடலுஞ் சூழ்
மலையு மாயி னுன்காண், குறையுடையார் குற்றேவல் கொள்வான்
தான்காண் குடமூக்கிற் கீழ்க்கோட்டம் மேவி னுன்காண், மறையுடைய
வானோர் பெருமான் தான்காண் மறைக்காட் டிறையு மணிகண் டன்
காண், கறையுடைய கண்டத்தெங் காபா லிகாண் காளத்தி யான
வனென் கண்ணு ளானே. க௦.

உண்ண உருகஞ்ச முண்டான் தான்காண் ஊழித்தி யன்னாண்
காண் உகப்பார் காண்ப், பண்ணாரப் பல்லியம் பாடி னுன்காண் பயின்ற
நால் வேதத்தின் பண்பி னுன்காண், அண்ண மலையான்காண் அடியா
ரீட்டம் அடியினைகள் தொழுதேத்த அருளு வான்காண், கண்ணாரக்
காண்பார்க்கோர் காட்சி யான்காண் காளத்தி யானவனென் கண்ணு
ளானே. க௧.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரு ஆமாத்தூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்ணங்கள் தாம்பாடி வந்து நின்று வலிசெய்து வளைகவார்தார் வகையால் நம்மைக், கண்ணம்பால் நின்றெய்து கலைப் பேசிக் கடிய தோர் விடையேறிக் காபாலியார், சுண்ணங்கள் தாங்கொண்டு துதையப் பூசிக் தோலுடுத்து நூல்பூண்டு தோன்றத் தோன்ற, அண்ணலார் போகின்றார் வந்து காணீர் அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய னாரே. க.

வெந்தார்வெண் பொடிப்பூசி வெள்ளை மாலை விரிசடைமேற் ருஞ் சூடி வீணை யேந்திக், கந்தாரந் தாம்முரலாப் போகா நிற்கக் கறைசேர் மணிமிடற்றீ ருரே தென்றேன், நொந்தார்போல் வந்தென தில்லே புக்கு நுடங்கே ரிடைமடவாய் நம்மூர் கேட்கில், அந்தா மரைமலர்மே லளிவண் டியாழ்செய் ஆமாத்தூர் என்றழிகள் போயி னாரே. உ.

கட்டங்கந் தாமொன்று கையி லேந்திக் கடிய விடையேறிக் காபா லியார், இட்டங்கள் தாம்பேசி யில்லே புக்கு இடம்பலியும் இடக்கொள் ளார் போவா ரல்லர், பட்டிமையும் படிதுமே பேசா நின்றார் பார்ப் பாரைப் பரிசுழிப்பார் போல்கின் றார்தாம், அட்டியசில் பலியுங் கொள் ளார் விள்ளார் அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய னாரே. ஈ.

பசைந்தபல பூதத்தர் பாட லாடல் படநாகக் கச்சையர் பிச் சைக் கென்றங், கிசைந்ததோ ரியல்பின ரெரியின் மேனி யிமையா முக் கண்ணினர் நால்வே தத்தர், பிசைந்ததிரு நீற்றினர் பெண்ணோர் பாகம் பிறிவறியாப் பிஞ்ஞகஞர் தெண்ணீர்க் கங்கை, அசைந்த திரு முடியர் அங்கைத் தீயர் அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய னாரே. ச.

உருளுடைய தேர்புரவி யோடும் யானை யொன்றலுங் குறை வில்லை யூர்தி வெள்ளே, நிருளுடைய கண்டத்தர் செந்தீ வண்ணர் இமையவர்கள் தொழுதேத்தும் இறைவ னார்தாம், பொருளுடைய ரல்ல ரிலரு மல்லர் புலித்தோ லுடையாகப் பூதஞ் சூழ, அருளுடைய அங் கோதை மாலை மார்பர் அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய னாரே. டி.

வீறுடைய ஏறேறி நீறு பூசி வெண்தோடு பெய்திடங்கை வீணை யேந்திக், கூறுடைய மடவாளோர் பாகங் கொண்டு குழை யாடக் கொடுகொட்டி கொட்டா வந்து, பாறுடைய படுதலையோர்

கையிலேந்திப் பலிகொள்வா ரல்லர் படிநே பேசி, ஆறுடைய சடை
முடியெம் மடிகன் போலும் அழகியரே ஆமாத்தார் ஐய னாரே. ௬

கையோர் கபாலத்தர் மானின் தோலர் கருத்துடையர் நிருத்த
ராய்க் காண்பார் முன்னே, செய்ய திருமேனி வெண்ணீ ருடித் திகழ்
புன் சடைமுடிமேல் திங்கள் சூடி, மெய்யொரு பாகத் துமையை
வைத்து மேவார் திரிபுரங்கள் வேவச் செய்து, ஐயனார் போகின்றார்
வந்து காணீர் அழகியரே ஆமாத்தார் ஐய னாரே. ௭

ஒன்றலுங் குறைவில்லை யூந்தி வெள்ளே ரொற்றியூர் உம்மூரே
புணரக் கூறீர், நின்றுதான் என்செய்வீர் போலீ ராகில் நெற்றிமேற்
கண்காட்டி நிறைபுங் கொண்டர், என்றுந்தான் இவ்வகையே யிடர்
செய்கின்றீர் இருக்குமூ ரினியறிந்தோ மேகம் பமோ, அன்றித்தான்
போகின்றீர் அடிக் கெம்மோ டழகியரே ஆமாத்தார் ஐய னாரே. ௮

கல்லலகு தாட்கொண்டு காளத்தியார் கடிய விடையேறிக் காணக்
காண, இல்லமே தாம்புகுதா இடுமின் பிச்சை யென்றருக் கெதிரொ
ழுத்தே னெங்குங் காணென், சொல்லாதே போகின்றீர் உம்மூ ரேது
தருத்தி பழனமோ நெய்த்தா னமோ, அல்லலே செய்தடிகள் போகின்
ருந்தாம் அழகியரே ஆமாத்தார் ஐய னாரே. ௯

மழுக்கலா நீருடும் மார்பர் போலு மணிமிழலை மேய மனாளர் போ
லும், கொழுக்குவளைக் கோதைக் கிறைவர் போலுங் கொடுகொட்டி
தான முடையார் போலும், செழுங்கயி லாயத்தெஞ் செல்வர் போலுந்
தென்னதிகை வீரட்டஞ் சேர்ந்தார் போலும், அழுக்கினு ரையுறவு
தீர்ப்பார் போலும் அழகியரே ஆமாத்தார் ஐய னாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பந்தணை நல்லூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தோதக்க மில்லாதார் நாகம் பூண்டார் தூல்பூண்டார் தூன்
மேலோ ராமை பூண்டார், பேய்த்தஞ் நீன்காட்டில் நட மாடிப் பிறை
குடுஞ் சடைமேலோர் புனலுஞ் சூடி, ஆதஞ் பைக்குமுலான் பாகங்
கொண்டா ரனல்கொண்டார் அந்திவாய் வண்ணங்கொண்டார், பாதங்க
தேற்றார் பைக்க ணேற்றார் பலியேற்றார் பந்தணை நல்லூ ராரே. ௧

காடலாற் கருதாதார் கடல்நஞ் சுண்டார் களிற்றூரிவை மெய் போர்த்தார் கலன தாக, ஓடலாற் கருதாதா ரொற்றி யூரார் உறுபினியுஞ் செறுபகையு மொற்றைக் கண்ணால், பீடுலாந் தனைசெய்வார் பிடவ மொந்தை குடமுழுவங் கொடுகொட்டி குழலு மோங்கப், பாடலா ராட லார் பைங்க ணேற்றார் பலியேற்றார் பந்தனை நல்லூ ராரே. உ

பூதப் படையுடையார் பொங்கு தூலார் புலித்தோ லுடையினர் போரேற்றினர், வேதத் தொழிலார் விரும்ப நின்றார் விரிசடைமேல் வெண்டிங்கட் கண்ணி சூடி, ஒத்தத் தொலிகடல்வாய் நஞ்சமுண்டார் உம் பரோ டம்பொன் னுலக மாண்டு, பாதத் தொடுகழலார் பைங்க ணேற் றார் பலியேற்றார் பந்தனை நல்லூ ராரே. ந

நீருலாஞ் சடைமுடிமேல் திங்க ளேற்றார் நெருப்பேற்றார் அங் கையில் நிறையு மேற்றார், ஊரோலாம் பலியேற்றார் அரவ மேற்றார் ஒலி கடல் வாய்நஞ்சம் மிடற்றி லேற்றார், வாருலா முலைமடவாள் பாகமேற் றார் மழுவேற்றார் மான்மறிபோர் கையி லேற்றார், பாருலாம் புகழேற் றார் பைங்க ணேற்றார் பலியேற்றார் பந்தனை நல்லூ ராரே. சு

தொண்டர் தொழுதேத்துஞ் சோதி யேற்றார் துளங்கா மணி முடியார் தூய நீற்றார், இன்னைச் சடைமுடியா ரீமஞ் சூழ்ந்த இடு பிணக்காட் டாடலா ரேமந் தோறும், அண்டத்துக் கப்புறத்தா ராதி யானார் அருக்களு யாரழலா யடியார் மேலைப், பண்டை வினையறுப்பார் பைங்க ணேற்றார் பலியேற்றார் பந்தனை நல்லூ ராரே. டு

கடமன்னு களியானை யுரிவை போர்த்தார் கானப்பேர் காதலார் காதல் செய்து, மடமன்னு மடியார்தம் மனத்தி னுள்ளார் மானுரி தோல் மிசைத்தோளார் மங்கை காண், நடமன்னி யாடுவார் நாகம் பூண்டார் நான்மறையோ டாறங்கம் நவின்ற நாவார், படமன்னு திரு முடியார் பைங்க ணேற்றார் பலியேற்றார் பந்தனை நல்லூ ராரே. சு

முற்ற மதிச்சடையார் மூவ ரானார் மூவுலகு மேத்தும் முதல்வ ரானார், கற்றார் பரவுங் கழலார் திங்கன் கங்கையாள் காதலார் காம்பேய் தோளி, பற்றாகும் பாகத்தார் பால்வெண் ணீற்றார் பான்மையா லாழி யுலக மானார், பற்றார் மதிலெரித்தார் பைங்கணேற்றார் பலியேற்றார் பந்தனை நல்லூ ராரே. எ

கண்ணமரு நெற்றியார் கூட்டார் நாட்டார் கனமழுவாட் கொண்
டதோர் கையார் சென்னிப், பெண்ணமருஞ் சடைமுடியார் பேரொன்
றில்லார் பிறப்பிலா சிறப்பிலார் பிணியொன் றில்லார், மண்ணவரும்
வானவரும் மற்றை யோரும் மறையவரும் வந்தெதிரே வணங்கி யேத்
தப், பண்ணமரும் பாடலார் பைங்க ணேற்றார் பலியேற்றார் பந்தனை
நல்லா ராரே. அ

ஏறேறி யேழலகு மேத்த நின்றார் இமையவர்கள் எப்பொழுது
யிறைஞ்ச நின்றார், நீறேறு மேனியார் நீல முண்டார் நெருப்புண்டார்
அக்கை யனலு முண்டார், ஆறேறு சென்னியார் ஆனஞ் சாடி யனலு
யிழும் ஐவா யரவு மார்த்தார், பாறேறு வெண்டலையார் பைங்க ணேற்
றார் பலியேற்றார் பந்தனை நல்லா ராரே. க

கல்லூர் கடிமதிக்கன் மூன்று மெய்தார் காரோணங் காதலார்
காதல் செய்து, நல்லூரார் ஞானத்தார் ஞான மானார் நான்மறையோ
டாறங்கம் நவின்ற நாவார், மல்லூர் மணிமலையின் மேலி ருந்து வாளரக்கர்
கோன்தலையை மானச் செற்றுப், பல்லூர் பலிதிரிவார் பைங்க ணேற்
றார் பலியேற்றார் பந்தனை நல்லா ராரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புன்கூரும் திருநீரும் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பிறவாதே தோன்றிய பெம்மான் தன்னைப் பேணுதார் அவர்தம்
மைப் பேணு தானைத், துறவாதே கட்டறுத்த சோதி யானைத் துநெ
றிக்குந் துநெறியாய் நின்றான் தன்னைத், திறமாய வெத்திசையுந்
தானே யாகித் திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோகனை, நிறமா மொளி
யானை நீடு ரானை நீதனே நென்னெநான் நினையா வாரே. க

பின்றானும் முன்னுனு மானான் தன்னைப் பித்தர்க்குப் பித்தனாய்
நின்றான் தன்னை, நன்றாக் கறிந்தவர்க்குந் தானே யாகி நல்வினையுந்
நீவினையு மானான் தன்னைச், சென்றோங்கி விண்ணளவுந் தீயா
ளுனைத் திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோகனை, நின்றாய நீடுர் நிலாவி
ளுனை நீதனே நென்னெநான் நினையா வாரே. உ

இல்லானை யெவ்விடத்தும் உன்னான் தன்னை யினிய நினையாதார்க்
கின்றா தானை, வல்லானை வல்லடைந்தார்க் கருளும் வண்ணம் மாட்டா

தார்க் கெத்திறத்தும் மாட்டா தானேச், செல்லாத செந்நெறிக்கே செல்
விப் பானைத் திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோகனை, நெல்லால் விளை
கழனி நீடு ரானே நீதனே நென்னேநான் நினையா வாறே. ௩௩

கலைஞானங் கல்லாமே கற்பித் தானேக் கடுநகஞ் சாராமே காப்
பான் தன்னைப், பலவாய வேடங்கள் தானே யாகிப் பணிவார்கட் கங்
கங்கே பற்றா னானேச், சிலையாற் புரமெரித்த தீயாழியைத் திருப்புன்
கூர் மேவிய சிவலோகனை, நிலையார் மணிமாட நீடு ரானே நீதனே
நென்னேநான் நினையா வாறே. ௩௪

நோக்காதே யெவ்வளவும் நோக்கி னானே நுணுகாதே யாதொன்
றும் நுணுகி னானே, ஆக்காதே யாதொன்று மாக்கி னானே யணுகாதா
ரவர்தம்மை யணுகா தானேத், தேக்காதே தெண்கடல்நஞ் சுண்டான்
தன்னைத் திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோகனை, நீக்காத பேரொளிசேர்
நீடு ரானே நீதனே நென்னேநான் நினையா வாறே. ௩௫

பூணலாப் பூணனைப் பூசாச் சாந்த முடையானே முடைநாறும்
புன்க லத்தில், ஊணலா ளுணனை யொருவர் காணு வுத்தமனை யொளி
நிகழும் மேனி யானேச், சேணுலாஞ் செழும்பவளக் குன்றொப்
பானேத் திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோகனை, நீணுலா மலர்க்கழனி
நீடு ரானே நீதனே நென்னேநான் நினையா வாறே. ௩௬

உரையார் பொருளுக் குலப்பி லானே யொழியாமே ஸெவ்வயிரு
மானுன் தன்னைப், புரையாய்க் கனமாயாழ்ந் தாழா தானேப் புதியனவு
மாய்ம்கவும் பழையான் தன்னைத், திரையார் புனல்சேர் மகுடத்
தானேத் திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோகனை, நிரையார் மணிமாட நீடு
ரானே நீதனே நென்னேநான் நினையா வாறே. ௩௭

கூராவத் தணையானுங் குளிர்தண் பொய்கை மலரவனுங் கூடிச்
சென் றறிய மாட்டார், ஆரொருவ ரவர்தன்மை யறிவார் தேவ ரறி
வோமென் பார்க்கெல்லா மறிய லாகாச், சீராவக் கழலானே நிழலார்
சோலைத் திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோகனை, கீராவத் தண்கழனி
நீடு ரானே நீதனே நென்னேநான் நினையா வாறே. ௩௮

கையெலாம் நெய்பாயக் கழுத்தே கிட்டக் கால்நிமிர்த்து நின்றெண்
ணுங் கையர் சொன்ன, பெய்யெலாம் மெய்யென்று கருதிப் புக்குப்

புன்னுவரா லகப்படா துய்யப் போந்தேன், செய்யெலாஞ் செழுங்க
மலப் பழன வேலித் திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோகனை, நெய்தல்
வாய்ப் புனற்படப்பை நீடு ராணை நீதனை நென்னேநான் நினையா
வாரே. க

இசமுடா நெங்கனே யேழை நெஞ்சே யிகழாது பார்த்தொன்றாய்
நின்றான் தன்னை, நகழமால் வரைக்கீழிட் டரக்கர் கோனை நலனழித்து
நன்கருளிச் செய்தான் தன்னைத், திகழுமா மதகரிய னுரிபோர்த்
தானைத் திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோகனை, நிகழுமா வல்லாணை நீடு
ராணை நீதனை நென்னேநான் நினையா வாரே. கக.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழிப்பாலை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உளனுடுத்தி யொன்பது வாசல் வைத்து வொள்ளெலும்பு
தானு லுரோம மேய்ந்து, தாமெடுத்த கூரை தவிரப் போவார் தயக்கம்.
பலபடைத்தார் தாம ரையினர், காணெடுத்து மாமயில்க ளாலுஞ்
சோலைக் கழிப்பாலை மேய கபா லப்பனார், வானிடத்தை யூடறுத்து
வல்லிச் செல்லும் வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போதும் நாமே. க.

முறையார்த்த மும்மதிலும் பொடியாச் செற்று முன்னுமாய்ப்
பின்னுமாய் முக்க ணெந்தை, பிறையார்த்த சடைமுடிமேற் பாம்பு
கக்கை பிணக்கந்தீர்த் துடன்வைத்தார் பெரிய நஞ்சுக், கறையார்த்த
மிடற்றடக்கக் கண்ட எந்தை கழிப்பாலை மேய கபா லப்பனார், மறை
யார்த்த வாய்மொழியான் மாய யாக்கை வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே
போதும் நாமே. உ

கேளிவுண்டாக் கருதாதே நிமலன் தன்னை நினைமின்கள் நித்
தலும்நே ரிழையா ளாய, ஒளிவண்டார் கருங்குழலி யுமையான் தன்னை
யொருபாகத் தமர்ந்தடியா ருள்கி யேத்தக், களிவண்டார் கரும்பொழில்
சூழ் கண்டல் வேலிக் கழிப்பாலை மேய கபா லப்பனார், வளியுண்டார்
மாயக் குரம்பை நீக்க வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போதும் நாமே. ஈ

பொடிநாறுமேனியர்பூதிப்பையர்புலித்தோலர்பொங்கரவர்பூண தூலர்
அடிநாறுக் கமலத்த ராரு ராதி ஆனஞ்சு மாடுமா திரையி னார்தாக்

கடிநாறு பூஞ்சோலை கமழ்ந்து நூறுங் கழிப்பாலை மேய கபாலப்பனார்
மடிநாறுமேனியிம்மாயம்நீங்க வழிவைத்தார்க்கவ்வழியேபோதும்நாமே.

விண்ணானாய் விண்ணவர்கள் விரும்பி வந்து வேதத்தாய் கீதத்தாய்
விரவி யெங்கும், எண்ணானாய் எழுத்தானாய் கடலே ழானாய் இறையானா
யெம்மிறையே யென்று நிற்கும், கண்ணானாய் காரானாய் பாரு மானாய்
கழிப்பாலை யுள்ளுறையுங் கபாலப்பனார், மண்ணானாய் மாயக் குரம்பை
நீங்க வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போதும் நாமே. ௫

விண்ணப்ப விச்சா தரர்க ளேத்த விரிகதிரோ நெரிசுடரான்
விண்ணு மாகிப், பண்ணப்பன் பத்தர் மனத்து ளேயும் பசுபதி பாசு
பதன் தேச மூர்த்தி, கண்ணப்பன் கண்ணப்பக் கண்டு கந்தார்
கழிப்பாலை மேய கபாலப்பனார், வண்ணப் பிணிமாய யாக்கை நீங்க வழி
வைத்தார்க் கவ்வழியே போதும் நாமே. ௬

பிணம்புல்கு பீறற் குரம்பை மெய்யாப் பேதப் படுகின்ற பேதை
மீர்காள், நிணம்புல்கு சூலத்தர் நீலகண்டர் எண்டோளர் எண்ணி
றைந்த குணத்தி னாலே, கணம்புல்லன் கருத்துகந்தார் காஞ்சி யுள்
ளார் கழிப்பாலை மேய கபாலப்பனார், மணம்புல்கு மாயக் குரம்பை
நீங்க வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போதும் நாமே. ௭

இயல்பாய ஈசனை யெந்தை தந்தை யென்சிந்தை மேவி யுறை
கின் றானே, முயல்வானே மூர்த்தியைத் தீர்த்த மான தியம்பகன்
திரிசூலத் தன்ன கையன், கயல்பாயுங் கண்டல்குழ் வுண்ட வேலிக்
கழிப்பாலை மேய கபாலப்பனார், மயலாய மாயக் குரம்பை நீங்க வழி
வைத்தார்க் கவ்வழியே போதும் நாமே. ௮

செற்றதோர் மனமொழிந்து சிந்தை செய்து சிவமூர்த்தி யென்
றெழுவார் சிந்தை யுள்ளால், உற்றதோர் நோய்க ளாந்திவ் வுலக மெல்
லாங் காட்டுவா னுத்தமன்றா னோதா தெல்லாம், கற்றதோர் நூலினன்
களிறு செற்றான் கழிப்பாலை மேய கபாலப்பனார், மற்றிதோர் மாயக்
குரம்பை நீங்க வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போதும் நாமே. ௯

பொருதலங்கல் நீண்முடியான் போர ரக்கன் புட்பகந்தான்
பொருப்பின்மீ தோடாதாக, இருநிலங்கள் நடுக்கெய்த எடுத்திடுதலும்

எந்தியையான் தான்வெருவ இறைவன் நோக்கிக், கரதலங்கள் கதிர் முடியா நஞ்சினோடு கால்விரலா லுன்று கழிப்பாலையார், வருதலங்க மாயக் குரம்பை நீங்க வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போதும் நாமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புறம்பயம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கொடிமாட நீடெருவு கூடல் கோடீர் கொடுங்கோளார் தண் வளவி கண்டி யூரும், கடமாடு கன்மருகல் வைகி நாளும் நலமாரு மொற்றியு ரொற்றி யாகப், படுமலை வண்டறையும் பழனம் பாசூர் பழையாரும் பாற்குளமுங் கைவிட் டிந்நான், பொடியேறு மேனிய ராய்ப் பூதஞ் சூழப் புறம்பயம்நம் மூரென்று போயி னாரே. ௧

முற்றெருவர் போல முழுநீ ருடி முளைத்தின்கள் சூடிமுந் துலும் பூண்டு, ஒற்றெருவர் போல உறங்கு வேன்கை யொளி வளையை யொன்றென்று எண்ணு கின்றார், மற்றெருருவ ரில்லைத் துணையெனக்கு மால்கொண்டாற் போல மயங்கு வேற்குப், புற்றாவக் கச்சார்த்தப் பூதஞ் சூழப் புறம்பயம்நம் மூரென்று போயி னாரே. ௨

ஆகாத நஞ்சுண்ட அந்தி வண்ணர் ஐந்திலைய மாசுணங்கொண் டம்பொற் றேண்மேல், ஏகாச மாலிட்டோ டொன்றேந்திவந் திடு திருவே பலியென்றார்க் கில்லே புக்கேன், பாகேதுங் கொள்ளார் பலி யுங் கொள்ளார் பாலியென் கண்ணுள்ளே பற்றி நோக்கிப், போகாத வேடத்தர் பூதஞ் சூழப் புறம்பயம்நம் மூரென்று போயி னாரே. ௩

பன்மலிந்த வெண்தலை கையி லேந்திப் பனிமுகில்போல் மேனிப் பவந்த காதர், நென்மலிந்த நெய்த்தானஞ் சோற்றுத்துறை நிய மக் துருத்தியும் நீரே பாச்சில், கன்மலிந் தோங்கு கழுநீர்க் குன்றங் கட னாகைக் காரோணங் கைவிட் டிந்நான், பொன்மலிந்த கோதையருந் தாழு மெல்லாம் புறம்பயம்நம் மூரென்று போயி னாரே. ௪

செத்தவர்தந் தலைமலை கையி லேந்திச் சிரமலை சூடிச் சிவந்த மேனி, மத்தகத்த யானை யுரிவை மூடி மடவா எவனோடு மாடுநென் றேந்தி, அத்தவத்த தேவ ராறுப தின்ம ராறுநா ருயிரவர்க் காடல்

காட்டிப், புத்தகங் கைக்கொண்டு புலித்தோல் வீக்கிப் புறம்பயம்நம்
மூரென்று போயி னாரே. ௩

நஞ்சடைந்த கண்டத்தர் வெண்ணீ ராடி நல்லபுலி யதன்மேல்
நாகங் கட்டிப், பஞ்சடைந்த மெல்விரலான் பாக மாகப் பராய்த்
துறையே னென்றோர் பவள வண்ணர், துஞ்சிடையே வந்து துடியுங்
கொட்டத் துண்ணென் றெழுந்திருந்தேன் சொல்ல மாட்டேன்,
புன்சடையின் மேலோர் புனலுஞ் சூடிப். புறம்பயம்நம் மூரென்று
போயி னாரே. ௪

மறியிலங்கு கையர் மழுவொன் றேந்தி ஈறைக்காட்டே னென்
றோர் மழலை பேசிச், செறியிலங்கு திண்தோன்மேல் நீறு கொண்டு திரு
முண்ட மாலிட்ட திலக நெற்றி, நெறியிலங்கு கூந்தலார் பின்பின்
சென்று நெடுங்கண் பனிசோர நின்று நோக்கிப், பொறியிலங்கு பாம்
பார்த்துப் பூதஞ் சூழப் புறம்பயம்நம் மூரென்று போயி னாரே. ௫

நில்லாதே பல்லூரும் பலிகன் வேண்டி திரைவளையார் பலிபெய்ய
நிறையுங் கொண்டு, கொல்லேறுங் கொக்கரையுங் கொடுகொட் டியுங்
குடமூக்கி லங்கொழிவிச் சூளிர்தண் பொய்கை, நல்லாளை மல்லூரே
தவிரே னென்று நறைபூரிற் றாழந் தவிர்வார் போலப், பொல்லாத
வேடத்தர் பூதஞ் சூழப் புறம்பயம்நம் மூரென்று போயி னாரே. ௬

விரையேறு நீறணிந்தோ ராமை பூண்டு வெண்தோடு பெய்
திடங்கை வீணை யேந்தித், திரைமேறு சென்னிமேல் திங்கள் தன்
னைத் திசைவினங்க வைத்துகந்த செந்தீ வண்ணர், அரைமேறு மேகலை
யான் பாக மாக ஆரிடத்தி லாட லமர்ந்த ஐயன், புரையேறு
தாமேறிப் பூதஞ் சூழப் புறம்பயம்நம் மூரென்று போயி னாரே. ௭

கோவாய இந்நிரனுன் ளிட்டா ராகக் குமரனும் வீக்கின விநாய கன்
னும், பூவாய பீடத்து மேல யன்னும் பூமி யனந்தானும் போற்றி சைப்
பப், பாவாய இன்னிசைகள் பாடி யாடிப் பாரிடமுந் தாழும் பரந்து
பற்றிப், பூவார்ந்த கொன்றை பொறிவண் டார்க்கப் புறம்பயம்நம்
மூரென்று போயி னாரே. ௮

திருச்சிறம்பலம்

திருநல்லூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீனைந்தருகும் அடியாரை நைய வைத்தார் நில்லாமே தீவினைகள் நீக்க வைத்தார், சினந்திருகு களிற்றுகிரைப் போர்வை வைத்தார் செழுமதியின் தளிர்வைத்தார் சிறந்து வானோர், இனந்துருவி மணி மகுடத் தேறத் துற்ற இனமலர்கள் போதவிழ்ந்து மதுவாய்ப் பில்கி, கினைந்தினைய திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாரே. க

பொன்னலத்த நறுக்கொன்றை சடைமேல் வைத்தார் புலியுரியின் ஆதன்வைத்தார் புனலும் வைத்தார், மன்னலத்த திரள்தோன் மேல் மழுவான் வைத்தார் வார்காதிற் குழைவைத்தார் மதியும் வைத்தார், மின்னலத்த நுண்ணிடையான் பாகம் வைத்தார் வேழத்தி னுரி வைத்தார் வெண்ணூல் வைத்தார், நன்னலத்த திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாரே. உ

தோடேறும் மலர்க்கொன்றை சடைமேல் வைத்தார் துன்னெருக்கின் வடம்வைத்தார் துவலை சிந்தப், பாடேறு படுதிரைக ளெறிய வைத்தார் பனிமத்த மலர்வைத்தார் பாம்பும் வைத்தார், சேடேறு திரு துதல்மேல் நாட்டம் வைத்தார் சிலைவைத்தார் மலைபெற்ற மகளை வைத்தார், நாடேறு திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாரே. ஈ

வில்லருளி வருபுருவத் தொருத்தி பாகம் பொருத்தாகி விரி சடைமே லருவி வைத்தார், கல்லருளி வரிசிலையா வைத்தா ஞராக் கயிலாய மலைவைத்தார் கடலூர் வைத்தார், சொல்லருளி யறநால்வர்க் கறிய வைத்தார் சுசுடலைப் பொடிவைத்தார் துறவி வைத்தார், நல்லருளால் திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாரே. ச

வின்ணிரியுந் திரிபுரக்க ளெறிய வைத்தார் வினைதொழுவார்க் கறவைத்தார் துறவி வைத்தார், கண்ணெரியாற் காமனையும் பொடியா வைத்தார் கழிக்கமலம் மலர்வைத்தார் கயிலை வைத்தார், திண்ணெரியுந் தண்புனலு முடனே வைத்தார் திசைதொழுது மிசையமார் திகழ்ந்து

தேவாரம்

௩௪௧

வாழ்த்தி, நண்ணரிய திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம்
பெருமானார் நல்ல வாறே. ௫

உற்றுலவு பிணிபுலகத் தெழுமை வைத்தார் உயிர்வைத்தார் உயிர்
செல்லுங் கதிகள் வைத்தார், மற்றமார் கணம்வைத்தார் அமார் காணு
மறைவைத்தார் குறைமதியம் வளர வைத்தார், செற்றம்மலி யார்வமொடு
காமலோபஞ் சிறவாத நெறிவைத்தார் துறவி வைத்தார், நற்றவார்சேர்
திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல
வாறே. ௬

மாறுமலைத் தாரரண மெரிய வைத்தார் மணிமுடிமேல் அரவைத்
தார் அணிகொள் மேனி, நீறுமலிந் தெரியாடல் நிலவ வைத்தார் நெற்றி
மேற் கண்வைத்தார் நிலயம் வைத்தார், ஆறுமலைத் தறுதிரைக ளெறிய
வைத்தார் ஆர்வத்தா லடியமார் பாவ வைத்தார், நாமுமலர்த் திருவடி
யென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே. ௭

குலங்கண்மிகு மலைகடல்கண் ஞாலம் வைத்தார் குருமணிசே
ராவைத்தார் கோலம் வைத்தார், உலங்கினரும் அரவத்தினுச்சி வைத்தா
ருண்டருளி விடம்வைத்தா ரெண்டோள் வைத்தார், நிலங்கினரும்
புனல்கனலுள் அனிலம் வைத்தார் நிமிர்விசம்பின் மிசைவைத்தார்
நினைந்தா ரிந்நான், நலங்கினருந் திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே. ௮

சென்றுருளுங் கதிரிரண்டும் விசம்பில் வைத்தார் திசைபத்தும்
இருநிலத்தில் திருந்த வைத்தார், நின்றருளி யடியமார் வணங்க வைத்
தார் நிறைதவமும் மறைபொருளும் நிலவ வைத்தார், கொன்றருளிக்
கொடுக்கூற்றம் நடுங்கி யோடக் குரைகழற்சே வடிவைத்தார் விடையும்
வைத்தார், நன்றருளுந் திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம்
பெருமானார் நல்ல வாறே. ௯

பாம்புரிஞ்சி மதிகிடந்து திரைக ளேங்கப் பணிக்கொன்றை
சடைவைத்தார் பணிசெய் வாறோர், ஆம்பரிசு தமக்கெல்லாம் அரு
ளும் வைத்தார் அடுசுடலைப் பொடிவைத்தார் அழகும் வைத்தார், ஒம்ப
ரிய வல்வினைநோய் தீர வைத்தார் உமையையொரு பால்வைத்தார்
உகந்து வாறோர், நாம் பரவும் திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே. ௧௦

௩௨

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

குலத்தினரும் வருதிரைக ளேழும் வைத்தார் குருமணிகேர் மலை
வைத்தார் மலையைக் கையால், உலத்தினர் எடுத்தவன்தோள் முடியும்
நோவ ஒரு விரலா லுறவைத்தார் இறைவா என்று, புலம்புதலும்
அருளொடுபோர் வானும் வைத்தார் புகழ்வைத்தார் புரிந்தாளாக்
கொன்ன வைத்தார், கலத்தினருந் திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார்
கல்லாரெம் பெருமானார் நல்ல வாரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கருகாவூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

குருகாம் வயிரமாத் கூறு காளாக் கொள்ளுங் கிழமையாக் கோளே
தாளும், பருகா அமுதமாம் பாவின் நெய்யாம் பழத்தின் இரதமாம்
பாட்டிற் பண்ணும், ஒருகா லுமையானோர் பாக னுமாம் உள்நின்ற
காவிற் குரையா டியாம், கருவா புலகுக்கு முன்னே தோன்றுங் கண்
னாக் கருகாவு ரெந்தை தானே. க

வித்தாம் முனையாகும் வேரே தாளும் வேண்டும் உருவமாம்
விரும்பி நின்ற, பத்தாம் அடியார்க்கோர் பாங்க னுமாம் பால்நிறமு மாம்
பாஞ் சோதி தாளும், தொத்தாம் அமரர்கணஞ் சூழ்ந்து போற்றத்
தோன்றதென் உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற, கத்தாம் அடியேற்குக் காணு
காட்டுங் கண்ணாக் கருகாவு ரெந்தை தானே. உ

பூத்தாலும் பூவின் நிறத்தா னுமாம் பூக்குளால் வாசமாய் மன்னி
நின்ற, கோத்தாலுங் கோல்வனையாள் கூற னாகுங் கொண்ட சமயத்
தார் தேவ னாகி, ஏத்தாதார்க் கென்று மிடரே துன்பம் ஈவானு மென்
னெஞ்சத் துள்ளே நின்ற, காத்தாலுங் கால னடையா வண்ணங்
கண்ணாக் கருகாவு ரெந்தை தானே. ஈ

இரவனும் எல்லி நடமாடியாம் என் திசைக்குந் தேவனும்
என்னு னாலும், அரவனும் அல்ல லறுப்பானுமாம் ஆகாச மூர்த்தியாம்
ஆனே நேறும், குரவனும் கூற்றை யுதைத்தான் தானாக் கூறாத வஞ்
சக் குயலர்க் கென்றும், கரவனும் காட்சிக் கெளரியானுமாய் கண்ணாக்
கருகாவு ரெந்தை தானே. ச

தேவாரம்

கூசந்

படைத்தானும் பாரை யிடந்தா னாகும் பரிசொன் றறியாமை
கின்றான் தானும், உடைத்தானும் ஒன்றா புரங்கள் மூன்றும் ஒன்
ளழலால் மூட்டி யொருக்கி நின்று, அடைத்தானாஞ் சூலம் மழுவோர்
காக மகைத்தானா மானெரென் றூர்ந்தா னாகும், கடைத்தானாங் கள்ள
மறிவார் நெஞ்சிற் கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே. இ

மூலனும் மூர்த்தியாம் முன்னே தானும் மூவாத மேனிமுகக் கண்ணி
னனும், சீலனாஞ் சேர்ந்தா ரிடர்கள் தீர்க்குஞ் செல்வனாஞ் செஞ்
சுடர்க்கொர் சோதி தானும், மாலனும் மங்கையோர் பங்க னாகும் மன்
றாடி யாம்பாளோர் தங்கட் கெல்லாம், காலனாங் காலனைக் காய்ந்தா
னாகுங் கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே. கூ

அரைசே ராவனும் ஆலத் தானும் ஆகிரைநா ளானும் அண்ட வானோர்
திரைசேர் திருமுடித் திங்க ளானாந் தீவினை நாசனென் றிந்தை யானும்
உரைசே ருலகத்தா ருள்ளானுமாம் உமையாளோர்பாகனாமோதவேலிக்
கரைசேர்கடல்நஞ்சையுண்டானாகுங்கண்ணாங்கருகாவுரெந்தை தானே.

துடியாந் துடியின் முழக்கந் தானாஞ் சொல்லுவார் சொல்லெல்
லாஞ் சோதிப் பானும், படிதானும் பாவ மறுப்பா னாகும் பால்நீற்ற
னும்பராஞ் சோதி தானும், கொடியானாங் கூற்றை யுதைத்தா னாகுங்
கூறாத வஞ்சக் குயலாக் கென்றும், கடியானாங் காட்சிக் கரியா னாகுங்
கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே. அ

விட்டுருவங் கிளர்கின்ற சோதி யானும் விண்ணவர்க்கும் அறியாத
சூழ லானும், பட்டுருவ மால்யானைத் தோல்வினை டானும் பலபலவும்
பாணி பயின்றான் தானும், எட்டுருவ மூர்த்தியாம் எண்தோ ளானா
மென்னுச்சி மேலானா மெம்பி ரானும், கட்டுருவங் கடியானைக் காய்ந்தா
னாகுங் கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே. க

பொறுத்திருந்த புள்ளார்வா னுள்ளா னாகி உள்ளிருந்தங் குள்
நோய் களைவான் தானுய்ச், செறுத்திருந்த மும்மதில்கள் மூன்றும்
வேவச் சிலைகுனியத் தீமூட்டுந் திண்மையானும், அறுத்திருந்த
கையானா மந்தா ரல்லி யிருந்தானை யொருதலையைத் தெரிய நோக்கிக்,
கறுத்திருந்த கண்ட முடையான் போலுங் கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை
தானே. க

௩௪௪

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

ஒறுத்தாலும் ஒன்றர் புரங்கள் மூன்றும் ஒள்ளழில் மாட்டி
புடனே வைத்து, இறுத்தாலும் எண்ணன் முடிகள் பத்தும் இசைந்
தாலும் இன்னிசைகள் கேட்டா னாகும், அறுத்தாலும் அஞ்சும்
அடக்கி யங்கே யாகாய மந்திரமு மாளு னாகும், கறுத்தாலும் காலனைக்
காலால் வீழக் கண்ணுங் கருகாளு ரெந்தை தானே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிடைமருது - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஞலப் படையுடையார் தாமே போலுஞ் சுடர்த்திக்கட் கண்ணி
யுடையார் போலும், மாலை மகிழ்ந்தொருபால் வைத்தார் போலும் மந்
திரமுந் தந்திரமு மாளுர் போலும், வேலைக் கடல்நஞ்சு முண்டார்
போலும் மேல்வினைகள் தீர்க்கும் விகிர்தர் போலும், ஏலக் கமழ்குழலான்
பாகர் போலும் இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. க

காரார் கமழ்கொன்றைக் கண்ணி போலும் காராளை யீருரிவை
பேர்த்தார் போலும், பாரார் பரவப் படுவார் போலும் பத்துப் பல்லாழி
பரந்தார் போலும், சீரால் வணங்கப் படுவார் போலும் திசையனைத்து
மாய்மற்று மாளுர் போலும், ஏரார் கமழ்குழலான் பாகர் போலும் இடை
மருது மேவிய ஈச னாரே. உ

வேதங்கள் வேள்வி பயந்தார் போலும் விண்ணுலகும் மண்ணுலகு
மாளுர் போலும், பூதங்க ளாய புராணர் போலும் புகழ் வளரொளி
யாய் நின்றார் போலும், பாதம் பரவப் படுவார் போலும் பத்தர்களுக்
கின்பம் பயந்தார் போலும், ஏதங்க ளான கடிவார் போலும் இடைமருது
மேவிய ஈச னாரே. ஊ

திண்குணத்தார் தேவர் கணங்க ளேத்தித் திசைவணங்கச் சேவ
டியை வைத்தார் போலும், விண்குணத்தார் வேள்வி சிதைய தூறி
வியன்கொண்டல் மேற்செல் விகிர்தர் போலும், பண்குணத்தார்
பாடலோ டாட லோவாப் பரங்குன்றம் மேய பரமர் போலும், எண்
குணத்தா ரெண்ணு யிரவர் போலும் இடைமருது மேவிய ஈச னாரே.

ஊக முகிலுரிஞ்சு சோலை சூழ்ந்த உயர்பொழி லண்ணவி
லுறைகின் றாரும், பாகம் பண்மொழியான் பாங்க ராகிப் படுவெண்

தலையிற் பலிகொள் வாரும், மாகமடை மும்மதிலு மெய்தார் தாழும்
அணிபொழிக்கும் ஆளு ருறைகின் றாரும், ஏகம்பம் மேயாரு மெல்லா
மாவா ரிடைமருது மேவிய ஈச னாரே. ௫

ஐயிரண்டும் ஆறென்று மாணர் போலும் அறுமூன்றும் நான்
மூன்று மாணர் போலும், செய்வினைகள் நல்வினைக ளாணர் போலுந்
திசையனைத்து மாய்நிறைந்த செல்வர் போலும், கொய்மலரங் கொன்
றைச் சடையார் போலுங் கூத்தாட வல்ல குழகர் போலும், எய்யவந்த
காமனையுங் காய்ந்தார் போலும் இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. ௬

பிரியாத குணமுயிரகட் கஞ்சோ டஞ்சாய்ப் பிரிவுடைய குணம்
பேசிற்பத்தோ டொன்றாய், விரியாத குணமொருகால் நான்கே யென்
பர் விரிவிவாக் குணநாட்டத் தாறே யென்பர், தெரிவாய குணமஞ்சஞ்
சமிதை யஞ்சம் பதமஞ்சங் கதியஞ்சஞ் செப்பி னாரும், எரியாய
தாமரைமே வியங்கி னாரும் இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. ௭

தோலிற் பொலிந்த வுடையார் போலுஞ் சுடர்வா யரவசைத்த
சோதி போலும், ஆலம் அமுதாக வுண்டார் போலும் அடியார்கட்
காரமுத மாணர் போலும், காலனையுங் காய்ந்த கழலார் போலுங் கயிலாயந்
தம்மிடமாக் கொண்டார் போலும், ஏலங் கமழ்குழலாள் பாகர் போலும்
இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. ௮

பைந்தளிர்க் கொன்றையந் தாரார் போலும் படைக்கணன் பாக
முடையார் போலும், அந்திவாய் வண்ணத் தழகர் போலும் மணிநீல
கண்ட முடையார் போலும், வந்த வரவுஞ் செலவு மாகி மாறாதென்
னுள்ளத் திருந்தார் போலும், எந்தம் மிடர்தீர்க்க வல்லார் போலும்
இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. ௯

கொன்றையங் கூவின மாலை தன்னைக் குளிர்சடைமேல் வைத்து
கந்த கொள்கை யாரும், கின்ற அனங்கனை நீறு நோக்கி நெருப்புருவ
மாய்கின்ற நிமல னாரும், அன்ற அரக்கன் அலறி வீழ் அருவரை
யைக் காலா லழுத்தி னாரும், என்று மிடுபிச்சை யேற்றுண் பாரும்
இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிடைமருது - திருத்தாண்டகம்

திருச்செற்றம்பலம்

ஆறுசடைக் கணிவர் அங்கைத் தீயர் அழகர்படை யுடைய ரம்
பொற் றேண்மேல், நீறு தடவந் திடப மேறி நித்தம் பலிகொள்வர்
மொய்த்த பூதம், கூறல் குணமுடையர் கோவ ணத்தர் கோடால்
வேடத்தர் கொண்கை சொல்லின், ஈறும் நடுவும் முதலு மாவா ரிடை
மருதமேவி யிடக்கொண் டாரே. க

மக்குன் மதிவைப்பர் வான நாடர் மடமா னிடமுடையர் மதே
ராணப், பங்கின் மிகவைப்பர் பால்போல் நீற்றர் பளிக்கு வடம்புனைவர்
பாவ நாசர், சங்கு திரையுக்குஞ் சாய்க்கா டான்வர் சரிதை பலவுடை
யர் தன்மை சொல்லின், எங்கும் பலிதிரிவ ரென்னுள் நீங்கா ரிடை
மருத மேவி யிடக்கொண் டாரே. உ

ஆல நீழலிருப்ப ராகா யத்தர் அருவரையி னுச்சிய ராணர்
பெண்ணர், காலம் பலகழித்தார் கறைசேர் கண்டர் கருத்துக்குச் சேயார்
தாங் காணு தார்க்குக், கோலம் பலவுடையர் கொல்லே யேற்றர் கொடுமழு
வர் கோழம்பம் மேய வீசர், ஏல மணநாறும் ஈங்கோய் நீங்கா ரிடைமருது
மேவி யிடக்கொண் டாரே. ஈ

தேசர் திறம்பினைவார் கிந்தை சேருஞ் செல்வர் திருவாரு ரென்று
முன்னார், வாச மலரின்கண் மான்தோல் போர்ப்பர் மருவுக் கரியுரியர்
வஞ்சக் கன்வர், நேச ரடைந்தார்க் கடையா தார்க்கு லிட்டோவர் கட்டங்
கர் நினைவார்க் கென்றும், ஈசர் புனற்பொன்னித் தீர்த்தர் வாய்த்த
இடைமருது மேவி யிடக்கொண் டாரே. ச

காப்பர் கரியமனக் கன்வர்க் குன்னங் கரவாதே தந்நினைய கிற்
பார் பாவம், தூரப்பர் தொடுகடலின் நஞ்சு முண்பர் தூய மறைமொழி
யர் தீயா லொட்டி, நிரப்பர் புரமூன்றும் நீறு செய்வர் நீள்சடையர் பாய்
விடைகொண் டெங்கும் ஐயம், இரப்பர் எமையாள்வர் என்னுள்நீங்கார்
இடைமருது மேவி யிடக்கொண் டாரே. ஓ

கொடியா ரிடபத்தர் கூத்து மாடிக் குளிக்கொன்றை மேல்வைப்
பர் கோல மாந்த, பொடியாரு மேனியர் பூதிப் பையர் புலித்தோலர்
பொக்கரவர் பூண தூள், அடியார் குடியாவர் அந்த னுள் ஆகுதியின்

தேவாரம்

௩௪௭

மந்திரத்தார் அமரர் போற்ற, இடியார் களிற்றுகியர் எவரும் போற்ற
இடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. ச

பச்சை நிறமுடையர் பாலர் சாலப் பழையர் பிழையெலாம் நீக்கி
யாவ்வர், கச்சைக் கதநாகம் பூண்ட தோளர் கலனென்று கையேந்தி
யில்லத் தோறும், பிச்சை கொளநுதர்வர் பெரியர் சாலப்பிறங்கு சடை
முடியர் பேணுந் தொண்டர், இச்சை மிகஅறிவர் என்று முள்ளார்
இடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. ச

காவார் சடைமுடியர் காரோ ணத்தர் கயிலாயம் மன்னினார் பன்னு
மின்சொல், பாவார் பொருளாளர் வாளார் கண்ணி பயிலந் திருவுருவம்
பாகம் மேயார், பூவார் புனலணவு புன்குர் வாழ்வர் புரமூன்றும் ஒன்
ளழலாக் காயத் தொட்ட, ஏவார் சிலைமலைய ரெங்குந் தாமே யிடை
மருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. ச

புரிந்தார் நடத்தின்கட் பூத நாதர் பொழிலாரார் புக்குறைவர்
போந்து தம்மில், பிரிந்தா ரகல்வாய பேயுந் தாமும் பிரியா ரொரு
நாளும் பேணு காட்டில், எரிந்தா ரனலுக்கப் ரேழி லோசை யெவ்
விடத்துந் தாமேயென் றேத்து வார்பால், இருந்தார் இமையவர்கள்
போற்ற என்றும் இடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. ச

விட்டிலங்கு மாமழுவர் வேலை நஞ்சர் விடங்கர் விரிபுனல்குழ்
வெண்காட் டுள்ளார், மட்டிலங்கு தார்மலை மார்பில் நீற்றர் மழபாடி
யுன்னுறைவர் மாகா எத்தர், சிட்டிலங்கு வல்லரக்கர் கோளை யன்று
செழுமுடியுந் தோளைந்நான் கடாக் காலால், இட்டிரங்கி மற்றவனுக்
கீந்தார் வென்றி யிடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. ச

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புவணம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வடிவேறு திரிகுலந் தோன்றுந் தோன்றும் வளர்சடைமேல் இள
மதியந் தோன்றுந் தோன்றும், கடியேறு கழங்கொன்றைக் கண்ணி
தோன்றுந் காதில்வெண் குழைதோடு கலந்து தோன்றும், இடியேறு
களிற்றுகிவைப் போர்வை தோன்றும் எழில்திகழுந் திருமுடியு மிலந்

௩௪௮

திருநாவுக்கரசு கவாயிகள்

கித் தோன்றும், பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
பொழிந்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னாக்கே. க

ஆனாகிப் பெண்ணாய வடிவு தோன்றும் அடியவர்கட் காரமுத
மாசித் தோன்றும், ஊனாகி ளுந்திரிவா னாகித் தோன்றும் ஒற்றை
வெண் பிறைதோன்றும் பற்றார் தம்மேல், சேனாக வரைவில்லா
லெரித்தல் தோன்றுஞ் செத்தவர்தம் எலும்பினைச் செறியச் செய்த,
பூனாணு மரைநாணும் பொலிந்து தோன்றும் பொழிந்திகழும் பூவணத்
தெம் புனித னாக்கே. உ

கல்லாலின் நீழலிற் கலந்து தோன்றுங் கவின்மறையோர் நால்
உர்க்கு நெறிக ளன்று, சொல்லாகச் சொல்லியவா தோன்றுங் தோன்
றுஞ் சூழாவும் மான்மறிபுந் தோன்றுங் தோன்றும், அல்லாத காலனை
முன் அடர்த்தல் தோன்றும் ஐவகையால் னினவார்பால் அமர்ந்து
தோன்றும், பொல்லாத புலாவெலும்பு பூனாய்த் தோன்றும் பொழில்
திகழும் பூவணத்தெம் புனித னாக்கே. ஈ

படைமலிந்த மழுவானும் மானுந் தோன்றும் பன்னிரண்டு கண்
டைய பின்னை தோன்றும், நடைமலிந்த விடையோடு கொடியுந்
தோன்றும் நான்மறையி னொலிதோன்றும் நயனந் தோன்றும், உடை
மலிந்த கோவணமுங் கீளுந் தோன்று மூரல்வெண் சிரமாவை யுலா
வித் தோன்றும், புடைமலிந்த பூதத்தின் பொலிவு தோன்றும்
பொழிந்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னாக்கே. ச

மயலாகுந் தன்னடியார்க் கருளுந் தோன்றும் மாசிலாப் புன்சடை
மேல் மதியந் தோன்றும், இயல்பாக இடுபிச்சை ஏற்றல் தோன்றும்
திருக்கடல்நஞ் சுண்டிருண்ட கண்டந் தோன்றும், கயல்பாயக் கடுங்
கலுழிக் கங்கை நங்கை ஆயிரமா முகத்தினொடு வானில் தோன்றும்,
புயல்பாயச் சடைவிரித்த பொற்புத் தோன்றும் பொழிந்திகழும் பூவ
ணத்தெம் புனித னாக்கே. ன

பாராழி வட்டத்தார் பரவி யிட்ட பன்மலரும் நதும்புகையும் பரந்து
தோன்றும் சீராழித் தாமரைவின் மலர்க ளன்ன திருந்தியமா நிறத்
தசே வடிகன் தோன்றும், ஓராழித் தேருடைய இலங்கை வேந்தன்
உடல்துணித்த இடர்பாவங் செடுப்பித் தன்று, போராழி முன்சந்த
பொற்புத் தோன்றும் பொழிந்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னாக்கே.

தன்னடியார்க் கருன்புரிந்த தகவுதோன்றுஞ் சதுர்முகனைத் தலையரிந்த தன்மை தோன்றும், மின்னனைய நுண்ணிடையான் பாகந் தோன்றும் வேழத்தி னுரிவிரும்பிப் போர்த்தல் தோன்றும், துன்னிய செஞ் சடைமேலோர் புனலும் பாம்புந் தூயமா மதிபுடனே வைத்தல் தோன்றும், பொன்னனைய திருமேனி பொலிந்து தோன்றும் பொழில் திகழும் பூவணத்தெம் புனித னாக்கே. எ

செநிகழலுந் திருவடியுந் தோன்றந் தோன்றந் திரிபுரத்தை யெரிசெய்த சிலையுந் தோன்றும், நெறியதனை விரித்துரைத்த நேர்மை தோன்றும் நெற்றிமேல் கண்டதோன்றும் பெற்றந் தோன்றும், மறு பிறவி யறுத்தருளும் வகையுந் தோன்றும் மலைமகளுஞ் சலமகளும் மலிந்து தோன்றும், பொறியரவும் இளமதியும் பொலிந்து தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னாக்கே. அ

அருப்போட்டு முலைமடவான் பாகந் தோன்றும் அணிகிளரு முரு மென்ன அடர்க்குந் கேழல், மருப்போட்டு மணிவயிரக் கோவை தோன்றும் மணமலிந்த நடந்தோன்றும் மணியார் வைகைத், திருக் கோட்டி நின்றதோர் திறமுந் தோன்றுஞ் செக்கர்வா னொளிமிக்குத் திகழ்ந்த சோதிப், பொருப்போட்டி நின்றதிண் புயமுந் தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னாக்கே. க

ஆங்கணைந்த சண்டிக்கும் அருளி யன்று தன்முடிமேல் அலர்மலை யளித்தல் தோன்றும், பாங்கணைந்து பணிசெய்வார்க் கருளியன்று பல பிறவி யறுத்தருளும் பரிசுந் தோன்றும், கோங்கணைந்த கூவிளமும் மத மத் தம்முந் குழற்கணிந்த கொள்கையொடு கோலந் தோன்றும், பூந் கணைவே னுருவழித்த பொற்புத் தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத் தெம் புனித னாக்கே. க0

ஆரொருவர் உள்குவார் உள்ளத் துள்ளே யவ்வுருவாய் நிற்கின்ற அருளுந் தோன்றும், வாருருவப் பூண்முலைநன் மங்கை தன்னை மகிழ்ந் தொருபால் வைத்துகந்த வடிவுந் தோன்றும், நீருருவக் கடலிலங்கை யாக்கர் கோனை நெறுநெறென அடர்த்திட்ட நிலையுந் தோன்றும், போருருவக் கூற்றுதைத்த பொற்புத் தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னாக்கே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாலவாய் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முனாத்தானை யெல்லார்க்கும் முன்னே தோன்றி முதிருஞ் சடைமுடிமேல் முகிழ்வெண் திங்கள், வளைத்தானை வல்லசார் புரங் கள் மூன்றும் வரைசிலையா வாசுகிமா நாணுக் கோத்துத், துளைத் தானைச் சுடுசாத்தாற் துவன நீரூத் துமுத்த வெண்முறுவ லுமையோ டாடித், துளைத்தானைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந் திக்கப் பெற்றேன் நானே. க

விண்ணுலகின் மேலார்கள் மேலான் தன்னை மேலாடு புரமூன் றும் பொடிசெய் தானைப், பண்ணிலவு பைம்பொழில்சூழ் பழனத் தானைப் பசும்பொன்னின் நிறத்தானைப் பால்நீற் றானை, உண்ணிலவு சடைக்கற்றைக் கங்கை யானைக் காந்துமையோ டெனாதி யிருந்தான் தன்னைத், தெண்ணிலவு தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந் திக்கப் பெற்றேன் நானே. உ

நீர்த்திரானை நீச்சடைமேல் நிறைவித் தானை நிலமருவி நீரோடக் கண்டான் தன்னைப், ஊற்றிரானைப் பயின்றாட வல்லான் தன்னைப் பகைத்தெழுந்த வெங்குற்றைப் பாய்ந்தான் தன்னைக், காற்றிரளாய் மேகத்தி னுள்ளே நின்று கடுங்குரலா யிழப்பானைக் கண்ணோர் நெற் றித், நீர்த்திரானைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே. உ

வானமிது செல்லா முடையான் தன்னை வரியரவக் கச்சானை வன்பேய் சூழக், கானமதில் கடமாட வல்லான் தன்னைக் கடைக்கண் ணுல் மக்கையுமை கோக்கா வென்மேல், ஊன மதுவெல்லா மொழித் தான் தன்னை புணர்வாகி யடியேன துள்ளே நின்ற, தேனமுதைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே.

ஊரானை புலகேழாய் நின்றான் தன்னை யொற்றைவெண் பிறை யானை புமையோ டென்றும், பேரானைப் பிநர்க்கென்று மரியான் தன் னைப் பிணக்காட்டில் கடமாடல் பேயோ டென்றும், ஆரானை அமரர் களுக் கமுதிந் தானை அருமறையால் நான்முகனும் மாலும் போற்றும்,

சீரானத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் னானே. ௫

மூவனை மூர்த்தியை மூவா மேனி யுடையானே மூவுலகுந் தானே யெங்கும், பாவனைப் பாவ மறுப்பான் தன்னைப் படியெழுத லாகாத மங்கை யோடும், மேவனை விண்ணோர் நடுக்கக் கண்டு விரிகடலின் நஞ் சுண் டமுத மீந்த, தேவனைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் னானே. ௬

அறந்தார்க்குத் தூநெரியாய் நின்றான் தன்னைத் துன்பந் துடைத் தான வல்லான் தன்னை, இறந்தார்க ளென்பே யணிந்தான் தன்னை யெல்லி நடமாட வல்லான் தன்னை, மறந்தார் மதில்மூன்றும் மாய்த் தான் தன்னை மற்றொருபற் றில்லா வடியேற் கென்றும், சிறந்தானைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் னானே.

வாயானே மனத்தானே மனத்துள் நின்ற கருத்தானைக் கருத் தறிந்து முடிப்பான் தன்னைத், தூயானைத் தூவெள்ளை யேற்றான் தன்னைச் சுடர்த்திக்கட் சடையானைத் தொடர்ந்து நின்றென், தாயா னைத் தவமாய தன்மை யானைத் தலையாய தேவாதி தேவர்க் கென்றும், சேயானைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் னானே. ௭

பகைச்சுடராய்ப் பாவ மறுப்பான் தன்னைப் பழியிலியரய் நஞ் சுண் டமுதிந் தானே, வகைச்சுடராய் வல்லசுரர் புரமட் டானே வளை விலியா யெல்லார்க்கு மருள்செய் வானே, மிகைச்சுடரை விண்ணவர் கண் மேலப் பாலை மேலாய தேவாதி தேவர்க் கென்றும், திகைச்சுட ரைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் னானே. ௮

மலையானே மாமேரு மன்னி னானே வளர்புன் சடையானே வானோர் தங்கள், தலையானே யென்தலையி னுச்சி யென்றந் தாபித் திருந்தானைத் தானே யெங்கும், அலையாக வொருவரையு மில்லா தானைத் தோன்றாதார் மதில்மூன்றந் துவன எய்த, சிலையானைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் னானே.

தூர்த்தனைத் தோள்முடிபத் திறுத்தான் தன்னைத் தொன்ன ரம்பின் இன்னி சைகேட் டருள்செய் தானைப், யார்த்தனைப் பணி

கண்டு பரிந்தான் தன்னைப் பரிந்தவற்குப் பாசுபதம் ஈந்தான் தன்னை, ஆத்தனை யடியேனுக் கன்பன் தன்னை யளவிலாப் பல்லாழி கண்டு நின்று, தீர்த்தனைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக் கப் பெற்றேன் நானே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநள்ளாறு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதிக்கண் நான்முகத்தி லொன்று சென்று அல்லாத சொல் லுரைக்கத் தன்கை வானால், சேதித்த திருவடியைச் செல்ல நல்ல சிவலோக நெறிவகுத்துக் காட்டு வானே, மாதிரைய மாதொருகூ ருயி னானே மாமலர்மே லயனோடு மாலுங் காணு, நாதியை நம்பியை நள் னாற் றானே நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே.

க

படையானைப் பாசுபத வேடத் தானைப் பண்டனங்கற் பார்த்தா னைப் பாவ மெல்லாம், அடையாமைக் காப்பானை யடியார் தங்கள் அரு மருந்தை ஆவாவென் றருள்செய் வானைச், சடையானைச் சந்திரனைத் தரித்தான் தன்னைச் சங்கத்த முத்தனைய வெள்ளை யேற்றின், நடையானை நம்பியை நன்னாற் றானே நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே.

உ

படஅரவ மொன்றுகொண் டரையி லார்த்த பராபரனைப் பைஞ் ஞீலி மேலி னானே, அடலரவம் பற்றிக் கடைந்த நஞ்சை யமுதாக வுண்டானை யாதி யானே, மடலரவம் மன்னுபூங் கொன்றை யானே மாமணியை மாணிக்காய்க் காலன் தன்னை, நடலரவஞ் செய்தானை நள் னாற் றானே நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே.

௩

கட்டங்க மொன்றுதங் கையி லேந்திக் கங்கணமுங் காதில்விடு தோடு மிட்டுச், சுட்டங்கங் கொண்டு ஆதையப் பூசிக் சுந்தரானுய்ச் சூலக்கை யேந்தி னானைப், பட்டங்க மாலை நிறையச் சூழப் பல்கண முங் தாமும் பரந்த காட்டில், நடட்டங்க மாடியை நன்னாற் றானே நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே.

ச

உலத்தார்தம் அங்கக்கொண் டலக மெல்லாம் ஒருகொடியி லுழல் வானை புலப்பில் செல்வம், சிலந்திதனக் கருள்செய்த தேவதேவைத் திருச்சிராப் பள்ளியெஞ் சிவலோகனைக், கலந்தார்தம் மனத்தென்றுங்

காதலனைக் கச்சியே கம்பனைக் கமழ்பூங் கொன்றை, நலந்தாங்கும் நம் பியை நள்ளாற் றானை நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே. ௫

குலங்கெடுத்துக் கோள்நீக்க வல்லான் றன்னைக் குலவரையன் மடப்பாவை யிடப்பா லானை, மலங்கெடுத்து மாநீர்த்தம் ஆட்டிக் கொண்ட மறையவனைப் பிறைதவழ்செஞ் சடையி னானைச், சலங் கெடுத்துத் தயாமூல தன்ம மென்னுந் தத்துவத்தின் வழிநின்று தாழ்ந் தோர்க் கெல்லாம், நலங்கொடுக்கும் நம்பியை நள்ளாற் றானை நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே. ௬

பூவிரியும் மலர்க்கொன்றைச் சடையி னானைப் புறம்பயத்தெம் பெருமானைப் புகலூ ரானை, மாவிரியக் கனிறுரித்த மைந்தன் தன்னை மறைக்காடும் வலிவலமும் மன்னி னானைத், தேவிரியத் திகழ் தக்கன் வேள்வி யெல்லாஞ் சிதைத்தானை யுதைத்தவன்றன் சிரங் கொண் டானை, நாவிரிய மறைநவின்ற நள்ளாற் றானை நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே. ௭

சொல்லானைச் சுடர்ப்பவளச் சோதி யானைத் தொல்லவுணர் புர மூன்று மெரியச் செற்ற, வில்லானை யெல்லார்க்கும் மேலா னானை மெல்லியலாள் பாகனை வேதம் நான்கும், கல்லாலின் நீழற்கீழ் றங்கண் டானைக் காளத்தி யானைக் கயில மேய, நல்லானை நம்பியை நள்ளாற் றானை நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே. ௮

குன்றாத மாமுனிவன் சாபம் நீக்கக் குரைகழலாற் கூற்றுவனைக் குமைத்த கோனை, அன்றாக அவுணர்புரம் மூன்றும் வேவ ஆரழல்வா யோட்டி யடர்வித் தானைச், சென்றாது வேண்டிற்றென் றீவான். றன்னைச் சிவனேயெம் பெருமானென் றிருப்பார்க் கென்றும், நன் றாகும் நம்பியை நள்ளாற் றானை நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே. ௯

இறவாமே வரம்பெற்றே னென்று மிக்க இராவணனை யிரு பதுதோள் நெரிய வூன்றி, உறவாகி யின்னிசைகேட் டிராங்கி மீண்டே யுற்றபிணி தவிர்த்தருள வல்லான் தன்னை, மறவாதார் மனத்தென்றும் மன்னி னானை மாமதியம் மலர்க்கொன்றை வன்னி மத்தம், நறவார் செஞ் சடையானை நள்ளாற் றானை நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆக்கூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முடித்தா மரையணிந்த மூர்த்தி போலும் மூவுலகுத் தாமாகி நின்றார் போலும், கடித்தா மரையேய்ந்த கண்ணார் போலும் கல்லலகு பாணி பயின்றார் போலும், கொடித்தா மரைக்காடே நாடுத் தொண்டர் குற்றேவல் தாம்மகிழ்ந்த குழகர் போலும், அடித்தா மரைமலர்மேல் வைத்தார் போலும் ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே. க

ஒதிற்றொருதுலு மில்லை போலும் உணரப் படாததொன் றில்லை போலும், காதிற் குழையிலங்கப் பெய்தார் போலும் கவலைப் பிறப்பிடும்பை காப்பார் போலும், வேதத்தோ டாறங்கஞ் சொன்னார் போலும் விடஞ்சூழ்ந் திருண்ட மிடற்றார் போலும், ஆதிக் களவாகி கின்றார் போலும் ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே. உ

மையார் மலர்க்கண்ணன் பாகர் போலும் மணிரீல கண்ட முடையார் போலும், நெய்யார் திரிசூலங் கையார் போலும் நீறேறு தோளெட்டெடையார் போலும், வையார் மழுவாட் படையார் போலும் வளர் ஞாயி றன்ன வொளியார் போலும், ஐவா யரவமொன் றார்த்தார் போலும் ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே. ஈ

வடிவினக்கு வெண்மழுவான் வல்லார் போலும் வஞ்சக் கருங்கடல் கஞ் சுண்டார் போலும், பொடிவினக்கு முந்துல்சேர் மார்பர் போலும் பூக்கங்கை தோய்ந்த சடையார் போலும், கடிவிளங்கு கொன்றையந்தாரார் போலும் கட்டங்க மேந்திய கையார் போலும், அடிவிளங்கு செம்பொற் கழலார் போலும் ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே. ச

ஏகாச மாம்புலித்தோல் பாம்பு தாழ இடுவெண் தலைகலனா ஏந்தி னானும், மேகாசங் கட்டழித்த வெள்ளி மாலை புனலார் சடை முடிமேற் புனைத்தார் போலும், மாகாச மாயவெண்ணீருந் தீயும் மதியும் மதிபிறந்த விண்ணும் மண்ணும், ஆகாச மென்றிவையு மாணார் போலும் ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே. ன

மாதாரும் வான்நெடுக்கண் செவ்வாய் மென்தோள் மலைமகளை மார்பத் தணைத்தார் போலும், மூதார் முதுதிரைக ளானார் போலும் முதலும் இறுதியு மில்லார் போலும், தீதூர நல்லினையாய் நின்றார் போலும்

இசையெட்டுத் தாமையாஞ் செல்வர் போலும், ஆதிரை நானா யமர்ந் தார் போலும் ஆக்கூரில் தான்தோன்றி யப்ப னாரே. சு

மாலையானை மத்தகத்தைக் கீண்டார் போலும் மான்தோ லுடையா மகிழ்ந்தார் போலும், கோலானைக் கோவழலாற் காய்ந்தார் போலும் குழவிப் பிறைசடைமேல் வைத்தார் போலும், காலானைக் காலாற் கடந் தார் போலும் கயிலாயந் தம்மிடமாக் கொண்டார் போலும், ஆலானைந் தாடல் உகப்பார் போலும் ஆக்கூரில் தான்தோன்றி யப்ப னாரே. எ

கண்ணாந்த நெற்றி யுடையார் போலும் காமனையுங் கண்ணழ லாற் காய்ந்தார் போலும், உண்ணு அருநஞ்ச முண்டார் போலும் ஊழித்தீ யன்ன வொளியார் போலும், எண்ணு யிரங்கோடி பேரார் போலும் ஏறேறிச் செல்லும் இறைவர் போலும், அண்ணுவு மாருரும் மேயார் போலும் ஆக்கூரில் தான்தோன்றி யப்ப னாரே. அ

கடியார் தளிர்கலந்த கொன்றை மாலை கதிர்போது தாதணிந்த கண்ணி போலும், நெடியானுஞ் சதுர்முகனுந் நேட நின்ற நீலந் கண் டத் திறையார் போலும், படியே லழல்வண்ணஞ் செம்பொன் மேனி மணிவண்ணந் தம்வண்ண மாவார் போலும், அடியார் புகலிடம் தானார் போலும் ஆக்கூரில் தான்தோன்றி யப்ப னாரே. க

திரையானுஞ் செந்தா மரைமே லானுந் தேர்ந்தவர்கள் தாந்தேடிக்க ாணார் னானும், புரையா னெனப்படுவார் தாமே போலும் போரேறு தாமேறிச் செல்வார் போலும், கரையா வரைவில்லே நாகம் னாணாக் காலத்தீ யன்ன கனலார் போலும், வரையார் மதிலெய்த வண்ணர் போலும் ஆக்கூரில் தான்தோன்றி யப்ப னாரே. கோ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாகைக்காரோணம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாரார் பரவும் பழைத் தானைப் பருப்பதத் தானைப்பைஞ் ஞீவி யானைச், சீரார் செழும்பவனக் குன்றொப் பாளைத் திகழுந் திருமுடி மேல் திங்கள் சூடிப், பேரா யிரமுடைய பெம்மான் தன்னைப் பிறர் தன்னைக் காட்சிக் கரியான் தன்னைக், காரார் கடல்புடைகுழ் அந்தண் நாகைக் காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே. க

விண்ணோர் பெருமானை வீரட் டானை வெண்ணீறு மெய்க் கணிந்த மேனி யானைப், பெண்ணானை யானானைப் பேடி யானைப் பெரும்பற்றத் தண்புலியூர் பேணி னானை, அண்ண மலையானை ஆனைந் தாடும் அணியாருர் வீற்றிருந்த அம்மான் தன்னைக், கண்ணார் கடல் புடைசூழ் அந்தண் நாகைக் காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே.

சிறையார் வரிவண்டு தேனே பாடுந் திருமறைக்காட் டெந்தை சிவலோகனை, மறையான்ற வாய்மூருங் கீழ்வே னாரும் வலிவலமுந் தேபூரும் மன்னி யங்கே, உறையானை உத்தமனை ஒற்றியூரிற் பற்றி யான் கின்ற பரமன் தன்னைக், கறையார் கடல்புடைசூழ் அந்தண் நாகைக் காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே. ௩

அன்னமாம் பொய்கைசூழ் அம்பரானை ஆச்சிரா மங்கரும் ஆனைக் காவும், முன்னமே கோயிலாக் கொண்டான் தன்னை மூவுலகுந் தானாய மூர்த்தி தன்னைச், சின்னமாம் பன்மலர்கள் அன்றே சூடிச் செஞ்சடைமேல் வெண்மதியஞ் சேர்த்தி னானைக், கன்னியம் புன் னைசூழ் அந்தண் நாகைக் காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே. ௪

கடையுடைய கல்லெருதொன் றார்வான் தன்னை ஞானப் பெருங் கடலை கல்லூர் மேய, படையுடைய மழுவானொன் றேந்தி னானைப் பன்மையே பேசும் படிநன் தன்னை, மடையிடையே வானை யுகளும் பொய்கை மருகல்வாய்ச் சோதி மணிகண்டனைக், கடையுடைய நெடு மாட மோங்கு நாகைக் காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே. ௫

புலங்கொன்பூந் தேறல்வாய்ப் புகலிக் கோனைப் பூம்புகார்க் கற்ப கத்தைப் புன்கூர் மேய, அலங்கலங் கழனிசு முணிநீர்க் கங்கை யவீர் சடைமேல் ஆதரித்த அம்மான் தன்னை, இலங்கு தலைமலை பார்ப்பு கொன் டேகாச மிட்டி யங்கு மீசன் தன்னைக், கலங்கற் கடல்புடைசூழ் அந்தண் நாகைக் காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே. ௬

பொன்மணியம் பூங்கொன்றை மலை யானைப் புண்ணியனை வெண்ணீறு பூசி னானைச், சின்மணிய மூவிலைய சூலத் தானைத் தென்சிராப் பள்ளிச் சிவலோகனை, மன்மணியை வான்சுடலை யூராப் பேணி உல்லெருதொன் றேறும் மறைவல் லானைக், கன்மணிகள் வெண் திரைசூழ் அந்தண் நாகைக் காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே.

வெண்தலையும் வெண்மழுவும் ஏந்தி னானே விரிகோ வண
மசைத்த வெண்ணீர் றானேப், புண்தலைய மாலயான யுரிபோர்த்
தானேப் புண்ணியனே வெண்ணீ றணிந்தான் தன்னை, எண்டிசையும்
எரியாட வல்லான் தன்னை யேகம்பம் மேயானே யெம்மான் தன்னைக்,
கண்டலங் கழனிசும் அந்தண் நாகைக் காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங்
காணலாமே. அ

சொல்லார்ந்த சோற்றுத் துறையான் தன்னைத் தொல்நாகம்
கன்னெறியால் தூர்ப்பான் தன்னை, வில்லானே மீயச்சூர் மேவி னானே
வேதியர்கள் நால்வர்க்கும் வேதஞ் சொல்லிப், பொல்லாதார் தம்அரணம்
மூன்றும் பொன்றப் பொறியாவம் மார்பாரப் பூண்டான் தன்னைக்,
கல்லாலின் கீழானைக் கழிசும் நாகைக் காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங்
காண லாமே. கூ

மனை துறந்த வல்லமணர் தங்கள் பொய்யும் மாண்புரைக்கும் மனக்
குண்டர் தங்கள் பொய்யும், சினைபொதிந்த சேவரத்தர் தங்கள் பொய்யும்
மெய்யென்று கருதாதே போத நெஞ்சே, பனையுரியைத் தன்னுடலிற்
போர்த்த எந்தை யவன்பற்றே பற்றாகக் காணின் அல்லால், கனைகட
லின் தென்கழிசும் அந்தண் நாகைக் காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண
லாமே. கோ

நெடியானும் மலரவனும் நேடி யாங்கே நேருருவங் காணாமே
சென்று நின்ற, படியானைப் பாம்புரமே காத லானைப் பாம்பரையோ
டார்த்த படிமன் தன்னைச், செடிநாறும் வெண்தலையிற் பிச்சைக்
கென்று சென்றானே நின்றியூர் மேயான் தன்னைக், கடிநாறு பூஞ்
சோலை யந்தண் நாகைக் காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமறைக்காடு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தூண்டு சுடானைய சோதி கண்டாய் தொல்லமார் குளா மணி
தான் கண்டாய், காண்டற் கரிய கடவுள் கண்டாய் கருதுவார்க் காற்ற
எளியான் கண்டாய், வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்

மெய்ந்நெறி கண்டாய் விரத மெல்லாம், மாண்ட மனத்தார் மனத் தான் கண்டாய் மறைக்காட் டிறையும் மனனான் தானே. க

கைகிளரும் வீணை வலவன் கண்டாய் காபாலி கண்டாய் திக முஞ்சோதி, மெய்கிளரும் ஞான விளக்குக் கண்டாய் மெய்யடியார் உள் ளத்து வித்துக் கண்டாய், பைகிளரும் நாக மசைத்தான் கண்டாய் பரா பரன் கண்டாய் பாகுரான் கண்டாய், வைகிளருங் கூர்வாட் படை யான் கண்டாய் மறைக்காட் டிறையும் மனனான் தானே. உ

சிலந்திக் கருள்முன்னஞ் செய்தான் கண்டாய் திரிபுரங்கள் தீவாய்ப் படுத்தான் கண்டாய், நிலந்தக்க நீர்வளிதி யானான் கண்டாய் திருபியாய் ருபியுமாய் நின்றான் கண்டாய், சலந்தக்க சென்னிச் சடை யான் கண்டாய் தாமரையான் செங்கண்மால் தானே கண்டாய், மலந் துக்க மால்விடையொன் றூர்ந்தான் கண்டாய் மறைக்காட்டுறையும் மனனான் தானே. ஈ

கள்ளி முதுகாட்டி லாடி கண்டாய் காலனையுங் காலாற் கடந்தான் கண்டாய், புள்ளி யுழைமானின் தோலான் கண்டாய் புலியுரிசே ராடைப் புனிதன் கண்டாய், வெள்ளியினிர் பிறைமுடிமேற் குடி கண் டாய் வெண்ணீற்றான் கண்டாய் நஞ்செந்தின் மேய, வள்ளி மனனாற் குத் தாதை கண்டாய் மறைக்காட் டிறையும் மனனான் தானே. ச

மூரி முழக்கொலிநீ ரானான் கண்டாய் முழுத்தழல்போல் மேனி முதல்வன் கண்டாய், ஏரி நிறைந்தனைய செல்வன் கண்டாய் இன்னடி யார்க் கின்பம் விளைப்பான் கண்டாய், ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய் அண்ண மலையுறையெம் அண்ணல் கண்டாய், வாரி மதக ளிறே போல்வான் கண்டாய் மறைக்காட் டிறையும் மனனான் தானே.

ஆடல்மால் யானை யுரித்தான் கண்டாய் அகத்தியான் பள்ளி யமர்ந்தான் கண்டாய், கோடியான் கண்டாய் குழகன் கண்டாய் குளிரா ஞர் கோயிலாக் கொண்டான் கண்டாய், நாடிய நன்பொருள்க ளானான் கண்டாய் நன்மையோ டும்மைமற் றம்மை யெல்லாம், வாடிய வாட்டந் தவிப்பான் கண்டாய் மறைக்காட் டிறையும் மனனான் தானே. ஈ

வேலைசேர் கஞ்சம் மீடற்றான் கண்டாய் விண்டடவு பூங்கயிலை வெற்பன் கண்டாய், ஆலைசேர் வேள்வி யழித்தான் கண்டாய் அமார்

கள் தாமேத்தும் அண்ணல் கண்டாய், பால்நெய்சேர் ஆனஞ்சும் ஆடி
கண்டாய் பருப்பதத்தான் கண்டாய் பரவை மேனி, மாலையோர் கூறு
டைய மைந்தன் கண்டாய் மறைக்காட் டிறையும் மனாள் தானே. ஏ

அம்மை பயக்கும் அமிர்து கண்டாய் அந்தேன் தெளி கண்டாய்
ஆக்கஞ் செய்திடி, டிம்மை பயக்கும் இறைவன் கண்டாய் என்னெஞ்சே
யுன்னில் இனியான் கண்டாய், மெய்ம்மையே ஞான விளக்குக் கண்
டாய் வெண்காடன் கண்டாய் வினைகள் போக; மம்ம ரறுக்கும் மருந்து
கண்டாய் மறைக்காட் டிறையும் மனாள் தானே. அ

மூலநோய் தீர்க்கும் முதல்வன் கண்டாய் முத்தமிழும் நான்மறை
யும் ஆனான் கண்டாய், ஆலின்னீழ் நால்வர்க் கறத்தான் கண்டாய் ஆதி
யும் அந்தமு மானான் கண்டாய், பால விருத்தனு மானான் கண்டாய்
பவளத் தடவரையே போல்வான் கண்டாய், மாலையோர் கொன்றை
மலிந்தான் கண்டாய் மறைக்காட் டிறையும் மனாள் தானே. கூ

அயனவனும் மாலவனும் அறியா வண்ணம் ஆரமுலாய் நீண்டுகந்த
அண்ணல் கண்டாய், துயரிலங்கை வேந்தன் துளங்க அன்று சோதிவிர
லாலுற வைத்தான் கண்டாய், பெயரவற்குப் பேரருள்கள் செய்தான்
கண்டாய் பேரும் பெரும்படையோ டந்தான் கண்டாய், மயருறு வல்
வினைநோய் தீர்ப்பான் கண்டாய் மறைக்காட் டிறையும் மனாள்
தானே. கோ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐகம்மான மதகளிற்றி னுரிவை யான்காண் கறைக்கண்டன்
காண்கண்ணார் நெற்றி யான்காண், அம்மான்காண் ஆடாவொன் றுட்டி
னான்காண் அனலாடி காண்அயில்வாய்ச் சூலத் தான்காண், எம்மான
காண் ஏழலகு மாயி னான்காண் எரிசுடரோன் காணிலங்கு மழுவா
னன்காண், செம்மானத் தொளியன்ன மேனி யான்காண் திருவாரூ
ரான்காண் என் சிந்தை யானே. க

ஊனேறு படுதலையி லுண்டி யான்காண் ஓங்காரன் காண்ஊழி
முதலா னான்காண், ஆனேறென் றார்ந்தமுலும் ஐயா றன்காண் அண்

டன்காண் அண்டத்துக் கப்பா லான்காண், மாணேறு காதலத்தெம்
மணிகண் டன்காண் மாதவன்காண் மாதவத்தின் வினாவா னுன்காண்,
தேனேறும் மலர்க்கொன்றைக் கண்ணி யான்காண் திருவாரூ ரான்காண்
என் சிந்தை யானே. ௨

ஏவணத்த சிலையால்முப் புரமெய் தான்காண் இறையவன்காண்
மறையவன்காண் ஈசன் தான்காண், தூவணத்த சுடர்ச்சூலப் படையி
னுன்காண் சுடர்மூன்றுங் கண்மூன்றாக் கொண்டான் தான்காண்,
ஆவணத்தால் என்றன்னை யாட்கொண் டான்காண் அனலாடிகாண்
அடியார்க் கமிர்தா னுன்காண், தீவணத்த திருவுருவீற் கரியுரு வன்
காண் திருவாரூ ரான்காண்என் சிந்தை யானே. ௩

கொக்குவார் மலர்க்கண்ணிக் குற்றா லன்காண் கொடுமழுவன்
காண்கொல்லெவ்னேற் றான்காண், எங்கன்பால் துயர்கெடுக்கு மெம்பி
ரான்காண் ஏழ்கடலு மேழ்மலையு மாயி னுன்காண், பொங்குமா கருங்
கடல்நடு சுண்டான் தான்காண் பொற்றாண்காண் செம்பவளத் திரள்
போல் வான்காண், செங்கண்வா ளராமதியோ டுடன்வைத் தான்காண்
திருவாரூ ரான்காண்என் சிந்தை யானே. ௪

காரேறு நெடுக்குமிக் கயிலா யன்காண் கறைக்கண்டன்காண்
கண்ணர் நெற்றி யான்காண், போரேறு நெடுக்கொடிமே லுயர்த்தி
னுன்காண் புண்ணியன்காண் எண்ணரும்பல் குணத்தி னுன்காண்,
நீரேறு சுடர்ச்சூலப் படையி னுன்காண் நின்மலன்காண் நிகரேறு
மில்லா தான்காண், சீரேறு திருமாலோர் பாகத் தான்காண் திருவாரூ
ரான்காண்என் சிந்தை யானே. ௫

பிறையாவக் குறுக்கண்ணிச் சடையி னுன்காண் பிறப்பிலிகாண்
பெண்ணோடா னாயி னுன்காண், கறையுருவ மணிமிடற்று வெண்
னீற் றான்காண் கழல்தொழுவார் பிறப்பறுக்குங் காபாலிகாண், இறை
யுருவக் கனவனையான் இடப்பா கன்காண் இருநிலன்காண் இருநிலத்
துக் கியல்பா னுன்காண், சிறையுருவக் களிவண்டார் செம்மை யான்
காண் திருவாரூ ரான்காண்என் சிந்தை யானே. ௬

தலையுருவச் சிரமலை சூடி னுன்காண் தமருலகந் தலைகலராப்
பல்கொன் டான்காண், அலையுருவச் சுடராழி யாக்கி னுன்காண் அவ்
வாழி நெடுமாலுக் கருளி னுன்காண், கொலையுருவக் கூற்றுதைத்த

கொள்கை யான்காண் கூரெரிநீர் மண்ணெடுகொற் றுயினுன்காண்,
சிலையுருவச் சரந்துறந்த திறத்தி னுன்காண் திருவாரு ரான்காண்என்
சிந்தை யானே. எ

ஐயன்காண் குமரன்காண் ஆதி யான்காண் அடல்மழுவாள்
தானொன்று பியன்மே லேந்து, கையன்காண் கடற்பூதப் படையி னுன்
காண் கண்ணெரியால் ஐக்கணையோன் உடல்காய்ந் தான்காண், வெய்
யன்காண் தண்புனல்கூழ் செஞ்சடை யான்காண் வெண்ணீற்றான்
காண்விசயற் கருள்செய் தான்காண், செய்யன்காண் கரியன்காண்
வெளியோன் தான்காண் திருவாரு ரான்காண்என் சிந்தை யானே. அ

மலைவளர்த்த மடமங்கை பாகத் தான்காண் மயானத்தான் காண்
மதியஞ் சூடி னுன்காண், இலைவளர்த்த மலர்க்கொன்றை மாலை யான்
காண் இறையவன்காண் ஏறிதிரைநீர் நஞ்சுண் டான்காண், கொலை
வளர்த்த மூவிலைய சூலத் தான்காண் கொடுங்குன்றன் காண்கொல்லை
யேற்றி னுன்காண், சிலைவளர்த்த சரந்துறந்த திறத்தி னுன்காண் திரு
வாரு ரான்காண்என் சிந்தை யானே. க

பொற்றாது மலர்க்கொன்றை சூடி னுன்காண் புரிநூலன் காண்
பொடியார் மேனி யான்காண், மற்றருந் தன்னொப்பா ரில்லா தான்
காண் மறையோதி காண்ஏறிநீர் நஞ்சுண் டான்காண், எற்றாலங்
குறைவொன்று மில்லா தான்காண் இறையவன்காண் மறையவன்காண்
ஈசன் றான்காண், செற்றார்கள் புரமூன்றுஞ் செற்றான் தான்காண்
திருவாரு ரான்காண்என் சிந்தை யானே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாதூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உயிரா வணமிருந் துற்று நோக்கி புள்ளக் கிழியினுருவெழுதி,
உயிரா வணஞ்செய்திட் டென்கைத் தந்தால் உணரப் படுவாரோ
டொட்டி வாழ்தி, அயிரா வணமேறா தானே நேறி யமரர்நா டாளாதே
யாரு ராண்ட, அயிரா வணமேயென் னம்மா னேனின் அருட்கண்ணால்
நோக்காதார் அல்லா தாரே. க

எழுது கொடியிடையார் ஏழை மென்றோன் இனையார்கன் நம்மை
யிகழா முன்னம், பழுது படநினையேல் பாவி நெஞ்சே பண்டுதான்
என்றோடு பகைதா னுண்டோ, முழுதுலகில் வானவர்கள் முற்றுங்
கூடி முடியால் உறவணங்கி முற்றம் பற்றி, அழுது திருவடிக்கே
பூசை செய்ய இருக்கின்றான் ஊர்போலும் ஆரூர் தானே. உ

தேருரார் மாபூரார் திக்க னூரார் திகழ்புன் சடைமுடிமேல் திங்
கன் சூடிக், காரூரா தின்ற கழனிச் சாயற் கண்ணாந்த மாடங் கலந்து
தோன்றும், ஓரூரா வுலகெலா மொப்பக் கூடி உமையான் மணவாளா
என்று வாழ்த்தி, ஆரூரா ஆரூரா என்கின் றார்கள் அமரர்கள்தம்
பெருமானே யெங்குற் றுயே. ௩

கோவணமோ தோலோ உடையாவது கொல்லேறோ வேழமோ
ஊர்வதுதான், பூவணமோ புறம்பயமோ அன்றா யின்றான் பொருந்தா
தார் வாழ்க்கை திருந்தா மையோ, தீவணத்த செஞ்சடைமேல் திங்
கன் சூடித் திசைநான்கும் வைத்துகந்த செந்தீ வண்ணர், ஆவணமோ
வொற்றியோ அம்மா னுந்தாம் அறியேன்மற் றாராமா றுரூர் தானே. ச

எந்த மழுவானர் இன்னம்பரார் எரிபவன வண்ணர் குடமூக்கிலார்
வாய்ந்த வளைக்கையான் பாக மாக வார்சடையார் வந்து வலஞ்சுழியார்
போந்தா ரடிகள் புறம்ப யத்தே புகலூர்க்கே போயினார் போரே நேறி
ஆய்ந்தேயிருப்பார்போயாரூர்புக்கா ரண்ணலார்செய்கின்றகண்மாயமே.

கருவாகிக் குழம்பிருந்து கலித்து மூளை கருநரம்பும் வெள்ளெ
லம்புஞ் சேர்ந்தொன் றுகி, உருவாகிப் புறப்பட்டிங் கொருத்தி தன்
னல் வளர்க்கப்பட் டெயிராகுந் கடைபோ காரால், மருவாகி நின்னடியே
மறவே னம்மான் மறித்தொருகாற் பிறப்புண்டேல் மறவா வண்ணம்,
திருவாரூர் மணவாளா திருத்தெங் கூராய் செம்பொனே கம்பனே
திகைத்திட் டேனே. சு

முன்னம் அவனுடைய நாமங் கேட்டாள் மூர்த்தி யவனிருக்கும்
வண்ணங் கேட்டாள், பின்னை யவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள் பெயர்த்து
மவனுக்கே பிச்சி யானான், அன்னையையு மத்தினையு மன்றே நீத்தாள்
அகன்றான் அகலிடத்தா ராசா ரத்தைத், தன்னை மறந்தாள் தன்னுமங்
கேட்டாள் தலைப்பட்டாள். நங்கை தலைவன் தானே. எ

ஆடுவாய் நீட்டம் அளவிற் குன்ற அலியடுவார் அருமறையோ
ரறிந்தே னுன்னைப், பாடுவார் தும்புருவும் நார தாதி பரவுவார் அமரர்
களும் அமரர் கோனும், தேடுவார் திருமாலும் நான்முகனுந் தீண்டுவார்
மலைமகளுந் கங்கை யாளும், கூடுமே நாயடியேன் செய்குற் றேவல்
குறையுண்டே திருவாளர் குடிக்கொண் டர்க்கே. அ

நீருருஞ் செஞ்சடையாய் நெற்றிக் கண்ணாய் நிலாத்திங்கள் துண்
டத்தாய் நின்னைத் தேடி, ஒருரு மொழியாமே யொற்றித் தெங்கும்
உலகமெலாந் திரிதந்து நின்னைக் காண்பான், தேருரும் நெடுவீதி பற்றி
நின்று திருமாலும் நான்முகனுந் தேர்ந்துங் காணு, தாருரா ஆருரா
என்கின் றார்கள் அமரர்கள்தம் பெருமானே ஆரு ராயே. க

நல்லூரே நன்றாக நட்ட மிட்டு நறையேற்றைப் பழையாறே
பாய ஏறிப், பல்லூரும் பலிதிரிந்து சேற்றூர் மீதே பலர்காணத்
தலையாலங் காட்டி னுடே, இல்லார்ந்த பெருவேளுந் தளியே பேணி
யிராப்பட்டிச் சரங்கடந்து மணற்கால் புக்கு, எல்லாருந் தளிச்சாத்தங்
குடியிற் காண இறைப்பொழுதில் திருவாளர் புக்கார் தாமே. க0

கருத்துத்திக் கதநாகங் கையி லேந்திக் கருவரைபோற் களியாணைக்
கதறக் கையால், உரித்தெடுத்துச் சிவந்ததன்தோல் பொருந்த மூடி
உமையவளை யச்சுறுத்தும் ஒளிகொள் மேனித், திருத்துருத்தி
திருப்பழனந் திருநெய்த் தானந் திருவையா றிடங்கொண்ட செல்வர்
இந்நாள், அரிப்பெருத்த வெள்ளேற்றை அடரவேறி யப்பனார் இப்
பருவ மாளு ராரே. கக.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாளர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாதித்தன் திருவுருவிற் பெண்கொண் டானைப் பண்டிசியமே
கால் தசமுகனை அழுவித் தானை, வாதித்துத் தடமலரான் சிழுமுழறுமிது
டானை வன்கருப்புச் சிலைக்காம னுடல்அட் டானைச், ன் மதிவாளர்
திரன்மேனி மறுச்செய் தானைச் சுடரங்கி தேவனை தங்கள், அப்ப
கொண் டானை, ஆதித்தன் பற்கொண்ட அம்மான் ண னோட்டந்திங்
கண்டடியேன் அயர்த்த வாரே. ௫

வெப்புறுத்த திருவடியாற் கூற்றட் டானை விளக்கினொளி மின்
 னினொளி முத்தின் சோதி, ஒப்புறுத்த திருவுருவத் தொருவன்
 தன்னை யோதாதே வேத முணர்ந்தான் தன்னை, அப்புறுத்த கடல்
 நஞ்சு முண்டான் தன்னை யமுதுண்டார் உலந்தாலும் உலவா தானை,
 அப்புறுத்த நீரகத்தே யழலா னானை ஆரூரின் கண்டடியேன் அயர்த்த
 வாறே. உ

ஒருகாலத் தொருதேவர் கண்கொண் டானை யூழிதோ றூழி யுயர்ந்
 தான் தன்னை, வருகாலஞ் செல்கால மாயி னானை வன்கருப்புச் சிலைக்
 காம னுடலட் டானைப், பொருவேழக் களிற்றாரிவைப் போர்வை
 யானைப் புன்னரைய னுடல்தன்னைப் பொடிசெய் தானை, அருவேள்வி
 தகர்த்தெச்சன் தலைகொண் டானை ஆரூரின் கண்டடியேன் அயர்த்த
 வாறே. ௩

மெய்ப்பால்வெண் நீறணிந்த மேனி யானை வெண்பளிங்கி னுட்
 பதித்த சோதி யானை, ஒப்பானை யொப்பிலா வொருவன் தன்னை உத்த
 மனை கித்திலத்தை யுலக மெல்லாம், வைப்பானைக் களைவானை வருவிப்
 பானை வல்வினையேன் மனத்தகத்தே மன்னி னானை, அப்பானைக் கப்
 பானைக் கப்பா லானை ஆரூரின் கண்டடியேன் அயர்த்த வாறே. ச

பிண்டத்திற் பிறந்ததொரு பொருளை மற்றைப் பிண்டத்தைப்
 படைத்ததனைப் பெரிய வேதத், துண்டத்தில் துணிபொருளைச் சுடுதீ
 யாகிச் சுழல்காலாய் நீராதிப் பாரா யிறறைக், கண்டத்திற் தீதில்நஞ்
 சமுது செய்து கண்மூன்று படைத்ததொரு கரும்பைப் பானை, அண்
 டத்தக் கப்புறத்தார் தமக்கு வித்தை ஆரூரின் கண்டடியேன் அயர்த்த
 வாறே. ௪

திருவீரதியாய் நிலனாகி நெருப்பாய் நீராய் நிறைகாலாய் இவையிற்றின்
 திகைத்தளகிப், பாதியா யொன்றாகி யிரண்டாய் மூன்றாய்ப் பரமானு
 முன்றித் பண்க ளாகிச், சோதியா யிருளாகிச் சுவைக ளாகிச்
 வண்ணங் டே, அப்பாலாய் வீடாய் வீட்டின், ஆதியா யந்தமாய் நின்றான்
 மவனுக்கே டே, கண்டடியேன் அயர்த்த வாறே. ௬-௭-௮-௯-௧௦

அகன்றான் அகலி திருச்சிற்றம்பலம்
 கேட்டான் தலைப்பட

திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலிற் புலம்பா நின்ற புண்ணியங்கள் தீவினைகள் திருவே நீங்கள், இம்மாயப் பெருங்கடலை யரித்துத் தின் பீர்க் கில்லையே கிடந்துதான் யானேல் வானோர், தம்மானைத் தலைமகனைத் தண்ண லாரூர்த் தடங்கடலைத் தொடர்ந்தோரை யடங்கச் செய்யும், எம்மான்ற னடித்தொடர்வா னுழிதர் கின்றேன் இடையிலேன் கெடுவீர்காள் இடறேன் மின்னே.

க

ஐம்பெருமா பூதங்கள் ஒருவீர் வேண்டிற் றெருவீர்வேண் டிர் ஈண்டிவ் வவனி யெல்லாம், உம்பரமே உம்வசமே யாக்க வல்லீர்க் கில்லையே னுகர்போகம்யானேல் வானோர், உம்பருமா யூழியுமா யுலகேழாகி யொள்ளாரூர் நள்ளமிர்தாம் வள்ளல் வானோர், தம்பெருமா னாய் நின்ற அரனைக் காண்பேன் தடைப்படுவே னுக்கருதித் தருக்கேன் மின்னே.

உ

சில்லுருவிற் குறியிருத்தி நித்தல் பற்றிச் செழுங்கனூல் நோக்கு மிது ஐக்க மன்று, பல்லுருவில் தொழில்பூண்ட பஞ்ச பூதப் பளகீரும் வசமன்றே பாரே லெல்லாம், சொல்லுருவிற் சுடர்மூன்றாய் உருவம் மூன்றாய்த் தூநயனம் மூன்றாகி ஆண்ட ஆரூர், நல்லுருவிற் சிவ னடியே யடைவேன் நும்மால் நமைப்புண்ணேன் கமைத்துநீர் நடமின் களே.

ங

உன்னுருவிற் சுவையொளியூ ரேசை நாற்றத் துறுப்பினது குறிப்பாகு மைவீர் நுங்கள், மன்னுருவத் தியற்கைகளால் வைப்பீர்க் கையோ வையகமே போதாதே யானேல் வானோர், பொன்னுருவைத் தென்னாரூர் மன்னு குன்றைப் புவிக்கெழிலாஞ் சிவக்கொழுந்தைப் புகுந்தென் சிந்தை, தன்னுருவைத் தந்தவனை யெந்தை தன்னைத் தலைப்படுவேன் துலைப்படுப்பான் தருக்கேன் மின்னே.

ச

துப்பினைமுன் பற்றரா விறலே மிக்க சோர்வுபடு சூட்சியமே சுகமே நீங்கள், ஒப்பினையைப் பாலித்திவ் வுலக மெல்லா முழுதுமிது குறைமுடிப்பீர்க் காரிதே யென்றன், வைப்பினைப்பொன் மதிலாரூர் மணியை வைகன் மணாளையெம் பெருமானை வானோர் தங்கள், அப்பனைச்செப் பிடவடைவேன் நும்மால் நானும் ஆட்டுணை னோட்டந்திங் கலையேன் மின்னே.

ரு

பொங்குமத மானமே ஆர்வச் செற்றக் குரோதமே யுலோபமே பொறையே நீங்கள், உங்கள்பெரு மாநிலத்தி னெல்லையெல்லா முழுது மிது குறைமுடிப்பீர்க் கரிதே யானேல், அங்கமலத் தயனொடுமா லாகி மற்று மதற்கப்பா லொன்றாகி யறிய வொண்ணச், செங்கனகத் தனிக் குன்றைச் சிவனை யாரூர்ச் செல்வனைச்சேர் வேன் நும்மாற் செலுத்து ணேனே.

க

இடர்பாவ மெனமிக்க துக்க வேட்கை வெறுப்பேயென் றனைவீரு முல்கை யோடிக், குடைகின்றீர்க் குலகங்கள் குலுங்கி நங்கள் குறி கின்ற தமையாதே யானேல் வாறோர், அடையார்தம் புரமூன்று மெரி செய் தானே அமரர்க்கந்தம் பெருமானே யானே யாரூர், உடையானைக் கடுகச்சென் றடைவேன் நும்மா லாட்டுணே னோட்டந்தீங் கலையேன் மின்னே.

எ

விரைந்தாளும் நல்குரவே செல்வே பொல்லா வெகுட்சியே மகிழ்ச் சியே வெறுப்பே நீங்கள், நிரைந்தோடி மாநிலத்தை யரித்துத் தின் பீர்க் கில்லையே நுகர்போகம் யானேல் வாறோர், கரைந்தோட வரு நஞ்சை யமுது செய்த கற்பகத்தைத் தற்பரத்தைத் திருவா ளூரில், பாஞ்சோதி தனைக்காண்பேன் படைந்தும் பண்பிற் பரிந்தேஊ யோட்டந்து பகட்டன் மின்னே.

அ

மூன்வாய தொழிற்பஞ்சேந் திரிய வஞ்ச முகரிகாண் முழுதுயிவ் வுல்கை யோடி, நான்வாயு நும்முடைய மம்ம ரானே நடாத்துகின் றீர்க் கமையாதே யானேல் வாறோர், நீன்வான முகடதனைத் தாங்கி கின்ற நெகின்றுணைப் பாதானக் கருவை யாரூர், ஆன்வானைக் கடுகச் சென் றடைவேன் நும்மா லாட்டுணே னோட்டந்தீங் கலையேன் மின்னே.

க

சுருக்கமொடு பெருக்கநிலை நித்தல் பற்றித் துப்பறையென் றனை விரிவ் வுல்கை யோடிச், செருக்கியிகை செலுத்தியும் செய்கை டைகல் செய்கின்றீர்க் கமையாதே யானேன் மிக்க, தருக்கியிக வரையெடுத்த அரக்கன் ஆகத் தனாவடி யெடுத்தவன்றன் பாடல் கேட்டு, இரக்கமெழுந் தருளியவெம் பெருமான் பாதத் திடையிலேன் கெடு வீரகான் இடறேன் மின்னே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆருர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீற்றினையும் நெற்றிமே விட்டார் போலும் நீங்காமே வெள்
ளெலும்பு பூண்டார் போலும், காற்றினையுங் கடிதாக நடந்தார் போலும்
கண்ணின்மேற் கண்ணொன்று உடையார் போலும், கூற்றினையுங்
குரைகழலா லுதைத்தார் போலும் கொல்புலித்தோ லாடைக் குழகர்
போலும், ஆற்றினையுஞ் செஞ்சடைமேல் வைத்தார் போலும் அணியா
ரூர்த் திருமூலட் டான னாரே. க

பரியதோர் பாம்பரைமே லார்த்தார் போலும் பாசுபதம் பார்த்தற்
களித்தார் போலும், கரியதோர் கனிற்றுரிவை போர்த்தார் போலும்
காபாலங் கட்டங்கக் கொடியார் போலும், பெரியதோர் மலைவில்லா
எய்தார் போலும் பேர்நந்தி யென்னும் பெயரார் போலும், அரியதோ
ரரணங்க ளட்டார் போலும் அணியாரூர்த் திருமூலட் டான னாரே. உ

துணியுடையர் தோலுடைய ரென்பார் போலும் தூயதிரு
மேனிச் செல்வர் போலும், பிணியுடைய அடியாரைத் தீர்ப்பார்
போலும் பேசுவார்க் கெல்லாம் பெரியார் போலும், மணியுடைய
மாநாகம் ஆர்ப்பார் போலும் வாசுகிமா நாணாக வைத்தார் போலும்,
அணியுடைய நெடுவீதி நடப்பார் போலும் அணியாரூர்த் திருமூலட்
டான னாரே. ஈ

ஓட்டகத்தே ஊணாக வுந்நார் போலும் ஒருருவாய்த் தோன்றி
உயர்ந்தார் போலும், நாட்டகத்தே நடைபலவும் ஸவின்னார் போலும்
ஞானப் பெருங்கடற்கோர் நாதர் போலும், காட்டகத்தே யாட லுடை
யார் போலும் காமரங்கன் பாடித் திரிவார் போலும், ஆட்டகத்தில்
ஆனைந் துகந்தார் போலும் அணியாரூர்த் திருமூலட் டான னாரே. ச

ஏனத் திளமருப்புப் பூண்டார் போலும் இமையவர்க ளேத்த இருந்
தார் போலும், கானக்கல் லாற்கீழ் நிழலார் போலும் கடல்நஞ்ச முண்
டிருண்ட கண்டர் போலும், வானத் திளமதிசேர் சடையார் போலும்
வான்கயிலை வெற்பின் மகிழ்ந்தார் போலும், ஆனத்து முன்னெழுத்
தாய் நின்னார் போலும் அணியாரூர்த் திருமூலட் டான னாரே. ன

காமனையும் கரியாகக் காய்ந்தார் போலும் கடல்நஞ்ச முண்
டிருண்ட கண்டர் போலும், சோமனையுஞ் செஞ்சடைமேல் வைத்

தார் போலும் சொல்லாசிச் சொற்பொருளாய் நின்றார் போலும், நாமனையும் வேதத்தார் தாமே போலும் நக்கையோர் பால்மகிழ்ந்த நம்பர் போலும், ஆமனையும் திருமுடியார் தாமே போலும் அணியாரூர்த் திருமூலட் டான னாரே. சு

முடியார் மதியாவும் வைத்தார் போலும் மூவுலகுந் தாமேயாய் நின்றார் போலும், செடியார் தலைப்பலிகொண் டுமல்வார் போலும் செல்கதிதான் கண்ட சிவனார் போலும், கடியாரங்கு சுண்டிருண்ட கண்டர் போலும் கங்கான வேடக் கருத்தர் போலும், அடியா ரடிமை யுகப்பார் போலும் அணியாரூர்த் திருமூலட் டான னாரே. எ

இத்திரத்தை யினிதாக ஈந்தார் போலும் இமையவர்கள் வந்திறைஞ்சு மிறைவர் போலும், சுந்தரத்த பொடிதன்னைத் துதைந்தார் போலும் தூத்தாய் திருமேனித் தோன்றல் போலும், மந்திரத்தை மனத் தன்னே வைத்தார் போலும் மாநாகம் நானாக வளைத்தார் போலும், அந்திரத்தே யணியாங்கு சுண்டார் போலும் அணியாரூர்த் திருமூலட் டான னாரே. அ

பிண்டத்தைக் காக்கும் பிரானார் போலும் பிறவி யிறவி யிலாதார் போலும், முண்டத்து முக்கண் ணுடையார் போலும் முழுநீறு பூசும் முதல்வர் போலும், கண்டத் திறையே கறுத்தார் போலும் காளத்தி காரோணம் மேயார் போலும், அண்டத்துக் கப்புறமாய் நின்றார் போலும் அணியாரூர்த் திருமூலட் டான னாரே. க

ஒருகாலத் தொன்றாகி நின்றார் போலும் ஊழி பலகண் டிருந்தார் போலும், பெருகாமே வென்னத் தவிர்த்தார் போலும் பிறப்பிடும்பை சாக்கடொன் றில்லார் போலும், உருகாதார் உள்ளத்து நில்லார் போலும் உகப்பார்தம் மனத்தென்றும் நீங்கார் போலும், அருகாக வந்தென்னை யஞ்சே லென்பார் அணியாரூர்த் திருமூலட் டான னாரே. க௦

கன்றாக நடைபலவும் கவின்றார் போலும் ஞானப் பெருங்கடற் கோர் ஞாத் போலும், கொன்றாகிக் கொன்றதொன் றுண்டார் போலும் கோனாக்கர் கோன்தலைகள் குறைத்தார் போலும், சென்றார் திரிபரங்க னெய்தார் போலும் திசையினத்து மாயனைத்து மாணர் போலும், அன்றாகி லாயிரம் பேரார் போலும் அணியாரூர்த் திருமூலட் டான னாரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆறார் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமணியைத் தித்திக்குந் தேனைப் பாலேத் தீங்கரும்பின் இன்
சுவையைத் தெளிந்த தேறல், குருமணியைக் குழல்மொந்தை தாளம்
வீணை கொக்கரையின் சச்சரியின் பாணியானைப், பருமணியைப் பவ
ளத்தைப் பசும்பொன் முத்தைப் பருப்பதத்தி வருங்கலத்தைப் பாவந்
திர்க்கும், அருமணியை ஆரூரி லம்மான் தன்னை யறியா தடிநாயே
னயர்த்த வாறே. க

பொன்னேபோல் திருமேனி யுடையான் தன்னைப் பொங்கு
வெண் தூலானைப் புனிதன் தன்னை, மின்னானை மின்னிடையான்
பாகன் தன்னை வேழத்தி னுரிவிரும்பிப் போர்த்தான் தன்னைத், தன்
னானைத் தன்னொப்பா ரில்லா தானைத் தத்துவனை யுத்தமனைத் தழல்
போல் மேனி, அன்னானை ஆரூரி லம்மான் தன்னை யறியா தடிநாயே
னயர்த்த வாறே. உ

ஏற்றானை யேழுலகு மாறான் தன்னை யேழ்கடலு மேழ்மலையு
மாறான் தன்னைக், கூற்றானைக் கூற்ற முதைத்தான் தன்னைக் கொடு
மழுவான் கொண்டதோர் கையான் தன்னைக், காற்றானைத் தீயானை
நீரு மாகிக் கடிமழும் புன்சடைமேற் கங்கை வென்ன, ஆற்றானை
ஆரூரி லம்மான் தன்னை யறியா தடிநாயே நயர்த்த வாறே. கூ

முந்திய வல்வினைகள் தீர்ப்பான் தன்னை மூவாத மேனிமுக
கண்ணி னானைச், சந்திரனும் வெங்கதிரு மாயி னானைச் சங்கரனைச் சங்
கக் குழையான் தன்னை, மந்திரமும் மறைப்பொருளு மாறான் தன்னை
மறுமையும் இம்மையு மாறான் தன்னை, அந்திரனை யாரூரி லம்மான்
தன்னை யறியா தடிநாயே நயர்த்த வாறே. ச

பிறநெறியாய்ப் பீடாகிப் பிஞ்ஞ கனுமாய்ப் பித்தனாய்ப் பத்தர்
மனத்தி னுள்ளே, உறநெறியாய் ஒமமாய் ஈமக் காட்டி லோரிபல
விடங் பட்ட மாடி னானைத், துறநெறியாய்த் தூபமாய்த் தோற்ற மாகி
நாற்றமாய் நன்மலர்மே லுறையா நின்ற, அறநெறியை ஆரூரி லம்
மான் தன்னை யறியா தடிநாயே நயர்த்த வாறே. னு

பழகியவல் வீனைகள் பாற்று வானைப் பசுபதியைப் பாவகனைப்
பாவந் தீர்க்கும், குழகனைக் கோளவொன் றூட்டு வானைக் கொடு

கொட்டி கொண்டதோர் கையான் தன்னை, விழுவனை வீரட்டம் மேவி
ஐனை விண்ணவர்க ளேத்தி விரும்பு வாளை, அழகனை ஆரூரி லம்
மான் தன்னை யறியா தடிநாயே னயர்த்த வாறே. சு

குனா மணிகேள் முடியான் தன்னைச் சுண்ணவெண் ணீறணிந்த
சோதி யானைக், கோள்வா யாவ மசைத்தான் தன்னைக் கொல்
புலித்தோ லாடைக் குழகன் தன்னை, நாவாயும் பத்தர் மனத்து
ளானை நம்பனை நக்கனை முக்க னானை, ஆள்வானை ஆரூரி லம்மான்
தன்னை யறியா தடிநாயே னயர்த்த வாறே. ன

முத்தினை மணிதன்னை மாணிக் கத்தை மூவாத கற்பகத்தின்
கொழுந்து தன்னைக், கொத்தினை வயிரத்தைக் கொல்லே றூர்ந்து
கோளாவான் றூட்டுங் குழகன் தன்னைப், பத்தனைப் பத்தர் மனத்து
ளானைப் பரிதிபோல் திருமேனி யுடையான் தன்னை, அத்தனை
ஆரூரில் அம்மான் தன்னை அறியா தடிநாயேன் அயர்த்த வாறே. அ

பையா டாவங்கை யேந்தி ஐனைப் பரிதிபோல் திருமேனிப்
பால்கீற் றானை, நெய்யாடு திருமேனி நிமலன் தன்னை நெற்றிமேல்
மற்றொருகண் நிறைவித் தானைச், செய்யானைச் செழும்பவளத்
திரனொப் பானைச் செஞ்சடைமேல் வெண்திங்கள் சேர்த்தி ஐனை,
ஐயாறு மேயானை ஆரு ரானை அறியா தடிநாயேன் அயர்த்த வாறே. க

சீரார் முடிபத் துடையான் தன்னைத் தேசழியத் திருவிரலாற்
செய்ய தூக்கிப், போரார் பெருமை கொடுத்தான் தன்னைப் பெண்
ணிரண்டும் ஆணுமாய் நின்றான் தன்னைப், போரார் புரங்கள் புரள
தூறும் புண்ணியனை வெண்ணீ றணிந்தான் தன்னை, ஆரானை ஆரூரி
லம்மான் தன்னை அறியா தடிநாயேன் அயர்த்த வாறே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எம்பந்த உல்லினைநோய் தீர்த்திட் டான்காண் ஏழ்கடலும் ஏழு
லகும் ஆய் ஐன்காண், வம்புந்து கொன்றையந்தார் மாலை யான்காண்
உள்மதிகேள் கண்ணியன்காண் வாறோர் வேண்ட, அம்பொன்றால்
மூவியு மெரிசெய் தான்காண் அனலாடி யானஞ்சு மாடி னான்

காண், செம்பொன்செய் மணிமாடத் திருவா ரூரில் திருமூலட் டானத் தெஞ் செல்வன் தானே. க

அக்குலாம் அரையினன்காண் அடியார்க் கென்றும் ஆரமுதாய் அண்ணிக்கும் ஐயாற் றான்காண், கொக்குலாம் பீலியொடு கொன்றை மாலை குளிர்மதியுங் கூராவும் நீருஞ் சென்னித், தொக்குலாஞ் சடையி னன்காண் தொண்டர் செல்லுந் தூநெறிகாண் வானவர்கள் துதிசெய் தேத்தும், திக்கெலாம் நிறைந்தபுகழ்த் திருவா ரூரில் திருமூலட் டானத் தெஞ் செல்வன் தானே. உ

நீரேறு சடைமுடியெந் நிமலன் தான்காண் நெற்றிமேல் ஒற் றைக்கண் நிறைவித் தான்காண், வாரேறு வனமுலையாள் பாகத் தான்காண் வளர்மதிசேர் சடையான்காண் மாதே வன்காண், காரேறு முகிலினைய கண்டத் தான்காண் கல்லாலின் கீழறங்கள் சொல்லி னாண் காண், சீரேறு மணிமாடத் திருவா ரூரில் திருமூலட் டானத்தெஞ் செல்வன் தானே. ங

ஓ காணேறு களிற்றுரிவைப் போர்வை யான்காண் கற்பகங்காண் காலினையன் றுதைசெய் தான்காண், ஊனேறு முடைதலையிற் பவி கொள் வான்காண் உத்தமன்காண் ஒற்றியூர் மேவி னான்காண், ஆனே றென் றதுவேறும் அண்ணல் தான்காண் ஆதித்தன் பல்லிதுத்த ஆதி தான்காண், தேனேறு மலர்ச்சோலைத் திருவா ரூரில் திருமூலட் டானத்தெஞ் செல்வன் தானே. ச

பிறப்போ டிறப்பென்று மில்லா தான்காண் பெண்ணுருவோ டாணுருவ மாயி னான்காண், மறப்படுமென் சிந்தைமருள் நீக்கி னாண் காண் வானவரு மறியாத நெறிதந் தான்காண், நறப்படுபூ மலர்தூபந் தீப நல்ல நறுஞ்சாந்தங் கொண்டேத்தி நாளும் வாநோர், சிறப்போடு பூசிக்குந் திருவா ரூரில் திருமூலட் டானத்தெஞ் செல்வன் தானே. டி

சங்கரன்காண் சக்கரம்மாற் கருள்செய் தான்காண் தருணெந்து சேக ரன்காண் தலைவன் தான்காண், அங்கமலத் தயன்சிரங்கள் ஐந்தி லொன்றை அறுத்தவன்காண் அணிபொழில்கூழ் ஐயாற் றான்காண், எங்கள்பெரு மான்காண்என் னிடர்கள் போக அருள்செய்யும் இறை வன்காண் இமையோ ரேத்துஞ், செங்கமல வயல்புடைகூழ் திருவா ரூரில் திருமூலட் டானத்தெஞ் செல்வன் தானே. ஊ

நன்றருளித் தீதகற்றும் நம்பி ரான்காண் நான்மறையோ டாறங்க
மாயி னுன்காண், மின்திகழுஞ் சோதியன்காண் ஆதி தான்காண் வெள்
ளேறு நின்றலவு கொடியி னுன்காண், துன்றுபொழிற் கச்சியே கம்
பன் தான்காண் சோற்றுத் துறையான்காண் சோலை சூழ்ந்த, தென்ற
லார் மணங்கமழுந் திருவா னூரில் திருமூலட் டானத்தெஞ் செல்வன்
தானே. எ

பொன்னலத்த நறுங்கொன்றைச் சடையி னுன்காண் புகலூரும்
பூவணமும் பொருந்தி னுன்காண், மின்னலத்த நுண்ணிடையாள்
பாகத் தான்காண் வேதியன்காண் வெண்புரிநூன் மார்பி னுன்காண்,
கொன்னலத்த மூலிலேவெல் ஏந்தி னுன்காண் கோலமா நீரணிந்த
மேனி யான்காண், செந்நலத்த வயல்புடைசூழ் திருவா னூரில் திரு
மூலட் டானத்தெஞ் செல்வன் தானே. அ

விண்டவர்தம் புரமூன்று மெரிசெய் தான்காண் வேலைவிட
முண்டிருண்ட கண்டத் தான்காண், மண்டலத்தி லொளிவளர விளங்கி
னுன்காண் வாய்மூரும் மறைக்காடும் மருவி னுன்காண், புண்டரிகக்
கண்ணானும் பூவின் மேலைப் புத்தேளுங் காண்பரிய புராணன் தான்
காண், தெண்டிரைநீர் வயல்புடைசூழ் திருவா னூரில் திருமூலட் டானத்
தெஞ் செல்வன் தானே. க

செருவனருஞ் செங்கண்மா லேற்றி னுன்காண் தென்னுளைக்
காவன்காண் தீயில் வீழ, மருவலர்தம் புரமூன்று மெரிசெய் தான்
காண் வஞ்சகர்பா லணுகாத மைந்தன் தான்காண், அருவரையை
யெடுத்தவந்தன் சிரங்கன் பத்தும் ஐந்நான்கு தோளுநெரிந் தலற
அன்று, திருவிரலால் அடர்த்தவன்காண் திருவா னூரில் திருமூலட்
டானத்தெஞ் செல்வன் தானே. கர

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆறார் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இடர்கெடொ நெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா ஈண்டொளிரேர்
கங்கைச் சடையா யென்றும், சுடரொளியா யுள்வினங்கு சோதி
யென்றுந் தூநீறு சேர்ந்திலங்கு தோனா வென்றும் கடல்விடம துண்

டிருண்ட கண்டா வென்றுங் கலைமான் மறியேந்து கையா வென்றும்,
அடல்விடையாய் ஆரமுதே ஆதி யென்றும் ஆரூரா என்றென்றே
அலரா நில்லே. க

செடியேறு தீவினைகள் தீரும் வண்ணஞ் சிந்தித்தே நெஞ்சமே
திண்ண மாகப், பொடியேறு திருமேனி யுடையா யென்றும் புரந்
தரன்றன் தோள்துணித்த புனிதா வென்றும், அடியேனை யாளாகக்
கொண்டா யென்றும் அம்மானே ஆரூராம் மரசே யென்றும், கடி
நாறு பொழிற்கச்சிக் கம்பா வென்றுங் கற்பகமே யென்றென்றே
கதரா நில்லே. உ

நிலபெறுமா நெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா நித்தலுமெம் பிரா
னுடைய கோயில் புக்குப், புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்
டுப் பூமலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித், தலையாரக் கும்பிட்டுக்
கூத்து மாடிச் சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும், அலைபுனல்
சேர் செஞ்சடையெம் ஆதியென்றும் ஆரூரா என்றென்றே அலரா
நில்லே. ஈ

புண்ணியமும் நன்னெறியும் ஆவ தெல்லாம் நெஞ்சமேயிதுகண்
டாய் பொருந்தக் கேள்நீ, நுண்ணியவெண் நூல்கிடந்த மார்பா
என்றும் நுந்தாத வொண்சுடரே யென்று நாளும், விண்ணியங்கு
தேவர்களும் வேதம் நான்கும் விரைமலர்மேல் நான்முகனும் மாலுங்
கூடி, எண்ணரிய திருநாம முடையா யென்றும் எழிலாரு ராவென்றே
ஏத்தா நில்லே. ஈ

இழைத்தநா ளெல்லை கடப்ப தென்றால் இரவினொடு நண்பகலு
மேத்தி வாழ்த்திப், பிழைத்ததெலாம் பொறுத்தருள்செய் பெரியோ
யென்றும் பிஞ்ஞகனே மைஞ்ஞவிலுங் கண்டா வென்றும், அழைத்த
லறி அடியேனுன் னரணங்கண்டாய் அணியாரூர் இடங்கொண்ட
அழகா வென்றும், குழற்சடையெங் கோனென்றுங் கூறு நெஞ்சே
குற்றமில்லை யென்மேல்நான் கூறி னேனே. ஓ

நீப்பரிய பல்பிறவி நீக்கும் வண்ணம் கீனைந்திருந்தேன்
காண்நெஞ்சே நித்த மாகச், சேப்பிரியா வெல்கொடியி னானே யென்
றுஞ் சிவலோக நெறிதந்த சிவனே யென்றும், பூப்பிரியா நான்முக

உளச

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

ஹும் புள்ளின் மேலைப் புண்டரிகக் கண்ணஹும் போற்றி யென்னத்,
தீப்பிழம்பாய் நின்றனே செல்வ மல்குந் திருவாரு ராவென்றே சிந்தி
நெஞ்சே.

சு

பற்றினின்ற பாவங்கள் பாற்ற வேண்டில் பாகதிக்குச் செல்வ
தொரு பரிசு வேண்டில், சுற்றினின்ற சூழ்வினைகள் வீழ்க்க வேண்டில்
சொல்லுகேன் கேள்நெஞ்சே தஞ்சா வண்ணம், உற்றவரும் உறு
துணையும் நீயே யென்றும் உன்னையல்லால் ஒருதெய்வம் உன்கே
னென்றும், புற்றாவக் கச்சார்த்த புனிதா வென்றும் பொழிலாரு
ராவென்றே போற்றா நில்லே.

எ

மதிதருவன் நெஞ்சமே உஞ்சு போக வழியாவ திதுகண்டாய்
வானோர்க் கெல்லாம், அதிபதியே ஆரமுதே ஆதீ யென்றும் அம்
மானே ஆரமாம் ஐயா வென்றும், துதிசெய்து துன்றுமலர் கொண்டு
தூவிச் சூழும்வலஞ் செய்து தொண்டு பாடிச், கதிர்மதிசேர் சென்னி
யனே கால காலா கற்பகமே யென்றென்றே கதரா நில்லே.

அ

பாசத்தைப் பற்றறுக்க லாகு நெஞ்சே பாஞ்சோதீ பண்டாங்கா
பாவ னாசா, தேசத் தொளிவிளக்கே தேவ தேவே திருவாரூர்த் திரு
மூலட் டானு வென்றும், நேசத்தை நீபெருக்கி நேர்நின் னுன்கி நித்த
லுஞ் சென்றடிமேல் வீழ்ந்து நின்னு, ஏசற்று நின்றிமையோ ரேறே
யென்றும் எம்பெருமா னென்றென்றே யேத்தா நில்லே.

க

புலன்கள் ஐந்தா லாட்டுண்டு போது போக்கிப் புறம்புறமே திரி
யாதே போது நெஞ்சே, சலங்கொன்சடை முடிபுடைய தலைவா என்
றுந் தக்கன்செய் பெருவேன்வி தகர்த்தா யென்றும், இலங்கையர்
கோன் சிரநெரித்த ஆறைவா வென்றும் எழிலாரு ரிடங்கொண்ட
எந்தா யென்றும், கலங்கொளடி யென்தலைமேல் வைத்தா யென்றும்
காடோறும் நவின்னேத்தாய் நன்மை யாமே.

கஓ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆருர் - போற்றித் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கற்றவர்க ளுண்ணுங் கனியே போற்றி கழலடைந்தார் செல்லுங்
கதியே போற்றி, அற்றவர்கட் காரமுத மானாய் போற்றி அல்லலறுத்
தடியேனை ஆண்டாய் போற்றி, மற்றொருவ ரொப்பில்லா மைந்தா
போற்றி வானவர்கள் போற்றும் மருந்தே போற்றி, செற்றவர்தம் புர
மெரித்த சிவனே போற்றி திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

வங்கமலி கடல்நஞ்ச முண்டாய் போற்றி மதயானை யீருரிவை
போர்த்தாய் போற்றி, கொங்கலரும் நறுங்கொன்றைத் தாராய் போற்றி
கொல்புலித்தோ லாடைக் குழகா போற்றி, அங்கணனே அமரர்கள்தம்
இறைவா போற்றி யாலமர நீழலறஞ் சொன்னாய் போற்றி, செங்கன
கத் தனிக்குன்றே சிவனே போற்றி திருமூலட் டானனே போற்றி
போற்றி. உ

மலையான் மடந்தை மணுளா போற்றி மழவிடையாய் நின்பாதம்
போற்றி போற்றி, நிலையாக என்னெஞ்சில் நின்றாய் போற்றி நெற்
றிமே லொற்றைக்கண் ணுடையாய் போற்றி, இலையார்ந்த மூவிலேவே
லேந்தி போற்றி ஏழ்கடலு மேழ்பொழிலு மானாய் போற்றி, சிலை
யாலன் றெயிலெரித்த சிவனே போற்றி திருமூலட் டானனே
போற்றி போற்றி. ஈ

பொன்னியலும் மேனியனே போற்றி போற்றி பூதப் படையுடை
யாய் போற்றி போற்றி, மன்னியசீர் மறைநான்கு மானாய் போற்றி
மறியேந்த கையானே போற்றி போற்றி, உன்னுமவர்க் குண்மை
யனே போற்றி போற்றி உலகுக் கொருவனே போற்றி போற்றி,
சென்னிமிசை வெண்பிறையாய் போற்றி போற்றி திருமூலட்
டானனே போற்றி போற்றி. ஈ

நஞ்சுடைய கண்டனே போற்றி போற்றி நற்றவனே நின்பாதம்
போற்றி போற்றி, வெஞ்சுடரோன் பல்லிறுத்த வேந்தே போற்றி
வெண்மதியங் கண்ணி விகிர்தா போற்றி, அஞ்சிருளி லாட லுகந்தாய்
போற்றி தூநீறு மெய்க்கணிந்த சோதி போற்றி, செஞ்சுடையாய் நின்
பாதம் போற்றி போற்றி திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி. னு

கூஎக

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

சக்கரணே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி சதாசிவனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி, பொங்கரவா நிற்பாதம் போற்றி போற்றி புண்ணியனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி, அங்கமலத் தயனோடு மாலுங்காண அனலுருவா நிற்பாதம் போற்றி போற்றி, செங்கமலத் திருப்பாதம் போற்றி போற்றி திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி. சு

வம்புலவு கொன்றைச் சடையாய் போற்றி வான்பிறையும் வாளரவும் வைத்தாய் போற்றி, கொம்பினைய நுண்ணிடையாள் கூறா போற்றி குரைகழலாற் கூற்றுதைத்த கோவே போற்றி, நம்புமவர்க்கரும்பொருளே போற்றி போற்றி கால்வேதம் ஆறங்கமானாய் போற்றி, செம்பொனே மரகதமே மணியே போற்றி திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி. எ

உன்னமா புன்னத்தே நின்றாய் போற்றி உகப்பார் மனத்தென்றும் நீக்காய் போற்றி, வன்னலே போற்றி மனனா போற்றி வானவர் கோன் தோன்துணித்த மைந்தா போற்றி, வெள்ளையே நேறும் விகிர் தா போற்றி மேலோர்க்கு மேலோர்க்கும் மேலாய் போற்றி, தென்னு நீர்க் கக்கைச் சடையாய் போற்றி திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி. அ

பூவார்ந்த சென்னிப் புனிதா போற்றி புத்தேளிர் போற்றும் பொருளே போற்றி, தேவார்ந்த தேவர்க்குந் தேவே போற்றி திருமாலுக் காழி யளித்தாய் போற்றி, சாவாமே காத்தென்னை யாண்டாய் போற்றி சக்கொத்த நீற்றெஞ் சதரா போற்றி, சேவார்ந்த வெல்கொடியாய் போற்றி போற்றி திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி. கூ

பிரமந்தன் சிரமரிந்த பெரியோய் போற்றி பெண்ணுருவோ டானுருவாய் நின்றாய் போற்றி, கரநான்கும் முக்கண்ணும் உடையாய் போற்றி காதலிப்பார்க் காற்ற எளியாய் போற்றி, அருமந்த தேவர்க் கரசே போற்றி யன்றாக்கண் ஐந்நான்கு தோளுந் தாளுஞ், சிரம்கெரித்த சேடியாய் போற்றி போற்றி திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆறார்அரநெறி - திருந்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருங்கைமத கரியுரிவைப் போர்வை யானைப் பூவணமும்
வலஞ்சுழியும் பொருந்தி னானைக், கரும்புதரு கட்டியையின் னமிர்தைத்
தேனைக் காண்பரிய செழுஞ்சுடரைக் கனகக் குன்றை, இருங்கனக
மதிலாறார் மூலட் டானத் தெழுந்தருளி யிருந்தானை யிமையோ ரேத்
தும், அருந்தவனை அரநெறியி லப்பன் தன்னை அடைந்தடியேன் அரு
வினைநோய் அறுத்த வாறே. க

கற்பகமு மிருசுடரு மாயி னானைக் காளத்தி கயிலாய மலையு
ளானை, விற்பயிலும் மதனழிய விழித்தான் தன்னை விசயனுக்கு வேடுவ
னாய் நின்றான் தன்னைப், பொற்பமரும் பொழிலாறார் மூலட் டானம்
பொருந்தியவெம் பெருமானைப் பொருந்தார் சிந்தை, அற்புதனை
அரநெறியி லப்பன் தன்னை யடைந்தடியேன் அருவினைநோய் அறுத்த
வாறே. உ

பாதியொரு பெண்முடிமேற் கங்கை யானைப் பாசூரும் பரங்குன்
றும்மேயான் தன்னை, வேதியனைத் தன்னடியார்க் கெளியான் தன்னை
மெய்ஞ்ஞான விளக்கானை விரையே நாதும், போதியிலும் பொழிலா
றார் மூலட் டானம் புற்றிடங்கொண் டிருந்தானைப் போற்றி வார்கள்,
ஆதியனை அரநெறியி லப்பன் தன்னை யடைந்தடியேன் அருவினை
நோய் அறுத்த வாறே. ட

நந்திபணி கொண்டருளும் நம்பன் தன்னை நாகேச் சரமிடமா
நண்ணி னானைச், சந்திமல ரிட்டணிந்து வாறே ரேத்துந் தத்துவனைச்
சக்கரம்மாற் கீந்தான் தன்னை, இந்துதுழை பொழிலாறார் மூலட் டான
மிடங்கொண்ட பெருமானை யிமையோர் போற்றும், அந்தணனை
அரநெறியி லப்பன் தன்னை யடைந்தடியேன் அருவினைநோய் அறுத்த
வாறே. ச

சுடர்ப்பவளத் திருமேனி வெண்ணீற் றானைச் சோதிலிங்கத்
தூங்கானை மாடத் தானை, விடக்கிகொ டிடமாக வுடையான் தன்னை
மிக்காண் மெரியூட்ட வல்லான் தன்னை, மடற்குலவு பொழிலாறார்
மூலட் டானம் மன்னியவெம் பெருமானை மதியார் வேள்வி, அடர்த்
தவானை அரநெறியி லப்பன் தன்னை யடைந்தடியேன் அருவினை
நோய் அறுத்த வாறே. இ

௩௭௮

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

தாயவனை யெவ்வுயிர்க்குந் தன்னொப் பில்லாத் தருதில்லை நடம் பயிலுந் தலைவன் தன்னை, மாயவனும் மலரவனும் வானோரேத்த மறி' கடல்நஞ் சண்டிகந்த மைந்தன் தன்னை, மேயவனைப் பொழிலாரூர் மூலட் டானம் விரும்பியவெம் பெருமானை யெல்லாம் முன்னே ஆயவனை அரநெறியில் அப்பன் தன்னை யடைந்தடியேன் அருவினை நோய் அறுத்த வாதே.

க

பொருளியல்நற் சொற்பதங்க ளாயி னானைப் புகலாரும் புறம் பயமும் மேயான் தன்னை, மருளியலுஞ் சிந்தையர்க்கு மருந்து தன்னை மறைக்காடுஞ் சாய்க்காடும் மன்னி னானை, இருளியல்நற் பொழிலாரூர் மூலட் டானத் தினிதமரும் பெருமானை யிமையோ ரேத்த, அருளி யனை அரநெறியி லப்பன் தன்னை யடைந்தடியேன் அருவினைநோய் அறுத்த வாதே.

எ

காலனைக்கா லாற்காய்ந்த கடவுள் தன்னைக் காரோணங் கழிப் பாலே மேயான் தன்னைப், பாலனுக்குப் பாற்கடலன் றீந்தான் தன்னைப் பணிபுகந்த அடியார்கட் கினியான் தன்னைச், சேலுகளும் வயலா ரூர் மூலட் டானஞ் சேர்ந்திருந்த பெருமானைப் பவள மீன்ற, ஆலவனை அரநெறியி லப்பன் தன்னை யடைந்தடியேன் அருவினைநோய் அறுத்த வாதே.

அ

ஒப்பொருவ ரில்லாத ஒருவன் தன்னை ஒத்தாரு முறையூரும். மேவி னானை, வைப்பவனை மாணிக்கச் சோதி யானை மாருதமுந் தீவெனிகீர் மண்ணு னானைப், பொ.....

க

பகல்வன்தன் பல்லுருத்த படிநன் தன்னைப் பராய்த்துறை பைஞ் ஞலியிடம் பாலித் தானை, இகலவனை இராவணனை யிடர்செய் தானை யேத்தாதார் மனத்தகத்துன் இருளா னானைப், புகழ்நிலவு பொழி லாரூர் மூலட் டானம் பொருந்தியவெம் பெருமானைப் போற்றார் சிந்தை, அகலவனை அரநெறியி லப்பன் தன்னை யடைந்தடியேன் அருவினைநோய் அறுத்த வாதே.

க0.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருவனாய் உலகேத்த நின்ற நாளோ ஒருருவே மூவுருவ மான நாளோ, கருவனாய்க் காலனைமுன் காய்ந்த நாளோ காமனையுங் கண்ணழலால் விழித்த நாளோ, மருவனாய் மண்ணும் விண்ணும் தெரித்த நாளோ மான்மறிக்கை யேந்தியோர் மாதோர் பாகம், திருவினான் சேர்வதற்கு முன்னோ பின்னோ திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. க

மலையார்பொற் பாவையொடு மகிழ்ந்த நாளோ வானவரை வலியமுத மூட்டி யந்நான், நிலைபெறு பெறுவித்து நின்ற நாளோ நினைப்பரிய தழற்பிழம்பாய் நிமிர்ந்த நாளோ, அலைசாமே அலைகடல்நஞ் சுண்ட நாளோ அமரர்கணம் புடைசூழ விருந்த நாளோ, சிலையால்முப் புரமெரித்த முன்னோ பின்னோ திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே.

பாடகஞ்சேர் மெல்லடிநற் பாவை யானும் நீயும்போய்ப் பார்த்தனது பலத்தைக் காண்பான், வேடனாய் வில்வாங்கி யெய்த நாளோ விண்ணவர்க்குங் கண்ணவனாய் நின்ற நாளோ, மாடமொடு மாளிகைகள் மல்கு தில்லை மணிதிகழும் அம்பலத்தே மன்னிக் கூத்தை, ஆடுவான் புகுவதற்கு முன்னோ பின்னோ அணியாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. ந

ஒங்கி உயர்ந்தெழுந்து நின்ற நாளோ ஒருகம்போல் ஏழுகமாய் நின்ற நாளோ, தாங்கியசீர்த் தலையான வாணோர் செய்த தக்கன்தன் பெருவேள்வி தகர்த்த நாளோ, நீங்கியநீர்த் தாமரையான் நெடுமாலோடு நில்லாயெம் பெருமானே யென்றங் கேத்தி, வாங்கிமதி வைப்பதற்கு முன்னோ பின்னோ வனாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. ச

பாலனாய் வளர்ந்திலாப் பான்மை யானே பணிவாரகட் கங்கங்கே பற்றா னனே, நீலமா மணிகண்டத் தெண்டோ ளானே நெருநலையாய் இன்றாகி நாளே யாகுஞ், சீலமே சிவலோக நெறியே யாகுஞ் சீர்மையே கூர்மையே குணமே நல்ல, கோலம்நீ கொள்வதற்கு முன்னோ பின்னோ குளிராரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. டு

திறம்பலவும் வழிகாட்டிச் செய்கை காட்டிச் சிறியையாய்ப் பெரியையாய் நின்ற நாளோ, மறம்பலவு முடையாரை மயக்கந் தீர்த்து

மாமுனிவர்க் கருன்செய்தங் கிருந்த நாளோ, பிறங்கியசீர்ப் பிரமன்தன் தலைகை யேந்திப் பிச்சையேற் றுண்டுமுன்று நின்ற நாளோ, அறம் பலவு முரைப்பதற்கு முன்னோ பின்னோ அணியாளர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. ௬

நிலந்தரத்து நீண்டுருவ மான நாளோ நிற்பனவும் நடப்பனவும் கீயே யாகிக், கலந்துரைக்கக் கற்பகமாய் நின்ற நாளோ காரணத்தால் காரணனைக் கற்பித் தன்று, வலஞ்சுருக்கி வல்லசார் மாண்டு வீழ வாசகியை வாய்மடுத்து வானோ ருய்யச், சலந்தரனைக் கொல்வதற்கு முன்னோ பின்னோ தண்ணூரார் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. ௭

பாதத்தால் முயலகனைப் பாது காத்துப் பாரகத்தே பாஞ்சுட ராய் நின்ற நாளோ, கீதத்தை மிகப்பாடும் அடியார்க் கென்றுங் கேடிலா வானுலகங் கொடுத்த நாளோ, பூதத்தான் பொருநீலி புனிதன் மேவிப் பொய்யுரையா மறைநூல்வர் விண்ணோர்க் கென்றும், வேத த்தை விரிப்பதற்கு முன்னோ பின்னோ விழுவாளர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. ௮

புகையெட்டும் போக்கெட்டும் புலன்க னெட்டும் பூதலங்க ளவை யெட்டும் பொழில்லக் கெட்டும், கலையெட்டிங் காப்பெட்டிங் காட்சி யெட்டிங் கழற்சே வடியடைந்தார் களைக் கெட்டும், நகையெட்டும் நானெட்டும் நன்மை யெட்டும் நலஞ்சிறந்தார் மனத்தகத்து மலர்க் கெட் டும், திகையெட்டிங் தெரிப்பதற்கு முன்னோ பின்னோ திருவாளர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. ௯

ஈசனா புலகேழும் மலையு மாகி யிராவணனை யீடழித்திட் டிருந்த நாளோ, வாசமலர் மகிழ்தென்ற லான நாளோ மதயானை யுரிபோர்த்து மகிழ்ந்த நாளோ, தாதமலர் சண்டிக்குக் கொடுத்த நாளோ சகரர்களை மறித்திட்டாட் கொண்ட நாளோ, தேசமுமை யறிவதற்கு முன்னோ பின்னோ திருவாளர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேண்காடு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தூண்டு சுடர்மேனித் தூநீ ருடிச் சூலங்கையேந்தியோர் சுழல்வாய் நாகம், பூண்டு பொறியாவந் காதிற் பெய்து பொற்சடைக ளவைதாழப் புரிவெண் னூலார், நீண்டு கிடந்திலங்கு திங்கள் சூடி நெடுந்தெருவே வந்தெனது நெஞ்சந் கொண்டார், வேண்டு நடைநடக்கும் வெள்ளே நேறி வெண்காடு மேவிய விகிர்ந்த னாரே. க

பாதந் தனிப்பார்மேல் வைத்த பாதர் பாதாள மேழுருவப் பாய்ந்த பாதர், ஏதம் படாவண்ணம் நின்ற பாதர் ஏழுலகு மாய்நின்ற ஏக பாதர், ஒத்த தொலிமடங்கி யூருண் டேறி யொத்துலக மெல்லா மொடுங்கியபின், வேதத் தொலிகொண்டு வீணை கேட்பார் வெண்காடு மேவிய விகிர்ந்த னாரே. உ

நென்னலையோ ரோடேந்திப் பிச்சைக் கென்று வந்தார்க்கு வந்தேனென் றில்லே புக்கேன், அந்நிலையே நற்கின்றார் ஐயங் கொள்ளார் அருகே வருவார்போல் நோக்கு கின்றார், நுந்நிலைமை யேதோ நும் மூர்தா னேதோ வென்றேனுக்கொன்றாகச் சொல்ல மாட்டார், மென்முலையார் கூடி விரும்பி யாடும் வெண்காடு மேவிய விகிர்ந்த னாரே. ஈ

ஆகத் துமையடக்கி யாறு சூடி யைவா யாவசைத்தங் கானே நேறிப், போகம் பலவுடைத்தாய்ப் பூதஞ் சூழப் புலித்தோ லுடையாப் புகுந்து நின்றார், பாகிடுவான் சென்றேனைப் பற்றி நோக்கிப் பரிசுழித்தென் வளைகவர்ந்தார் பாவி யேனை, மேக முகிலுரிஞ்சு சோலை சூழ்ந்த வெண்காடு மேவிய விகிர்ந்த னாரே. ச

கொள்ளைக் குழைக்காதிற் குண்டைப் பூதங் கொடுகொட்டி கொட்டிக் குனித்துப் பாட, உள்ளங் கவர்ந்திட்டுப் போவார் போல உழிதருவர் நான்தெரிய மாட்டேன் மீண்டேன், கள்ள விழிவிழிப்பர் காணுக் கண்ணாற் கண்ணுளார் போலே கரந்து நிற்பர், வெள்ளச் சடை முடியர் வேத நாவர் வெண்காடு மேவிய விகிர்ந்த னாரே. ஞ

தொட்டிலங்கு சூலத்தர் மழுவா ளேந்திச் சுடர்க்கொன்றைத் தாரணிந்து சுவைகள் பேசிப், பட்டிவெள் ளேநேறிப் பலியுங் கொள்ளார் பார்ப்பாரைப் பரிசுழிப்பா ரொக்கின் றாரால், கட்டிலங்கு வெண்

ஊற்றர் கனலப் பேசிக் கருத்தழித்து வளைகவர்ந்தார் காலே மாலை,
விட்டிலங்கு சடைமுடியர் வேத நாவர் வெண்காடு மேவிய விகிர்ந்த
ஞரே. ௧

பெண்பா லொருபாகம் பேணு வாழ்க்கைக் கோள்நாகம் பூண்பன
வும் காணுஞ் சொல்லார், உண்பா ருறங்குவா ரொவ்வா நங்கா யுண்பது
வும் கஞ்சன்றே லோபி யுண்ணார், பண்பால் அவிர்சடையர் பற்றி
நோக்கிப் பாலைப் பரிசுழியப் பேசு கின்றார், விண்பால் மதிசூடி வேத
மோதி வெண்காடு மேவிய விகிர்ந்த ஞரே. ௭

மருதங்க ளாமொழிவர் மங்கை யோடு வானவரும் மாலயனுங்
கூடித் தங்கன், சுருதங்க ளாற்றுதித்துத் தூநீ ராட்டித் தோத்திரங்கள்
பலசொல்லித் தூபங் காட்டிக், கருதுங்கொ லெம்பெருமான் செய்குற்
றேவல் என்பார்க்கு வேண்டும் வரங்கொ டித்து, விகிர்ந்தங்க ளாநடப்பர்
வெள்ளே நேறி வெண்காடு மேவிய விகிர்ந்த ஞரே. ௮

புள்ளானும் கான்முகனும் புக்கும் போந்துங் காணார் பொறியழலாய்
நின்றான் தன்னை, உன்னானே யொன்றல்லா உருவி னானே யுலகுக்
கொருவினக்காய் நின்றான் தன்னைக், கள்ளேந்து கொன்றைதூய்க்
காலே மூன்றும் ஒவாமே நின்று தவங்கள் செய்த, வெள்ளானே
வேண்டும் வரங்கொ டிப்பார் வெண்காடு மேவிய விகிர்ந்த ஞரே. ௯

மாக்குன் றெடுத்தோன்தன் மைந்த னாகி மாவேழம் வில்லா மதித்
தான் தன்னை, கோக்குந் துணைத்தேவ ரெல்லாம் நிற்க நொடிவரையில்
கோவ விழித்தான் தன்னைக், காக்குங் கடலிலங்கைக் கோமான் தன்
னைக் கதிர்முடியுங் கண்ணும் பிதுங்க ளுன்றி, வீக்கந் தவிர்த்த விரலார்
போலும் வெண்காடு மேவிய விகிர்ந்த ஞரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பழனம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அலையார் கடல்நஞ்சு முண்டார் தாமே அமரர்களுக் கருள்செய்யு
மாதி தாமே, கொலையாய கூற்ற முதைத்தார் தாமே கொல்வேங்கைத்
தோலொன் றசைத்தார் தாமே, சிலையால் புரமூன் றெரித்தார் தாமே
நீநோய் களைந்தென்னை யாண்டார் தாமே, பலிதேர்ந் தழகாய பண்பர்
தாமே பழன நகரெம் பிரானார் தாமே. ௧

வெள்ள மொருசடைமே லேற்றார் தாமே மேலார்கண் மேலார்
கண் மேலார் தாமே, கள்ளங் கடிந்தென்னை யாண்டார் தாமே கருத்து
டைய பூதப் படையார் தாமே, உள்ளத் துவகை தருவார் தாமே யுறு
நோய் சிறுபிணிகள் தீர்ப்பார் தாமே, பள்ளப் பரவைநஞ் சுண்டார்
தாமே பழன நகரம் பிரானார் தாமே. ௨

இரவும் பகலுமாய் நின்றார் தாமே எப்போதும் என்நெஞ்சத்
துள்ளார் தாமே, அரவ மரையி லசைத்தார் தாமே அனலாடி யங்கை
மறித்தார் தாமே, குரவங் கமழுங் குற்றாலர் தாமே கோலங்கண் மேன்
மே லுகப்பார் தாமே, பரவு மடியார்க்குப் பாங்கர் தாமே பழன நகரம்
பிரானார் தாமே. ௩

மாறில்மதில்மூன்றுமெய்தார்தாமேவரியரவங்கச்சாகஆர்த்தார்தாமே
நீறுசேர்திருமேனிநிலமலர்தாமே நெற்றிநெருப்புக்கண்வைத்தார்தாமே
ஏறுகொடுஞ் சூலக் கையார் தாமே யென்பா பரண மணிந்தார் தாமே
பாறுண் தலையிற் பலியார் தாமே பழன நகரம் பிரானார் தாமே. ௪

சீரால் வணங்கப் படுவார் தாமே திசைக்கெல்லாந் தேவாகிநின்றார்தாமே
ஆரா அமுதமு மானார் தாமே யளவில் பெருமை யுடையார் தாமே
நீரார் நியம முடையார் தாமே நீள்வரை வில்லாக வளைத்தார் தாமே
பாரார் பரவப் படுவார் தாமே பழன நகரம் பிரானார் தாமே. ௫

காலனுயிர்வெளவவல்லார்தாமே கடிதோடும்வெள்ளைவிடையார்தாமே
கோலம் பலவு முகப்பார் தாமே கோள்நாக நாணுகப் பூண்டார் தாமே
நீலம் பொலிந்த மிடற்றார் தாமே நீள்வரையி னுச்சி யிருப்பார் தாமே
பால விருத்தரு மானார் தாமே பழன நகரம் பிரானார் தாமே. ௬

ஏய்ந்த வுமைநங்கை பங்கர் தாமே யேழுழிக் கப்புறமாய் நின்றார் தாமே
ஆய்ந்து மலர்தாவ நின்றார் தாமே அளவில் பெருமை யுடையார் தாமே
தேய்ந்தபிறைசடைமேல்வைத்தார்தாமேதீவாயரவதனையார்த்தார்தாமே
பாய்ந்த படர்கங்கை யேற்றார் தாமே பழன நகரம் பிரானார் தாமே. ௭

ஒராதா ருள்ளத்தில் நிலலார் தாமே யுள்ளுறும் அன்பர் மனத்தார் தாமே
பேராதென்சிற்தையிருந்தார்தாமேபிறர்க்கென்றுங்காட்சிக்கரியார்தாமே
ஊராரு மூவுலகத் துள்ளார் தாமே யுலகை நடுங்காமற் காப்பார் தாமே
பாரார் முழுவத் திடையார் தாமே பழன நகரம் பிரானார் தாமே. ௮

நீண்டவர்க்கோர் நெருப்புருவ மாணர் தாமே நேரிழையை யொரு
பாகம் வைத்தார் தாமே, பூண்டரவைப் புலித்தோல்மே லார்த்தார்
தாமே பொன்னிறத்த வென்னச் சடையார் தாமே, ஆண்டலகே ழுனைத்
தினையும் வைத்தார் தாமே அங்கங்கே சிவமாகி நின்றார் தாமே, பாண்
டவரீற் பார்த்தனுக்குப் பரிந்தார் தாமே பழன நகரெம் பிரானார்
தாமே. க

வீடையேறி வேண்டலகத் திருப்பார் தாமே விரிகதிரோன் சோற்
றுத் துறையார் தாமே, புடைசூழத்தேவர் குழாத்தார் தாமே பூந்தருத்தி
நெய்த்தானம் மேயார் தாமே, அடைவே புனல்சூழ ஐயாற்றார் தாமே
அரக்கனைபு மாற்ற லழித்தார் தாமே, படையாப் பல்பூத முடையார்
தாமே பழன நகரெம் பிரானார் தாமே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆரார் திரிபுரங்கள் நீறு நோக்கும் அனலாடி ஆரமுதே யென்
றேன் நானே, கூரார் மழுவாட் படையொன் றேந்திக் குறட்பூதப் பல்
படையா யென்றேன் நானே, பேரா யிரமுடையா யென்றேன்
நானே பிறைசூடும் பிஞ்சுகளே யென்றேன் நானே, ஆரா அமுதே
யென் ஐயா நன்னே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. க

தீவாயின் முப்புரங்கள் நீறு நோக்குந் திர்த்தா புராணனே யென்
றேன் நானே, சூவா மதிசூடி யென்றேன் நானே முதல்வாமுக் கண்
னனே யென்றேன் நானே, ஏவார் சிலையானே யென்றேன் நானே
யிடும்பைக் கடல்வின்று மேற வாங்கி, ஆவாவென் றருள்புரியும் ஐயா
நன்னே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. உ

அஞ்சுண்ண வண்ணனே யென்றேன் நானே அடியார்கட் கார
முதே யென்றேன் நானே, கஞ்சணி கண்டனே யென்றேன் நானே
நாவலர்கள் நான்மறையே யென்றேன் நானே, நெஞ்சுணர வுன்புக்
கிருந்த போது நிறையு மமுதமே யென்றேன் நானே, அஞ்சாதே யான்
வானே ஐயா நன்னே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. கூ

தொல்லைத் தொடுகடலே யென்றேன் நானே துலங்கும் இளம் பிறையா யென்றேன் நானே, எல்லை நிறைந்தானே யென்றேன் நானே ஏழ்நாட்பின் இன்னிசையா யென்றேன் நானே, அல்லற் கடல்புக் கழுந்து வேளை வாங்கியருள் செய்தா யென்றேன் நானே, எல்லையாம் ஐயாறா என்றேன் நானே யென்றென்றே நானாரற்றி நைகின் றேனே. ச

இண்டைச் சடைமுடியா யென்றேன் நானே யிருசுடர் வானத்தா யென்றேன் நானே, தொண்டர் தொழப்படுவா யென்றேன் நானே துருத்திடுவத் தானத்தா யென்றேன் நானே, கண்டங் கறுத்தானே யென்றேன் நானே கனலாகுங் கண்ணானே யென்றேன் நானே, அண்டத்துக் கப்பாலாம் ஐயா றன்னே யென்றென்றே நானாரற்றி நைகின் றேனே. டு

பற்றார் புரமெரித்தா யென்றேன் நானே பசுபதி பண்டரங்கா என்றேன் நானே, கற்றார்கள் நாவிலா யென்றேன் நானே கடுவிடை யொன் றூர்தியா யென்றேன் நானே, பற்றாறார் நெஞ்சுளா யென்றேன் நானே பார்த்தற் கருள்செய்தா யென்றேன் நானே, அற்றார்க் கருள் செய்யும் ஐயா றன்னே யென்றென்றே நானாரற்றி நைகின் றேனே. சு

விண்ணோர் தலைவனே யென்றேன் நானே விளங்கு மிளம் பிறையா யென்றேன் நானே, எண்ணு ரெயிலெரித்தா யென்றேன் நானே யேகம்பம் மேயானே யென்றேன் நானே, பண்ணார் மறைபாடி யென்றேன் நானே பசுபதி பால்நீற்றா யென்றேன் நானே, அண்ணு வை யாறனே யென்றேன் நானே யென்றென்றே நானாரற்றி நைகின் றேனே. எ

அவனென்று நானுன்னை யஞ்சா தேனை யல்லல் அறுப்பானே யென்றேன் நானே, சிவனென்று நானுன்னை யெல்லாஞ் சொல்லச் செல்வந் தருவானே யென்றேன் நானே, பவனாகி யென்னுள்ளத் துள்ளே நின்று பண்டை வினையறுப்பா யென்றேன் நானே, அவனென்றே யாதியே ஐயா றன்னே யென்றென்றே நானாரற்றி நைகின் றேனே. அ

கச்சியே கம்பனே யென்றேன் நானே கயிலாயா காரோணு என்றேன் நானே, நிச்சன் மணுளனே யென்றேன் நானே நினைப்பார் மனத்துளா யென்றேன் நானே, உச்சம்போ தேதேறீ யென்றேன்

நானே உன்ருவா ருள்ளத்தா யென்றேன் நானே, அச்சம் பணிதீர்க்கு
மையா நன்னே யென்றென்றே நானாற்றி கைகின் றேனே. ௯

வில்லாடி வேடனே யென்றேன் நானே வெண்ணீறு மெய்க்
கணித்தா யென்றேன் நானே, சொல்லாய சூழலா யென்றேன் நானே
சுவாவாய தொல்நெறியே யென்றேன் நானே, எல்லாமா யென்
னாயிரே யென்றேன் நானே யிலக்கையர்கோன் தோளிறுத்தா யென்
றேன் நானே, அல்லா வினைதீர்க்கு மையா நன்னே யென்றென்றே
நானாற்றி கைகின்றேனே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐசை யொலியெலா மானாய் நீயே உலகுக் கொருவனாய் நின்
ராய் நீயே, வாச மலரெலா மானாய் நீயே மலையான் மருகனாய் நின்
ராய் நீயே, பேசப் பெரிதும் இனியாய் நீயே பிரானாய் அடியென்மேல்
வைத்தாய் நீயே, தேச வினக்கெலா மானாய் நீயே திருவையா நகலாத
செம்பொற் சோதி. ௧

கோக்கரிய திருமேனி யுடையாய் நீயே நோவாமே கோக்கருள
வல்லாய் நீயே, காப்பரிய ஐம்புலனுங் காத்தாய் நீயே காமனைபுங்
கண்ணழலாற் காய்ந்தாய் நீயே, ஆர்ப்பரிய மாநாக மார்த்தாய் நீயே
அடியானென் றடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே, தீர்ப்பரிய வல்வினை
கோய் தீர்ப்பாய் நீயே திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி. ௨

கனத்தகத்துக் கடுஞ்சுடராய் நின்றாய் நீயே கடல்வரைவா
னாகாய் மானாய் நீயே, தனத்தகத்துத் தலைகலனாக் கொண்டாய் நீயே
சார்ந்தாடாந் தகைந்தான வல்லாய் நீயே, மனத்திருந்த கருத்தறிந்து
முடிப்பாய் நீயே மலர்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே, சினத்
திருந்த திருகீல கண்டன் நீயே திருவையா நகலாத செம்பொற்சோதி.

வானுற்ற மாமலைக னானாய் நீயே வடகயிலை மன்னி யிருந்தாய்
நீயே, ஊனுற்ற வொளிமழுவாட் படையாய் நீயே ஒளிமதியோ
டாவுபுனல் வைத்தாய் நீயே, ஆனுற்ற ஐந்தும் அமர்ந்தாய் நீயே அடியா

னென் றடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே, தேனுற்ற சொல்மடவான் பங்கன் நீயே திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி. ௪

பெண்ணுண் பிறப்பிலியாய் நின்றாய் நீயே பெரியார்கட் கெல்லாம் பெரியாய் நீயே, உண்ணு வருநஞ்ச முண்டாய் நீயே ஊழி முதல்வனுப் பின்றாய் நீயே, கண்ணு யுலகெல்லாங் காத்தாய் நீயே கழற்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே, திண்ணார் மழுவாட் படையாய் நீயே திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி. ௫

உற்றிருந்த உணர்வெலா மானுப் நீயே உற்றவர்க்கோர் சுற்றமாய் நின்றாய் நீயே, கற்றிருந்த கலைஞான மானுப் நீயே கற்றவர்க்கோர் கற்பகமாய் நின்றாய் நீயே, பெற்றிருந்த தாய்அவளின் நல்லாய் நீயே பிரானு யடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே, செற்றிருந்த திருநீல கண்டன் நீயே திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி. ௬

எல்லா வுலகமு மானுப் நீயே யேகம்பம் மேலி யிருந்தாய் நீயே, நல்லாரை நன்மை யறிவாய் நீயே ஞானச் சுடர்விளக்காய் நின்றாய் நீயே, பொல்லா வினைக ளுறுப்பாய் நீயே புகழ்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே, செல்வாய செல்வந் தருவாய் நீயே திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி. ௭

ஆவினில் ஐந்து மமர்ந்தாய் நீயே அளவில் பெருமை யுடையாய் நீயே, பூவினில் நாற்றமாய் நின்றாய் நீயே போர்க்கோலங் கொண்டெயிலெய்தாய் நீயே, நாவில் நடுவுரையாய் நின்றாய் நீயே நண்ணி யடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே, தேவ ரறியாத தேவன் நீயே திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி. ௮

எண்டிசைக்கும் ஒண்சுடராய் நின்றாய் நீயே ஏகம்பம் மேய இறைவன் நீயே, வண்டிசைக்கும் நறுங்கொன்றைத் தாராய் நீயே வாரா வுலகருள வல்லாய் நீயே, தொண்டிசைத்துன் அடிபாவ நின்றாய் நீயே தூமலர்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே, திண்சிலைக்கோர் சரங்கூட்ட வல்லாய் நீயே திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி. ௯

விண்டார் புரமுன்று மெய்தாய் நீயே விண்ணவர்க்கும் மேலாகி நின்றாய் நீயே, கண்டாரைக் கொல்லுநஞ் சுண்டாய் நீயே காலங்க ளாழியாய் நின்றாய் நீயே, தொண்டாய் அடியேனை ஆண்டாய் நீயே

தாமஸ்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே, திண்டோள்விட்
டெரியாட லுகந்தாய் நீயே திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி. ௧௦

ஆரு மறியா இடத்தாய் நீயே ஆகாயந் தேரூர வல்லாய் நீயே,
பேரும் பெரிய இலங்கை வேந்தன் பெரிய முடிபத் திறுத்தாய் நீயே,
ஊரும் புரமூன்றும் அட்டாய் நீயே ஒண்தா மரையானும் மாலுங்
கூடித், தேரும் அடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே திருவையா நகலாத
செம்பொற் சோதி. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமழபாடி - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீநேறு திருமேனி யுடையான் கண்டாய் நெற்றிமே லொற்
றைக்கண் நிறைந்தான் கண்டாய், கூறாக உமைபாகங் கொண்டான்
கண்டாய் கொடியவிட முண்டிருண்ட கண்டன் கண்டாய், ஏறேறி
யெக்குத் திரிவான் கண்டாய் ஏழலகு மேழ்மலைபு மாறான் கண்டாய்,
மாறாநர் தம்அரண்ம் அட்டான் கண்டாய் மழபாடி மன்னும் மனாள்
ருளே. க

கொத்திரு சென்னி யுடையான் கண்டாய் கொல்லை விடை
யேறுங் கூத்தன் கண்டாய், அக்கரைமே லாட லுடையான் கண்டாய்
அனலங்கை யேந்திய ஆதி கண்டாய், அக்கோ டரவ மணிந்தான்
கண்டாய் அடியார்கட் காரமுத மாறான் கண்டாய், மற்றிருந்த கங்கைச்
சடையான் கண்டாய் மழபாடி மன்னும் மனாள்
ருளே. உ

நெற்றித் தனிக்க னுடையான் கண்டாய் நேரிழையோர் பாக
மாய் நின்றான் கண்டாய், பற்றிப்பாம் பாட்டும் படிநன் கண்டாய் பல்
லார் பலிதேர் பரமன் கண்டாய், செற்றார் புரமூன்றுஞ் செற்றான்
கண்டாய் செழுமா மதிசென்னி வைத்தான் கண்டாய், மற்றொரு
குற்ற மிலாதான் கண்டாய் மழபாடி மன்னும் மனாள்
ருளே. ௩

அலையார்ந்த புனற்கக்கைச் சடையான் கண்டாய் அண்டத்துக் கப்
பாலாய் நின்றான் கண்டாய், கொலையான கூற்றங் குமைத்தான் கண்
டாய் கொல்வேங்கைத் தோலொன் றுடுத்தான் கண்டாய், சிலையாந்

திரிபுரங்கள் செற்றான் கண்டாய் செழுமா மதிசென்னி வைத்தான்
கண்டாய், மலையார் மடந்தை மணுளன் கண்டாய் மழபாடி மன்னும்
மணுளன் றானே. ௪

உலந்தார்தம் அங்கம் அணிந்தான் கண்டாய் உவகையோ டின்னருள்
கள் செய்தான் கண்டாய், நலந்திகழுங் கொன்றைச் சடையான் கண்
டாய் நால்வேதம் ஆறங்க மாணன் கண்டாய், உலந்தார் தலைகலனாக்
கொண்டான் கண்டாய் உம்பரார் தங்கள் பெருமான் கண்டாய், மலர்ந்
தார் திருவடியென் தலைமேல் வைத்த மழபாடி மன்னும் மணுளன்
றானே. ௫

தாமரையான் தன்தலையைச் சாய்த்தான் கண்டாய் தகவுடையார்
நெஞ்சிருக்கை கொண்டான் கண்டாய், பூமலரான் ஏத்தும் புனிதன்
கண்டாய் புணர்ச்சிப் பொருளாகி நின்றான் கண்டாய், ஏமருவு வெஞ்
சிலையொன் நேந்தி கண்டாய் இருளார்ந்த கண்டத் திறைவன் கண்டாய்
மாமருவுங் கலையையி லேந்தி கண்டாய் மழபாடி மன்னும் மணுளன்
றானே. ௬

நீராகி நெடுவரைக ளானான் கண்டாய் நிழலாகி நீள்விசம்பு
மானான் கண்டாய், பாராகிப் பௌவமே ழானான் கண்டாய் பகலாகி
வானாகி நின்றான் கண்டாய், ஆரேனுந் தன்னடியார்க் கன்பன் கண்
டாய் அணுவாகி ஆதியாய் நின்றான் கண்டாய், வாரார்ந்த வனமுலை
யாள் பங்கன் கண்டாய் மழபாடி மன்னும் மணுளன் றானே. ௭

பொன்னியலுந் திருமேனி உடையான் கண்டாய் பூங்கொன்
றைத் தாரொன் றணிந்தான் கண்டாய், மின்னியலும் வார்சடையெம்
பெருமான் கண்டாய் வேழத்தி னுரிவிரும்பிப் போர்த்தான் கண்டாய்,
தன்னியல்பார் மற்றொருவ ரில்லான் கண்டாய் தாங்கரிய சிவந்தானாய்
நின்றான் கண்டாய், மன்னிய மங்கையோர் கூறன் கண்டாய் மழபாடி
மன்னும் மணுளன் றானே. ௮

ஆலாலம் உண்டுகந்த ஆதி கண்டாய் அடையலர்தம் புரமுன்று
மெய்தான் கண்டாய், காலாலக் காலனையுங் காய்ந்தான் கண்டாய்
கண்ணப்பர்க் கருள்செய்த காளை கண்டாய், பாலாரும் மொழிமடவான்
பாகன் கண்டாய் பசுவேறிப் பலிதிரியும் பண்பன் கண்டாய், மாலாலு
மறிவரிய மைந்தன் கண்டாய் மழபாடி மன்னும் மணுளன் றானே. ௯

ஒருசுடரா யுலகேழு மானுண் கண்டாய் ஒங்காரத் துட்பொரு
ளாய் நின்றான் கண்டாய், விரிசுடராய் விளங்கொளியாய் நின்றான்
கண்டாய் வழுவொலியும் வேன்வொலியு மானுண் கண்டாய், இரு
சுடர்மீ தோடா இலக்கைக் கோணை யீடழிய இருபதுதோ ளிதுத்தான்
கண்டாய், மருசுடரின் மாணிக்கக் குன்று கண்டாய் மழபாடி மன்னும்
மனனன் றானே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமழபாடி - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அலையடுத்த பெருங்கடல்நடு சமுதா வுண்டு அமரர்கள்தந் தலை
காத்த ஐயர் செம்பொன், சிலையெடுத்து மாநாக நெருப்புக் கோத்துத்
திரிபுரங்கள் தீயிட்ட செல்வர் போலும், நிலையடுத்த பசும்பொன்னுல்
முத்தால் கீண்ட நிரைவயிரப் பலகையாற் குவையார்த் துற்ற, மலை
யடுத்த மழபாடி வயிரத் துணை யென்றென்றே நானரற்றி நைகின்
றேனே. ௧

அறைகலந்த குழல்மொந்தை வீணை யாழும் அந்தரத்திற் கந்தருவ
ரமர ரேத்த, மறைகலந்த மந்திரமும் கீருங் கொண்டு வழிபட்டார்
வானுளக் கொடுத்தி யன்றே, கறைகலந்த பொழிற்கச்சிக் கம்பம் மேய
கனவயிரத் திரள்துணை கலிசூழ் மாடம், மறைகலந்த மழபாடி வயிரத்
துணை யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. ௨

உரக்கொடுக்கு மிருண்மெய்யர் மூர்க்கர் பொல்லா ஊத்தைவாய்ச்
சமணர்தமை புறவாக் கொண்ட, பரங்கெடுத்திக் கடியேனை யாண்டு
கொண்ட பவனத்தின் திரள்துணை பசும்பொன் முத்தே, புரங்கெடுத்
அப் பொல்லாத காமன் ஆகம் பொடியாக விழித்தருளிப் புலியோர்க்
கென்றும், வரக்கொடுக்கும் மழபாடி வயிரத் துணை யென்றென்றே
நானரற்றி நைகின் றேனே. ௩

ஊனிகந்து னுறிகையர் குண்டர் பொல்லா ஐத்தைவாய்ச் சமண
ருற வாகக் கொண்டு, ஞானகஞ்சேர்ந் துள்ளவயி ரத்தை நண்ணு
நாயேனைப் பொருளாக ஆண்டு கொண்ட, மீனகஞ்சேர் வெள்ளநீர்
விதியற் குடும் வெந்தனே வீண்ணவர்தம் பெருமான் மேக, வானகஞ்

சேர் மழபாடி வயிரத் தூணே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின்
றேனே.

சிரமேற்ற நான்முகன்றன் தலையும் மற்றைத் திருமால்தன் செழுந்
தலையும் பொன்றச் சிந்தி, உரமேற்ற இரவிபல் தகர்த்துச் சோமன்
ஒளிக்கலைகள் படவுழக்கி யுயிரை நல்கி, நரையேற்ற விடையேறி
நாகம் பூண்ட நம்பியையே மறைநான்கும் ஓல மிட்டு, வரமேற்கும்
மழபாடி வயிரத் தூணே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. ௩

சினந்திருத்துஞ் சிறுப்பெரியார் குண்டர் தங்கள் செதுமதியார்
தீவினைக்கே விழுந்தேன் தேடிப், புனந்திருத்தும் பொல்லாத பிண்டி
பேணும் பொறியிலியேன் தனைப்பொருளா ஆண்டு கொண்டு, தனந்
திருத்து மவர்திறத்தை யொழியப் பாற்றித் தயாமூல தன்மவழி
யெனக்கு நல்கி, மனந்திருத்தும் மழபாடி வயிரத் தூணே யென்
றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

சுழித்துணையாம் பிறவிவழித் துக்கம் நீக்குஞ் சுருள்சடையெம்
பெருமானே தூய தெண்ணீர், இழிப்பரிய பசுபாசப்பிறப்பை நீக்கும்
என்துணையே யென்னுடைய பெம்மான் தம்மான், பழிப்பரிய திரு
மாலு மயனுங் காண்ப் பரிதியே சுருதிமுடிக் கணியாய் வாய்த்த,
வழித்துணையாம் மழபாடி வயிரத் தூணே யென்றென்றே நானரற்றி
நைகின் றேனே.

எ-அ-க-கா

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெய்த்தானம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வகையெலா முடையாயும் நீயேயென்றும் வான்கயிலே மேவி
னாய் நீயே யென்றும், மிகையெலாம் மிக்காயும் நீயே யென்றும் வெண்
காடு மேவினாய் நீயே யென்றும், பகையெலாந் தீர்த்தாண்டாய் நீயே
யென்றும் பாசு ரமர்ந்தாயும் நீயே யென்றும், திகையெலாந் தொழச்
செவ்வாய் நீயே யென்றும் நின்றநெய்த் தானாவென் நெஞ்சு ளாயே. க

ஆர்த்த எனக்கன்பன் நீயே யென்றும் ஆதிக் கயிலாயன் நீயே
யென்றும், கூர்த்த நடமாடி நீயே யென்றும் கோடிகா யேய குழகா

வென்றும், பார்த்தற் கருன்செய்தாய் நீயே யென்றும் பழையனார்
மேவிய பண்பாவென்றும், தீர்த்தன் சிவலோகன் நீயேயென்றும்
நின்றபெய்த் தானுவென் நெஞ்ச னாயே. ௨

அல்லாய்ப் பகலானாய் நீயே யென்றும் ஆதிக் கயிலாயன் நீயே
யென்றும், கல்லா லமர்த்தாயும் நீயே யென்றுங் காளத்திக் கற்பகமும்
நீயேயென்றும், சொல்லாய்ப் பொருளானாய் நீயே யென்றுஞ்சோற்
றுத் துறைபுறையாய் நீயேயென்றும், செல்வாய்த் திருவானாய் நீயே
யென்றும் நின்றபெய்த் தானுவென் நெஞ்ச னாயே. ௩.

மின்னே ரிடைபங்கன் நீயே யென்றும் வெண்கயிலை மேவினாய்
நீயே யென்றும், பொன்னேர் சடைமுடியாய் நீயே யென்றும் பூத
கணபாதன் நீயே யென்றும், என்னு விரதத்தாய் நீயே யென்றும் ஏகம்
பத் தென்னீசன் நீயே யென்றும், தென்னூர்ப் பதியுளாய் நீயே
யென்றும் நின்றபெய்த் தானுவென் நெஞ்ச னாயே. ௪

முத்தி யிருந்தாயும் நீயே யென்றும் முன்கயிலை மேவினாய் நீயே
யென்றும், நத்திக் கருன்செய்தாய் நீயேயென்றும் நடமாடி நள்ளாறன்
நீயே யென்றும், பத்திப் பரியாயும் நீயே யென்றும் பைஞ்ஞீலி
மேவினாய் நீயே யென்றும், சத்திப் பரியாயும் நீயே யென்றும் நின்ற
பெய்த் தானுவென் நெஞ்ச னாயே. ௫

தக்கா ரடியார்க்கு நீயே யென்றுத் தலையார் கயிலாயன் நீயே யென்
றும், அக்காரம் பூண்டாயும் நீயே யென்றும் ஆக்கூரில் தானேரென்றி
நீயே யென்றும், புக்காய் ஏழுலகும் நீயே யென்றும் புள்ளிருக்கு
வேளுராய் நீயே யென்றும், தெக்கார மாகோணத் தானே யென்றும்
நின்றபெய்த் தானுவென் நெஞ்ச னாயே. ௬

புகழும் பெருமையாய் நீயே யென்றும் பூங்கயிலை மேவினாய்
நீயே யென்றும், இகழும் தலையேந்தி நீயே யென்றும் இராமேச் சரத்
தின்பன் நீயே யென்றும், அகழும் மதிளுடையாய் நீயே யென்றும்
ஆலவாய் மேவினாய் நீயே யென்றும், திகழும் மதிருடி நீயே யென்றும்
நின்றபெய்த் தானுவென் நெஞ்ச னாயே. ௭

வானவர்க்கு மூத்தினையாய் நீயே யென்றும் வானக் கயிலாயன்
நீயே யென்றும், கான நடமாடி நீயே யென்றுங் கடவுளில் வீரட்டன்
நீயே யென்றும், ஊனார் முடியறுத்தாய் நீயே யென்றும் ஒற்றியு

ராஜராய் நீயே யென்றும், தேனா யமுதானாய் நீயே யென்றும் நின்ற
நெய்த் தானாவென் னெஞ்ச ளாயே. அ

தந்தைதா யில்லாதாய் நீயே யென்றுந் தலையார் கயிலாயன் நீயே
யென்றும், எந்தாயெம் பிரானானாய் நீயே யென்றும் ஏகம்பத் தென்
னீசன் நீயே யென்றும், முந்திய முக்கணாய் நீயே யென்றும் மூவலார்
மேவீனாய் நீயே யென்றும், சிந்தையாய் தேனாராய் நீயே யென்றும்
நின்றநெய்த் தானாவென் னெஞ்ச ளாயே. க

மறித்தான் வலிசெற்றாய் நீயே யென்றும் வான்கயிலேமேவீனாய்
நீயே யென்றும், வெறுத்தார் பிறப்பறுப்பாய் நீயே யென்றும் வீழி
மிழலையாய் நீயே யென்றும், அறத்தாய் அமுதீந்தாய் நீயே யென்றும்
யாவர்க்குந் தாங்கொணு நஞ்ச முண்டு, பொறுத்தாய் புலனைந்தும் நீயே
யென்றும் நின்றநெய்த் தானாவென் னெஞ்ச ளாயே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெய்த்தானம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்த்தானத் தகம்படியுள் ஐவர் நின்று வேண்டிற்றுக் குறை
முடித்து வினைக்குக் கூடாம், இத்தானத் திருந்திங்ங னுய்வா னெண்
னும் இதனையொழி யியம்பக்கே ளேழை நெஞ்சே, மைத்தான நீள்
நயனி பங்கன் வங்கம் வருகிரைநீர் நஞ்சுண்ட சுண்டன் மேய, நெய்த்
தான நன்னகரென் றேத்தி நின்று நினைபுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே.

ஈண்டா இரும்பிறவித் துறவா ஆக்கை யிதுநீங்க லாம்விதியுண்
டென்று சொல்ல, வேண்டாவே நெஞ்சமே விளம்பக் கேள்நீ விண்ண
வர்தம் பெருமானார் மண்ணி லென்னை, ஆண்டானன் றருவரையாற் புர
மூன் நெய்த அம்மானை யரியயனுங் காண வண்ணம், நீண்டா னுறை
துறைநெய்த் தான மென்று நினைபுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே. உ

பரவிப் பலபலவுந் தேடி யோடிப் பாழாக் குரம்பையிடைக் கிடந்து
வாளா, குரவிக் குடிவாழ்க்கை வாழுவெண்ணிக் குலகை தவிர்நெஞ்சே
கூறக் கேள்நீ, இரவிக் குலமுதலா வாடுனார் கூடி யெண்ணிறந்த கோடி
யமர ராயம், நிரவிக் கரியவன்நெய்த் தான மென்று நினைபுமா நினைந்
தக்கா லுய்ய லாமே. ௩

அலையார் வினைத்திறஞ்சே ராக்கை புள்ளே யகப்பட்டு ளாசை யெனும் பாசந் தன்னுன், தலையாய்க் கடையாகும் வாழ்வி லாழ்ந்து தளர்ந்துமிக நெஞ்சமே அஞ்ச வேண்டா, இலையார் புனற்கொன்றை யெறிநீர்த் திங்கள் இருஞ்சடைமேல் வைத்துகந்தான் இமையோ ரேத் தும், நிலையா னுறைகிறைநெய்த் தான மென்று நினைபுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே.

நினைத்தனையோர் பொறையிலா வுயிர்போங் கூட்டைப் பொரு ளென்று மிகவுன்னி மதியா லிந்த, அனைத்துலகும் ஆளலா மென்று பேசும் ஆங்காரந் தவிர்நெஞ்சே யமரர்க் காக, முனைத்துவரு மதில் மூன்றும் பொன்ற அன்று முடுகியவெஞ் சிலைவனைத்துச் செந்தீ மூழ்க, நினைத்தபெருங் கருணையன்நெய்த் தான மென்று நினைபுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே.

மிறைபடுமிங் வுடல்வாழ்வை மெய்யென் றெண்ணி வினையிலே கிடந்தழுந்தி வியவேல் நெஞ்சே, குறைவுடையார் மனத்துளான் கும ரன் தாளைக் கூத்தாடுங் குணமுடையான் கொலைவேற் கையான், அறை கழலங் திருவடிமேற் சிலம்பு மார்ப்ப அவனிதலம் பெயரவரு நட்டம் நின்ற, நிறைவுடையா னிடமாம்நெய்த் தான மென்று நினைபுமா நினைந் தக்கா லுய்ய லாமே.

பேசப் பொருளலாப் பிறவி தன்னைப் பெரிதென்றுன் சிறுமனத் தால் வேண்டி யீண்டு, வாசக் குழல்மடவார் போக மென்னும் வலைப் பட்டு வீழாதே வருக நெஞ்சே, தூசக் கரியுரித்தான் தூநீ ருடித் துடைந்திலங்கு தூல்மார்பன் தொடர கில்லா, நீசர்க் கரியவன்நெய்த் தான மென்று நினைபுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே.

அஞ்சப் புலனிவற்ற லாட்ட வாட்டுண் டருளோய்க் கிடமாய் வுடலின் தன்மை, தஞ்ச மெனக்கருதித் தாமேல் நெஞ்சே தாழ்க் கரு துதியே தன்னைச் சேரா, வஞ்ச மனத்தவர்கள் காண வொண்ணா மணி கண்டன் வானவர்தம் பிரானென் றேத்தும், நெஞ்சர்க் கினியவன் நெய்த் தானமென்று நினைபுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே.

பொருந்தாத உடலகத்திற் புக்க ஆவி போமா றறிந்தறிந்தே புலை வாழ் வுன்னி, இருந்தாக் கிடர்ப்படநீ வேண்டா நெஞ்சே யிமையவர்தம் பெருமானன் துமையா ளஞ்சக், கருந்தாள் மதகரியை வெருவச்

சீறங் கண்ணுதல்கண் டமராடிக் கருதார் வேள்வி, நிரந்தரமா இனி
துறைநெய்த் தான மென்று நினைபுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே. ௧

உரித்தன் றுனக்கிவ் வுடலின் தன்மை உண்மை யுரைத்தேன்
விரத மெல்லாந், தரித்துந் தவமுயன்றும் வாழா நெஞ்சே தம்மிடையி
லில்லார்க்கொன் றல்லார்க் கன்னன், எரித்தா னனலுடையா னெண்
டோ ளானே யெம்பெருமா னென்றேத்தா இலங்கைக் கோணை, நெரித்
தானை நெய்த்தானம் மேலி னானை நினைபுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பூந்துருத்தி - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நில்லாத நீர்சடைமேல் நிற்பித் தானை நினையாவென் நெஞ்சை
நினைவித் தானைக், கல்லா தனவெல்லாங் கற்பித் தானைக் காணு தன்
வெல்லாங் காட்டி னானைச், சொல்லா தனவெல்லாஞ் சொல்லி யென்
னைத் தொடர்ந்திங் கடியேனை யாளாக் கொண்டு, பொல்லாவென்
நோய்தீர்த்த புனிதன் தன்னைப் புண்ணியனைப் பூந்துருத்திக் கண்
டேன் நானே. ௧

குற்றலங் கோகரணம் மேலி னானைக் கொடுங்கைக் கடுங்குற்றைப்
பாய்ந்தான் தன்னை, உற்றலம் நஞ்சுண் டொடுக்கி னானை யுணராவென்
நெஞ்சை யுணர்வித் தானைப், பற்றலின் கீழங் கிருந்தான் தன்னைப்
பண்ணார்ந்த வீணை பயின்றான் தன்னைப், புற்ற டரவார்த்த புனிதன்
தன்னைப் புண்ணியனைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே. ௨

எனக்கென்றும் இனியானை யெம்மான் தன்னை யெழிலாரும் ஏகம்
பம்மேயான் தன்னை, மனக்கென்றும் வருவானை வஞ்சர் நெஞ்சில் நில
லானை நின்றியூர் மேயான் தன்னைத், தனக்கென்று மடியேனை யாளாக்
கொண்ட சங்கரனைச் சங்கவார் குழையான் தன்னைப், புனக்கொன்
றைத் தாரணிந்த புனிதன் தன்னைப் பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக்
கண்டேன் நானே. ௩

வெறியார் மலர்க்கொன்றை சூடி னானை வெள்ளானை வந்திறைஞ்
சும் வெண்காட் டானை, அறியா தடியே னகப்பட்டேனை அல்லற் கடல்

வின்று மேற வாங்கி, நெறிதா னிதுவென்று காட்டி னானே நிச்சல்
கலிபிணிகள் தீர்ப்பான் தன்னைப், பொறியா டரவார்த்த புனிதன்
தன்னைப் பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே. ௪

மிக்கானே வெண்ணீறு சண்ணித் தானே விண்டார் புரமூன்றும்
வேவ நோக்கி, நக்கானே நான்மறைகள் பாடி னானே நல்லார்கள் பேணிப்
பரவ நின்ற, தக்கானேத் தண்டா மரைமே லண்ணல் தலைகொண்டு
மாத்திரைக்க னுலக மெல்லாம், புக்கானேப் புண்ணியனைப் புனிதன்
தன்னைப் பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே. ௫

ஆர்த்தானே வாசுகியை யரைக்கோர் கச்சா அசைத்தானே அழகாய்
பொன்னார் மேனிப், பூத்தானத் தான்முடியைப் பொருந்தா வண்ணம்
புணர்த்தானேப் பூக்கணையா னுடலம் வேவப், பார்த்தானேப் பரிந்தா
னைப் பனிநீர்க் கக்கை படர்சடைமேற் பயின்றானேப் பதைப்ப யானே,
போர்த்தானேப் புண்ணியனைப் புனிதன் தன்னைப் பொய்யிலியைப்
பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே. ௬

எரித்தானே எண்ணார் புரங்கள் மூன்றும் இமைப்பளவிற்பொடி
யாக எழிலார் கையால், உரித்தானே மதகரியை யுற்றுப் பற்றி யுமை
யதனைக் கண்டஞ்சி நடுக்கக் கண்டு, சிரித்தானேச் சேராரந்த பூதஞ் சூழத்
திருச்சடைமேல் திக்களும் பாம்பும் நீரும், புரித்தானேப் புண்ணியனைப்
புனிதன் தன்னைப் பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே.

வைத்தானே வாறோ ருலக மெல்லாம் வந்திறைஞ்சி மலர்கொண்டு
கின்று போற்றும், வித்தானே வேண்டிற்றொன் றீவான் தன்னை விண்
ணவர்தம் பெருமானே வினைகள் போக, உய்த்தானே யொலிகங்கை
சடைமேற் றுங்கி யொளித்தானே யொருபாகத் துமையோ டாங்கே,
பொய்த்தானேப் புண்ணியனைப் புனிதன் தன்னைப் பொய்யிலியைப்
பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே. ௭

ஆண்டானே வாறோ ருலக மெல்லாம் அந்நா ளறியாத தக்கன்
வேள்வி, மீண்டானே விண்ணவர்க ளோடுங் கூடி விரைமலர்மேல் நான்
முகனும் மாலுந் தேர, கீண்டானே நெருப்புருவ மாறான் தன்னை நிலை
யிலார் மும்மதிலும் வேவ வில்லைப், பூண்டானேப் புண்ணியனைப் புனி
தன் தன்னைப் பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே. ௮

மறுத்தானை மலைகோத்தங் கெடுத்தான் தன்னை மணிமுடியோ
டிருபதுதோள் நெரியக் காலால், இறுத்தானை யெழுநரம்பி னிசை
கேட் டானை யெண்டிசைக்குங் கண்ணாணன் சிரமே லொன்றை,
அறுத்தானை யமரர்களுங் கமுதீந் தானை யாவர்க்குந் தாங்கொணு நஞ்சு
முண்டு, பொறுத்தானைப் புண்ணியனைப் புனிதன் தன்னைப் பொய்யி
லியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சோற்றுத்துறை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மூத்தவனாய் உலகுக்கு முந்தி னானே முறைமையால் எல்லாம்
படைக்கின் றானே, எத்தவனாய் ஏழலகு மாயி னானே இன்பனுய்த்
துன்பங் களாகின் றானே, காத்தவனாய் எல்லாந்தான் காண்கின்
றானே கடுவினையேன் தீவினையைக் கண்டு போகத், தீர்த்தவனே
திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம்
நானே.

க

தலையவனாய் உலகுக்கோர் தன்மை யானே தத்துவனாய்ச் சார்ந்
தார்க்கின் னமுதா னானே, நிலையவனாய் நின்னொப்பா ரில்லா தானே
நின்றுணரர்க் கூற்றத்தைச் சீறிப் பாய்ந்த, கொலையவனே கொல்யா
னைத் தோல்மே லிட்ட கூற்றுவனே கொடிமதில்கள் மூன்று மெய்த,
சிலையவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனே
யுன் னபயம் நானே.

உ

முற்றாத பான்மதியஞ் சூடி னானே முளைத்தெழுந்த கற்பகத்தின்
கொழுந்தொப் பானே, உற்றரென் றெருவரைபு மில்லா தானே யுல
கோம்பும் ஒண்சுடரே யோதும் வேதங், கற்றானே யெல்லாக் கலை
ஞானமுங் கல்லாதேன் தீவினையோய் கண்டு போகச், செற்றானே
திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம்
நானே.

௩

கண்ணவனாய் உலகெல்லாங் காக்கின் றானே காலங்க ளாழிகண்
டிருக்கின் றானே, விண்ணவனாய் விண்ணவர்க்கும் அருள்செய் வானே
வேதனாய் வேதம் விரித்திட டானே, எண்ணவனே யெண்ணார் புரங்

கன் மூன்றும் இமையாமுன் எரிகொளுவ நோக்கி நக்க, திண்ணவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே.

கம்பனே கான்மறைக னாயி னானே நடமாட வல்லானே ஞானக் கூத்தா, கம்பனே கச்சிமா நகரு ளானே கடிமதில்கன் மூன்றினையும் பொடியா எய்த, அம்பனே அளவிலாப் பெருமை யானே அடியார்கட் காரமுதே ஆனே நேறுஞ், செம்பொனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே.

ஆர்த்தவனே யுலகெல்லாம் நீயே யாகி யமைந்தவனே யளவிலாப் பெருமை யானே, கூர்ந்தவனே குற்றாலம் மேய கூத்தா கொழும இலையதோர் குல மேந்திப், பேர்ந்தவனே பிரளயங்க னெல்லா மாய பெம்மானென் றெப்போதும் பேசும் நெஞ்சிற், சேர்ந்தவனே திருச் சோற்றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே.

வானவனாய் வண்ணை மனத்தி னானே மாமணிசேர் வானோர் பெருமான் நீயே, கானவனாய் ஏனத்தின் பின்சென் றானே கடிய அர ணங்கண் மூன்றட் டானே, தானவனாய்த் தண்கயிலே மேவி னானே தன்னொப்பா ரில்லாத மங்கைக் கென்றுந், தேனவனே திருச்சோற் றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே.

தன்னவனாய் உலகெல்லாந் தானே யாகித் தத்துவனாய்ச் சார்ந் தார்க்கின் னமுதா னானே, என்னவனா யென்னிதயம் மேவி னானே யீசனே பாச வினைகள் தீர்க்கும், மன்னவனே மலைமங்கை பாக மாக வைத்தவனே வானோர் வணங்கும் பொன்னித், தென்னவனே திருச் சோற்றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே.

ஏறிந்தானே யெண்டிசைக்குங் கண்ணா னானே யேழுலக மெல்லா முன் னாய்கின் றானே, அறிந்தார்தாம் ஓரிருவ ரறியா வண்ணம் ஆதியு மந்தமு மாகி யங்கே, பிறிந்தானே பிறரொருவ ரறியா வண்ணம் பெம்மானென் றெப்போதும் ஏத்து நெஞ்சிற், செறிந்தானே திருச் சோற்றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே.

மையினைய கண்டத்தாய் மாலும் மற்றை வானவரு மறியாத வண் ணச் சூலக், கையவனே கடியிலங்கைக் கோனே யன்று கால்விரலாற் கதிர்முடியுந் தோளுஞ் செற்ற, மெய்பவனே யடியார்கள் வேண்டிற்

நீயும் விண்ணவனே விண்ணப்பங் கேட்டு நல்குஞ், செய்யவனே
திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம்
நானே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வண்டோங்கு செங்கமலக் கழுநீர் மல்கும் மதமத்தஞ் சேர்சடை
மேல் மதியஞ் சூழித், திண்டோள்க ளாயிரமும் வீசி நின்று திசை
சேர நடமாடிச் சிவலோ கனார், உண்டார்நஞ் சுலகுக்கோ ருறுதி
வேண்டி ஒற்றியூர் மேய வொளிவண் ணனார், கண்டேன்நான் கன
வகத்திற் கண்டேற் கென்றன் கடம்பிணியுஞ் சுடுந்தொழிலுங் கைவிட்
டவே.

க

ஆகத்தோர் பாம்பசைத்து வெள்ளே நேறி அணிகங்கை செஞ்
சடைமே லார்க்கச் சூழிப், பாகத்தோர் பெண்ணுடையா ராணு மாவர்
பசுவேறி யுழிதருமெம் பரம யோகி, காமத்தா லெங்கணையான் தன்னை
வீழக் கனலா எரிவிழித்த கண்மூன் றினார், ஓமத்தால் நான்மறைக
ளோத லோவா வொளிகிழமு மொற்றியூ ருறைகின் றாரே.

உ

வெள்ளத்தைச் செஞ்சடைமேல் விரும்பி வைத்தீர்வெண்மதியும்
பாம்பு முடனே வைத்தீர், கள்ளத்தை மனத்தகத்தே காந்து வைத்தீர்
கண்டார்க்குப் பொல்லாது கண்ட ரெல்லே, கொள்ளத்தா னிசைபாடிப்
பலியுங் கொள்ளீர் கோளரவுங் குளிர்மதியுங் கொடியுங் காட்டி, உள்
னத்தை நீர்கொண்ட ரோத லோவா வொளிகிழமு மொற்றியூ ருடைய
கோவே.

ங

நரையார்ந்த விடையேறி நீறு பூசி நாகக்கச் சரைக்கார்த்தோர்
தலைகை யேந்தி, உரையாவந் திப்புருந்து பலிதான் வேண்ட எம்மடிக
ளும்மூர்தா னேதோ வென்ன, விரையாதே கேட்டியேல் வேற்கண்
நல்லாய் விடுங்கலங்கள் நெடுங்கடலுள் நின்று தோன்றுந், திரைமோ
தக் கரையேறிச் சங்க மூருந் திருவொற்றி யூரென்றார் தீய வாறே.

ச

மத்தமா களியானே யுரிவை போர்த்து வானகத்தார் தானகத்தா
ராகி நின்று, பித்தர்தாம் போலங்கோர் பெருமை பேசிப் பேதையரை

யச்சுறுத்திப் பெயரக் கண்டு, பத்தர்கள்தாம் பலருடனே கூடிப் பாடிப் பயின்றிருக்கு மூரோதோ பணியீ ரென்ன, ஒத்தமைந்த வுத் திரநான் தீர்த்தமாக வொளிதிகழு மொற்றியூ ரென்கின் றாரே. ௫

கடிய விடையேறிக் காள கண்டர் கலையோடு மழுவானோர் கையி லேத்தி, இடிய பலிகொன்னார் போவா ரல்ல ரெல்லாந்தா னிவ்வடிகள் யாரென் பாரே, வடிவுடைய மங்கையுந் தாமு மெல்லாம் வருவானா யெதிர்கண்டோம் மயிலாப் புன்னே, செடிபடுவெண் தலையொன் றேத்தி வந்து திருவொற்றி யூர்புக்கார் தீய வாறே. ௬

வல்லராய் வானவர்க ளெல்லாக் கூடி வணங்குவார் வாழ்த்துவார் வந்து கீற்பார், எல்லேயெம் பெருமானைக் காணோ மென்ன எவ் வாற்றா லெவ்வகையாற் காண மாட்டார், கல்லார்கள் நான்மறையோர் கூடி நேடி நாமிருக்கு மூர்பணியீ ராடிகே னென்ன, ஒல்லதான் திரையேறி யோதம் மீளு மொளிதிகழு மொற்றியூ ரென்கின் றாரே.

கலைப்பாடே நான்கண்ட தேடி கேளாய் நெருகலைநற் பகலிங்கோ ரடிகள் வந்து, கலைப்பாடுந் கண்மலருந் கலக்க நோக்கிக் கலந்து பலி யடுவே னெக்குந் காணேன், சலப்பாடே யினியொருநாட் காண்பே னாகில் தன்னாகத் தென்னாக மொடுக்கும் வண்ணம், உலைப்பாடே படத்தழுவிப் போக லொட்டே னொற்றியூ ருறைந்திங்கே திரிவா னையே. ௮

மண்ணல்ல விண்ணல்ல வலய மல்ல மலையல்ல கடலல்ல வாயு வல்ல, எண்ணல்ல யெழுத்தல்ல யெரியு மல்ல யிரவல்ல பக லல்ல யாவு மல்ல, பெண்ணல்ல யாணல்ல பேடு மல்ல பிறிதல்ல யானாயும் பெரியாய் நீயே, உண்ணல்ல கல்லார்க்குத் தீயை யல்ல உணர்வரிய வொற்றியூ ருடைய கோவே. ௯

மருவுற்ற மலர்க்குழவி மடவா ளஞ்ச மலைதுளங்கத் திசைநடுங்கச் செறுத்து நோக்கிச், செருவுற்ற வானரக்கன் வலிதான் மாளத் திரு வடியின் விரலொன்று லலற ஆன்றி, உருவொற்றி யங்கிருவ ரோடிக் காண ஓங்கினவங் வொள்ளழலா ரிங்கே வந்து, திருவொற்றி யூர் கம்மு ரென்று போனார் செறிவளைக னொன்றொன்றாச் சென்ற வாறே. ௧௦

திருஆவடுதுறை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நம்பனை நாவேதங் கரைகண் டானை ஞானப் பெருங்கடலை நன்மை தன்னைக், கம்பனைக் கல்லா விருந்தான் தன்னைக் கற்பகமாயடியார்கட் கருள்செய் வானைச், செம்பொன்னைப் பவளத்தைத் திரளுமுத்தைத் திங்களை ஞாயிற்றைத் தீயை நீரை, அம்பொன்னை யாவடுதண் டிறையுள் மேய அரனடியே யடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே.

மின்னுனை மின்னிடைச்சே ருருமி னுனை வெண்முகிலா யெழுந்தமழை பொழிவான் தன்னைத், தன்னுனைத் தன்ஓரப்பா ரில்லா தானைத் தாயாகிப் பல்லுயிர்க்கோர் தந்தை யாகி, என்னுனை யெந்தை பெருமான் தன்னை யிருவிழமும் அண்டமுமாய்ச் செக்கர் வானே, அன்னுனை ஆவடுதண் டிறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே.

உ

பத்தர்கள் சித்தத்தே பாவித் தானைப் பவளக் கொழுந்தினை மாணிக் கத்தின், தொத்தினைத் தூநெறியாய் நின்றான் தன்னைச் சொல்லுவார் சொற்பொருளின் தோற்ற மாகி, வித்தினை முளைக் கிளையை வேரைச் சீரை வினைவயத்தின் தன்சார்பை வெய்ய தீர்க்கும், அத்தனை ஆவடுதண் டிறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே.

ங

பேணியநற் பிறைதவழ்செஞ் சடையி னுனைப் பித்தராம் அடியார்க்கு முத்தி காட்டும், ஏணியை யிடர்க்கடலுட் சுழிக்கப் பட்டிங் கிளைக்கின்றேற் கக்கரைக்கே யேற வாங்குந், தோணியைத் தொண்டனேன் தூய சோதிச் சுலாவெண் குழையானைச் சுடர்பொற் காசின், ஆணியை ஆவடுதண் டிறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே.

ச

ஒருமணியை உலகுக்கோ ருறுதி தன்னை உதயத்தி னுச்சியை உருமா னுனைப், பருமணியைப் பாஸோடஞ் சாடி னுனைப் பவித்திரனைப் பசுபதியைப் பவளக் குன்றைத், திருமணியைத் தித்திப்பைத் தேன தாகித் தீங்கரும்பின் இன்சுவையைத் திகழுஞ் சோதி, அருமணியை ஆவடுதண் டிறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே.

டு

ஏற்றனை யெண்டோ ஞடையான் தன்னை யெல்லில் நடமாட வல்லான் தன்னைக், கூற்றனைக் கூற்ற முதைத்தான் தன்னைக் குரை கடல்வாய் நஞ்சுண்ட கண்டன் தன்னை, நீற்றனை நீளவொன் றூர்த் தான் தன்னை நீண்ட சடைமுடிமேல் நீரார் கங்கை, ஆற்றனை ஆவடு தண் டிறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே.

கைம்மான மதகளிற்றை யுரித்தான் தன்னைக் கடல்வரைவான் ஆகாச மானுன் தன்னைச், செம்மானப் பவனத்தைத் திகழும் முத்தைத் திக்களை ஞாயிற்றைத் தீயா னனை, எம்மானை யென்மனமே கோயி லாக இருந்தானை யென்புருகு மடியார் தங்கள், அம்மானை ஆவடுதண் டிறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே. எ

மெய்யானைப் பொய்யரொடு விரவா தானை வெள்ளடையைத் தண்டிழலை வெந்தீ யேந்துங், கையானைக் காமனுடல் வேவக் காய்ந்த கண்ணனைக் கண்மூன் றுடையான் தன்னைப், பையா டரவமதி யுடனே வைத்த சடையானைப் பாய்புலித்தோ லுடையான் தன்னை, ஐயானை ஆவடுதண் டிறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயேன் அடைந் துய்ந் தேனே. அ

வேண்டாமை வேண்டுவது மில்லான் தன்னை விசயனை முன் னைசலித்த வேடன் தன்னைத், தூண்டாமைச் சுடர்விடுநற் சோதி தன்னைச் சூலப் படையானைக் காலன் வாழ்நான், மாண்டோட வுதை செய்த மைந்தன் தன்னை மண்ணவரும் விண்ணவரும் வணங்கி யேத் தும் ஆண்டானை ஆவடுதண் டிறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே. க

பந்தணவு மெல்விரலான் பாகன் தன்னைப் பாடலோ டாடல் பயின்றான் தன்னைக், கொந்தணவு நறுங்கொன்றை மாலை யானைக் கோலமா நீல மிடற்றான் தன்னைச், செந்தமிழோ டாரியனைச் சீரி யானைத் திருமார்பிற் புரிவெண்ணூல் திகழப் பூண்ட, அந்தணனை ஆவடுதண் டிறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே. க௦

தரித்தானைத் தண்கடல்நஞ் சுண்டான் தன்னைத் தக்கன்றன் பெருவேன்வி தகர்த்தான் தன்னைப், பிரித்தானைப் பிறைதவழ்செஞ் சடையி ஞனைப் பெருவலியால் மலையெடுத்த அரக்கன் தன்னை,

நெரித்தானை நேரிழையான் பாகத் தானை நீசனென் உடலுறுநோ
யான தீர, அரித்தானை ஆவடுதண் டிறையுள் மேய அரனடியே அடி
நாயேன் அடைந்துந் தேனே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆவடுதுறை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேயென் செல்வமே தேனே வாறோர் செழுஞ்சுடரே
செழுஞ்சுடர்நற் சோதி மிக்க, உருவேஎன் னுறவேஎன் னானே
ஊனின் உள்ளமே உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற, கருவேயென் கற்பகமே
கண்ணே கண்ணிற் கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய், அருவாய
வல்வினேநோய் அடையா வண்ணம் ஆவடுதண் டிறையுறையும் அமர
ரேறே. க

மாற்றேன் எழுத்தஞ்சும் என்றன் நாவின் மறவேன் திருவருள்
கன் வஞ்ச நெஞ்சின், ஏற்றேன் பிறதெய்வம் எண்ணு நாயேன் எம்
பெருமான் திருவடியே எண்ணி னல்லால், மேற்றான்நீ செய்வனகள்
செய்யக் கண்டு வேதனைக்கே யிடங்கொடுத்து நாளு நாளும், ஆற்றேன்
அடியேனை அஞ்சே லென்றாய் ஆவடுதண் டிறையுறையும் அமர
ரேறே. உ

வரையார் மடமக்கை பங்கா கக்கை மணவாளா வார்சடையாய்
நின்றன் நாமம், உரையா உயிர்போகப் பெறுவே னாகில் உறுநோய்வந்
தெத்தனைபு முற்ற லென்னே, கரையா நினைந்துருகிக் கண்ணீர் மல்
கிக் காதலித்து நின்கழலே யேத்து மன்பர்க், கரையா அடியேனை
அஞ்சே லென்றாய் ஆவடுதண் டிறையுறையும் அமர ரேறே. ஈ

சிலைத்தார் திரிபுரங்கள் தீயில் வேவச் சிலைவளைவித் துமையவளை
யஞ்ச நோக்கிக், கலித்தாவ் கிரும்பிடிமேற் கைவைத் தோடுங் களி
றுரித்த கங்காளா எங்கன் கோவே, நிலத்தார் அவர்தமக்கே பொறை
யாய் நாளும் நில்லா வுயிரோம்பு நீத னேனான், அலுத்தேன் அடி
யேனை அஞ்சே லென்றாய் ஆவடுதண் டிறையுறையும் அமர ரேறே. ச

நறுமா மலர்கொய்து நீரின்மூழ்கி நாடோறும் நின்கழலே யேத்தி
வாழ்த்தித், துறவாத துன்பந் துறந்தேன் தன்னைச் சூழலகி லாழ்வினை

வந் அற்ற லென்னே, உறவாகி வானவர்கள் முற்றும் வேண்ட
ஒலிதிரைநீர்க் கடல்நஞ்சுண் மெய்க் கொண்ட, அறவா அடியேனே
அஞ்சே லென்னாய் ஆவடுதண் டிறையுறையும் அமர ரேறே. கு

கோண்டா ரணன் அங்கந் தோள்மேற் கொண்டு கொழுமலரான்
தன்சிரத்தைக் கையி லேந்திக், காணர் களிற்றுரிவைப் போர்வை மூடிக்
கங்கா லேடராய் எங்குஞ் செல்வீர், காணர் உமக்கோர் வினைக்கேட
னென் நல்வினையுந் தீவினையு மெல்லாம் முன்னே, ஆனாய் அடியேனே
அஞ்சே லென்னாய் ஆவடுதண் டிறையுறையும் அமர ரேறே. சு

உழையுரித்த மாணுரிதோ லாடை யானே உமையவந்தம் பெரு
மானே இமையோர் ஏறே, கழையிறுத்த கருங்கடல்நஞ் சுண்ட கண்டா
கயிலாய மலையானே உன்பா லன்பர், பிழைபொறுத்தி என்பதுவும்
பெரியோய் கின்றன் கடனன்றே பேரருளுன் பால தன்றே, அழை
யுறுத்த மாமயில்க ளாறுஞ் சோலை ஆவடுதண் டிறையுறையும் அமர
ரேறே. எ

உலந்தார் தலைகலனென் றேந்தி வாறே ருலகம் பலிதிரிவா
யுன்பா லன்பு, கலந்தார் மணங்கவருந் காத லானே கனலாடுங் கைய
வனே யையா மெய்யே, மலந்தாக் குயிர்ப்பிறவி மாயக் காய மயக்குளே
விழுந்தழுந்தி நாளும் நாளும், அலந்தேன் அடியேனே அஞ்சே லென்
னாய் ஆவடுதண் டிறையுறையும் அமர ரேறே. அ

பல்லார்த்த வெண்தலை கையி லேந்திப் பசுவேறி யூருரன் பலி
கொள் வானே, கல்லார்த்த மலைமகளு கீயு மெல்லாக் கரிகாட்டி லாட்
டுகந்தீர் கருதி ராகில், எல்லாரு மென்தன்னை யிகழ்வார் போலும் ஏழை
யமண் குண்டர்சாக் கியர்க ளொன்றுக், கல்லாதார் திறத்தொழிந்தேன்
அஞ்சே லென்னாய் ஆவடுதண் டிறையுறையும் அமர ரேறே. க

அறந்தார்த்த துநெறிக்கட் சென்றே னல்லேன் துணைமலை
சூட்டநான் துயே னல்லேன், பிறந்தேன்நின் திருவருளே பேசி னல்
லாற் பேசாத நானெல்லாம் பிறவா நானே, செறிந்தார் மதிலிலங்கைக்
கோமான் தன்னைச் செறுவரைக்கீ ழுடர்த்தருளிச் செய்கையெல்லாம்,
அறிந்தேன் அடியேனே அஞ்சே லென்னாய் ஆவடுதண் டிறையுறையும் அமர
ரேறே. க

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவலிவலம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நல்லான்காண் நான்மறைக ளாயி னான்காண் நம்பன்காண் நன்னு
காதார் புரமூன் றெய்த, வில்லான்காண் விண்ணவர்க்கும் மேலா னான்
காண் மெல்லியலாள் பாகன்காண் வேத வேள்விச், சொல்லான்காண்
சுடர்மூன்று மாயி னான்காண் தொண்டாகிப் பணிவார்க்குத் தொல்
வான் ஈய, வல்லான்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும் வலிவலத்
தான் காணவனென் மனத்து ளானே. க

ஊனவன்காண் உடல்தனக்கோ ருயிரா னான்காண் உள்ளவன்
காண் இல்லவன்காண் உமையாட் கென்றுந், தேனவன்காண் திரு
வவன்காண் திசையா னான்காண் தீர்த்தன்காண் பார்த்தன்றன் பணி
யைக் கண்ட, கானவன்காண் கடலவன்காண் மலையா னான்காண் களி
யானை யீருரிவை கதறப் போர்த்த, வானவன்காண் வானவர்கள்
வணங்கி யேத்தும் வலிவலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே. உ

ஏயவன்காண் எல்லார்க்கு மியல்பா னான்காண் இன்பன்காண்
துன்பங் ளில்லா தான்காண், தாயவன்காண் உலகுக்கோர் தன்ஓர்ப்
பில்லாத் தத்துவன்காண் உத்தமன்காண் தானே யெங்கும், ஆயவன்
காண் அண்டத்துக் கப்பா லான்காண் அகங்குழைந்து மெய்வருந்தி
அழுவார் தங்கள், வாயவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும் வலி
வலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே. ஈ

உய்த்தவன்காண் உடல்தனக்கோ ருயிரா னான்காண் ஒங்காரத்
தொருவன்காண் உலகுக் கெல்லாம், வித்தவன்காண் வின்பொழியும்
மழையா னான்காண் விளவவன்காண் விரும்பாதார் நெஞ்சத் தென்
றும், பொய்த்தவன்காண் பொழிலேழுந் தாங்கி னான்காண் புனலோடு
வளர்மதியும் பாம்புஞ் சென்னி, வைத்தவன்காண் வானவர்கள்
வணங்கி யேத்தும் வலிவலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே. ச

கூற்றவன்காண் குணமவன்காண் குறியா னான்காண் குன்றங்க
ளனைத்துங்காண் கோல மாய, நீற்றவன்காண் நிழலவன்காண் நெருப்பா
னான்காண் நிமிர்புன் சடைமுடிமேல் நீரார் கங்கை, ஏற்றவன்காண்
ஏழுலகு மாயி னான்காண் இமைப்பளவிற் காமனைமுன் பொடியாய்

வீழ, மாற்றவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும் வலிவலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே. ௫

நிலையவன்காண் தோற்றவன்காண் நிறையா னுன்காண் நீரவன் காண் பாரவன்காண் ஊர்முன் றெய்த, சிலையவன்காண் செய்யவாய்க் கரிய கடந்தல் தேன்மொழியை ஒருபாகஞ் சேர்த்தி னுன்காண், நிலையவன்காண் காற்றவன்காண் காலன் வீழக் கறுத்தவன்காண் கயிலாய மென்னுந் தெய்வ, மலையவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும் வலிவலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே. ௬

பெண்ணவன்காண் ஆணவன்காண் பெரியோர்க்கென்றும் பெரியவன்காண் அரியவன்காண் அயனா னுன்காண், எண்ணவன்காண் எழுத்தவன்காண் இன்பக் கேள்வி இசையவன்காண் இயலவன்காண் எல்லாங் காணுங், கண்ணவன்காண் கருத்தவன்காண் கழிந்தோர் செல்லுங் கதியவன்காண் மதியவன்காண் கடலேழ் சூழ்ந்த, மண்ணவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும் வலிவலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே. ௭

முன்னவன்காண் பின்னவன்காண் மூவா மேனி முதலவன்காண் முடிவவன்காண் மூன்று சோதி, அன்னவன்காண் அடியார்க்கும் அண்டத் தார்க்கும் அணியவன்காண் சேயவன்காண் அனலில் சோதி, மின்னவன்காண் உருமவன்காண் திருமால் பாகம் வேண்டினன்காண் ஈண்டிபுனற் கங்கைக் கென்றும், மன்னவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும் வலிவலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே. ௮

நெதியவன்காண் யாவார்க்கும் நினைய வொண்ணா நீதியன்காண் வேதியன்காண் நினைவார்க் கென்றுங், கதியவன்காண் காரவன்காண் கனலா னுன்காண் காலங்க னாழியாய்க் கலந்து நின்ற, பதியவன்காண் பழமவன்காண் இரதந் தான்காண் பாம்போடு திங்கள் பயில வைத்த, மதியவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும் வலிவலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே. ௯

பங்கயத்தின் மேலானும் பால கனா புலகனந்த படியானும் பாலிக் காணா, தங்கைவைத்த சென்னியரா யனக்க மாட்டா அனலவன்காண் அலைகடல்கு ழிலங்கை வேந்தன், கொங்கலர்த்த முடிநெரிய

விரலா லூன்றுங் குழகன்காண் அழகன்காண் கோல மாய, மங்கையர்க்
கோர் கூறன்காண் வாளுே ரேத்தும் வலிவலத்தான் காணவனென்
மனத்து ளானே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோகரணம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சந்திரனுந் தண்புனலுஞ் சந்தித் தான்காண் தாழ்சடையான்
காண் சார்ந்தார்க் கமுதா னன்காண், அந்தரத்தி லசுரர்புரம் மூன்றட்
டான்காண் அவ்வுருவி லவ்வுருவ மாயி னன்காண், பந்தரத்து நான்
மறைகள் பாடி னன்காண் பலபலவும் பாணி பயில்கின் றன்காண், மந்
திரத்து மறைப்பொருளு மாயி னன்காண் மாகடல்கூழ் கோகரணம்
மன்னி னானே. க

தந்தவத்தன் தன்தலையைத் தாங்கி னன்காண் சாரணன்காண்
சார்ந்தார்க்கின் னமுதா னன்காண், கெந்தத்தன் காண்கெடில வீரட்
டன்காண் கேடிலிகாண் கெடுப்பார்மற் றில்லா தான்காண், வெந்
தொத்த நீறுமெய் பூசி னன்காண் வீரன்காண் வியன்கயிலே மேவி
னன்காண், வந்தொத்த நெடுமார்தும் அறிவொ னன்காண் மாகடல்
கூழ் கோகரணம் மன்னி னானே. உ

தன்னுருவம் யாவருக்குந் தாக்கா தான்காண் தாழ்சடையெம்
பெருமான்காண் தக்கார்க் குள்ள, பொன்னுருவச் சோதிபுன லாடி
னன்காண் புராணன்காண் பூதங்க ளாயி னன்காண், மின்னுருவ
நுண்ணிடையான் பாகத் தான்காண் வேழத்தி னுரிவெருவப் போர்த்
தான் தான்காண், மன்னுருவாய் மாமறைக ளோதி னன்காண் மாகடல்
கூழ் கோகரணம் மன்னி னானே. ஁

ஆறேறு செஞ்சடையெம் ஆரு ரன்காண் அன்பன்காண் அணி
பழனம் மேயான் றன்காண், நீறேறி நிழல்திகழும் மேனியான்காண்
நிருபன்காண் நிகரொன்று மில்லா தான்காண், கூறேறு கொடுமழுவாட்
படையி னன்காண் கொக்கரையன் காண்குமுநற் பூதத் தான்காண்,
மாறாய மதில்மூன்றும் மாய்வித் தான்காண் மாகடல்கூழ் கோகரணம்
மன்னி னானே. ச

சென்றச் சிலவாங்கிச் சேர்வித் தான்காண் தீயம்பன் காண்
திரி புரங்கள் மூன்றும், பொன்றப் பொடியாக நோக்கி னான்காண்
பூதன்காண் பூதப் படையா ளிகாண், அன்றப் பொழுதே அருள்செய்
தான்காண் அனலாடிகாண் அடியார்க் கமுதா னான்காண், மன்றல்
மணக்கமழும் வார்சடை யான்காண் மாகடல்கூழ் கோகரணம் மன்னி
ஓனே.

இ

பிறையோடு பெண்ணொருபால் வைத்தான் னான்காண் பேரவன்
காண் பிறப்பொன்று மில்லா தான்காண், கறையோடு மணியிடற்றுக்
காபா லிகாண் கட்டங்கள் காண்கையிற் கபால மேந்திப், பறையோடு
பல்கீதம் பாடி னான்காண் ஆடினான் காண்பாணி யாக நின்று, மறை
யோடு மாகிதங் கேட்டான் னான்காண் மாகடல்கூழ் கோகரணம் மன்னி
ஓனே.

ஈ

மின்னனந்த மேல்முகட்டின் மேலுற் றான்காண் விண்ணவர்
தம் பெருமான்காண் மேவி லெங்கும், முன்னனந்த மூவர்க்கும் முதலா
னான்காண் மூவிலேவேற் சூலத்தெங் கோலத் தான்காண், எண்ணளங்
தென் சிந்தையே மேவி னான்காண் ஏவலன்காண் இமையோர்க ளேத்த
கின்று, மண்ணனந்த மாலறியா மாயத் தான்காண் மாகடல்கூழ் கோ
கரணம் மன்னி ஓனே.

எ

பின்னு சடைமேற் பிறைகுடி னான்காண் பேரருளன் காண்
பிறப்பொன் றில்லா தான்காண், முன்னி யுலகுக்கு முன்ன னான்காண்
மூளையுஞ் செந்துகந்த முதல்வன் னான்காண், இன்னவுரு
வென்றறிவொண் னாதான் னான்காண் ஏழ்கடலு மேழுலகு மாயி னான்
காண், மன்னும் மடந்தையோர் பாகத் தான்காண் மாகடல்கூழ் கோக
ரணம் மன்னி ஓனே.

அ

வெட்ட வெடித்தார்க்கோர் வெவ்வழ லன்காண் வீரன்காண்
வீரட்டம் மேவி னான்காண், பொட்ட அனங்கனையும் நோக்கி னான்
காண் பூதன்காண் பூதப் படையி னான்காண், கட்டக் கடுவீனகன்
காத்தான் வான்காண் கண்டன்காண் வண்டுண்ட கொன்றை யான்
காண், வட்ட மதிப்பாடு குடி னான்காண் மாகடல்கூழ் கோகரணம்
மன்னி ஓனே.

ஊ

கையாற் சயிலை யெடுத்தான் தன்னைக் கால்விரலால் தோன்றெரிய
ஆன்றி னான்காண், மெய்யின் நரம்பிசையாற் கேட்பித் தாற்கு
மீண்டே யவற்கருள்கள் நல்கி னான்காண், பொய்யார் மனத்துப் புறம்பா
வான்காண் போர்ப்படையான் காண்பொருவா ரில்லா தான்காண்,
மைகொள் மணிமிடற்று வார்சடை யான்காண் மாகடல்குழ் கோகர
ணம் மன்னி னானே. ௩௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீழிமிழலை - திருந்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

போராணை ஈருரிவைப் போர்வை யானைப் புலியதனே யுடை
யாடை போற்றி னானைப், பாராணை மதியானைப் பகலா னானைப் பல்லு
யிராய் நெடுவெளியாய்ப் பரந்து நின்ற, நீராணைக் காற்றானைத் தீயா
னானை நினையாதார் புரமெரிய நினைந்த தெய்வத், தேராணைத் திருவீழி
மிழலை யானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. ௧

சவந்தாங்கு மயானத்துச் சாம்ப லென்பு தலையோடு மயிர்க்கயிறு
தரித்தான் தன்னைப், பவந்தாங்கு பாசுபத வேடத் தானைப் பண்டம
ார் கொண்டுகந்த வேள்வி யெல்லாம், கவர்ந்தானைக் கச்சியே கம்பன்
தன்னைக் கழலடைந்தான் மேற்கறுத்த காலன் வீழ்ச், சிவந்தானைத்
திருவீழி மிழலை யானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. ௨

அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறஞ்சொன் னானை அகத்தியனை யுகப்
பானை அயன்மால் தேட, நின்றானைக் கிடந்தகடல் நஞ்சுண் டானை
நேரிழையைக் கலந்திருந்தே புலன்க ளாந்தும், வென்றானை மீயச்சூர்
மேவி னானை மெல்லியலான் தவத்தினிறை யளக்க லுற்றுச், சென்
றானைத் திருவீழி மிழலை யானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின்
றாரே. ௩

தாயானைச் சுடர்ப்பவளச் சோதி யானைத் தோன்றிய எவ்வுயிர்க்
குந் துணையாய் நின்ற, தாயானைச் சக்கரமாற் கீந்தான் தன்னைச் சங்க
ரானைச் சந்தோக சாமம் ஓதும், வாயானை மந்திரிப்பார் மனத்து ளானை
வஞ்சனையா லஞ்செழுத்தும் வழத்து வார்க்குச், சேயானைத் திருவீழி
மிழலை யானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. ௪

நற்றவத்தின் நல்லாளைத் தீதாய் வந்த நஞ்சமுது செய்தாளை அமுத முண்ட, மற்றமார் உலந்தாலும் உலவா தாளை வருகாலஞ் செல்காலம் வந்த காலம், உற்றவத்தை யுணர்ந்தாரும் உணர லாகா ஒரு கூடரை யிருவிசும்பி னூர்மூன் றொன்றச், செற்றவனைத் திருவீழி மிழலை யானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. ௩

மைவான மிடற்றாளை யவ்வான் மின்போல் வளர்சடைமேல் மதியாளை மழையா யெக்கும், பெய்வாளைப் பிச்சாட லாடு வாளைப் பிலவாய பேய்க்கணக்க னார்க்கச் சூலம், பொய்வாளைப் பொய்யிலா மெய்யன் தன்னைப் பூதலமும் மண்டலமும் பொருந்தும் வாழ்க்கை, செய்வாளைத் திருவீழி மிழலை யானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. ௪

மிக்காளைக் குறைந்தடைந்தார் மேவ லாளை வெவ்வேறாய் இரு மூன்று சமய மாசிப், புக்காளை எப்பொருட்கும் பொதுவா னாளைப் பொன்னுலகத் தவர்போற்றும் பொருளுக் கெல்லாந், தக்காளைத் தானன்றி வேறொன் றில்லாத் தத்துவனைத் தடவரையை நடுவு செய்த, திக்காளைத் திருவீழி மிழலை யாளைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. ௫

வானவர்கோன் தோளிறுத்த ஸமந்தன் தன்னை வளைகுளமும் மறைக்காடும் மன்னி னாளை, ஊனவனை உயிரவனை யொருநாட் பார்த் தன் உயர்தவத்தின் நிலையறிய லுற்றுச் சென்ற, கானவனைக் கயிலாயம் மேவி னாளைக் கக்கைசேர் சடையாளைக் கலந்தார்க் கென்றுந், தேனவனைத் திருவீழி மிழலை யாளைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. ௬

பரத்தாளை யிப்பக்கம் பலவா னாளைப் பசுபதியைப் பத்தர்க்கு முத்தி காட்டும், வரத்தாளை வணங்குவார் மனத்து னாளை மாருதமால் எரிமூன்றும் வாய்அம் பீர்க்காஞ், சரத்தாளைச் சரத்தையுந்தன் தாட்கீழ் வைத்த தபோதனைச் சடாமருடத் தணிந்த பைங்கட், சிரத்தாளைத் திருவீழி மிழலை யாளைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. ௭

அறுத்தாளை அயன்தலைகள் அஞ்சி லொன்றை அஞ்சாதே வரை யெடுத்த அரக்கன் தோள்கன், இறுத்தாளை யெழுநரம்பி னிசைகேட் டாளை யிந்துவினைத் தேய்த்தாளை யிரவி தன்பல், பறித்தாளைப் பகீ

ரத்தகாய் வாணோர் வேண்டப் பரந்திழியும் புனற்கங்கை பணிபோ-
லாங்குச், செறித்தானைத் திருவீழி மிழலை யானைச் சேராதார்
திருநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. க0.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீழிமிழலை - திருந்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கயிலாய மலையுள்ளார் காரோ ணத்தார் கந்தமா தனத்துளர்காளத்தியார்
மயிலாடு துறையுளார் மாகா ளத்தார் வக்கரையார் சக்கரம் மாற்கீந்தார் வா
அயில்வாயகுலமுகாபாலமும் அமருந்திருக்கரத்தாரானேறேறி [யந்த-
வெயிலாய சோதி விளங்கு நீற்றார் வீழி மிழலையே மேவி னாரே. ச

பூதியணி பொன்னிறத்தர் பூண னூலர் பொங்கரவர் சங்கரர்வெண்-
குழையோர் காதர், கேகிசரம் மேவினார் கேதாரத்தார் கெடில வடஅதி-
கை வீரட்டத்தார், மாதயரந் தீர்த்தென்னை உய்யக் கொண்டார் மழ-
பாடி மேய மழுவா ளனார், வேதிசூடி யுள்ளார் மீயச் சூரார் வீழி மிழ-
லையே மேவி னாரே. உ

அண்ணு மலையமர்ந்தார் ஆரு ருள்ளார் அளப்பூரார் அந்தணர்கள்
மாடக் கோயில், உண்ணுழிகையா ருமையா ளோடும் இமையோர் பெரு
மாணர் ஒற்றி யூரார், பெண்ணு கடத்துப் பெருந்தூங் காளை மாடத்-
தார் கூடத்தார் பேரா ளூரார், விண்ணோர்க ளெல்லாம் விரும்பி யேத்த
வீழி மிழலையே மேவி னாரே. ஈ

வெண்காட்டார் செங்காட்டங் குடியார் வெண்ணி நன்னகரார்
வேட்களத்தார் வேத நாவார், பண்காட்டும் வண்டார் பழனத் துள்ளார்
பராய்த்துறையார் சிராப்பள்ளி யுள்ளார் பண்டோர், வெண்கோட்டிக்-
கருங்களிற்றைப் பிளிறப் பற்றி யுரித்துரிவை போர்த்த விடலை வேடம்,
விண்காட்டும் பிறைநுதலி அஞ்சக் காட்டி வீழி மிழலையே மேவி னாரே.

புடைசூழ்ந்த பூதங்கள் வேதம் பாடப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தே.
நடமா டுவார், உடைசூழ்ந்த புலித்தோலர் கலிக்கச் சிமேற் றனியுளார்
குளிர்சோலை யேகம் பத்தார், கடைசூழ்ந்து பலிதேருங் கங்காளனார்
கழுமலத்தார் செழுமலத்தார்க் குழவி யோடும், விடைசூழ்ந்த வெல்-
கொடியார் மல்கு செவ்வ வீழி மிழலையே மேவி னாரே. ஐ

பெரும்புலியூர் விரும்பினார் பெரும்பாழிய்யார் பெரும்பற்றப் புலியூர் மூலட் டானத்தார், இரும்புதலார் இரும்பூளை யுள்ளார் ஏரார் இன்னம்பாரர் ஈங்கோய் மலையார் இன்சொற், கரும்பனையாள் உமையோடுங் கருகா ளூரார் கருப்பறிய லூரார் கரவீரத்தார், விரும்பமார் இரவுபகல் பரவி யேத்த வீழி மிழலையே மேவி னாரே. க

மறைக்காட்டார் வலிவலத்தார் வாய்மூர் மேயார் வாழ்கொளி புத்தூரார் மாகா எத்தார், கறைக்காட்டுங் கண்டனார் காபா லிய்யார் கற்குடியார் விற்குடியார் கானப் பேரார், பறைக்காட்டுங் குழிவிழிகண் பல்பேய் குழப் பழையனார் ஆலங்காட் டடிகள் பண்டோர், மிறைக்காட்டுங் கொடுக்காலன் வீடப் பாய்ந்தார் வீழி மிழலையே மேவி னாரே. எ

அஞ்சைக் கனத்தன்னார் ஐயாற் றுள்ளார் ஆரூரார் பேரூரா ரழுந்தா ருள்ளார், தஞ்சைத் தனிக்குளத்தார் தக்க னூரார் சாந்தை அயவந்தி தங்கி னாந்தாம், கஞ்சைத் தமக்கமுதா வுண்ட நம்பர் காகேச் சரத்துள்ளார் காரை யூரார், வெஞ்சொற் சமண்சிறையி லென்னை மீட்டார் வீழி மிழலையே மேவி னாரே. அ

கொண்டலுள்ளார் கொண்டிச் சரத்தி னுள்ளார் கோவலூர் வீரட் டங் கோயில் கொண்டார், தண்டலையார் தலையாலங் காட்டி லுள்ளார் தலைச்சங்கைப் பெருங்கோயில் தங்கி னாந்தாம், வண்டலொடு மணற் கொணரும் பொன்னி நன்னீர் வலஞ்சுழியார் வைகலின்மேல் மாடத் துள்ளார், வெண்தலையான் கைக்கொண்ட விகிர் த வேடர் வீழி மிழலையே மேவி னாரே. கூ

அரிச்சந் திரத்தன்னார் அம்ப ருள்ளார் அரிபிரம ரிந்திரார்க்கும் அரிய ராலார், புரிச்சந் திரத்தன்னார் போகத் துள்ளார் பொருப்பரையன் மகனோடு விருப்ப ராகி, எரிச்சந் திரவேட்கு யிடத்தார் ஏம கூடத்தார் பாடத்தே னிசையார் கீதர், விரிச்சங்கை யெரிக்கொண்டங் காகும் வேடர் வீழி மிழலையே மேவி னாரே. கஉ

புன்கூரார் புறம்பயத்தார் புத்தா ருள்ளார் பூவணத்தார் புலிவலத்தார் வலியின் மிக்க, தன்கூர்மை கருதிவரை யெடுக்க லுற்றான் தலைக னோடு மலைகனன்ன தானுந்தோளும், பொன்கூருங் கழலடியோர் விரலா லுன்றிப் பொருப்பதன்கீழ் நெரித்தருன்செய் புவன நாதர், மின்கூருஞ் சடைமுடியார் விடையின் பாகர் வீழி மிழலையே மேவி னாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீழிமிழலை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்ணவன்காண் கண்ணொளிசேர் காட்சி யான்காண் கந்திருவம்.
பாட்டிசையிற் காட்டு கின்ற, பண்ணவன்காண் பண்ணவற்றின் திறலா
ஞன்காண் பழமாகிச் சுவையாகிப் பயக்கின் றான்காண், மண்ணவன்
காண் தீயவன்காண் நீரா னன்காண் வந்தலேக்கும் மாருதன்காண்
மழைமே கஞ்சேர், விண்ணவன்காண் விண்ணவர்க்கும் மேலா னன்
காண் விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே. க

ஆலைப் படுகரும்பின் சாறு போல அண்ணிக்கும் அஞ்செழுத்
தின் நாமத் தான்காண், சீல முடையடியார் சிந்தை யான்காண் திரிபுர
மூன் நெரிபடுத்த சிலையி னன்காண், பாலினொடு தயிர்நறுநெய் யாடி
ன்காண் பண்டரங்க வேடன்காண் பலிதேர் வான்காண், வேலை
விடமுண்ட மிடற்றி னன்காண் விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே.

தண்மையொடு வெம்மைதா னாயி னன்காண் சக்கரம் புட்பாகற்
கருள்செய் தான்காண், கண்ணொமொரு மூன்றுடைய காபாலிகாண்
காமனுடல் வேவித்த கண்ணி னன்காண், எண்ணில்சமண் தீர்த்
தென்னை யாட்கொண் டான்காண் இருவர்க் கெரியா யருளி னன்
காண், விண்ணவர்கள் போற்ற இருக்கின் றான்காண் விண்ணிழி
தண் வீழி மிழலை யானே. க

காதிசைந்த சங்கக் குழையி னன்காண் கனக மலையினைய காட்சி
யான்காண், மாதிரைந்த மாதவமுஞ் சோதித் தான்காண் வல்லேன
வெள்ளெயிற்றா பரணத் தான்காண், ஆதியன்காண் அண்டத்துக்
கப்பா லான்காண் ஐந்தலைமா நாகம்நாண் ஆக்கி னன்காண், வேதியன்
காண் வேதவிதி காட்டினன்காண் விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே.

நெய்யினொடு பாலினீ ராடி னன்காண் நித்தமனை வாளனென
நிற்கின் றான்காண், கையின்மழு வாளொடுமா னேந்தி னன்காண்
காலனுயிர் காலாற் கழிவித் தான்காண், செய்யதிரு மேனிவெண்
ணீற்றி னன்காண் செஞ்சடைமேல் வெண்மதியஞ் சேர்த்தி னன்
காண், வெய்யகனல் விளையாட் டாடி னன்காண் விண்ணிழிதண் வீழி
மிழலை யானே. ௫

கண்தஞ்சக் கருநெடுமால் ஆழி வேண்டிக் கண்ணிடந்து ரூட்டக்
கண் டருளு வான்காண், வண்டுண்ணும் மதுக்கொன்றை வன்னி மத்
தம் வான்கக்கை சடைக்கார்த மாதே வன்காண், பண்தங்கு மொழி
மடவான் பாகத் தான்காண் பரமன்காண் பரமேட்டி யாயி னான்காண்,
வெண்டிக்க ளரவொடுசெஞ் சடைவைத் தான்காண் விண்ணிழிதண்
வீழி மிழலை யானே. ௩௪

கற்பொலிதோள் சலந்தரனைப் பிளந்த ஆழி கருமாலுக் கருள்
செய்த கருணை யான்காண், விற்பொலிதோள் விசயன்வலி தேய்வித்
தான்காண் வேடுவனாய்ப் போர்பொருது காட்டி னான்காண், தற்பா
மாத் தற்பரமாய் நிற்கின் றான்காண் சதாசிவன்காண் தன்ஔொப்பா
ரில்லா தான்காண், வெற்பரையன் பாவை விருப்பு ளான்காண் விண்
ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே. ௩௫

மெய்த்தவன்காண் மெய்த்தவத்தில் நிற்பார்க் கெல்லாம் விருப்
பிலா இருப்புமன வினையர்க் கென்றும், பொய்த்தவன்காண் புத்தன்
மறவா தோடி யெறிசல்லி புதுமலர்க ளாக்கி னான்காண், உய்த்தவன்
காண் உயர்கதிக்கே உள்கி னுரை உலகனைத்தும் ஒளித்தளித்திட் டுய்
யச் செய்யும், வித்தகன்காண் வித்தகர்தாம் விரும்பி யேத்தும் விண்
ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே. ௩௬

சந்திரனைத் திருவடியால் தளர்வித் தான்காண் தக்கனையும் முனிந்
தெச்சன் தலைகொண் டான்காண், இந்திரனைத் தோன்முறிவித்
தருன்செய் தான்காண் ஈசன்காண் நேசன்காண் நினைவோர்க் கெல்
லாம், மந்திரமும் மறைப்பொருளு மாயி னான்காண் மாலொடயன்
மேலொடுகீழ் அறியா வண்ணம், வெந்தழுவின் விரிசுடராய் ஒங்கி
னான்காண் விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே. ௩௭

ஈக்கைப்பே ரீமவனத் திருக்கின் றான்காண் எம்மான்காண்
கைம்மாலி னுரிபோர்த் தான்காண், ஒங்குமலைக் கரையன்றன் பாவை
யோடும் ஒருருவாய் நின்றான்காண் ஒங்கா ரன்காண், கோங்குமலர்க்
கொன்றையந்தார்க் கண்ணி யான்காண் கொல்லேறு வெல்கொடிமேற்
கட்டி னான்காண், வேக்கைவரிப் புலித்தோல்மே லாடை யான்காண்
விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே. ௩௮

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீழிமிழலை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மானேறு காழுடைய வரதர் போலும் பால்வரைகால் வளை வில்லா வளைத்தார் போலும், கானேறு கரிகதற வுரித்தார் போலும் கட்டங்கம் கொடிதுழைக்கக் கொண்டார் போலும், தேனேறு திருவிதழித் தாரார் போலும் திருவீழி மிழலையமர் செல்வர் போலும், ஆனேறு தேனும் அழகர் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. க

சமரம்மிசு சலந்தரன்போர் வேண்டி னானைச் சக்கரத்தாற் பின்பித்த சதுரர் போலும், நமனையொரு கால்குறைத்த நாதர் போலும் நாரணனை யிடப்பாகத் தடைத்தார் போலும், குமரனையும் மகனாக வுடையார் போலும் குளிர்வீழி மிழலையமர் குழகர் போலும், அமரர்கள் பின் அமுதுணநஞ் சுண்டார் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. உ

நீறணிந்த திருமேனி நிமலர் போலும் நேமிநெடு மாற்கருளிச் செய்தார் போலும், ஏறணிந்த கொடியுடையெம் மிறைவர் போலும் எயில்முன்றும் எரிசரத்தா லெய்தார் போலும், வேறணிந்த கோலமுடை வேடர் போலும் வியன்வீழி மிழலையுறை விகிர்தர் போலும், ஆறணிந்த சடாமகுடத் தழகர் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. ஈ

கைவேழ முகத்தவனைப் படைத்தார் போலும் கயாசுரனை யவனாற் கொல் வித்தார் போலும், செய்வேன்வித் தக்கனைமுன் சிதைத்தார் போலும் திசைமுகன்றன் சிரமொன்று சிதைத்தார் போலும், மெய் வேன்வி மூர்த்திதலை யறுத்தார் போலும் வியன்வீழி மிழலையிடக் கொண்டார் போலும், ஐவேன்வி ஆறங்க மானார் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. ஈ

துன்னத்தின் கோவணமொன்றுடையார் போலும் சுடர்முன்றுஞ் சோதியுமாய்த் தூயார் போலும், பொன்னொத்த திருமேனிப் புனிதர் போலும் பூதகணம் புடைசூழ வருவார் போலும், மின்னொத்த செஞ்சடைவெண் பிறையார் போலும் வியன்வீழி மிழலையேர் விமலர் போலும், அன்னத்தே ரயன்முடிசே ரடிகள் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. ஐ

மாலாலும் அறிவரிய வரதர் போலும் மறவாதார் பிறப்பறுக்க வல்லார் போலும், நாலாய மறைக்கிறைவ ரானார் போலும் நாமவெழுத் தஞ்சாய நம்பர் போலும், வேலார்கை வீரியைமுன் படைத்தார் போலும், வியன்வீழி மிழலையமர் விகிர்தர் போலும், ஆலாலம் மிடற்றடக்கி அளித்தார் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. சு

பஞ்சுடுத்த மெல்விரலான் பங்கர் போலும் பைந்நாகம் அரைக்க சைத்த பரமர் போலும், மஞ்சுடுத்த மணிகீல கண்டர் போலும் வட கயிலை மலையுடைய மனாள் போலுஞ், செஞ்சடைக்கண் வெண்பிறை கொண்டணிந்தார் போலுந் திருவீழி மிழலையமர் சிவனார் போலும், அஞ்சடக்கும் அடியவர்கட் கணியார் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. எ

குண்டரொடு பிரித்தெனையாட் கொண்டார் போலுந் குடமூக்கி லிடமாக்கிக் கொண்டார் போலும் புண்டரிகப் புதுமலரா தனத்தார் போலும் புள்ளரசைக் கொன்றுயிர்பின் கொடுத்தார் போலும், வெண்டலையிற் பலிகொண்ட விகிர்தர்போலும் வியன்வீழி மிழலைய நகுடையார் போலும் அண்டத்துப் புறத்தப்பா லானார் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. அ

முத்தனைய முகிழ்முதுவ லுடையார் போலும் மொய்பவளக் கொடியனைய சடையார் போலும், எத்தனையும் பத்திசெய்வார்க் கினியார் போலும் இருநான்கு மூர்த்திகளு மானார் போலும், மித்திரவச் சிரவ ணற்கு விருப்பர் போலும் வியன்வீழி மிழலையமர் விகிர்தர் போலும், அத்தனெனும் அம்மையெனக் காணார் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. கூ

கரிபுரிசெய் துமைவெருவக் கண்டார் போலுந் கங்கையையுஞ் செஞ்சடைமேற் கரந்தார் போலும், ஈரியதொரு கைதரித்த இறைவர் போலும் ஏனத்தின் கடனெயிறு பூண்டார் போலும், விரிகதிரோ ரிருவரைமுன் வெகுண்டார் போலும் வியன்வீழி மிழலையமர் விமலர் போலும், அரிபிரமர் துதிசெய்கின் நளித்தார் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. க0

கயிலாய மலையெடுத்தான் கதறி வீழக் கால்விரலா லடர்த்தருளிச் செய்தார் போலுந், குயிலாய மென்மொழியான் குளிர்த்து நோக்கக்

கூத்தாட வல்ல குழகர் போலும், வெயிலாய சோதிவிளக் காணர்
போலும் வியன்வீழி மிழலையமர் விகிர் தர் போலும், அயிலாய மூவிலை
வேற் படையார் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. கக
திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புள்ளிருக்குவேனார் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆண்டானை அடியேனை ஆளாக் கொண்டு அடியோடு முடி
யயன்மா லறியா வண்ணம், நீண்டானை நெடுங்களமா நகரான் தன்னை
நேமிவான் படையால்நீ ஞரவோன் ஆகங், கீண்டானைக் கேதாரம் மேவி
னானைக் கேடிலியைக் கிளர்பொறிவா ளரவோ டென்பு, பூண்டானைப்
புள்ளிருக்கு வேனா ரானைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே. க

சீர்த்தானைச் சிறந்தடியேன் சிந்தை யுள்ளே திகழ்ந்தானைச் சிவன்
தன்னைத் தேவ தேவைக், கூர்த்தானைக் கொடுநெடுவேற் கூற்றந் தன்
னைக் குரைகழலாற் குமைத்துமுனி கொண்ட அச்சம், போர்த்தானைப்
பிறப்பிலியை இறப்பொன் றில்லாப் பெம்மானைக் கைம்மாவி னுரிவை
பேணிப், போர்த்தானைப் புள்ளிருக்கு வேனா ரானைப் போற்றாதே
ஆற்றநாள் போக்கி னேனே. உ

பத்திமையாற் பணிந்தடியேன் தன்னைப் பன்னாள் பாமாலை
பாடப் பயில்வித் தானை, எத்தேவும் ஏத்தும் இறைவன் தன்னை எம்
மானை என்னுள்ளத் துள்ளே யூறும், அத்தேனை அமுதத்தை ஆவின்
பாலை அண்ணிக்குந் தீங்கரும்பை அரனை ஆகிப், புத்தேனைப் புள்ளி
ருக்கு வேனா ரானைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே. ஈ

இருளாய வுள்ளத்தி னிருனை நீக்கி யிடர்பாவங் கெடுத்தேழை
யேனை யுய்யத், தெருளாத சிந்தைதனைத் தெருட்டித் தன்போற் சிவ
லோக நெறியறியச் சிந்தை தந்த, அருளானை ஆகிமா தவத்து ளானை
ஆறங்கம் கால்வேதத் தப்பால் கின்ற, பொருளானைப் புள்ளிருக்கு
வேனா ரானைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே. ஈ

மின்னுருவை விண்ணகத்தி லொன்றாய் மிக்கு வீசுங்கால் தன்ன
கத்தி விரண்டாய்ச் செந்தீத், தன்னுருவின் மூன்றாய்த்தாழ் புனலின்

கான்காய்த் தரணிதலத் தஞ்சாகி யெஞ்சாத் தஞ்சு, மன்னுருவை வரன்பவனக் கொழுந்தை முத்தை வளரொளியை வயிரத்தை மாசொன் றில்லாப் பொன்னுருவைப் புள்ளிருக்கு வேளு ராளைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே. கு

அறையார்பொற் கழலார்ப்ப அணியார் தில்லை அம்பலத்துள் நட மாடும் அழகன் தன்னைக், கறையார்மூ விலைநடுவேற் கடவுள் தன்னைக் கடல்நாகைக் காரோணங் கருதி னானே, இறையானே என்னுள்ளத் துள்ளே வின்னா திருந்தானே ஏழ்பொழிலுந் தாங்கி நின்ற, பொறை யானைப் புள்ளிருக்கு வேளு ராளைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே. சு

நெருப்பினைய திருமேனி வெண்ணீற் றானே நீங்காதென் னுள் ளத்தி னுள்ளே நின்ற, விருப்பவனை வேதியனை வேத வித்தை வெண் காடும் வியன் தருத்தி நகரும் மேவி, இருப்பவனை யிடைமருதோ டங் கோய் கீங்கா இறையவனை யெனையாளுந் கயிலை யென்னும், பொருப் பவனைப் புள்ளிருக்கு வேளு ராளைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே. எ

பேரா யிரம்பரவி வானோ ரேத்தும் பெம்மானைப் பிரிவினா அடி யார்க் கென்றும், வாராத செல்வம் வருவிப் பாளை மந்திரமுந் தந்திர மும் மருந்து மாகித், தீரானோய் தீர்த்தருள வல்லான் தன்னைத் திரிபுரங் கன் தியெழுத்திண் சிலைகைக் கொண்ட, போரானைப் புள்ளிருக்கு வேளு ராளைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே. அ

பண்ணியனைப் பைங்கொடியான் பாகன் தன்னைப் படர்சடை மேற் புனல்கரந்த படிநன் தன்னை, நண்ணியனை யென்னாக்கித் தன்னா னானே நான்மறையின் நற்பொருளை நளிர்வெண் திங்கள், கண்ணியனைக் கடியநடை விடையொன் றேறுங் காரணனை நாரணனைக் கமலத் தோங் கும், புண்ணியனைப் புள்ளிருக்கு வேளு ராளைப் போற்றாதே ஆற்ற நாள் போக்கி னேனே. சு

இறுத்தானே யிலங்கையர்கோன் சிங்களன் பத்தும் எழுநரம்பின் இன்னிசைகேட் டின்புற் றானே, அறுத்தானே அடியார்தம் அருநோய் பாவம் அலைகடலில் ஆலால முண்டு கண்டங், கறுத்தானைக் கண்ணழ

லாற் காமன் ஆகக் காய்ந்தானைக் கனன்மழவுங் கலைபு மங்கை,
பொறுத்தானைப் புள்ளிருக்கு வேளு ரானைப் போற்றுதே ஆற்றநான்
போக்கி னேனே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

புநீகயிலாயம் - போற்றித் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேற்றுகி விண்ணுகி நின்றாய் போற்றி மீளாமே ஆளென்னைக்
கொண்டாய் போற்றி, ஊற்றுகி உள்ளே ஒளித்தாய் போற்றி
ஒவாத சத்தத் தொலியே போற்றி, ஆற்றுகி அங்கே அமர்ந்தாய்
போற்றி ஆறங்கம் நால்வேத மானாய் போற்றி, காற்றுகி யெங்குங் கலந்
தாய் போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. க

பிச்சாடல் பேயோ கெந்தாய் போற்றி பிறவி யறுக்கும் பிரானே
போற்றி, வைச்சாடல் நன்று மகிழ்ந்தாய் போற்றி மருவியென்
சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி, பொய்ச்சார் புரமூன்று மெய்தாய் போற்றி
போகாதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி, கச்சாக நாக மசைத்தாய்
போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. உ

மருவார் புரமூன்று மெய்தாய் போற்றி மருவியென் சிந்தை
புகுந்தாய் போற்றி, உருவாகி யென்னைப் படைத்தாய் போற்றி யுள்
ளாவி வாங்கி யொளித்தாய் போற்றி, திருவாகி நின்ற திறமே போற்றி
தேசம் பரவப் பவாய் போற்றி, கருவாகி யோடும் முகிலே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. ஈ

வானத்தார் போற்றும் மருந்தே போற்றி வந்தென்றன் சிந்தை
புகுந்தாய் போற்றி, ஊனத்தை நீக்கு முடலே போற்றி ஒங்கி அழ
லாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி, தேனத்தை வார்த்த தெளிவே போற்றி
தேவர்க்குந் தேவனாய் நின்றாய் போற்றி, கானத்தீ யாட லுகந்தாய்
போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. ச

ஊராகி நின்ற உலகே போற்றி ஒங்கி அழலாய் நிமிர்ந்தாய்
போற்றி, பேராகி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி பெயராதென் சிந்தை
புகுந்தாய் போற்றி, நீராலி யான நிழலே போற்றி கேர்வா ரொரு
வரைபு மில்லாய் போற்றி, காராகி நின்ற முகிலே போற்றி கயிலை மலை
யானே போற்றி போற்றி. இ

செல்லுருவாய்ச் சென்று திரண்டாய் போற்றி தேவ ரறியாத தேவே போற்றி, புல்லுயிர்க்கும் பூட்சி புணர்த்தாய் போற்றி போகா தென் சிங்கை புருந்தாய் போற்றி, பல்லுயிராய்ப் பார்தோறும் நின்ற ராய் போற்றி பற்றி யுலகை விடாதாய் போற்றி, கல்லுயிராய் நின்ற கனலே போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. சு

பண்ணின் இசையாகி நின்றாய் போற்றி பாலிப்பார் பாவ மறுப்பாய் போற்றி, எண்ணு மெழுத்துஞ்சொல் லானாய் போற்றி என்சிங்கை நீங்கா இறைவா போற்றி, விண்ணும் நிலனுந்தீ யானாய் போற்றி மேலவர்க்கும் மேலாகி நின்றாய் போற்றி, கண்ணின் மணியாகி நின்றாய் போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. எ

இமையா தயிரா திருந்தாய் போற்றி என்சிங்கை நீங்கா இறைவா போற்றி, உமைபாக மாகத் தணைத்தாய் போற்றி ஊழி யேழான பொருவா போற்றி, அமையா வருநஞ்சு மாந்தாய் போற்றி ஆதி புராணனாய் நின்றாய் போற்றி, கமையாகி நின்ற கனலே போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. அ

மூவாய் பிறவாய் இறவாய் போற்றி முன்னமே தோன்றி முளைத்தாய் போற்றி, தேவாதி தேவர்தொழுந் தேவே போற்றி சென்றேறி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி, ஆவா அடியேனுக் கெல்லாம் போற்றி யல்லல் நலிய அலந்தேன் போற்றி, காவாய் கனகத் திரனே போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. க

நெடிய விசம்பொடு கண்ணே போற்றி நீள அகல முடையாய் போற்றி, அடியும் முடியு மிகலி போற்றி யங்கொன் றறியாமை நின்றாய் போற்றி, கொடிய வன்கூற்றம் உதைத்தாய் போற்றி கோயிலா என்சிங்கை கொண்டாய் போற்றி, கடிய உருமொடு மின்னே போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. க௦

உண்ணு தறங்கா திருந்தாய் போற்றி ஓதாதே வேத முணர்ந்தாய் போற்றி, எண்ணு இலங்கைக்கோன் தன்னைப் போற்றி இறை விரலால் வைத்துக்கத் ஈசா போற்றி, பண்ணு ரிசையின்சொற் கேட்பாய் போற்றி பண்டேயென் சிங்கை புருந்தாய் போற்றி, கண்ணு யுலகுக்கு நின்றாய் போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

புரிகயிலாயம் - போற்றித்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொறையுடைய பூமிநீ ரானாய் போற்றி பூதப் படையாள் புனிதா போற்றி, நிறையுடைய நெஞ்சின் இடையாய் போற்றி நீங்கா தென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி, மறையுடைய வேதம் விரித்தாய் போற்றி வானோர் வணங்கப் படுவாய் போற்றி, கறையுடைய கண்ட முடையாய் போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. க

முன்பாகி நின்ற முதலே போற்றி மூவாத மேனிமுகக் கண்ணு போற்றி, அன்பாகி நின்றார்க் கணியாய் போற்றி ஆறேறு சென்னிச் சடையாய் போற்றி, என்பாக எங்கும் அணிந்தாய் போற்றி யென் சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி, கண்பாவி நின்ற கனலே போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. உ

மாலை யெழுந்த மதியே போற்றி மன்னியென் சிந்தை யிருந் தாய் போற்றி, மேலை வினைக ளறுப்பாய் போற்றி மேலாடு திங்கள் முடியாய் போற்றி, ஆலைக் கரும்பின் தெளிவே போற்றி அடியார்கட் காரமுத மாணாய் போற்றி, காலை முளைத்த கதிரே போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. ஈ

உடலின் வினைக ளறுப்பாய் போற்றி ஒள்ளெரி வீசும் பிரானே போற்றி, படருஞ் சடைமேல் மதியாய் போற்றி பல்கணக் கூத்தப் பிரானே போற்றி, சுடரில் திகழ்கின்ற சோதி போற்றி தோன்றியென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி, கடலி லொளியாய் முத்தே போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. ச

மைசேர்ந்த கண்ட முடையாய் போற்றி மாலுக்கும் ஓராழி யீந்தாய் போற்றி, பொய்சேர்ந்த சிந்தை புகாதாய் போற்றி போகா தென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி, மெய்சேரப் பால்வெண்ணீ ருட போற்றி மிக்கார்க ளேத்தும் விளக்கே போற்றி, கைசே ரனலேந்தி யாட போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. ன

ஆறேறு சென்னி முடியாய் போற்றி அடியார்கட் காரமுதாய் நின்றாய் போற்றி, நீறேறு மேனி யுடையாய் போற்றி நீங்காதென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி, கூறேறு மங்கை மழுவா போற்றி கொள்

எங் கிழமையே மூனாய் போற்றி, காறேறு கண்ட மிடற்றாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. க

அண்டமே முன்று கடந்தாய் போற்றி ஆதி புராணமாய் நின்
றாய் போற்றி, பண்டை வினைக ளறுப்பாய் போற்றி பாரோர் விண்
ணைத்தப் படுவாய் போற்றி, தொண்டர் பரவும் மிடத்தாய் போற்றி
தொழில்லோக்கி யானஞ் சுடரே போற்றி, கண்டங் கறுக்கவும் வல்
லாய் போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. எ

பெருகி யலைக்கின்ற ஆறே போற்றி பேரானாய் பேர விடுப்பாய்
போற்றி, உருகி நினைவார்தம் முன்னாய் போற்றி ஊனக் தவிர்க்கும்
பிரானே போற்றி, அருகி மிளிக்கின்ற பொன்னே போற்றி யாரு
மிகழப் படாதாய் போற்றி, கருகிப் பொழிந்தோடு நீரே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. அ

செய்ய மலர்மேலான் கண்ணன் போற்றித் தேடி யுணராமை
நின்றாய் போற்றி, பொய்யாநஞ் சுண்ட பொறையே போற்றி பொரு
ளாக வெண்ணையாட் கொண்டாய் போற்றி, மெய்பாக ஆனஞ் சுகந்
தாய் போற்றி மிக்கார்க ளேத்துங் குணத்தாய் போற்றி, கையானே
மெய்த்தோ லுரித்தாய் போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

மேல்வைத்த வாளுக்குப் பெருமான் போற்றி மேலாடு புரமூன்று
மெய்தாய் போற்றி, சேலத்தான் தென்னிலங்கை மன்னன் போற்றிச்
சிலையெடுக்க வாயலற வைத்தாய் போற்றி, கோலத்தாற் குறைவில்
லான் தன்னை யன்று கொடிதாகக் காய்ந்த குழகா போற்றி, காலத்தாற்
காலையுங் காய்ந்தாய் போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீகயிலாயம் - போற்றித்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாட்டான நல்ல தொடையாய் போற்றி பரிசை யறியாமை நின்
றாய் போற்றி, சூட்டான திங்கள் முடியாய் போற்றி தூமலை மத்த
மணிந்தாய் போற்றி, ஆட்டான தஞ்சு மமர்ந்தாய் போற்றி அடங்கார்
புரமெரிய நக்காய் போற்றி, காட்டான மெய்த்தோ லுரித்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. க

அதிரா வினைக னறுப்பாய் போற்றி ஆல நிழற்கீ முமந்தாய் போற்றி, சதூரா சதூரக் குழையாய் போற்றி சாம்பர் மெய்பூசந் தலைவா போற்றி, எதிரா வலக மமைப்பாய் போற்றி யென்றும் மீளாவ ருள் செய்வாய் போற்றி, கதிரார் கதிருக்கோர் கண்ணே போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. உ

செய்யாய் கரியாய் வெளியாய் போற்றி செல்லாத செல்வ முடையாய் போற்றி, ஐயாய் பெரியாய் சிறியாய் போற்றி ஆகாய வண்ண முடையாய் போற்றி, வெய்யாய் தணியா யணியாய் போற்றி வேளாத வேள்வி யுடையாய் போற்றி, கையார் தழுவார் விடங்கா போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. ஈ

ஆட்சி யுலகை யுடையாய் போற்றி அடியார்க் கமுதெலாம் ஈவாய் போற்றி, சூட்சி சிறிது மிலாதாய் போற்றி சூழ்ந்த கடல்நஞ்ச முண்டாய் போற்றி, மாட்சி பெரிது முடையாய் போற்றி மன்னியென் சிந்தை மகிழ்ந்தாய் போற்றி, காட்சி பெரிது மரியாய் போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. ச

முன்னியா வின்ற முதல்வா போற்றி மூவாத மேனி யுடையாய் போற்றி, என்னியா யெந்தை பிரானே போற்றி யேழி னிசையே யுகப்பாய் போற்றி, மன்னிய மங்கை மனாளா போற்றி மந்திரமூந் தந்திரமு மானாய் போற்றி, கன்னியார் கங்கைத் தலைவா போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. ன

உரியா யுலகினுக் கெல்லாம் போற்றி உணர்வென்னும் ஊர்வ துடையாய் போற்றி, எரியாய் தெய்வச் சுடரே போற்றி யேசுமா முண்டி யுடையாய் போற்றி, அரியா யமரர்கட் கெல்லாம் போற்றி அறிவே யடக்க முடையாய் போற்றி, கரியானுக் காழியன் நீந்தாய் போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. ஈ

எண்மேலு மெண்ண முடையாய் போற்றி யேறரிய வேறுங் குணத்தாய் போற்றி, பண்மேலே பாவித் திருந்தாய் போற்றி பண் னொடி யாழ்வீணை பயின்றாய் போற்றி, விண்மேலும் மேலும் நிமிர்ந்தாய் போற்றி மேலார்கண் மேலார்கண் மேலாய் போற்றி, கண்மேலுங் கண்ணொன் றுடையாய் போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

முடியார் சடையின் மதியாய் போற்றி முழுநீறு சண்ணித்த மூர்த்தி போற்றி, துடியா ரிடையுமையான் பங்கா போற்றி சோதித்

தார் காணுமை கின்றாய் போற்றி, அடியா ரடிமை அறிவாய் போற்றி
ஆமார் பதியான வைத்தாய் போற்றி, கடியார் புரமூன்று மெய்தாய்
போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. அ

போற்றிசைத்துன் னடிபரவ கின்றாய் போற்றி புண்ணியனே
கண்ண லரியாய் போற்றி, ஏற்றிசைக்கும் வான்மே லிருந்தாய்
போற்றி யெண்ணு யிரநூறு பெயராய் போற்றி, காற்றிசைக்கும் வினக்
காய நாதா போற்றி நான்முகற்கும் மாற்கும் அரியாய் போற்றி, காற்
றிசைக்குந் திசைக்கெல்லாம் வித்தே போற்றி கயிலை மலையானே
போற்றி போற்றி. க-க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவலம்புரம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மண்ணளந்த மணிவண்ணர் தாமும் மற்றை மறையவனும் வான
வருஞ் சூழ நின்று, கண்மலிந்த திருநெற்றி யுடையா ரொற்றைக் கத
நாகச் கையுடையார் காணீ ரன்றே, பண்மலிந்த மொழியவரும் யானு
மெல்லாம் பணித்திறைஞ்சித் தம்முடைய பின்பின் செல்ல, மண்
மலிந்த வயல்புடைசூழ் மாட வீதி வலம்புரமே புக்கக்கே மன்னி னாரே.

சிலைநலின்ற தொருகணையாற் புரமூன் றெய்த தீவண்ணர் சிறந்
திமையோ ரிறைஞ்சி யேத்தக், கொலைநலின்ற களியானை யுரிவை
போர்த்துக் கூத்தாடித் திரிதருமக் கூத்தர் கல்ல, கலைநலின்ற மறைய
வர்கள் காணக் காணக் கலவிடைமேற் பாரிடங்கள் சூழக் காதல், மலை
மகளுந் கக்கையுந் தாமுமெல்லாம் வலம்புரமே புக்கக்கே மன்னி னாரே.

திக்கருந் திருமேனி யொருபால் மற்றை யொருபாலும் அரியுரு
வந் திகழ்ந்த செல்வர், ஆக்கூரில் தான்தோன்றி புகுவார் போல அரு
வீனையேன் செல்வதுமே யப்பா லெங்கும், நோக்கா ரொருவிடத்து
நூலுந் தோலுந் துடைத்திலங்குந் திருமேனி வெண்ணீ ருடி, வாக்கால்
மறைவிரித்து மாயம்பேசி வலம்புரமே புக்கக்கே மன்னி னாரே.

மூவாத மூக்கப்பாம் பரையிற் சாத்தி மூவ ருருவாய முதல்வ ரிந்
நான், கோவாத எரிகணையைச் சிலைமேற் கோத்த குழகளுர் குளிர்
கொன்றை சூடி யிடுகே, போவாரைக் கண்டடியேன் பின்பின் செல்

லப் புறக்கணித்துத் தம்முடைய பூதஞ் சூழ, வாவா வெனவுரைத்து
மாயம்பேசி வலம்புரமே புக்கக்கே மன்னி னாரே.

அனலொருகை யதுவேந்தி யதளி னோடே ஐந்தலைய மாநாகம்
அரையிற் சாத்திப், புனல் பொதிந்த சடைக்கற்றைப் பொன்போல்
மேனிப் புனிதனார் புரிந்தமர ரிறைஞ்சி யேத்தச், சினவிடையை மேல்
கொண்டு திருவா ருருஞ் சிரபுரமும் இடைமருதுஞ் சேர்வார் போல,
மனமுருக வளைகழல் மாயம்பேசி வலம்புரமே புக்கக்கே மன்னி னாரே.

கறுத்ததொரு கண்டத்தர் காலன் வீழக் காலினாற் காய்ந்துகந்த
காபா லியார், முறித்ததொரு தோலுடுத்து முண்டஞ் சாத்தி முனி
கணங்கள் புடைசூழ முற்றந் தோறுந், தெறித்ததொரு வீணையராய்ச்
செல்வார் தம்வாய்ச் சிறுமுறுவல் வந்தெனது சிந்தை வெளவ, மறித்
தொருகால் நோக்காதே மாயம் பேசி வலம்புரமே புக்கக்கே மன்னி
னாரே.

பட்டுடுத்துப் பவளம்போல் மேனி யெல்லாம் பசஞ்சாந்தங்
கொண்டணிந்து பாதம் நோவ, இட்டெடுத்துநடமாடி யின்கே வந்தார்க்
கெவ்வூரீ ரெம்பெருமா னென்றே னாவி, விட்டிடுமா றதுசெய்து
விரைந்து நோக்கி வேறோர் பதிபுகப் போவார் போல, வட்டணைகள்
படநடந்து மாயம் பேசி வலம்புரமே புக்கக்கே மன்னி னாரே.

பல்லார் பயில்பழனம் பாசு ரென்று பழனம் பதிபழமை
சொல்லி நின்றார், கல்லார் நனிபள்ளி யின்று வைகி னானைப்போய் நன்
னாறு சேர்து மென்றார், சொல்லா ரொருவிடமாத் தோள்கை வீசிச்
சுந்தரராய் வெந்தநீ ராடி யெங்கும், மல்லார் வயல்புடைசூழ் மாட வீதி
வலம்புரமே புக்கக்கே மன்னி னாரே.

பொங்கா டரவொன்று கையிற் கொண்டு போர்வெண் மழுவேந்
திப் போகா நிற்பர், தங்கா ரொருவிடத்துந் தம்மே லார்வந் தவிர்த்தரு
ளார் தத்துவத்தே நின்றே னென்பர், எங்கே யிவர்செய்கை யொன்
றென் றெவ்வா என்கண்ணில் நின்றகலா வேடங் காட்டி, மங்குல்
மதிதவழும் மாட வீதி வலம்புரமே புக்கக்கே மன்னி னாரே.

செங்கண்மால் சிலையிடித்துச் சேனை யோடுஞ் சேதுபந் தனஞ்
செய்து சென்று புக்குப், பொங்குபோர் பலசெய்து புகலால் வென்ற

போராக்கன் நெடுமுடிகள் பொடியாய் வீழ், அங்கொருதன் திருவிரலா
விறையே யூன்றி யடர்த்தவற்கே அருள்புரிந்த அடிக ளிந்நான், வங்க
மலி கடல்புடைசூழ் மாட வீதி வலம்புரமே புக்கங்கே மன்னி னாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்ணியூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொண்டிலங்கும் அடியவர்க்கோர் நெறியி னொருந் தூநீறு துதைந்
திலங்கு மார்பி னொரும், புண்டரிகத் தயனொடுமால் காண வண்ணம்
பொக்குதழற்பிழம்பாய புராண னொரும், வண்டமரும் மலர்க்கொன்றை
மாலை யாரும் வானவர்க்கா நஞ்சுண்ட மைந்த னொரும், விண்டவர்தம்
புரமூன்று மெரிசெய் தாரும் வெண்ணியமர்ந் துறைகின்ற விகிர்ந்த
ஓரே.

நெருப்பினைய மேனிமேல் வெண்ணீற் றொரும் நெற்றிமே லொற்
றைக்கண் சிறைவித் தாரும், பொருப்பரையன் மடப்பாவை யிடப்பா
லாரும் பூத்தருத்தி நகர்மேய புராண னொரும், மருப்பினைய வெண்மதியக்
கண்ணியாரும் வளைகுளமும் மறைக்காடும் மன்னி னொரும், விருப்
புடைய அடியவர்தம் முன்னத் தாரும் வெண்ணியமர்ந் துறைகின்ற
விகிர்ந்த ஓரே.

கைபுலா மூவிலேவே லேந்தி னொருந் கரிகாட்டி லெரியாடுங் கடவு
ளாரும், பைபுலா நாகக்கொண் டாட்டு வாரும் பரவுவார் பாவங்கள்
பாற்று வாரும், செய்புலாந் கயல்பாய வயல்கள் சூழ்ந்த திருப்புன்கூர்
மேவிய செல்வ னொரும், மெய்யெலாம் வெண்ணீறு சண்ணித் தாரும்
வெண்ணியமர்ந் துறைகின்ற விகிர்ந்த ஓரே.

சடையேறு புனல்வைத்த சதிர னொருந் தக்கன்றன் பெருவேள்வி
தடைசெய் தாரும், உடையேறு புலியதன்மேல் நாகந் கட்டி புண்பலிக்
கென் றூரூரி னுழிதர் வாரும், மடையேறிக் கயல்பாய வயல்கள்
சூழ்ந்த மயிலாடு துறைபுறையும் மணை னொரும், விடையேறு வெல்
கோடியெம் விமல னொரும் வெண்ணியமர்ந் துறைகின்ற விகிர்ந்த ஓரே.

மண்ணிலங்கு கீரனல்கால் வாணு மாகி மற்றவற்றின் குணமெலா
மாய்கின் னொரும், பண்ணிலங்கு பாடலோ டாட லாரும் பருப்பதமும்

பாருநம் மன்னி னொருங், கண்ணிலங்கு நுதலாருங் கபால மேந்திக் கடை
தோறும் பலிகொள்ளுங் காட்சி யாரும், விண்ணிலங்கு வெண்மதியக்
கண்ணி யாரும் வெண்ணியமர்ந் துறைகின்ற விகிர்ந்த னொரே. ௫

வீடுதனை மெய்யடியார்க் கருள்செய் வாரும் வேலைவிட முண்டி
ருண்ட கண்டத் தாருங், கூடலர்தம் மூவெயிலு மெரிசெய் தாருங்.
குரைகழலாற் கூற்றுவுனைக் குமைசெய் தாரும், ஆடுமர வரைக்கசைத்
தங் காடு வாரும் ஆலமரநீழலிருந் தறஞ்சொன் னொருங், வேடுவனாய்
மேல்விசையற் கருள்செய் தாரும் வெண்ணியமர்ந் துறைகின்ற விகிர்ந்த
னொரே. ௬

மட்டிலங்கு கொன்றையந்தார் மாலை சூடி மடவா ளவளோடு
மாதொன் றேந்திச், சிட்டிலங்கு வேடத்த ராகி னானஞ் சில்பலிக்குண்
றாநர் திரிதர் வாருங், கட்டிலங்கு பாசத்தால் வீசவந்த காலன்றன்
கால மறுப்பார் தாமும், விட்டிலங்கு வெண்குழைசேர் காதி னொருங்
வெண்ணியமர்ந் துறைகின்ற விகிர்ந்த னொரே. ௭

செஞ்சடைக்கோர் வெண்டிங்கள் சூடி னொருந் திருவால வாயுறை
யுஞ் செல்வ னொருங், அஞ்சனக்கண் அரிவையொரு பாகத் தாரும்.
ஆறங்கம் நால்வேத மாய்நின் றாரும், மஞ்சடுத்த நீன்சேலை மாடவீதி
மதிலாநர் புக்கங்கே மன்னி னொருங், வெஞ்சினத்த வேழமது வுரி
செய் தாரும் வெண்ணியமர்ந் துறைகின்ற விகிர்ந்த னொரே. ௮

வளங்கிளர்மா மதிசூடும் வேணி யாரும் வானவர்க்காய் நஞ்சுண்ட
மைந்த னொருங், களங்கொளவென் சிந்தை யுள்ளே மன்னி னொருங் கச்
சியே கம்பத்தெங் கடவு ளாரும், உளங்குளிர அமுதாறி யண்ணிப்
பாரும் உத்தமரா யெத்திசையும் மன்னி னொருங், விளங்கிளரும் வெண்
மழுவொன் றேந்தி னொருங் வெண்ணியமர்ந் துறைகின்ற விகிர்ந்த னொரே. ௯

பொன்னிலங்கு கொன்றையந்தார் மாலை சூடிப் புகலூரும் பூவண்
மும் பொருந்தி னொருங், கொன்னிலங்கு மூவிலேவே லேந்தி னொருங்
குளிரார்ந்த செஞ்சடையெங் குழக னொருந், தென்னிலங்கை மன்னவர்
கோன் சிரங்கள் பத்துந் திருவிரலா லடர்த்தவனுக் கருள்செய் தாரும்,
மின்னிலங்கு நுண்ணிடையாள் பாகத் தாரும் வெண்ணியமர்ந் துறை
கின்ற விகிர்ந்த னொரே. ௧௦

திருக்கற்குடி - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மூத்தவனை வானவர்க்கும் மூவா மேனி முதலவனைத் திருவரையின் மூர்க்கப் பாம்பொன், ஞாந்தவனை யக்காவ மார மாக அணிந்தவனைப் பணிந்தடியா ரடைந்த வன்போ, டேத்தவனை யிறுவரையில் தேனை ஏனோர்க் கின்னமுத மளித்தவனை யிடரை யெல்லாங், காத்தவனைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டேன் னானே.

செய்யான வெளியானைக் கரியான் தன்னைத் திசைமுகனைத் திசையெட்டுஞ் செறிந்தான் தன்னை, ஐயானை கொய்யானைச் சீரியானை அணியானைச் சேயானை ஆனஞ் சாடும், மெய்யானைப் பொய்யானுமில்லான் தன்னை விடையானைச் சடையானை வெறித்த மான்கொள், கையானைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டேன் னானே.

மண்ணதனில் ஐந்தை மாநீரில் நான்கை வயங்கொரியில் மூன்றை மாருதத் திரண்டை, விண்ணதனி லொன்றைவிரி கதிரைத் தண்மதியைத் தாரகைகள் தம்மின் மிக்க, எண்ணதனி லெழுத்தை ஏழிசையைக் காம நெழிலுழிய எரியுமிழ்ந்த இமையா நெற்றிக், கண்ணவனைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டேன் னானே.

நற்றவனைப் புற்றாவம் நாணி னானை நாணாது நகுதலெழுண் நயந்தான் தன்னை, முற்றவனை மூவாத மேனி யானை முநீரின் நஞ்சமுகம் துண்டான் தன்னைப், பற்றவனைப் பற்றாந்தம் பதிகள் செற்ற படையானை அடைவார்தம் பாவம் போக்கக், கற்றவனைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டேன் னானே.

சக்கைதனைத் தவிர்த்தாண்ட தலைவன் தன்னைச் சங்கரனைத் தழுவாதான் மழுவான் தாக்கும், அங்கையனை அங்கமணி ஆகத் தானை ஆகத்தோர் பாகத்தே அமர வைத்த, மங்கையனை மதியொடுமா சுணமுக் தம்மின் மருவவிரி சடைமுடிமேல் வைத்த வான்நீர்க், கங்கையனைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டேன் னானே.

பெண்ணவனை ஆணவனைப் பேடா னானைப் பிறப்பிலியை யிறப்
பிலியைப் பேரா வாணி, விண்ணவனை விண்ணவர்க்கும் மேலா னானை
வேதியனை வேதத்தின் கீதம் பாடும், பண்ணவனைப் பண்ணில்வரு
பயனா னானைப் பாரவனைப் பாரில்வாழ் உயிர்கட் கெல்லாங், கண்ணவ
னைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டேன்
நானே.

பண்டானைப் பரந்தானைக் குவிந்தான் தன்னைப் பாரானை விண்
னையிவ் வுலக மெல்லாம், உண்டானை உமிழ்ந்தானை உடையான் தன்னை
யொருவருந்தன் பெருமைதனை அறிய வொண்ணா, விண்டானை விண்
டார்தம் புரங்கள் மூன்றும் வெவ்வழலில் வெந்துபொடி யாகி வீழக்,
கண்டானைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக்
கண்டேன் நானே.

வானவனை வானவர்க்கும் மேலா னானை வணங்குமடி யார்மனத்
துள் மருவிப் புக்க, தேனவனைத் தேவர்தொழு கழலான் தன்னைச்
செய்குணங்கள் பலவாகி நின்ற வென்றிக், கோனவனைக் கொல்லை
விடையேற்றி னானைக் குழல்முழுவ மியம்பக்கூத் தாட வல்ல, கான
வனைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக்கண்டேன்
நானே.

கோலையானை யுரிபோர்த்த கொள்கை யானைக் கோளரியைக்
கூரம்பா வரைமேற் கோத்த, சிலையானைச் செம்மைதரு பொருளான்
தன்னைத் திரிபுரத்தோர் மூவர்க்குச் செம்மை செய்த, தலையானைத்
தத்துவங்க ளானான் தன்னைத் தையலோர் பங்கினனைத் தன்னை
யேந்து, கலையானைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக் கற்பகத்தைக் கண்
னாரக் கண்டேன் நானே.

பொழிலானைப் பொழிலாரும் புன்கூ ரானைப் புறம்பயனை அறம்
புரிந்த புகலா ரானை, எழிலானை இடைமருதி னிடங்கொண் டானை
ஈங்கோய்நீங் காதுறையும் இறைவன் தன்னை, அழலாடு மேனியனை
அன்று சென்றக் குன்றெடுத்த அரக்கன்தோள் நெரிய ஆன்றுங், கழ
லானைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டேன்
நானே.

திருக்கன்றூப்பூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதிரியோர் கூறுகந்தாய் மறைகொள் நாவா மதிசூட வானவர்
கன் தங்கட் கெல்லாம், காதனே யென்றென்று பரவி நாளும் நைந்துருகி
வஞ்சகமற் றன்பு கூர்ந்து, வாதனையால் முப்பொழுதும் பூநீர் கொண்டு
வைகல் மறவாது வாழ்த்தி யேத்திக், காதன்மையால் தொழுமடியார்
நெஞ்சி னுள்ளே கன்றூப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே. க

விடிவதுமே வெண்ணீற்றை மெய்யிற் பூசி வெளுத்தமைந்த
கொடுகோ வணமுந் தற்றாச், செடியுடைய வல்வினையோய் தீர்ப்பாய்
என்றுஞ் செல்கதிக்கு வழிகாட்டுஞ் சிவனே யென்றுந், துடியினைய
இடைமடவான் பங்கா வென்றுஞ் சுடலைதனில் நடமாடுஞ் சோதி
யென்றுந், கடிமலர்தாய்த் தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே கன்றூப்பூர்
நடுதறியைக் காண லாமே. உ

எவரேனுந் தாமாக விலாடத் திட்ட திருநீறுஞ் சாதனமுங்
கண்டா லுங்கி, உவராதே யவரவரைக் கண்ட போது உகந்தடிமைத்
திருநீனைந்தங் குவந்து நோக்கி, யிவர்தேவ ரவர்தேவ ரென்று
சொல்லி யிரண்டாட்டா தொழிந்தீசன் திறமே பேணிக், கவராதே
தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே கன்றூப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே.

இலங்காலஞ் செல்லாநா னென்று நெஞ்சத் திடையாதே யாவர்க்
கும் பிச்சை யிட்டு, விலங்காதே நெறிநின்றங் கறிவே மிக்கு மெய்
யன்பு புகப்பெய்து பொய்யை நீக்கித், துலங்காமெய் வானவரைக்
காத்தநஞ்சம் உண்டபிரா னடியிணைக்கே சித்தம் வைத்துக், கலங்காதே
தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே கன்றூப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே.

விருத்தனே வேலைவிட முண்ட கண்டா விரிசடைமேல் வெண்
திங்கள் வினங்கச் சூடும், ஒருத்தனே புமைகணவா வுலக மூர்த்தி
தந்தாத வொண்சுடரே அடியார் தங்கள், பொருத்தனே யென்றென்று
புலம்பி நாளும் புலனைந்தும் அகத்தடக்கிப் புலம்பி நோக்கிக், கருத்தினால்
தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே கன்றூப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே.

பொசியினால் மிடைந்துபழுப் பொதிந்த போர்வைப் பொல்லாத
புலாலுடம்பை நிலாசு மென்று, பசியினால் மீதாரப் பட்டே யீட்டிப்

பலர்க்குதவ லதுவொழிந்து பவள வாயார், வசியின லகப்பட்டு வீழா
முன்னம் வானவர்கோன் திருநாமம் அஞ்சுஞ் சொல்லிக், கசிவினால்
தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே.

ஐயினால் மிடறடைப்புண் டாக்கை விட்டு ஆவியார் போவதுமே
அகத்தார் கூடி, மையினாற் கண்ணெழுதி மாலை சூட்டி மயானத்தி
லிடவ தன்முன் மதியஞ் சூடும், ஐயனாக் காளாகி அன்பு மிக்கு அகந்
குழைந்து மெய்யரும்பி அடிகள் பாதங், கையினால் தொழுமடியார்
நெஞ்சி னுள்ளே கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே. எ

திருதிமையால் ஐவரையுங் காவ லேவித் திகையாதே சிவாயநம
வென்னுஞ் சிந்தைச், சுருதிதனைத் துயக்கறுத்துத் துன்ப வெள்ளக்
கடல்நீந்திக் கரையேறுங் கருத்தே மிக்குப், பரிதிதனைப் பற்பறித்த
பாவ நாசா பரஞ்சுடரே யென்றென்று பரவி நாளுங், கருதிமிகத்
தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண
லாமே. அ

குனிந்தசிலை யாற்புரமூன் றெரித்தாய் என்றுங் கூற்றுதைத்த
குரைகழற்சே வடியாய் என்றுந், தனஞ்சயற்குப் பாசுபத மீந்தாய் என்
றுந் தசக்கிரிவன் மலையெடுக்க விரலா லூன்றி, முனிந்தவன்தன்
சிரம்பத்துந் தாளுந் தோளும் முரணழித்திட டருள்கொடுத்த மூர்த்தி
யென்றுங், கனிந்துமிகத் தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே கன்றாப்
பூர் நடுதறியைக் காண லாமே. க

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவானைக்கா - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எத்தாய ரெத்தந்தை யெச்சுற் றத்தார் எம்மாடு சும்மாடாம்
ஏவர் நல்லார், செத்தால்வந் துதவுவா ரொருவ ரில்லை சிறுவிறகால்
தீமூட்டிச் செல்லா நிற்பர், சித்தாய வேடத்தாய் நீடுபொன்னித் திரு
வானைக் காவுடைய செல்வா என்றன், அத்தாவுன் பொற்பாதம் அடை
யப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய் கேனே. ஁

ஊனாகி உயிராகி யதனுள் நின்ற உணர்வாகிப் பிறவனைத்தும்
நீயாய் நின்றாய், நானேதும் அறியாமே யென்னுள் வந்து நல்லனவுந்
தீயனவுந் காட்டா நின்றாய், தேனாகுந் கொன்றையனே நின்றி
யூராய் திருவானைக் காவிலுறை சிவனே ஞானம், ஆனாயுன் பொற்
பாதம் அடையப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய்
கேனே. உ

ஒப்பாயிவ் வுலகத்தோ டொட்டி வாழ்வான் ஒன்றலாத் தவத்
தாரோ டெனே நின்ற, துப்பாருந் குறையடிசி றுற்றி நற்றுன்
திறம் மறந்து திரிவேனைக் காத்து நீவந், தெப்பாலும் நுன்உணர்வே
யாக்கி யென்னை ஆண்டவனே யெழிலானைக் காவா வாநோர், அப்பா
வுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண்டடி
யேன் என்செய் கேனே. ஈ

நினைத்தவர்கள் நெஞ்சனாய் வஞ்சக் கன்வா நிறைமதியஞ் சடை
வைத்தா யடையா துன்பான், முனைத்தவர்கள் புரமூன்று மெரியச்
செற்றாய் முன்னுனைத் தோல் போர்த்த முதல்வா வென்றுந், கனைத்
துவரு மெருதேறங் காண கண்டா கயிலாய மலையாநின் கழலே சேர்ந்
தேன், அனைத்துலகும் ஆள்வானே ஆனைக்காவா அல்லகண்டங்
கொண்டடியேன் என்செய் கேனே. ஈ

இம்மாயப் பிறப்பென்னுந் கடலாந் துன்பத் திடைச்சுழிப்பட்
டினைப்பேனை இனையா வண்ணங், கைம்மான மனத்துதலிக் கருனை
செய்து காதலரு ளவைவைத்தாய் காண நிலலாய், வெம்மான மத
கரிய னுரிவை போர்த்த வேதியனே தென்னுனைக் காவுள் மேய,
அம்மான்நின் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண்
டடியே னென்செய் கேனே. ஐ

உரையாரும் புகழானே யொற்றி யூராய் கச்சியே கம்பனே
காரோ ணத்தாய், விரையாரும் மலர்நூலி வணங்கு வார்பால் மிக்கானே
யக்கரவம் ஆரம் பூண்டாய், திரையாரும் புனற்பொன்னித் தீர்த்தம்
மல்கு திருவானைக் காவிலுறை தேனே வாநோர், அரையாவுன் பொற்
பாதம் அடையப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்
செய் கேனே. க

மையாரும் மணியிடற்றாய் மாதோர் கூறாய் மான்மறியும் மாமழு
வும் அனலு மேந்துங், கையானே காலனுடல் மாளச் செற்ற கங்காளா
முன்கோளும் விளைவு மாறாய், செய்யானே திருமேனி யரியாய் தேவர்
குலக்கொழுந்தே தென்னானைக் காவுள் மேய, ஐயாவுண் பொற்பாதம்
அடையப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய்
கேனே. எ

இலையாருஞ் குலத்தாய் எண்தோ ளானே யெவ்விடத்தும் நீயல்லா
தில்லையென்று, தலையார்க் கும்பிடுவார் தன்மை யானே தழல்மடுத்த
மாமேருக் கையில் வைத்த, சிலையானே திருவானைக் காவுள் மேய
தீயாட சிறுநோயால் நலிவுண் டெனம், அலையாதே நின்னடியே
அடையப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய்
கேனே. அ

விண்ணாரும் புனல்பொதிசெஞ் சடையாய் வேத நெறியானே
யெறிகடலின் நஞ்ச முண்டாய், எண்ணாரும் புகழானே உன்னை
யெம்மா நென்றென்றே னாவினில்எப் பொழுதும் உன்னிக், கண்ணா
ரக் கண்டிருக்கக் களித்தெப் போதுங் கடிபொழில்குழ் தென்னானைக்
காவுள் மேய, அண்ணாநின் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால் அல்ல
கண்டங் கொண்டடியேன் என்செய் கேனே. க

கொடியேயும் வெள்ளேற்றாய் கூளி பாடக் குறப்பூதங் கூத்தாட
நீயும் ஆடி, வடிவேயும் மங்கைதனை வைத்த மைந்தா மதிவானைக் காவு
ளாய் மாகா ளத்தாய், படியேயுங் கடலிலங்கைக் கோமான் தன்னைப்
பருமுடியுந் திரள்தோளும் அடர்த்து கந்த, அடியேவந் தடைந்
தடிமை யாகப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய்
கேனே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவானைக்கா - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னானைத் தோல்போர்த்த மூர்த்தி தன்னை மூவாத சிந்தையே
மனமே வாக்கே, தன்னானை யாப்பண்ணி யேறி னானைச் சார்த்தற் கரி
யானைத் தாதை தன்னை, என்னானைக் கன்றினை யென் ஈசன் தன்னை.

யெறிநீர்த் திரையுகளுங் காலி ரிசூழ், தென்னாளைக் காவாளைத்
தேனைப் பாலுச் செழுநீர்த் திரளைச்சென் ருடி னேனே. க

மருந்தாளை மந்திரிப்பார் மனத்து னாளை வளர்மதியஞ் சடை
யாளை மகிழ்க்தென் உள்ளத், திருந்தாளை யிறப்பிலியைப் பிறப்பி
லாளை இமையவர்தம் பெருமாளை யுமையா ளஞ்சக், கருந்தான மத
கனிற்றி னுரிபோர்த் தாளைக் கனமழுவாட் படையாளைப் பலிகொண்
றோர், திரிந்தாளைத் திருவாளைக் காவு னாளைச் செழுநீர்த் திரளைச்
சென் ருடி னேனே. உ

முற்றாத வெண்திங்கள் கண்ணி யாளை முந்நீர்நஞ் சுண்டிமை
யோர்க் கமுதம் கல்கும், உற்றாளைப் பல்லுயிர்க்குத் துணையா னாளை
ஒங்காரத் துட்பொருளை உலக மெல்லாம், பெற்றாளைப் பின்னிரக்
கஞ் செய்வான் தன்னைப் பிரானென்று போற்றாதார் புரங்கள் மூன்
றஞ், செற்றாளைத் திருவாளைக் காவு னாளைச் செழுநீர்த் திரளைச்
சென் ருடி னேனே. ஈ

காராகும் மணிமிடற்றெம் பெருமான் தன்னைக் காதிவெண்
ருடையாளைக் கமழ்பூங் கொன்றைத், தாராளைப் புலியதளி னாடை
யாளைத் தானன்றி வேறொன்று மில்லா னானப், பேராளை மணியாரம்
மாப்பி னாளைப் பிஞ்ஞகனைத் தெய்வநான் மறைகள் பூண்ட, தேரா
ளைத் திருவாளைக் காவு னாளைச் செழுநீர்த் திரளைச்சென் ருடி
னேனே. ச

பொய்யேது மில்லாத மெய்யன் தன்னைப் புண்ணியனை நண்ணு
தார் புரமீ ராக, எய்தாளைச் செய்தவத்தின் மிக்கான் தன்னை ஏறம
ரும் பெருமாளை யிடமான் ஏத்து, கையாளைக் கங்காள் வேடத் தாளைக்
கட்டங்கக் கொடியாளைக் கனல்போல் மேனிச், செய்யாளைத் திரு
வாளைக் காவு னாளைச் செழுநீர்த் திரளைச்சென் ருடி னேனே. னு

கலையாளைப் பிபாசுதர பாணி யாளைக் கனவயிரத் திரளாளை
மணிமா ணிக்க, மலையாளை யென்தலையி னுச்சி யாளை வார்தருபுன்
சடையாளை மயானம் மன்னும், நிலையாளை வரியரவு னாணாக் கோத்து
நிலையாதார் புரமெரிய வளைத்த மேருச், நிலையாளைத் திருவாளைக்
காவு னாளைச் செழுநீர்த் திரளைச்சென் ருடி னேனே. ஈ

ஆதியனை யெறிமணியி னோசை யானை அண்டத்தார்க் கறி
வொண்ணு தப்பால் மிக்க, சோதியனைத் தூமறையின் பொருளான்
தன்னைச் சுரும்பமரும் மலர்க்கொன்றைத் தொன்னூல் பூண்ட, வேதி
யனை அறமுரைத்த பட்டன் தன்னை விளங்குமல ரயன்சிரங்கன் ஐந்தி
லொன்றைச், சேதியனைத் திருவானைக் காவு ளானைச் செழுநீர்த்
திரளைச்சென் றாடி னேனே. எ

மகிழ்ந்தானைக் கச்சியே கம்பன் தன்னை மறவாது கழல்நினைந்து
வாழ்த்தி ஏத்திப், புகழ்ந்தாரைப் பொன்னுலகம் ஆள்விப் பாளைப்
பூதகணப் படையானைப் புறங்காட் பாடல், உகந்தானைப் பிச்சையே
யிச்சிப் பாளை ஒண்பவளத் திரளையென் னுள்ளத் துள்ளே, திகழ்ந்
தானைத் திருவானைக் காவு ளானைச் செழுநீர்த் திரளைச்சென் றாடி
னேனே. அ

நசையானை நால்வேதத் தப்பா ளானை நல்குரவுந் தீப்பிணிநோய்
காப்பான் தன்னை, இசையானை யெண்ணிறந்த குணத்தான் தன்னை
யிடைமருதும் ஈங்கோயும் நீங்கா தேற்றின், மிசையானை விரிகடலும்
மண்ணும் விண்ணும் மிகுதியும் புனலெறிகாற் றாகி பெய்ட்டித், திசை
யானைத் திருவானைக் காவு ளானைச் செழுநீர்த் திரளைச்சென் றாடி
னேனே. க

பார்த்தானைக் காமனுடல் பொடியாய் வீழப் பண்டயன்மால் இரு
வார்க்கும் அறியா வண்ணஞ், சீர்த்தானைச் செந்தழல்போ லுருவி னானைத்
தேவர்கள்தம் பெருமானைத் திறமுன் னாதே, ஆர்த்தோடி மலையெடுத்த
இலங்கை வேந்தன் ஆண்மையெலாங் கெடுத்தவன் தன் இடர்ப்
போதே, தீர்த்தானைத் திருவானைக் காவு ளானைச் செழுநீர்த் திரளைச்
சென் றாடி னேனே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேகம்பம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கூற்றுவன்காண் கூற்றுவனைக் குமைத்த கோன்காண் குவல
யன்காண் குவலயத்தின் நீரா னன்காண், காற்றவன்காண் கனலவன்
காண் கல்க்கும் மின்காண் கனபவளச் செம்மேனி கலந்த வெள்ளை,
கீற்றவன்காண் நிலாவூருஞ் சென்னி யான்காண் நிறையாரந்த புனற்

கங்கை நெய்ச் சடைமேல், ஏற்றவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம்பன் காண்அவனென் எண்ணத் தானே. க

பாந்தவன்காண் பல்லுயிர்க ளாகி யெங்கும் பணிந்தெழுவார் பாவ மும் வினையும் போகத், தூந்தவன்காண் தூமலரங் கண்ணி யான் காண் தோற்ற நிலையிறுதிப் பொருளாய் வந்த, மருந்தவன்காண் வையகங்கள் பொறைதீர்ப் பான்காண் மலர்நாவி நினைந்தெழுவா ருள் ளம் நீக்கா, திருந்தவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம்பன் காண்அவனென் எண்ணத் தானே. உ

நீற்றவன்காண் நீராசித் தீயா னுன்காண் நிறைமழுவந் தமருகமும் எரியுங் கையில், தோற்றவன்காண் தோற்றக்கே டில்லா தான்காண் துணையில்காண் துணையென்று தொழுவா ருள்ளம், போற்றவன்காண் புகழ்கன்தமைப் படைத்தான் தான்காண் பொறியரவும் விரிசடைமேற் புனலுங் கங்கை, ஏற்றவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம் பன் காண்அவனென் எண்ணத் தானே. ஈ

தாயவன்காண் உலகிற்குத் தன்மொப் பில்லாத் தத்துவன்காண் மலைமங்கை பங்கா வென்பார், வாயவன்காண் வரும்பிறவி நோய்தீர்ப் பான்காண் வானவர்க்குந் தானவர்க்கும் மண்ணு ளோர்க்குந், சேயவன் காண் நினைவார்க்குச் சித்த மாரத் திருவடியே உள்கிநினைந் தெழுவா ருள்ளம், எயவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம்பன் காண்அவ னென் எண்ணத் தானே. ச

அடுத்தானே புரித்தான்காண்.....

டு

அழித்தவன்காண் எயில்முன்றும் அயில்வா யம்பால் ஐயாதும் இடைமருதம் ஆள்வான் தான்காண், பழித்தவன்காண் அடையாரை அடைவார் தக்கன் பற்றவன்காண் புற்றரவம் நாணி னுன்காண், சுழித்த வன்காண் முடிக்கங்கை அடியே போற்றந் தூயமா முனிவர்க்காய்ப் பார்மேல் நிற்க, இழித்தவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம் பன் காண்அவனென் எண்ணத் தானே. க

அசைந்தவன்காண் நடமாடிப் பாடல் பேணி அழல்வண்ணத் தில்லையும் முடிபுந் தேடப், பசைந்தவன்காண் பேய்க்கணங்கள் பரவி யேத்தும் பான்மையன்காண் பரவிநினைந் தெழுவார் தம்பால், கசிந்த

வன்காண் கரியினுரி போர்த்தான் தான்காண் கடல்விடம் உண்டமரர்க்
கமுத மீய, இசைந்தவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம்பன்
காண்அவனென் எண்ணத் தானே. ஏ

முடித்தவன்காண் வன்கூற்றைச் சீற்றத் தீயால் வலியார்தம்
புரமூன்றும் வேவச் சாபம், பிடித்தவன்காண் பிஞ்ஞகனும் வேடத்
தான்காண் பிணையல்வெறி கமழ்கொன்றை அரவு சென்னி, முடித்த
வன்காண் மூவிலைநல் வேலி ஞன்காண் முழங்கியுரு மெனத்தோன்றும்
மழையாய் மின்னி, இடித்தவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
ஏகம்பன் காண்அவனென் எண்ணத் தானே. அ

வருந்தான்காண் மனமுருகி நினையா தார்க்கு வஞ்சகன்காண்
அஞ்செழுத்து நினைவார்க் கென்றும், மருந்தவன்காண் வான்பிணிகள்
தீரும் வண்ணம் வானகமும் மண்ணகமும் மற்று மாகிப், பரந்தவன்
காண் படர்சடையெட் டிடையான் தான்காண் பங்கயத்தோன் தன்
சிரத்தை யேந்தி யூரர், இரந்தவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
ஏகம்பன் காண்அவனென் எண்ணத் தானே. க

வெம்மான உழுவையத னுரிபோர்த் தான்காண் வேதத்தின்
பொருளான்காண் என்றி யம்பி, விம்மானின் றழுவார்கட் களிப்பான்
தான்காண் விடையேறித் திரிவான்காண் நடஞ்செய் பூதத், தம்மான்
காண் அகலிடங்கள் தாங்கி ஞன்காண் அற்புதன்காண் சொற்பதமுங்
கடந்து நின்ற, எம்மான்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம்பன்
காண்அவனென் எண்ணத் தானே. க௦

அறுத்தான்காண் அயன்சிரத்தை அமரர் வேண்ட ஆழ்கடலின்
நஞ்சுண்டங் கணிநீர்க் கங்கை, செறுத்தான்காண் தேவர்க்குந் தேவன்
தான்காண் திசையனைத்துந் தொழுதேத்தக் கலெமான் கையில், பொறுத்
தான்காண் புகலிடத்தை நலிய வந்து பொருகயிலை எடுத்தவன்தன்
முடிதோன் நாலஞ், சிறுத்தான்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
ஏகம்பன் காண்அவனென் எண்ணத் தானே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேகம்பம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உரித்தவன்காண் உரக்களிற்றை உமையான் ஒல்க ஒங்காரத் தொருவன்காண் உணர்மெய்ஞ் ஞானம், விரித்தவன்காண் விரித்த கால் வேதத் தான்காண் வியனுலகிற் பல்லுயிரை விதியி னாலே, தெரித்தவன்காண் சில்லுருவாய்த் தோன்றி யெங்குந் திரண்டவன் காண் திரிபுரத்தை வேவ வில்லால், எரித்தவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம்பன் காண்அவனென் எண்ணத் தானே. க

நேசன்காண் நேசர்க்கு நேசந் தன்பால் இல்லாத நெஞ்சத்து நீசர் தம்மைக், கூசன்காண் கூசாதார் நெஞ்சு தஞ்சே குடிக்கொண்ட குழ கன்காண் அழகார் கொன்றை, வாசன்காண் மலைமங்கை பங்கன் றான் காண் வாணவர்கள் எப்பொழுதும் வணங்கி யேத்தும், ஈசன்காண் எழி லாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம்பன் காண்அவனென் எண்ணத் தானே.

பொறையவன்காண் பூமியேழ் தாங்கி யோங்கும் புண்ணியன்காண் நண்ணியபுண் டீகப் போதில், மறையவன்காண் மறையவனைப் பயந் தோன் தான்காண் வார்சடைமா சுணமணிந்து வளரும் பிள்ளைப், பிறையவன்காண் பிறைதிகழும் எயிற்றுப் பேழ்வாய்ப் பேயோடங் கிடு காட்டில் எல்லி யாடும், இறையவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம்பன் காண்அவனென் எண்ணத் தானே. ந

பாரவன்காண் விசம்பவன்காண் பவ்வந் தான்காண் பனிவரை கன் இரவினெடு பகலாய் நின்ற, சீரவன்காண் திசையவன்காண் திசைக ளெட்டுஞ் செறிந்தவன்காண் சிறந்தடியார் சிந்தை செய்யும், பேரவன்காண் பேரா யிரங்க ளேத்தும் பெரியவன்காண் அரியவன் காண் பெற்றம் ஊர்ந்த, ஏரவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம்பன் காண்அவனென் எண்ணத் தானே. ஈ

பெருந்தவத்தெம் பிஞ்ருகன்காண் பிறைகு டிகாண் பேதையென் லாறையுறு பிணியைத் தீர்க்கும், மருந்தவன்காண் மந்திரங்க ளாயி ஞான்காண் வாணவர்கள் தாம்வணங்கும் மாதே வன்காண், அருந்தவத் தான் ஆயிழையன் உமையான் பாகம் அமர்ந்தவன்காண் அமரர்கள்தாம். அர்ச்சித் தேத்த, இருந்தவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம்பன் காண்அவனென் எண்ணத் தானே. இ

ஆய்ந்தவன்காண் அருமறையோ டங்கம் ஆறும் அணிந்தவன்காண்
ஆடரவோ டென்பு மாமை, காய்ந்தவன்காண் கண்ணழலாற் காமன்
ஆகங் கனன்றெழுந்த காலனுடல் பொடியாய் வீழ்ப், பாய்ந்தவன்காண்
பண்டுபல சருகால் பந்தர் பயின்றதூற் சிலந்திக்குப் பாரான் செல்வம்,
ஈந்தவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம்பன் காண்அவனென்
எண்ணத் தானே. சு

உமையவளை யொருபாகஞ் சேர்த்தி னான்காண் உகந்தொலிநீர்க்
கங்கைசடை யொழுக்கி னான்காண், இமய வடகயிலைச் செல்வன்
தான்காண் இல்பலிக்குச் சென்றுமூலும் நல்குந் தான்காண், சமய
மவை யாறினுக்குந் தலைவன் தான்காண் தத்துவன்காண் உத்தமன்
காண் தானே யாய், இமையவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
ஏகம்பன் காண்அவனென் எண்ணத் தானே. எ

தொண்டுபடு தொண்டர்துயர் தீர்ப்பான் தான்காண் தாமலர்ச்சே
வடியினையெம் சோதி யான்காண், உண்டுபடு விடங்கண்டத் தொடுக்கி
னான்காண் ஒலிகடலில் அமுதமரர்க் குதவி னான்காண், வண்டுபடு
மலர்க்கொன்றை மாலை யான்காண் வாண்மதியாய் நான்மீனு மாயி
னான்காண், எண்டிசையும் எழிலாரும் பொழிலார்கச்சி ஏகம்பன்
காண்அவனென் எண்ணத் தானே. அ

முந்தைகாண் மூவரினும் முதலா னான்காண் மூவிலவேல் மூர்த்தி
காண் முருக வேட்குத், தந்தைகாண் தண்டமா முகத்தி னாற்குத்
தாதைகாண் தாழ்ந்தடியே வணங்கு வார்க்குச், சிந்தைகாண் சிந்தாத
சித்தத் தார்க்குச் சிவனவன்காண் செங்கண்மால் விடையொன்
றேறும், எந்தைகாண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம்பன் காண்
அவனென் எண்ணத் தானே. சு

பொன்னிசையும் புரிசடையெம் புனிதன் தான்காண் பூதகண்
நாதன்காண் புலித்தோ லாடை, தன்னிசைய வைத்தஎழி லரவி
னான்காண் சங்கவெண் குழைக்காதிற் சதுரன் தான்காண், மின்னிசை
யும் வெள்ளெயிற்றோன் வெகுண்டு வெற்பை யெடுக்கஅடி யடர்ப்ப
மீண் டவன்றன் வாயில், இன்னிசைகேட் டிலங்கொளிவா ளீந்தோன்
கச்சி ஏகம்பன் காண்அவனென் எண்ணத் தானே. சு

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாகேச்சரம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தாயவனை வாணோர்க்கும் ஏனோ ருக்குத் தலையவனை மலையவனை உலக மெல்லாம், ஆயவனைச் சேயவனை அணியான் தன்னை அழலவனை நியலவனை அறிய வொண்ணு, மாயவனை மறையவனை மறையோர் தன்கன் மந்திரனைத் தந்திரனை வளரா நின்ற, தீயவனைத் திருநாகேச்சரத்து ளானைச் சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே. க

உரித்தானை மதவேழத் தன்னை யின்னா ரொளிமுடியெய் பெருமானை உமையோர் பாகந், தரித்தானைத் தரியலர்தம் புரமெய் தானைத் தன்னடைந்தார் தம்வினைநோய் பாவ மெல்லாம், அரித்தானை ஆலதன் கீழ் திருந்து கால்வாக் கறம்பொருள்வீ டின்பமா றங்கம் வேதந், தெரித் தானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச் சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே. உ

காரானை உரிபோர்த்த கடவுள் தன்னைக் காதலித்து நினையாத கய வர் நெஞ்சில், வாரானை மதிப்பவர்தம் மனத்து ளானை மற்றொருவர் தன்னொப்பா ரொப்பி லாத, ஏரானை இமையவர்தம் பெருமான் தன்னை இயல்பாகி உலகெலாம் நிறைந்து மிக்க, சீரானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச் சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே. ஁

தலையானை எவ்வுலகுத் தானா னானைத் தன்னுருவம் யாவர்க்கும் அறிய வொண்ணு, நிலையானை நேசர்க்கு நேசன் தன்னை நீள்வான முக டதனைத் தாங்கி நின்ற, மலையானை வரியரவு நாணக் கோத்து வல்லசரர் புரமூன்றும் மடிய எய்த, சிலையானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைத் சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே. ச

மெய்யானைத் தன்பக்கல் விரும்பு வார்க்கு விரும்பாத அரும்பாவி யவர்கட் கென்றும், பொய்யானைப் புறங்காட்டி லாட ளானைப் பொன் பொதிந்த சடையானைப் பொடிகொள் பூகிப், பையானைப் பையரவ மசைத்தான் தன்னைப் பரந்தானைப் பவளமால் வரைபோல் மேனிச், செய்யானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச் சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே. ஞ

தூர்த்தானை அறம்புரியாத் தூரிசர் தம்மைத் தோத்திரங்கள் பல சொல்லி வாணோ ரேத்த, நிறைந்தானை நீர்நிலந்தீ வெளிகாற் றுகி நிற்

பனவும் நடப்பனவு மாயி னானை, மறந்தானைத் தன்னினையா வஞ்சர்
தம்மை அஞ்செழுத்தும் வாய்நவில வல்லோர்க் கென்றுஞ், சிறந்தானைத்
திருநாகேச் சரத்து ளானைச் சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே.

மறையானை மால்விடையொன் றூர்தி யானை மால்கடல்நஞ் சுண்
டானை வானோர் தங்கள், இறையானை யென்பிறவித் துயர்தீர்ப் பானை
இன்னமுதை மன்னியசீர் ஏகம் பத்தில், உறைவானை ஒருவருமீங்
கறியா வண்ணம் என்னுள்ளத் துள்ளே யொளித்து வைத்த, சிறையா
னைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச் சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா
தாரே. எ

எய்தானைப் புரமுன்றும் இமைக்கும் போதில் இருவிசும்பில் வரு
புனைத் திருவார் சென்னிப், பெய்தானைப் பிறப்பிலியை அறத்தில்
நில்லாப் பிரமந்தன் சிரமொன்றைக் காமொன்றினால், கொய்தானைக்
கூத்தாட வல்லான் தன்னைக் குறியிலாக் கொடியேனை அடியே னாகச்,
செய்தானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைத் சேராதார் நன்னெறிக்கட்
சேரா தாரே. அ

அளியானை அண்ணிக்கும் ஆன்பால் தன்னை வான்பயிரை அப்பயி
ரின் வாட்டந் தீர்க்குந், துளியானை அயன்மாலுந் தேடிக் காணச் சுட
ரானைத் துரிசறத் தொண்டு பட்டார்க், கெளியானை யாவர்க்கும் அரியான்
தன்னை இன்கரும்பின் தன்னுள்ளா லிருந்த தேறல், தெளியானைத்
திருநாகேச் சரத்து ளானைச் சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே.க

சீர்த்தானை யுலகேழுஞ் சிறந்து போற்றச் சிறந்தானை நிறைந்
தோங்கு செல்வன் தன்னைப், பார்த்தானை மதனவேள் பொடியாய்
வீழப் பணிமதியஞ் சடையானைப் புனிதன் தன்னை, ஆர்த்தோடி மலை
யெடுத்த அரக்கன் அஞ்ச அருவிரலா லடர்த்தானை அடைந்தோர்பாவந்,
தீர்த்தானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச் சேராதார் நன்னெறிக்கட்
சேரா தாரே. 50

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கீழ்வேளூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆளான அடியவர்கட் கன்பன் தன்னை ஆனஞ்சும் ஆடியைநான்
அபயம் புக்க, தாளானைத் தன்னொப்பா ரில்லா தானைச் சந்தனமுங்
குக்குமமுஞ் சாந்துந் தோய்ந்த, தோளானைத் தோளாத முத்தொப்
பானைத் துவெளுத்த கோவணத்தை அரையி லார்த்த, கீளானைக் கீழ்
வேளு ரானுந் கோவைக் கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே. க

சொற்பாவும் பொருள்தெரிந்து தூய்மை நோக்கித் தூங்காதார்
மனத்திருனை வாங்கா தானை, நற்பான்மை அறியாத நாயி னேனை நன்
னெறிக்கே செலும்வண்ணம் மல்கி னானைப், பற்பாவும் வாயாரப் பாடி
யாடிப் பணிந்தெழுந்து குறைந்தடைந்தார் பாவம் போக்க, கிற்பானைக்
கீழ்வேளு ரானுந் கோவைக் கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே. உ

அனாவாயி லரவகைத்த அழகன் தன்னை ஆதரிக்கும் அடியவர்கட்
கன்பே யென்றும், வினாவானை மெய்ஞ்ஞானப் பொருளா னானை
வித்தகனை எத்தனையும் பத்தர் பத்திக், குனாவானை அல்லாதார்க்
குனாயா தானை உலப்பிலியை யுன்புக்கென் மனத்து மாசு, கினாவா
னைக் கீழ்வேளு ரானுந் கோவைக் கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே.

தாட்பாவு கமலமலர் தயங்கு வானைத் தலையறுத்து மாவிரதந் தரித்
தான் தன்னைக், கோட்பாவு நாளெல்லா மாறான் தன்னைக் கொடுவினை
யென் கொடுநகக் குழியில் கின்றால், மீட்பானை வித்துருவின் கொத்
தொப்பானை வேதியனை வேதத்தின் பொருள்கொள் வீனை, கேட்பா
னைக் கீழ்வேளு ரானுந் கோவைக் கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே.

மல்லானை நரைலிடையொன் றாந்தி யானை நால்வேதத் தாறங்கம்
நணுக மாட்டாச், சொல்லானைச் சுடர்மூன்று மாறான் தன்னைத்
தொண்டாகிப் பணிவார்கட் கினியான் தன்னை, வில்லானை மெல்லிய
லோர் பங்கன் தன்னை மெய்யராய் நினையாதார் வினைகள் தீர்க்க, கில்லா
னைக் கீழ்வேளு ரானுந் கோவைக் கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே.

சுழித்தானைக் கங்கைமலர் வன்னி கொன்றை தூமத்தம் வாளா
வஞ் குடி னானை, அழித்தானை அரணங்கள் மூன்றும் வேவ ஆலால
நஞ்சனை உண்டான் தன்னை, விழித்தானைக் காமனுடல் பொடியாய்

வீழ் மெல்லியலோர் பங்கனைமுன் வேனி லானைக், கிழித்தானைக் கீழ்
வேளு ராளுங் கோவைக் கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே. க

உளரொளியை உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற ஒங்காரத் துட்
பொருள்தான் ஆயி னானை, விளரொளியை விசுடர்கள் இரண்டும்
ஒன்றும் விண்ணொடுமண் ணாகாச மாயி னானை, வளரொளியை மரசு
தத்தி னுருவி னானை வானவர்க ளெப்பொழுதும் வாழ்த்தி யேத்துங்,
கிளரொளியைக் கீழ்வேளு ராளுங் கோவைக் கேடிலியை நாடுமவர்
கேடி லாரே. எ

தடுத்தானைக் காலனைக் காலாற் பொன்றத் தன்னடைந்த மாணிக்
கன் றருள்செய் தானை, உடுத்தானைப் புலியதனோ டக்கும் பாம்பும்
உன்குவா ருள்ளத்தி னுள்ளான் தன்னை, மடுத்தானை அருநஞ்சம் மிடற்
றுள் தங்க வானவர்கள் கூடியவத் தக்கன் வேள்வி, கெடுத்தானைக் கீழ்
வேளு ராளுங் கோவைக் கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே. அ

மாண்டா ரெலும்பணிந்த வாழ்க்கை யானை மயானத்திற் கூத்த
னைவா ளரவோ டென்பு, பூண்டானைப் புறங்காட்டி லாட லானைப்
போகாதென் னுள்புகுந் திடங்கொண் டென்னை, ஆண்டானை யறி
வரிய சிந்தை யானை அசங்கையனை அமரர்க்கள்தஞ் சங்கை யெல்லாங்,
கீண்டானைக் கீழ்வேளு ராளுங் கோவைக் கேடிலியை நாடுமவர் கேடி
லாரே. க

முறிப்பான பேசுமலை யெடுத்தான் தானும் முதுகிறமுன் கைந்
நரம்பை யெடுத்துப் பாடப், பறிப்பான்கைச் சிற்றரிவாள் நீட்டி
னானைப் பாலியேன் நெஞ்சகத்தே பாதப் போது, பொறித்தானைப்
புரமூன்றும் எரிசெய் தானைப் பொய்யர்களைப் பொய்செய்து போது
போக்கிக், கிறிப்பானைக் கீழ்வேளு ராளுங் கோவைக் கேடிலியை நாடு
மவர் கேடி லாரே. க

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுதுகுன்றம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருமணியைக் கனகத்தின் குன்றொப் பானைக் கருதுவார்க் காற்ற
எளியான் தன்னைக், கருமணியைக் கோளரவம் ஆட்டு வானைக் கொல்
வேங்கை யதளானைக் கோவணவன் தன்னை, அருமணியை அடைந்த

வர்கட் கமுதொப் பாளை ஆனஞ்சும் ஆடியைநான் அபயம் புக்க, திரு
மணியைத் திருமுதுகுன் றுடையான் தன்னைத் தீவினையேன் அறி
யாதே திகைத்த வாறே. க

காரொளிய கண்டத்தெங் கடவுள் தன்னைக் காபாலி கட்டங்க
மேந்தி னுனைப், பாரொளியை விண்ணொளியைப் பாதாளத் தானைப்
பால்மதியஞ் குடியோர் பண்பன் தன்னைப், பேரொளியைப் பெண்
பாகம் வைத்தான் தன்னைப் பேணுவார் தம்வினையைப் பேணி வாந்
குஞ், சீரொளியைத் திருமுதுகுன் றுடையான் தன்னைத் தீவினை
யேன் அறியாதே திகைத்த வாறே. உ

எத்திசையும் வானவர்கள் தொழின் ருனை ஏறார்ந்த பெம்
மானை யெம்மா னென்று, பத்தனாய்ப் பணிந்தடியேன் தன்னைப் பன்
னன் பாமாலை பாடப் பயில்வீத் தானை, முத்தினை யென்மணியை
மாணிக் கத்தை முளைத்தெழுந்த செம்பவளக் கொழுந்தொப் பாளைச்,
சித்தினையேன் திருமுதுகுன் றுடையான் தன்னைத் தீவினையேன்
அறியாதே திகைத்த வாறே. ங

ஊன்கருவின் உன்நின்ற சோதி யானை உத்தமனைப் பத்தர்
மனம் குடிசெண் டானைக், கான்திரிந்து காண்டப மேந்தி னுனைக்
கார்மேக மிடற்றானைக் கணலைக் காற்றைத், தான்தெரிந்தங் கடியேனை
யானாக் கொண்டு தன்னுடைய திருவடியென் தலைமேல் வைத்த, தின்
கரும்பைத் திருமுதுகுன் றுடையான் தன்னைத் தீவினையேன் அறி
யாதே திகைத்த வாறே. ச

தக்கனது பெருவேள்வி தகர்த்தா னுதித் தாமரையான் நான்முக
னுந் தானே யாகி, மிக்கதொரு தீவளிக் ராகா சமாய் மேலுலகுக் கப்
பாலா யிப்பா லானை, அக்திஔொடு முத்தினையு மணிந்து தொண்டர்க்
கக்கக்கே அருசமய மாகி நின்ற, திக்கினையென் திருமுதுகுன்
றுடையான் தன்னைத் தீவினையேன் அறியாதே திகைத்த வாறே. ஞ

புகழொளியைப் புரமெரித்த புனிதன் தன்னைப் பொன்பொதிந்த
மேனியனைப் புராணன் தன்னை, விழுவாலியும் விண்ணொலியு
மானுன் தன்னை வெண்காடு மேவிய விகிர்ந்தன் தன்னைக், கழுவொலி
யுந் கைவளையும் ஆர்ப்ப ஆர்ப்பக் கடைதோறு மிடுபிச்சைக் கென்று
செல்லுந், திகழொளியைத் திருமுதுகுன் றுடையான் தன்னைத்
தீவினையேன் அறியாதே திகைத்த வாறே. ஊ

போர்த்தானை யின்னுரிதோல் பொங்கப் பொங்கப் புலியதளே உடையாகத் திரிவான் தன்னைக், காத்தானை ஐம்புலனும் புரங்கள் மூன்றுங் காலனையுங் குரைகழலாற் காய்ந்தான் தன்னை, மாத்தாடிப் பத்தராய் வணங்குந் தொண்டர் வல்வினேவே ருறும்வண்ணம் மருந்து மாகித், தீர்த்தானைத் திருமுதுகுன் றுடையான் தன்னைத் தீவினையேன் அறியாதே திகைத்த வாறே. எ

துறவாதே யாக்கை துறந்தான் தன்னைச் சோதி முழுமுத லாய் நின்றான் தன்னைப், பிறவாதே யெவ்வுயர்க்குந் தானே யாகிப் பெண்ணினோ டானுருவாய் நின்றான் தன்னை, மறவாதே தன் திறமே வாழ்த்துந் தொண்டர் மனத்தகத்தே அனவரதம் மன்னி நின்ற, திறலா னைத் திருமுதுகுன் றுடையான் தன்னைத் தீவினையேன் அறியாதே திகைத்த வாறே. அ

பொற்றானைப் புலால்நாறு கபால மேந்திப் புவலோக மெல்லா முழிதந் தானை, முற்றாத வெண்திங்கள் கண்ணி யானை முழுமுதலாய் மூவுலகும் முடிவொன் றில்லாக், கற்றானைக் காளத்தி மலையான் தன்னைக் கருதாதார் புரமூன்றும் எரிய அம்பால், செற்றானைத் திருமுது குன் றுடையான் தன்னைத் தீவினையேன் அறியாதே திகைத்த வாறே.

இகழ்ந்தானை இருபதுதோள் நெரிய லூன்றி யெழுநரம்பி னிசை பாடல் இனிது கேட்டுப், புகழ்ந்தானைப் பூந்துருத்தி மேயான் தன்னைப் புண்ணியனை வின்ணவர்கள் நிதியந் தன்னை, மகிழ்ந்தானை மலைமக ளோர் பாகம் வைத்து வளர்மதியஞ் சடைவைத்து மாலோர் பாகந், திகழ்ந்தானைத் திருமுதுகுன் றுடையான் தன்னைத் தீவினையேன் அறியாதே திகைத்த வாறே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பள்ளியின் முக்கூடல் - திருந்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆராத இன்னமுதை அம்மான் தன்னை அயனொடுமா லறியாத ஆதி யானைத், தாராரும் மலர்க்கொன்றைச் சடையான் தன்னைச் சங்க ரனைத் தன்னொப்பா ரில்லா தானை, நீரானைக் காற்றானைத் தீயா னானை நீள்விசும்பாய் ஆழ்கடல்க ளேழுஞ் சூழ்ந்த, பாரானைப் பள்ளியின் முக் கூட லானைப் பயிலாதே பாழேநான் உழன்ற வாறே. க

விடையாணை விண்ணவர்கள் எண்ணத் தாணை வேதியனை வெண்
திங்கள் குடுஞ் சென்னிச், சடையாணைச் சாமம்போல் கண்டத்
தாணைத் தத்துவனைத் தன்னொப்பா ரில்லா தாணை, அடையாதார் மும்
மதிலுந் தியில் மூழ்க அடுகணைகோத் தெய்தாணை அயில்கொள் சூலப்,
படையாணைப் பள்ளியின்முகக் கூட லாணைப் பயிலாதே பாழேநான்
உழன்ற வாறே. உ

பூதியனைப் பொன்வரையே போல்வான் தன்னைப் புரிசடை
மேல் புனல்காந்த புனிதன் தன்னை, வேதியனை வெண்காடு மேயான்
தன்னை வெள்ளேற்றின் மேலாணை விண்ணோர்க் கெல்லாம், ஆதியனை
ஆதிநாசன் ஞானன் தன்னை அம்மாணை மைம்மேவு கண்ணி யாளோர்,
பாதியனைப் பள்ளியின்முகக் கூட லாணைப் பயிலாதே பாழேநான்
உழன்ற வாறே. ஈ

போர்த்தாணை ஆணையின்தோல் புரங்கள் மூன்றும் பொடியாக
எய்தாணைப் புனிதன் தன்னை, வார்த்தாங்கு வனமுலையான் பாகன்
தன்னை மறிகடலுன் கஞ்சுண்டு வாறோ ரச்சந், தீர்த்தாணைத் தென்
திசைக்கே காமன் செல்லச் சிறிதளவில் அவனுடலம் பொடியா
வக்கே, பார்த்தாணைப் பள்ளியின்முகக் கூட லாணைப் பயிலாதே பாழே
நான் உழன்ற வாறே. ச

அடைந்தார்தம் பாவங்கள் அல்லல் நோய்கள் அருவினைகள் நல்கு
ரவு செல்லா வண்ணங், கடிந்தாணைக் கார்முகில்போற் கண்டத் தாணைக்
கடுஞ்சினத்தோன் தன்னுடலை நேமியாலே, தடிந்தாணைத் தன்
னொப்பா ரில்லா தாணைத் தத்துவனை உத்தமனை நினைவார் கெஞ்சில்,
படிந்தாணைப் பள்ளியின்முகக் கூட லாணைப் பயிலாதே பாழேநான்
உழன்ற வாறே. கு

கரந்தாணைச் செஞ்சடைமேல் சுங்கை வெள்ளங் கனலாடு திரு
மேனிக் கமலத் தோன்தன், சிரந்தாங்கு கையாணைத் தேவ தேவைத்
திசெழாளியைத் தன்னடியே சிந்தை செய்வார், வருந்தாமைக் கடிப்
பாணை மண்ணாய் விண்ணாய் மறிகடலாய் மால்விசும்பாய் மற்று மாகிப்,
பரந்தாணைப் பள்ளியின்முகக் கூட லாணைப் பயிலாதே பாழேநான்
உழன்ற வாறே. கூ

உதியாருஞ் சடையாணை நல்லூ ராணை நன்னாற்றின் மேயாணை
கல்லத் தாணை, மதுவாரும் பொழில்புடைசூழ் வாய்மூ ராணை மறைக்காடு

மேயானை ஆக்கூ ரானை, நிதியாளன் தோழனை நீடு ரானை நெய்த்தான
மேயானை ஆளு ரென்னும், பதியானைப் பள்ளியின்முகக் கூட லானைப்
பயிலாதே பாழேநான் உழன்ற வாறே. எ

நற்றவனை நான்மறைக ளாயி னானை நல்லானை நணுகாதார் புரங்
கள் மூன்றுஞ், செற்றவனைச் செஞ்சடைமேல் திங்கள் சூடுந் திரு
வாரூர்த் திருமூலட் டானம் மேய, கொற்றவனைக் கூராவம் பூண்டான்
தன்னைக் குறைந்தடைந்து தன்திறமே கொண்டார்க் கென்றும், பற்ற
வனைப் பள்ளியின்முகக் கூட லானைப் பயிலாதே பாழேநான் உழன்ற
வாறே. அ

உணவனை உடலவனை உயிரா னானை உலகேழு மாணானை உம்பர்
கோவை, வானவனை மதிசூடும் வளவி யானை மலைமகள்முன் வராகத்
தின் பின்பே சென்ற, கானவனைக் கயிலாய மலையு ளானைக் கலந்துருகி
நைவார்தம் நெஞ்சி னுள்ளே, பானவனைப் பள்ளியின்முகக் கூட லானைப்
பயிலாதே பாழேநான் உழன்ற வாறே. கூ

தடுத்தானைத் தான்முனிந்து தன்தோள் கொட்டித் தடவரையை
இருபதுதோள் தலையி னாலும், எடுத்தானைத் தான்விரலால் மாள வூன்றி
எழுநரம்பின் இசைபாடல் இனிது கேட்டுக், கொடுத்தானைப் பேரோடுங்
கூர்வாள் தன்னைக் குறைகழலாற் கூற்றுவனை மாள அன்று, படுத்
தானைப் பள்ளியின்முகக் கூட லானைப் பயிலாதே பாழேநான் உழன்ற
வாறே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

கேஷத்திரக்கோவைத் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லைச்சிற் றம்பலமுஞ் செம்பொன் பள்ளி தேவன்குடி சிராப்
பள்ளி தென்கூர், கொல்லிக் குளிரறைப் பள்ளி கோவல் வீரட்டங்
கோகரணங் கோடி காவும், முல்லைப் புறவம் முருகன் பூண்டி முளையூர்
பழையாறை சத்தி முற்றங், கல்லில் திகழ்சீரார் காளத்தியுங் கயிலாய
நாதனையே காண் லாமே. க

ஆரூர்மு லட்டானம் ஆனைக் காவும் ஆக்கூரில் தான்தோன்றி
மாடம் ஆவூர், பேரூர் பிரமபுரம் பேரா வூரும் பெருந்துறை காமபீலி

பிடலூர் பேணுந், கூரார் குறுக்கைவீ ரட்டா னமுந் கோட்டேர் குட
மூக்குக் கோழும் பமுந், காரார் கழுக்குன்றுந் கானப் பேருந் கயிலாய
நாதனையே காண லாமே. உ

இடைமரு தீங்கோ யிராமேச் சுரம் இன்னம்பர் ஏரிடவை ஏமப்
பேறார், சடைமுடி சாலிக் குடிதக் கனூர் தலையாலந் காடு தலைச்சந்
காடு, கொடுமுடி குற்றாலந் கொள்ளம் பூதூர் கோத்திட்டை கோட்
பாறு கோட்டுக் காடு, கடைமுடி கானூர் கடம்பந் துறை கயிலாய
நாதனையே காண லாமே. ந.

எச்சில் இளம ரோம நல்லூர் இலம்பையந் கோட்டேர் இறையான் சேரி
அச்சிது பாக்க மளப்பூர் அம்பர் ஆவடு தண்டுறை யமுந்தூர் ஆறை
கச்சினந் கற்குடி கச்சூர் ஆலக் கோயில் கரவீரந் காட்டுப் பள்ளி
கச்சிப் பலதனியும் ஏகம் பத்துந் கயிலாய நாதனையே காண லாமே. ச.

கொடுங்கோனூ ரஞ்சைக் களஞ்செந் குன்றார் கொங்கணந்
குன்றியூர் குரக்குக் காவும், நெடுங்களம் நன்னிலம் நெல்லிக் காவும்
நின்றியூர் நீரே நியம நல்லூர், இடும்பா வணமெழுமூர் எழூர் தோழூர்
எறும்பியூர் ஏராரு மேம கூடந், கடம்பை யிளங்கோயில் தன்னி
லுள்ளுந் கயிலாய நாதனையே காண லாமே. டு

மண்ணிப் படிக்கரை வாழ்கொளி புத்தூர் வக்கரை மந்தாரம் வார
ணசி, வெண்ணி விளத்தொட்டி வேள்விக்குடி விளமர் விராடபுரம்
வேட்க ளத்தும், பெண்ணை யருட்டுறை தண்பெண் ணாகடம் பிரம்
பில் பெரும்புலியூர் பெருவே னுருந், கண்ணை களர்க்காறை கழிப்
பாலைபுந் கயிலாய நாதனையே காண லாமே. க.

வீழி மிழலைவெண் காடு வேங்கூர் வேதிருடி விசய மங்கை
வியலூர், ஆழி யகத்தியான் பள்ளி யண்ண மலையாலந் காடும் அரதைப்
பெரும், பாழி பழனம் பனந்தான் பாதாளம் பராய்த்துறை பைஞ்ஞீலி
பணங்காட் றேதண், காழி கடல்நாகைக் காரோ ணத்துந் கயிலாய
நாதனையே காண லாமே. எ

உஞ்சேனை மாகாளம் ஊறல் ஒத்தூர் உருத்திர கோடி மறைக்
காட் டெள்ளும், மஞ்சார் பொதியின்மலை தஞ்சை வழுவுர் வீரட்டம்
மாதானந் கேதா ரத்தும், வெஞ்சமாக் கூடல் மீயச்சூர் வைகா வேதீச்

சரம் விவீசரம் வெற்றி யூருங், கஞ்சனூர் கஞ்சாறு பஞ்சாக் கையுங்
கயிலாய நாதனையே காண லாமே. அ

திண்டிச்சரஞ் சேய்ஞலூர் செம்பொன் பள்ளி தேவூர் சிரபுரஞ்
சிற்றேமம் சேறை, கொண்டிச்சரங் கூந்தலூர் கூழையூர் கூடல் குரு
காலூர் வெள்ளடை குமரி கொங்கு, அண்டர் தொழும் அதிகை வீரட்
டானம் ஐயா றசோகந்தி ஆமாத் தூருங், கண்டியூர் வீரட்டங் கருகா
லூருங் கயிலாய நாதனையே காண லாமே. க

நறையூரிற் சித்தீச் சரம்நன் னாறு நாரையூர் நாகேச்சரம் நல்லூர்
நல்ல, துறையூர் சோற்றுத்துறை சூல மங்கை தோணிபுரந் துருத்தி
சோமீச் சரம், உறையூர் கடலொற்றி யூருந் தத்தா ரோமாம் புலியூர்
ஓர்வட கத்துங், கறையூர் கருப்பறியல் கன்றூப் பூருங் கயிலாய நாத
னையே காண லாமே. க௦

புலிவலம் புத்தூர் புகலூர் புன்கூர் புறம்பயம் பூவணம் பொய்கை
நல்லூர், வலிவலம் மாற்பேறு வாய்மூர் வைகல் வலஞ்சுழி வாஞ்சியம்
மருகல் வன்னி, நிலமலிநெய்த் தானத்தோ டெத்தா னத்தும் நிலவு
பெருங் கோயில்பல கண்டால் தொண்டிர், கலிவலிமிக் கோணக்கால்
விரலாற் செற்ற கயிலாய நாதனையே காண லாமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

அடைவு திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருப்பள்ளி வரைவில்லாப் புரமூன் றெய்து புலந்தழியச்
சலந்தரனைப் பினந்தான் பொற்சக், கரப்பள்ளி திருக்காட்டுப் பள்ளி
கன்னார் கழங்கொல்லி யறைப்பள்ளி கலவஞ் சாரற், சிரப்பள்ளி சிவப்
பள்ளி செம்பொன் பள்ளி செழுநனி பள்ளிதவப் பள்ளி சீரார், பரப்
பள்ளி யென்றென்று பகர்வோ ரெல்லாம் பரலோகத் தினிதாகப் பாலிப்
பாரே. க

காவிரியின் கரைக்கண்டி வீரட் டானங் கடலூர்வீ ரட்டானங்
காமருசீ ரதிகை, மேவியவீ ரட்டானம் வழுவை வீரட்டம் வியன்பறி
யல் வீரட்டம் விடையூர்திக் கிடமான், கோவல்நகர் வீரட்டங் குறுக்

கைலீ ரட்டங் கோத்திட்டை குடிவீரட் டானமிவை கூறி, நாவில்
நவின் றுரைப்பார்க்கு நணுகச் சென்றால் நமன்தமருஞ் சிவன்தம
ரென் நகல்வர் நன்கே. உ

நற்கொடிமேல் விடையுயர்த்த நம்பன் செம்பங் குடிகல்லக் குடி
நளி நாட்டியத் தான்குடி, கற்குடிதென் களக்குடி செங்காட் டக்குடி
கருந்திட்டைக் குடிகடையக் குடிகா ணுங்கால், விற்குடிவேள் விக்ருடி
நல்வேட் டக்குடி வேதிருடி மாணிகுடி விடைவாய்க்குடி, புற்குடி
மாருடி தேவன்குடி நீலக்குடி புதுக்குடியும் போற்றிஇடர் போரு
மன்றே. கூ

பிறையுருஞ் சடைமுடியெய் பெருமா னாரர் பெரும்பற்றப் புலி
யுரும் பேரா யுரும், நிறையுரும் நல்லாரும் நல்லாற் றாரும் நாலாருஞ்
சேற்றாரும் நாரை யுரும், உறையுரும் ஒத்தாரும் ஊற்றத் தாரும்
அனப்பூரோ மாம்புலியு ரொற்றி யுருந், துறையுருந் துவையுருந்
தொழார் தானுந் துடையுருந் தொழிஇடர்கள் தொடரா வன்றே. ச

பெருக்காறு சடைக்கணிந்த பெருமான் சேரும் பெருக்கோயி
லெழுபதினே டெட்டும் மற்றுங், கரக்கோயில் கடிபொழில்சூழ் ஞாழற்
கோயில் கருப்பறியல் பொருப்பினைய கொகுடிக்கோயில், இருக்கேர்தி
மறையவர்கள் வழிபட் டேத்தும் இளக்கோயில் மணிக்கோயில் ஆலக்
கோயில், திருக்கோயில் சிவனுறையுந் கோயில் சூழ்ந்து தாழ்ந்திறைஞ்
சத் தீவினைகள் தீரும் அன்றே. ஞ

மலையார்தம் மகனொடுமா தேவன் சேரும் மறைக்காடுவண்பொழில்
சூழ்தலைச்சங் காடு, தலையாலங் காடுதடங் கடல்கு ழந்தண் சாயக்காடு
தன்னுபுநற் கொள்ளிக் காடு, பலர்பாடும் பழயனா ராலங் காடு பனங்
காடு பாவையர்கள் பாவம் நீங்க, விலையாடும் வளைதிளைக்கக் குடையும்
பொய்கை வெண்காடும் அடையலினை வேறா மன்றே. கூ

கடுவாயர் தமைநீக்கி யென்னை யாட்கொள் கண்ணுதலோன்
கண்ணுமிடம் அண்ணல் வாயில், நெடுவாயில் நிறைவயல்கூழ் நெய்
தல் வாயில் திகழ்முல்லை வாயிலொடு ஞாழல் வாயில், மடுவார்தென்
மதரைநக ரால வாயில் மறிகடல்கூழ் புனவாயில் மாடம் நீடு, குடவாயில்
குணவாய் லான வெல்லாம் புகுவாரைக் கொடுவினைகள் கூடாவன்றே.

நாடகமா டிடநந்தி கேச்சுரமா காளேச் சுரநாகேச் சுரநாக ளேச்
சுரநன் கான, கோடச்சுரங் கொண்டிச் சுரந்தின் டச்சுரங் குக்கு
டேச் சுரமக்கிச் சுரங்கு றுங்கால், ஆடகேச் சுரமகத்திச் சுரமய னீச்
சுர மத்திச் சுரஞ்சித்திச் சுரமந் தண்கானல், ஈடுதிரை யிராமேச்சுர
மென்றென் றேத்தி யிறைவனுறை சுரம்பலவு மியம்பு வோமே. அ

கந்தமா தனங்கயிலை மலேகே தாரங் காளத்தி கழுக்குன்றங் கண்ணு
ரண்ணு, மந்தமாம் பொழிற்சாரல் வடபர்ப்பதம் மகேந்திரமா மலேநீலம்
ஏம கூடம், விந்தமா மலேவேதஞ் சைய மிக்க வியன்பொதியின் மலே
மேரு வுதயம் மத்தம், இந்துசே கரணுறையும் மலேகள் மற்றும் ஏத்
துவோம் இடர்கெடநின் றேத்து வோமே. க

நள்ளாறும் பழையாறங் கோட்டாற் றோடு நலந்திகழும் நாலாறங்
திருவை யாறங், தெள்ளாறும் வளைகுளமுந் தளிக்கு ளமுநல் விடைக்
குளமுந் திருக்குளத்தோ டஞ்சைக்களம், விள்ளாத நெடுங்களம் வேட்
களம் நெல்லிக்கா கோலக்கா ஆணைக்கா வியன்கோ டிகா, கள்ளார்ந்த
கொன்றையான் நின்ற ஆறுங் குளங்களம்கா எனஅனைத்துங் கூறு
வோமே. க0

கயிலாய மலையெடுத்தான் கரங்க ளோடு சிரங்களுரம் நெரியக்கால்
விரலாற் செற்றோன், பயில்வாய பராய்த்துறைதென் பாலேத்துறை
பண்டெழுவர் தவத்துறைவெண் துறைபைம் பொழிற், குயிலாலந்
துறை சோற்றுத் துறைபூந் துறை பெருந்துறையுங் குரங்காடு துறையி
னோடு, மயிலாடு துறைகடம் பந்துறை யாவடு துறைமற்றுந் துறை
யனைத்தும் வணங்கு வோமே. க5

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவலஞ்சுழி - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அலையார் புனற்கக்கை நக்கை காண அம்பலத்தில் அருநட்ட மாடி
வேடந், தொலையாத வென்றியார் நின்றி யூரும் நெடுங்களமும் மேவி
விடையமேல் கொண்டு, இலையார் படைகையி லேந்தி யெக்கும்
இமையவரும் உமையவளும் இறைஞ்சி யேத்த, மலையார் திரளருவிப்
பொன்னி சூழ்ந்த வலஞ்சுழியே புக்கிடமா மருவி னாரே. க

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவலஞ்சுழியும் - திருக்கோட்டையூர்க்கோடச்சரமும்

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருமணிபோற் கண்டத் தழகன் கண்டாய் கல்லால் நிழற்கீழ் திருந்
தான் கண்டாய், பருமணிமா நாகம் பூண்டான் கண்டாய் பவளக் குன்
றன்ன பரமன் கண்டாய், வருமணிநீர்ப் பொன்னிவலஞ் சுழியான்
கண்டாய் மாதேவன் கண்டாய் வரதன் கண்டாய், குருமணிபோ லுழ
கமருங் கொட்டையூரிற் கோடச் சரத்துறையுங் கோமான் தானே. க

கலைக்கன்று தங்கு கரத்தான் கண்டாய் கலைபயில்வோர் ஞானக்
கண் ஆனான் கண்டாய், அலைக்கங்கை செஞ்சடைமேல் ஏற்றான்
கண்டாய் அண்ட கபாலத்தப் பாலான் கண்டாய், மலைப்பண்டங்
கொண்டு வருநீர்ப்பொன்னி வலஞ்சுழியின் மேவிய மைந்தன் கண்
டாய், குலைத்தெங்கஞ் சோலைஞ் கொட்டையூரிற் கோடச் சரத்துறை
யுங் கோமான் தானே. உ

செந்தா மரைப்போ தணிந்தான் கண்டாய் சிவன்கண்டாய் தேவர்
பெருமான் கண்டாய், பந்தாடு மெல்விரலான் பாகன் கண்டாய்
பாலோடு நெய்தயிர்தே ஞடி கண்டாய், மந்தாரம் உந்தி வருநீர்ப்
பொன்னி வலஞ்சுழியின் மன்னு மணுளன் கண்டாய், கொந்தார்
பொழில்புடைஞ் கொட்டையூரிற் கோடச் சரத்துறையுங் கோமான்
தானே. ஈ

பொடியாடு மேனிப் புனிதன் கண்டாய் புட்பாகற் காழி கொடுத்
தான் கண்டாய், இடியார் கடுமுழக்கே றூர்ந்தான் கண்டாய் எண்தி
சைக்கும் விளக்காகி நின்றான் கண்டாய், மடலார் திரைபுரஞ் காவிரி
வாய் வலஞ்சுழியின் மேவிய மைந்தன் கண்டாய், கொடியாடு நெடுமா
டக் கொட்டையூரிற் கோடச் சரத்துறையுங் கோமான் தானே. ச

அக்கரவம் அரைக்கைசத்த அம்மான் கண்டாய் அருமறைக
ளாறக்க மாணன் கண்டாய், தக்கனது பெருவேள்வி தகர்த்தான் கண்
டாய் சதாசிவன்காண் சலந்தரனைப் பிளந்தான் கண்டாய், மைக்கொண்
மயில் தழைக்கொண்டு வருநீர்ப் பொன்னி வலஞ்சுழியான் கண்டாய்,
மழுவன் கண்டாய், கொக்கமரும் வயல்புடைஞ் கொட்டையூரிற்
கோடச் சரத்துறையுங் கோமான் தானே. ஞ

சண்டனேநல் லண்டர்தொழச் செய்தான் கண்டாய் சதாசிவன்
கண்டாய் சங்கரன்ருன் கண்டாய், தொண்டர்பலர் தொழுதேத்துந்
கழலான் கண்டாய் சுடரொளியாய்த் தொடர்வரிதாய் நின்ருன் கண்
டாய், மண்டுபுனல் பொன்னிவலஞ் சுழியான் கண்டாய் மாமுனிவர்
தம்முடைய மருந்து கண்டாய், கொண்டல்தவழ் கொடிமாடக் கொட்
டை யூரிற் கோடச் சரத்துறையுந் கோமான் தானே. சு

அணவரியான் கண்டாய் அமலன் கண்டாய் அவிநாசி கண்டாய்
அண்டத்தான் கண்டாய், பணமணிமா நாக முடையான் கண்டாய் பண்
டரங்கன் கண்டாய் பகவன் கண்டாய், மணல்வருநீர்ப் பொன்னிவலஞ்
சுழியான் கண்டாய் மாதவற்கும் நான்முகற்கும் வரதன் கண்டாய்,
குணமுடைநல் லடியார்வாழ் கொட்டை யூரிற் கோடச் சரத்துறை
யுந் கோமான் தானே. எ

விரைகமழும் மலர்க்கொன்றைத் தாரான் கண்டாய் வேதங்கன்
தொழநின்ற நாதன் கண்டாய், அரையதளிற் புள்ளியத ஞுடையான்
கண்டாய் அழலாடி கண்டாய் அழகன் கண்டாய், வருதிரைநீர்ப் பொன்
னிவலஞ் சுழியான் கண்டாய் வஞ்சமனத் தவர்க்கரிய மைந்தன் கண்
டாய், குரவமரும் பொழில்புடைஞழ் கொட்டை யூரிற் கோடச் சரத்
துறையுந் கோமான் தானே. அ

தளங்கிளருந் தாமரையா தனத்தான் கண்டாய் தசரதன்றன்
மகன்அசைவு தவிர்த்தான் கண்டாய், இனம்பிறையும் முதிர்சடைமேல்
வைத்தான் கண்டாய் எட்டெட்டிருங்கலைபு மாளுன் கண்டாய், வளங்
கிளர்நீர்ப் பொன்னிவலஞ் சுழியான் கண்டாய் மாமுனிகள் தொழு
தெழுபொற் கழலான் கண்டாய், குளங்குளிர்செங் குவளை கிளர்
கொட்டை யூரிற் கோடச் சரத்துறையுந் கோமான் தானே. கூ

விண்டார் புரமூன்று எரித்தான் கண்டாய் விலங்கலில்வல் லரக்க
னுட லடர்த்தான் கண்டாய், தண்தா மரையானும் மாலுந் தேடத் தழற்
பிழம்பாய் நீண்ட கழலான் கண்டாய், வண்டார்பூஞ் சோலைவலஞ்
சுழியான் கண்டாய் மாதேவன் கண்டாய் மறையோ டங்கன், கொண்
டாடு வேதியர்வாழ் கொட்டை யூரிற் கோடச் சரத்துறையுந் கோமான்
தானே. க௦

திருநாரையூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சொல்லானைப் பொருளானைச் சுருதி யானைச் சுடராழி நெடு
மாலுக் கருள் செய்தாளை, அல்லாளைப் பகலாளை அரியான் தன்னை
அடியார்கட் கெளியாளை அரண்மூன் றெய்த, வில்லாளைச் சரம்விசயற்:
கருள்செய் தாளை வெக்கதிரோன் மாமுனிவர் விரும்பி யேத்தும், நல்
லாளைத் தீயாடு நம்பன் தன்னை நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டேன்
நானே.

க

பஞ்சுண்ட மெல்லடியான் பங்கன் தன்னைப் பாரொடுகீர் சுடர்
படர்காற் றாயி னானே, மஞ்சுண்ட வாளுகி வானந் தன்னில் மதியாகி
மதிசடைமேல் வைத்தான் தன்னை, நெஞ்சுண்டென் றினைவாகி நின்
றான் தன்னை நெடுங்கடலைக் கடைந்தவர்போய் நீங்க வோங்கும், நஞ்
சுண்டு தேவர்களுக் கழுதிந் தாளை நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டேன்
நானே.

உ

மூவாது யாவர்க்கும் மூத்தான் தன்னை முடியாதே முதல்நடுவு
முடிவா னானேத், தேவாதி தேவர்கட்குந் தேவன் தன்னைத் திசை
முகன்நன் சிரமொன்று சிதைத்தான் தன்னை, ஆவாத அடலேறென்
றுடையான் தன்னை அடியேற்கு னினதோறும் அண்ணிக் கின்ற,
நாவாளை நாவீனில்நல் லுரையா னானே நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டேன்
நானே.

ங

செம்பொன்னை நன்பவனந் திகழும் முத்தைச் செழுமணியைத்
தொழுமவந்தஞ் சித்தத் தாளை, வம்பவிலும் மலர்க்கணைவேன் உலக்க
நோக்கி மகிழ்ந்தாளை மதிநகச்சி மன்னு கின்ற, கம்பனையெங் கயிலாய
மலையான் தன்னைக் கழுதினெடு காருத்தன் கருதி யேத்தும், நம்பனை
யெம் பெருமாளை நாதன் தன்னை நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டேன்
நானே.

ச

புரையுடைய கரியுரிவைப் போர்வை யாளைப் புரிசடைமேற்
புனலடைத்த புனிதன் தன்னை, விரையுடைய வெள்ளெருக்கங்
கண்ணி யாளை வெண்ணீறு செம்மேனி விரவி னானே, வரையுடைய
மகந்தவஞ்செய் மனனன் தன்னை வருபிணிகோய் பிரிவிக்கும் மருந்து

தன்னை, நரைவிடைநற் கொடியுடைய நாதன் தன்னை நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டேன் நானே. ௫

பிறவாதும் இறவாதும் பெருகி னானைப் பேய்ப்பாட நடமாடும் பித்தன் தன்னை, மறவாத மனத்தகத்து மன்னி னானை மலையானைக் கடலானை வனத்து ளானை, உறவானைப் பகையானை உயிரா னானை உள் ளானைப் புறத்தானை ஓசை யானை, நறவாரும் பூங்கொன்றை சூடி னானை நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டேன் நானே. ௬

தக்கனது வேள்விகெடச் சாடி னானைத் தலைகலனாப் பவியேற்ற தலைவன் தன்னைக், கொக்கரைசச் சரிவீனை பாணி யானைக் கோணகம் பூணாகக் கொண்டான் தன்னை, அக்கிளெடும் என்பணிந்த அழகன் தன்னை அறுமுகனோ டானைமுகற் கப்பன் தன்னை, நக்கனைவக் கரையானை நள்ளாற் றானை நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டேன் நானே. ௭

அரிபிரமர் தொழுதேத்தும் அத்தன் தன்னை அந்தகனுக் கந்தகனை அளக்க லாகா, எரிபுரியு மிலிங்கபுரா ணத்து ளானை எண்ணுகிப் பண்ணு ரெழுத்தா னானைத், திரிபுராஞ்செற் றெருமூவர்க் கருள்செய்தானைச் சிலந்திக்கும் அரசளித்த செல்வன் தன்னை, நரிவிரவு காட்டகத்தி லாட லானை நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டேன் நானே. ௮

ஆலாலம் மிடற்றணியா அடக்கி னானை ஆலதன்கீழ் அறநால்வர்க் கருள்செய்தானைப், பாலாகித் தேனாகிப் பழமு மாகிப் பைங்கரும்பாயங்கருந்துஞ் சுவையா னானை, மேலாய வேதியர்க்கு வேள்வி யாகி வேள்வியினின் பயனாய விமலன் தன்னை, நாலாய மறைக்கிறைவ னாய னானை நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டேன் நானே. ௯

மீளாத ஆளென்னை உடையான் தன்னை வெளிசெய்த வழிபாடு மேவி னானை, மாளாமை மறையவனுக் குயிரும் வைத்து வன்கூற்றி னுயிர்மாள் உதைத்தான் தன்னைத், தோளாண்மை கருதிவரையெடுத்த தூர்த்தன் தோள்வலியுந் தாள்வலியுந் தொலைவித் தாங்கே, நாளோடு வாங்கொடுத்த நம்பன் தன்னை நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டேன் நானே. ௧௦

திருக்குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சொன்மலிந்த மறைநான்கா றங்க மாகிச் சொற்பொருளுங்
கடந்தசுடர்ச் சோதி போலும், கன்மலிந்த கயிலைமலை வாணர் போலும்
கடல்நஞ்சு முண்டிருண்ட கண்டர் போலும், மன்மலிந்த மணிவரைத்
திண் தோனர் போலும் மலையரையன் மடப்பாவை மனோனர் போலும்,
கொன்மலிந்த மூவிலைவேற் குழகர் போலும் குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்
தெவ் கூத்த னாரே. க

கானல்தினங் கலிமறவ னாகிப் பார்த்தன் கருத்தளவு செருத்
தொகுதி கண்டார் போலும், ஆன்மல்தினங் கலிவையொன் றேறி யண்
டத் தப்பாலும் பலிதிரியும் அழகர் போலும், தேனலிளங் துவலைமலி
தென்றல் முன்றிற் செழும்பொழிற் பூம் பாளைவிரி தேறல் னாறுங்,
கானல்தினம் பிறைதடவு கொடிக்கொன் மாடக் குடந்தைக்கீழ்க் கோட்
டத்தெவ் கூத்த னாரே. உ

நீறலைத்த திருவுருவும் நெற்றிக் கண்ணும் நிலாஅலைத்த பாம்பி
ஞெடு நிறைகீர்க் கங்கை, ஆறலைத்த சடைமுடியும் அம்பொன் தோளும்
அடியவர்க்குக் காட்டியருள் புரிவார் போலும், ஏறலைத்த நிமிர்கொடி
யொன் றுடையர் போலும் ஏழலருந் தொழுகழலெம் மீசர் போலும்,
கூறலைத்த மலைமடந்தை கொழுநர் போலும் குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்
தெவ் கூத்த னாரே. ட

தக்கனது பெருவேன்வி தகர்த்தார் போலுஞ் சந்திரனைக் கலை
கவர்ந்து தரித்தார் போலுஞ், செக்கரொளி பவனவொளி மின்னின்
சோதி செழுஞ்சுடர்த்தி ஞாயிறெனச் செய்யர் போலும், மிக்கதிறல்
மறையவரால் வினங்கு வேன்வி மிகுபுகைபோய் வின்பொழியக் கழனி
யெல்லாம், கொக்கினிய கனிசிதறித் தேறல் பாயுங் குடந்தைக்கீழ்க்
கோட்டத்தெவ் கூத்த னாரே. ச

காவன்வலி தொலைத்தகழற் காலர் போலும் காமனெழி லழல்
வீழுக்கக் கண்டார் போலும், ஆலதனி லறநால்வர்க் களித்தார் போலும்
கூனெடுபெண் ணலியல்ல ரானார் போலும், நீலவுரு வயிரநிரை
பச்சை செம்பொன் நெடும்பளிக்கென் றறிவரிய நிறத்தார் போலும்,

கோலமணி கொழித்திழியும் பொன்னி நன்னீர்க் குடந்தைக்கீழ்க்
கோட்டத்தெங் கூத்த னாரே. ௫

முடிக்கொண்ட வளர்மதியும் மூன்றாய்த் தோன்றும் முளைஞாயி
றன்னமலர்க் கண்கள் மூன்றும், அடிக்கொண்ட சிலம்பொலியும் அரு
ளார் சோதி அணிமுறுவற் செவ்வாயும் அழகாய்த் தோன்றத், துடி
கொண்ட இடைமடவான் பாகங் கொண்டு சுடர்ச்சோதிக் கடிச்செம்
பொன் மலைபோ லிந்நான், குடிக்கொண்டென் மனத்தகத்தே புகுந்தார்
போலுங் குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்தெங் கூத்த னாரே. ௬

காரிலங்கு திருவுருவத் தவற்கும் மற்றைக் கமலத்திற் காரணற்குங்
காட்சி யொண்ணாச், சீரிலங்கு தழற்பிழம்பிற் சிவந்தார் போலுஞ் சிலை
வளைவித் தவுணர்புராஞ் சிதைத்தார் போலும், பாரிலங்கு புனலனல்
கால் பரமா காசம் பரிதிமதி சுருகியுமாய்ப் பரந்தார் போலுங், கூரி
லங்கு வேற்குமான் தாதை போலுங் குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்தெங்
கூத்த னாரே. ௭

பூச்சூழ்ந்த பொழில்நழுவு புகலா ருள்ளார் புறம்பயத்தார் அறம்
புரிபூந் துருத்தி புக்கு, மாச்சூழ்ந்த பழனத்தார் நெய்த்தா னத்தார் மாத
வத்து வளர்சோற்றுத் துறையார் நல்ல, தீச்சூழ்ந்த திகிரிதிரு மாலுக்
கீந்து திருவானைக் காவிலோர் சிலந்திக் கந்நான், கோச்சோழர் குலத்
தரசு கொடுத்தார் போலுங் குடந்தைக்கீழ் கோட்டத்தெங் கூத்த
னாரே. ௮

பொங்கரவார் புலித்தோலர் புராணர் மார்பிற் பொறிகிளர்வெண்
பூணூல் புனிதர் போலுஞ், சங்கரவக் கடன்முகடி தட்ட விட்டுச்
சதுரநடம் ஆட்டுகந்த சைவர் போலும், அங்கரவத் திருவடிக்காட்
பிழைப்பத் தந்தை அந்தணனை அறஎறிந்தார்க் கருளப் போதே,
கொங்கரவச் சடைக்கொன்றை கொடுத்தார் போலுங் குடந்தைக்கீழ்க்
கோட்டத்தெங் கூத்த னாரே. ௯

ஏவியிடர்க் கடலிடைப்பட் டிளைக்கின் றேனை யிப்பிறவி யறுத்
தேற வாங்கி யாங்கே, கூலிஅம் ருலகனைத்து முருவிப் போகக் குறியி
லறு குணத்தாண்டு கொண்டார் போலுந், தாவிமுதற் காவிரிநல்
யமுனை கங்கை சரசுவதிபொற் றுமரைபுட் கரணி தெண்ணீர்க்,
கோவியொடு குமரிவரு தீர்த்தஞ் சூழ்ந்த குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்
தெங் கூத்த னாரே. ௧௦

செறிகொண்ட சிந்தைதனுள் தெளிந்து தேறித் தித்திக்குஞ்
சிவபவனத் தழுதம் போலும், நெறிகொண்ட குழலியுமை பாக மாக
நிறைந்தமார் கண்மவணங்க நின்றார் போலும், மறிகொண்ட காதலத்
தெம் மைந்தர் போலும் மதிலிலங்கைக் கோன்மலங்க வரைக்கீழிட்டுக்,
குறிகொண்ட இன்னிசைகேட் கெந்தார் போலும் குடந்தைக்கீழ்க்
கோட்டத்தெம் கடத்த னாரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புத்தூர் - திருந்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

புரிந்தமார் தொழுதேத்தும்புகழ்தக் னோன்காண் போர்விடையின்
பாகன்காண் புவன மேழும், விரிந்துபல ஷயிராகி விளங்கி னான்காண்
விரைக்கொன்றைக் கண்ணியன்காண் வேதம் நான்குந், தெரிந்துமுதல்
படைத்தோனைச் சிரக்கொண் டோன்காண் தீர்த்தன்காண் திருமா
லோர் பங்கத் தான்காண், திருந்துவயல் புடைதழுவு திருப்புத் தூரில்
திருத்தளியான் காண்அவனென் சிந்தை யானே. க

வாராரும் முலைமக்கை பங்கத் தான்காண் மாமறைக ளாயவன்காண்
மண்ணும் விண்ணும், கூடார்வெந் தழுவவனுங் காற்றும் நீருங் குலவரை
பும் ஆயவன்காண் கொடுநஞ் சுண்ட, காராருங் கண்டன்காண் எண்தோ
ளன்காண் கயிலைமலைப் பொருப்பன்காண் விருப்போ டென்றுந்,
தேராரும் நெடுவீதித் திருப்புத் தூரில் திருத்தளியான் காண்அவ
னென் சிந்தை யானே. உ

மின்காட்டுங் கொடிமருங்கு லுமையாட் கென்றும் விருப்பவன்
காண் பொருப்புவலிச் சிலைக்கை யோன்காண், நன்பாட்டுப் புலவனாய்ச்
சங்க மேறி நற்கனகக் கிழிதருமிக் கருளி னோன்காண், பொன்காட்
டக் கடிக்கொன்றை மருங்கே நின்ற புனக்காந்தள் கைகாட்டக் கண்டு
வண்டு, தென்காட்டுஞ் செழும்புறவில் திருப்புத் தூரில் திருத்தளி
யான் காண்அவனென் சிந்தை யானே. ஈ

ஏடேறு மலர்க்கமலத் தயனும் மாலும் இந்திரனும் பணிந்தேத்த
திருக்கின் றான்காண், தோடேறு மலர்க்கடுக்கை வன்னி மத்தந் தூன்

னியசெஞ் சடையான்காண் துகள்தீர் சங்கம், மாடேறி முத்தீனுங்
கானல் வேலி மறைக்காட்டு மாமணிகாண் வளங்கொள் மேதி,
சேடேறி மடுப்படியுந் திருப்புத் தூரில் திருத்தளியான் காண்அவ
னென் சிந்தை யானே. ச

கருமருவு வல்வினைநோய் அகற்றி னான்காண் காமருபூங் கச்சியே
கம்பத் தான்காண், பெருமருவு பேருலகில் பிணிகள் தீர்க்கும் பெரும்
பற்றத் தண்புலியூர் மன்றாடி காண், தருமருவு கொடைத்தடக்கை
யளகைக் கோன்றன் சங்காத்தி ஆரூரில் தனியா னைகாண், திருமருவு
பொழில்புடைசூழ் திருப்புத் தூரில் திருத்தளியான் காண்அவனென்
சிந்தை யானே. டு

காம்பாடு தோளுமையான் காண் டட்டங் கலந்தாடல் புரிந்தவன்
காண் கையில் வெய்ய, பாம்பாடப் படுதலையிற் பலிகொள் வோன்காண்
பவளத்தின் பருவரைபோல் படிமத் தான்காண், தாம்பாடு சின
விடையே பகடாக் கொண்ட சங்கரான்காண் பொங்கரவக் கச்சை
யோன்காண், சேம்பாடு வயல்புடைசூழ் திருப்புத் தூரில் திருத்தளி
யான் காண்அவனென் சிந்தை யானே. சு-

வெறிவிரவு மலர்க்கொன்றை விளங்கு திங்கள் வன்னியொடு
விரிசடைமேல் மிலைச்சி னான்காண், பொறிவிரவு கதநாகம் அக்கி
னோடு பூண்டவன்காண் பொருபுலித்தோ லாடை யான்காண், அறி
வரிய நுண்பொருள்க ளாயி னான்காண் ஆயிரம்பே ருடையவன்காண்
அந்தண் கானல், செறிபொழில்சூழ் மணிமாடத் திருப்புத் தூரில்
திருத்தளியான் காண்அவனென் சிந்தை யானே. எ

புக்கடைந்த வேதியற்காய்க் காலற் காய்ந்த புண்ணியன்காண்
வெண்ணகைவெள் வளையா ளஞ்ச, மிக்கெதிர்த்த கரிவெருவ உரித்த
கோன்காண் வெண்மதியைக் கலைசேர்த்த திண்மை யோன்காண்,
அக்கரும்பு பெரும்புன்னை நெருங்கு சோலை ஆருருக் கதிபதிகாண்
அந்தண் தென்றல், திக்கணைந்து வருமருங்கில் திருப்புத் தூரில்
திருத்தளியான் காண்அவனென் சிந்தை யானே. அ

பற்றவன்காண் ஏனோர்க்கும் வானோ ருக்கும் பாராபரன்காண் தக்
கன்றன் வேள்வி செற்ற, கொற்றவன்காண் கொடுஞ்சினத்தை யடங்
கச் செற்று ஞானத்தை மேன்மிகுத்தல் கோளாக் கொண்ட, பெற்றி:

யன்காண் பிறங்கருவிக் கழுக்குன்றத்தெம் பிஞ்ஞகன்காண் பேரொழி
லார் காம வேளைச், செற்றவன்காண் சீர்மருவு திருப்புத் தூரில் திருத்
தளியான் காண்அவனென் சிந்தை யானே. க

உரம்மதித்த சலந்தான்தன் ஆகக் கீண்ட வோராழி படைத்தவன்
காண் உலகு குழும், வரமதித்த கதிரவனைப் பற்கொண் டான்காண்
வானவர்கோன் புயம்பெரித்த வல்லா ளன்காண், அரமதித்துச் செம்
பொன்னி னாரம் பூணு அணிந்தவன்காண் அலைகடல்கும் இலங்கை
வேந்தன், சிரம்பெரித்த சேவடிக்காண் திருப்புத் தூரில் திருத்தளியான்
காண்அவனென் சிந்தை யானே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாய்மூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாட வடியார் பரவக் கண்டேன் பத்தர்கணங் கண்டேன்
மொய்த்த பூதம், ஆடல்முழுவம் அதிரக் கண்டேன் அங்கைஅனல் கண்
டேன் கக்கை யானைக், கோட லரவார் சடையிற் கண்டேன் கொக்கி
னிதழ் கண்டேன் கொன்றை கண்டேன், வாடல் தலையொன்று
கையிற் கண்டேன் வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே. க

பாலின் மொழி யாளோர் பாகக் கண்டேன் பதினெண் கணமும்
பயிலக் கண்டேன், நீல நிறமுண்ட கண்டங் கண்டேன் நெற்றி நுதல்
கண்டேன் பெற்றந் கண்டேன், காலைக் கதிர்செய் மதியங் கண்டேன்
கரத்தை திருமுடிமேல் தோன்றக் கண்டேன், மாலைச் சடையும் முடி
யுக் கண்டேன் வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே. உ

மண்ணைத் திகழ நடம தாடும் வரைசிலம் பார்க்கின்ற பாதங்
கண்டேன், விண்ணில் திகழும் முடியுந் கண்டேன் வேடம் பலவாஞ்
சரிதை கண்டேன், நண்ணிப் பிரியா மழுவந் கண்டேன் நாலுமறை
யங்கம் ஒதக் கண்டேன், வண்ணப் பொலிந்திலங்கு கோலங் கண்
டேன் வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே. ஈ

விளைத்த பெரும்பத்தி கூர நின்று மெய்யடியார் தம்மை விரும்
பக் கண்டேன், இளைக்குந் கதநாகம் மேனி கண்டேன் என்பின் கலந்

திகழ்ந்து தோன்றக் கண்டேன், திளைக்குந் திருமார்பில் நீறு கண்
டேன் சேனார் மதில்முன்றும் பொன்ற அன்று, வளைத்த வரிசிலை
யுந் கையிற் கண்டேன் வாய்மூரடி களைநான் கண்ட வாறே. ச

கான்மறையும் போதகத்தி னுரிவை கண்டேன் காலிற் கழல்கண்
டேன் கரியின் தோல்கொண், னேன்மறையப் போர்த்த வடிவுந் கண்
டேன் உள்கமனம் வைத்த உணர்வுந் கண்டேன், நான்மறை யானோடு
நெடிய மாலும் நண்ணி வர்க்கண்டேன் திண்ண மாக, மான்மறிதங்
கையின் மருவக் கண்டேன் வாய்மூரடி களைநான் கண்ட வாறே. இ

அடியார் சிலம்பொலிக ளார்ப்பக் கண்டேன் அவ்வவர்க்கே யீந்த
கருணை கண்டேன், முடியார் சடைமேல் அரவம் ஊழ்க மூரிப் பிறை
போய் மறையக் கண்டேன், கொடியா ரதன்மே லிடபந் கண்டேன்
கோவணமுங் கீளுங் குலாவக் கண்டேன், வடியாரும் மூவிலேவெல்
கையில் கண்டேன் வாய்மூரடி களைநான் கண்ட வாறே. சு

குழையார் திருத்தோடு காதிற் கண்டேன் கொக்கரையுஞ் சச்சரி
யுந் கொள்கை கண்டேன், இழையார் புரிநூல் வலத்தே கண்டேன்
ஏழிசை யாழ்வீணை முரலக் கண்டேன், தழையார் சடைகண்டேன்
தன்மை கண்டேன் தக்கையொடு தாளங் கறங்கக் கண்டேன், மழை
யார் திருமிடறும் மற்றுங் கண்டேன் வாய்மூரடி களைநான் கண்ட
வாறே. எ

பொருந்தாத செய்கை பொலியக் கண்டேன் போற்றிசைத்து
விண்ணோர் புகழக் கண்டேன், பரிந்தார்க் கருளும் பரிசுந் கண்டேன்
பாராகிப் புனலாகி நிற்கை கண்டேன், விருந்தாய்ப் பரந்த தொகுதி
கண்டேன் மெல்லியலும் விநாயகனுந் தோன்றக் கண்டேன், மருந்
தாய்ப் பிணிதிர்க்கு மாறு கண்டேன் வாய்மூரடி களைநான் கண்ட
வாறே. அ.

மெய்யன்ப ரானாக் கருளுங் கண்டேன் வேடுவனாய் நின்ற நிலை
யுந் கண்டேன், கையம் பரணெரித்த காட்சி கண்டேன் கங்கணமும்
அங்கைக் கனலுங் கண்டேன், ஐயம் பலவூர் திரியக் கண்டேன் அன்ற
வன்றன் வேள்வி யழித்து கந்து, வையம் பரவ இருத்தல் கண்டேன்
வாய்மூரடி களைநான் கண்ட வாறே. க.

கலங்க இருவர்க் கழலாய் நீண்ட காரணமுங் கண்டேன் கருவாய்
நின்று, பலங்கள் தரித்துகந்த பண்புங் கண்டேன் பாட லொலியெலாங்
கடக் கண்டேன், இலங்கைத் தலைவன் சிரங்கன் பத்தும் இறுத்தவ
னுக் கீந்த பெருமை கண்டேன், வலங்கைத் தலத்துள் அனலுங் கண்
டேன் வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாலங்காடு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்ற லுலகனைத்த மாணர் தாமே ஊழிதோ ஹழி உயர்ந்தார்
தாமே, நின்றாகி யெங்கும் கிமிர்ந்தார் தாமே நீர்வளிதீ யாகாச மாணர்
தாமே, கொன்றாகி கூற்றை யுடைத்தார் தாமே கோலப் பழினை
உடையார் தாமே, சென்றாகி தீர்த்தங்க ளாணர் தாமே திருவாலங் காடு
றைபுஞ் செல்வர் தாமே. க

மலைகளைப் பாக மமர்ந்தார் தாமே வாணோர் வணங்கப் படுவார்
தாமே, சலமகளைச் செஞ்சடைமேல் வைத்தார் தாமே சரணென்
நிருப்பார்கட் கன்பர் தாமே, பலபலவும் வேடங்க ளாணர் தாமே
பழினை பதியா லுடையார் தாமே, சிலைமலையா மூவெயிலும் அட்டார்
தாமே திருவாலங் காடுறைபுஞ் செல்வர் தாமே. உ

ஆவுற்ற ஐந்தும் உகந்தார் தாமே அளவில் பெருமையுடையார் தாமே
பூவுற்ற காற்றமாய் நின்றார் தாமே புனிதப் பொருளாகி நின்றார் தாமே
பாவுற்ற பாட லுக்கப்பார் தாமே பழினை பதியா லுடையார் தாமே [மே.
தேவுற் றடிபரவ நின்றார் தாமே திருவாலங் காடுறைபுஞ் செல்வர் தா

காறுபூங் கொன்றை முடியார் தாமே நான்மறையோ டாறங்கஞ்
சொன்னார் தாமே, மாறிலா மேனி யுடையார் தாமே மாமதியஞ் செஞ்
சடைமேல் வைத்தார் தாமே, பாறினார் வெண்தலையி லுண்டார் தாமே
பழினை பதியா லுடையார் தாமே, தேறினார் சித்தத் திருந்தார் தாமே
திருவாலங் காடுறைபுஞ் செல்வர் தாமே. ச

அல்லும் பகலுமாய் நின்றார் தாமே அந்தியுஞ் சந்தியு மாணர்
தாமே, சொல்லும் பொருளெலா மாணர் தாமே தோத்திரமுஞ் சாத்தி
ரமு மாணர் தாமே, பல்லுரைக்கும் பாவெலா மாணர் தாமே பழினை

பதியா வுடையார் தாமே, செல்லும் நெறிகாட்ட வல்லார் தாமே திரு
வாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே. டு

தொண்டாய்ப் பணிவார்க் கணியார் தாமே தூநீ றணியுஞ் சுவண்
டர் தாமே, தண்தா மரையானும் மாலுந் தேடத் தழ லுருவா யோங்கி
நியிர்ந்தார் தாமே, பண்தான் இசைபாட நின்றார் தாமே பழனை பதியா
வுடையார் தாமே, திண்டோள்க ளெட்டு முடையார் தாமே திருவாலங்
காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே. க

மையாருங் கண்ட மிடற்றார் தாமே மயானத்தி லாடல் மகிழ்ந்
தார் தாமே, ஐயாறும் ஆருரும் ஆனைக் காவும் அம்பலமுங் கோயிலாக்
கொண்டார் தாமே, பையா டரவ மசைத்தார் தாமே பழனை பதியா
வுடையார் தாமே, செய்யாள் வழிபட நின்றார் தாமே திருவாலங்
காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே. எ

விண்முழுதும் மண்முழுது மாறார் தாமே மிக்கோர்க ளேத்துங்
குணத்தார் தாமே, கண்விழியாற் காமனைபுங் காய்ந்தார் தாமே காலங்க
னாழி கடந்தார் தாமே, பண்ணியலும் பாட லுகப்பார் தாமே பழனை
பதியா வுடையார் தாமே, திண்மழுவா ளேந்து கரத்தார் தாமே திரு
வாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே. அ

காரார் கடல்நஞ்சை யுண்டார் தாமே கயிலை மலையை உடையார்
தாமே, ஊரா ஏகம்ப முகந்தார் தாமே ஒற்றியூர் பற்றி யிருந்தார்
தாமே, பாரார் புகழ்ப் படுவார் தாமே பழனை பதியா வுடையார் தாமே,
தீராத வல்வினைநோய் தீர்ப்பார் தாமே திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்
வர் தாமே. க

மாலேப் பிறைசென்னி வைத்தார் தாமே வண்கயிலை மாமலையை
வந்தி யாத, நீலக் கடல்கு ழிலங்கைக் கோனை நெரிய விரலா லடர்த்
தார் தாமே, பாலொத்த மேனி நிறத்தார் தாமே பழனை பதியா வுடை
தார் தாமே, சீலத்தா ரோத்துந் திறத்தார் தாமே திருவாலங் காடுறை
யுஞ் செல்வர், தாமே. க

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தலையாலங்காடு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொண்டர்க்குத் துநெறியாய் நின்றான் தன்னைச் சூழ்நரகில் வீழாமே காப்பான் தன்னை, அண்டத்துக் கப்பாலைக் கப்பா லானே ஆதிரைநா னாதரித்த அம்மான் தன்னை, முண்டத்தின் முளைத்தெழுந்த தீயா னானே, மூவுருவத் தோருருவாய் முதலாய் நின்ற, தண்டத்தில் தலையாலங் காடன் தன்னைச் சாராதே சாலநாள் போக்கி னேனே. க

அக்கிருந்த அரையானே அம்மான் தன்னை அவுணர்புர மொரு கொடியி லெரிசெய் தானைக், கொக்கிருந்த மகுடத்தெவ் கூத்தன் தன்னைக் குண்டலஞ்சேர் காதானைக் குழைவார் சிந்தை, புக்கிருந்து போகாத புனிதன் தன்னைப் புண்ணியனை யெண்ண ரஞ்சிப் போக மெல்லாந், தக்கிருந்த தலையாலங் காடன் தன்னைச் சாராதே சாலநாள் போக்கி னேனே. உ

மெய்த்தவத்தை வேதத்தை வேத வித்தை விளங்கிளமா மதி சூடும் விகித்தன் தன்னை, எய்த்தவமே உழித்த ஏழை யேனை யிடர்க்கடலில் வீழாமே யேற வாங்கிப், பொய்த்தவத்தா ரறியாத நெறி நின் றானைப் புனல்கரந்திட் டெமையொடொரு பாகம் நின்ற, தத்துவனைத் தலையாலங் காடன் தன்னைச் சாராதே சாலநாள் போக்கி னேனே.

சிவனாகித் திசைமுகனாய்த் திருமா லாகிச் செழுஞ்சுடராய்த் தீயாகி நீரு மாகிப், புவனாகிப் புவனங்க ளனைத்து மாகிப் பொன்னாகி மணியாகி முத்து மாகிப், பவனாகிப் பவனங்க ளனைத்து மாகிப் பசுவேறித் திரிவானோர் பவனாய் நின்ற, தவனாய் தலையாலங் காடன் தன்னைச் சாராதே சாலநாள் போக்கி னேனே. ச

கங்கையெனும் கடம்புனைலைக் கரந்தான் தன்னைக் காமருபும் பொழிற்கச்சிக் கம்பன் தன்னை, அங்கையினில் மான்மறியொன் றேந்தி னானே ஐயாறு மேயானே ஆறு ரானைப், பங்கமினா அடியார்க் குப் பரிந்தான் தன்னைப் பரிதிநிய மத்தானைப் பாசு ரானைச், சங்கரனைத் தலையாலங் காடன் தன்னைச் சாராதே சாலநாள் போக்கி னேனே. ங

விடம்திகழும் அரவரைமேல் வீக்கி னானே விண்ணவர்க்கு மெண்ணரிய அளவி லானே, அடைந்தவரை அமருலகம் ஆள்விப் பாணை அம் பொன்னைக் கம்பமா களிறட் டானே, மடந்தையொரு பாகனை மகுடந்தன்மேல் வார்புனலும் வாளாவும் மதியும் வைத்த, தடங்கடலைத் தலையாலங் காடன் தன்னைச் சாராதே சாலநான் போக்கி னேனே. சு

விடையேறிக் கடைதோறும் பலிகொள் வாளை வீரட்டம் மேயானே வெண்ணீர் றானே, முடைநாறு முதுகாட்டி லாட லானே முன்னானைப் பின்னானை யந்நா னானே, உடையாடை யுரிதோலே உகந்தான் தன்னை, உமையிருந்த பாகத்து னொருவன் தன்னைச், சடை யானைத் தலையாலங் காடன் தன்னைச் சாராதே சாலநான் போக்கி னேனே. எ

கரும்பிருந்த கட்டிதனைக் கனியைத் தேனைக் கன்றாப்பின் நடு தறியைக் காறை யானே, இரும்பமர்ந்த மூவிலேவேல் ஏந்தி னானே யென்னானைத் தென்னானைக் காவான் தன்னைச், சுரும்பமரும் மலர்க் கொன்றை சூடி னானைத் தூயானைத் தாயாகி உலகுக் கெல்லாந், தரும் பொருளைத் தலையாலங் காடன் தன்னைச் சாராதே சாலநான் போக்கி னேனே. அ

பண்டளவு நரம்போசைப் பயனைப் பாலைப் படுபயனைக் கடுவெளியைக் கனலைக் காற்றைக், கண்டளவிற் களிகூர்வார்க் கெளியான் தன்னைக் காரணனை நாரணனைக் கமலத் தோனை, எண்டளவி லென் நெஞ்சத் துள்ளே நின்ற எம்மானைக் கைம்மாலி னுரிவை பேணுந், தண்டானைத் தலையாலங் காடன் தன்னைச் சாராதே சாலநான் போக்கி னேனே. கூ

கைத்தலங்க எரிபதுடை அரக்கர் கோமான் கயிலைமலை அதுதன்னைக் கருதா தோடி, முத்திலங்கு முடிதுளங்க வளைக னெற்றி முடுகு தலுந் திருவிரலொன் றவன்மேல் வைப்பப், பத்திலங்கு வாயாலும் பாடல் கேட்டுப் பரிந்தவனுக் கிராவண்ணென் றீந்த நாம, தத்துவனைத் தலையாலங் காடன் தன்னைச் சாராதே சாலநான் போக்கி னேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாற்பேறு - திருந்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாராணைப் பாரினது பயனா னானைப் படைப்பாகிப் பல்லுயிர்க்கும் பரிவோன் தன்னை, ஆராத இன்னமுதை அடியார் தங்கட் கனைத் தலகு மாணை அமரர் கோனைக், காராருங் கண்டனைக் கயிலை வேந்தைக் கருதுவார் மனத்தானைக் காலற் செற்ற, சீரானைச் செல்வனைத் திருமாற் பேற்றெஞ் செம்பவனக் குன்றினைச்சென் றடைந்தேன் னானே. க

வினைக்கின்ற நீராகி வித்து மாகி விண்ணோடு மண்ணாகி விளங்கு செம்பொன், துளைக்கின்ற துளையாகிச் சோதி யாகித் தூண்டரிய சுடராகித் துளக்கில் வான்மேல், முளைக்கின்ற கதிர்மதியும் அரவு மொன்றி முழங்கொலிநீர்க் கங்கையொடு மூவா தென்றுங் தினைக் கின்ற சடையானைத் திருமாற் பேற்றெஞ் செம்பவனக் குன்றினைச் சென்றடைந்தேன் னானே. உ

மலைமகன்தங் கோனவனை மானீர் முத்தை மாகதத்தை மாமணியை மல்கு செல்வக், கலைநிலவு கையானைக் கம்பன் தன்னைக் காண்பினிய செழுஞ்சுடரைக் கனகக் குன்றை, விலைபெரிய வெண்ணீற்று மேனியானை மெய்யடியார் வேண்டுவதே வேண்டு வானைச், சிலைநிலவு கரத்தானைத் திருமாற் பேற்றெஞ் செம்பவனக் குன்றினைச்சென் றடைந்தேன் னானே. ஈ

உற்றானை யுடல்தனக்கோர் உயிரா னானை ஓங்காரத் தொரு வணையங் குமையோர் பாகம், பெற்றானைப் பிஞ்ஞகனைப் பிறவா தானைப் பெரியனவும் அரியனவும் எல்லாம் முன்னே, கற்றானைக் கற்பனவுங் தானே யாய கச்சியே கம்பனைக் காலன் வீழ்ச் செற்றானைத் திகழொளியைத் திருமாற் பேற்றெஞ் செம்பவனக் குன்றினைச்சென் றடைந்தேன் னானே. ச

நீராகி நீறுமீழும் கெருப்பு மாகி நினைவாகி நினைவினிய மலையான் மங்கை, கூராகிக் கூற்றாகிக் கோளு மாகிக் குணமாகிக் குறையாத வுபகைக் கண்ணீர், ஆராத ஆனந்தத் தடியார் செய்த அனுகூலம் பொறுத்தருளி அவர்மே லென்றுஞ், சீராத பெருமானைத் திருமாற் பேற்றெஞ் செம்பவனக் குன்றினைச்சென் றடைந்தேன் னானே. னு

மருவினிய மறைப்பொருளை மறைக்காட் டானை மறப்பிலியை மதியேந்து சடையான் தன்னை, உருநிலவு மொண்சுடரை உம்பரானை உரைப்பினிய தவத்தானை உலகில் வித்தைக், கருநிலவு கண்டனைக் காளத் தியைக் கருதுவார் மனத்தானைக் கல்வி தன்னைச், செருநிலவு படையானைத் திருமாற் பேற்றெஞ் செம்பவளக் குன்றினைச் சென் றடைந்தேன் நானே.

பிறப்பானைப் பிறவாத பெருமை யானைப் பெரியானை அரியானைப் பெண்ணுண் ஆய, நிறத்தானை நின்மலனை நினையா தாரை நினையானை நினைவோரை நினைவோன் தன்னை, அறத்தானை அறவோனை ஐயன் தன்னை அண்ணல்தனை நண்ணரிய அமர ரேத்தும், நிறத்தானைத் திகழொளியைத் திருமாற் பேற்றெஞ் செம்பவளக் குன்றினைச்சென் றடைந்தேன் நானே.

வானகத்தில் வளர்முகிலை மதியந் தன்னை வணங்குவார் மனத்தானை வடிவார் பொன்னை, ஊனகத்தில் உறுதுணையை உலவா தானை ஒற்றியூ ருத்தமனை ஊழிக் கன்றைக், கானகத்துக் கருங்களிற்றைக் காளத் தியைக் கருதுவார் கருத்தானைக் கருவை மூலத், தேனகத்திலிண்சுவையைத் திருமாற் பேற்றெஞ் செம்பவளக் குன்றினைச்சென் றடைந்தேன் நானே.

முற்றாத முழுமுதலை முளையை மொட்டை முழுமலரின் மூர்த் தியை முனியா தென்றும், பற்றுகிப் பல்லுயிர்க்கும் பரிவோன் தன்னைப், பராபரனைப் பாஞ்சுடரைப் பரிவோர் நெஞ்சில், உற்றானை உயர் கருப்புச் சிலையோன் நீராய் ஒள்ளழல்வாய் வேவவுரு நோக்கத் தானைச், செற்றானைத் திரிபுரங்கள் திருமாற் பேற்றெஞ் செம்பவளக் குன்றினைச்சென் றடைந்தேன் நானே.

விரித்தானை நான்மறையோ டங்க மாறும் வெற்பெடுத்த இரா வணனை விரலா லூன்றி, நெரித்தானை நின்மலனை யம்மான் தன்னை நிலாநிலவு செஞ்சடைமேல் நிறைநீர்க் கங்கை, தரித்தானைச் சங்கரனைச் சம்பு தன்னைத் தரியலர்கள் புரமூன்றுந் தழல்வாய் வேவச், சிரித்தானைத் திகழொளியைத் திருமாற் பேற்றெஞ் செம்பவளக் குன்றினைச்சென் றடைந்தேன் நானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோடிகா - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்டலஞ்சேர் நெற்றியினங் காளை கண்டாய் கல்மதில்கூழ்
கந்தமா தனத்தான் கண்டாய், மண்டலஞ்சேர் மயக்கறுக்கும் மருந்து
கண்டாய் மதில்கச்சி யேகம்பம் மேயான் கண்டாய், விண்டலஞ்சேர்
விளக்கொளியாய் நின்றான் கண்டாய் மீயச்சூர் பிரியாத விகிர்தன்
கண்டாய், கொண்டலஞ்சேர் கண்டத்தெங்கு கூத்தன் கண்டாய் கோடிகா
அமர்ந்துறையுங் குழகன் தானே. க

வண்டாடு பூக்குழலான் பாகன் கண்டாய் மறைக்காட் றெறையு
மனான் கண்டாய், பண்டாடு பழவினேனோய் தீர்ப்பான் கண்டாய்
பாலோக நெறிகாட்டும் பரமன் கண்டாய், செண்டாடி அவுணர்புராடு
செற்றான் கண்டாய் திருவாரூர்த் திருமூலட் டானன் கண்டாய்,
கொண்டாடும் அடியவர்தம் மனத்தான் கண்டாய் கோடிகா அமர்ந்துறை
யுங் குழகன் தானே. உ

அலையார்த்த புனற்கங்கைச் சடையான் கண்டாய் அடியார்கட் கார
முத மானான் கண்டாய், மலையார்த்த மடமங்கை பங்கன் கண்டாய்
வானோர்கள் முடிக்கணியாய் நின்றான் கண்டாய், இலையார்த்த திரிகுலப்
படையான் கண்டாய் ஏழலகு மாய்நின்ற எந்தை கண்டாய், கொலை
யார்த்த குஞ்சரத்தோல் போர்த்தான் கண்டாய் கோடிகா அமர்ந்துறை
யுங் குழகன் தானே. ஊ

மற்றருந் தன்னொப்பா ரில்லான் கண்டாய் மயிலாடு துறை
யிடமா மகிழ்த்தான் கண்டாய், புற்றா டாவணிந்த புனிதன் கண்டாய்
பூத்தருத்திப் பொய்யிலியாய் நின்றான் கண்டாய், அற்றார்கட் கற்றா
னாய் நின்றான் கண்டாய் ஐயா நகலாத ஐயன் கண்டாய், குற்றாலத்
தமர்ந்துறையுங் கூத்தன் கண்டாய் கோடிகா அமர்ந்துறையுங் குழகன்
தானே. ச

வாரார்த்த வனமுலையான் பங்கன் கண்டாய் மாற்பேறு காப்பா
மகிழ்த்தான் கண்டாய், போரார்த்த மால்விடையொன் றூர்வான் கண்
டாய் புகலூரை அகலாத புனிதன் கண்டாய், நீரார்த்த நிமிர்சடை
யொன் றுடையான் கண்டாய் நினைப்பார்தம் வினைப்பாரம் இழிப்பான்

கண்டாய், கூரார்ந்த மூவிலேவேற் படையான் கண்டாய் கோடிகா
அமர்ந்துறையுங் குழகன் தானே. ௮

கடிமலிந்த மலர்க்கொன்றைச் சடையான் கண்டாய் கண்ணப்ப
விண்ணப்புக் கொடுத்தான் கண்டாய், படிமலிந்த பல்பிறவி யறுப்
பான் கண்டாய் பற்றற்றார் பற்றவனாய் நின்றான் கண்டாய், அடிம
லிந்த சிலம்பலம்பத் திரிவான் கண்டாய் அமர்க்கணந் தொழுதேத்தும்
அம்மான் கண்டாய், கொடிமலிந்த மதில்தில்லைக் கூத்தன் கண்டாய்
கோடிகா அமர்ந்துறையுங் குழகன் தானே. ௯

உழையாடு கரதலமொன் றுடையான் கண்டாய் ஒற்றியூ ரொற்
றியா வுடையான் கண்டாய், கழையாடு கழுக்குன்றம் அமர்ந்தான் கண்
டாய் காளத்திக் கற்பகமாய் நின்றான் கண்டாய், இழையாடும் எண்
புயத்த இறைவன் கண்டாய் என்ருஞ்சத் துள்ளீங்கா எம்மான் கண்
டாய், குழையாட நடமாடுங் கூத்தன் கண்டாய் கோடிகா அமர்ந்துறை
யுங் குழகன் தானே. ௧௦

படமாடு பன்னகக்கச் சசைத்தான் கண்டாய் பராய்த்துறையும்
பாகுரும் மேயான் கண்டாய், நடமாடி யேழுலகுந் திரிவான் கண்டாய்
நான்மறையின் பொருள்கண்டாய் நாதன் கண்டாய், கடமாடு களி
றரித்த கண்டன் கண்டாய் கயிலாயம்மேவி யிருந்தான் கண்டாய், குட
மாடி யிடமாகக் கொண்டான் கண்டாய் கோடிகா அமர்ந்துறையுங் குழ
கன் தானே. ௧௧-௧௨

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சாய்க்காடு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வானத் திளமதியும் பாம்புந் தன்னில் வளர்சடைமே லாதரிப்ப
வைத்தார் போலும், தேனைத் திளைத்துண்டு வண்டு பாடுந் தில்லைநட
மாடுந் தேவர் போலும், ஞானத்தின் ஒண்சடராய் நின்றார் போலும்
நன்மையுந் தீமையு மாறார் போலும், தேனெடுத்தடியார்க் கினியார்
போலும் திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. ௧௩

விண்ணோர் பரவநஞ் சுண்டார் போலும் வியன்துருத்தி வேள்
விக் குடியார் போலும், அண்ணு மலையுறையும் அண்ணல் போலும் அதி

யரைய மக்கை யமர்ந்தார் போலும், பண்ணர் களிவண்டு பாடி யாடும் பராய்த்தறையுள் மேய பரமர் போலும், திண்ணர் புகார்முத் தலைக் குத் தெண்ணீர்த் திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. உ

கானிரிய வேழ முரித்தார் போலும் காவிரிப்பூம் பட்டினத் துள்ளார் போலும், வானிரிய வருபுரமூன் றெரித்தார் போலும் வடகயிலை மலையதுதம் மிருக்கை போலும் ஊனிரியத் தலைகலனா வுடையார் போலும் உயர்தோணி புர்த்தறையும் ஒருவர் போலும், தேனிரிய மீன்பாயுத் தெண்ணீர்ப் பொய்கைத் திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. ஈ

ஊனுற்ற வெண்தலைசேர் கையர் போலும் ஊழி பலகண் டிருந்தார் போலும், மானுற்ற காதலமொன் றுடையார் போலும் மறைக்காட்டுக் கோடி மகிழ்ந்தார் போலும், கானுற்ற ஆட லமர்ந்தார் போலும் காமனைபுத் கண்ணுழலாற் காய்ந்தார் போலும், தேனுற்ற சோலை திகழ்ந்த தோன்றல் திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. ஈ

கார்மல்கு கொன்றையத் தாரார் போலும் காலனையும் ஒருதையால் கண்டார் போலும், பார்மல்கி யேத்தப் பவொர் போலும் பருப்பதத்தே பல்லாழி தின்றார் போலும், ஊர்மல்கு பிச்சைக் குழன்றார் போலும் ஒத்த ரொருநாளும் நீக்கார் போலும், சீர்மல்கு பாட லுகந்தார் போலும் திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. ஈ

மாவாய்ப் பிளந்தகத்த மாலுஞ் செய்ய மலரவனுந் தாமேயாய் தின்றார் போலும், மூவாத மேனி முதல்வர் போலும் முதுகுன்ற மூதா ருடையார் போலும், கோவாய முனிதன்மேல் வந்த கூற்றைக் குரை கழலா வன்று குமைத்தார் போலும், தேவாதி தேவர்க் கரியார் போலும் திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. ஈ

கடுவெனியோ டோரைந்து மாணர் போலும் காரோணத் தென்று மிருப்பார் போலும், இடிகுரல்வாய்ப் பூதப் படையார் போலும் ஏகம் பம் மேவி யிருந்தார் போலும், படியொருவ ரில்லாப் படியார் போலும் பாண்டிக் கொடிமுடியுந் தம்மூர் போலும், செடிபடுநோ யடியாரைத் தீர்ப்பார் போலும் திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. ஈ

வீலையின ஆரஞ்சேர் மார்பர் போலும் வெண்ணீறு மெய்க்க ணிந்த வீசுந்தர் போலும், மலையினுர் மக்கை மணுளர் போலும் மாந்

பேறு காப்பாய் மகிழ்ந்தார் போலும், தொலைவிலார் புரமுன்றுந் தொலைத்
தார் போலுஞ் சோற்றுத் துறைதுருத்தி யுள்ளார் போலுஞ், சிலையினர்
செங்க ணாவர் போலும் திருச்சாய்க்காட் டிணிதுறையுஞ் செல்வர்
தாமே. அ

அல்ல லடியார்க் கறுப்பார் போலும் அமருலகந் தம்மடைந்தார்க்
காட்சி போலும், நல்லமும் நல்லூரும் மேயார் போலும் நள்ளாறு நாளும்
பிரியார் போலும், முல்லை முகைநகையாள் பாகர் போலும் முன்னமே
தோன்றி முளைத்தார் போலும், தில்லை நடமாடுந் தேவர் போலும்
திருச்சாய்க்காட் டிணிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. கூ

உறைப்புடைய இராவணன்பொன் மலையைக் கையால் ஊக்கஞ்
செய் தெடுத்தலுமே உமையா ளஞ்ச, நிறைப்பெருந்தோள் இருபதும்
பொன் முடிகள் பத்தும் நிலஞ்சேர விரல்வைத்த நிமலர் போலும்,
பிறைப்பிளவு சடைக்கணிந்த பெம்மான் போலும் பெண்ணு ணுரு
வாகி நின்றார் போலுஞ், சிறப்புடைய அடியார்கட் கினியார் போலும்
திருச்சாய்க்காட் டிணிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பாசூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விண்ணுகி நிலனாகி விசும்பு மாகி வேலைகுழ் ஞாலத்தார் விரும்பு
கின்ற, எண்ணுகி எழுத்தாகி இயல்பு மாகி ஏழுலகுந் தொழுதேத்
திக் காண நின்ற, கண்ணுகி மணியாகிக் காட்சி யாகிக் காதலித்தந் கடி
யார்கள் பரவ நின்ற, பண்ணுகி இன்னமுதாம் பாசூர் மேய பாஞ்சுட
ரைக் கண்டடியேன் உய்ந்த வாறே. க

வேதமோர் நான்காய் ஆறங்க மாகி விரிக்கின்ற பொருட்கெல்லாம்
வித்து மாகிக், கூதலாய்ப் பொழிகின்ற மாரி யாகிக் குவலயங்கள்
முழுதுமாய்க் கொண்ட லாகிக், காதலால் வானவர்கள் போற்றி யென்
றுந் கடிமலர்கள் அவைதூவி ஏத்த நின்ற, பாதியோர் மாதினனைப்
பாசூர் மேய பாஞ்சுடரைக் கண்டடியேன் உய்ந்த வாறே. உ

தடவரைக ளேழுமாய்க் காற்றாய்த் தீயாய்த் தண்விசும்பாய்த்
தண்விசும்பி னுச்சி யாகிக், கடல்வலயஞ் சூழ்ந்ததொரு ஞாலமாகிக்

காண்கின்ற கதிரவனும் மதியு மாகிக், குடமுழவச் சதிவழியே
அனல்கை யேந்திக் கூத்தாட வல்ல குழக னாகிப், படவாவொன் றது
வாட்டிப் பாகூர் மேய பாஞ்சுடரைக் கண்டடியேன் உய்ந்த வாறே. ௩

நீராருஞ் செஞ்சடைமேல் ஆரவங் கொன்றை நிறைமதிய முடன்
குடி நீதி யாலே, சீராரும் மறையோதி யுலக முய்யச் செழுங்கடலைக்
கடைந்தகடல் நஞ்ச முண்ட, காராருங் கண்டனைக் கச்சி மேய கண்
னுதலைக் கடலொற்றி கருதி னனைப், பாரோரும் விண்ணோரும் பா
சும் பாகூர்ப் பாஞ்சுடரைக் கண்டடியேன் உய்ந்த வாறே. ௪

வேடனாய் விசயன்தன் வியப்பைக் காண்பான் வில்பிடித்துக்
கொம்புடைய ஏனத் தின்பின், கூடினார் உமையவளுங் கோலங்
கொன்னக் கொலைப்பகழி உடன்கோத்துக் கோரப் பூசல், ஆடினார்
பெருங்கூத்துக் காளி காண அருமறையோ பாரங்கம் ஆய்ந்து
கொண்டு, பாடினார் நால்வேதம் பாகூர் மேய பாஞ்சுடரைக் கண்டடி
யேன் உய்ந்த வாறே. ௫

புத்தியினாற் சிலந்தியுந்தன் வாயின் நூலால் பொதுப்பந்தர் அது
இழைத்துச் சருகால் மேய்ந்த, சித்தியினா லரசாண்டு சிறப்புச் செய்
யச் சிவகணத்துப் புகப்பெய்தார் திறலால் மிக்க, வித்தகத்தால் வென்
னானை வின்னா அன்பு விரவியவா கண்டதற்கு வீடு காட்டிப், பத்தர்க
ளுக் கின்னமுதாம் பாகூர் மேய பாஞ்சுடரைக் கண்டடியேன் உய்ந்த
வாறே. ௬

இணையொருவர் தாமல்லால் யாரு மில்லார் இடைமருதோ டேகம்
பத் தென்றும் நீங்கார், அணைவரியர் யாவார்க்கு மாதி தேவர் அருமந்த
கண்மையெலா மடியார்க் கீவர், தணல்முழுகு பொடியாடுஞ் செக்கர்
மேனித் தத்துவனைச் சாந்தகிலி னனறு தோய்ந்த, பணைமுலையான்
பாணையெம் பாகூர் மேய பாஞ்சுடரைக் கண்டடியேன் உய்ந்த
வாறே. ௭

அண்டவர்கள் கடல்கடைய அதனுள் தோன்றி அதிர்ந்தெழுந்த
ஆலாலம் வேலை ஞாலம், எண்டிசைபுஞ் சுடுகின்ற வாற்றைக் கண்டு
இமைப்பளவி ஓண்டிருண்ட கண்டர் தொண்டர், வண்டுபடு மது
மலர்கள் துவிசின்று வானவாகன் தானவர்கள் வணங்கி யேத்தும், பண்
ரங்க வேடனையெம் பாகூர் மேய பாஞ்சுடரைக் கண்டடியேன் உய்ந்த
வாறே. ௮

ஞாலத்தை யுண்டதிறு மாலும் மற்றை நான்முகனு மறியாத நெறியான் கையிற், சூலத்தால் அந்தகனைச் சுருளக் கோத்துத் தொல்லுலகிற் பல்லுயிரைக் கொல்லுங் கூற்றைக், காலத்தா லுதைசெய்து காதல் செய்த அந்தணனைக் கைக்கொண்ட செவ்வான் வண்ணர், பாலொத்த வெண்ணீற்றர் பாகூர் மேய பரஞ்சுடரைக் கண்டடியேன் உய்ந்த வாறே.

க

வேந்தன்நெடு முடியுடைய அரக்கர் கோமான் மெல்லியலான் உமைவெருவ விரைந்திட் டோடிச், சாந்தமென நீறணிந்தான் கயிலை வெற்பைத் தடக்கைகளா லெடுத்திடலுந் தாளா லூன்றி, ஏந்துதிரன் தின்தோளுந் தலைகள் பத்தும் இறுத்தவன் தன் இசைகேட்டு இரக்கங் கொண்ட, பாந்தளணி சடைமுடியெய்ம் பாகூர் மேய பரஞ்சுடரைக் கண்டடியேன் உய்ந்த வாறே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்செங்காட்டங்குடி - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பெருந்தகையைப் பெறற்கரிய மாணிக் கத்தைப் பேணிநினைந் தெழுவார்தம் மனத்தே மன்னி, இருந்தமணி விளக்கதனை ின்ற பூமே லெழுந்தருளி யிருந்தானே யென்தோன் வீசி, அருந்திறல்மா நடமாடும் அம்மான் தன்னை அங்கனகச் சுடர்க் குன்றை அன்றா லின் கீழ்த், திருந்துமறைப் பொருள்நால்வர்க் கருள்செய் தானைச் செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டேன் நானே.

க

துங்கநகத் தாலன்றித் தொலையா வென்றித் தொகுதிறலவ் விரணியனை ஆகங் கீண்ட, அங்கனகத் திருமாலும் அயனுந் தேடும் ஆரமுலை அனங்கனுடல் பொடியாய் வீழ்ந்து, மங்கநகத் தான்வல்ல மருந்து தன்னை வண்கயிலை மாமலைமேல் மன்னி நின்ற, செங்கனகத் திரள் தோளெஞ் செல்வன் தன்னைச் செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டேன் நானே.

உ

உருகுமனத் தடியவர்கட் கூறுந் தேனை உம்பர்மணி முடிக் கணியை உண்மை நின்ற, பெருகுநிலைக் குறியாளர் அறிவு தன்னைப் பேணியஅந் தணர்க்குமறைப் பொருளைப் பின்னும், முருகுவிரி நறு

மலர்மே லயற்கும் மாற்கும் முழுமுதலை மெய்த்தவத்தோர் துணையை
வாய்த்த, திருகுமுழல் உமைநங்கை பங்கன் தன்னைச் செங்காட்டங்
குடியதனிற் கண்டேன் நானே. ந.

கந்தமலர் கொன்றையணி சடையான் தன்னைக் கதிர்விடுமா
மணிபிறங்கு கணகச் சோதிச், சந்தமலர்த் தெரிவையொரு பாகத்
தானைச் சராசரந் றுயானை நாயேன் முன்னைப், பந்தமறுத் தானாக்
கிப் பணிகொண்ட பங்கே பன்னியதூல் தமிழ்மலை பாடு வித்தென்,
சிந்தைமயக் கறுத்ததிரு அருளிணைச் செங்காட்டங் குடியதனிற்
கண்டேன் நானே. ச

நஞ்சடைந்த கண்டத்து நாதன் தன்னை நளிர்மலர்ப்பூங் கணை
வேளை நாச மாக, வெஞ்சினத்தீ விழித்ததொரு நயனத் தானை வியன்
கெடில வீரட்டம் மேவி னுனை, மஞ்சடுத்த நீன்சோலை மாட வீதி மதி
வாரூர் இடங்கொண்ட மைந்தன் தன்னைச், செஞ்சினத்த திரிசூலப்
படையான் தன்னைச் செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டேன் நானே. ரு

கன்னியையங் கொருசடையிற் கரந்தான் தன்னைக் கடவுளில்
வீரட்டங் கருதி னுனைப், பொன்னிசூழ் ஐயாற்றெம் புனிதன் தன்
னைப் பூந்தருத்தி நெய்த்தானம் பொருந்தி னுனைப், பன்னியநான்
மறைவிரிக்கும் பண்பன் தன்னைப் பரிந்திமையோர் தொழுதேத்திப்
பரணே யென்று, சென்னிமிசைக் கொண்டணிசே வடியி னுனைச்
செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டேன் நானே. சு

எத்திக்கு மாய்கின்ற இறைவன் தன்னை யேகம்பம் மேயானை யில்
லாத் தெய்வம், பொத்தித்தம் மயிர்பறிக்குஞ் சமணர் பொய்யிற் புக்க
முத்தி வீழாமே போத வாங்கிப், பத்திக்கே வழிகாட்டிப் பாவந் தீர்த்
தப் பண்டைவினைப் பயமான எல்லாம் போக்கித், தித்தித்தென்
மனத்தன்னே ஊறுந் தேனைச் செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டேன்
நானே. ன

கல்லாதார் மனத்தனாகக் கடவுள் தன்னைக் கற்றார்கள் உற்றோ
ருங் காத லானைப், பொல்லாத நெறியுகந்தார் புரங்கள் மூன்றும்
பொன்றிவிழ அன்றுபொரு சரந்தொட் டானை, நில்லாத நிணக்குரம்
பைப்பிணக்கம் நீங்க நிறைதவத்தை அடியேற்கு நிறைவித் தென்றுஞ்
செல்லாத செந்நெறிக்கே செல்லிப் பாளைச் செங்காட்டங் குடியத
னிற் கண்டேன் நானே. அ

அரியபெரும் பொருளாகி நின்றான் தன்னை அலைகடலி லாலா
லம் அழுது செய்த, கரியதொரு கண்டத்துச் செங்கண் ஏற்றுக் கதிர்
விடுமா மணிபிறங்கு காட்சி யானை, உரியபல தொழில்செய்யும் அடியார்
தங்கட் குலகமெலாம் முழுதளிக்கும் உலப்பி லானைத், தெரிவையொரு
பாகத்துச் சேர்த்தி னானைச் செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டேன்
நானே.

க.

போராவ மால்விடையொன் றூர்தி யானைப் புறம்பயமும் புத
லாரும் மன்னி னானை, நீராவச் செஞ்சடைமேல் நிலாவெண் திங்கள்
நீங்காமை வைத்தானை நிமலன் தன்னைப், பேராவப் புட்பகத்தே
ருடைய வென்றிப் பிறங்கொளிவா ளரக்கன்முடி யிடியச் செற்ற,
சீராவக் கழலானைச் செல்வன் தன்னைச் செங்காட்டங் குடியதனிற்
கண்டேன் நானே.

கௌ.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுண்டிச்சரம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆர்த்தான்காண் அழல்நாகம் அரைக்கு நாண அடியவர்கட் கண்
பன்காண் ஆனைத் தோலைப், போர்த்தான்காண் புரிசடைமேல் புன
லேற் றான்காண் புறங்காட்டி லாடல் புரிந்தான் தான்காண், காத்தான்
காண் உலகேழுங் கலங்கா வண்ணங் கனைகடல்வாய் நஞ்சதனைக் கண்
டத் துள்ளே, சேர்த்தான்காண் திருமுண்டிச் சரத்து மேய சிவ
லோகன் காண் அவனென் சிந்தை யானே.

க

கருத்தன்காண் கமலத்தோன் தலையி லொன்றைக் காய்ந்தான்
காண் பாய்ந்தநீர் பரந்த சென்னி, ஒருத்தன்காண் உமையவனோர்
பாகத் தான்காண் ஒருருவின் மூவுருவா யொன்றாய் நின்ற, விருத்தன்
காண் விண்ணவர்க்கும் மேலா னன்காண் மெய்யடியா ருள்ளத்தே
விரும்பி நின்ற, திருத்தன்காண் திருமுண்டிச் சரத்து மேய சிவ
லோகன் காண் அவனென் சிந்தை யானே.

உ

நம்பன்காண் நரைவிடையொன் றேறி னன்காண் நாதன்காண்
கீதத்தை நவீற்றி னன்காண், இன்பன்காண் இமையாடும் கண்ணி
ன்காண் ஏசற்று மனமுருகும் அடியார் தங்கட், கன்பன்காண் ஆர
முல தாடி னன்காண் அவனிவனென் றியாவர்க்கும் அறிய வொண்

னாச், செம்பொன்காண் திருமுண்டிச் சரத்து மேய சிவலோகன்
காண்அவனென் சிந்தை யானே. ௩

மூவன்காண் மூவர்க்கும் முதலா னன்காண் முன்னுமாய்ப் பின்னு
மாய் முடிவா னன்காண், காவன்காண் உலகுக்கோர் கண்ணா னன்
காண் கங்காளன் காண்கயிலை மலையி னன்காண், ஆவன்காண் ஆவகத்
தஞ் சாடி னன்காண் ஆரமுலாய் அயற்கரிக்கு மறிய வொண்ணாத்,
தேவன்காண் திருமுண்டிச் சரத்து மேய சிவலோகன் காண்அவ
னென் சிந்தை யானே. ௪

கானவன்காண் கானவனாய்ப் பொருதான் றன்காண் கனலாட
வல்லன்காண் கையி லேந்தும், மானவன்காண் மறைநான்கு மாயி
னன்காண் வல்லேறென் றதுவேற வல்லான் றன்காண், ஊனவன்
காண் உலகத்துக் குயிரா னன்காண் உரையவன்காண் உணர்வவன்
காண் உணர்ந்தார்க் கென்றுந், தேனவன்காண் திருமுண்டிச் சரத்து
மேய சிவலோகன் காண்அவனென் சிந்தை யானே. ௫

உற்றவன்காண் உறவெல்லா மாவான் றன்காண் ஒழிவறநின்
றெக்கு முலப்பி லான்காண், புற்றரவே யாடையுமாய்ப் பூணு மாகிப்
புறங்காட்டி லெரியாடல் புரிந்தான் றன்காண், நற்றவன்காண் அடி
யடைந்த மாணிக் காக்க நணுகியதோர் பெருங்கூற்றைச் சேவ டியினால்,
செற்றவன்காண் திருமுண்டிச் சரத்து மேய சிவலோகன் காண்அவ
னென் சிந்தை யானே. ௬

உதைத்தவன்காண் உணராத தக்கன் வேள்வி உருண்டோடத்
தொடர்ந்தருக்கன் பல்லை யெல்லாந், தகர்த்தவன்காண் தக்கன்றன்
தலையைச் செற்ற தலையவன்காண் மலைமகளாம் உமையைச் சால,
மதிப்பொழிந்த வல்லமார் மாண்டார் வேள்வி வந்தவியுண் டவரோடு
மதனை யெல்லாந், சிதைத்தவன்காண் திருமுண்டிச் சரத்து மேய
சிவலோகன் காண்அவனென் சிந்தை யானே. ௭

உரிந்தவுடை யார்தவரா லுடம்பை மூடி உழிதருமவ் ளுமாவ
ருணரா வண்ணம், பரிந்தவன்காண் பனிவரைமீப் பண்ட மெல்லாம்
பரித்தடனே நிரந்துவரு பாய்கீர்ப் பெண்ணை, நிரந்துவரும் இருகரை
புந் தடவா வோடி நின்மலனை வலங்கொண்டு நீள நோக்கித், திரிந்
துலவு திருமுண்டிச் சரத்து மேய சிவலோகன் காண்அவனென்
சிந்தை யானே. ௮-௯

அறுத்தவன்காண் அடியவர்கள் அல்ல லெல்லாம் அரும்பொருளாய்
நின்றவன்காண் அனங்க னாகம், மறுத்தவன்காண் மலைதன்னை மதியா
தோடி மலைமகன்தன் மனம்நடுங்க வாறோ ரஞ்சக், கறுத்தவனாய்க் கயி
லாய மெடுத்தான் கையுங் கதிர்முடியுங் கண்ணும் பிதுங்கி யோடச்,
செறுத்தவன்காண் திருமுண்டச் சரத்து மேய சிவலோகன் காண்
அவனென் சிந்தை யானே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாலம்பொழில் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருவாழிக் கண்ணுதலாய் நின்றான் தன்னைக் கமலத்தோன் தலை
யரிந்த காபா லிய்யை, உருவார்ந்த மலைமகளோர் பாகத் தானே உணர்
வெலா மாறானே ஓசை யாகி, வருவானே வலஞ்சுழியெம் பெருமான்
தன்னை மறைக்காடும் ஆவடுதண் டிறையும் மேய, திருவானைத் தென்
பரம்பைக் குடியின் மேய திருவாலம் பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே. ௧

உரித்தானைக் களிற்றதன்தோல் போர்வை யாக வுடையானே யுடை
புலியி னதளே யாகத், தரித்தானைச் சடையதன்மேற் கங்கை யங்கைத்
தழலுருவை விடமமுதா வுண்டி தெல்லாம், பரித்தானைப் பவளமால்
வரையன் னானைப் பாம்பணையான் தனக்கன்றங் காழி நல்கிச், சிரித்
தானைத் தென்பரம்பைக் குடியின் மேய திருவாலம் பொழிலானைச்
சிந்தி நெஞ்சே. ௨

உருமுன்றாய் உணர்வின்கண் ஒன்ற னானே ஒங்கா மெய்ப்
பொருளை உடம்பி னுள்ளால், கருவீன்ற வெங்களவை யறிவான் தன்
னைக் காலனைத்தன் கழலடியார் காய்ந்து மாணிக், கருவீன்ற ஆரமுதை
அமரர் கோனை யள்ளுறி யெம்பெருமா னென்பார்க் கென்றுந், திரு
வீன்ற தென்பரம்பைக் குடியின் மேய திருவாலம் பொழிலானைச்
சிந்தி நெஞ்சே. ௩

பார்முழுதாய் விசும்பாகிப் பாதா ளமாம் பரம்பானைச் சுரும்பு
மருங் குழலான் பாகத், தாரமுதாம் அணிதில்லைக் கூத்தன் தன்னை வாட்
போக்கி யம்மானை யெம்மா னென்று, வாரமதா மடியார்க்கு வார மாகி
வஞ்சனைசெய் வாரக்கென்றும் வஞ்ச னாகுஞ், சீரரசைத் தென்பரம்
பைக் குடியின் மேய திருவாலம் பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே. ௪

வரையார்த்த மடமக்கை பங்கன் தன்னை வானவார்க்கும் வான
வனை மணியை முத்தை, அரையார்த்த புவித்தோல்மே லாவ மார்த்த
அம்மானைத் தம்மானை அடியார்க் கென்றும், புரையார்த்த கோவணத்
தெம் புனிதன் தன்னைப் பூந்துருத்தி மேயானைப் புகலூ ரானைத்,
திரையார்த்த தென்பரம்பைக் குடியின் மேய திருவாலம் பொழிலா
னைச் சிந்தி நெஞ்சே. இ

விரிந்தானைக் குவிந்தானை வேத வித்தை வியன்பிறப்போ டிறப்
பாகி கின்றான் தன்னை, அரிந்தானை சலந்தரன்தன் உடலம் வேராய்
கூழ்கடல்நஞ் சுண்டிமையோ ரெல்லா மும்பய், பரிந்தானைப் பல்லசு
ரர் புரக்கன் மூன்றும் பாழ்படுப்பான் சிலைமலைநாண் ஏற்றி யம்பு,
தெரிந்தானைத் தென்பரம்பைக் குடியின் மேய திருவாலம் பொழிலா
னைச் சிந்தி நெஞ்சே. கூ

பொல்லாத என்னழுக்கிற் புகுவா னென்னைப் புறம்புறமே
சோதித்த புனிதன் தன்னை, எல்லாருந் தன்னையே யிகழ அந்நாள்
இடுபலியென் றகத்திரியு மெம்பிரானைச், சொல்லாதா ரவர்தம்மைச்
சொல்லா தானைத் தொடர்ந்துதன் பொன்னடியே பேணு வாரைச்,
செல்லாத நெறிசெலுத்த வல்லான் தன்னைத் திருவாலம் பொழிலா
னைச் சிந்தி நெஞ்சே. எ

ஐந்தலைய நாகவனைக் கிடந்த மாலோ டயன்தேடி நாடரிய அம்
மான் தன்னைப், பந்தணவு மெல்விரலான் பாகத் தானைப் பராய்த்துறை
பும் வெண்காடும் பயின்றான் தன்னைப், பொந்துடைய வெண்தலை
யிற் பலிகொள் வானைப் பூவணமும் புறம்பயமும் பொருந்தி னானைச்,
சிந்தியவெந் தீவினைகள் தீர்ப்பான் தன்னைத் திருவாலம் பொழிலானைச்
சிந்தி நெஞ்சே. அ

கையிலுண் டெழுவாருஞ் சாக்கியருந் கல்லாத வன்மூடர்க் கல்லா
தானைப், பொய்யிலா தவர்க்கென்றும் பொய்யி லானைப் பூண்டாகம் நாணு
கப் பொருப்பு வில்லாக், கையினு ரம்பெரிகா லீர்க்குக் கோலாக் கடுந்
தவத்தோர் நெடும்புரக்கன் கனல்வாய் வீழ்த்த, செய்யினுர் தென்பரம்
பைக் குடியின் மேய திருவாலம் பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே.க-க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிவபுரம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வானவன்காண் வானவர்க்கும் மேலா னான்காண் வடமொழியுந்
தென்தமிழும் மறைகள் நான்கும், ஆனவன்காண் ஆனைந்தும் ஆடி னான்
காண் ஐயன்காண் கையிலன லேந்தி யாடும், கானவன்காண் கான
வனுக் கருள்செய் தான்காண் கருதுவா ரிதயத்துக் கமலத் தூறும்,
தேனவன்காண் சென்றடையாச் செல்வன் றான்காண் சிவனவன்
காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன் தானே. க

நக்கன்காண் நக்கரவம் அரையி லார்த்த நாதன்காண் பூதகண மாட
ஆடும், சொக்கன்காண் கொக்கிறகு சூடி னான்காண் துடியிடையாள்
துணைமுலைக்குச் சேர்வ தாகும், பொக்கன்காண் பொக்கணத்த வெண்
ணீற் றான்காண் புவனங்கள் மூன்றினுக்கும் பொருளாய் நின்ற, திக்
கன்காண் செக்கரது திகழு மேனிச் சிவனவன்காண் சிவபுரத்தெஞ்
செல்வன் தானே. உ

வம்பின்மலர்க் குழலுமையாள் மணவா ளன்காண் மலரவன்மால்
காண்பரிய மைந்தன் தான்காண், கம்பமதக் கரிபிளிற வுரிசெய் தோன்
காண் கடல்நஞ்ச முண்டிருண்ட கண்டத் தான்காண், அம்பாநகர்ப்
பெருங்கோயி லமர்கின் றான்காண் அயவந்தி யுள்ளான்காண் ஐயா
றன்காண், செம்பொனெனத் திகழ்கின்ற வருவத் தான்காண் சிவன
வன்காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன் தானே. ஊ

பித்தன்காண் தக்கன்தன் வேள்வி யெல்லாம் பீடழியச் சாடி
யருள்கள் செய்த, முத்தன்காண் முத்தீயு மாயி னான்காண் முனிவர்க்
கும் வானவர்க்கும் முதலாய் மிக்க, அத்தன்காண் புத்தூரில் அமர்ந்தான்
தான்காண் அரிசிற் பெருந்துறையே ஆட்சி கொண்ட, சித்தன்காண்
சித்தீச் சரத்தான் தான்காண் சிவனவன்காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்
வன் தானே. ஈ

தூயவன்காண் நீறு துதைந்த மேனி துளங்கும் பளிக்ளைய
சோதி யான்காண், தீயவன்காண் தீயவுணர் புரஞ்செற் றான்காண்
சிறுமான்கொள் செங்கையெய் பெருமான் தான்காண், ஆயவன்காண்
ஆருரி லம்மான் தான்காண் அடியார்கட் காரமுத மாயி னான்காண்,

சேயவன்காண் சேமநெறி யாயி னுன்காண் சிவனவன்காண் சிவபுரத்
தெஞ் செல்வன் தானே. ௩

பாரவன்காண் பாரதனிற் பயிரா னுன்காண் பயிர்வளர்க்குந் துளி
யவன்காண் துளியில் நின்ற, நீரவன்காண் நீர்சடைமேல் நிகழ்வித்
தான்காண் நிலவேந்தர் பரிசாக நினைவுற் றோங்கும், பேரவன்காண்
பிறையெயிற்று வெள்ளைப் பன்றிப் பிரியாது பலநாளும் வழிபட் டேத்
தும், சீரவன்காண் சீருடைய தேவர்க் கெல்லாஞ் சிவனவன்காண் சிவ
புரத்தெஞ் செல்வன் தானே. ௬

வெய்யவன்காண் வெய்யகன லேந்தி னுன்காண் வியன்கெடில
வீரட்டம் மேவி னுன்காண், மெய்யவன்காண் பொய்யர்மனம் விரவா
தான்காண் வீணையோ டிசைந்துமிரு பாடல் மிக்க, கையவன்காண்
கையில்கழு வேந்தி னுன்காண் காமரங்கம் பொடிவிழித்த கண்ணி
னுன்காண், செய்யவன்காண் செய்யவனோ மாலுக் கீந்த சிவனவன்
காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன் தானே. ௭-௮-௯

கலையாரு நூலங்க மாயி னுன்காண் கலைபயிலுங் கருத்தன்காண்
திருத்த மாகி, மலையாகி மறிகடலேழ் சூழ்ந்து நின்ற மண்ணாகி விண்
னாகி நின்றான் தான்காண், தலையாய மலையெடுத்த தகவி லோனைத்
தகர்ந்தவிழ் வொருவிரலாற் சாதித் தாண்ட, கலையாரும் மடமகளோர்
கூறன் தான்காண் சிவனவன்காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன் தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவோமாம்புலியூர்- திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆராரும் முவிலேவே லக்கை யானே அலைகடல்நஞ் சயின்றானே
அமர ரோத்தம், ஏராரும் மதிபொதியுஞ் சடையி னானே எழுபிறப்பும்
எனையானா ளுடையான் தன்னை, ஊராரும் படநாகம் ஆட்டு வானே
உயர்புகழ்சேர் தருமோமாம் புலியூர் மன்னுஞ், சீராரும் வடதளியெஞ்
செல்வன் தன்னைச் சேராதே திகைத்துநான் செலுத்தி னேனே. ௧

ஆதியா னரியயனென் றறிய வொண்ணு அமார்தொழுந் கழ
வானே யமலன் தன்னைச், சோதிமதி கலைதொலையத் தக்க நெஞ்சன்.

சுடரி ரவி அயிலெயிறு தொலைவீத் தானே, ஒதிமிக அந்தணர்க ளெரி
மூன் றோம்பும் உயர்புகழார் தருமோமாம் புலியூர் மன்னுந், தீதில்திரு
வடதளியெஞ் செல்வன் தன்னைச் சேராதே திகைத்துநான் செலுத்தி
னேனே.

வருமிக்க மதபானே யுரித்தான் தன்னை வானவர்கோன் தோள
னைத்தும் மடிவீத் தானேத், தருமிக்க குழலுமையான் பாகன் தன்னைச்
சங்கரனெம் பெருமானேத் தாணி தன்மேல் உருமிக்க மணிமாடம்
நிலாவு வீதி உத்தமர்வாழ் தருமோமாம் புலியூர் மன்னுந், திருமிக்க
வடதளியெஞ் செல்வன் தன்னைச் சேராதே திகைத்துநான் செலுத்தி
னேனே.

அன்றினவர் புரமூன்றும் பொடியாய் வேவ அழல்விழித்த கண்
ணனை அமரர்கோனை, வென்றிமிகு காலனுயிர் பொன்றி வீழ விளங்கு
திரு வடியெடுத்த விகிர்தன் தன்னை, ஒன்றியசீ ரிருபிறப்பர் முத்தீ
யோம்பும் உயர்புகழ்நான் மறையோமாம் புலியூர் நானுந், தென்றல்மலி
வடதளியெஞ் செல்வன் தன்னைச் சேராதே திகைத்துநான் செலுத்தி
னேனே.

பாங்குடைய எழிலங்கி யருச்சினமுன் விரும்பப் பரிந்தவனுக்
கருள்செய்த பரமன் தன்னைப், பாங்கிலா நரகதனில் தொண்ட ரானுர்
பாராத வகைபண்ண வல்லான் தன்னை, ஒங்குமதில் புடைதழுவும்
எழிலோமாம் புலியூ ருயர்புகழ்ந் தணரேத்த வுலகர்க் கென்றுந்,
தீங்கில் திரு வடதளியெஞ் செல்வன் தன்னைச் சேராதே திகைத்து
நான் செலுத்தி னேனே.

அருந்தவத்தோர் தொழுதேத்தும் அம்மான் தன்னை ஆராத இன்
னமுதை அடியார் தம்மேல், வருந்துயரந் தவிர்ப்பானே உமையான்நங்கை
மணவாள நம்பியையென் மருந்து தன்னைப், பொருந்துபுனல் தழுவ
வயல் நிலவு துங்கப் பொழில்கெழுவு தருமோமாம் புலியூர் நானுந்,
திருந்துதிரு வடதளியெஞ் செல்வன் தன்னைச் சேராதே திகைத்து
நான் செலுத்தி னேனே.

மலையானே வருமலையன் றுரிசெய் தானே மறையானே மறை
யாலும் அறிய வொண்ணாக், கலையானேக் கலையாருங்கையி னானேக் கடி
வானே அடியார்கள் துயர மெல்லாம், உலையாத அந்தணர்கள் வாழு

மோமாம் புலியூரெம் உத்தமனைப் புரம்மூன் றெய்த, சிலையானை வட தளியெஞ் செல்வன் தன்னைச் சேராதே திகைத்துநான் செலுத்தி னேனே. எ

சேர்ந்தோடு மணிக்கங்கை சூடி னானைச் செழுமதியும் படஅரவும் உடன்வைத் தானைச், சார்ந்தோர்கட் கினியானைத் தன்னொப் பில் லாத் தழலுருவைத் தலைமகனைத் தகைநால் வேதம், ஓர்ந்தோதிப் பயில் வார்வாழ் தருமோமாம் புலியூ ருன்னானைக் கள்ளாத அடியார் நெஞ் சிற், சேர்ந்தானை வடதளியெஞ் செல்வன் தன்னைச் சேராதே திகைத்துநான் செலுத்தி னேனே. அ

வார்கெழுவு முலையுமையான் வெருவ அன்று மலையெடுத்த வாள ரக்கன் தோளுந் தானும், வார்கெழுவு சிரம்பத்தும் இறுத்து மீண்டே இன்னிசைகேட் டிருந்தானை யிமையோர் கோனைப், பார்கெழுவு புகழ் மறையோர் பயிலும் மாடப் பைம்பொழில்சேர் தருமோமாம் புலியூர் மன்னுஞ், சீர்கெழுவு வடதளியெஞ் செல்வன் தன்னைச் சேராதே திகைத்துநான் செலுத்தி னேனே. க-௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிண்ணம்பர் - திருந்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அல்லிமலர் காற்றத் துன்னார் போலும் அன்புடையார் சிந்தை அகலார் போலுஞ், சொல்லின் அருமறைகள் தாமே போலுந் துநெறிக்கு வழிகாட்டுத் தொழிலார் போலும், வில்லிற் புரமூன் றெரித் தார் போலும் வீங்கிருளும் நல்வெளியு மாளுர் போலும், எல்லி நடமாட வல்லார் போலும் இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னாரே. க

கோழிக் கொடியோன்தன் தாதை போலுங் கொம்பனாள் பாகங் குளிர்ந்தார் போலும், ஊழி முதல்வருந் தாமே போலும் உன்குவா ருன் னத்தி னுன்னார் போலும், ஆழித்தேர் வித்தகருந் தாமே போலும் அடைந்தவர்கட் கன்பராய் நின்றார் போலும், ஏழு பிறவிக்குந் தாமே போலும் இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னாரே. உ

தொண்டர்கன் தம்மகலி னுன்னார் போலுந் துநெறிக்குந் துநெறி யாய் நின்றார் போலும், பண்டிருவர் காணப் படியார் போலும் பத்தர்

கந்தம் சித்தத் திருந்தார் போலுங், கண்ட மிறையே கறுத்தார் போலுங் காமனையுங் காலனையுங் காய்ந்தார் போலும், இண்டைச் சடைசேர் முடியார் போலும் இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னாரே.

வானத் திளந்திங்கட் கண்ணி தன்னை வளர்சடைமேல் வைத்து கந்த மைந்தர் போலும், ஊனொத்த வேலொன் றுடையார் போலும் ஒளிநீறு பூசு மொருவர் போலும், தானத்தின் முப்பொழுதுந் தாமே போலுந் தம்மிற் பிறப்பெரியா ரில்லை போலும், ஏனத் தெயிறிலங்கப் பூண்டார் போலும் இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னாரே. ச

சூழுந்தயரம் அறுப்பார்போலுந்தோற்றம் இறுதியாய்கின்றார்போலும் ஆழும் கடல்நஞ்சை யுண்டார் போலும் ஆட லுகந்த அழகர் போலுந் தாழ்வில் மனத்தேனை யாளாக்கொண்டுதன்மையளித்த தலைவர்போலும் ஏழுபிறப்புமறுப்பார்போலும் இன்னம்பர்த்தான்தோன்றியீச னாரே.

பாதத் தணையுஞ் சிலம்பர் போலும் பாளர் விடையொன் றுடையார் போலும், பூதப் படையான் புனிதர் போலும் பூம்புகலூர் மேய புராணர் போலும், வேதப் பொருளாய் விளைவார் போலும் வேடம்பர வித் திரியுந் தொண்டர், ஏதப் படாவண்ணம் நின்றார் போலும் இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னாரே. சு

பல்லார் தலையோட்டில் ஊணார் போலும் பத்தர்கள்தம் சித்தத் திருந்தார் போலுங், கல்லாதார் காட்சிக் கரியார் போலுங் கற்றவர்கள் ஏதங் களைவார் போலும், பொல்லாத பூதப் படையார் போலும் பொருகடலும் ஏழ்மலையுந் தாமே போலும், எல்லாரு மேத்தத் தரு வார் போலும் இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னாரே. ஏ

மட்டு மலியுஞ் சடையார் போலும் மாதையோர் பாக முடையார் போலுங், கட்டம் பிணிகள் தவிர்ப்பார் போலுங் காலன்தன் வாழ்நாள் கழிப்பார் போலும், கட்டம் பயின்றாடும் நம்பர் போலும் ஞாலமெரி நீர் வெளிகா லானார் போலும், எட்டுத் திசைகளுந் தாமே போலும் இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னாரே. அ

கருவுற்ற காலத்தே யென்னை ஆண்டு கழற்போது தந்தளித்த கள்வர் போலுஞ், செருவிற் புரமூன்றும் அட்டார் போலுந் தேவர்க்குந் தேவராஞ் செல்வர் போலும், மருவிப் பிரியாத மைந்தர் போலும் மல

ரடிகன்னாடி வணங்க லுற்ற, இருவர்க் கொருவராய் நின்றார் போலும்
இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னாரே. க.

அலங்கற் சடைதாழ றுய மேற்று அரவம் அரையார்க்க வல்லார்
போலும், வலங்கை மழுவொன் றுடையார் போலும் வான்தக்கன்
வேள்வி சிதைத்தார் போலும், விலங்க லெடுத்துகந்த வெற்றி யானை
விறலுழித்து மெய்ந்ரம்பால் கீதங் கேட்டன், நிலங்கு சுடர்வான்
கொடுத்தார் போலும் இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னாரே. க.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கஞ்சனார் - திருந்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மூவிலைநற் குலம்வலன் ஏத்தி னான மூன்றுசுடர்க் கண்ணனை
மூர்த்தி தன்னை, காவலனை நரைவிடையொன் றேறு வானை நால்
வேதம் ஆறங்க மாயி னான, ஆவினிலைந் துகந்தானை அமரர் கோவை
அயன் திருமா லானனை அனலோன் போற்றுங், காவலனைக் கஞ்சனா
ரண்ட கோவைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டியந் தேனே. க

தலையேந்து கையான யென்பார்த் தானைச் சவந்தாங்கு தோளா
னைச் சாம்ப லானைக், குலையேறு நறுங்கொன்றை முடிமேல் வைத்
துக் கோனாக மசைத்தானைக் குலமாங் கைலை, மலையானை மற்றொப்பா
ரில்லா தானை மதிகதிரும் வானவரும் மாலும் போற்றுங், கலையானைக்
கஞ்சனா ரண்டகோவைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டியந் தேனே.

தொண்டர்முழாம் தொழுதேத்த அருள்செய் வானைச் சுடர்மழு
வான் படையானைச் சுழிவான் கங்கைத், தெண்டிரைகள் பொருதிழி
செஞ் சடையி னானைச் செக்கர்வா னெனியானைச் சேரா தெண்ணிப்,
பண்டமரர் கொண்டுகந்த வேள்வி யெல்லாம் பாழ்படுத்துத் தலையறுத்
துப் பற்கண் கொண்ட, கண்டகனைக் கஞ்சனா ரண்ட கோவைக் கற்
பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டியந் தேனே. ஈ

விண்ணவனை மேருவில்லா வுடையான் தன்னை மெய்யாகிப்
பொய்யாகி விதியா னனைப், பெண்ணவனை ஆணவனைப் பித்தன்
தன்னைப் பிணமிடுகா டுடையானைப் பெருந்தக் கோனை, எண்ணவனை
யெண்டிசையுங் கீழும் மேலும் இருவிசும்பும் இருநிலமு மாகித்

தோன்றுங், கண்ணவனைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக் கற்பகத்தைக்
கண்ணூரக் கண்டெய்ந் தேனே. ௪

உருத்திரனை உமாபதியை உலகா னானை உத்தமனை நித்திலத்தை
ஒருவன் தன்னைப், பருப்பதத்தைப் பஞ்சவடி மார்பி னானைப் பக
விரவாய் நீர்வெளியாய்ப் பரந்து நின்ற, நெருப்பதனை நித்திலத்தின்
தொத்தொப் பானை நீறணிந்த மேனியராய் நினைவார் சிந்தைக், கருத்
தவனைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக் கற்பகத்தைக் கண்ணூரக் கண்
டெய்ந் தேனே. ௫

ஏடேறு மலர்க்கொன்றை யரவு தும்பை யினமதியம் எருக்குவா
னிழிந்த கங்கை, சேடெறிந்த சடையானைத் தேவர் கோவைச் செம்
பொன்மால் வரையானைச் சேர்ந்தார் சிந்தைக் கேடிலியைக் கீழ்வேளு
ரானுங் கோவைக் கிறிபேசி மடவார்பெய் வளைகள் கொள்ளுங், காட
வனைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக் கற்பகத்தைக் கண்ணூரக் கண்
டெய்ந் தேனே. ௬

நாரணனும் நான்முகனும் அறியா தானை நால்வேதத் துருவானை
நம்பி தன்னைப், பாரிடங்கள் பணிசெய்யப் பலிகொண் டெண்ணும் பால்
வண்ணைத் தீவண்ணைப் பகலா னானை, வார்பொதியும் முடையாளோர்
கூறன் தன்னை மானிடங்கை யுடையானை மலிவார் கண்டங், கார்
பொதியுங் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக் கற்பகத்தைக் கண்ணூரக் கண்
டெய்ந் தேனே. ௭

வானவனை வலிவலமும் மறைக்காட் டானை மதிருடும் பெருமானை
மறையோன் தன்னை, ஏனவனை யிமவான்றன் பேதை யோடும் இனி
திருந்த பெருமானை யேத்து வார்க்குத், தேனவனைத் தித்திக்கும்
பெருமான் தன்னைத் தீதிலா மறையானைத் தேவர் போற்றுங்,
கானவனைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக் கற்பகத்தைக் கண்ணூரக்
கண்டெய்ந் தேனே. ௮

நெருப்புருவு திருமேனி வெண்ணீற் றானை நினைப்பார்தம் நெஞ்
சானை நிறைவா னானைத், தருக்கழிய முயலகன்மேல் தான்வைத் தானைச்
சலந்தானைத் தடிந்தோனைத் தக்கோர் சிந்தை, விருப்பவனை விதியானை
வெண்ணீற் றானை வினங்கொளியாய் மெய்யாகி மிக்கோர் போற்றுங்,
கருத்தவனைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக் கற்பகத்தைக் கண்ணூரக்
கண்டெய்ந் தேனே. ௯

மடலாழித் தாமரைஆ யிரத்தி லொன்று மலர்க்கணிடந் திடு
தலுமே மலிவான் கோலச், சுடராழி நெடுமாலுக் கருன்செய் தானைத்-
தும்பியுரி போர்த்தானைத் தோழன் விட்ட, அடலாழித் தேருடைய
இலங்கைக் கோனை அருவரைக்கீழ் அடர்த்தானை அருளார் கருணைக்,
கடலானைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக் கற்பகத்தைக் கண்ணூரக் கண்
யெங் தேனே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேறும்பியூர்- திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பன்னியசெந் தமிழறியேன் கலியேன் மாட்டேன் எண்ணோடு
பண்ணிறைந்த கலைக ளாய, தன்னையுந்தன் திறத்தறியாப் பொறியி
லேனைத் தன்நிறமு மறிவித்து நெறியுந் காட்டி, அன்னையையும் அத்
தனையும் போல அன்பாய் அடைந்தேனைத் தொடர்ந்தென்னை யாளாக்-
கொண்ட, தென்னெறும்பி யூர்மலைமேல் மாணிக் கத்தைச் செழுஞ்
சுடரைச் சென்றடையப் பெற்றேன் நானே.

க

பளிக்கின்றிழ லுட்பதித்த சோதி யானைப் பசுபதியைப் பாசுபத
வேடத் தானை, வீளிந்தெழுந்த சலந்தரனை வீட்டி னான வேதியனை
வின்ணவனை மேலி டையம், அனந்தவனை நான்முகனை அல்லல் தீர்க்-
கும் அருமருத்தை ஆமா றறிந்தென் உன்னந், தெளிந்தெறும்பி யூர்
மலைமேல் மாணிக் கத்தைச் செழுஞ்சுடரைச் சென்றடையப் பெற்-
றேன் நானே.

உ

கருவையென்றன் மனத்திருந்த கருத்தை ஞானக் கடுஞ்சுடரைப்-
படிந்தகிடந் தமர ரேத்தம் உருவையண்டத் தொருமுதலை யோத-
வேலி யுலகினிறை தொழிலிறுதி நடுவாய் நின்ற, மருவைவென்ற-
குழல்மடவான் பாகம் வைத்த மயானத்து மாசிலா மணியை வாசத்,
திருவேறும்பி யூர்மலைமேல் மாணிக் கத்தைச் செழுஞ்சுடரைச் சென்-
றடையப் பெற்றேன் நானே.

ந.

பகழிபொழிந் தடலரக்கர் புரங்கள் மூன்றும் பாழ்படுத்த பாஞ்-
சுடரைப் பரிந்து தன்னைப், புகழுமன்பர்க் கின்பமரும் அமுதைத்-
தேனைப் புண்ணியனைப் புவனியது முழுதும் போக, உமிழும் அம்பொற்-

குன்றத்தை முத்தின் தூணை உமையவந்தம் பெருமானை இமையோ
ரேத்துந், திகழெறும்பி யூர்மலைமேல் மாணிக் கத்தைச் செழுஞ்சுட
ரைச் சென்றடையப் பெற்றேன் நானே. ச

பாரிடங்க ஞடன்பாடப் பயின்று ஈட்டம் பயில்வானை அயில்
வாய சூல மேந்தி, நேரிடும்போர் மிகவல்ல நிமலன் தன்னை நின்
மலனை அம்மலர்கொண் டயனும் மாலும், பாரிடந்தும் மேலுயர்ந்துங்
காணு வண்ணம் பரந்தானை நிமிர்ந்துமுனி கணங்க ளேத்துஞ்,
சீரெறும்பி யூர்மலைமேல் மாணிக் கத்தைச் செழுஞ்சுடரைச் சென்
றடையப் பெற்றேன் நானே. டு

கார்முகிலாய்ப் பொழிவானைப் பொழிந்த முந்நீர் கரப்பானைக்
கடியநடை விடையொன் றேறி, ஊர்பலவுந் திரிவானை ஊர தாக
ஒற்றியூ ருடையனும் முற்றும் ஆண்டு, பேரொழுத்தொன் றுடை
யானைப் பிரம னோடு மாலவனும் இந்திரனும் மந்திரத்தா லேத்துஞ்,
சீரெறும்பி யூர்மலைமேல் மாணிக் கத்தைச் செழுஞ்சுடரைச் சென்
றடையப் பெற்றேன் நானே. சு

நீணிலவும் அந்தீயும் நீரும் மறறை நெறியிலங்கு மிருகாலு மாகா
சம்மும், வாணிலவு தாரகையும் மண்ணும் விண்ணும் மன்னுயிரும்
என்னுயிருந் தானாஞ் செம்பொன், ஆணியென்று மஞ்சனமா மலையே
யென்றும் அம்பவளத் திரளென்றும் அறிந்தோ ரேத்துஞ், சேனெ
றும்பி யூர்மலைமேல் மாணிக் கத்தைச் செழுஞ்சுடரைச் சென்
றடையப் பெற்றேன் நானே. எ

அறந்தெறியா ஊத்தைவாய் அறிவில் சிந்தை யாரம்பக் குண்
டரோ டயர்த்து னாளும், மறந்துமான் திருவடிகள் நினைய மாட்டா
மதியிலியென் வாழ்வெலாம் வாளா மண்மேற், பிறந்தநாள் நாளல்ல
வாளா ஈசன் பேர்பிதற்றிச் சீரடிமைத் திறத்து ளன்பு, செறிந்
தெறும்பி யூர்மலைமேல் மாணிக் கத்தைச் செழுஞ்சுடரைச் சென்
றடையப் பெற்றேன் நானே. அ

அறிவில்ங்கு மனத்தானை அறிவார்க் கன்றி அறியாதார் தந்திறத்
தொன் றறியா தானைப், பொறியிலங்கு வாளாவம் புனைந்து பூண்ட
புண்ணியனைப் பொருதிரைவாய் நஞ்ச முண்ட, குறியிலங்கு மிடற்
ருளை மடல்தேன் கொன்றைச் சடையானை மடைதோறுங் கமல

மென்பூச், செறியெறும்பி யூர்மலைமேல் மாணிக் கத்தைச் செழுஞ்
சுடரைச் சென்றடையப் பெற்றேன் னானே. ௬

அருந்தவத்தின் பெருவலியா லறிவ தன்றி அடலரக்கன் தட
வரையை யெடுத்தான் திண்டோன், முரிந்துகெரிந் தழிந்துபா தான
முற்று முன்கைகரம் பினையெடுத்துக் கீதம் பாட, இருந்தவனை யேழு
லகு மாக்கி னானே யெம்மானைக் கைம்மாவி னுரிவை போர்த்த, திருந்
தெறும்பி யூர்மலைமேல் மாணிக் கத்தைச் செழுஞ்சுடரைச் சென்ற
டையப் பெற்றேன் னானே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழுக்குன்றம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மூவிலவேற் கையானே மூர்த்தி தன்னை முதுபிணக்கா டுடை
யானே முதலா னானே, ஆவினிலைத் துகந்தானே அமரர் கோனை ஆலால
முண்டுகந்த ஐயன் தன்னைப், பூவினின்மேல் நான்முகனும் மாலும்
போற்றப் புணர்வரிய பெருமானைப் புனிதன் தன்னைக், காவலனைக்
கழுக்குன்றம் அமர்த்தான் தன்னைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்
டேன் னானே. ௧

பல்லாடு தலைசடைமே லுடையான் தன்னைப் பாய்புலித்தோ
லுடையானைப் பகவன் தன்னைச், சொல்லோடு பொருளனைத்து
மாணன் தன்னைச் சுடருருவி லென்பராக் கோலத் தானே, அல்லாத
காலனைமுன் னடர்த்தான் தன்னை ஆலின்சீழ் இருந்தானே அமுதா
னானைக், கல்லாடை புனைந்தருளுந் காபாலியைக் கற்பகத்தைக் கண்ணா
ரக் கண்டேன் னானே. (௨-௩-௪-௫-௬-௭-௮-௯-௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

பல வகைத் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நேர்த்தொருத்தி யொருபாகத் தடங்கக் கண்டு நிலைதளர ஆயி
ரமா முகத்தி னோடு, பாய்த்தொருத்தி படர்ச்சடைமேற் பயிலக் கண்டு
பட அரவும் பனிமதியும் வைத்த செல்வர், தாந்திருத்தித் தம்மனத்தை

யொருக்காத் தொண்டர் தனித்தொருதண் ணேறிமெய் தனரா முன்
ணம், பூந்துருத்தி பூந்துருத்தி யென்பீ ராகில் பொல்லாப் புலால்
துருத்தி போக்க லாமே. க

ஐத்தானத் தகமிடறு சுற்றி யான்கே யகத்தடைந்தால் யா
தொன்று மிவொ ரில்லை, மைத்தானக் கண்மடவார் தங்க ளோடு மாய
மனை வாழ்க்கை மகிழ்ந்து வாழ்வீர், பைத்தானத் தொண்மதியும்
பாம்பும் நீரும் படர்சடைமேல் வைத்துகந்த பண்பன் மேய, நெய்த்
தானம் நெய்த்தான மென்பீ ராகில் கிலாவாப் புலால்தானம் நீக்க லாமே.

பொய்யாறு வாறே புனைந்து பேசிப் புலர்ந்தெழுந்த காலைப்
பொருளே தேடிக், கையாறாக் கரண முடையோ மென்று களித்த
மனத்தராய்க் கருதி வாழ்வீர், நெய்யாறு ஆடிய நீல கண்டர் நிமிர்புன்
சடைநெற்றிக் கண்ணர் மேய, ஐயாறே ஐயாறே யென்பீ ராகில்
அல்லல்தீர் தமருலகம் ஆள லாமே. ஈ

இழவொன்று தாமொருவர்க் கிட்டொன் றியார் ஈன்றெடுத்த
தாய்தந்தை பெண்டிர் மக்கள், கழனங்கோ வையாதல் கண்டுந் தேறார்
களித்த மனத்தராய்க் கருதி வாழ்வீர், அழனம்மை நீக்குவிக்கும் அரைய
னாக்கும் அமருலகம் ஆள்விக்கும் அம்மான் மேய, பழனம் பழனமே
யென்பீ ராகில் பயின்றெழுந்த பழவினையோய் பாற்ற லாமே. ச

ஊற்றுத் துறையொன்ப துள்ளின் றேரீர் ஒக்க அடைக்கும்போ
துணர மாட்டிர், மாற்றுத் துறைவழிகொண் டோடா முன்னம் மாய
மனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்து வாழ்வீர், வேற்றுத் தொழில்பூண்டார் புரங்
கள் மூன்றும் வெவ்வழல்வாய் வீழ்விக்கும் வேந்தன் மேய, சோற்றுத்
துறைசோற்றுத் துறையென்பீ ராகில் துயர்நீங்கித் துநெறிக்கட்
சோ லாமே. னு

கலஞ்சுழிக்குங் கருங்கடல்குழ் வையந் தன்னிற் கள்ளக் கடலி
லழுந்தி வாளா, நலஞ்சுழியா எழுநெஞ்சே யின்பம் வேண்டில் நம்
பன்றன் அடியிணைக்கே நவில்வா யாகில், அலஞ்சுழிக்கும் மன்னாகந்
தன்னான் மேய அருமறையோ டாறங்க மாணர் கோயில், வலஞ்சுழியே
வலஞ்சுழியே யென்பீ ராகில் வல்வினைகள் தீர்ந்துவா னா லாமே. சு

தண்டி குண்டோ தரன்பிங் கிருடி சார்ந்த புகழ்நந்தி சங்கு கன்
னன், பண்டை புலகம் படைத்தான் தானும் பாரை யளந்தான் பல்

லாண் டிசைப்பத், திண்டி வயிற்றுச் சிறுகட் பூதஞ் சிலபாடச் செங்
கண் விடையொன் றார்வான், கண்டியூர் கண்டியூ ரொன்பீ ராகிற் கடுக.
நும் வல்வினையைக் கழற்ற லாமே. எ

விடமூக்கப் பாம்பேபோற் சிந்தி நெஞ்சே வென்னேற்றான் தன்
தமகார்க் கண்ட போது, வடமூக்க மாமுனிவர் போலச் சென்று மாத
வத்தார் மனத்துனார் மழுவாட் செல்வர், படமூக்கப் பாம்பினையிற்
பள்ளி யானும் பங்கயத்த மேலயனும் பரவிக் காணாக், குடமூக்கே
குடமூக்கே யென்பீ ராகிற் கொடுவினைகள் தீர்ந்தாரினக் குறுக லாமே.

தண்காட்டாச் சந்தனமுந் தவள நீறும் தழையணுகுங் குறுங்
கொன்றை மாலே சூழிக், கண்காட்டாக் கருவரைபோ லினைய காஞ்சிக்
கார்மயிலஞ் சாயலார் கலந்து காண, எண்காட்டாக் காடங் கிடமா லின்று
எரிவீசி யிரவாடும் இறைவர் மேய, வெண்காடே வெண்காடே என்பீ
ராகில் வீடாத வல்வினைநோய் வீட்ட லாமே. க

தந்தையார் தாயா ருடன் பிறந்தார் தாரமார் புத்திரரார் தாந்தா
மாரே, வந்தவா நெங்கனே போமா நேதோ மாயமா மிதற்கேதும் மகிழ
வேண்டாம், சிந்தையீ ருமக்கொன்று சொல்லக் கேண்மின் திகழ்மதி
யும் வாளரவுந் தினைக்குஞ் சென்னி, எந்தையார் திருநாமம் நமச்சிவாய
என்றெழுவார்க் கிருவிசும்பி லிருக்க லாமே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

நின்ற திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இருநிலனாய்த் தீயாகி நீரு மாகி இயமான னாயெறியுங் காற்று
மாகி, அருகிலைய திங்கனாய் ஞாயி ராகி ஆகாச மாயட்ட மூர்த்தி
யாகிப், பெருநிலமுக் குற்றமும் பெண்ணும் ஆணும் பிறருருவுந் தம்
முருவுந் தாமே யாகி, நெருநிலயாய் இன்றாகி நாளே யாகி கிரிப்புன்
சடையடிகள் நின்ற வாரே. க

மண்ணகி வீண்ணகி மலையு மாகி வயிரமுமாய் மாணிக்கந் தானே
யாகிக், கண்ணகிக் கண்ணுக்கோர் மணியு மாகிக் கலையாகிக் கலையூனந்
தானே யாகிப், பெண்ணகிப் பெண்ணுக்கோ ராணு மாகிப் பிரளயத்
துக் கப்பாலோ ரண்ட மாகி, எண்ணகி யெண்ணுக்கோ ரெழுத்து மாகி
யெழுஞ்சுடரா யெம்மடிகள் நின்ற வாரே. உ

கல்லாகிக் களராகிக் காணு மாகிக் காவிரியாய்க் கால்ஆறாய்க் கழியு மாகிப், புல்லாகிப் புதலாகிப் பூடு மாகிப் புரமாகிப் புரமூன்றுங் கெடுத்தா னாகிச், சொல்லாகிச் சொல்லுக்கோர் பொருளு மாகிச் சுலா வாகிச் சுலாவுக்கோர் சூழ லாகி, நெல்லாகி நிலனாகி நீரு மாகி நெடுஞ் சுடராய் நிமிர்ந்தடிகள் நின்ற வாரே. ௩

காற்றாகிக் காள்முதிலாய்க் காலம் மூன்றாய்க் கனவாகி நனவாகிக் கங்கு லாகிக், கூற்றாகிக் கூற்றுகைத்த கொல்களிறு மாகிக் குரைகட லாய்க் குரைகடற்கோர் கோமா னுமாய், நீற்றானாய் நீறேற்ற மேனி யாகி நீள்விசும்பாய் நீள்விசும்பி னுச்சி யாகி, ஏற்றானு யேறார்ந்த செல்வ னாகி யெழுஞ்சுடராய் எம்மடிகள் நின்ற வாரே. ௪

தீயாகி நீராகித் திண்மை யாகித் திசையாகி அத்திசைக்கோர் தெய்வ மாகித், தாயாகித் தந்தையாய்ச் சார்வு மாகித் தாரகையும் ஞாயி றுந்தண் மதியு மாகிக், காயாகிப் பழமாகிப் பழத்தில் நின்ற இரதங்கள் நுகர்வானுந் தானே யாகி, நீயாகி னானாகி நேர்மை யாகி நெடுஞ்சுட ராய் நிமிர்ந்தடிகள் நின்ற வாரே. ௫

அங்கமா யாதியாய் வேத மாகி அருமறையோ டைம்பூதந் தானே யாகிப், பங்கமாய்ப் பலசொல்லுந் தானே யாகிப் பால்மதியோ டாதி யாய்ப் பான்மை யாகிக், கங்கையாய்க் காவிரியாய்க் கன்னி யாகிக் கட லாகி மலையாகிக் கழியு மாகி, எங்குமாய் ஏறார்ந்த செல்வ னாகி எழுஞ் சுடராய் எம்மடிகள் நின்ற வாரே. ௬

மாதா பிதாவாகி மக்க ளாகி மறிகடலும் மால்விசும்புந் தானே யாகிக், கோதா விரியாய்க் குமரி யாகிக் கொல்புலித்தோ லாடைக் குழக னாகிப், போதாய மலர்கொண்டு போற்றி நின்று புனைவார் பிறப் பறுக்கும் புனித னாகி, யாதானு மெனநினைந்தார்க் கெளிதே யாகி அழல்வண்ண வண்ணர்தாம் நின்ற வாரே. ௭

ஆவாகி ஆவினில் ஐந்து மாகி அறிவாகி அழலாகி அவியு மாகி, நாவாகி நாவுக்கோர் உரையு மாகி நாதனாய் வேதத்தி னுள்ளோ னாகிப், பூவாகிப் பூவுக்கோர் நாற்ற மாகிப் புக்குளால் வாசமாய் நின்ற னாகித், தேவாகித் தேவர் முதலு மாகிச் செழுஞ்சுடராய்ச் சென்றடிகள் நின்ற வாரே. ௮

நீராகி நீளகலத் தானே யாகி நிழலாகி நீள்விசும்பி னுச்சியாகிப்,
பேராகிப் பேருக்கோர் பெருமை யாகிப் பெருமதில்கள் மூன்றினை யு
மெய்தா னாகி, ஆரோனாக் தன்னடைந்தார் தம்மை யெல்லாம் ஆட்
கொன்ன வல்லவெம் மீச னாந்தாம், பாராகிப் பண்ணாகிப் பாட லாகிப்
பாஞ்சுடராய்ச் சென்றடிகள் நின்ற வாதே. ௬

மாலாகி நான்முகனாய் மாபூதமாய் மருக்கமாய் அருக்கமாய் மகிழ்வு
மாகிப், பாலாகி யெண்டிகைக்கும் எல்லை யாகிப் பரப்பாகிப் பரலோகந்
தானே யாகிப், பூலோக புவலோக சுவலோகமாய்ப் பூதங்களாய்ப் புரா
ணன் தானே யாகி, ஏலா தனவெல்லாம் எல்விப் பானாய் எழுஞ்சுட
ராய் எம்மடிகள் நின்ற வாதே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

தனித் தீருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பன்நீ அம்மைநீ ஐய னும்நீ அன்புடைய மாமனும் மாமி யும்
நீ, ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொரு ளும்நீ ஒருகுலமுஞ் சுற்றமும்
ஒரு ரும்நீ, தய்ப்பனவும் உய்ப்பனவுந் தோற்று வாய்நீ துணையாயென்
டுஞ்சுத் துறப்பிப் பாய்நீ, இப்பொன்நீ இம்மணிநீ இம்முத் தும்நீ
யிறைவன்நீ ஏறார்ந்த செல்வன் நீயே. ௧

வெம்பவரு கிற்பதன்று கூற்றம் நம்மேல் வெய்யவினைப் பகை
யும் பைய கையும், எம்பரிவு தீர்த்தோம் இடுக்கண் இல்லோம் எங்கெழி
லென் ஞாயி ரெனியோ மல்லோம், அம்பவனச் செஞ்சடைமேல் ஆறு
குடி அனலாடி ஆன்அஞ்சும் ஆட்டு கந்த, செம்பவன வண்ணர் செங்
குன்ற வண்ணர் செவ்வான வண்ணரென் சிந்தை யாரே. ௨

ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவ ராடா தாரே அடக்குவித்தால் ஆரொ
ருவ ரடங்கா தாரே, ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவ ரோடா தாரே யுருகு
வித்தால் ஆரொருவ ருருகா தாரே, பாட்டுவித்தால் ஆரொருவர் பாடா
தாரே பணிவித்தால் ஆரொருவர் பணியா தாரே, காட்டுவித்தால்
ஆரொருவர் காணா தாரே காண்பாரார் கண்ணுதலாய்க் காட்டாக் காலே.

நற்பதத்தார் நற்பதமே ஞான மூர்த்தி நலஞ்சுடரே நால்வேதத்
தப்பால் நின்ற, சொற்பதத்தார் சொற்பதமுங் கடந்து நின்ற சொலந்

கரிய சூழலாய் இதுவுன் தன்மை, நிற்பதொத்து நிலையிலா நெஞ்சந்-
தன்னுள் நிலாவாத புலாலுடம்பே புகுந்து நின்ற, கற்பகமே யானுன்னை
விடுவே னல்லேன் கணகமா மணிநிறத்தெங் கடவு ளானே. ௪

திருக்கோயி லில்லாத திருவி லூரும் திருவெண்ணீ றணியாத
திருவி லூரும், பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடா ஆரும் பாங்கினொடு
பலதளிக ளில்லா ஆரும், விருப்போடு வெண்சங்கம் ஊதா ஆரும் விதா
னமும் வெண்கொடியு மில்லா ஆரும், அருப்போடு மலர்பறித்திட்-
டுண்ண ஆரும் அவையெல்லாம் ஊரல்ல அடவி காடே. ௫

திருநாமம் அஞ்செழுத்துஞ் செப்பா ராகில் தீவண்ணர் திறமொ
ருகால் பேசா ராகில், ஒருகாலுந் திருக்கோயில் சூழா ராகில் உண்பதன்
முன் மலர்பறித்திட் டுண்ண ராகில், அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ
றணியா ராகில் அளியற்றார் பிறந்தவா ரேதோ வென்னிற், பெரு
நோய்கள் மிகவலியப் பெயர்த்துஞ் செத்துப் பிறப்பதற்கே தொழி
லாகி யிறக்கின் றாரே. ௬

நின்னாவார் பிறரன்றி நீயே யானாய் நினைப்பார்கள் மனத்துக்
கோர் வித்து மானாய், மன்னாளுய் மன்னவர்க்கோ ரமுத மானாய் மறை
நான்கு மானாய் ஆ றங்க மானாய், பொன்னாளுய் மணியானாய் போக
மானாய் பூமிமேல் புகழ்தக்க பொருளே யுன்னை, என்னாளுய் என்
னாளுய் என்னி னல்லால் ஏழையேன் என்சொல்லி யேத்து கேனே. ௭

அத்தாவுன் அடியேனை அன்பா லார்த்தாய் அருள்நோக்கில் தீர்த்-
தநீ ராட்டிக் கொண்டாய், எத்தனையும் அரியநீ யெளியை யானாய் எனை
யாண்டு கொண்டிரங்கி யேன்று கொண்டாய், பித்தனேன் பேதை
யேன் பேயேன் நாயேன் பிழைத்தனகள் எத்தனையும் பொறுத்தா-
யன்றே, இத்தனையும் எம்பரமோ ஐய ஐயோ எம்பெருமான் திருக்
கருணை யிருந்த வாரே. ௮

குலம்பொல்லேன் குணம்பொல்லேன் குறியும் பொல்லேன் குற்
றமே பெரிதுடையேன் கோல மாய, நலம்பொல்லேன் நான் பொல்-
லேன் ஞானி யல்லேன் நல்லாரோ டிசைந்திலேன் நடுவே நின்ற,
விலங்கல்லேன் விலங்கல்லா தொழிந்தேன் அல்லேன் வெறுப்பனவும்
மிகப்பெரிதும் பேசு வல்லேன், இலம்பொல்லேன் இரப்பதே ஈய
மாட்டேன் என்செய்வான் தோன்றினேன் ஏழை யேனே. ௯

சங்கதி பதமதி யிரண்டுத் தந்து தரணியொடு வாளுளத் தருவ
ரோனும், மஞ்ருவார் அவர்செல்வம் மதிப்போ மல்லோம் மாதேவர்க்
கேகாந்த ரல்லா ராகில், அங்கமெலங்குறைந்தழகு தொழுநோ யராய்
ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலைய ரோனும், கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்த்
கன்ப ராகில் அவர்கண்டர் நாம்வணங்குங் கடவு ளாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

தனித் தீநுத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆமயந்தீர்த் தடியேனை யானாக் கொண்டார் அதிகைலீ ரட்டா
னம் ஆட்சி கொண்டார், தாமரையோன் சிரமரிந்து கையிற் கொண்
டார் தலையதனிற் பலிகொண்டார் நிறைவாம் தன்மை, வாமனனார்
மாகாயத் துதிரத் கொண்டார் மானிடங்கொண் டார்வலங்கை மழுவாட்
கொண்டார், காமனையும் உடல்கொண்டார் கண்ணால் நோக்கிக் கண்
ணப்பர் பணிபுக்கொன் கபாலி யாரே. ௧

முப்புரிநூல் வரைமார்பின் முயங்கக் கொண்டார் முதுகேழல்
முனாமருப்புக் கொண்டார் பூனாச், செப்புருவ முலைமலையான் பாகக்
கொண்டார் செம்மேனி வெண்ணீறு திகழக் கொண்டார், அப்புர
வார் சுரிசந்தின் தோடு கொண்டார் சுடர்முடிசூழ்ந் தடியமார் தொழ
வுக் கொண்டார், அப்பலிகொண் டாயிழையார் அன்புக் கொண்டார்
அடியேனை ஆளுடைய அடிக ளாரே. ௨

முடிகொண்டார் முனையினவெண் திங்க ளோடு மூசுமின நாக
முட னாகக் கொண்டார், அடிகொண்டார் சிலம்பலம்பு கழலு மார்ப்பு
அடங்காத முயலகனை யடிக்கீழ்க் கொண்டார், வடிகொண்டார்ந் திலக்கு
மழு வலங்கைக் கொண்டார் மாலையிடப் பாகத்தே மருவக் கொண்
டார், துடிகொண்டார் கங்கானத் தோன்மேற் கொண்டார் சூலதீர்த்
தடியேனை யாட்கொண் டாரே. ௩

பொக்கணமும் புலித்தோலும் புயத்திற் கொண்டார் பூதப் படை
கன்புடை சூழக் கொண்டார், அக்கினொடு படஅரவம் அரைமேற்
கொண்டார் அனைத்தலகும் படைத்தவையும் அடங்கக் கொண்டார்,
கொக்கிறகுங் கூலினமுங் கொண்டை கொண்டார் கொடியனை யட

லாழிக் கிரையாக் கொண்டார், செக்கர்நிறத் திருமேனி திகழக் கொண்டார் செடியேனை யாட்கொண்ட சிவஞர் தாமே. ச

அந்தகனை அயிற்குலத் தழுத்திக் கொண்டார் அருமறையைத் தேர்க் குதிரை யாக்கிக் கொண்டார், சுந்தரனைத் துணைக்கவரி வீசக் கொண்டார் சுடுகாடு நடமாடு மிடமாக் கொண்டார், மந்தரம்நற் பொருசிலையா வளைத்துக் கொண்டார் மாகாளன் வாசல்காப் பாகக் கொண்டார், தந் திரமந் திரத்தரா யருளிக் கொண்டார் சமண்தீர்த்தென் தன்னையாட் கொண்டார் தாமே. கு

பாரிடங்கள் பலகருவி பயிலக் கொண்டார் பவளநிறங் கொண்டார் பளிங்குங் கொண்டார், நீரடங்கு சடைமுடிமேல் நிலாவுங் கொண்டார் நீலநிறங் கோலநிறை மிடற்றிற் கொண்டார், வாரடங்கு வன முலையார் மைய லாகி வந்திட்ட பலிகொண்டார் வளையுங் கொண்டார், ஊரடங்கு பொற்றிருநகர் பற்றிக் கொண்டார் உடலுறுநோய் தீர்த்தென்னை யாட்கொண்டாரே. சு

அணிதில்லை அம்பலமா டாங்காக் கொண்டார் ஆலால அருநஞ்சும் அமுதாக் கொண்டார், கணீவளர்தார்ப் பொன்னிதழிக் கமழ்தார் கொண்டார் காதலார் கோடிகலந் திருக்கை கொண்டார், மணிபணத்த அரவந் தோள் வளையாக் கொண்டார் மால்விடைமேல் நெடுவீதி போதக் கொண்டார், துணிபுலித்தோ வினையாடை யுடையாக் கொண்டார் சூலங்கைக் கொண்டார்தொண் டெனைக்கொண்டாரே. எ

படமூக்கப் பாம்பணையா னோடு வாநோன் பங்கயனென் றங்க வரைப் படைத்துக் கொண்டார், சூடமூக்கிற் கீழ்க்கோட்டங் கோயில் கொண்டார் கூற்றுதைத்தோர் வேதியனை உய்யக் கொண்டார், நெடு மூக்கிற் கரியினுரி மூடிக் கொண்டார் நினையாத பாவிசளை நீங்கக் கொண்டார், இடமாக்கி யிடைமருதுங் கொண்டார் பண்டே யென்னை இந்நாள் ஆட்கொண்ட இறைவர் தாமே. அ

எச்சன்னிணத் தலைகொண்டார் பகன்கண் கொண்டார் இரவிகளி லொருவன்பல் லிறுத்துக் கொண்டார், மெச்சன்வியாத் திரன்தலை யும் வேறுக் கொண்டார் விநலங்கி கரங்கொண்டார் வேள்வி காத்து, உச்சநமன் தானறுத்தார் சந்திரனை யுதைத்தா ருணர்விலாத் தக்கன் றன் வேள்வி யெல்லாம், அச்சமெழ அழித்துக்கொண்டருளுஞ் செய்தார் அடியேனை யாட்கொண்ட அமலர் தாமே. க

சடையொன்றிற் கங்கையையுந் தரித்துக் கொண்டார் சாமத்.
தின் இசைவீணை தடலிக் கொண்டார், உடையொன்றிற் புள்ளி
யுழைத் தோலுங் கொண்டார் உன்குவார் உள்ளத்தை ஒருக்கிக்
கொண்டார், கடைமுன்றிற் பலிகொண்டார் கனலுங் கொண்டார்
காபால வேடங் கருதிக் கொண்டார், விடைவென்றிக் கொடியதனில்
மேவக் கொண்டார் வெந்துயரந் தீர்த்தென்னை யாட்கொண் டாரே. ௧௦

குராமலரோ டராமதியஞ் சடைமேற் கொண்டார் குடமுழந்-
தீசனைவா சகனாக் கொண்டார், சிராமலைதஞ் சேர்விடமாத் திருந்தக்
கொண்டார் தென்றல்நெடுந் தேரோனைப் பொன்றக் கொண்டார்,
பராபரனென் பதுதமது பேராக் கொண்டார் பருப்பதங் கைக்கொண்
டார் பயங்கன் பண்ணி, இராவணனென் றவனைப்பேர் இயம்பக் கொண்
டார் இடருறுமோய் தீர்த்தென்னை யாட்கொண் டாரே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவினாத்தீர்த்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அண்டங் கடந்த சுவடு முண்டோ அனலங்கை யேந்திய ஆட
லுண்டோ, பண்டை யெழுவர் படியு முண்டோ பாரிடங்கன் பல
சூழ்ப் போந்த துண்டோ, கண்ட மிறையே கறுத்த துண்டோ கண்
னின்மேற் கண்ணொன்று கண்ட துண்டோ, தொண்டர்கள் சூழத்
தொடர்ச்சி யுண்டோ சொல்லீரெம் பிரானாகக் கண்ட வாரே. ௧

எரிசின்ற இனஞாயி நன்ன மேனி யிலக்கிழையோர் பாலுண்டோ
வெள்ளே றுண்டோ, விரிசின்ற பொறியாவத் தழலு முண்டோ
வேழத்தி னுரியுண்டோ வெண்ணு லுண்டோ, வரிசின்ற பொறியா
வச் சடையுமுண்டோ அச்சடைமேல் இளமதியம் வைத்த துண்டோ,
சொரிசின்ற புனலுண்டோ சூலம்உண்டோ சொல்லீரெம் பிரானாகக்
கண்ட வாரே. ௨

நிலாமலை செஞ்சடைமேல் வைத்த துண்டோ நெற்றிமேற்
கண்ணுண்டோ நீறு சாந்தோ, புலாங்காறு வெள்ளெலும்பு பூண்ட
துண்டோ பூதந்தற் சூழ்ந்தனவோ போரே றுண்டோ, கலாமலை வேற்
கண்ணுள் பாகத் துண்டோ கார்க்கொன்றை மலை கலந்த துண்டோ,

சுலாமாலை யாடரவந் தோன்மே லுண்டோ சொல்லீரெம் பிரானாரைக்
கண்ட வாறே. ந

பண்ணார்ந்த வீணை பயின்ற துண்டோ பாரிடங்கள் பலகுழப்
போந்த துண்டோ, உண்ணு வருநஞ்ச முண்ட துண்டோ ஊழித்தீ
யன்ன ஒளிதா னுண்டோ, கண்ணார் கழல்காலந் செற்ற துண்டோ
காமனையுந் கண்ணழலாந் காய்ந்த துண்டோ, எண்ணார் திரிபுரங்க
ளெய்த துண்டோ எவ்வகையெம் பிரானாரைக் கண்ட வாறே. ச

நீறுடைய திருமேனி பாக முண்டோ நெற்றிமே லொற்றைக்கண்
முற்று முண்டோ, கூறுடைய கொடுமழுவான் கையி லுண்டோ
கொல்புலித்தோ லுடையுண்டோ கொண்டவேடம், ஆறுடைய சடை
யுண்டோ அரவ முண்டோ அதனருகே பிறையுண்டோ அளவி
லாத, ஏறுடைய கொடியுண்டோ இலய முண்டோ எவ்வகையெம்
பிரானாரைக் கண்ட வாறே. ஞ

பட்டமுந் தோடுமோர் பாகம் கண்டேன் பார்திகழப் பலிதிரிந்து
போதக் கண்டேன், கொட்டிநின்றி லயங்க ஊடக் கண்டேன் குழை
காதிற் பிறைசென்னி யிலங்கக் கண்டேன், கட்டங்கக் கொடிதிண்
டோள் ஆடக் கண்டேன் கனமழுவான் வலங்கையில் இலங்கக் கண்
டேன், சிட்டனைத் திருவால வாயிற் கண்டேன் தேவனைக் கனவில்
நான் கண்ட வாறே. சு

அலைத்தோடு புனற்கங்கை சடையிற் கண்டேன் அலர்கொன்
றைத் தாரணிந்த வாறு கண்டேன், பலிக்கோடித் திரிவாரகைப் பாம்பு
கண்டேன் பழனம் புகுவாரைப் பகலே கண்டேன், கலிக்கச்சி மேற்
றளியே யிருக்கக் கண்டேன் கறைமிடறுந் கண்டேன் கனலுந் கண்
டேன், வலித்துடுத்த மான்தோல் அரையிற் கண்டேன் மறைவல்ல
மாதவனைக் கண்ட வாறே. ள

நீறேறு திருமேனி நிகழக் கண்டேன் நீள்சடைமேல் நிறை
கங்கை யேறக் கண்டேன், கூறேறு கொடுமழுவான் கொள்ளக் கண்
டேன் கொடுகொட்டி கையலகு கையிற் கண்டேன், ஆறேறு சென்னி
யணி மதியுந் கண்டேன் அடியார்கட் காரமுத மாகக் கண்டேன்,
ஏறேறி யிந்நெறியே போதக் கண்டேன் இவ்வகையெம் பெருமானைக்
கண்ட வாறே. அ

விரையுண்ட வெண்ணீறு தானு முண்டு வெண்தலைகை யுண்
பொருகை வீணை யுண்டு, சுரையுண்டு சூடும் பிறையொன் றுண்டு
குலமுத் தண்டுஞ் சமந்த துண்டு, அரையுண்ட கோவண ஆடை யுண்டு
வலிக்கோலுந் தோலு மழகா வுண்டு, இரையுண் டறியாத பாம்பு
முண்டு இமையோர் பெருமா னிலாத தென்னே. க

மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங் கச்சி மயானத்தான் வார்சடை
யான் என்னி னல்லான், ஒப்புடைய னல்லன் ஒருவ னல்லன் ஒருர
னல்லன் ஒருவம னில்லி, அப்படியும் அந்நிறமும் அவ்வண்ணமும் அவ
னருளே கண்ணாகக் காணின் அல்லால், இப்படியன் இந்நிறத்தன் இவ்
வண்ணத்தன் இவனிறைவன் என்றெழுதித் காட்டொ ணாதே. க௦

பொன்னொத்த மேனிமேற் பொடியுங் கண்டேன் புலித்தோ
லுடைகண்டேன் புணரத் தன்மேல், மின்னொத்த றுண்ணிடையான்
பாகு கண்டேன் மிளிர்வதொரு பாம்பும் அரைமேற் கண்டேன், அன்
னத்தே ருந்த அரக்கன் தன்னை அலற அடர்த்திட்ட அடியுங் கண்
டேன், சின்ன மலர்க்கொன்றை கண்ணி கண்டேன் சிவனைநான் சிந்
தைபுட் கண்ட வாரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

மறுமாற்றத் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நாமார்க்குங் குடியல்லோம் கமனை யஞ்சோம் நாகத்தி விடர்ப்
படோம் கடலை யில்லோம், ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்
லோம் இன்பமே யெந்நாளுந் துன்ப மில்லை, தாமார்க்குங் குடியல்லாத்
தன்மை யான சங்கரான்நற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற், கோமாற்கே
நாமென்றும் மீனா ஆளாய்க் கொய்ம்மலர்ச்சே வடியினையே குறுகி
னோமே. க

அகலிடமே இடமாக ஊர்கன் தோறும் அட்டுண்பார் இட்டுண்பார்
விலக்கார் ஐயம், புகலிடமாம் அம்பலங்கள் பூமி தேவி புடன்கிடந்தாற்
புரட்டான்பொய் யன்று மெய்யே, இகலுடைய விடையுடையான்

தேவாரம்

சுசுசு

என்று கொண்டான் இனியேதுங் குறைவிலோம் இடர்கள் தீர்ந்
தோம், துகிலுடுத்துப் பொன்பூண்டு திரிவார் சொல்லுஞ் சொற்கேட்கக்
கடவோமோ துரிசற் றோமே. உ

வாராண்ட கொங்கையர்சேர் மனையிற் சேரோம் மாதேவா மாதே
வா என்று வாழ்த்தி, நீராண்ட புரோதாயம் ஆடப் பெற்றோம் நீறணி
யுங் கோலமே நிகழப் பெற்றோங், காராண்ட மழைபோலக் கண்ணீர்
சோரக் கன்மனமே நன்மனமாக் கரையப் பெற்றோம், பாராண்டு பக
டேறி வருவார் சொல்லும் பணிகேட்கக் கடவோமோ பற்றற் றோமே.

உறவாவார் உருத்திரபல் கணத்தி னோர்கள் உடுப்பனகோ வணத்
தொடுகி ஞ்ளவா மன்றே, செறுவாருஞ் செறமாட்டார் தீமை தானும்
நன்மையாய்ச் சிறப்பதே பிறப்பிற் செல்லோம், நறவார்பொன் னிதழி
நறுந் தாரோன் சீரார் நமச்சிவா யஞ்சொல்ல வல்லோம் நாவால், சுற
வாருங் கொடியாளைப் பொடியாக் கண்ட சுடர்நயனச் சோதியையே
தொடர்வுற் றோமே. ஈ

என்றும்நாம் யாவர்க்கும் இடைவோ மல்லோம் இருநிலத்தில் எமக்
கெதிரா வாரு மில்லை, சென்றுநாம் சிறுதெய்வம் சேர்வோ மல்லோஞ்
சிவபெருமான் திருவடியே சேரப் பெற்றோம், ஒன்றினற் குறை
யுடையோ மல்லோ மன்றே உறுபினியார் செறலொழிந்திட் டோடிப்
போனார், பொன்றினார் தலைமால யணிந்த சென்னிப் புண்ணியனை
நண்ணியபுண் ணியத்து னோமே. னு

மூவுருவின் முதலுருவாய் இருநான் கான மூர்த்தியே யென்றுமடப்
பத்து மூவர், தேவர்களும் மிக்கோருஞ் சிறந்து வாழ்த்துஞ் செம்பவனத்
திருமேனிச் சிவனே யென்னும், நாவுடையார் நமையாள வுடையா
ரன்றே நாவலந்தீ வகத்தினுக்கு நாத ரான, காவலரே யேவி விடுத்தா
ரேனுங் கடவமலோங் கடுமையொடு களவற் றோமே. ஈ

நிற்பனவும் நடப்பனவும் நிலனும் நீரும் நெருப்பினொடு காற்றாகி
நெடுவா னாகி, அற்பமொடு பெருமைபுமாய் அருமை யாகி அன்புடை
யார்க் கெளிமையதாய் அளக்க லாகாத், தற்பரமாய்ச் சதாசிவமாய்த்
தானும் யானும் ஆகின்ற தன்மையனை நன்மையோடும், பொற்புடைய
பேசக் கடவோம் பேயர் பேசுவன பேசுதுமோ பிழையற் றோமே. எ

ஈசனையெவ் வுலகினுக்கும் இறைவன் தன்னை இமையவர்தம் பெருமானை எரியாய் மிக்க, தேசனைச் செம்மேனி வெண்ணீற் றானைச் சிலம்பரையன் பொற்பாவை நலஞ்செய் கின்ற, நேசனை கித்தலும் நினையப் பெற்றோம் நின்றுண்பார் எம்மை நினையச் சொன்ன, வாசக மெல்லாம் மறந்தோ மன்றே வந்தீரார் மன்னவனா வானு னாரே.

அ

சடையுடையான் சங்கக் குழையோர் காதன் சாம்பலும் பாம்பும் அணிந்த மேனி, வீடையுடையான் வேங்கை அதன்மே லாடை வெள்ளிபோற் புள்ளியுழை மான்தோல் சார்ந்த, உடையுடையான் நம்மை யுடையான் கண்டிர் உம்மோடு மற்று முளராய் நின்ற, படை யுடையான் பணிகேட்கும் பணியோ மல்லோம் பாசமற வீசும் படியோ நாமே.

க

நாவார நம்பனையே பாடப் பெற்றோம் நாணற்றார் நள்ளாமே வீன்னப் பெற்றோம், ஆவாஎன் நெமையாள்வான் அமரர் நாதன் அய னொடுமாற் கறிவரிய அனலாய் நீண்ட, தேவாதி தேவன் சிவனென் சிங்தை சேர்ந்திருந்தான் தென்திசைக்கோன் தானே வந்து, கோவா டிக் குற்றேவல் செய்கென் றுலக் குணமாகக் கொள்ளோமெண் குணத்து னோமே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகலூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

என்னுகேன் என்சொல்லி எண்ணு கேளு எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணி னல்லால், கண்ணிலேன் மற்றோர் களைகண் இல் லேன் கழலடியே கைதொழுது காணின் அல்லால், ஒண்ணுளே ஒன் பது வாசல் வைத்தாய் ஒக்க அடைக்கும்போ துணர மாட்டேன், புண் ணியா உன்னடிக்கே போது கின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

க

அங்கமே பூண்டாய் அனலா டினாய் ஆதிரையாய் ஆல்நிழலாய் ஆனே நூர்ந்தாய், பங்கமொன் றில்லாத படர்ச டையினாய் பாம்பொடு திங்கள் பகைதீர்த் தாண்டாய், சங்கையொன் றின்றியே தேவர் வேண்டச் சமுத்திரத்தின் நஞ்சுண்டு சாவா மூவாச், சிங்கமே உன்னடிக்கே போது கின்றேன் திருப்புகலூர் மேவிய தேவ தேவே. உ

பையரவக் கச்சையாய் பால்வெண் ணீற்றாய் பளிக்குக் குழையினாய் பண்ணு ரின்சொல், மைவிரவு கண்ணுளைப் பாகந் கொண்டாய் மான்மறிகை ஏந்தினாய் வஞ்சக் கள்வர், ஐவரையும் என்மேற் றாவறுத்தாய் அவர்வேண்டுங் காரியமிங் காவ தில்லை, பொய்யுரையா துன்னடிக்கே போது கின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே. ஈ

தெருளாதார் மூவெயிலுந் தீயில் வேவச் சிலைவளைத்துச் செங்கணையாற் செற்ற தேவே, மருளாதார் தம்மனத்தில் வாட்டந் தீர்ப்பாய் மருந்தாய்ப் பிணிதீர்ப்பாய் வாணோக் கென்றும், அருளாகி ஆதியாய் வேத மாகி அலர்மேலான் நீர்மேலான் ஆய்ந்துங் காண்ப், பொருளாவாய் உன்னடிக்கே போது கின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

நீரேறு செஞ்சடைமேல் நிளாவெண் திங்கள் நீங்காமை வைத்து கந்த நீதி யானே, பாரேறு படுதலையிற் பலிகொள் வானே பண்டநங்கற் காய்ந்தானே பாவ நாசா, காரேறு முகிலினைய கண்டத் தானே கருங்கைக் களிற்றுரிவை கதறப் போர்த்த, போரேறே உன்னடிக்கே போது கின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே. ஐ

விரிசடையாய் வேதியனே வேத கீதா விரிபொழில்சூழ் வெண்காட்டாய் மீயச் சூராய், திரிபுரங்கள் எரிசெய்த தேவ தேவே திருவாரூர்த் திருமூலட் டானம் மேயாய், மருவினியார் மனத்துளாய் மாகா ளத்தாய் வலஞ்சுழியாய் மாமறைக்காட் டெந்தா யென்றும், புரிசடையாய் உன்னடிக்கே போது கின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே. சு

தேவார்ந்த தேவனைத் தேவ ரெல்லாந் திருவடிமேல் அலரிட்டுத் தேடி நின்று, காவார்ந்த மறைபாடி நடம் ஆடி நான்முகனும் இந்திரனும் மாலும் போற்றக், காவார்ந்த பொழிற்சோலைக் காணப் பேராய் கழுக்குன்றத் துச்சியாய் கடவு னேனின், பூவார்ந்த பொன்னடிக்கே போது கின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே. ஏ

கெய்யாடி நின்மலனே நீல கண்டா நிறைவுடையாய் மறைவல்லாய் நீதி யானே, மையாடு கண்மடவான் பாகத் தானே மான்தோல் உடையாய் மகிழ்ந்து நின்றாய், கொய்யாடு கூவிளங் கொன்றை மாலு கொண்டடியேன் நானிட்டுக் கூறி நின்று, பொய்யாத சேவடிக்கே போது கின்றேன் பூம்புகலூர் மேலிய புண்ணி யனே. அ

துன்னஞ்சேர் கோவணத்தாய் தூய நீற்றாய் துதைந்திலங்கு வெண்மழுவான் கையி லேந்தித், தன்னினையுந் தண்மதியும் பாம்பும். நீருஞ் சடைமுடிமேல் வைத்துகந்த தன்மை யானே, அன்ன நடை மடவான் பாகத் தானே யக்காரம் பூண்டானே ஆதி யானே, பொன்னங் கழலடிக்கே போது கின்றேன் பூம்புகலூர் மேலிய புண்ணி யனே. கூ

ஒருவனையும் அல்லா துணரா துள்ளம் உணர்ச்சித் தடுமாற்றத் தன்னே நின்ற, இருவரையும் மூவரையும் என்மேல் ஏவி இல்லாத தரவறுத்தாய்க் கில்லென் ஏலக், கருவரைக்கும் கானல் இலங்கை வேந்தன் கடுந்தேர்மி தோடாமைக் காலாற் செற்ற, பொருவரையாய் உன்னடிக்கே போது கின்றேன் பூம்புகலூர் மேலிய புண்ணி யனே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

தேவாரத் திருமுறைகள்

முற்றிற்று.

சிவஸ்தல, சிவநாம சத்திநாம அட்டவவண

சோ - சோழநாடு, சே - சேரநாடு, பா - பாண்டிநாடு, தோ - தோண்டைநாடு, ந - நடுநாடு,
கோ - கோங்குநாடு, து - துளுவநாடு, வ - வடநாடு

ஸ்தலங்களின் பெயர்	நாடு	சுவாமி பெயர்	தேவியார் பெயர்
-------------------	------	--------------	----------------

முவரும் தேவாரம் பாடியுள்ள ஸ்தலங்கள் 44.

1 திருஅதிகை	ந	வீரட்டேசுவரர்	திரிபுரசுந்தரி
2 திருஅரிசிற்கரைப் புத்தூர்	சோ	படிக்காசளித்த ஈசுவரர்	அழகாம்பிகை
3 திருஆமாத்தூர்	ந	அபிராமேசுவரர்	முத்தாம்பிகையம்மை
4 திருஆரூர்	சோ	வன்மீக நாதர்	அல்லியங்கோதையம்மை
5 திருஆலங்காடு	தொ	தேவர்சிக்கப் பெருமான்	வண்டார்முழலியம்மை
6 திருஆவடுதுறை	சோ	மாசிலாமணி ஈசுவரர்	ஒப்பிலாமுலையம்மை
7 திருஆணைக்கா	சோ	ஜம்புகேசுவரர்	அகிலாண்ட நாயகி
8 திருஇடை மருதூர்	சோ	மகாலிங்கேசுவரர்	பெருநலமாமுலை நாயகி
9 திருஐயாறு	சோ	பஞ்சநதேசுவரர்	அறம்வளர்த்த நாயகி
10 திருஒற்றியூர்	தொ	படம்பக்க நாதர்	வடிவுடையம்மை
11 திருக்கச்சி ஏகம்பம்	தொ	ஏகாம்பர நாதர்	காமாகுதியம்மை
12 திருக்கடலூர்	சோ	அமிர்தகடேசுவரர்	அபிராமியம்மை

ஸ்தலங்களின் பெயர்	நாடு	Koviloor Digital Library சுவாமி பெயர்	தேவியார் பெயர்
13 திருக்கடவூர் மயானம்	சோ	பிரமபுரீசுவரர்	மலர்குழல்மின்னம்மை
14 திருக்கைலாயம்	வ	கைலாயநாதர்	பார்வதியம்மை
15 திருக்கழிப்பாலை	சோ	பால்வண்ணநாதர்	வேதநாயகி
16 திருக்கழுக்குன்றம்	தொ	வேதகிரீசுவரர்	பெண்ணில்லாளம்மை
17 திருக்கற்குடி	சோ	கற்பக நாதர்	அஞ்சனாகியம்மை
18 ஸ்ரீகாழி	சோ	பிரம்மபுரீசுவரர்	திருநிலை நாயகி
19 திருக்காளத்தி	தொ	காளத்தீசுவரர்	ஞானப்பூங்கோதை
20 கோயில்	சோ	திருமூல நாதர்	உமையம்மை
21 திருக்கோளிலி	சோ	கோளிலி நாதர்	வண்டமர் பூங்குழலம்மை
22 திருச்சோற்றுத்துறை	சோ	ஒதவனேசுவரர்	அன்னபூரணி
23 திருத்தருத்தி	சோ	வேதேஸ்வரர்	முகிழாம்பிகை
24 திருநள்ளாறு	சோ	தர்பாரண்யேசுவரர்	போகமார்த்த பூண்மூலையம்மை
25 திருநளிபள்ளி	சோ	நற்றுணையப்பர்	மலையான் மடத்தை
26 திருநாகேச்சரம்	சோ	நாகநாதேசுவரர்	குன்றமூல நாயகி
27 திருநாகைக்காரோணம்	சோ	காயாரோகணேசுவரர்	நீலாயதாக்ஷி
28 திருநின்றியூர்	சோ	மகாலக்ஷ்மீசுவரர்	உலக நாயகி
29 திருநெல்லாயிலரத்துறை	ந	அரத்துறை நாதர்	ஆரந்த நாயகி
30 ஸ்ரீபருப்பதம்	வ	பருப்பத நாதர்	பருப்பத நாயகி
31 திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி	கொ	கொடுமுடி நாதர்	பண்மொழி நாயகி
32 திருப்புகலூர்	சோ	அக்கினீசுவரர்	கருந்தான் குழலி
33 திருப்புறம்பயம்	சோ	சாக்ஷி நாதேசுவரர்	கரும்பன்ன சொல்லம்மை
34 திருப்புன்கூர்	சோ	சிவலோக நாதர்	சொக்க நாயகி

35	திருப்புவணம்	பா	பூவணநாதேசுவரர்	மின்னையானம்மை
36	திருப்பைஞ்ஞீலி	சோ	நீலகண்டேசுவரர்	விசாலாகுழி
37	திருமழபாடி	சோ	வஜ்ஜிரஸ்தம்பேசுவரர்	அழகாம்பிகை
38	திருமறைக்காடு	சோ	மறைக்காட்டேசுவரர்	யாழைப் பழித்த மொழியம்மை
39	திருமுதுகுன்றம்	ந	பழமலை நாதர்	பெரிய நாயகி
40	திருவலம்புரம்	சோ	வலம்புரி நாதேஸ்வரர்	வடுவகிர் கண்ணம்மை
41	திருவலவலம்	சோ	மனத்துணை நாதேஸ்வரர்	வானையங் கண்ணியம்மை
42	திருவாஞ்சியம்	சோ	வாஞ்சிலிங்கேசுவரர்	மங்கள நாயகி
43	திருவீழிமிழலை	சோ	வீழி அழகேசர்	சுந்தர குஜாம்பிகை
44	திருவெண்காடு	சோ	சுவேதாரண்யேசுவரர்	பிரம்மவித்தியா நாயகி

திருநானசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் பாடிய ஸ்தலங்கள் 52.

1	திருஅண்ணாமலை	ந	அருணாசலேசுவரர்	உண்ணாமுலையம்மை
2	திருஅவளிவணல்லூர்	சோ	சாகுழி நாயகேசுவரர்	செனந்தர நாயகி
3	திருஅன்பிலாலந்துறை	சோ	ஆலந்துறை நாதர்	செனந்தர நாயகி
4	திருஅன்னியூர்	சோ	ஆபத்சகாயேசுவரர்	பெரிய நாயகி
5	திருஆக்கூர்	சோ	தாண்டோன்றியப்பர்	வான்நெடுங்கண்ணி
6	திருஆலவாய்	பா	சொக்கநாதர்	மீநாகுழி
7	திருஇராமேச்சுவரம்	பா	இராம நாதேசுவரர்	பர்வத வர்த்தினி
8	திருஇன்னம்பர்	சோ	எழுத்தறி நாதர்	செனந்தர நாயகி
9	திருஒமம்புலியூர்	சோ	துயர்தீர்த்த நாதர்	பூங்கொடி நாயகி
10	திருக்கடம்பூர்	சோ	அமிர்தகடேசுவரர்	சோதி மின்னம்மை
11	திருக்கண்டியூர்	சோ	பிரமசிரக்கண்டேசுவரர்	மங்கள நாயகி
12	திருக்கருகாவூர் [ள்ளி]	சோ	முல்லைவனேசுவரர்	கரும்பினையா ளம்மை
13	மேலைத் திருக்காட்டுப்ப	சோ	தீயாடியப்பர்	செனந்தர நாயகி

ஸ்தலங்களின் பெயர்	நாடு	சுவாமி பெயர்	தேவியார் பெயர்
14 திருக்காணூர்	சோ	செம்மேனி நாதர்	சிவயோக நாயகி
15 திருக்கீழ்வேளூர்	சோ	கேடிலியப்பர்	வனமுலை நாயகி
16 திருக்குடமூக்கு	சோ	கும்பேசுவரர்	மங்கள நாயகி
17 திருத்தென்குரங்காடுது	சோ	ஆபத் சகாயேசுவரர்	பவளக்கொடியம்மை
18 திருக்கோகர்ணம் [ஹை	து	மஹாபல நாதர்	கோகர்ண நாயகி
19 திருக்கோடிகா	சோ	திரிகோடீசுவரர்	திரிபுரசுந்தரி
20 திருக்கோவலூர்	ந	வீரட்டேசுவரர்	சிவானந்த வல்லி
21 திருக்கோழம்பம்	சோ	கோகிலேசுவரர்	சௌந்தர நாயகி
22 திருச்சாயக்காடு	சோ	சாயாவனேசுவரர்	சூயிலினும் நன்மொழியம்மை
23 திரிசிராப்பள்ளி	சோ	தாயுமானேசுவரர்	மட்டுவார் குழலம்மை
24 திருச்சிவபுரம்	சோ	சிவபுர நாதர்	சிங்காரவல்லி
25 திருச்செங்காட்டங்குடி	சோ	கணபதீசுவரர்	திருக்குழல் நாயகி
26 திருச்செம்பொன்பள்ளி	சோ	சொர்ணபுரீசுவரர்	மருவார் குழலி
27 திருச்சேறை	சோ	செந்நெறியப்பர்	ஞானவல்லி
28 திருநல்லம்	சோ	உமாமகேசுவரர்	மங்கள நாயகி
29 திருநல்லூர்	சோ	கலியாணசுந்தரேசுவரர்	கலியாணசுந்தரி
30 திருநாரையூர்	சோ	சௌந்தரேசுவரர்	திரிபுரசுந்தரி
31 திருநெய்த்தானம்	சோ	நெய்யாடியப்பர்	இளமங்கையம்மை
32 திருப்பந்தணைநல்லூர்	சோ	பசுபதீசுவரர்	காம்பனதோளி யம்மை
33 திருப்பராய்த்துறை	சோ	பராய்த்துறை நாதர்	பொன்மயிலாம்பிடை
34 திருப்பழனம்	சோ	ஆபத்ஸகாயர்	பெரிய நாயகி
35 திருப்பாசூர்	தொ	பாசூர் நாதர்	பசுபதி நாயகி

36	திருப்பாதிரிப்புலியூர்	ந	பாடலேசுவரர்	பெரிய நாயகி
37	திருப்புத்தூர்	பா	புத்தூரீசுவரர்	சிவகாமியம்மை
38	திருப்புள்ளிருக்குவேளூர்	சோ	வைத்திய நாதர்	தைய நாயகி
39	திருப்பெண்ணாகடம்	ந	சுடர்க்கொழுந்தீசுவரர்	கடந்தை நாயகி
40	திருப்பெருவேளூர்	சோ	பிரியாயீசுவரர்	மின்னனையா எம்மை
41	திருமங்கலக்குடி	சோ	பிராணவாதேசுவரர்	மங்கள நாயகி
42	திருமணஞ்சேரி	சோ	அருள்வள்ளல் நாயகர்	யாழின்மொழி யம்மை
43	திருமயிலாடுதுறை	சோ	மாயூர நாதேசுவரர்	அபயாம்பிகை
44	திருமருகல்	சோ	மாணிக்க வண்ணேசுவரர்	வண்டுவார் குழலம்மை
45	திருமாற்பேறு	தொ	மால்வணங்கீசுவரர்	கருணை நாயகி
46	திருவலஞ்சுழி	சோ	கற்பகநாதீசுவரர்	பெரிய நாயகி
47	திருவாய்மூர்	சோ	வாய்மூர் நாதர்	பாலினு நன்மொழியம்மை
48	திருவான்மியூர்	தொ	மருந்தீசுவரர்	சொக்க நாயகி
49	திருவிசயமங்கை	சோ	விஜய நாதேசுவரர்	மங்கை நாயகி
50	திருவெண்ணியூர்	சோ	வெண்ணிக் கரும்பர்	அழகிய நாயகி
51	திருவேட்களம்	சோ	பாசுபதேசுவரர்	நல்ல நாயகி
52	திருவேதிக்குடி	சோ	வேதபுரீசுவரர்	மங்கையர்க்கரசி

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் பாடிய ஸ்தலங்கள் 2.

1	திருக்கச்சிமேற்றளி	தொ	திருமேற்றளி நாதர்	காமாகுதியம்மை
2	திருநீரே	சோ	கான நிர்த்த சங்கரர்	வேயுறுதோளியம்மை

ஸ்தலங்களின் பெயர்	நாடு	Koviloor Digital Library சுவாமி பெயர்	தேவியார் பெயர்
-------------------	------	--	----------------

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பாடல் மாத்திரம் உள்ள ஸ்தலங்கள் 28.

1 திரு.ஆப்பாடி	சோ	பாலுகந்த ஈசுவரர்	பெரிய நாயகி
2 திரு.ஆருர் அரநெறி	சோ	அரநெறியப்பர்	புவனேசுவரி
3 திரு.ஆலம்பொழில்	சோ	ஆத்மநாதேசுவரர்	ஞானம்பிகை
4 திரு.எழும்பியூர்	சோ	எழும்பீசுவரர்	நறுங்குழல் நாயகி
5 திருக்கஞ்சனூர்	சோ	அக்கினீசுவரர்	கற்பக நாயகி
6 திருக்கடம்பந்துறை	சோ	கடம்பவன நாதேஸ்வரர்	முற்றிலா முலையம்மை
7 திருக்கடுவாய்க்கரைப்புத்	சோ	சொன்னபுரீசுவரர்	சிவாம்பிகை
8 திருச்சுருவி [தூர்]	சோ	சற்குண நாதேசுவரர்	சர்வாங்க நாயகி
9 திருக்கண்ணாப்பூர்	சோ	நடுதறியப்பர்	மாதுமையம்மை
10 திருக்குடந்தைக் கீழ்க்கோ	சோ	நாகேசுவரர்	பெரிய நாயகி
11 திருக்குரக்குக்கா [ட்டம்]	சோ	கொந்தளேசுவரர்	கொந்தள நாயகி
12 திருக்குறுக்கைவீரட்டம்	சோ	வீரட்டேசுவரர்	ஞானம்பிகை
13 திருக்கொட்டையூர்	சோ	கோடீசுவரர்	பந்தாடு நாயகி
14 திருக்கொண்டிச்சுரம்	சோ	பசுபதீசுவரர்	சாந்த நாயகி
15 திருச்சத்தி முற்றம்	சோ	சிவக்கொழுந்தீசுவரர்	பெரிய நாயகி
16 திருத்தலையாலங்காடு	சோ	ஆடவல்லீசுவரர்	திருமடந்தையம்மை
17 திருநீலக்குடி	சோ	நீலகண்டேசுவரர்	உமையம்மை
18 திருப்பயற்றூர்	சோ	பயற்றீசுவரர்	காவியங் கண்ணியம்மை
19 திருப்பழையாறைவடதளி	சோ	சோமேசுவரர்	சோமகலா நாயகி

20	திருப்பள்ளியின்முகக் கூட	சோ	முககோண நாதர்	மைமேவு கண்ணியம்மை
21	திருப்பாலத்துறை [ல்	சோ	பாலேவன நாதர்	தவள வெண்ணகை யம்மை
22	திருப்பூந்துருத்தி	சோ	புஷ்பவன நாதர்	அழகாலமர்ந்த நாயகி
23	திருப்பூவனூர்	சோ	புஷ்பவனேசுவரர்	கற்பகவல்லி
24	திருப்பேரெயில்	சோ	ஜகநீசுவரர்	ஜகந்நாயகி
25	திருமீயச்சூர் இளங்கோயி	சோ	சகல புலனேசுவரர்	மேகலாம்பிகை
26	திருமுண்டிச்சுரம் [ல்	ந	முண்டிசுவரர்	செல்வ நாயகி
27	திருஅன்னியூர்	சோ	அக்கினீசுவரர்	பார்வதியம்மை
28	திருவாட்போக்கி	சோ	ரத்தினகிரீசுவரர்	சுரும்பார் குழலம்மை

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பாடிய ஸ்தலங்களின் மொத்தம் $(44+52+2+28)=126$.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
அ		அஞ்சுகொலா	௩௧	அணியனவுஞ்	௩௨௬
அகலிடமே	௪௩௮	அஞ்சண்ண	௩௮௪	அண்டங்கடந்த	௪௩௬
அக்காவம்	௪௫௨	அஞ்சுமஞ்சு	௨௩௫	அண்டத்தானே	௩௦௨
அக்காரணிவடம்	௨௪	அஞ்சைக்களத்	௪௧௨	அண்டமாயாதி	௧௩
அக்கிருந்த	௪௪௪	அஞ்சையு	௧௧௨	அண்டமாரமரர்	௪௫
அக்குமாமை	௩௦௮	அடர்ப்பரிய	௧௨	அண்டமாரிரு	௩௦௬
அக்குலாம்	௩௪௧	அடலைக்கடல்	௧௪௨	அண்டமே	௪௨௨
அக்கங்கொறு	௪௮	அடல்விடையூர்தி	௧௦	அண்டரமரர்	௧௨௮
அக்கட்கடுக்கை	௧௩௦	அடியார்சிலம்	௪௬௧	அண்டர்வாழ்வு	௨௨௪
அக்கண்மா	௩௦	அடுத்தானையுரித்	௧௪	அண்டவர்கள்	௪௪௨
அக்கதிரோன	௧௪	அடுத்தானே	௪௩௬	அண்டவாண	௨௩௪
அக்கதழைதமண்	௧௧௫	அடுத்திருந்தா	௧௩௨	அண்டவானவர்	௧௮௬
அக்கமாயாதி	௪௬௧	அடுத்தவந்த	௨௨௨	அண்ணாமலை	௪௧௧
அக்கமாரும்	௨௪௫	அடம்புங்	௨௮௮	அதிரார்தேவ	௨௧௪
அக்கமேழண்	௫௦௧	அடைந்தார்தம்	௪௪௬	அதிராலினே	௪௨௩
அக்கைஆரழ	௧௧௫	அட்டதுகாலனே	௧௪௨	அத்தாவன் அடி	௪௬௩
அக்கையிலன்	௧௮	அட்டபுட்ப	௨௪௪	அந்தகனை	௪௧௫
அக்கையுனன்	௫௩	அட்டமாமலர்	௧௮௦	அந்தமில்புகழா	௨௮௪
அசைந்தவன்	௪௩௪	அட்டமூர்த்தி	௧௮௧	அந்தமுமாதியு	௧௪௪
அச்சமில்லை	௨௫௫	அட்டமினில்	௧௪௪	அந்தரந்தேர்	௫௫
அஞ்சணைகணையி	௮௨	அட்டமொலிநீ	௧௪௨	அந்தாமரைப்	௩௨௬
அஞ்சப்புவனி	௩௧௪	அணங்குபாக	௨௨௩	அந்தியைநல்ல	௧௩௩
அஞ்சியாடுவ	௨௦௧	அணங்குமை	௪௪	அந்திவட்டத்	௧௪௧
அஞ்சிலுவியற்ற	௪௩	அணவரியான்	௪௫௩	அந்திவட்	௧௬௬
		அணிதில்லை	௪௧௫	அப்பன்நீ	௪௧௨

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
அம்மலர்க்	கடுக	அரியானை அந்த	கடுக	அலையார்ந்தபுன	சசஅ
அம்மானையமு	கடுக	அருகடைமலை	கடுக	அலையார்புனற்க	சடுக
அம்மைபயக்கு	கடுக	அருகெலாங்	அடு	அலையார்வினைத்	கடுக
அயனவனும்	கடுக	அருக்கனங்கி	உகசு	அல்லலடியார்	சஎக
அயன்நெடு	கடுக	அருக்கன்பாதம்	கடுக	அல்லலாகணம்	உகடு
அயிலார் அம்	உஎடு	அருத்தமும்	உஅஅ	அல்லலாயின	உசக
அரக்கர்தம்முப்	கடுக	அருத்தினையர	கஎக	அல்லலில்லை	உஉஅ
அரக்கனாய	உடுக	அருந்தவத்தின்	சஅஅ	அல்லலென்	கசஎ
அரக்கனாந்தலை	உஅஉ	அருந்தவத்	சஅக	அல்லலோடரு	உஎடு
அரக்கனாற்ற	உகக	அருந்தவர்கள்	கடுக	அல்லலென்று	உசஎ
அரக்கனாற்றல	உடுஅ	அருந்திறல்	உகஎ	அல்லாய்ப்	கடுக
அரக்கனீரைந்	கடுக	அருந்துணை	கடுக	அல்லிமலர்	சஅஉ
அரக்கனையலற	கஎக	அருந்தும்	கடுக	அல்லியான	உகசு
அரக்கனைவிர	கஅஉ	அருப்புப்	உடுக	அல்லும்பகலு	சசஉ
அரக்கன்வல்	கடுக	அருப்போட்டு	கடுக	அவனென்று	கஅடு
அரக்கன் தன்	உகஅ	அருமணித்தடம்	கடுக	அழகியோமி	உஎக
அரக்கின்	உடுக	அருமறையனை	உஅஉ	அழலங்கையி	கடுக
அரண்இலா	கடுக	அரும்பற்றப்	கசஎ	அழலுமிழங்கை	எக
அரவணைப்	உகக	அரும்பித்த	கடுக	அழித்தவன்கா	சகசு
அரவணையான்	கடுக	அரும்பெருஞ்	கடுக	அனக்குநெறியி	கஎஎ
அரவத்தால்	கஅஅ	அருவராத	உகக	அளித்தஆன்	உஉக
அரவமார்த்தன	கடுக	அருவரைதாங்கி	அச	அளித்துவந்தடி	கடுக
அரவனுகையின	உஉக	அருவனாயத்தி	உகஅ	அளிமலர்க்	ககக
அரிசிலின்	உடுக	அரைசேராவ	கடுக	அளியானை	சசக
அரிச்சந்திரத்	சகஉ	அரைப்பாலுடுப்	கசசு	அளியினுக்குழ	அக
அரிச்சிராப்பக	உகடு	அரையார்	உசடு	அளையாயிலாவ	சசஉ
அரிச்சுற்ற	கசஎ	அலங்கல்சேர்	உஅஎ	அன்னலைக்கடக்க	கஅ
அரிபிரமர்	சடுக	அலங்கற்சடை	சஅச	அறந்தெரியா	சஅஎ
அரியநான்	கஅக	அலருகீருங்	கடுக	அறிவிலங்கும	சஅஎ
அரியநான்மறை	ககக	அலைக்கின்ற	கசச	அறிவிலாஅரக்க	கடுக
அரியபெரும்	சஎடு	அலைத்தோடு	சகஎ	அறுத்தவன்கா	சஎஎ
அரிஅயனிர்திர	கடுக	அலையெடுத்த	கடுக	அறுத்தானை	சகடு
அரியயன்தலை	உஅக	அலையார்டட	கஅஉ	அறுத்தான்கா	சகஎ
அரியன அங்கம்	சக	அலையார்ந்த	கஅஅ	அறுமையிவ்வுல	கடுக

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
அறைகலந்தகுழ நகூப		ஆண்டானையடி சகள		ஆரூர்மூலட்டா சசள	
அறைமல்கு கசஅ		ஆண்டானைவா நகூச		ஆரோருவ நசக	
அறையார்பொற் சகஅ		ஆதிக்கண் ந.ருஉ		ஆர்த்ததோலு உகந	
அற்றுப்பற்றி உசச		ஆதித்தனங்கி ருஅ		ஆர்த்தளனக் நகக	
அனலொருகை சஉரு		ஆதிநாதனடல் உஎ௦		ஆர்த்தாருயிரடு உஎ	
அனுசயப்பட் உசஉ		ஆதிநாதன் உசக		ஆர்த்தானைவாச நகூச	
அன்பினையடி உருஅ		ஆதிப்பாலட்ட ந௦ந		ஆர்த்தான்காண் சஎரு	
அன்பின் ஆ உஅந		ஆதிமாமலையன் உகச		ஆர்த்தெழுமில்லக் ககக	
அன்றலின்சீ ச௦ச		ஆதியனையெறி சநரு		ஆரந்தவனையு நகூஅ	
அன்றினவர் சஅக		ஆதியாயவனாரு ந௦எ		ஆர்வலம் கச	
அன்றுதானாக உா		ஆதியானண்ட உகரு		ஆலத்தார்நிழ உருந	
அன்னமாம் நருச		ஆதியானரியய சஅ௦		ஆலநீழலமர்ந்த உஎஎ	
அன்னம்பாலிக் கசஎ		ஆதியானையமார் ந௦உ		ஆலநீழலிருப்ப நசக	
ஆ		ஆதியிற் பிரமனார் எச		ஆலமுண்டழகா உஉக	
ஆகத்துமையட நஅக		ஆதியும்மா உஅச		ஆலலாலிருக்கை சச	
ஆகத்தோர்பாம் நகூக		ஆதியும் அறிவு எரு		ஆலாலம்மிடற்ற சருரு	
ஆகம்பத்தாவண்ணு கச		ஆத்தமாம் எஅ		ஆலாலமுண்டு நஅக	
ஆகாதருஞ்சண் நகூஅ		ஆப்பிரீரோ ந௦ந		ஆலின்சீழறங்க ருஅ	
ஆக்கையாற்பய கஎ		ஆமயந்தீர்த்தடி சகச		ஆலுமாமயிற் உகூஅ	
ஆங்கணைந்தச நசக		ஆமலிபாலுநெய்யு ா		ஆலைப்படுகரும் சகந	
ஆசைவன்பாச ககஎ		ஆயமுடையது கஉஅ		ஆவாகிஆவினில் சகக	
ஆடல்புரிந்தநிலை ரு		ஆயிரந்தாமரைபோ க		ஆவாசிறுதொ ககக	
ஆடல்மாலயா நருஅ		ஆயிரந்திங்கன் அந		ஆவியாயவியுமாகி ருஉ	
ஆடிநின்றயண் ககக		ஆய்ந்தகைவாள கஉஅ		ஆவினில்ஐந்து நஅஎ	
ஆடினாரொரு ருஎ		ஆய்ந்தவன்கா சநக		ஆவின்பால் உசக	
ஆடுவாய்நீரட்ட நசக		ஆரட்டேனும் கருஎ		ஆவின்மேவிய உசஉ	
ஆட்சியுலகை சஉந		ஆரணப்பொரு உசக		ஆவுற்றஐந்து சகஉ	
ஆட்டினையடி உகரு		ஆரழலுருவமாகி எச		ஆனான அடியவ சசஉ	
ஆட்டினான்முன்உருக		ஆராதின்னமு சசரு		ஆளாகாரா உகக	
ஆட்டுவித்தால் சகஉ		ஆராரும்மூலிலை சஅ௦		ஆறுகால்வண்டு உகரு	
ஆணகிப்பெண் நசஅ		ஆராய்ந்தடித் கருச		ஆறுகொண்ட கஅந	
ஆணிபோல நீ உகரு		ஆரார்திரிபுரம் நஅச		ஆறுகொலாமவர் நக	
		ஆரியந்தமிழோ ககந		ஆறுசடைக் நசச	
		ஆருமறியா நஅஅ		ஆறுகுடும் கஅஉ	

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
ஆறுடைச்சடை சௌ		இந்திரனோடு	ருக	இலங்கைவேந்த உருசு	
ஆறேறுசடையா கரு		இந்திரன்பிரம	க00	இலங்கைவேந்த உசுரு	
ஆறேறுசெஞ்ச சௌ		இமையாதுயி	சௌ0	"	உௌஉ
ஆறேறுசென்னிசௌ		இமையாமுக	உௌரு	"	உௌசு
ஆறேற்கவல்ல ருௌ0		இம்மாயப்பிற	சௌஉ	இலவினாமாதர் அசு	
ஆறென்றியசம கருக		இம்மையம்மை	உ0ரு	இலையாருஞ்	சௌரு
ஆற்றநீள்சடை உௌஉ		இம்மைவானவர் கௌௌ		இலையினார்	கௌஉ
ஆற்றவும்அவல உசுஅ		இயக்கர்கின்ன	ரு0சு	இலையுடைப்படை சு0	
ஆனணைந்தே கருரு		இயலுமாலொ	உ0ரு	இல்லகவிளக்கது உ0	
ஆனிடையைந் உசுசு		இயல்பாய	ருருௌ	இல்லக்கோலமு கௌசு	
ஆனைக்காவிலண உரு		இரக்கமின்றி	உௌௌ	இல்லாடிச்சில் ருரு0	
ஆனையாறென உ0ௌ		இரக்கமுன்ன	உசுசு	இல்லானையெவ் ருருசு	
இ		இரக்கமொன்றி	சுஅ	இவள்நமைப் கௌௌ	
இகழுமாறெங் ருருசு		இரங்காவன்மன உருசு		இழவொன்று சௌசு	
இகழ்ந்தவன் கசுசு		இரண்டுமா	உசுசு	இழித்தனவே கருஅ	
இகழ்ந்தானே சசுரு		இரண்டுகொலா	ரு0	இழிவித்தவாறி கருௌ	
இடபமேறியு ரு0சு		இரப்பவர்க்	சுஉ	இழுக்கின்வண் உ0அ	
இடர்கெடுமா ருௌஉ		இரவனும்	ருசுஉ	இழைத்தநாளொ ருௌரு	
இடர்பாவமெ ருசுசு		இரவணையிடு	உசுசு	இளமைகைவிட் ருரு0	
இடிப்பான்கா ருஉசு		இரவியுமதியும் கௌ		இளவெழுந்த ரு0சு	
இடுகுறுண்ணி உருசு		இரவுப்பகலுமா ருஅரு		இளையகாலமெ உசுசு	
இடுக்கண்பட் கசு		இராவணஞ்	உருசு	இறந்தார்க்கு ருசுஅ	
இடுக்கொன்று கசுசு		இருள்தருதுன் கருஅ		இறவாமேவரம் ருருரு	
இடுவாரிட்ட உருஅ		இருநிலனாய்த் சௌ0		இறுத்தானே சௌஅ	
இடைமருதீ சசுஅ		இருந்துசொல்லுஉருரு		இறுமாந்திருப்பன் கௌ	
இடைவித்த கருௌ		இரும்பார்ந்த கஉ		இறையவன்கா ருரு0	
இட்டதிட்ட ரு0ௌ		இரும்புகொப்ப ச0		இறையென் உசுசு	
இட்டமாயின உருரு		இருளாயவுள் சௌௌ		இறைவனாரி உௌரு	
ஊர்ந்துகொ ரு0சு		இருளின்வண் உ0ௌ		இன்பமும்பிறப் உௌசு	
யொருவர் சௌஉ		இரைக்கும்பாம் உருசு		இன்றரைக்கண் கஉசு	
ச்ச ருஅரு		இலங்காலஞ்	சௌ0	இன்றுளார்நா உஅசு	
ஊ0அ		இலங்கைக்கிறை கஉஅ		இன்னங்கேண்டி ரு	
உசுஅ		இலங்கைமன்ன உசுௌ		இன்ன	
		இலங்கைமன் ருரு0			

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
ஈ		உமையலாதுருவ சடு		உரையாரும்புக சநஉ	
ஈங்கைப்பேரீ சகச		உமையவனை சநக		உரையார் நநரு	
ஈசனாபுலகே நஅ௦		உம்பராணையுரு உருஅ		உலந்தார்தம் நஅக	
ஈசனீசனென் ந.௦௦		உயர்தவமிக்க உச		உலந்தார் நருஉ	
ஈசனென்னைய ந.௦க		உயர்ந்தேன்மனை ந		உலந்தார்தலைகல ச௦ச	
ஈசனையெவ்வுல ௫௦௦		உயிராவணமிரு நகக		உலந்தார்வெண் உசக	
ஈட்டும்மாமிதி உருரு		உயிர்நிலையுடம் அக		உவந்திட்டங் நுக	
ஈண்டாரழலி உஅ		உய்த்தகாலுதயத் ககஅ		உழைத்துந்து கக௦	
ஈண்டாஇரும் நகந		உய்த்தவன் ச௦ரு		உழையாடுகர சகக	
ஈண்டுசெஞ்ச கஅக		உய்யுமாறிது உகஅ		உழையுரித்த ச௦ச	
ஈறில்கூறைய ந.௦௭		உரங்கொடுக்கு நக௦		உளரொளி சசந	
ஈன்றாரும் கசஉ		உரத்தினலாக் உசஉ		உளோந்தான் கஉச	
உ		உரமதித்தசல சக௦		உள்குவாருள்ள கக	
உச்சிமேல்வின உக௭		உரவனைத்திரண் ககச		உள்ளமாயுள் ந௭௭	
உச்சிவெண்மதி ந.௦௭		உரித்தவன்கா சநஅ		உள்ளமுன்கலந் உஅரு	
உஞ்சேனைமா சசஅ		உரித்தன்றுனக் நகரு		உள்ளமுன்கி உஅஉ	
உடம்பெனும் ககரு		உரித்தானைக் ச௭௭		உள்ளமேயொ க௭௭	
உடம்பைத் ககக		உரித்தானைமத சச௦		உள்ளாரூத உசக	
உடலின்வினை சஉக		உரித்திட்டா நுக		உள்ளுமாய்ப் எச	
உடலுமுயிரு கஉரு		உரிந்தவுடை ச௭௭		உறவனாய்நிறை உசச	
உடலைத்திறந்து ககச		உரியாயுலகி சஉந		உறவாவார் சகக	
உடல்தனைக் க௭		உருகியுன் உ௭௭		உறவுபேய்க் உநக	
உடைதருகீளும் கக		உருகுமனத்தடி ச௭௭		உறிமுடித்த நஉ௦	
உடையர்கோ உஉச		உருத்திரனை சஅரு		உறுகயிறாசல் சந	
உட்டங்குசின்தை சக		உருமூன்றா ச௭௭		உறைப்புடைய ச௭௭	
உண்டுநஞ்சு க௭௭		உருவமுமுயிரு க௭		உறைவதுகாடு கரு	
உண்ணாதுறங்கா சஉ௦		உருவினையுழி க௭ உ		உற்றநோய் அக	
உண்ணுவரு நக௦		உருளுடைய நகக		உற்றவர்தம் உசச	
உதைத்தவன் ச௭௭		உருளும்போ உகக		உற்றவன்காண் ச௭௭	
உதைத்தார்மறலி உஅ		உரைக்குங்கழிந் கரு௦		உற்றாராருள க௭	
உந்திச்சென்று உருச		உரைசெய்தால் உச௭		உற்றாராயுற க	
க		உரைதளர்ந்து உந௦		உற்றாரிலா	
		உரைப்பக்கேண் உ௦௦		உற்றானை	
		மாலை நகக		உற்றி	